

Trib. Suprem
Col. Militar

59

Dos. 67/954. Vol. 15

40002 Vol. 59

DOSAR

Ancheta

PĂTRĂSCANU

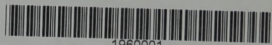
LUCRETIU

COFLER REMUS

SI ALII

P 218/59

Data 2-VII-1954.

1960001

P 000218, Vol. 59

Urmează vol. Nr. 16

11259

Vol. 59

DOSAR Nr. _____

Vol. 15.

Montani acuatilae

Renus Kofler & Victoria Sirbu

C.N.S.A.S.

C.N.S.A.S.

C.N.S.A.S.

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

Arestatul PETRE NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914 în com. Segna-Raionul Roman, Reg. Bacău, fiul lui GH. și SAFTA, de profesie funcționar, domiciliat în Buc. Calea Căldărași Nr. 51.

12 Noiembrie 1952, București

Interog. a început la ora 7,10

" s'a terminat " " 14,30

Întrebare:

Dați pe ce poziție te-ai situat în timpul războiului față de activitatea trădătoare a lui FORIS ȘTEFAN?

Răspuns:

Eu m'am situat în tot timpul războiului pe poziția de a-l susține și sprijini absolut în totul pe FORIS ȘTEFAN în acțiunile sale trădătoare ce le-a dus în interiorul Partidului. Dinsinghies, acțiunile sale trădătoare pe care eu le-am cunoscut.

Astfel, eu am luat poziție alături de FORIS în conflictele ce au fost provocate de el în interiorul Partidului. Deasemenea și în ce privește îndepărtarea din muncă a unor cadre din conducerea Partidului, dându-mi acordul meu în calitate de membru în Comitetul central asupra acestor acțiuni ale lui FORIS ȘTEFAN.

După cât îmi amintesc, acest acord l-am dat cu ocazia aprobării "Hotărârii" din Iunie 1943 în care era inclusă hotărârea de îndepărtarea din muncă a lui CONSTANTIN PARVULESCU și ILEANA RAJEANU.

Tot în vara anului 1943, eu am susținut și sprijinit acțiunea dușmănoasă a lui FORIS ȘTEFAN împotriva lui PETRE GHEORGHE, prin aprobarea mea a materialului de Partid în care FORIS ajunsesse până acolo încât la calificat "fascist" pe PETRE GHEORGHE. Aceasta în ciuda faptului că PETRE GHEORGHE cu câțiva timp în

././ se/N. PETRE

urmă a apărut în fața Siguranței și a plutonului de 5 execuție cu sacrificiul vieții lui cauza Partidului pentru care dovedise că îi este devotat până la capăt.

Spre sfârșitul anului 1943 s'au început anulul 1944 mi-am dat acordul cu privire la îndepărtarea din muncă a lui IOSIF RANGHET.

Prin cele de mai sus, eu am sprijinit efectiv acțiunea lui FORIS STEFAN de dezorganizarea din interior a Partidului, acțiune care crea condițiile favorabile pentru continuarea activității sale trădătoare și dăunătoare decarece îndepărtările din muncă vizau cadrele ce se aflau în conducerea Partidului care se opuneau acțiunilor lui FORIS STEFAN.

În Iunie 1943 am fost promovat de FORIS ca membru în Comitetul Central al P.C.R.

Eu fiind situat pe poziția de a-l susține și sprijini pe FORIS STEFAN în acțiunile sale, am constituit pentru el din Iunie 1943 până la 4 Aprilie 1944, un element în plus în conducerea Partidului cu care alături de KOFLER REMUS și SARBU VICTORIA, să-și poată continua în mai bune condițiuni activitatea sa trădătoare și dăunătoare în interiorul Partidului prin folosirea posturilor de conducere ce le aveam toți aceștia în frunte cu FORIS STEFAN.

Am participat alături de FORIS STEFAN în acțiunea sa provocatoare și de distrugere din interior a Partidului, prin procurarea materialului ce conținea datele biografice și numele tuturor activiștilor și membrilor de partid din organizația Județeană P.C.R. Ilfov unde eu eram secretar.

Am participat la această acțiune, deși știam că procurarea unui astfel de material era interzisă categoric de toate legile conspirativității și că aceasta în condițiunile grele ilegalității nu duce decât la distrugerea Partidului.

Pe de altă parte mai știam că toate verificările de cadre ce s'au făcut în condițiuni de ilegalitate de când eram eu în Partid, nu s'au făcut pe bază de material scris.

Mă mult după aceasta, materialul procurat de mine a intrat în mâinile Siguranței fiind găsit în casa conspirativă unde KOFLER REMUS depusese acel material.

./.

ss/N. PETREA

Eu am participat deasemeni la acțiunea lui FORIS de dezorganizarea activității în interiorul partidului prin refacerea continuă împreună cu el dela o sedință la alta, a planurilor de repartizarea activiștilor. Eu nu m'am opus niciodată acestei acțiuni permanente a lui FORIS pe care am pus-o în practică și care ducea la împiedicarea muncii și la dezorganizarea continuă a activității de Partid.

Acțiunea trădătoare și dușmănoasă a lui FORIS STEFAN de sabotarea luptei împotriva mașinei de război hitleriste care era sarcina centrală a Partidului în timpul războiului, a fost sprijinită de mine prin următoarele: conflictele provocate de FORIS în interiorul Partidului și acțiunile lui de îndepărtarea din muncă a unor cadre de conducere din Partid, dezorganiza conducerea Partidului și frâna aproape complet organizarea luptei împotriva mașinei de război hitleriste. Această acțiune a sa, a constituit una din formele prin care FORIS a sabotat organizarea luptei Partidului împotriva mașinei de război hitleriste.

Eu susținând conflictele provocate de FORIS și aprobând acțiunile lui de îndepărtarea unor cadre de conducere din partid, am sprijinit prin aceasta una din formele prin care FORIS a sabotat organizarea luptei Partidului împotriva mașinei de război hitleriste.

Pentru ași justifica poziția sa trădătoare de sabotare a organizării luptei Partidului împotriva mașinei de război hitleriste și pentru a sabota în continuare această sarcină centrală ce stătea în fața Partidului, FORIS și-a creat un pretext pe care îl populariza, cum că ar fi imposibilă îndeplinirea acestei sarcini pentru că situația internă din România spre deosebire de alte țări, nu ar permite acest lucru.

Eu deși aveam atunci în față evident faptul că acesta nu era decât un simplu pretext contrariu realităților ce existau atunci în România, am acceptat această poziție a lui FORIS neluând niciun fel de atitudine împotriva lui. Mai mult chiar, eu am acceptat poziția lui de a nu lua legătură cu un grup de tineri ce fabricaseră explozibil și care vroiau să-l folosească împotriva mașinei de război hitleriste.

./.

ss/N. PATREA

Dorința aceluia grup de tineri era unul din
miile de exemple care contraziceau pretextul prezentat
de FORIS cum că masele largi nu ar susține lupta
Partidului împotriva mașinei de război hitleriste.

Deși aceste exemple răsturnau evident afirma-
țiile ireale ale lui FORIS, totuși el îmi dă dispoziție
ca să nu se ia legătură cu acel grup de tineri după
cum spunea el, din motive de conspirativitate.

Abia mai târziu când am intrat în legătură
de muncă cu Dl. EMIL BODNARAS, dânsul mi-a spus să iau
legătură cu acel grup de tineri lucrul ce am și făcut.

FORIS STEFAN în tot timpul războiului prin
acțiunile sale, a desfășurat o activitate trădătoare și
dușmănoasă de distrugere din interior a Partidului și
de imobilizarea acestuia dela rolul ce-l avea de în-
deplinit.

Eu, alături de KOTLER REMUS și SARBU VICTORIA
am susținut și sprijinit efectiv acțiunile lui FORIS
STEFAN trădând astfel cauza Partidului din care am
făcut parte prin participarea mea alături de aceștia
la activitatea de distrugere din interior a Partidului
așa cum am arătat.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul
proces verbal de interogatoriu și am constatat că
este întocmai cu cele declarate de mine, îl susțin și
semnez propriu nesilit de nimeni.

Arestat:

ss/N. PETREA

Anchetator:

Lt. Maj. de Securitate

V. Vădătoru

Proces-Verbal de interogatoriu

Arestat pe Petru Nicolae, născut la 1 Iunie 1914, în Com.
Sagna, Raionul Roman, Reg. Bacov, fiul lui Ștef. și Săpța,
de profesie funcționar, domiciliat în Buc. Calea Colărești Nr. 51
(Date de stare civilă, ultimul domiciliu)

12 Noiembrie 1952

Orașul București

Interogătorul a început la ora 7 și 10 minute

s'a terminat la „ 14 și 30 ”

Intrebare: În ce poziție te-ai situat în timpul
războiului față de activitatea trădătoare a lui
Frîis Ștefan ?

Răspuns: Eu m-am situat în tot timpul
războiului pe poziția de a-l susține și sprijini
absolut în totul pe Frîis Ștefan în acțiunile sale
trădătoare ce le-a dus în interiorul Partidului. -
Prin urmare, acțiunile sale trădătoare pe care eu
le-am cursoat. -

Astfel, eu am luat poziție alături de Frîis în
conflictele ce au fost provocate de el în interiorul
Partidului. - De asemenea și în ce privește îndepărtarea
din muncă a unor cadre din conducerea Partidului,
dându-mi vândul meu în calitate de membru în
Comitetul central asupra acestor acțiuni ale lui
Frîis Ștefan. -

După cât mi-am amintit, acest lucru l-am vădit cu
ocazia arestării „Reținerii” din Iunie 1943 în care

Urmare: era inclusa heteronormativitatea de independență din
muncă a lui Constantin Păulescu și Ileana Răușan. -

Tot în vara anului 1943, eu am susținut și
sprijinit acțiunea ducimăvastă a lui Fris Ștefan
impotriva lui Petre Șterghe, prin aprobarea mea
a materialului de partid în care Fris ajunsesse
până acolo încot la calificat "fascist" pe Petre
Șterghe. - Aceasta în ciuda faptului că Petre
Șterghe cu cota timp în urmă a apărut în
fața ligăntei și a plutonului de execuție cu
sacrificiul victimei lui, cauza Partidului pentru care
dauise că îi este devotat până la capăt. -

Spre sfârșitul anului 1943 sau începutul
anului 1944, mi-am dat seama că eu eram la
independență din muncă a lui Fris Ștefan.

Prin cele de mai sus, eu am sprijinit efectiv
acțiunea lui Fris Ștefan de organizare din
interior a Partidului, acțiunile acțiune care era
condițiile favorabile pentru continuarea acți-
vității sale trădătoare și ducimăvastă oarecum
independențele din muncă vizau ca să se
aflească în conducerea Partidului care se opuneau
acțiunilor lui Fris Ștefan. -

În Iunie 1943 am fost promovat de Fris
ca membru în Comitetul Central al P.C.R. -

Am fost situat pe poziția de a-l susține și
apropia pe Fris Ștefan în acțiunile sale, am
constituit pentru el din Iunie 1943 până la 4 Aprilie
1944, un element în plus în conducerea Partidului
cu care alături de Kofler Remus și Șterghe Victor,
să-și poată continua în mai multe condițiuni acți-
vitatea sa trădătoare și ducimăvastă în interiorul

Urmare: Partidului prin folosirea partidelor de conducere ce le aveam totuși acțiunea în frunte în Fris, Ștefan. -

Am participat alături de Fris Ștefan în acțiunea sa provocatoare și de distrugere din interior a Partidului prin procurarea materialului ce continua stăruirea biografică și numele tuturor activiștilor și membrilor de partid din Organizația județeană P.C.R. Elfor unde eu eram secretar. -

Am participat la această acțiune, desi știam că procurarea unui astfel de material era interzisă categoric de toate legile conspirativității și că aceasta în condițiunile grăbi ilegalityții nu duce decât la distrugerea Partidului. -

Pe de altă parte mai știam că toate versiunile de conducere s'au făcut în condițiuni de ilegalitate de cînd erau eu în partid, nu s'au făcut pe baza de material serios. -

Mult după aceasta, materialul procurat de mine a intrat în mâinile Sigurității fiind găsit în casa conspirativă unde Kofler Remus depusese acel material. -

Eu am participat de asemenea la acțiunea lui Fris de dezorganizarea activității în interiorul Partidului prin refacerea continuă împreună cu el dînd o prindere la altă, a planurilor de repartizarea activiștilor. - Eu nu m'am opus niciodată acestei acțiuni permanente a lui Fris pe care am pus-o în practică și care ducea la împiedicarea muncii și la dezorganizarea continuă a activității de partid. -

Semnătura,

Librea

Urmare: Acțiunea trădătoare și oșugănoasă a lui Fris, Ștefan de salvarea luptei împotriva mașinii de război hitleriste care era sârura centrală a Partidului în timpul războiului, a fost sprijinită de mine prin următoarele: Conflictele provocate de Fris în interiorul Partidului și acțiunile lui de îndepărtarea din muncă a unor cadre de emoluere din Partid, dezorganiza emoluencia Partidului și joana aproape complet organizația luptei împotriva mașinii de război hitleriste. - Această acțiune a sa, a constituit una din formele prin care Fris a salvat organizația luptei Partidului împotriva mașinii de război hitleriste. -

Eu sustinând conflictele provocate de Fris și apărând acțiunile lui de îndepărtarea unor cadre de emoluere din partid, am sprijinit prin aceasta una din formele prin care Fris a salvat organizația luptei Partidului împotriva mașinii de război hitleriste. -

Pentru ași justifica poziția sa trădătoare de salvarea a organizației luptei Partidului împotriva mașinii de război hitleriste și pentru a salva în continuare această sarcină centrală ce stătea în fața Partidului, Fris și-a creat un pretext pe care îl populariza, una ce ar fi imposibilă îndeplinirea acestei sarcini pentru situația internă din România spre deosebire de alte țări, nu ar permite acest lucru. -

Eu disipam atunci în fața evident faptul că acesta nu era decât un simplu pretext internic

Semnătura, n. l. l. l. l. l.

Urmare: realitatea ce exista atunci in Romania, am acceptat aceasta pozitie a lui Frig, in luna noi 10
nici un fel de atitudine impotriva lui. - Mai mult
chiar, eu am acceptat dispozitia lui de a nu
lua legatura cu un grup de tineri ce fabricaseră
explosivitate și care vorau să-l folosească impotriva
mașinii de război hitleriste. -

Grupa acestui grup de tineri era unul din mii de
de exemple care contraziceau pretextul prezentat
de Frig, cum că masochi largi nu ar susține lupta
Pantolului impotriva mașinii de război hitleriste. -

Desi aceste exemple răsturnau evident afirmațiile
irabile ale lui Frig, totuși el dădea o dispoziție ca să
nu se ia legătura cu acel grup de tineri după cum
spunea el, din motive de conspirativitate. -

Alina mai târziu când am intrat în legătură
de muncă cu H. Emil Baduș, el însuși mi-a spus
că i-am legătură cu acel grup de tineri, lucru ce
am și făcut. -

Frig și-a făcut în tot timpul războiului prin
acțiunile sale, a desfășurat o activitate triolotru
și dăruim să se distingă din interior a Pantolului și de imobilizarea acestuia de la război ce-l
avea de îndepărtat. -

Eu, alături de Kofer Renu și Törlem Victoria
am susținut și sprijinit efectiv acțiunile lui
Frig și-a făcut triolotru astfel că cauza Pantolului din
care am făcut parte prin participarea mea alături
de acesta la activitatea de distingere din interior
a Pantolului așa cum am arătat. -

Suși ce am citit curând în curând prezentul proces

Semnătura,

n. Rădulescu

Urmare: rezultat de interogatoriu și am constatat că
este întocmai cu cele declarate de mine, îl susțin
și semnez propria veridicitate de mine. -

Încercat,
Lt. Iuj. Frințu

Întrebat, Țăbăraș

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

=====

6 Noembrie 1952

Orașul București

Interogatoriul a început la ora 11,15. Interogatoriul s'a terminat la ora 12,30.

Eu Lt.Maj.de Sec.VANATORU VICTOR din M.S.S. am interogat în calitate de anchetator

Numele PETREA , Pronumele NICOLAE, Anul luna și ziua nașterii 1914 Iunie 1 ,Locul nașterii com.Sagna,Raionul Roman,Reg.Bacău,cetățenia română,naționalitatea română, apartenența politică Strecurat în P.C.R. din ce an 1935, studii 5 clase liceu la Roman în anii 1928-1934,profesia funcționar,Ultimul loc de muncă și funcția "Centrocop" având funcția de șef de serviciu,ultimul domiciliu Buc. Calea Călărași Nr.51,situația familială căsătorit cu MOISESCU ELENA,activistă de partid,domiciliată în Buc. Calea Călărași Nr.51,origina socială 4 1/2 ha,teren arabil, După 23 August 1944 până în prezent are 3 ha. și 20 arii teren arabil.Activitatea politică până în 1947:A fost în P.C.R.până la 4 Aprilie 1944 când a fost îndepărtat ca unul ce l-a sprijinit pe FORIS STEFAN în activitatea sa trădătoare,din interiorul P.C.R.

Decorații,distincții și premii guvernamentale:Nu are.

În ce armată a făcut serviciu,grad,funcție:Reg.24 Artilerie din Roman,cu gradul de caporal.

Dacă a fost prizonier: Nu a fost.

Dacă a fost în străinătate,unde,când și în legătură cu ce: Nu a fost.

Dacă a participat în bande,în organizații contra-revoluționare.

Dacă a fost judecat,când,din ce cauze,de cine și la ce pedepse a fost condamnat:În anul 1935 am fost judecat și condamnat de către Trib.Roman la 7 luni închisoare iar în 1940 la 1 an închisoare de către Trib.Militar Iași, pentru activitate ilegală în cadrul P.C.R.

./.

ss/N.PETREA

Intrebare:

Cu ce v'ăți ocupat după absolvirea cursului
elementar și până când ați fost arestat?

12

Răspuns:

După absolvirea cursului primar în 1928, am urmat
5 clase de liceu la Roman.

În timpul când urmam clasa 5-a de liceu am fost
și funcționar temporar la Fabrica de zahăr din Roman.

În timpul iernei 1934-35 m'am ocupat cu predarea
de lecții unor elevi mici, iar în vara anului 1934 și 1935
am lucrat agricultura împreună cu părinții mei.

Din 1934-1935 am activat în U.^{T.}C. fiind și
arestat la Buhuși în Aprilie 1935.

În August 1935 am fost arestat la Roman fiind
învinuit de răspândire de manifeste și am fost condamnat
la 7 luni închisoare.

Din Aprilie 1936 după ce am fost eliberat, am
activat la U.^{T.}C. Iași până în toamna anului 1936 când am
venit în București tot la U.^{T.}C. până în Aprilie 1937.

Din Aprilie 1937 și până în toamna anului 1938 am
făcut serviciul militar.

După eliberare am stat acasă 2 luni după care
am făcut o lună concentrare la același regiment după care
am activat în cadrul P.C.R. Iași până în August 1939.

Din August 1939 până în Mai 1940 am fost concen-
trat la același regiment care de data aceasta s'a aflat
pe zonă la Iași iar apoi în fostul județ Botoșani.

În Mai 1940 am fost arestat și apoi condamnat la
1 an închisoare pentru activitate ilegală în cadrul P.C.R.
executând numai 6 luni iar pentru restul am fost amnistiat.

Din 1940 până în Aprilie 1941 am activat în ca-
dru P.C.R. la Iași și Floești.

Din Aprilie 1941 am activat în cadrul P.C.R.
până la 4 Aprilie 1944 când am fost îndepărtat ca unul ce
sprijinisem activitatea trădătoare a lui FORIS STEFAN în
interiorul P.C.R.

Din toamna anului 1944 până în Noembrie 1947 am
activat în cadrul "Frontului Plugarilor".

Din Noembrie 1947 până în August 1951 am lucrat
la "Centrocopp" dată după care am arestat.

Tata: PETREA GHEORGHE, 70 ani, de profesiune agri-
cultor, domiciliat în com. Sagna, Raionul Roman, Reg. Bacău,

./.

ss/N. PETREA

are ca avere 3 ha. și 20 aii teren arabil, casă, un cal,
o vacă și 3 oi.

În trecut a fost membru al Partidului Liberal. 13
După 23 Aug. 1944 a intrat în P.C.R.

Mama: PETREA SAPTA, 68 ani, de profesiune casnică
domiciliată în com. Sagna, Raionul Roman, Reg. Bacău. În trecut
nu a fost încadrată în vreun partid politic. În prezent
este membră în U.F.D.R.

Frații: 1) PETREA ION, 42 ani, de profesiune, inginer
agronom, nu are avere, domiciliat în Buc. str. Stirbey Vodă
Nr. 110 A. În prezent membru în P.M.R.

2) PETREA PĂVEL, 40 ani, de profesiune agricultor,
domiciliat în com. Sagna, Raionul Roman, Reg. Bacău, are ca avere
1 ha. teren arabil. În 1940 a fost informatorul administra-
ției Lagărului Tg. Jiu unde se afla internat. În prezent este
strecurat în org. "Frontul Plugarilor".

3) OTELEANU MARIA născută PETREA, 27 ani, de profe-
siune agricultoare, domiciliată în com. Sagna-Roman. Are avere
împreună cu soțul ei 2 ha. pământ și casă. Nu a fost încadra-
tă în vreun partid politic.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces
verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmai cu
cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu nesilit
de nimeni.

Arestat:

ss/N. PETREA

Anchetator:

Lt. Maj. de Securitate

V. Vânătoru

PROCES-VERBAL DE INTEROGATORIU

6 Noiembrie 1952 Orașul București

Interogatoriul a început la ora 11 și 15 minute. Interogatoriul s'a terminat la ora 12 și 30 minute.

Eu, Lt. Maj. de Sec. Fănuș Nicolae din M. S. I.
am interogat în calitate de anchetator

1. Numele Petru (pe arestatul, zeținului, martorului)
2. Pronumele Nicolae
3. Anul, luna și ziua nașterii 1914 Iunie 1 4. Locul nașterii Com. Soaga, Raionul Roman, Reg. Bocoia.
5. Cetățenia Română 6. Naționalitatea Română
7. Apartenența politică Strămut în P.C.R. din ce an 1935
8. Studii 5 clase liceu la Roman în anii 1928-1934. (când, unde și ce școală a absolvit)
9. Profesia funcționar 10. Ultimul loc de muncă și funcția "Centrocop" fiind funcția de șef de serviciu
11. Ultimul domiciliu Buc. Colia Colăsoași NR51
12. Situația familială Căsătorit cu Mădălina Elena, octinistă de partid, domiciliată în Buc. Colia Colăsoași NR51. (soția, copii, numele lor, vârsta lor, domiciliu și ocupație)

13. Origina socială 4/5 ha teren orolabil. - Supra 23 August 1944 pînă în prezent are 3 ha. și 20 ani teren orolabil. (averea părinților până la 23 August 1944 și în prezent)

14. Activitatea politică până în 1947 A fost în P.C.R. pînă la 4 Aprilie 1944 când a fost îndepărtat ca (în ce partide politice a fost.)

unul ce l-a sprijinit pe Frig. Ștefan în activitatea sa trădătoare din interiorul P.C.R.

Semnătura,

Petru

15. Decorații, distincții și premii guvernamentale

Nu are

(Înainte și după 23 August 1944)

16. În ce armată a făcut serviciu, grad, funcție

*Reg. 24 Artilerie
din Roman, cu gradul de Caporal,-*

17. Dacă a fost prizonier

Nu a fost.-

(unde și când)

18. Dacă a fost în străinătate, unde, când și în legătură cu ce

Nu a fost.-

19. Dacă a participat în bande, în organizații contra-revoluționare

20. Dacă a fost judecat, când, din ce cauze, de cine și la ce pedepse a fost condamnat

*În anul 1935 am fost judecat și condamnat de
cortei Trib. Roman la 3 luni închisoare iar în
1940 la 1 an închisoare de către Trib. Jilului
Josi pentru activități ilegale în cadrul P.C.R. -*

Intrebare: *Cu ce v-ați ocupat după absolvirea cursului
elementar și până când ați fost arestat?*

*Răspuns: După absolvirea cursului primar
în 1928, am urmat 5 clase de liceu la Roman. -*

*În timpul când urmaam clasa 5-a de liceu
am fost și funcționar temporar la fabrica de
Zahăr din Roman. -*

*În timpul iernii 1934-35 m-am ocupat cu
predarea de lecții unor elevi mici, iar în vara anului
1934 și 1935 am lucrat agricultura împreună cu
părinții mei. -*

*În 1934-35 am activat în U.T.C. fiind și
arestat la Bukurești în Aprilie 1935. -*

Semnătura,

V. Petre

Urmare: In August 1935 am fost arestat la Roman 15
fiind considerat de raspundere de manifeste si am
fost condamnat la 7 luni inchisoare. -

In Aprilie 1936 dupa ce am fost eliberat, am
octrut la U.T.C. ^{Jasi} pînă in toamna anului 1936
cînd am venit in Bucurgeti. Tot la U.T.C. pînă
in Aprilie 1937. -

In Aprilie 1937 si pînă in toamna anului 1938
am fost serviciu militar. -

Dupa eliberare am stat ocazi 2 luni dupa
care am fost o luna concentrare la oclasi
regiment dupa care am octrut in cadrul
P.C.R. Jasi pînă in August 1939. -

In August 1939 pînă in Mai 1940 am
fost concentrat la oclasi regiment care de data
aceasta s'a oplot pe Bmă la Jasi iar apoi in
jostul judet Botzani. -

In Mai 1940 am fost arestat si apoi condamnat la
s'on inchisoare pentru octrinitate ilegala in cadrul
P.C.R. executînd numai 6 luni iar pentru
restul am fost amnistiat. -

In 1940 pînă in Aprilie 1941 am octrut in
cadrul P.C.R. la Jasi si Ploesti. -

In Aprilie 1941 am octrut in cadrul
P.C.R. pînă la 4 Aprilie 1944 cînd am
fost îndepărtat ca unul ce sprijinise octrini-
tatea trădătoare a lui Ion Stigariu in interiorul
P.C.R. -

In toamna anului 1944 pînă in Noiembrie
1947 am octrut in cadrul "Frontului Plugarilor". -

In Noiembrie 1947 pînă in August 1951 am
lucrat la "Centruca" doto dupa care am fost arestat. -

Semnătura,

Y. Petre

Urmare: Tata: Petrua Shenghe, 70 ani, de profesie agricultor, domiciliat în Com. Sagna, Raionul Roman, Reg. Bacău, are ca avere 3 ha. și 20 ani teren arabil, casă, un col, o roacă și 3 oi. -

În trecut a fost membru al Partidului Liberal. -

Supra 23 iug. 1944 a intrat în P.C.R. -

Mama: Petrua Safta, 68 ani, de profesie cosuică, domiciliată în Com. Sagna, Raionul Roman, Reg. Bacău. - În trecut nu a fost încadrată în vreun partid politic. În prezent este membră în U.F.D.R. -

Frati: 1/ Petrua Ion, 42 ani, de profesie inginer agronom, nu are avere, domiciliat în Buc. Str. Sturbezko nr 110 R. - În prezent membru în P.M.R. -

2/ Petrua Pavel, 40 ani, de profesie agricultor, domiciliat în Com. Sagna Raionul Roman, Reg. Bacău, are ca avere 1 ha. teren arabil, - În 1940 a fost informatorul administrativ la Lagărul Tg. Jiu unde se afla internat. - În prezent este structurat în Org. „Frontul Poporului”. -

3/ Oteleoniu Maria născută Petrua, 23 ani, de profesie agricultoare, domiciliată în Com. Sagna - Roman. - Are avere împreună cu soțul ei 2 ha pământ și casă. - Nu a fost încadrată în vreun partid politic. -

Supra ce am citit vorbesc cu vorbă prezentul proces verbal de interogatoriu și am constatat că este în concordanță cu cele declarate de mine, se susțin și semnez propria mășcă de vină. -

Anchetator, St. Iug. Frințu

Arestat, Petrua

Observație: Fiecare pagină a procesului-verbal se iscălește de către arestat sau martor, iar ultima pagină și de către anchetator.

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR
=====

Arestatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914,
în com. Sagna, Raionul Roman, Reg. Bacău, fiul lui GHEORGHE
și SAFTA, de prof. funcționar, dom. în Buc. Calea Căldărași
Nr. 51.

10 Februarie 1953, Buc.

Interog. a început la ora 8,15

" s'a terminat " 14,.-

Intrebare:

Ce linie a fost trasată în interiorul Partidului
în perioada pregătirilor de război ce se făceau împotriva
Uniunii Sovietice și de cine a fost trasată și imprimată
această linie?

Răspuns:

Imediat după izbucnirea războiului antisovietic cu
ocazia unei ședințe a Comitetului Județean Ilfov al PCR la
care au participat CARP CTIN instructor al Comitetului
Central, PETRE GHEORGHE secretar al Comitetului Județean,
MET, eu și mi se pare și VALCU VASILE toți membrii ai Comi-
tetului Județean, a fost ridicată problema de către PETRE
GHEORGHE cum că mai înainte CARP CTIN a trasat linia din
partea lui FORIS STEFAN cum că războiul antisovietic ar
fi un "bluf" adică Germania hitleristă nu va ataca Uni-
nea Sovietică.

Astfel că PETRE GHEORGHE cu ocazia acelei ședințe
acuză pe CARP CTIN și FORIS STEFAN care au căutat să impri-
me în interiorul Partidului o linie trădătoare de demobi-
lizare și de nepregătire a activității Partidului împotri-
va pregătirilor de război împotriva Uniunii Sovietice ce
se făceau în timpul când FORIS prin CARP CTIN imprima linia
că pregătirile de război nu se fac împotriva Uniunii So-
vietice.

Pela sfârșitul anului 1941, cu ocazia unei ședințe
în casa lui FILIP la care au participat PARVULESCU CTIN
din partea Comitetului Central, PETRE GHEORGHE, MET, PAVEL
STEFAN și eu, a fost ridicată din nou această problemă de
către PETRE GHEORGHE ca o acuzație împotriva lui FORIS
ss/N. PETREA

STEFAN, arătând că datorită acestei poziții a lui FORIS STEFAN și a celor ce-l susțineau cum de exemplu era CARP CTIN, s'a ajuns la situația ca după izbucnirea războiului antisovietic, organizațiile Partidului să nu fie pregătite în urma acestui eveniment pentru a fi capabile să dea lovitură acestui război antisovietic.

Așa că datorită acestei linii trădătoare a lui FORIS STEFAN, Partidul în loc să fie mobilizat și să antreneze masele la luptă împotriva pregătirilor de război și apoi de a da lovituri războiului antisovietic care începuse, a fost pus în situația ca să se afle complet dezarmat în fața acestor evenimente.

Intrebare:

Ce linie a fost trasată cu privire la activității de partid în perioada când se făceau mobilizări pentru front de către regimul antonescian?

Răspuns:

La câțiva timp după izbucnirea războiului antisovietic, am avut o întâlnire pe stradă cu PETRE GHEORGHE cu care ocazie mi-a spus că FORIS îi trasase prin CARP CTIN linia cu privire la situația activiștilor de Partid față de mobilizările ce se făceau pentru front de către regimul antonescian. În acest sens mi-a spus că se trasase de către FORIS prin CARP ca activiști care nu se pot ilegaliza prin mijloace proprii, să răspundă la ordinele de chemare la mobilizare și să plece pe front.

După câțiva timp, același lucru mi-a fost pus și de CARP CTIN personal cu ocazia unei întâlniri pe care am avut-o cu el pe stradă.

Intrebare:

Ce urmări a avut această linie în interiorul Partidului?

Răspuns:

Această linie a dus la dezorganizarea organizațiilor de partid, la rădirea activiștilor care și așa erau puțini și la frământarea activității Partidului împotriva mașinei de război hitleristă.

FORIS STEFAN în calitate sa de secretar al Partidului în loc de a lua măsuri de organizarea activității Partidului pe baza muncii de război și de a crea condiții necesare ilegalizării activiștilor, i-a pus pe aceștia în situația că dacă se pot ilegaliza prin mijloace proprii să o facă, iar dacă nu să se prezinte la

unitățile unde erau chemați. Desigur că foarte puțini activiști ar fi avut mijloace proprii de a se ilegaliza dar majoritatea lor neavând încotro, au trebuit să răspundă la ordinele de chemare. Astfel că pe de o parte aceasta lovea în interesele Partidului în sensul că plecarea pe front a activiștilor dezorganiza și slăbea munca iar pe de altă parte regimul antonescian și frontul antisovietic nu era lovit, fiind un prilej favorabil dat în mână acestui regim în loc de a fi sabotate chemările la mobilizări prin ilegalizarea activiștilor și de a lărgi această formă de sabotaj transformând-o într-o acțiune de masă, ca un protest de mase împotriva războiului antisovietic.

După ce am citit ~~pe~~ cu cuvânt prezentul proces verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmit cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

Reținut,
ss/N. PETREA

Anchetator:
Lt. Maj. V. Vânătoru

Proces-Verbal de interogator

Arestat el Petru Nicolae, născut la 1 iunie 1914, în Com.
Sagna, Raionul Orhei, Rep. Buc. și Băl., fiul lui Shenghe și Soția,
 (Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
de profesie funcționar, dom. în Buc. Colea Cătănăși nr. 51 și

10 Februarie 1953

Orașul București.

Interogatoriul a început la ora 8 și 15 min.
 „ s'a terminat la „ 14 și 40 „

Intrebare: Ce linie a fost trasată în interiorul Partidului
în perioada pregătirii de război ce se făceau împotriva
Uniunii Sovietice și de cine a fost trasată și imprim-
ată această linie?

Răspuns: Imediat după izghisenirea războiului
antisovietic cu ocazia unei ședințe a Comitetului
Județean al F.F. și R.C.R. la care au participat Corp
Chir. instructor al Comitetului Central, Petru Shenghe
secretar al Comitetului județean, Met, eu și mi're
pan și Toleu Șanile toți membrii ai Comitetului
Județean, a fost ridicată problema de către Petru
Shenghe cum că mai înainte Corp Chir. a trasat
linia din partea lui Fris. Ștefan cum că războiul
antisovietic ar fi un „blef” adică Germania hitleristă
nu va ataca Uniunea Sovietică.

Astfel că Petru Shenghe cu ocazia acelei ședințe
accuza pe Corp Chir. și Fris. Ștefan cum că căutau
să imprimă în interiorul Partidului o linie trădătoare

Semnătura,

Petru

Urmare: de demobilizare si de nepregătire a activității Partidului împotriva pregătirii de război împotriva Uniunii Sovietice ce se făceau în timpul când Frig prin Corp ^{Chin.} imprimă linia că pregătirile de război nu se fac împotriva Uniunii Sovietice. -

Pela sfârșitul anului 1941, cu ocazia unei ^{pedinte} în casa lui Filip la care au participat Pörnoloseu ^{Chin.} din partea Comitetului Central, Petru Shenghe, Met, Pavel, Stefan și eu, a fost ridicată din nou ocaziă problema de către Petru Shenghe ca o cauză împotriva lui Frig. Stefan, arătând că datorită acestei poziții a lui Frig Stefan și a celor ce-l susțineau cum de exemplu era Corp ^{Chin.}, s-a ajuns la situația ca după izbucnirea războiului antisovietic, organizațiile Partidului să nu fie pregătite în urma acestui eveniment pentru a fi capabile să dea luptă acestui război antisovietic. -

Așa că datorită acestei linii trădătoare a lui Frig, Stefan, Partidul în bre să fie mobilizat și să antreneze masele la luptă împotriva pregătirii de război și apoi de a da luptă războiului antisovietic care începuse, a fost pus în situația ca să se ogle complet deformat în fata acestui eveniment. -

Întrebare: Ce linie a fost trasată cu privire la activități de partid în perioada când se făceau mobilizări pentru front de către regimul antonescian?

Răspuns: La câțiva timp după izbucnirea războiului antisovietic, am avut o întâlnire pe

Semnătura,

nlteco

Urmare: straoa cu Petre Sherghe cu care oia zi mi-a spus ca Fris si trasare prin Carp Chtu. Linia cu privire la situatia extirpata de Partid Jati de mobilizările se făceau pentru front ale cotei regimul ontmercian. - În acest sens mi-a spus ca se trasare de cote Fris prin Carp ca extirpatai care nu se pot îngoliza prin mijloace proprii, să răspundă la noile de ale obomare la mobilizare și să plece pe front. -

Supra cōtra timp, oculari lumina m'ia fost
apus si de Corp Cti^{ie}. personal cu ocazia
unei intălniri pe care am avut-o cu el
pe strada. -

Intrebare: Ce urmasii a avut ocazia liniei in interiorul Partidului?

Răspuns: Aceasta linie a dus la dezorganizarea organizațiilor de partid, la răirea activității care și așa erau puțin și la frânarea activității partidului împotriva machiniei de război hitleriste.

Friz, Ștefan în calitate de secretar al
Partidului în loc de a lua măsuri de organizare
activității Partidului pe baza muncii de război
și de a crea condiții necesare ilegalizării activi-
tății, i-a pus pe această în situația că dacă
se pot ilegaliza prin mijloace proprii să o facă,
iar dacă nu să se prezinte la unitățile unde
sunt chemați. - Deigur că foarte puțini activi-
ști au fi avut mijloace proprii de a se ilegaliza
dar majoritatea la neamul nostru, au trebuit
să răspundă la ordinele de chemare. - Astfel
că pe deoparte această lucră în interesele

Semnătura,

white

Urmare: Partidului în sensul că pleurea pe frunt
a activității se organiza și stăruia muncă iar
pe de altă parte regiunile autonele și frontul
antisovietic nu era lăsat, fiind un privilegiu format
dat în mână acestui regim în loc de a fi
soluțite chemările la mobilizare prin ilegalizarea
activității și de a lăsa acestă formă de
soluție transformându-se într-o activitate de
masse, ca un protest al maselor împotriva
războiului antisovietic. —

După ce am citit curînt cu curînt prezentul
proces verbal de interogatoriu și am constatat
că este întru totul cu cele declarate de mine,
îl susțin și semnez propria, mîile mele mîine.

Anchetator,

Reținut, n. l. t. e. a.

Lt. Sup. Frîntu

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

Arestatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914,
în com. Sagna, Raionul Roman, Reg. Bacău, fiul lui GHEORGHE
și SAFTA, de profesiune funcționar, domiciliat în Buc.
Calea Călărași Nr. 51

27 Octombrie 1952, Buc.

Interogatorul a început la ora 7,05

" s'a terminat " " 15,10

Intrebare:

Dta ai avut legături permanente cu FORIS STEFAN
în timpul războiului?

Răspuns:

Da. Începând din 1941 și până la 4 Aprilie 1944,
când am fost îndepărtat din munca de partid împreună cu
FORIS STEFAN, am avut legături permanente cu acesta eu
fiind secretar al Comitetului Județean Ilfov al P.C.R. și
mai târziu membru în Comitetul Central al Partidului.

Intrebare:

De cine ai fost dta promovat în aceste funcții?

Răspuns:

Atât promovarea mea ca secretar al Comitetului
județean la începutul anului 1942 cât și aceea de membru
în Comitetul Central în Iunie 1943, au fost făcute de FORIS
STEFAN care era secretar al Comitetului Central și care
mi-a spus personal în ambele cazuri de aceste promovări.

Intrebare:

Deci Dta erai unul din colaboratorii apropiați
ai lui FORIS până la 4 Aprilie 1944?

Răspuns:

Da.

Intrebare?

Care a fost poziția și acțiunile lui FORIS STEFAN
în timpul războiului în raport cu linia și sarcinile ce

./.

ss/N. PETREA

stăteau în acel timp în fața Partidului?

Răspuns:

22

Din cele cunoscute de mine, poziția și acțiunile lui FORIS STEFAN în timpul războiului au fost contrarii liniei și sarcinilor ce stăteau în acel timp în fața partidului.

El a desfășurat o activitate trădătoare și dușmănoasă Partidului până la 4 Aprilie 1944, când a fost îndepărtat din conducerea Partidului, folosindu-se în acest scop de funcția ce o avea de secretar al Comitetului Central.

Întrebare:

În ce a constatat activitatea trădătoare și dușmănoasă a lui FORIS STEFAN?

Răspuns:

Activitatea sa trădătoare și dușmănoasă a constatat în faptul că el a întreprins o serie de acțiuni dușmănoase în scopul de a dezorganiza și distruge din interior Partidul Comunist Român și a sabotat organizarea luptei Partidului ce trebuia dusă împotriva mașinei de război hitleristă.

Întrebare:

Ce acțiuni dușmănoase a întreprins FORIS STEFAN în scopul de a dezorganiza și distruge din interior Partidul Comunist Român.

Răspuns:

În vara anului 1941 imediat după deslănțuirea războiului antisovietic, Comitetul Județean Ilfov al PCR în frunte cu PETRE GHEORGHE care era secretar al acestui comitet, a redactat un proiect de manifest cu privire la atitudinea Partidului față de războiul antisovietic și la mobilizarea maselor împotriva acestui război.

Acel proiect a fost trimis prin CARP CONSTANTIN la Comitetul Central pentru a fi aprobat.

FORIS STEFAN în loc de aprobare, a trimis Comitetului Județean o scrisoare polemică plină de ironii la adresa membrilor Comitetului Județean învinuindu-i de "stângism".

Membrii Comitetului Județean s'au rădicat împotriva acestei metode antipartinice a lui FORIS punând problema că acesta trebuia să dea un sprijin efectiv și partinic ci nu răspunsuri ironice și jignitoare, arătând

./.

ss/N. PETREA

că dealtfel în general munca Comitetului județean nu²³ era sprijinită de către Comitetul Central. Astfel că s'au început o serie de discuții, între FORIS STEFAN și Comitetul județean care au fost prelungite prin alte câteva scrisori asemănătoare trimise de FORIS, provocând un conflict ce a durat până la sfârșitul anului 1941 și care a culminat din partea lui FORIS cu îndepărtarea din muncă a lui PETRE GHEORGHE, PAVEL STEFAN și alții, promovându-mă pe mine în funcția de secretar al Comitetului județean în locul lui PETRE GHEORGHE.

Provocarea de către FORIS a acestui conflict și acțiunea sa personală și dușmănoasă împotriva lui PETRE GHEORGHE a reușit în mod evident în vara anului 1943, când FORIS a redactat un material de partid în care se referea și la PETRE GHEORGHE. În acest material FORIS ajunsese până acolo încât la calificat pe PETRE GHEORGHE ca "fascist" în ciuda faptului că acesta fusese arestat cu câțva timp înainte, purtându-se eroic atât în fața Siguranței cât și a plutonului de execuție, apărând cu sacrificiul vieții lui cauza Partidului pentru care a dovedit că îi este devotat până la capăt. Deci FORIS după câteva luni de la moartea eroică a lui PETRE GHEORGHE în loc de a scoate în evidență acest lucru care să mobilizeze membrii partidului în lupta pentru care PETRE GHEORGHE și-a jertfit eroic viața sa, a calificat în mod dușmănos pe un erou al Partidului și Clasei muncitoare așa cum am arătat, pentru ca acuzând pe alții să-și camufleze poziția sa trădătoare pe care se situase în conducerea Partidului.

Acest material de partid a fost difuzat în acel timp activiștilor și membrilor de partid.

În cursul anilor 1942-1943 FORIS STEFAN a provocat o serie de conflicte succedate unul după altul, cu ILEANA RACEANU, CONSTANTIN PARVULESCU, ANA TOMA, IOSIF RANGHEI și alții care luaseră poziție pe diferite probleme împotriva lui FORIS și a celor din jurul lui care îl sprijineau pe acesta în acțiunile sale.

Imi amintesc de exemplu că PARVULESCU CONSTANTIN în 1942 a luat atitudine împotriva lui FORIS privitor la conflictul ce existase cu Comitetul Județean arătând că

./.

ss/N. PETREA

PETRE GHEORGHE și ceilalți care au fost alături de ei au avut dreptate să se opună metodelor lui FORIS. De asemenea în 1943 IOSIF RANGHET i-a spus lui SARBU VICTORIA că REMUS KOFLER este suspect în urma faptului că intrase în mâinile Siguranței materiale importante de Partid ce fuseseră depuse de KOFLER într-o casă conspirativă și unde au fost găsite de Siguranță.

Atât FORIS cât și SARBU VICTORIA față de mine au luat apărarea lui KOFLER în sensul de a spulbera acuzația adusă de IOSIF RANGHET. Ei spuneau că îl cunosc bine pe KOFLER și că îl socotește în afară de orice bănuială. Această discuție a avut loc după cât îmi amintesc în casa conspirativă "Croitoru" din Cartierul Floreasca.

În legătură cu această situație, FORIS STEFAN provoacă un conflict cu IOSIF RANGHET care culminează cu îndepărtarea din muncă a acestuia din urmă.

Așa cum a luat apărarea lui KOFLER, FORIS STEFAN în 1943 a făcut același lucru și cu privire la LUCRETIU PATRASCANU.

Aceasta era cu ocazia conflictului ce se ivise între PATRASCANU și colectivul din lagărul Tg. Jiu în frunte cu OVIDIU, în timp ce PATRASCANU se afla în acel lagăr.

OVIDIU și ceilalți din colectiv îl suspectau pe PATRASCANU în sensul că acesta fusese protejat de regimul antonescian. Lui PATRASCANU i se adusese cu acea ocazie și alte acuzații pe care nu mi le mai amintesc.

Eram de față în casa conspirativă "Redlingher" din Cartierul Dorobanților când FORIS a trimis o scrisoare pe care am citit-o și eu, adresată colectivului din lagărul Tg. Jiu, în care FORIS lua apărarea lui PATRASCANU asupra tuturor acuzațiilor ce i se adusese cântând să aplaneze conflictul ce se ivise. Am înțeles că PATRASCANU nu făcea parte din cei care se opuneau poziției luate de FORIS în conducerea Partidului.

Conflictele provocate de FORIS STEFAN au culminat din partea sa cu îndepărtarea din muncă a lui OTIN PARVULESCU, ILEANA RACEANU, ANA TOMA, IOSIF RANGHET și alții, de care nu-mi mai amintesc. Astfel că FORIS în cursul anilor 1942-1943 a întreprins o acțiune continuă de provocarea conflictelor în conducerea Partidului împotri-

va celor ce se opuneau politicei sale dușmănoase și pe care în ultimă instanță îi îndepărtau din muncile de conducere ce le aveau.

25

Această situație împreună cu faptul că FORIS nu lua măsuri de restabilirea legăturilor cu organizațiile Partidului din provincie, a dus la dezorganizarea activității în interiorul Partidului, a Comitetului Județean și în special a Comitetului Central, imobilizând Partidul de ași îndeplini rolul ce-l avea în perioada celui de al doilea război mondial.

Indepărtarea din muncă a cadrelor ce luau poziție împotriva acțiunilor lui FORIS, crea condiții favorabile pentru ca FORIS să-și continue activitatea sa trădătoare și dușmănoasă.

Legat de aceasta, este și faptul că în 1943 FORIS s'a opus de a se organiza evadarea actualului secretar general al Partidului, propunere ce fusese făcută de către Dl. EMIL BODNARAS.

FORIS i-a spus Dlui EMIL BODNARAS unde mai erau de față SARBU VICTORIA și subsemnatul, că trebuie amânată organizarea acestei evadări pretextând că nu ar exista o casă conspirativă sigură și că astfel Dl. GHEORGHIU DEJ ar fi expus arestării.

După aceea FORIS a amânat până la infinit organizarea acestei evadări sub pretextul care îl prezentase la început. Acest pretext nu putea fi însă valabil deoarece Partidul dispunea în acel timp de un aparat tehnic suficient de capabil care să fie în posibilitate de a găsi o casă conspirativă sigură și fără pericolul de a fi descoperită de Siguranță. Deci FORIS s'a opus acestei propuneri pentru că organizarea acestei evadări, ar fi constituit ulterior prin prezența Dlui GHEORGHIU DEJ, o piedică foarte serioasă în continuarea activității trădătoare a lui FORIS.

O altă acțiune a lui FORIS evident provocatoare și de distrugere din interior a partidului, este și aceea că în 1943 mi-a cerut să-i procur material cu numele și date biografice ale tuturor activiștilor și membrilor de partid din organizația județeană P.C.R. Ilfov.

FORIS mi-a cerut cele de mai sus cu ocazia unei ședințe ce am avut-o cu el în casa conspirativă "Croitoru"

din Cartierul Floreasca.

Eu am procurat acest material prin legăturile de partid ce le aveam și anume: PAUL DAVIDOVICI, TINCU 26 DAVIDOVICI și PATRASCU.

Acest material l-am predat apoi lui FORIS prin SARBU VICTORIA cu ocazia unei întâlniri pe stradă organizată în acest scop. După câțva timp în cursul aceluiași an, acest material a fost găsit de Siguranță în casa conspirativă unde fusese depus de KOFLER REMUS.

În urmă acestei situații IOSIF RANGHET luase atitudine împotriva lui KOFLER REMUS suspectându-l ca provocator și cu care ocazie FORIS luând apărarea lui KOFLER provoacă un conflict cu IOSIF RANGHET îndepărtându-l pe acesta din urmă din munca de partid.

Faptul că FORIS mi-a cerut să-i procur materialul în scris despre care am arătat, nu avea un precedent asemănător cunoscut de mine din practica activității ilegale de Partid.

El a cerut acest material sub pretextul că ar intenționa să facă o verificare a cadrelor, motiv care nu putea fi însă valabil deoarece cadrele Partidului au fost verificate fără a întrebuința material scris care în condițiunile grelei ilegalități nu duce decât la distrugerea Partidului.

La aceasta se mai adaugă faptul că FORIS folosea o astfel de metodă vădit, provocatoare și contrară legilor conspirativității, în timp ce el însuși făcea pe de altă parte de câte ori avea ocazia, o întreagă teorie asupra conspirativității pentru a găsi motive de provocarea conflictelor și îndepărtarea cadrelor de Partid ce se opuneau acțiunilor sale întreprinse în interiorul Partidului, cum de exemplu a fost cazul cu PARVULESCU CTIN.

O altă acțiune a sa de dezorganizarea activității în interiorul Partidului, era aceea că în ședințele ce le aveam cu el, făcea câte un plan de repartizarea activiștilor și sarcinilor pe care aceștia le aveau, pentru ca în ședința următoare FORIS să răstoarne planul și să întocmească altul. Aceasta a constituit o metodă permanentă a lui FORIS în tot timpul până la 4 Aprilie 1944 când a fost îndepărtat. Astfel că prin Comitetul Județean de exemplu, s'au perindat zeci de activiști care

abia apucau să intre în munca ce li se repartiza pentru ca apoi să fie scoși și repartizați în alte munci.

Această situație a împiedicat în tot timpul războiului continuitatea unei munci a unui activist și a dus în fapt la dezorganizarea continuă a activității de Partid și a legăturilor organizatorice ce existau.

Intrebare:

Cum a sabotat FORIS STEFAN organizarea luptei Partidului Comunist Român ce trebuia dusă împotriva mașinei de război hitleriste?

Răspuns:

Prevocarea conflictelor de către FORIS în interiorul Partidului, conflicte ce surveneau unul după altul ocupând aproape întreaga perioadă a războiului, antrenarea activiștilor în discutarea acestor conflicte și îndepărtarea din muncă a cadrelor de bază muncitorești din conducerea Partidului, a constituit una din formele prin care FORIS a sabotat organizarea luptei Partidului, împotriva mașinei de război hitleriste. El a creat ca una din preocupările principale în Partid, problema conflictelor și a îndepărtărilor din muncă, ducând la dezorganizarea și distrugerea sa în lupta ce trebuia dusă de lovire a mașinei de război hitleriste.

El s'a mărginit numai să ducă tratative cu MANIU și TITEL PETRESCU care în mod vădit se opuneau organizării unui front național antihitlerist, creind din aceste tratative singura preocupare centrală a Partidului și lăsând la o parte preocuparea cea mai importantă de organizare interioară a Partidului și de mobilizare a maselor largi antihitleriste în jurul acestuia pentru lupta împotriva mașinei de război hitleriste care trebuia lovită indiferent de poziția pe care MANIU și TITEL PETRESCU și-o adopta conform intereselor ce le aveau.

În urma faptului că prin emisiunile de radio în limba română Cominternul trasa zilnic linia de a se trece la acte de sabotaj și la mobilizarea maselor în sprijinirea luptei Partidului pentru lovirea mașinei de război hitleriste, FORIS și-a creat un pretext prin care să-și justifice poziția sa trădătoare și să saboteze în continuare aplicarea liniei trasate de Comintern.

Astfel FORIS spunea în acel timp că la noi nu s'ar putea organiza o mișcare de partizani și o mobilizare a maselor în susținerea luptei împotriva mașinei de război hitleriste deoarece spre deosebire de alte țări, țara noastră nu a fost ocupată de nemți prin război. El spunea că situația internă din acel timp nu ar fi provocat în rândul maselor ura împotriva Germaniei hitleriste și deci acestea nu pot fi mobilizate în susținerea luptei Partidului.

Același lucru îl spunea și în ce privește organizarea internă a Partidului pentru desfășurarea acestei lupte. Astfel, el spunea că dat fiind situația internă din România, activiștii Partidului nu ar avea cu cine duce această luptă iar pe de altă parte că acțiuni cu forțele proprii ale Partidului nu pot fi duse, deoarece situația conspirativității ar fi foarte proastă și activiștii ar fi expuși arestărilor.

Un exemplu concret despre care îmi amintesc, este faptul că FORIS sub pretextul unei adânci conspirativități, a interzis Comitetului Județean în 1943 să ia legătură cu un grup de tineri ce fabricaseră cu mijloace proprii explozibil pentru a-l folosi împotriva mașinii de război hitleriste.

În concluzie, pretextul lui FORIS sub care sabota sarcina centrală ce stătea în fața Partidului, era următorul: masele nu pot fi mobilizate, activiștii nu pot întreprinde acțiuni pentru că ar fi expuși arestărilor și ca atare nu putem face nimic decât să așteptăm până când șefii partidelor istorice în frunte cu MANIU se vor hotărâ să accepte constituirea frontului național antihitlerist. Astfel că FORIS sabotând sarcina centrală ce stătea în fața Partidului, a trădat interesele poporului român care gemea sub jugul Germaniei hitleriste iar pe de altă parte a trădat cauza internaționalismului, proletar de ajutorare din spatele frontului hitlerist a luptei ce o ducea Uniunea Sovietică pentru apărarea Patriei socialismului și pentru eliberarea popoarelor de sub jugul Germaniei hitleriste.

Întrebare:

Prin ce împrejurări ai cunoscut Dta acest pretext al lui FORIS sub care sabota organizarea luptei

1/.

ss/N.PETREA

Partidului împotriva mașinei de război hitleriste?

Răspuns:

Mi-a spus chiar FORIS personal acest lucru cu ocazia unei ședințe ce a avut loc în casa conspirativă "Redlinger" din Cartierul Dorobanților în cursul anului 1942 și unde se mai afla de față SARB VICTORIA și după cât îmi amintesc era și CARP CTIN.

Intrebare:

Ce scop avea FORIS să-ți spună despre acest lucru?

Răspuns:

FORIS bazându-se pe faptul că eu îl susțineam în acțiunile lui, mi-a spus acest lucru pentru a-l popula la rândul meu în cadrul organizației județene Ilfov unde eu eram secretar.

Intrebare:

Prin cine a interzis FORIS Comitetului Județean de a lua legătură cu acel grup de tineri despre care ai arătat?

Răspuns:

Eu personal am venit la FORIS și i-am spus despre acel grup de tineri în urma cărui fapt, el a dat dispoziția de a nu se lua legătura cu acest grup.

Stiu că era și SARB VICTORIA de față însă nu-mi amintesc precis casa unde a avut loc această discuție.

Mai târziu când am intrat în legătură de muncă cu Dl. EMIL BODNARAS, dânsul mi-a spus să iau legătură cu acel grup de tineri, lucru ce am și făcut.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces-verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu nesilit de nimeni.

Arestat:

ss/N. FETREA

Anchetator:

Lt. Maj. de Securitate
V. Vânătoru

Proces-Verbal de interogatoriu

Arestat ul Petrea Nicolae, născut la 1 Iunie 1914 în Com. Săgea,
 Raionul Coman, Reg. Botoș, fiul lui Ștefan și Sofia, de
 profesie funcționar, domiciliat în Buc. Calea Călinești, N. 51
 (Date de stare civilă, ultimul domiciliu)

27 Octombrie 1952

Orașul BucureștiInterogatorul a început la ora 7 și 05 minutes'a terminat la "15" și "10"

Intrebare: Ște. ai avut legături permanente cu Friș
 Ștefan în timpul războiului?

Răspuns: Da. - Începând din 1941 și până la 4 Aprilie
 1944 când am fost deportat din muncă de
 partid împreună cu Friș Ștefan, am avut
 legături permanente cu acesta ca fiind secretar
 al Comitetului județean Hăr al P.C.R. și mai
 târziu membru în Comitetul Central al Partidului.

Intrebare: De cine ai fost Ște. promovat în
 aceste funcții?

Răspuns: Atât promovarea mea ca secretar
 al Comitetului județean la începutul anului 1942
 cât și aceea de membru în Comitetul Central
 în Iunie 1943, au fost făcute de Friș Ștefan care
 era secretar al Comitetului Central și care mi-a
 spus personal în ambele cazuri de aceste promovări.

Intrebare: Deci Ște. era unul din colaboratorii
 apropiați ai lui Friș până la 4 Aprilie 1944?

Urmare: Răspuns: Da. -

Întrebare: Care a fost poziția și acțiunile lui Friso Ștefan în timpul războiului în raport cu linia și sarcinile ce stăteau în acel timp în fața Partidului?

Răspuns: Din cele cunoscute de mine, poziția și acțiunile lui Friso Ștefan în timpul războiului au fost contrarii liniei și sarcinilor ce stăteau în acel timp în fața partidului. -

El a desigurat o activitate trădătoare și duse-mă-nvase Partidului până la 4 Aprilie 1944 când a fost îndepărtat din conducerea Partidului, folosindu-se în acest scop de funcția ce o avea de secretar al Comitetului Central. -

Întrebare: În ce a consistat activitatea trădătoare și duse-mă-nvase a lui Friso Ștefan?

Răspuns: Activitatea sa trădătoare și duse-mă-nvase a consistat în faptul că el a întreprins o serie de acțiuni duse-mă-nvase în scopul de a dezorganiza și distruge din interior Partidul Comunist Român și a sabotat organizarea luptei Partidului ce trebuia dusă împotriva marșului de război hitlerist. -

Întrebare: Ce acțiuni duse-mă-nvase a întreprins Friso Ștefan în scopul de a dezorganiza și distruge din interior Partidul Comunist Român?

Răspuns: În vara anului 1941 imediat după declanșarea războiului antisovietic, Comitetul Politic al P.C.R. în frunte cu Petru Stăncu care era secretar al acestui comitet, a redactat un proiect de manifest cu privire

Semnătura,

N. Petrea

Urmare: la atitudinea Partidului față de războiul anti-
sovietic și la mobilizarea masele împotriva acestui război.

Acel proiect a fost trimis prin Corp Constantin la
Comitetul Central pentru a fi aprobat.

Friș Ștefan în loc de aprobare, a trimis Comitetului
Județean o scrisoare polemică plină de ironii la adresa
membrilor Comitetului Județean înrădăcinată de „stăngism”.

Membrii Comitetului Județean s-au ridicat împotriva
acestei metode anti-partinice a lui Friș punând problema
că acesta trebuie să dea un sprijin efectiv și partinic
ci un răspunsuri ironice și zădărnice, orătând că
dealtfel în general munca Comitetului Județean nu
era sprijinită de către Comitetul Central. - Astfel
că s-au început o serie de discuții între Friș Ștefan
și Comitetul Județean care au fost prelungite prin
alte câteva scrisori asemănătoare trimise de
Friș, provocând un conflict ce a durat până la
sfârșitul anului 1941 și care a culminat din partea lui
Friș cu îndepărtarea din muncă a lui Petru Shenghe,
Parascl Ștefan și alții, promovându-l pe mine în
funcția de secretar al Comitetului Județean în locul
lui Petru Shenghe. -

Provocarea de către Friș a acestui conflict și oțărârea
sa personală și dușmănoasă împotriva lui Petru Shenghe
a reieșit în mod evident în vara anului 1943, când Friș
a redactat un material de partid în care se referea și
la Petru Shenghe. - În acest material Friș ajunsesse
până acolo încât l-a calificat pe Petru Shenghe ca
„fascist” în ciuda faptului că acesta fusese arestat cu
câteva timp înainte, purtându-se eroic tot în fata
siguranței cât și a plutonului de execuție, apăsând cu

Semnătura,

N. Lăzărescu

Urmare: sacrificiul vietii lui cauza Partidului pentru care a dat totul și este deservit până la capăt. - Veci Frio după căderea lui dela moartea eroică a lui Petre Shenghe, în loc de a se uita în evidență acest lucru care să mobilizeze membrii partidului în luptă pentru care Petre Shenghe și-a jertfit viața sa, a calificat în mod dăunător pe un erou al Partidului și clasei muncitoare așa cum am văzut, pentru că acuzând pe alții să-și comunique poziția sa trădătoare pe care se situase în conducerea partidului. - Acest material de partid a fost difuzat în acel timp activiștilor și membrilor de partid. -

În cursul anilor 1942-1943 Frio, Ștefan a provocat o serie de conflicte succedate unul după altul, cu Ileana Răcoane, Constantin Fărulescu, Ana Toma, Iosif Longhet și alții care luaseră poziție pe diferite probleme împotriva lui Frio și a celor din jurul lui care îl sprijineau pe acesta în activitățile sale. -

Ami amintesc de exemplu că Fărulescu Constantin în 1942 a luat atitudine împotriva lui Frio privind la conflictul ce existase cu Comitetul județean arătând că Petre Shenghe și ceilalți care au fost călături de el au avut dreptate să se opună metodei lui Frio. - Seosemeni în 1943 Iosif Longhet i-a spus lui Ștefan Fictria că Remus Kofler este suspect în urma faptului că intrase în mâinile figurantilor materiali importanți de Partid ce fuseseră depuse de Kofler într-o casă conspirativă și unde au fost găsite de figurantii. -

Apoi Frio cât și Ștefan Fictria jato de mine au luat capătul lui Kofler în sensul de a spulsa ocupația adusă de Iosif Longhet. Ei spuneau că îl

Urmare: cunosc bine pe Kogler și cî îl socotește în afară de orice bănuială. - Aceasta discutie a avut loc 32 după cît mi sîmi amintesc în casa emigrativă „croitru” din Cartierul Floresca. -

În legătură cu această situație, Friz Ștefan provocă un conflict cu Friz Ronghet care culminază cu îndepărtarea din muncă a acestuia din urmă. -

Așa cum a fost apărarea lui Kogler, Friz Ștefan în 1943 a fost oclăsi lucru și cu privire la lucrarea Pătrășcanu.

Aceasta era cu ocazia conflictului ce se ivise între Pătrășcanu și colectivul din lagărul Tg. Jiu în fața cu Oriclie, în timp ce Pătrășcanu se afla în acel lagăr. -

Oriclie și ceilalți din colectiv îl suspectau pe Pătrășcanu în sensul că acesta fusese protejat de regimul antonesc. - lui Pătrășcanu i se oduseră cu oca ocazie și alte ocuzotii pe care nu mi le mai amintesc.

Crom de fotei în casa emigrativă „Redlinger” din Cartierul Sărbantila cînd Friz a trimis o scrisoare pe care am citit-o și eu, adresată colectivului din lagărul Tg. Jiu, în care Friz lua apărarea lui Pătrășcanu asupra tuturor ocuzotilor ce i se oduseră cîntînd să exponeze conflictul ce se ivise. - Am înțeles că Pătrășcanu nu făcea parte din cei care se opuneau pozitiei luată de Friz în conducerea Partidului. -

Conflictetele provocate de Friz Ștefan au culminat din partea sa cu îndepărtarea din muncă alui Cîrî. Pîrnelău, Ilona Lăceanu, Ana Toma, Friz Ronghet și alții de care nu mi mai amintesc. - Astfel că Friz în cursul anilor 1942-1943 a întreprins o acțiune continuă de provocarea conflictelor în conducerea Partidului împotriva celor ce se opuneau politicii sale

Semnătura,

N. Lăceanu

Urmare: dusmănoase și pe care în ultimă instanță și
indepartau din muncă de conducere ce le cereau. -

Această situație impunea cu faptul că Friso nu
 lua măsuri de restabilirea legitimității cu organizările
 Partidului din provincie, a dus la dezorganizarea
 activității în interiorul Partidului, a Comitetului
 Județean și în special a Comitetului Central, imobilizând
 Partidul de a-și îndeplini rolul ce-l avea în perioada
 celui de al doilea război mondial. -

Indepărtarea din muncă a celor care erau
 pozitive împotriva activității lui Friso, crea condiții
 favorabile pentru ca Friso să-și continue activitatea
 sa trădătoare și dusmănoasă. -

Legat de aceasta, este și faptul că în 1943 Friso
 s'a opus de a se organiza eradicația activității
 Secției Generale ale Partidului, propunere ce fusese
 făcută de către St. Emil Bodmăraș. -

Friso i'a spus St. Emil Bodmăraș unde mai
 erau de față Ionel Hecrea și subsemnatul, că trebuie
 omenită organizarea acestei eradicații pretextând
 că nu se există o casă conspirativă sigură și că
 astfel St. Ștefănița Răj va fi expus arestării. -

Supo aceasta Friso a omenat până la infinit
 organizarea acestei eradicații sub pretextul care
 îl prezentase la început. - Acest pretext nu putea
 fi însă valabil deoarece Partidul dispunea în
 acel timp de un aparat tehnic suficient de
 capabil care să fie în posibilitate de a găsi o
 casă conspirativă sigură și fără pericolul de a
 fi descoperită de siguranță. - Deci Friso s'a opus
 acestei propuneri pentru că organiza această eradicație.

Semnătura,

N. Hecrea

Urmare: or fi constituit ulterioare prin prezenta ului.
 Ghenghină Iş, o predică foarte serioasă în con- 33
 tinutul activităţii tradiţionale a lui Fris.

O altă acţiune a lui Fris evident provocatoare
 şi de distingere din interior a Partidului, este şi
 aceea că în 1943 mi-a cerut să-i procur material
 cu numele şi date biografice ale tuturor activiştilor
 şi membrilor de partid din organizaţia judeţeană
 P.C.R. Ilfov. -

Fris mi-a cerut cele de mai sus cu ocazia
 unei sedinţe ce am avut-o cu el în casa emigra-
 tivă „Cămin” din Cartierul Floresca. -

Eu am procurat acest material prin legăturile
 de partid ce le aveam şi anume, Paul Goidorici,
 Tînuta Goidorici şi Pătrăşcu. -

Acest material l-am predat apoi lui Fris prin
 scribu fictivă cu ocazia unei întâlniri pe strada
 organizată în acest scop. - După câţiva timp
 în cursul celuişor eu, acest material a fost
 găsit de siguranţă în casa emigrativă unde fusese
 depus de Koşler Remus. -

În urma acestei situaţii Işif Ronghet luase
 atitudine împotriva lui Koşler Remus suspectându-l
 ca provocator şi eu care acopere Fris luând apărarea
 lui Koşler provocă un conflict cu Işif Ronghet
 îndepărtându-l pe acesta din urmă din munca de
 partid. -

Faptul că Fris mi-a cerut să-i procur materialul
 în serie despre care am arătat, nu avea un precedent
 asemănător cunoscut de mine din practica activi-
 tăţii ilegale de Partid. -

Semnătura,

N. Işec

Urmare: El a cerut acest material sub pretextul că
ar intenționa să facă o verificare a cadrelor, motiv
care nu putea fi însă valabil deoarece cadrele
Partidului au fost verificate fără a întâlni
material scris care în condițiile unei ilegalități
nu duce decât la distrugerea partidului. -

La aceasta se mai adaugă faptul că Fris făcea
o ostie de metodă viciu provocatoare și contrari
legilor conspirativității, în timp ce el însuși făcea
pe de altă parte de câte ori era ocazie, o intrare
fără asupra conspirativității pentru a găsi motive
de provocare conflictelor și îndepărtarea cadrelor
de partid ce se opuneau acțiunilor sale întru
în interiorul partidului cum de exemplu a fost
cazul cu Formuleau Căp. -

O altă acțiune a sa de dezorganizare a activității
în interiorul partidului, era aceea că în pedinele ce
le aveau cu el, făcea câte un plan de repartizare
activității și sarcinilor pe care ocea să le aveau, pentru
ca în pedinta următoare Fris să răstoarne planul
și să întreprindă altul. - Aceasta a constituit o
metodă permanentă a lui Fris în tot timpul până
la 4 Aprilie 1944 când a fost îndepărtat. - Astfel
că prin Comitetul Județean de exemplu, sau perindat
Zeci de activiști care aveau să intre în muncă
ce li se repartiza pentru ca apoi să fie seși și
repartizați în alte munci. -

Accastă situație a împiedicat în tot timpul
dezorganizarea continuă a muncii a unui activist
și a dus în fapt la dezorganizarea continuă a
activității de partid și a legăturilor organizatorice

Semnătura,

N. Fris

Urmare: ce existau. -

34

Intrebare: Cum a reolotat Foris Stefan organizarea luptei Partidului Comunist Roman ce trebuia dusă impotriva masinei de război hitleriste?

Răspuns: Provocarea conflictelor de către Foris în interiorul Partidului, conflicte ce surveneau unul după altul ocupând aproape întreaga perioadă a războiului, antrenarea activiștilor în discutarea acestor conflicte și îndepărtarea din muncă a conducerii de lașă muncitorilor din conducerea Partidului, a constituit una din formele prin care Foris a reolotat organizarea luptei partidului, impotriva masinei de război hitleriste. - El a creat ca una din preoumpțiile principale în partid, problema conflictelor și a îndepărtării din muncă, ducând la deorganizarea și distrugerea din interior a partidului, deci la imobilizarea sa în lupta ce trebuia dusă de lăvine a masinei de război hitleriste. -

El s'a mîngînit numai să ducă tratative cu Ionie și Titel Petrescu care în mod vădit se opuneau organizării unui front național anti-hitlerist, creînd din aceste tratative singura preocupare centrală a partidului și lășînd la o parte preocuparea cea mai importantă de organizare internă a partidului și de imobilizare a maselor largi anti-hitleriste în jurul acestuia pentru lupta impotriva masinei de război hitleriste care trebuia lășată indifereent de poziția pe care Ionie și Titel Petrescu și-o adăpta ca formă intermedie ce le uriau. -

În urma faptului că prin emisiunile de radio în limba română Comintern-ul trasea

Semnătura, *U. I. I. I. I.*

Urmare: Zilnic linia de a se truce la acte de solatari la mobilizarea maselor in apropierea luptei Partidului pentru lina masini de razbun hitleriste, Friso si-a creat un pretext prin care sa si justifice pozitia sa tridotrare si sa solatari in continuare aplicarea liniei trasate de Comintern. - Astfel, Friso spunea in acel timp ca la noi nu s-ar putea organiza o miscare de partizani si o mobilizare a maselor in sustinerea luptei impotriva masinii de razbun hitleriste deoarece spre deosebire de alte tari, tara noastra nu a fost ocupata de nemici prin razbun. - El spunea ca situatia interna din acel timp nu ar fi provocat in randul maselor o simpatie Germania hitleriste si deci aceasta nu pot fi mobilizate in sustinerea luptei Partidului. - Acelasi lucru il spunea si in ce priveste organizarea interna a Partidului pentru desfasurarea acestei lupte. - Astfel, el spunea ca dat fiind situatia interna din Romania, activistii Partidului nu ar orea cu ei sa duce aceasta lupta iar pe de alta parte, ca activistii cu fratele proprii ale Partidului nu pot fi duse deoarece situatia conspirativitii ar fi foarte proasta si activistii ar fi expusi arestarii. -

Un exemplu concret despre care imi amintesc, este faptul ca Friso sub pretextul unei ordinei conspirativitii, a interzis Comitetului Județean in 1943 sa ia legatura cu un grup de tineri ce foloseau cu mijloace proprii explozibil pentru a se folosi impotriva masinii de razbun hitleriste. -

Semnătura,

N. Petre

Urmare: de concluzie, pretextul lui Frig sub care solota sarcina centrală ce stătea în fața Partidului, era următorul: marșele nu pot fi mobilizate, activiștii nu pot întreprinde acțiuni pentru că or fi expuși arestărilor și ca totare nu putem face nimic decât să așteptăm până când proprii partidele isticice în fața cu Iranie se vor hotărâ să accepte constituirea frontului național anti-hitlerist. - Răspuns: Frig solotând sarcina centrală ce stătea în fața Partidului, a trădat interesele poporului Român care gemea sub jugul Germaniei hitleriste iar pe de altă parte, a trădat cauza internaționalismului proletar de ajutare din spatele frontului hitlerist a luptei ce o ducem "Unirea Sovietică" pentru apărarea Patriei socialiste și pentru eliberarea poporului de sub jugul Germaniei hitleriste. -

Întrebare: Prin ce imp. regiuni ai cunoscut și acest pretext al lui Frig sub care solota organizarea luptei Partidului singurătura marelui de război hitleriste?

Răspuns: Mi-a spus chiar Frig personal acest lucru cu ocazia unei sedințe ce a avut loc în casa conspirativă "Reddingher" din Cartierul Sărbătorilor în cursul anului 1942 și unde se mai afla de față Sorbu Fictoria și după cât îmi amintesc era și Corp Căp. -

Întrebare: Ce seap avea Frig să-ți spună

Semnătura,

N. Stăru

Urmare: Intrebare: Acest lucru?

Răspuns: Frig bazându-se pe faptul că
eu îl susțineam în acțiunile lui, mi-a
 spus acest lucru pentru a-l populariza la rândul
 meu în cadrul organizației județene și pentru unde
 eu eram secretar. -

Intrebare: Prin cine a interzis Frig Comitetului
 Județean de a lua legătura cu acel grup de
 tineri despre care ai arătat?

Răspuns: Eu personal am venit la Frig și
 i-am spus despre acel grup de tineri în urma
 căruia fapt, el a dat dispoziția de a nu se
 lua legătura cu acest grup. -

Știu că era și Sorinel Fictoria de față însă
 numai mai amintesc precis casa unde a avut
 loc această discuție. -

Lași timp de cînd am intrat în legătura de
 muncă cu Șt. Emil Boduș, dîndu-mi
 spus să i-au legătura cu acel grup de tineri
 lucru ce am și făcut. -

După ce am citit curînt cu curînt pe pîntecul
 proces verbal de interogatoriu și am constatat
 că este întreg în cele declarate de mine, îl
 susțin și rămîm propuneri reziliat de mine. -

Arhivator,
 Lt. Iuj. Trăistaru

Arhivat, n. Letreș

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

=====

Arestatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914
în com. Sagna, Raionul Roman, Reg. Bacău, fiul lui GHEORGHE
și SAFTA, de profesiune funcționar, domiciliat în Buc.
Calea Călărași Nr. 51.

28 Octombrie 1952, Buc.

Interog. a început la ora 8,15

" s'a terminat " " 13,00

Intrebare:

Pe ce poziție se situa SARBU VICTORIA față de
activitatea trădătoare ce o ducea FORIS STEFAN?

Răspuns:

SARBU VICTORIA s'a situat în tot timpul războiului
pe poziția de a-l susține și sprijini absolut în totul
pe FORIS STEFAN în acțiunile sale trădătoare ce le-a
dus în interiorul Partidului.

Cert este că în nici o ocazie nu am văzut ca
SARBU VICTORIA să fie în dezacord cu ceva privitor
la activitatea lui FORIS STEFAN, având în tot timpul
până la 4 Aprilie 1944 un punct de vedere comun absolut
în toate acțiunile ce au fost desfășurate.

Faptul că SARBU VICTORIA îl susținea absolut în
totul pe FORIS STEFAN l-am putut constata atât cu
ocazia întâlnirilor ce le aveam cu SARBU VICTORIA în
diverse locuri, cât și în ședințele cu FORIS la care eu
participam și cu cari ocazii SARBU VICTORIA era aproape
întotdeauna de față. Deasemeni am constatat această po-
ziție a lui SARBU VICTORIA și după promovarea mea în
Comitetul Central din Iunie 1943, dată după care SARBU
VICTORIA a devenit legătura între mine și FORIS atunci
când nu mergeam la acesta în ședințe. Această legătură
am avut-o până la 4 Aprilie 1944, când am fost îndepăr-
tați din munca de Partid.

Astfel am constatat că SARBU VICTORIA a luat

./.

ss/N. PETREA

poziție alături de FORIS absolut în toate conflictele ce au fost provocate de FORIS în interiorul Partidului. Deasemeni și în ce privește îndepărtările din muncă întreprinse de FORIS STEFAN.

37

În nici unul din conflicte sau îndepărtare din muncă, nu am constatat ca SARBU VICTORIA să i-a o cât de neînsemnată atitudine împotriva lui FORIS STEFAN.

Atunci când FORIS și SARBU VICTORIA au luat apărarea lui KOFLER împotriva acuzației adusă de IOSIF RANGHET în urma căderii materialului de partid în mâinile Siguranței, ea a fost aceea care a venit și i-a adus la cunoștință lui FORIS că IOSIF RANGHET i-a spus despre KOFLER că este suspect în urma găsirii materialului de către Siguranță.

Cu acea ocazie mă aflam de față la FORIS în casa conspirativă unde locuiau și când ambii și-au exprimat atitudinea lor de apărarea lui KOFLER față de învinuirea adusă de IOSIF RANGHET.

Cu ocazia scrisorii trimisă de FORIS colectivului din lagărul Tg. Jiu în frunte cu OVIDIU, SARBU VICTORIA l-a susținut pe FORIS în poziția sa de apărarea lui PATRASCANU față de învinuirile ce i se aduceau acestuia din urmă de către colectivul din lagărul Tg. Jiu.

SARBU VICTORIA a fost în tot timpul de acord cu FORIS ca să fie amânată organizarea evadării din lagăr a Dlui GHEORGHIEU DEJ, sub pretextul că nu ar fi condițiile conspirative favorabile pentru organizarea acestei evadări.

Deasemeni SARBU VICTORIA a fost de acord cu FORIS ca să procur materialul scris cu numele și datele biografice ale activiștilor și membrilor de partid din cadrul organizației județene PCR Ilfov. Acest material l-am dat chiar lui SARBU VICTORIA cu ocazia unei întâlniri pentru a-l preda lui FORIS.

Cu ocazia când FORIS mi-a spus ca să nu se i-a legătura de către Comitetul județean cu acel grup de tineri ce fabricaseră explozibil în scopul de a-l folosi împotriva mașinei de război hitleriste, SARBU VICTORIA a fost de față și totodată de acord cu FORIS asupra acestui lucru.

SARBU VICTORIA odată cu mine, adică în Iunie 1943, a fost și ea promovată membră în Comitetul Central de 38 către FORIS ca fiind una ce susținea și sprijinea activitatea trădătoare ce o desfășura acesta din urmă. Aceasta era în perioada când FORIS îndepărta din conducerea Partidului cadrele de bază muncitorești ce se opuneau politicii lui și când concomitent promova în locul acestora pe cei care îl susțineau.

Menționez că în tot timpul războiului, VICTORIA SARBU a stat împreună cu FORIS STEFAN în aceleași case conspirative fiind permanent omul de legătură al lui FORIS în toate sectoarele de activitate din cadrul Partidului și a participat la toate discuțiile și ședințele pe care FORIS le-a avut în timpul războiului. Așa că nu există o cât de mică mișcare pe care să fi făcut-o FORIS în timpul războiului de care SARBU VICTORIA să nu o cunoască. Dealtfel relațiile în acel timp dintre FORIS și SARBU VICTORIA au devenit atât de strânse și intime încât până la urmă i-a devenit și soție.

Astfel că SARBU VICTORIA a desfășurat alături de FORIS STEFAN o activitate trădătoare de distrugere din interior a Partidului și de sabotare a organizării luptei Partidului împotriva mașinei de război hitleriste.

Bineînțeles că rolul principal în cadrul acestei activități trădătoare și dușmănoase Partidului, l-a avut FORIS STEFAN.

Intrebare:

Il mai susținea și altcineva pe FORIS STEFAN în desfășurarea acestei activități trădătoare?

Răspuns:

În aceeași poziție ca SARBU VICTORIA de susținere și sprijinire totală a activității trădătoare ce o desfășura FORIS STEFAN, era și KOFLER REMUS.

Nu cunosc vreuna din acțiunile trădătoare ale lui FORIS față de care KOFLER REMUS să ia o cât de neînsemnată atitudine potrivnică.

KOFLER REMUS a fost în totul de acord cu FORIS în toate acțiunile sale trădătoare pe care le-am enumerat în procesul verbal de interogatoriu privitor la FORIS STEFAN.

Acest lucru l-am putut constata atât în ședințele

./.

ss/N. PETREA

pe care le-am avut cu FORIS și unde în unele ocazii era și KOFLER de față, cât și în timpul când KOFLER a stat împreună cu mine în casa conspirativă a unui CFR-ist situată în apropierea grădinei botanice dela Cotroceni. Deasemeni și din cele spuse de SARB VICTORIA, cum de exemplu a fost cazul cu procurarea materialului scris referitor la numele și datele biografice ale membrilor de partid cu care ocazie SARB VICTORIA a spus că a discutat această chestiune și cu KOFLER care a fost de acord să procur acel material. Ulterior acest material a fost găsit de Siguranță în casa conspirativă unde fusese depus de KOFLER REMUS.

Tin să menționez că relațiile dintre KOFLER REMUS, FORIS și SARB VICTORIA erau relații de strânsă prietenie, deosebite de relațiile care existau între FORIS și alți activiști de Partid.

La fel ca și SARB VICTORIA, KOFLER REMUS a dus o activitate trădătoare în interiorul Partidului susținându-l și sprijinind pe FORIS în acțiunile sale.

După ce am citit prezentul proces-verbal de interogatoriu cuvânt cu cuvânt și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu nesilit de nimeni.

Arestat

Anchetator:

ss/N. PETREA

Lt. Maj. de Securitate

V. Vânătoru

Proces-Verbal de interogatoriu

Arestat el Petru Nicolae, născut la 1 June 1914, în com.
Sagna, Raionul Roman, Reg. Bucăria, fiul lui Shenghe și Sofia,
 (Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
de progenitură funcționar, domiciliat în Buc. Calea Căminăși nr. 51

28 Octombrie 1952

Orașul BucureștiInterogatorul a început la ora 8 și 15 minute" s'a terminat la " 13 și 00 "

Intrebare: Pe ce poziție se situa Sărluș Fictoria față
de activitatea tradețoană ce o conducea Fris Ștefan?

Răspuns: Sărluș Fictoria s'a situat în tot timpul
reglării pe poziția de ocl sustine și aprijini obodut
în totul pe Fris Ștefan în acțiunile sale tradețoane
ce le-a dus în interiorul Partidului: -

Ceet este că în nici o ocazie nu am văzut ca
Sărluș Fictoria să fie în discordanță cu ceva privitor
la activitatea lui Fris Ștefan, având în tot
timpul până la 4 Aprilie 1944 un punct de vedere
comun obodut în toate acțiunile ce au fost desfășurate.

Faptul că Sărluș Fictoria îl sustinea obodut în
totul pe Fris Ștefan, l-am putut constata atât cu
ocazia întâlnirilor ce le aveam cu Sărluș Fictoria în
diverse locuri, cât și în sedințele cu Fris la care eu
participam și cu cari ocazii Sărluș Fictoria ne aproape
intotdeauna de față. - Searemeni am constatat ocazități
poziție a lui Sărluș Fictoria și după promovarea mea

Urmare: in Comitetul Central din Iunie 1943, data dupa care Ioselu Fictoria a devenit legatura intre mine si Fris atunci cand ne mergeam la oastea in sedinta. - Aceste legaturi au existat pana la 4 Aprilie 1944 cand am fost deportati din munca de partid. -

Asfel, am constatat ca Ioselu Fictoria a luat pozitie alaturi de Fris absolut in toate conflictele ce au fost provocate de Fris in interiorul Partidului. - Seasemeni si in ce priveste indepartarile din munca intrupriune de Fris Stefan. -

In nici unul din conflicte sau indepartare din munca, nu am constatat ca Ioselu Fictoria si i-a fost de nimeni enunata atitudine impotriva lui Fris Stefan. -

Atunci cand Fris si Ioselu Fictoria au luat apararea lui Kopler impotriva acuzatiilor aduse de Iosif Ronghit in urma codului materialului de partid in moierile figurante, ea a fost aceea care a venit si i-a adus la cunoasterea lui Fris ca Iosif Ronghit i-a spus despre Kopler ca este suspect in urma gomerii materialului de cotin figurante. -

Cu aceasta ocazie ne aflam de fata la Fris in casa conspirativa unde locuiau si cand ambii si-au exprimat atitudinea lor de aparare lui Kopler fata de invinirea adusa de Iosif Ronghit. -

Cu ocazia scrisorii trimisa de Fris colectivului din lagarul Tg. Jiu in functie cu Ovidiu, Ioselu Fictoria l-a sustinut pe Fris in pozitia sa de aparare lui Petrosescu fata de invinuirile

Semnatura,

nelitres

Urmare: ce i se aduceau ovestiua din urma de
catre colectivel din lagorul Tg. Jiu. -

Sorbul Fictria a fost in tot timpul de
oend in Friz, ca să fie amănato organizarea
eradarii din lagor a lui. Sheorghin de, sub
pretextul că nu ar fi condiționile inspirative
favorabile pentru organizarea ovesti eradarii. -

Deosemeni Sorbul Fictria a fost de oend
cu Friz, ca să prour materialul scris cu
numele și datele biografice ale activistilor și
membrii de partid din cadrul organizației
județene P.C.R. Ilfov. - Acest material tam
dot chiar lui Sorbul Fictria cu ocozia unei
intâlniri pentru a-l preda lui Friz. -

Cu ocazia când Friz mi-a spus ca să-mi
se ia legătura de către Comitetul județean cu
oel grup de tineri ce folicasau explorabil
in scopul de a-l folosi împotriva mașinii de
reghoi butuiste, Sorbul Fictria a fost de față
și totodată de oend cu Friz asupra ovesti
lucru. -

Sorbul Fictria odată cu mine, adică in
Iunie 1943, a fost și ca promovato membru
in Comitetul central de către Friz, ca fiind una
ce sustinea și prapinea activitatea tridottrare ce
a desfoara ovesti din urma. - Aceasta era in
privada când Friz inoleporta din conducerea
Partidului cadule de loji ministrii. ce se opuneau
politicii lui și când comunitat promovra in locul
oestru pe cei care il sustineau. -

Inuentionez că in tot timpul războiului, Sorbul

Semnătura, N. Lires

Urmare: Fictoria a stat impreună cu Fris Ștefan în unele case conspirative fiind permanent omul de legătură al lui Fris în toate sectoarele de activitate din cadrul Partidului și a putut să participe la toate discutiile și sedințele pe care Fris le-a avut în timpul războiului. - Așa că nu există o căt de mică îndoială pe care să fi făcut-o Fris în timpul războiului de care ține Fictoria să nu o cunoască. - Săptămânile în acel timp dintre Fris și Ștefan Fictoria au devenit atât de strânse și intime încât pînă la urmă s-a devenit și soție. -

Astfel că Ștefan Fictoria a deservit alături de Fris Ștefan o activitate înaltă de distincție din interior a Partidului și de sabotare a organizării luptei Partidului împotriva mașinii de război hitleriste. -

Prin urmare că rolul principal în cadrul acestei activități înalte de distincție și sabotare Partidului, l-a avut Fris Ștefan. -

Interogare: El mai susținea și obținerea pe Fris Ștefan în deservirea acestei activități înalte de distincție?

Răspuns: În unele cazuri ca Ștefan Fictoria de susținere și sprijinire totală a activității înalte de distincție ce o deservisea Fris Ștefan, nu și Kopler Remus. -

Nu cunoștea niciuna din activitățile înalte de distincție ale lui Fris fapt de care Kopler Remus să ia o căt de neînsemnată contribuție potrivnică. -

Kopler Remus a fost în totul de acord cu

Urmare: Frig în toate acțiunile sale trădătoare
pe care le-am enumerat în procesul verbal
de interogatoriul primit la Frig, Ștefan. - 42

Acest lucru l-am putut constata atât în
sedințele pe care le-am avut cu Frig și
unde în unele scopuri era și Kofler de față, cât
și în timpul când Kofler a stat împreună
cu mine în casa conspirativă a unui C.F.R.¹²
situată în apropierea grădinei botanice dela
Cotroceni. - Deosemeni și din cele spuse de
Ștefan Fictria cum de exemplu a fost copul
cu procurarea materialului scris reperit
la numele și datele biografice ale membrilor
de partid cu care ocazie Ștefan Fictria a
 spus că a discutat ocazional chestiune și cu
Kofler care a fost de acord să procur acel
material. - Ulterior acest material a fost
găsit de siguranță în casa conspirativă unde
fusesse depus de Kofler Reunus. -

În să menționez că relațiile dintre Kofler
Reunus, Frig și Ștefan Fictria erau relații de
strănsă prietenie, descrise de relațiile care
existau între Frig și alți activiști de partid. -

La fel ca și Ștefan Fictria, Kofler Reunus a avut
o activitate trădătoare în interiorul Partidului supt-
nându-l și sprijinindu-l pe Frig în acțiunile sale. -

Supra ce am citit prezentul proces verbal de
interogatoriul corvint cu curvint și am constatat
că este întocmai cu cele declarate de mine, el
există și renunță prăgria nevădit de mine. -

Anchetată,

Lt. Maj. Frig în ton

Arestat, n. Petrea

Semnătura,

D E C L A R A T I E

=====

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut în comuna Sagna, raionul Roman, regiunea Bacău, în ziua de 1 Iunie 1914, fiul lui GHEORGHE și al SAFTEI, cetățenia română, căsătorit cu ELENA MOI-SESCU, având ca studii 5 clase liceu, de profesiune funcționar, serviciul militar satisfăcut la unitatea 24 Artilerie la Roman, contingentul 1936 cu gradul de caporal, am fost condamnat în anul 1935 la 7 luni închisoare de către Tribunalul Roman și în anul 1940 la un an închisoare de către Tribunalul Militar-Iași pentru activitate comunistă, nu am avut și nu am nici un fel de avere, ultimul domiciliu l-am avut în București, raionul T.Vladimirescu Str.Călărași Nr.51, în prezent reținut declar următoarele :

Pe tatăl meu îl cheamă GHEORGHE PETREA, trăește, țaran mijlocăș, a fost membru al partidului liberal, în prezent este membru al P.M.R., în prezent se află în comuna Sagna, raionul Roman.- Posedă 2 $\frac{1}{2}$ ha. teren arabil, un cal, o vacă și 2 sau 3 oi.-

Pe mama o cheamă SAFTA PETREA, țarancă mijlocăș, ufederistă, în trecut nu a făcut politică, se află în comuna Sagna, raionul Roman.- Frați am pe următorii :

IOAN PETREA, trăește, de profesiune inginer agronom, n'are avere, în trecut simpatizant al P.C.R., în prezent membru al P.M.R., actualmente se află în București Str.Stirbey Vodă Nr.110 A.-

PAVEL PETREA, trăește, țaran muncitor, posedă circa 1 ha pământ, în trecut simpatizant al P.C.R. în prezent membru al organizației Frontul Plugarilor, domiciliază în comuna Sagna raionul Roman.-

MARIA OTELEANU, trăește, țarancă muncitoare, posedă împreună cu soțul ei circa 2 ha. pământ și o vacă, plus o casă, în trecut nu a făcut politică, în prezent este ufederistă, domiciliată în comuna Sagna, raionul Roman.-

Soția mea se numește ELENA MOISESCU, de profesiune activistă de Partid, nu are avere, domiciliază în București, raionul Tudor Vladimirescu Str. Călărași 51.-

In anii 1921-1928, am făcut școala primară în comuna Sagna, raionul Roman iar în anii 1928-1934, am urmat 5 clase de liceu la Roman.- In timpul când am urmat clasa V-a de liceu, am lucrat ca funcționar temporar la Fabrica de Zahăr Roman, bascula de recepționare a sfeclei din gara Cosmești în toamna anului 1934. In acest timp locuiam tot la părinții mei în comuna Sagna, raionul Roman.- Mă cunoaște cetățeanul SIMSA care era șeful basculei și care domiciliază în Roman pe strada căreia i se spunea atunci I. Brătianu.- In primăvara anului 1935, am lucrat ca hamal tot la fabrica de zahăr Roman, timp de o lună.- De atunci mă cunosc cetățenii ILIUTA, IORDACHE și MIRCEA, care domiciliau în comuna Sagna.- In timpul iernii 1934-35 m'am mai ocupat cu predarea de lecții unor elevi mici, iar în vara anului 1934 și 1935 până în August lucram la câmp împreună cu părinții mei.- Din 1934 și 1935 am activat și în Uniunea Tineretului Comunist, fiind și arestat la Buhuși în Aprilie 1935, domiciliul fiindu-mi dat la părinții mei în comuna Sagna, raionul Roman.- Din acest timp mă cunosc : PETROVICI NICOLAE, profesor sau conferențiar universitar cu domiciliul actual în București Str. Dionisie Lupu, TACHE COTOVEANU funcționar la mișcare în Palatul C.F.R. București, tovarășul secretar al Soc. pentru răspândirea științei și culturai din București - numele nu mi-l amintesc dar este originar din Roman unde era în anii aceia, LAZAR BENES, funcționar la Departamentul Sfaturilor Populare din cadrul M.A.I.-

In August 1933, am fost arestat la Roman și condamnat la 7 luni închisoare.- Din Martie sau Aprilie 1936 am fost activist (membru în com.regional) al U.T.C-ului și am domiciliat la Iași până în Octombrie sau Noembrie acelaș an, pe străzile Tătărași, Intrarea Sărărie și încă una pe care nu mi-o amintesc.- Mă cunosc din acest timp : CARP CONSTANTIN, RIVA MALCIC - acum are alt nume și lucrează la Comitetul Central al P.M.R., mi se pare la ziarul " Pentru pace trainică, pentru democrație populară"

In toamna anului 1936 și până în Aprilie 1937, am lucrat la București ca membru în C.C. al U.T.C. și am domiciliat pe Str.Turda și pe Str.Făgăraș din București.- In această perioadă mă cunoaște : Tov.VICTOR STANCU fost activist la C.C.-P.M.R., actualmente colonel, tov. FLORICA GHEORGHIU, ~~xxxxxxx~~

activistă la Com.Capitalei P.M.R. (fosta soție a tov. PETRE GHEORGHEVICI, tov.RADA TUDOR) nu știu numele și după soț. ⁴⁵

Din Aprilie 1937 și până în toamna anului 1938, am făcut serviciul militar la Regt.24 Artilerie la Roman, îndeplinind funcțiile de furier la aprovizionare (scurt timp) apoi furier la baterie și șef de dormitor și artelnic.- M'am eliberat cu gradul de caporal.-

Din timpul armatei mă cunosc STEFAN GHEORGHE din comuna Sagna, VIOREL ROMAN, MIRCEA GH. din aceeași comună și căpitanul IONASCU (fost în Divizia"Horia, Cloșca și Crișan").- După eliberare în toamna anului 1938, am mai stat acasă în comuna Sagna circa 2 luni, apoi am fost chemat din nou să fac o lună de com- plectare la acelaș regiment după terminarea căreia am plecat la Iași, după cât îmi amintesc în luna Martie.- La Iași am activat în com.Regional al P.C.R. până în August 1939, când am fost con- centrat.-

În această perioadă mă cunosc tov.CARP C., IDA TILIC, lucrează actualmente la Ministerul de Externe, A.S.VAIDA în pre- zent la Institutul de Istorie al P.M.R., ANA SOROCEANU-MESAROS activistă la C.C.al P.M.R.-

În August 1939, am fost concentrat până în Mai 1940 când am fost arestat.- În timpul concentrării regimentul era deplasat pe zonă în orașul Iași, apoi în fostul Județ Botoșani.- Mă cunosc din această perioadă fostul plutonier MOZAR D.HORGEAG din Roman, apoi tov.CARP C., IDA FELIX, A.G.VAIDA, AURA SOROCEA- NU-MESAROS pe care i-am menționat/măi sus.-

După eliberare, în Noembrie 1940, am stat un timp la Iași de când mă cunoaște tov.VALCU activist la C.C. al P.M.R., apoi am venit la București în luna Decembrie.- Din Ianuarie 1941 și până în Aprilie același an, am activat la Ploești ca instruc- tor al C.C. al P.C.R. și am domiciliat la tov. NAE HERESCU (am uitat adresa) și la tov.D.MUNTEANU pe atunci lucrător la Româno- Americana.-

De atunci mă cunosc tov.BIRTAS, GOMCIU din Ploești,în 1949 era director la Centrala Fierului din Str.Berthelot din București, I. MUNTEANU, MARINESCU GH., ambii din Ploești precum și VICTORIA SARBU.-

Din Aprilie 1941 și până în Ianuarie 1942, am activa ca membru al Com.Jud.Ilfov al P.C.R.,iar după aceea ca secretar

al Com. Județean.- Am fost activist al P.C.R. până în toamna anului 1944, apoi am activat la Frontul Plugarilor până în Noembrie 1947.- Din perioada amintită mai sus mă cunosc următorii tărâși : VALCU în prezent activist la C.C. al P.M.R., IDA FELIX în prezent la Ministerul de Externe, CARP CONSTANTIN, MARINESCU GH. în prezent secretar adjunct la Com. Capitalei G.M.A., colonel PETRESCU GH. lucrează la M.A.I., Tov. PARVULESCU C-TIN, RANGHET IOSIF, MOGA ION activist la C.C. al P.M.R., NITA VASILE fost lucrător la fosta fabrică Lemaitre, în prezent activist la Uniunea Sindicală Metalo-Chimică, PETRE ION directorul Cadrelor din Comisia de Stat a Planificării, ILIE CEASLAUSCHI în prezent lucrează la M.A.I., NONE MUNTEANU în prezent lucrează la Com. de radio, PAVEL LUCHIAN director la Comitetul de Radio, tov. VINTE activist la C.C. al P.M.R. și alții.-

Dela Frontul Plugarilor mă cunosc tov. HULDUBAN VASILE vice președinte al Centrocop-ului, DUSA VICTOR în prezent la Ministerul Agriculturii, VASI VASILE colonel la M.A.I., MARIN IONESCU colonel la M.A.I.-

La Centrala Cooperativelor am lucrat din Noembrie 1947 până în August 1951.- Din această perioadă mă cunosc toții : BARBU GH., RODICA BONTAS, RADULESCU DUMITRU și alții dela Centrocop.-

În anul 1934 am făcut cunoștință cu ideile revoluționare prin fratele meu ION PETREA care pe atunci era student și care venind acasă în vacanță a adus mai multe materiale ilegale pe care le-a citit și discutat mine, convingându-mă despre justetea și necesitatea de a lupta pentru ideile partidului.- Acest lucru s'a întâmplat în luna Aprilie 1934.- După plecarea fratelui meu, am socotit că este necesar să mai atrag și pe alții alături de mișcare și am atras pe tinerii PETROVICI NICOLAE și MUSCA GH. iar mai târziu și pe PINTILIE CONSTANTIN toți din acelaș sat cu mine.- Am discutat apoi cu PETROVICI NICOLAE posibilitatea de a găsi legătura cu tovarășii dela Roman.- După puțin timp cu ajutorul lui PETROVICI am luat legătura cu tov. TAKE COTOVEANU din Roman, care după cum am aflat mai târziu era secretarul Uniunii Tineretului Comunist din Jud. Roman.- TAKE COTOVEANU ne-a pus în legătură și cu tov. care atunci se numea ITIC BRAUNSTEIN iar în prezent nu știu cum se numește însă este secretarul soc. pentru răspândirea științei și culturii din București.- (La Ateșeu).-

Munca noastră potrivit directivelor primite dela TACHE COTOVEANU consta în a citi și face referate săptămânale, dintr'o carte sovietică de economie politică.- Noi nu am fost mulțumiți de această activitate și paralel cu aceasta căutam să convingem pe tinerii din sat să nu mai ia parte la instrucția premilitară care se introdusese atunci.- Intre timp am primit spre păstrare la mine acasă un șapirograf.-

În toamna anului 1934 TACHE COTOVEANU mi-a făcut legătură cu tov. PLICH IOSIF care atunci era la Iași în calitate de instructor al C.C. al U.T.C.- Tov. PLICH m'a chemat la Iași la câteva ședințe ale com.Regional unde munca noastră pentru sabotarea instrucției premilitare a fost apreciată ca pozitivă căci reușisem să dizolvăm centrul de pregătire dela Gădinți, convingând pe majoritatea tinerilor să nu mai ia parte la instrucție.- La începutul anului 1935, mi s'a făcut legătura cu tov. MARIN FLOREA IONESCU care în acel timp era la Roman și care m'a atras în P.C.R., primind ca sarcină munca de secretar al Com.Jud. al. U.T.C.- Atunci am făcut cunoștință cu RUSU VASILE și NASTASE C. din Roman și cu JEAN MEEROVICI, BUGHICI SIMION și MELINTE PETRU dela Com.Reg.Iași al P.C.R. precum și cu tovarăsa RADA instructor la C.C.al U.T.C.- În Aprilie 1935 JEAN MEEROVICI și MELINTE PETRU m'au trimis la Buhuși cu ajutoare în bani pentru greviștii dela fabrica textilă de acolo.- Ajuns la Buhuși m'am dus la o întrunire a muncitorilor unde după ce am apucat a spune cine sunt și pentru ce am venit am fost dat pe mâna Siguranței de către Comitetul de acțiune.-

La Siguranța Buhuși unde am fost ținut vreo 5-6 zile am fost anchetat de comisarul GRIGORAS care m'a întrebat de unde am banii și cu cine am legături dintre comuniști.- Am declarat că nu am nici o legătură cu comuniștii și că banii i-am împrumutat de pe la prietenii mei din sat.- Am fost apoi înaintat la Siguranța din Piatra Neamț, pe urmă la cea din Roman unde comisarul COJOCARU mi-a pus aceleași întrebări și la care eu am dat același răspuns, în urma cărui fapt am fost trimis la legiunea de jandarmi pentru a fi pus în libertate.- Intors acasă mi-am reluat activitatea întreruptă din cauza arestării.-

Intre alte munci am redactat și șapirografiat un manifest contra instrucției premilitare, care a fost răspândit.- În preajma zilei de 1 August 1935, potrivit directivei primite nu-mi mai amintesc dela cine, am trimis pe PETROVICI NICOLAE la

Iași de unde a dus un mare număr de manifeste ale P.C.R. pe care le-am răspândit împreună cu un manifest făcut la şapirograful ce-l aveam.- Răspândirea a fost făcută atât în satul meu cât şi în oraş, cu ajutorul tinerilor PETROVICI NICOLAE, PINTILIE C-TIN, MUSCA GH. şi a fratelui meu PAVEL în sat, iar în oraş de către alţi tineri printre cari ZIGU KATZ (anul trecut era director la Comcar-Roman), MAIER (în prezent funcţiona la Uniunea raională a cooperativelor din Roman, STRUL în prezent tot în Roman şi alţii.

Imediat după 1 August, am fost arestat împreună cu PETROVICI NICOLAE, fratele meu PAVEL şi MUSCA GH., toţi din acelaş sat.- La postul de jandarmi am fost cercetat de către plotonierul DABIJA care bătându-mă mi-a cerut să declar că eu am organizat răspândirea de manifeste de unde le-am avut şi cine îmi sunt legăturile.- Eu nu am declarat nimic, adică nu am recunoscut nimic din acuzaţiile ce mi s'au adus.- După câteva zile am fost înaintat la Legiunea de Jandarmi Roman unde am fost anchetat cu aceleaşi metode de către şeful secţiei de jandarmi BARA (nu-mi amintesc numele) împreună cu DABIJA.- M'a mai anchetat atunci şi fostul comandant al legiunii care mi-a pus aceleaşi întrebări şi care faţă de poziţia mea de a nu recunoaşte a dat ordin să fiu din nou bătut.- De la Legiunea de Jandarmi am fost trimis la Siguranţa Roman unde am fost anchetat de către comisarul COJOCARU şi agenţii MARASANU şi CALARASU.- Si aici am fost bătut să declar că eu am răspândit manifeste, de unde le am, şi cine îmi sunt legăturile, însă eu m'am menţinut pe acelaşi poziţie de negare a oricărei activităţi şi legături cu mişcarea revoluţionară.-

Arestarea mea s'a produs în urma declaraţiei cuzistului GH.NISTOR, pe atunci învăţător în sat la noi, care a declarat că m'a văzut pe mine şi pe fratele meu când am răspândit manifeste.- Înaintaţi la Siguranţă am văzut acolo că şi MELINTE PETRU este arestat.- Am fost confrunţaţi şi nu ne-am recunoscut unul pe altul.-

Am fost condamnat apoi la 7 luni închisoare şi 100 lei amendă ca act principal în acuzare fiind un manifest care s'ar fi găsit acasă la mine, şi care în realitate fusese pus de către plotonierul DABIJA, atunci când mi-a făcut percheziţie.- Condamnarea am executat-o, în cea mai mare parte la închisoarea Galata din Iaşi.- Aici am stat împreună cu tov. LEIBOVICI şi ILOVICI, tipografi din Roman, cu MELINTE PETRU, cu fratele meu

PAVEL și alții printre care tov.BACALEINIC, ZEILIC GOLDFARB, STIVELMAN și GULCIN din Iași.- La închisoare am luptat alături de ceilalți tov.până ce a fost obținut un regim mai bun pentru deținuții politici, eu fiind ales în conducerea colectivului.-

Prin Martie 1936, după eliberare, potrivit unei directive primite încă în timpul ce eram la Galata am venit la Iași unde am luat legătură cu tov. RIVA MALCIC pe atunci instructoare a C.C. al U.T.C., cu tov. MIHAI, numele adevărat nu mi-l amintesc) și cu tov. CARP CONSTANTIN.- Aici am început să activez în comitetul regional al U.T.C. având ca sarcină principală ținerea legăturii cu organizațiile județene.- În îndeplinirea acestei sarcini, m'am deplasat în orașele Botoșani, Pașcani, Vaslui și Bârlad și Bacău.- La Botoșani am cunoscut pe tov. CLARA TURCU, în prezent lucrează la Ministerul de Externe, pe tov. ARMAND, la Pașcani pe tov. VASILINCO VLADIMIR ceferist, DAMASCHIN cismar, la Vaslui am reîntâlnit pe tov. JEAN MEEROVICI, iar la Bacău am cunoscut pe tov. SIMON, JUJU în prezent director la fabrica "Partizanul" din Bacău.- În aceste orașe am cunoscut și pe alți tov. însă nu-mi mai amintesc numele lor.-

Intre timp am avut legătură și cu o serie de tovarăși din Iași din care îmi amintesc pe tov. MOROSANU MIRCEA, care în prezent lucrează tot la C.F.R., mi se pare la Palatul Administrativ din București, pe tov. VISTING, care atunci lucra la CFR, pe tov. MINODORA ROMEGH-DORINA, care anul trecut lucra la "Com-pescaria" la direcție în București, pe tov. ISOVEANU D. muncitor brutar, care cred că în prezent se află la Iași, pe FLORESCU VASILE care acum se află în București și este fiul tovarășei din Iași căreia i se spune "mama FLOREASCA", și cu alți tovarăși al căror nume nu mi-l amintesc acum.- În tot acest timp am avut ca legătură superioară pe tov. RIVA MALCIC, iar ca legătură din partea organizației de Partid pe tov. CARP CONSTANTIN.- Prin luna Noembrie 1936, am fost chemat la București de către tov. FLICH IOSIF și de către tov. FLORICA GHEORGHIU unde am activat în calitate de membru în C.C. al U.T.C., legătură superioară fiindu-mi acești doi tovarăși amintiți mai sus.- La unele din ședințele noastre venea și tov. SENCOVICI ALEX. din partea C.C. al P.C.R.- Aici eu am primit ca sarcină să țin legătură cu com. jud. Ilfov.- Atunci am cunoscut pe tov. colonel STANCU AUREL care atunci era secretar al Com. Jud. Ilfov al U.T.C., pe tov. colonel PETRESCU GH.

././.

(GOGU) și TISMANEANU în prezent director al Editurei P.M.R. cari erau membrii în Comit. Jud. al U.T.C. și cu alți tovarăși de care nu-mi mai amintesc și cu care ne străduiam să organizăm Frontul antifascist al tineretului îndreptând activitatea noastră spre atragerea în acest front a tineretului național-țărănesc.- La începutul anului 1937, am fost trimis la Iași pentru a ține o ședință de instructaj cu conducerea Com.Regional al U.T.C., când am cunoscut pe tov. ETI ZINGER (în prezent activistă la C.C. al P.M.R.).- Scopul principal al acestei deplasări era ca să-mi scot un buletin de populație din comuna mea, căci în București era greu fără acte.- Când m'am întors în București, Tov. FLICH nu mi-a mai eșit la întâlnire, căci după cum am aflat mai târziu fusese arestat.- Am regăsit mai târziu legătura cu tov. STANCU AUREL care mi-a făcut legătură cu Tov. TASEA în prezent ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public.- Apropiindu-se termenul când trebuia să mă prezint la armată, Tov. TASEA mi-a spus să plec, iar în timpul serviciului militar să caut vreun mijloc de a ține legătura cu Partidul, iar la terminare să caut prin orice mijloace să iau legătura cu C.C. al U.T.C.- În Aprilie 1937 m'am prezentat la armată pe care am făcut-o până în 1938.-

În timpul serviciului militar am avut legături sporadice cu TACHE COTOVEANU, VACHTEL și HELMAN din Roman.- În regiment am căutat să atrag alături de mișcare câțiva tineri, cu toate că eram supravegheat tot timpul și mutat dintr'un loc în altul.- De mai multe ori în acest timp am fost chemat de căpitănelul IFTIMIE ofițerul informator al regimentului, care mă întreba dacă sunt comunist, la care eu răspundeam totdeauna că nu.- Dela eliberare și până în Ianuarie 1939, când am fost chemat la concentrare, pentru o lună, am stat acasă la părinți.- După terminarea acestei concentrări, m'am dus la Iași fiind chemat de CARP CONSTANTIN prin STEFAN HILMAN care a venit la mine acasă.- Aici am făcut cunoștință cu tov. IDA FELIX și A.G. VAIDA, care împreună cu tov. MARIN FLOREA IONESCU și CARP CONSTANTIN erau membrii în com.regional P.C.R.- Aici am fost atras în Com.Reg. și mi s'a spus că voi munci cu Județeană Iași.- Eu am arătat tov. MARIN IONESCU, IDA FELIX și CARP CONSTANTIN directiva ce o aveam de a căuta legătura cu C.C. al U.T.C. și totodată mi-am exprimat dorința de a activa pe linia tineretului.- Mi s'a spus

că org.U.T.C. nu mai există căci a fost dizolvată, iar eu am declarat că nu sunt de acord cu această dizolvare, mai precis cu modul mecanic în care s'a făcut aceasta.- Am început apoi a activa cu Comitetul Județean Iași, cunoscând cu această ocazie pe tov.ANNA MESAROS, LEFTER, SURUGIU, STEINBERG, NICULI și alți tovarăși din Iași.- Această muncă cu Comitetul Județean Iași, a durat până în Iulie sau August 1939, când s'a hotărât să mă duc ca instructor în regiunea Comănești, unde urma să intru ca salariat la o întreprindere forestieră din regiune.-

Aflând între timp că mi-a sosit ordin de chemare la concentrare, tovarășii au hotărât să mă prezint - la Roman.- Către sfârșitul anului primind concediu am fost trimis la Piatra Neamț să țin o ședință cu tov. de acolo.- Legătura cu com.regional țineam permanent, întrucât între timp regimentul se deplasase la Iași unde era cantonat prin case.- În iarna 1939-40, am făcut parte din colectivul regional însărcinat cu munca în rândurile soldaților.-

În acest colectiv mai erau un tov. student a cărui nume nu mi-l amintesc și un tov.NUHAM din Iași.- Legătura cu noi o ținea CARP CONSTANTIN, iar după concentrarea lui o ținea tov.A.G.VAIDA.- Eu, în mod neoficial eram furier la o baterie a regimentului.- În această calitate am putut vedea un document antisovietic venit dela Brigadă, cu ordinul de a fi prelucrat în orele de așa zisă educație cu soldații.- Am făcut o copie după acest document cu scopul de a aduce la cunoștința Partidului comunist la adresa Armatei Roșii care cu ocazia eliberării Poloniei de Est ar fi făcut atrocități.- Seara m'am dus acasă la tov.VAIDA să-i dau această copie și negăsindu-l acasă m'am dus la tov.NUHAM și la surorile DORFMAN unde am lăsat-o cu indicația de a fi dată cât mai urgent tov.VAIDA.- Nepredând-o această copie a fost găsită la percheziția făcută la DORFMAN în legătură cu faptul că FEIGA DORFMAN conducea în acel timp o grevă la o fabrică textilă și cu faptul că atunci în Iași s'au produs mai multe arestări.- Surorile DORFMAN și NUHAM, soțul uneia dintre ele, nu au declarat la Siguranță nimic în legătură cu acest document găsit la ei, în urma cărui fapt au fost trimiși la Buc. la Serviciul Secret.- Aici în urma terorii, au arătat că documentul le-a fost dat spre păstrare de un caporal cantonat la un regiment de artilerie în cartierul Socola - numele nu mi-l știau

Pe baza acestui fapt se vede că au fost chemați la comandamentul regimentului mai mulți furieri printre cari și pe mine și m'a pus să fac o copie după o instrucțiune oarecare.-Eu am adus după aceasta la cunoștință tovarășilor că probabil voi fi arestat, iar ei mi-au spus că nu sunt case pentru a mă ilegaliza, așa ca să aștept ce o fi.- Aceasta mi-a spus-o tov.A.G. VAIDA.- Intr'adevăr după câteva zile am fost arestat și trimis la București la Serviciul Secret unde am fost ținut circa 12 zile și anchetat, cerându-mi-se să spun despre legăturile pe care le-ași avea cu aparatul Sovietic de spionaj, care mi-ar fi cerut acel document și despre legăturile pe care le am cu comuniștii.- Am fost crunt maltratată însă nu am recunoscut nimic ci am declarat că documentul respectiv l-am copiat ca să-l am eu și că l-am lăsat la FEIGA DORFMAN, cu care am zis că eram prieten, cu gândul ca să-l iau acasă când voi pleca în concediu.- Acest lucru l-am declarat nu din cauza terorii ci numai în ultimele zile ale arestării când am văzut că ceilalți arestați în aceeași cauză au început să fie bătuti din nou și mi-a fost teamă să nu începă să vorbească despre activiștii din Iași pe care îi cunoșteau.- Nu știu numele celor care m'au anchetat atunci, îmi aduc aminte doar de un maior pe care mi se pare că-l chema STEFANESCU dela Serviciul Secret, prin Siguranța Generală am fost duși la Inspectoratul de Siguranță din Iași, unde am fost anchetat câteva zile de către comisarul ZAHARIA și IONESCU, care m'au întrebat cam aceleași lucruri ca și serviciul secret, iar eu mi-am menținut aceleași declarații.- Apoi am fost înaintat la Tribunalul Militar unde am fost interogată de procurorul general BURADA care mi-a cerut să arăt legăturile mele cu comuniștii pe care eu nu le-am arătat.-

După circa 2 săptămâni de arest la închisoarea militară din Iași am fost eliberat și trimis la regiment care între timp se mutase pe zonă în jud. Botoșani.- Din cauză că eram bătut rău dela regiment mi s'a dat 50 zile concediu.- Am plecat mai întâi la Iași pentru a lua legătură cu tovarășii pentru a-mi spune ce să fac în cele 50 zile de concediu.- La Iași am stat de vorbă cu tov.A.G. VAIDA și mi se pare și cu CARP CONSTANTIN, care mi-a spus că de acasă să mă duc să muncesc în Bacău.- Ajuns acasă am fost chemat la postul de jandarmi și arestat, apoi trimis la Siguranța din Roman.- Aici am fost luat în primire de comisarul IONESCU dela Inspectoratul Iași care mi-a spus că doar eu mai lipseam, încolo îi are pe toți.- Intr'adevăr la Siguranța

Roman erau arestați un grup de comuniști în frunte cu STEFAN HELMAN care declaraseră despre mine.-La Siguranță m'a recunoscut și unul TUTUIANU PETRE, lucrător la fostul Arsenal cu care un tov.VACHTEL din Roman îmi făcuse odată legătura neștiind că este informator al Siguranței.- Datorită declarației lui HELMAN la Iași fuseseră arestați între timp și tov.A.G.VAIDA, CARP CONSTAN- TIN precum și NUTA FRUCHTMAN cu care m'am întâlnit după ce am fost aduși la Inspectoratul Iași.-Aici am fost anchetat de comi- sarul IONESCU care conducea cercetările, însă în mod special am fost cercetat de comisarii ZAHARIA și ZAMFIRESCU care m'au mal- tratat câteva zile în șir, crezând că voi recunoaște, așa cum făcusem câțva timp mai înainte la Serviciul Secret din București. Ei mi-au cerut să recunosc legăturile și activitatea comună cu ceilalți acuzați, însă eu nu am recunoscut nimic.- După circa 2 săptămâni am fost înaintat Tribunalului Militar-Iași, care m'a condamnat la un an închisoare și 5.000 lei amendă.-

Până la proces m'am ocupat împreună cu tov.A.G.VAIDA și CARP C. cu pregătirea celorlalți tovarăși arestați în sensul ca ei să-și retragă declarațiile date la Siguranță.- După con- damnare am fost trimis împreună cu ceilalți tovarăși, la închi- soarea Doftana, unde am stat doar 6 luni, căci 6 luni mi se re- duseseră printr'o amnistie.- La eliberarea mea dela Doftana, în 28 Noembrie 1940, am fost dus la Siguranță din Câmpina, unde din cauza cutremurului era mare zăpăceală și șeful acesteia a ținut la gardian că de ce m'a adus și că n'are decât să mă eli- bereze ei dela Doftana, adăugând apoi ca să mă trimită din post în post la Ploești.- Pe drum eu am dat gardianului ceva bani ca să nu mai comunice la direcția închisorii indicația ca să fiu trimis din post în post la Ploești și astfel am fost eliberat di- rect dela Doftana.- M'am dus imediat acasă în satul meu de unde am plecat după câteva zile la Iași, unde m'am întâlnit în primul rând cu tov.CARP C. și apoi cu tov.VALCU VASILE care în acel timp era la Iași.- Tov.VALCU VASILE m'a adăpostit câteva săptămâni într'o casă pe Str. Lăpușneanu și apoi m'a trimis la București la sfârșitul lunii Decembrie 1940.- Aici pierzând legătura m'am dus la soția tov. ILIE PINTILIE a cărei adresă o știam și pe care o cunoscusem la Doftana, care mi-a făcut legătura cu MELIN- TE PETRU care la rândul său mi-a făcut legătură cu tov.IONITA CONSTANTIN, iar dela acesta am ajuns la tov.BIRTAS.- După scurt timp tov.BIRTAS m'a trimis la Ploești unde l-am întâlnit în mun- că de instructor al C.C. pe tov.IONITA C.- În Ploești am cunoscu

și pe VICTORIA SARBU care era acolo mai de înaintea.- La Ploești am muncit cu tov.MARINESCU GH.,MUNTEANU ION, GOMOIU, ZAHARIA și alții, al căror nume nu mi-l mai amintesc.- Aici am locuit în trei locuri și anume : la BUNHET CONSTANTIN care stătea aproape de depoul C.F.R. la NAE HERESCU și apoi la MUNTEANU I. care stăteau în apropiere de fabrica "Unirea".- La Ploești fiind fără acte, nu mă puteam deplasa la București, așa că legătura cu conducerea o făcea VICTORIA SARBU.- După rebeliunea legionarilor, situația mea conspirativă s'a înrăutățit mult așa că am fost chemat la București din această cauză.- La București am venit în prima jumătate a lunii Aprilie, unde m'am întâlnit cu CARP C-TIN nu-mi amintesc dacă direct sau prin MINODORA ROMEGA.- CARP mi-a spus că de mai mult timp nu i-a venit la întâlnire legătura lui superioară.- Intre timp am aflat dela el că tov.BIRTAS a fost arestat.- Cam în același timp a venit la București și VICTORIA SARBU.- După un timp oarecare am fost însărcinat de CARP C.să muncesc în București în cadrul Com.Județean,- având ca muncă sectorul Negru.- Tot atunci am întâlnit pe tov.PETRE GHEORGHE, care era secretarul Județenei, pe tov.VALCU, STEFAN METIU, FARCAS (dela S.T.B.) și STEFAN PAVEL, care erau membrii în Com.Jud.-

În Sectorul Negru muncea atunci și tov.IDA FELIX și MARINESCU NICOLAE care era secretar.-Locuiam atunci la STEFAN VOLINTIRU pe Str. Petrescu XIII.- În cadrul muncii mele aveau legături cu tov.DUMITRESCU,POPESCU și alții dela Malaxa, cu PETRE ION,DUNCEA, CEASLAUSCHI, POP și alții dela Gaz și Electricitate, cu DOBRESCU, NITA, GRAMA și alții dela Lemaitre cu LICA ABRAMOVICI care activa în cartierul Dudești precum și cu MARTA TICO care activa la Tineret.- Cu toți acești tov.țineam ședințe în vederea dezvoltării muncii în aceste întreprinderi și cartiere.- La izbucnirea războiului antisovietic, tov.PETRE GH. și cu alți tov.a făcut un manifest a cărui proiect a fost dat lui CARP C. instructor al C.C. pe lângă Com.Județean, pentru a-l arăta la C.C. Ca răspuns la acest manifest a venit dela C.C. - după cum am aflat mai târziu dela FORIS - o scrisoare către Com.județean, prin care Com.județean era criticat de lipsă de orientare, pentru faptul că în proiectul de manifest se spunea că e vorba de "un război al capitalismului contra socialismului" și pentru alte probleme despre care eu nu-mi mai amintesc.- Cu această scrisoare a venit CARP C. să o prelucreze într'o ședință a Com.Județean.- Împreună cu ceilalți tov.nu am fost de acord în întregime cu această scrisoare a lui FORIS și după cât îmi amintesc mi se pare

că noi am scris o scrisoare de răspuns.- Discuțiile în jurul acestor scrisori au dus la aceia că unii tov. care lucrau mai de mult în Com.Jud. în frunte cu PETRE GH., au arătat că C.C. nu dă directive juste Com.Jud. și nu-l ajută în muncă.-Aceasta era prin Iulie 1941.-

Discuțiile acestea progocate de FORIS, au îngreuiat munca în București, căci fiecare membru al Comitetului Județean era frământat de această situație.-

Intre timp CARP CONSTANTIN m'a chemat la o întâlnire și arătându-mi că ne cunoaștem mai de mult a vrut să mă convingă de faptul că C.C. are dreptate și nu noi.- După aceasta VICTORIA SARBU cu care mă împrietenisem încă din Ploiești și cu care mă întâlneam din timp în timp - m'a chemat într-o zi la FORIS - când l-am și cunoscut.-

Acesta mi-a arătat că poziția Com.Județean este o poziție fracționistă și dacă eu sunt un om cinstit, atunci trebuie să mă supun C.C.- Toate acestea el a căutat să mi le demonstreze folosind citate din clasicii marxism-leninismului.- În urma acestei discuții eu am acceptat că poziția Com.Jud. este greșită însă am arătat că totuși este mai bine ca în loc de discuții să ne ținem de treabă.- Nu-mi mai amintesc dacă manifestul despre care a fost vorba a mai apărut sau nu.- În tot acest timp CARP C. căuta să convingă și pe ceilalți membrii ai Com.Jud., reușind în anumită măsură, în afară de PETRE GH., și PAVEL STEFAN pe care n'a reușit să-i convingă deloc.- Către sfârșitul anului am fost chemat de CARP C. la o ședință a C.C., unde în afară de el mai erau și tov. PARVULESCU C. precum și FORIS și VICTORIA SARBU.- La această ședință s'a discutat despre situația din Com.Jud. Ilfov, iar FORIS și VICTORIA SARBU au criticat pe CARP pentru faptul că nu a avut o atitudine destul de energică față de Com.Județean. Atunci s'a hotărât ca tov. PARVULESCU să vină la o ședință a com. județean pentru a-l convinge să accepte "linia C.C." în fapt linia lui FORIS.- La această ședință care s'a ținut peste câteva zile a participat : Tov. PARVULESCU, PETRE GH., PAVEL STEFAN, FARKAS, eu și mi se pare și CARP.-

Sedința aceasta s'a ținut la ILIE FILIP care atunci lucra la Gaz și Electricitate și nu a dus la nici un rezultat în privința aplanării conflictului, căci discuțiile au luat un caracter de ceartă.- După această ședință CARP mi-a comunicat hotărârea ca eu să preiau dela el toate legăturile Județenei, fapt ce a fost pus în practică.- Pe de altă parte mi-a comunicat

ca să nu mă mai întâlnesc cu PETRE GH., căci legătură superioară îmi va fi el.- Mi-a mai spus atunci că PETRE GH. a fost scos din funcția de secretar și că această sarcină o voi îndeplini eu.- De atunci eu nu m'am mai întâlnit cu PETRE GH., însă știu că legătura cu el o ținea mai departe CARP, care i-a interzis să mai aibă legături cu activiștii Com. Județean, și să mai umble prin casele conspirative.- Mai târziu am aflat că CARP C. a comunicat lui PETRE GH. că nu mai are dreptul să mai locuiască în casa tov. SIMULESCU, unde locuia atunci - și că PETRE GH. a fost arestat.- Cred că aceasta era pe la începutul anului 1942, însă nu-mi amintesc luna.- În vremea aceea eu am crezut până la urmă că nu com. județean avea dreptate ci așa zisul C.C., că FORIS a dus o politică dușmănoasă, nu mi-am dat seama decât după 23 August, când diferite documente de Partid mi-au ajutat să văd just lucrurile și când mi-am dat seama că nu este de ajuns să vrei să muncești cinstit ci trebuie să știi cum să faci acest lucru.-

Începând cu anul 1942, eu am muncit ca secretar al com. județean, în care calitate am primit legătură și cu LEVENTE și alți intelectuali în vederea organizării Uniunii Patrioților. Comitetul Județean se compunea atunci din NICHIFOR STERE, PAUL DAVIDOVICI, TINCUTA DAVIDOVICI, IONITA C., TRANDAFIRESCU ILIE și VIRGIL BALANESCU.- Legătura mea superioară era tov. RANGHET din partea C.C.- În acel timp am primit legătura cu tov. VINTE pentru tineret iar mai târziu cu tov. FILIP TUDOSE pe aceeași linie.- După un timp a venit să muncească în cadrul Com. Județean și tov. RACEANU.- În cursul acestui an eram chemat din când în când, împreună cu tov. RANGHET la ședințe cu FORIS.-

În acea vreme locuiam la MAGDA GRUNBERG pe Str. GH. LAZAR, împreună cu tov. TINCUTA DAVIDOVICI.- În această perioadă am organizat legătura cu Ploești prin tov. VASILE DUMITRESCU fratele unui tov. dela Malaxa pe care îl cunoșteam.- Legătura cu Ploești, am predat-o apoi, mi se pare, tov. RANGHET.- Pe la sfârșitul anului 1942 - după câte îmi amintesc, a intervenit un conflict între FORIS și Tov. PARVULESCU - mi se pare, pe chestiunea căderii tinerilor în frunte cu tov. VINTE, în urma cărui fapt tov. PARVULESCU a fost scos din muncă de către FORIS.- Eu nu am fost de acord cu aceasta și la unele ședințe la care era prezent și tov. RANGHET am cerut ca tov. PARVULESCU să fie introdus din nou în muncă, însă n'am cerut acest lucru destul de energic de teamă să nu fiu scos și eu din muncă.- La sfârșitul anului 1942 sau la începutul anului 1943, am fost chemat la FORIS, împreună cu tov.

RANGHET când s'a pus problema atragerii/în C.C.-^{noastre} Eu am arătat atunci că nu mă socotesc apt pentru asemenea sarcină, însă FORIS a insistat, arătând că aceasta este o sarcină de Partid.- Lucrul acesta s'a întâmplat după scoaterea tov.PARVULESCU din muncă.- În acest timp FORIS a cerut dela noi să dăm indicații biografice asupra tovarășilor din București și eu i-am dat prin VICTORIA SARBU o parte din aceste indicații.- În acest timp am primit sarcina să organizez din nou luarea legăturii cu Ploești și să o țin eu, căci se pierdea mereu.- În îndeplinirea acestei sarcini am ținut câteva ședințe cu unii tov.din Ploești C. MARINESCU, GOMOIU, MUNTEANU) cu care discutam în special organizarea sabotajului în industria petroliferă, obținând și unele rezultate în această privință.- La un moment dat legătura cu Ploeștii s'a întrerupt din cauza unor arestări efectuate acolo.- Atunci fiind arestat și MUNTEANU I. din Ploești, s'a găsit la percheziția făcută la el o notiță cu locul, ora și parola întâlnirii la București, pe care bază la întâlnirea noastră cu cei din București a venit Siguranța și a arestat pe tov.DRAGA (soția poetului BENIUC), care nu știu prin ce împrejurări a fost eliberată după câțva timp.-

În cursul anului 1943, tov.VIRGIL BALANESCU, a fost atras în biroul Com.Județean și a preluat o parte din munca mea.- Tot în cursul acestui an, mi se ^{ca}pare pe la sfârșit, a fost scos din muncă tov.RANGHET, pe motiv/a susținut că KOFFLER, cu care FORIS era în strânsă legătură, ar fi un om suspect, arătând aceasta prin faptul că o mulțime de documente de Partid, printre care și indicații biografice, au căzut în mâinile Siguranței, dintr'o casă pe care o cunoștea numai el (KOFFLER).- În urma acestei căderi KOFFLER a fost ilegalizat și adus să stea într'o casă unde locuiau eu.-

Tot în cursul anului 1943, a intrat în muncă tov.BODNARAS, care avea sarcina să organizeze munca de sabotaj și formațiunile de luptă patriotice.-

Pentru această muncă am fost chemat și eu de câteva ori la FORIS împreună cu tov.BODNARAS.- În luna Martie 1944, am fost chemat la o ședință la FORIS unde era și tov.PARVULESCU.- Pe drum, la plecare împreună cu tov.PARVULESCU mi-am exprimat față de el bucuria de a fi reintrat în muncă.-

După o zi sau două dela 4 Aprilie 1944, a venit la o întâlnire cu mine tov. MITI - tehnică a C.C.-și mi-a spus că din dispoziția tov.BODNARAS să-i predau ei toate legăturile mele.-

Mie mi s'a părut atunci ciudată această cerere și i-am spus că nu predau nici o legătură, întrucât tov. BODNARAS nu era legătura mea superioară și că vreau să stau de vorbă personal cu dânsul.- După câteva zile tov. BODNARAS m'a luat acasă la dânsul și mi-a explicat că în C.C. a intervenit o schimbare și că FORIS a fost scos din muncă.- În urma acestei discuții cu toate că nu înțelegeam bine rolul acestei cotituri, am predat toate legăturile mele tov. RANGHET arătând tov. că dânsul va fi mai departe legătura lor.- Predarea legăturilor a durat aproape o lună, căci se făceau în ședințe și nu numai tehnic.- După predarea legăturilor am fost reținut într-o casă, circa o lună, după care în urma cererilor mele repetate, de a mi se da de muncă, am fost scos de acolo.- În acea casă erau și FORIS și VICTORIA SARBU.- Ca muncă am primit sarcina de a organiza grupe ale formațiunilor de luptă patriotice, răspândirea unui manifest în limba germană, găsirea unui loc pentru depozitarea materialelor explozibile și armamentului, de a organiza tăierea firelor de telefon militare, și în general sarcini pe această linie, -și care în cea mai mare măsură au fost îndeplinite.-

Aceasta a mers până după 23 August când am fost trimis să muncesc în Județul Ialomița - pe linie țărănească împreună cu tov. VASILE HULDUBAN și alții.- Când după o lună am fost trecut la secția țărănească a Com. Jud. Ilfov, care m'a trimis în Jud. Teleorman în vederea înființării organizațiilor noastre în frunte cu Partidul, căci acolo încă nu erau pe acea vreme decât unele legături izolate.- Aici nu am fost trimis singur ci în fruntea unui activ de vreo 10 tovarăși, care aveau sarcina să organizeze munca în plăși.- După câteva luni noi am obținut realizări însemnate, astfel că în luna Februarie s'a putut lua prefectura cu asalt și goni prefectul lui RADESCU și s'a înfăptuit reforma agrară.- Între timp am fost pus la dispoziția C.C. al Frontului Plugarilor care prin Mai 1945 m'a trimis în Jud. Olt unde am muncit circa 3 luni.- După aceasta și până la sfârșitul anului 1947 am muncit ca responsabil cultural la C.C. al Frontului Plugarilor.

În acest timp am cerut ptin tov. STERE NICHIFOR și C. AGIU să mi se clarifice situația față de Partid.- Totodată am cerut să pot sta de vorbă cu tov. RANGHET, care atunci era responsabil cu cadrele la C.C.-

Tov. STERE mi-a adus răspuns dela C.C. ca să fiu încadrat în celula de Partid însă nu am dreptul de a deține funcții de răspundere în Partid.- Dela Fr. Plugarilor am fost trimis în

Noembrie 1947, să ~~muncesc~~ la Incoop, unde am lucrat până la arestarea mea.-

Socotesc că în activitatea mea am făcut o serie de greșeli grave care au adus prejudicii mari mișcării revoluționare.- Trec peste greșelile comise până la începutul războiului, ele nefiind hotărâtoare în această privință.- Greșelile grave despre care am vorbit se referă în special la activitatea mea din timpul războiului când eu am sprijinit activitatea dușmănoasă a lui FORIS.- Este adevărat că eu nu mi-am dat seama atunci că FORIS duce o politică dușmănoasă, însă aceasta nu anulează faptele mele.-

Stăpânit mereu de teama de a nu fi scos din muncă, eu nu am luat poziție hotărâtă, atunci când vreo acțiune de a lui FORIS mi se părea nejustă.-

Astfel a fost cazul cu provocarea de discuții interminabile pe diverse probleme "principiale" și cu scoaterea unor activiști de frunte din muncă.-

activiști de frunte din marea...
 tov.BODNARAS
 In cursul anului 1943,/a pus chestiunea eliberării
 tov.GHEORGHIU-DEJ din lagăr.- Eu am început să mă ocup cu găsi-
 rea unei case conspirative potrivite iar pe de altă parte am
 căutat să găsesc vreo legătură spre lagăr,fapt ce am și reușit.
 prin tov.ANDREI LOB-VRANCEA.- FORIS însă s'a opus motivând că
 tov.GHEORGHIU-DEJ s'ar putea să fie arestat și atunci va fi tras
 el la răspundere.-

In timpul cât am activat în București au avut loc mai multe căderi.- Astfel a fost arestat grupul PANET.- După cât îmi amintesc cu acest grup avea legătură MELINTE și STEFAN METIU. Mai târziu a fost arestată tov.ILCA WASSERMAN cu care aveam și eu legătură.- Arestarea ei s'a datorat faptului că într'un grup de tineri predați ei de către tov.D. ISOVEANU s'a strecurat un provocator.- Aceste lucruri le-am auzit dela tov.TINCUTA DAVIDOVICI, mi se pare.- Eu nu am avut sarcina și nici posibilitatea să cercetez cauzele acestei căderi.- In anul 1942 sau la începutul anului 1943, a fost arestat un grup de tineri în frunte cu tov.VINTE.- In timpul acela eu nu aveam legătură cu tov.VINTE ci mi se pare că avea legătură tov.RACEANU sau tov.PARVULESCU, însă nu sunt sigur de acest lucru.- In anul 1943, au fost arestați tov.PETRE ION, MIHAI MAGHERU și alții intelectuali.- Atunci

această cădere a fost apreciată ca o urmare a faptului că tov. PETRE I. și MAGHERU erau delegația partidului care ducea tratative cu MANIU și astfel au putut să fie urmăriți de Siguranță.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss/. NICOLAE PETREA

5 Septembrie 1951

Declarație

Subsemnatul Petrea Nicolae, născut în comuna Sagna Național Roman Regimul Baco în ziua de 1 Iunie 1914 fiul lui Gheorghe și al soției, ~~etate~~ comuna, căsătorit cu Elena Moiseșcu, având ca studii școlare liceu, de profinime funcționar, servind unitar schișat la unitatea 24 artilerie la București, contigentul 1936 cu gradul de caporal, am fost condamnat în anul 1935 la 4 luni închisoare de către Tribunalul Roman și în anul 1940 la un an închisoare de către Tribunalul Militar-Dan. Am avut activitate comunistă, nu am avut și nu am nimeni fel de avere, ultimul domiciliu am avut în București Național T. Clodiuș în st. Călugăreni nr. 51, în prezent activez în st. Călugăreni nr. 51, în prezent activez

declarațiunile:

De totdeauna îl cheamă Gheorghe Petrea traiste, țărăn mijloces, a fost membru al Partidului Liberal în prezent este membru al P.M.L., în prezent se află în Corp. Sagna Național Roman. Posează 2 1/2 ha teren arabil, un ulm, o vacă și 2 porci. Are nevastă și chiame soție lăice, țărăn mijloces, înfediată în trecut nu a fost politică, se află în Corp. Sagna Național Roman. Într-o am pe comunistă:

Ioan Petrea, traiste, de profinime inginer agronom, n'are avere, în trecut simpatizant al P.C.R. în prezent membru al P.M.L., actualmente se află în București st. Știrbey Voda nr. 110 A. Petrea Petrea, traiste, țărăn micșor, posedă circa 1 ha teren, în trecut simpatizant al P.C.R. în prezent nu are

prezent membru al ² Organizației Frontului Românilor
domiciliată în com. Săgune raional românesc.

Maria Bileanu, trăiește, taranca muncitorească, poartă
impreună în satul ei circa 2 ha pământ și o vacă, plus
o casă, în trecut me a fost politician în prezent
este refugiată domiciliată în com. Săgune raional românesc.

Sotia mea se numește Elina hordene de profesie
activistă de partid, un creștin, domiciliată în
Păcuri, raional Tudor Vladimirescu st. Colmar's.

În anii 1921-1923 am fost școală primară în com.
Săgune raional românesc iar în anii 1923-1934 am
urmat 5 clase de liceu la Săgune. În timpul
când am urmat clase 3 de liceu am lucrat ca

funcționar temporar la fabrica de Zahăr Român, burl
de recepționare a șefilor din gară com. mește în tranee
anului 1934. În acest timp la unian tat la părinții
mei în com. Săgune raional românesc nă muncitor

cetățeanul Sîmba care era șeful biroului și un
domiciliat în românesc stăde caria și opanes atnii
J. Brătianu. În primăvara anului 1935 am lucrat ca

hameal tat la fab. de Zahăr român, timp de a
luna. De atunci mă cunosc cetățeanii din țară
Jordache și lăucea care domiciliare în com.

Săgune. În timpul iernii 1934-1935 am muncit
cu predarea de lectii unor elevi mei iar în vara
anului 1934 și 1935 pînă în Aug. lucram la

cîmp, platoni de părinți mei. Din 1934 și 1935
am absolvit în unirea Tîrșitelui Comunist
școală și mersat la Buhusi în aprilie 1935,

domiciliul fiindu-mi tat la părinți mei în
com. Săgune raional românesc. Din acest timp
mă cunosc: lăvovici vîlăce profesor sau confre.
utiar universitar cu domiciliul actual în București
st. Dîncuș, țache cotoreanu funcționar la
mîncare în Palatul C.F.R. București, taranca
scriitor al soc. pentr. la părinții stînți și cultura
ulei

62-
din Bucure - murele m^ul^u l^u amintesc dar este cea prima
din Romania unde era in anii aceia, la cei 18 ani
functionar la Departamentul Spatiului Popular
din cadrul M. A. D.

In Aug. 1935 am fost arstat la Bucure si condus
murele la 4 luni inchisoare. Din Bucure sau apartine
1936 am fost activist (membru in com. regional) al
UTCului - si am domiciliat la Jani poian in oct.
sau venind. Acolo am, pe stropile Tatarasi, intrarea
scara si ruci murele pe care murele amintesc.

Am curs din acest timp: Corp Constantin,
Liva Moleie - acum are alt nume si lenești la
com. central al P. M. murele pe la pământ, lenești
pece trăsura, pentru demontare populară,

Si toamna anului 1936 si poian in aprilie 1937
am lucrat la Bucure si ca membru in C. E.

al UTC. si am domiciliat pe st. Turda si pe
st. Targoviste din Bucure. Am avut peioritate murele
cunoscute: tov. Viitor Stancu (fost activist la C. E. P. M. A.)
actualmente colonel, tov. Flavel (fost activist la Com.
capi lui P. M. A.) (fost sot al br. lenești Georgeșcu),
tov. Lada (Tudor) murele si dupa sot.

In aprilie 1937 si poian in toamna anului 1938
am fost ^{indisciplinat} activist militar la reg. 24 Artilerie la
Romania functionar la fuzile la aprovizionare (sunt
timp) apoi fuzile la baterie si sot de servitor si
artilerie. Murele eliberat cu gradul de caporal.
In timpul armatei murele cursa Stefan Georgeșcu
din com. Sargu murele domare murele tola. din
acelor cunoscute si capitanul Sargu (fost in
Bucureștia Murele Cl. si lenești). După eliberare, in
toamna anului 1938 am murele sot ocaz in
com. Sargu cica 2 luni apoi am fost chemat
din nou si foz a lenești de completare la
acelor regiment după terminarea călărie
am plecat la Jani după cat murele amintesc, in
lune murele. La Jani am activat in com. Sargu
lile.

all. C. R. pînă în Aug. 1939 când am fost concentrat.
În această perioadă m-am înscris în Corp C,
Jula Feltz - lucrăm actualmente la M. de Extensie,
A. S. Vaida în prezent la Institutul de Istorie
all. C. R., Anna Sorocanu, ^{Meharobu} activista la C. C. al C. R.

În Aug. 1939 am fost concentrat pînă în Mai 1940
când am fost eliberat. În timpul concentrării reg-
imentul era deplasat pe front în zona din
apoi în frontul frontului Zatooni. Mă înscris
din nou în perioada frontului plătitor - mizer
D. Horcaș, din Rouen, apoi în Corp C, Jula Feltz,
A. S. Vaida, Anna Sorocanu, ^{Meharobu} pe care i-am ment-
onat în scris.

După eliberare, în Decemb. 1940 am stat un
timp la Jani de când m-am înscris în Corp C.
activist la C. C. al C. R. apoi am venit la
Buc. în luna decembrie. Din Januarie 1941 m-
pînă în aprilie acolo am activat la
Clasă ca instructor al C. C. al C. R. m-am domi-
niliat la Corp C. ^{tor. Nae Harescu (am fost activist)} și
la ^{la Munteanu} ^{pe atunci director la Am. Americană}
de atunci m-am înscris în Corp C. Bistac, bomier în Clasă
în prezent director la centrala tremur în St. Bistac
din Buc., I. Munteanu, Marinusca Gh. anilor în Clasă
din Buc. n. Victoria Stănescu.

Din aprilie 1941 m-am pînă în Januarie 1942 am activat
ca membru al Com. Jud. de for. al C. R. în după
aceia ca secretar al Com. Jud. de for. Am fost
activist al C. C. al C. R. pînă în toamna anului 1944 apoi
am activat la Frontul Românesc pînă în Iulie
1947. Din perioada amintită m-am scris în
crucea voluntari. Timpul: Valen. în prezent
activist la C. C. al C. R. Jula Feltz în prezent la
Ministerul de Extensie, Corp C. V., Marinusca Gh.
la prezent secretar adjunct al Com. Corpului P. R.
colonel Harescu Gh. lucrăm la M. de Extensie, în prezent
Căp. Răduț, Corp C., Răduț la C. C. al C. R., Mihail
Vălcu

5 - 64 -

font lucitor la foto tehnica de masca in prezent
activat la unirea sindicala metalurgica
la fel son directorul cadavrului din comuna de stat a
blancian, Hic Caslouschi in prezent lucitor
la H.A.T. zona Munteanu in prezent lucitor
la com. de radio, Paul Duchian director la
Comitetul de radio, Ion Viile activist la C.C.
al P.M.R. si altii.

de la Frontul elizabilu nu curse Ion. Hulea.
Ion Vile ocupandu-se cu activitatea lui, Dima
Victor in prezent la unia agricultura, Vasile Vile
colomb la H.A.T., Marin Dorosca colomb la H.A.T.

La centrul cooperativelor am lucrat
din februarie 1947 pînă in Aug. 1951. Din cauza
perioadei unei curse tar: Barbu Gh., Roșca
Bontas, Radulescu D.T. si altii dela activ. coop.

In anul 1954 am fost curatator cu idile rivale
Tionare, prin fratele meu Ion Vile care pe atunci nu
studia si care venind acasa in vacanta a adus mai
multe materiale ilegale pe care le-a citit si distat in
mine, convingandu-mă dupa justitie si necesitate
de a lupta pentru idile partidului. Am lucrat
intamplat in luna aprilie 1954. După plecarea fratelui meu
am socotit că este necesar să mai atrag și pe alții atîta
de mîsurare și am atras pe tinerii Petroviu mîsurare și
Musa Șch. și mai tîrziu și pe Gintilie C.T. toti din
acela sat cu mine. Am distat apoi in Petroviu
posibilitatea de a găsi legătura cu tov.șii dela com. de
București pînă timp cu ajutorul lui Petroviu am luat legă-
tură cu Ion. Tache Cotoveanu din com. de
cum am aflat mai tîrziu era secretarul unirii tineretului
comunist din jud. Iasi. Tache Cotoveanu nu s-a pus in
legătura și cu tov. care atunci se chema Ște. Brumbariu și
in prezent nu stiu cum de nu este încă secretarul sac.
pentru reorganizarea științei și culturii din București. (La H.T. com.)
Vilina

Minimale noastre, ⁻⁶⁻ potinut directivelor primite de la Tache Cotoveanu
consta in a sti si face referate saptamanale, diurna cante (C
societate de economie pozitiei. Mai nu am fost multumiti
de aceasta activitate si paralel cu aceasta continuam sa
construim pe tinerii din sat sa nu nu i-a parte la
instruiri primite care se intradusec atunci. Intru
timp am primit sa pre pastore la mine casa un sprijin
un-a fost ho-
Tache Cotoveanu
noi 1934 Tache Cotoveanu
era la Saru in cablu
la Saru

La toamnă anului 1934 Tache
tuno cu tor. Blich Torif care atunci era la Tor în
de instructor al C.C. al U.T.C. Tor. Blich m'a chemat la Tor
la câteva săptămâni ale com. regional unde muncă noastră
pentru subțierea instrucției premeditare a fost specială
ca poartă în muncă să dizolvăm ~~un~~ centru de
negativ ^{de la com. regional}, conștient pe neapăsătoare anului 1935 mi
măi ia parte la instrucție. La începutul anului 1935 m'a
s'a făcut legătură cu tor. Maria Theresa Doros, care
în acel timp era la Tor. Maria Theresa Doros, care
în com. județean U.T.C. primind ca secretar muncă de
secretar al com. județean U.T.C. Atunci am făcut cunoștință
cu domnul ~~pe~~ ^{cu} răsturne C. din Tor m'a înțeles în C.C. al U.T.C.
Bughia Simon m'a chemat la Tor. Atunci am făcut cunoștință
peu m'a înțeles la Tor. La începutul anului 1935 m'a înțeles
aprilie 1935 Jean Meeroș m'a chemat la Tor. Atunci am făcut cunoștință
la Bughia cu efectori în Tor pentru grădini de
făcuse tehnice de acule. După la Bughia m'a înțeles
a intrare a muncitorilor unde după ce am apărut
a apărut cine sunt m'a înțeles ce am venit am fost
dat pe muncă grădini de către comitetul de acule.
La grădini Bughia unde am fost timp de 5-6 zile
am fost arătat de comitetul grădini, care m'a
intrat de unde am venit m'a înțeles ce am venit
dintre comitete. Am declarat că am venit m'a înțeles
ce comitete m'a înțeles m'a înțeles m'a înțeles
grădini m'a înțeles m'a înțeles m'a înțeles
unde comitetul coșcari m'a înțeles m'a înțeles
m'a înțeles m'a înțeles m'a înțeles m'a înțeles
fapt am fost timp de la grădini de grădini
a fi pur în grădini. După aceea m'a înțeles m'a înțeles
a fi pur în grădini. După aceea m'a înțeles m'a înțeles

Butre alți munii, am redactat și supraprografat un
manifest contra instrucției militare, care a fost
răspândit. În prezenta zile de 1 Aug. 1925, potrivit dis-
creții primite - mi-am amintit de oare, am trimis
pe Petroni Nicolae la Sani de unde a adus un mare
număr de manifeste ale P.C. pe care le-am răspândit
impreună cu un manifest făcut la supraprograful ce-l
aveam. Răspândirea a fost făcută abia în satul meu
cât n' am avut, cu ajutorul tinerilor Petroni Nicolae, Buthe
Călin, ducând șt. n' a fost în noua poartă - în sat în care, de
câte alți tineri primite care Ziga Katz (care trăiește în
direcția la Guraș - Roman, Măier, în prezent funcționând la
unime raionale a cooperativelor din Roman, ștăruie, în pre-
zent sat în Roman n' alții.

Imediat după 1 Aug. am fost arestat împreună
cu Petroni Nicolae, fratele meu Petru, ducând șt. sat. din
acela sat. de postul de gendarmi am fost arestat
de către plutonul Daliza care bănuindu-mă mi-a
zăm că eu am organizat răspândirea
de manifeste, de unde le-am arestat, și cine mi-au
legăturile. Eu nu am declarat nimic, astfel nu
am recunoscut nimic din acuzările ce mi s-au
adus. După câteva zile am fost învitat la legătură
cu gendarmii din Roman unde am fost arestat și
salvându-mă de către seful secției de gendarmi
Băra (mi-am amintit numele) împreună cu Daliza.
Mă amintesc atunci și faptul că am fost arestat al
legătură care mi-a pus aceluși întrebări n' care
fapt de poartă mea de a mi se recunoaște a dat
aceluși să fiu din nou bătuți. De la legătură de
gendarmi am fost trimis la Sănătaș Roman unde
am fost arestat de către comisarul cooperatorilor
dumnezeu, ștăruie. Și aici am fost bătuți și de
cât eu am răspândit manifeste, de unde le-am n'
cine mi-au dat legăturile și eu n'am recunoscut
pe aceluși poartă de negare a oricărui altă vătăre
legătură cu mișcarea revoluționară. Alții

8-67-
drepturile mele s-a pierdut în vreme de lărarărie existentă
lui lui. Nistru, pe atunci învârtă în sat la noi, care
a declarat că m'a văzut pe mine și pe fratele meu
când am răpândit neam fete. Anchetăți la
Sighetu au văzut că nu s'au putut afla că nu s'au putut afla
arstat. Am fost confruntat și nu ne-am recunoscut
numele pe atunci.

Am fost condamnat apoi la 7 luni închisoare
100 lei amenda ca să principal în auzare fiind
nu manifestare care s'ar fi fost ocaz la mine,
și care în realitate fusese pus de către platonul
Sibiu, atunci când m'a fost percheziție. Condamna-
rea am executat-o, în ea m'au mers pește, la închis-
oarea Galata din Sasi. Aici am stat împreună cu
tor. Lebovici și Florin, tipografi din Roman, în închisoare
cu fratele meu Pavel și alții pentru care tor. Bacalnic
zele Goldfarb, stăruind în Suleia din Sasi. De
închisoare am luptat alături cu ceilalți. Trăim până
a fost obținut un regim mai bun pentru deținuții
politici, eu fiind alături în conducerea colectivului.

În luna 1936, după eliberare, potrivit unei directive pro-
mote încă în timpul ce eram la Galata am venit la
Sasi unde am luat legătură cu tor. Riva Malcu
pe atunci constructor la C.C. al UTC. cu tor. Mihai (numele
adevrat nu mi-l amintesc) și cu tor. Carpa Constantin.
Aici am început să activez în comitetul regional al
UTC. creând o secțiune principală pentru legătură
cu organizațiile județene. În îndeplinirea acestor sarcini
m'am deplasat în orașele Botosani, Pascani, Vaslui și
Bărlad. La Botosani am cunoscut pe tor. Armand,
în prezent lucrător la Ministerul de Externe, pe tor. Armand,
la Pascani pe tor. Venelco Vladimirovici, la Vaslui
la Vaslui am reîntâlnit pe tor. Jean Ierovici, iar la Bărlad
am cunoscut pe tor. Simon, jefu în prezent director la fabrica
Portofarmel din Bărlad. În aceste orașe am cunoscut
și pe alți tor. avari înșiși oameni mai amintesc numele lor
într-un timp am avut legătură și cu o serie de
tor. avari din Sasi din care m'au amintit pe tor. Moros, amintesc
ultimul

68-
care în prezent lucrăm la C.F.R., mi se pare la
Relativ administrativ din Buc., pe ter. Vișniș care abia
lucra la C.F.R., pe ter. Minodora Romega-Domina care
amândouă lucra la "Compania" la Direcție în Buc., pe
ter. Ioanescu D. ministr. Inter., care vedea în prezent de afle
în țară, pe Florin R. care am de afle în Buc., și tot
fiul tronsei din țară care i se spune "mama Stresia",
și cu alți terași a căror nume nu mi le amintesc
acum. În tot acest timp am avut ca legătură cu
persoană pe ter. Liva Malic în ca legătură din partea
organizației de Partid pe ter. Carp Constantin. Prin luna
noiembrie 1936 am fost chemat la București de către ter.
Eliș Sotif și de către ter. Florin Gheorghiu unde am activat
în calitate de membru în C.C. al U.T.C. Legătură superioară
fiindu-mi aștei doi terași amintiti mai sus. De multe
dori sedințele noastre venea și ter. Secovici Al. din
partea C.C. al E.C.R. Aici eu am primit ca scrisor
și în legătură cu com. jud. sefor. Atunci am cunoscut pe
ter. colonel Stanu Anel care atunci era secretar al com.
jud. sefor al U.T.C. pe ter. colonel Litescu (Șt. Bogu) și Tismăneanu
în prezent director al Editurii P. M.R. care erau membri în
com. județean al U.T.C. și cu alți terași de care nu mi
mai amintesc și cu care ne străduiam să organizăm
Frontul antofascist al tineretului îndreptând activitatea
noastră spre etajerea în acest front a tineretului
național românesc. La începutul anului 1937 am fost
trimis la țară pentru a ține o sedință de instrucție
cu conducerea com. regional al U.T.C., când am
cunoscut pe ter. Etti Fingier (în prezent activist la C.C.
al P.M.R.). Scopul principal al acestei deplasări era ca
să mi se dea un buletin de populație din comuna mea,
câți în Buc. era fidei fidei acte. Când m'am întors
la Buc. ter. Eliș m'a mai venit la întâlnire, căci
după cum am afle mai târziu fusese arestat. Am
regăsit mai târziu legătură cu ter. Stanu Anel
care mi-a făcut legătură cu ter. Stănescu în prezent
ministru adjuț la Min. Int. Public. Aproximându-mi se termenul
n. lăsa

când telenia s-a mai pregătit la armate, tot Tăza
mi-a spus să plec iar în timpul serviciului
militar să cânt vreau mieșor de a ține legătura
cu c.c. și P.C. În aprilie 1937 m'am pregătit
la armate pe care am făcut-o până în 1938.
În timpul serviciului militar am avut legături
operative cu Tache Costoreanu, Vachtel și Helman din
Roman. În regiment am cântat să atrag atenția
de mișcare către țineri cu basto că erau supravegheați
tot timpul și mutat dintr-un loc în altul. De
mai multe ori în acest timp am fost chemat de
capitanul sfârșite ofitinel informator al regimentului,
care mă întreba dacă sunt comunist la care
eu răspundeam totdeauna că nu. Dăle eliberare
și până în ianuarie 1939 când am fost chemat la comitet
de pentru a lucra, am stat acolo la poartă. După
terminarea acestor concentrații m'am dus la Jari, fiind
chemat de Corp Căi prin Ștefan Helman care a
făcut la mine acasă. Aici am făcut cunoștință
cu tr. Sola Telix și A.C. Vădă care imprimă în tr.
Marin R. Doușou și Corp Căi erau membri în com.
regional P.C.R. Aici am fost atras în com. reg.
și mi s'a spus că voi merge cu județean. Jari.
Eu am avut tot. Marin Doușou, Sola Telix și Corp Căi
directiva a a oare de a cânta legătura în cel
U.T.C. și totodată mi-am exprimat dorința de a
active pe linia tineretului. Mi s'a spus că org. U.T.C.
nu mai există căci a fost dizolvată, iar eu am
declarat că nu sunt de acord cu această dizolvare,
mai puțin cu modul mecanic în care s'a făcut
aceasta. Am început apoi a activa cu comitetul
județean Jari emisionând, cu aceasta scopul, pe tr.
Anne Meșares, Șefler, Șumgini, Șteinkling, Știmbi, și alții totuși
din Jari. Trebuie menționez în comitetul județean Jari a
obținut până în iulie. În Aug. 1939 când s'a hotărât să
mă duc ca instructor în regiunea Comănesti unde urma
să intru ca salariat la a întreprinderii forestiere din
regiune. Aflând între timp că mi s'a spus ordine
născut

-11- -70-

de chemare la concentrare terorii cu instaurat de
mi preput la regiment - la locu. Către sfârșitul
anului primul concediu au fost trimis la Piatra Neamt
și în a deservit cu br. de sculo. Legătura cu com. 1
regional tinea permanent intru în timp regimentul
se deslășese la Teri unde era cantonat prin
caz. În ianuarie 1939-40 au fost parte din celelalte
regional înăncinat cu mine în vârstă de student a
fi avut colitură mai erare un ter. student a
cămîi mine în mi l amintire prin terori, Nuham din
Teri. Legătura cu noi a tinea corp. Către ian. după
concentrarea lui a tinea br. A. S. Rădă. Eu, în
mod neapăsător mare, furier la a batere a regim.
nului. În această calitate am putut vedea
un document antisovietic venit de la București, în vârstă
de a fi prelucrat în cele de ese fise educație cu
soldații. Am făcut a copie după acest document
cu scopul de a aduce la cunoștință Partidului com.
ile la adrese amnatilor Teri. Care cu auzie eliberării
Poloniei de est au fi fost atrăbuți. După m'am
des aces la ter. Rădă și i dau această copie
și regimului de aces m'am des la ter. Nuham n' le
Smarile Dorfman unde am lesat a cu imbușă de
a fi dată cât mai urgent ter. Rădă. Neputându-l,
această copie a fost dată la președintele fautei
la Dorfman în legătura cu faptul că Feiga Dorfman
condusă în acel timp a greș la a ține toate la
cu faptul că atunci în Teri s'au produs mai
multe arestări. Smarile Dorfman n' Nuham, ștut
vinea între ele, nu au declarat la dipartite nimic
în legătura cu acest document găsit la ei, în
vreme cămi fapt au fost trimis la Buc. la
serv. Secur. Sili în vreme terorii au existat
ca documentul le-a fost dat ome postural de un
caponel cantonat la un regiment de artilerie în
castronul Socola - unde nu mi l știau. La
baza acestui fapt se vede că au fost chemați
n'le

-18-
la comandamentul regimentului mai mulți fusieri
printre care și pe mine și m'a pus să fac o
copie după o instrucțiune secretă. Eu am
adus după aceasta, la comanda tovarășilor mei
probabil voi fi arestat iar ei mi-au spus că
nu sunt case pentru a mă ilegaliza așa că se
arsteptă ce o fi. Aceste mi-a spus-o tot H. S. Vaida. Intrând
după câteva zile am fost arestat și ținut la Puc. la serviciu
secreț unde am fost ținut circa 12 zile și anchetat cerându-mi
să spun despre legăturile pe care le-am avea cu aparatul
sovietic de spionaj, care mi-a fi cunoscut al document și
despre legăturile pe care le am eu cu comunistii. Am
fost crunt maltratat însă nu am recunoscut nimic și
am declarat că documentul respectiv l-am copiat
ce să-l am eu și că l-am lăsat la Tepe Dorofan,
cu care am și că eram prieten, în general că
să-l iau acasă când vin pe la mine în casă. Acest lucru
l-am declarat nu din cauza terorii ci numai în ultim
mole zile ale arestării când am văzut că ceilalți
arestați în aceeași câmpă au început să fie bătuți
din nou și mi-a fost teamă să nu începă a
vorbi despre activitățile din țară pe care îi cunoșteam.
Eu stiu numele celor care m-au anchetat atunci,
imi aduc aminte doar de un maior pe care mi l-a spus
că l cheamă Ștefănescu. Să servim secret, prin
siguranța generală am fost dus la Inspectoratul
de Siguranță din țară, unde am fost anchetat câteva
zile de către comisarul Zaharia și Ionescu care m-au
intrebat ^{cau} Tuleari lucruri ce și serviciul secret iar eu
mi-am menținut aceleași declarații. Apoi am fost învitat
la Tribunalul Militar unde am fost interogată de procurorul
general Burada care mi-a cerut să arăt legăturile
mele cu comunistii pe care eu mi le-am arătat.
După circa 2 săptămâni de arest la închisoarea militară
din țară am fost eliberat și trimis la regiment care
în acel timp se mutase pe totu în jude. Botoșani. Din
cauza că eram bătuți rău de la regiment m'a dat
50 de zile concediu. Am plecat mai întâi la țară pentru
a lua legătură cu tovarășii pentru a-mi spune ce
ultim

-13- -72-
și fac în cele 50 zile de concediu. La Săni am stat de
vorbe cu tor. A.G. Varola și mi s-a spus că nu are corp c. 73
care mi-au spus că de acolo se mă duc să munesc
în Brașov. Apoi acasă am fost chemat la poartă
de jandarmi și arestat apoi trimis la Siguranța din
Roman. Aici am fost luat în primărie de comisarul
Jonesu din Inspectoratul Săni care mi-a spus că
doar eu mai lipseam, înlocuindu-l pe Săni. Sădi-
vor la Siguranța Roman erau arestați un grup
de comunisti din Roman în frunte cu Ștefan Helman
care declaraseră despre mine. La Siguranță m'a
recunoscut și unul Tutunaru botezător la fostul
căminul cu care în tor. Vachtel din Roman însă
furnizează odată legătură, urmând că este informator
al Siguranței. Datele declarației lui Helman la
Săni fuseseră arestați între timp și tor. A.G. Varola,
corp c. în preum și Nata Tractman cu care m'am
intâlnit după ce oim fost aduși la Inspectoratul
Săni. Aici am fost anchetat de comisarul
Jonesu care conducea cutareile însă în anul
special am fost cercetat de comisarul Zaharia
și zămfărușu care m'am maltratat câteva zile
în via respund că voi rămâne tot un făcăm
câtiva timp unei învinți la serviciul direct din Buc.
Ei mi-au cerut să recunosc legăturile și activitatea
comună cu ceilalți arestați însă eu nu am
recunoscut nimic. După circa două săptămâni am
fost învințat. Tribunalului Militar Săni care m'a conda-
mnat la un an închisoare și 5000 lei amendă.
Până la proces m'am ocupat imprimării cu tor. A. Varola
și Corp c. cu negătoria celorlalți torareni arestați
în timpul ca ei să se retragă declarațiile date
la Siguranță. După condamnare am fost trimis,
imprimării în ceilalți torareni, la închisoarea Doftana,
unde am stat doar 6 luni, cei 6 luni mi s-a redusese
printr-o amnistie. La eliberare mea din Doftana,
în 28 Februarie 1940, am fost dus la Siguranța din
Campina unde din cauza extremului meu vârstă
altu

14- 73-
zăpăcăle n' beful austeră a tipat la gardian
că de ce n'a acher n' că n' au dăut să m'e
chibze ei de la Daftans, adăugind apoi că
să m'e trimită din post în post până la floești. Pe
oam eu am dat gardianului ceva banii că
să m'e mai comunice la diuții incluziv înclinat
că să fi trimis din post în post la floești n' astfel
am fost eliberat direct de la Daftans. M'am
dus imediat acasă în satul meu de unde am
plecat după câteva zile la Dasi unde m'am întâlnit
în primul rând cu tor. Carp C. și apoi cu tor. Valen
Vă care în acel timp era la Dasi. Tor. Valen Vă m'a
adăpostit câteva săptămâni într-o casa pe st. Săpu-
șneanu și apoi m'a trimis la București la spășind
lunar Decembrie 1940. Aici pierzând legătura m'am dus
la soția tor. Ilie Butilie a cărei sora s'a str'am și pe
care o cunosceam la Daftans care m'a făcut legătură
cu delinții betu care la rândul său m'a făcut legătură
cu tor. Ionita C. în seche acasă am ajuns la tor.
Birtas. După scurt timp tor. Birtas m'a trimis la
floești de unde l-am întâlnit în muncă de constructor
al C.C. pe tor. Ionita C. la floești am cunoscut și
pe Victoria Sărbu care era acolo înși de însoțite de
floești am munit cu tor. Marinela Sărbu, munteanu
Sărbu, somovir, zăharia și alții a căror nume nu
mi l' amintesc. Miambunt în trei luni și amme

la Buzget C. care stătea aproape de depoul C.F.R. la
Nae Hrisen și apoi la Munteanu J. care stătea în
apropiere de fabrica "Minea". La floești, fiind foarte
acte, m'am puteam deplasa la Buc. așa că legătura
cu conducerea a făcut Victoria Sărbu. După reușita
măa legăturilor situația mea conspirativă s'a înrăută-
țit mult așa că am fost chemat la Buc. din
această cauză. La București am venit în prima
jumătate a lunii aprilie unde m'am întâlnit cu
Carp C. și m'am amintesc de-a direct sau prin
Minodora Ronega. Carp m'a spus că de m'e mult
vătura

15
74
Timpu mi se venit la intalnire legatuna lui 5
superiora. Intre timp au aplest dela el ca tot
Pintar a fost arestat. Cane in acelu timp a venit
la Bucuresti si Victoria Sontu. După un timp oarecane
am fost insarinit de Corp C. in casul
com. judetean, avand ca muncă sectorul Negru.
Tot atunci am intalnit pe tov. Petre Gheorghe, care
era secretarul judetean. De to. Voileu, Stefan Metin,
Farcas (dela STB) care erau membri in com. judo
in sectorul negru muncă atunci si to. Iola Tilit si
Marineta alce care era secretar. Luciam atunci la
Stefan Volintaru pe st. Petrescu XIII. In casul muncii
mele aveau legatuni cu tov. Dumitrescu, Papasuc si
altii dela Iuliana cu Petre Ion, Ducea, Ceaslauschi, Pop
si altii dela Bor si Electricitate cu Dobrescu, Nitso, Grance
si altii dela Laimetie cu Lica Abramovici care activa in
contientul Duxisti precum si cu Marta Tico care activa
la Tintut. Cu toti acesti tov am tinut sedinte in
vedere dezvoltarii muncii in acelu intru primolii si
contiere. La isbucnirea năstărilor antisovietice tov.
Petre Gh. si un altii tov. a făcut un manifest a
carui mact a fost dat lui Corp C. - instructor
al c.c. pe lănga com. judetean - pentru a-l arata
la c.c. ca răspuns la acest manifest a venit dela
c.c. - după cum am apleat mai târziu dela Tărio -
o scrisoare către com. judetean prin care com. judo.
era criticat de lipsă de orientare pentru faptul
că în practica de manifest se punea ca e vorba
de „un război al capitalismului contra socialismului”
si pentru alti probleme despal care eu mi mai
amintesc la această scrisoare a venit Corp C. să o
melucize intru sedinta a com. judetean. Impresia
cu cialti tov. nu am fost de acord in intru gime
cu acesti scrisoare a lui Tărio si după cât imi
altu

-16- -15-

amintesc mi se pare că noi am scris o scrisoare de
răspuns. Bineînțeles în jurul acestor sursoni au
dus la ceea ce mi s-a tot spus. că luam mai de mult
în con. jurd. - în fața cu lăte lăb. au arătat că
C.C. nu da directive juste com. jurd. com. și
mi l-a arătat în muncă. Aceasta era prin iulie 1941.
Disputele acestea provocate de Faris, au îngreunat
munca în Buc. căci fiecare membru al comitetului
juridec. era frământat de această situație.
Între timp corp etim m'a chemat la o întâlnire
și arătându-mi că ne cunoaștem mai demult și
vânt să mi s-a convingă de faptul că C.C. are
dreptate și nu mai. După aceasta, Victoria Sîrbu
cu care mă împrietuniseră încă de la Cluj, și cu
care mă întâlneau din timp în timp - m'a che-
mat într-o zi la Faris - când l-am și cunoscut -
Asta mi-a arătat că poziția com. jurd. erau
este o poziție fracționistă și dacă eu sunt un
om cinstit, atunci trebuie să mă supun C.C. Toate
aceste el a căutat să mi le demonstreze folosind
citare din clasici marxism-leninismului. În urma
acestei discuții eu am acceptat că poziția com. jurd.
este greșită însă am arătat că totuși este mai
bine ca în loc de discuții să ne ținem de treabă.
Nu mi s-a mai amintit dacă manifestul despre care
fost vorba a mai apărut sau nu. În tot acest
timp corp C. căuta să convingă și pe ceilalți membri
ai com. jurd., mergând în amănunțime, în afară
de lăte lăb. și Pavel Ștefan pe care n'a reușit să
convingă deloc. Către sfârșitul anului am fost
chemat de corp C. la o sedință a C.C. unde în afară
de el mai erau și toți Părulescu C. precum și Faris și
Victoria Sîrbu. La această sedință s'a discutat despre
situația din com. jurd. și Faris și Victoria Sîrbu
White

-17- -76-

am criticat pe corp pentru faptul că nu a
avut o atitudine destul de energică față de
com. județean. Atunci s'a hotărât ca toți războienii
să vină la o sedință a com. județean pentru
a-l convinge să accepte „linia CC” în fapt linia
lui Făis. La această sedință care s'a ținut peste
câteva zile a participat: cor. Războienii, Petre Gh.,
Pavel Ștefan, Farkas, eu și mi se pare și Corp.
Sedința aceasta n'a ținut la Ștef Filip care atunci lăsa
la soz și Electoritate și mi a dus la mine un rezultat
în privința aplanării conflictului căci disensiunile au
fost în caracter de certă. După această sedință
Corp mi-a comunicat hotărârea ce eu și președintele
al toate legăturile județene, fapt ce a fost pus
în practică. De de altă parte mi-a comunicat că
și ^{nu} mai întâlneau cu Petre Gh. căci legătura
superioară mi va fi el. Chi-a mai spus atunci că
Petre Gh. a fost scos din funcția de director și că
această sarcină o va îndeplini el. De atunci eu mi
mai întâlnit cu Petre Gh. însă stiu că legătura cu
el o ținuse mai departe Corp, care i-a interzis
să mai aibă legături cu activiștii com. județean
și să mai muleze prin casele conspirative. Mai târziu
am aflat că Corp e. a comunicat lui Petre Gh.
că nu mai are dreptul să lăunească în casa so.
Simulacru. unde lăuna atunci - și la Petre Gh. a fost
arstat. Căci această era pe la începutul anului
1972 însă nu mi amintesc luna. În vremea asta eu
am cerut până la urmă ca com. județean să
deputate și așa fiind c.c. că Făis a dus o politică
dizgrațioasă nu mi am dat seama decât după 23 Aug.
când definite documente de partid mi-au arătat că m'ad just
lăuna și când mi-am dat seama că nu este de ajuns
să ~~nu~~ săi a unui astfel de lucru să stii și cum să
făci acest lucru.

Whiteo

Începând cu anul 1942 eu am început să scriu
 alături de județean în care calitate am primit legătura
 și cu Levente și alți intelectuali în vederea organizării
 Uniunii Patrioților. Comitetul județean se compunea atunci
 din Nichifor Sîrb, Ionel Davidovici, Tînuta Davidovici, Ionuț G.
 Traudafirmu și alții și Virgil Bălanescu. Legătura mea supe-
 rioră era tot Răușket, din partea c.c. În acel timp am
 primit și legătura cu tov. Vițe pentru tineret iar mai
 târziu cu tov. Filip ^{Tudose} ~~de aceea~~ din c. După un timp a
 venit să muncească în cadrul com. județean și tov.
 Beclaman. În cursul acestui an eram chemat, din când
 în când, împreună cu tov. Răușket, la sedințe în Foris.
 În acele vremea lucram la Magda Brîmbuș pe st. st.
 Lăzari, împreună cu tov. Tînuta Davidovici. În această
 perioadă am organizat legătura cu cloști prin
 tov. Varile Dumitru fratele unui tov. d-lu Molara pe
 care îl cunoșteam. Legătura cu cloști am preluat-o
 apoi, mi s-a părut, tov. Răușket. Pe la sfîrșitul anului
 1942, după câte mi amintesc, a intervenit un conflict
 între Foris și tov. Părvulescu. Mi s-a părut, pe chestiunea
 cădrilor tinerilor în fața cu tov. Vițe, în urma căreia
 fost tov. Părvulescu a fost scos din muncă de către
 Foris. Eu nu am fost de acord cu aceasta și
 la mîli sedințe la care era prezent și tov. Răușket
 am cerut ca tov. Părvulescu să fie intrat din
 nou în muncă, însă n-am avut acest lucru destul
 de energie de teamă să nu fim scos și eu din
 muncă. La sfîrșitul anului 1942 sau la începutul
 anului 1943 am fost chemat la Foris, împreună
 cu tov. Răușket fiind să se pună problema atragerii
 noastre în c.c. Eu am resistat atunci că nu mă
 simțeam apt pentru asemenea sarcini însă foris a
 insistat, avînd ca aceasta este o sarcină de partid
 lucrul acesta s-a întîmplat după sfîrșitul anului
 1943

Consilierul din muncă. În acest timp Faris a
fost de la noi să dăm indicații biografice asupra
tovarășilor din București și eu i-am dat prin victima
Sărbu o parte din aceste indicații. În acest timp
am primit sarcina să organizăm din nou lucrul
legăturii cu Pleșchi și să o ținem cu noi, căci de pândă
măreau. În îndeplinirea acestei sarcini am ținut
câteva sedințe cu mine to. Din Pleșchi (Mădărașu,
Gomoiu, Munteanu) cu care discutăm în special
organizarea saloteului în îndestulă petroleu, obțin
nașd și unele rezultate în această privință. La
un moment dat legătura cu Pleșchi s-a întrerupt din
cauza unei erori efectuate acolo. Atunci fiind
arstat și Munteanu și din Pleșchi s'a găsit la pînă.
Fără fațetă la el o notă în locul, una și parola
intâlnirii la buc. pe care lăsa la întălnirea noastră
cu ei din buc. a venit semnificația și a arstat pe
to. Draga Clotia partului Benine) care, după pînă ce
impunăm a fost eliberată după cîteva timp.
În cursul anului 1943 tov. Virgil Păcălășu a fost arstat
în firaul com. județean și a preluat o parte din
munca mea. Tot în cursul acestui an, mai se pare pe la
sfîrșit, a fost scos din muncă tov. Langhul, pe motiv
că a sustinut că Kofler, cu care Faris era în strînsă
legătură, ar fi un om suspect, arătînd aceste prin
faptul că o mulțime de documente de partid, printre
care și indicații biografice, au căzut în mâinile
siguranței, dintr-o casă pe care o cunoștea numai el
(Kofler). În urma acestei căderi Kofler a fost lăg.
lăsat și adus să stea într-o casă unde locuiau eu.
Tot în cursul anului 1943 a intrat în muncă tov. Bocu.
Văzînd că eu sarcina să organizăm munca de
salote și formative de dreptăți partinice.

Pentru această muncă am fost chemat și eu de către
ari la Foris împreună cu tor. Bodnăraș. În luna 80
Martie 1944 am fost chemat la o sedință la Foris
unde era și tor. Păvălulescu. La drum, la plecare împre-
ună cu tor. Păvălulescu mi-am echipat fete de el bu-
curia de a fi aceluia în muncă.
După o zi sau două dela 4 Aprilie 1944, a venit la
a întâlnire cu mine tor. Iuțu - căminu a c.c. și mi-a pus
că din dispoziția tor. Bodnăraș, să predau în toate
legăturile mele. Mie mi s'a părut atunci c'undată ac-
astă cerere și i-am spus că nu predau mi-a legătură,
întrucât tor. Bodnăraș nu era legătură mea superioară
că vreau să stau de robă personal în dănsul.
După câteva zile tor. Bodnăraș m'a lăsat acasă la
dănsul și mi-a explicat că în c.c. a intervenit o
schimbare și că Foris a fost scos din muncă. În
urma acestei dispoziții - cu toate că încă nu înțelegem
bine roșul acestei cotitură, am predat toate legă-
turile mele tor. Baughet întrucât tor. Bodnăraș
dănsul va fi mai departe legătură tor. Bodnăraș
legăturilor a durat aproape o lună, ca să se facă
în sedințe și în muncă tehnic. După predarea legă-
turilor am fost reținut într-o casă, circa o lună, după
care în urma cererilor mele repetate de a mi se da
muncă am fost scos de acolo. De acea casă erau și
Foris și victoria Sărbii. Ca muncă am primit sarcina
de a organiza grupe ale formațiilor de luptă patrioțice,
înfrângerea unui manifest în limba germană, găsim
un loc pentru depozitarea materialelor explozibile și
armamentului, de a organiza tinerii fiilor de război
militare, și în general sarcini pe această linie, și care
în cea mai mare măsură au fost îndeplinite.
Acesta a mers până după 23 August când am fost
trimis să muncesc în Jandul Salomita - pe linie tineri
născ

impresură cu tor. Varile Halduborn și alții. Cum
după o lună am fost trecut la secția tărănoasă 81
Com. jud. 24 fr. care m'a trimis în jud. Teleorman
în sedesul inființării organizațiilor noastre în fruntea
partidului, cu o vârstă mică nu eram pe nici o vârstă
mărește legătură izolate. Am un an fost trimis din nou
ci în fruntea unui activ de sus 10 tor. am o mare
sarcină să organizeze munca în plai. După câteva
luni noi am obținut realizări însemnate, astfel că
în luna Teleorman s'a putut lua pe secțiune în anul
n' goni prefectul lui Halduborn și s'a înființat forma agrară.
Pier la dispoziția C.C. al Frontului Țăranilor care prin
noi 1945 m'a trimis în județul alt unde am muncit circa
3 luni. După aceasta n' pînă la sfîrșitul anului 1947 am
muncit ca responsabil cultural la C.C. al Fr. Țăranilor.

În acest timp am avut prin tor. Stenche Reduș și
C. Hagi să mi se clarifice situația față de partid.
Totodată am avut să pot sta de vorbă cu tor. Rughet
care atunci era responsabil cu cadru la C.C.
Tor. Stenche mi-a adus răspuns de la C.C. că să fie însoțit
în celula de partid însă nu am dreptul de a detine
frunții de răspundere în partid. De la Fr. Țăranilor am
fost trimis în Decemb. 1947, să muncesc la Mușcop, unde
am lucrat pînă la restarea mea.

Succesul cu în activitatea mea am găsit adevărat
de unele greșeli care am adus prejudicii mari miș-
cării revoluționare. Trece peste greșelile comise pînă
la începutul războiului, ele nefiind hotărîtoare în
această privință. Greșelile grave de pe care am vorbit
se referă în special la activitatea mea din timpul
războiului cînd eu am sprijinit activitatea de miș-
carea a lui Fariș. Este adevărat că eu mi-am
dat seama atunci că Fariș dădea o politică dismi-
nătoare, însă aceste nu amuzau faptul meu.
Stăpînind marea de teamă de a nu fi din mișcarea
născută

-22--81-
Eu nu am avut posibilitatea hotărâri atunci când
era acțiunea de a lui Faris, mi s-a părut nejustă.
Astfel a fost cazul cu provocarea de disensi
interminabile pe diverse probleme "principiale" și
cu scutirea unor activiști de frunte din muncă.
În anul anului 1943, tov. Bodnăraș a pus chestiunea
eliberării tov. Gheorghiu Dej din lagăr. Eu am în-
put să mă ocup cu găsirea unei case conspirative
potrivite iar pe de altă parte am cântat să găsesc
o legătură spre lagăr, fapt ce am și reușit prin
tov. Andrei Dăb-Vrancea. Faris însă s'a opus, motiv
vând că tov. Gheorghiu Dej s-ar putea să fie
arstat și atunci va fi trus el la răspundere.

În timpul cât am activat în București am avut
loc unor multe cîștiri. Astfel a fost arestat grupul
Cănet. După cât îmi amintesc eu acest grup avea
legătură intimă și Ștefan Mătin. Mai târziu a
fost arestată tov. Ilea Vaserman cu care aveam
și eu legătură. Arestarea ei s'a datorat faptului
că într-un grup de tineri predată ei de către tov.
I. Șteveanu s'a strecurat un provocator. Dintre
lucruri le-am auzit de la tov. Tănăsă Davidovici, mi
se pare. Eu nu am avut darunia și nici posibilită-
tatea să creșter cauzele acestei cîștiri. În anul
1941 sau la începutul anului 1943 a fost arestat un grup
de tineri în frunte cu tov. Viștea. În timpul acela eu
nu aveam legătură cu tov. Viștea și mi s'a pare că
avea legătură cu tov. Leacanu sau tov. Fărnălescu, însă
nu sunt sigur de acest lucru. În anul 1943 au
fost arestați tov. Petre Ion, Mihail Măghiru și alții
intellectuali. Atunci acești cîștiri a fost aprindeți
ca o urmare a faptului că tov. Petre I. și Măghiru
iubesc

nuau delegație partidului care ducea tratative cu
francezi și astfel au putut să fie urmăriți de
siguranță.

acestea imi este declaratie pe care a dau a sursei
si, semez propriu, urit de mine.

Nicolae Ionescu

5 septembrie 1951.

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul T. Vladimirescu, Calea Căldărași nr. 51, în prezent deținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

Întrebare:

Arătați amănunțit întreaga activitate politică a Dvs.?

Răspuns:

Am făcut cunoștință cu ideile revoluționare în anul 1934, prin fratele meu IOAN, care în acea vreme fiind student a venit acasă în vacanță, aducând cu el o serie de materiale ale partidului. În această vreme el a reușit să mă convingă de justetea luptei partidului și de necesitatea de a lupta pentru țelurile acestei lupte. După plecarea lui eu am chemat câțiva tineri din sat printre care și pe vărul meu PETROVICI NICOLAE și am citit cu ei un material al partidului adresat țăranilor și ne-am constituit într'un grup comunist cum ziceam noi atunci. După aceea am discutat despre necesitatea de a lua legătură cu organizația din Român, lucru ce am reușit să facem cu ajutorul vărului meu care avea un coleg de școală despre care știa că e comunist. Acesta era TACHE CATOVEANU, care la rândul său ne-a pus în legătură și cu SERGIU BRATESCU. TACHE CATOVEANU ne-a dat ca sarcină să studiem un material de economie politică sovietic și să facem referate săptămânale pe baza celor studiate. Eu și cu PETROVICI nu am fost mulțumiți cu această activitate și paralel căutam să atragem de partea noastră și alți tineri din sat. Astfel am atras pe MUSCA GHEORGHE, PINTILIE C. și pe fratele meu PAVEL, cu care am început propaganda în rândurile tinerilor din sat, împotriva instrucției premilitare care se înființase atunci. Între timp am făcut și un manifest la un șapirograf pe care mi-l dase CATOVEANU să-l păstrez acasă la mine, Manifestul a fost răspândit pe platoul de instrucție

./.

premilitară din satul Gădinți și pe căile de acces către acesta. În urma acțiunii noastre tinerii nu s'au mai prezentat la instrucție așa că acel centru a și fost desființat. În toamna anului 1934, CATOVEANU mi-a făcut legătură cu tov. FLICH IOSIF, instructor al C.C. la Regionala Iași a U.T.C. și care venise la Roman. Tov. FLICH ne-a arătat că noi am făcut o muncă bună și că mi se dă sarcina de a conduce județeană U.T.C. aranjând ca peste scurt timp să vin la Iași la o ședință. După aceasta am fost de câteva ori la Iași la ședințe ale Com. Regional U.T.C. După o vreme legătura noastră cu Regionala a fost ruptă. Tineam legătură numai cu un tov. STEFAN - tâmplar din Roman, care venea la noi din partea com. jud. al P.C.R. La începutul anului 1935 am fost chemat la tov. MARIN FLOREA IONESCU care atunci locuia în Roman și care împreună cu tovarăsa RADA - instructoare a C.C. pe lângă com. jud. Iași al U.T.C. mi-au arătat că se iau măsuri pentru întărirea activității noastre și că sunt atras în com. jud. al P.C.R., având ca sarcină munca cu tineretul. Atunci am făcut cunoștință și cu VASILE RUSU și NASTASE din Roman, membrii ai com. județean precum și cu JEAN MEROVICI și MELINTE PETRU, instructori ai com. jud. Iași al P.C.R. După aceasta eu am luat legătură cu niște tineri apropiați mișcării, din satele Dulcești și Secueni, continuând în același timp și ținerea legăturilor cu tinerii ZIGU KATZ, ȘERUȘ BERCU și alții din Roman, precum și cu cei din satul meu.

În Aprilie 1935 am fost chemat la o întâlnire cu tov. JEAN MEROVICI și MARIN FL. IONESCU care mi-au spus că trebuie să mă duc la Buhuși pentru a duce ajutoare greviștilor de acolo. A doua zi am și plecat și ajuns la Buhuși m'am dus la o adunare a greviștilor unde am spus cine sunt și pentru ce am venit, așa cum promisem directive. Imediat după aceasta am fost arestat. La Siguranța din Buhuși, am fost anchetat de către comisarul GRIGORAS care m'a întrebat despre legăturile mele cu mișcarea revoluționară și de unde am bani. Eu nu am recunoscut legăturile mele ilegale iar banii am spus că i-am luat dela diferiți prieteni ai mei din sat. După vre-o 10 zile am fost pus în libertate, fără a fi trimis în justiție, dat fiind că nu aveau nici o dovadă împotriva mea. Întors la Roman mi-am reluat activitatea, legătura mea din partea Partidului fiind MELINTE. Prin Iulie 1935, am primit dela MELINTE sarcina să trimit un tânăr la Iași pentru a aduce manifeste. L-am trimis pe PETROVIDI NICOLAE, care a adus un balot mare cu manifeste pe care le-am ascuns la el până în preajma zilei de 1 August când le-am răspândit, împreună

cu un manifest făcut de noi la şapirograf, atât în sat şi pe gosele cât şi în oraş, cu ajutorul tinerilor. Imediat după 1 August am fost arestat de către jandarmi, pe baza declaraţiei lui GH. NISTOR, un cuzist, care atunci era învăţător în sat la noi, care a arătat că ne-ar fi văzut răspândind manifeste, lucru ce în realitate nu era real. Odată cu mine au mai fost arestaţi şi PETROVICI NICOLAE, MUSCA GHEORGHE şi fratele meu PAVEL, toţi din acelaşi sat. - La postul de jandarmi şi la Legiunea de Jandarmi, am fost cercetat de către plutonierul DABIJA şi de către plot. maj. CABUZ (mi se pare), iar la Siguranţă de către comisarul CÔJOCARU, agenţii THEODORESCU, MURESANU, CALARASU şi alţii. Toţi aceştia mi-au cerut să spun cu cine am legătură şi că ştiu cine a imprăştiat manifestele. Eu nu am recunoscut nimic, cu toate că am fost terorizat. În urma acestei anchete, am fost condamnat la 7 luni închisoare şi 1000 lei amendă, de către Tribunalul Roman, care a folosit ca un cap de acuzare împotriva mea, un manifest din dosar pe care plot. DABIJA mi-l aruncase în casă, atunci când a făcut percheziţia. Inchiisoarea am executat-o la Galata Iaşi. Când am stat aici am făcut parte din conducerea colectivului şi împreună cu ceilalţi tovarăşi, am reuşit să obţinem un regim mai bun, pentru deţinuţii politici. În Martie 1936, după eliberare, m'am dus la Iaşi, potrivit unei directive pe care o promisem încă în timp ce eram la închisoare. La Iaşi m'am întâlnit cu tov. RIVA MALCIC, care în vremea aceea era instructor la C.C. al U.T.C. pe lângă Regionala Iaşi, care mi-a arătat că voi munci în Comitetul Regional împreună cu ea şi cu un tovarăş MIHAI. Legătura din partea Partidului era CARP CONSTANTIN. În cadrul com. regional aveam sarcina să conduc munca printre studenţi şi să țin legătura cu comitetele judeţene. În această calitate am fost de câteva ori la Botoşani, unde am cunoscut pe tov. CLARA TURCU şi pe tov. ARMAND, la Paşcani, unde am cunoscut pe tov. VASILENCO VLADIMIR şi pe DAMASCHIN VASILE, la Vaslui unde am reîntâlnit pe JEAN MEROVICI, la Bacău unde am cunoscut pe tov. JUJA, SIMON, CAROL şi alţii, precum şi la Bârlad. -

În toamna anului 1936, prin Noembrie, am fost chemat la Bucureşti, unde mi s'a comunicat că voi munci în cadrul C.C. al U.T.C. În cadrul acestui colectiv munciam împreună cu tov. ELICH IOSIF, FLORICA GHEORGHIU, legătură din partea Partidului fiindu-ne tov. SENCOVICI. Eu aveam sarcina să conduc munca com. jud. Ilfov al U.T.C. al cărui secretar era tov. SPANCU AUREL, iar tov. PETRESCU GH.

(GOGU) și TISMANEANU (LEANCIȘ) erau membrii. Efortul principal al activității noastre-era îndreptat spre creierea unui front al tineretului împotriva fascismului, în care scop ne concentrăm asupra atragerii tinerilor înscriși la național țărăniști. Neavând buletin de identitate s'a hotărât să merg în comuna mea și să-mi scot de acolo, cu care ocazie să mă duc și la Iași, pentru a ține o ședință cu activiștii regionali. Aceasta era cred prin luna Ianuarie sau Februarie 1937. Atunci am cunoscut la Iași pe tov. ETI ZINGHER și pe tov. BARLADEANU. Intors la București, mi s'a spus că tov. FLICH a fost arestat împreună cu alți tovarăși, printre care și tov. STANCU AUREL care după scurt timp a fost eliberat. M'am reintălnit cu tov. STANCU și am căutat împreună legătura cu Partidul pentru a ni se spune ce să facem, între timp continuându-ne munca. În Martie 1937, tov. TASIA PETROVA mi-a comunicat din partea partidului că rămâne valabilă hotărârea anterioară ca eu să mă prezint la armată așa că la sfârșitul acelei luni am plecat la Roman pentru a mă prezenta la incorporare. Armata am făcut-o la Reg. 24 Artilerie la Roman, eliberându-mă cu gradul de caporal. Adaug că la plecarea pentru armată, tov. TASIA mi-a spus că după eliberare să caut legătura cu C.C.al U.T.C. În armată am fost o vreme furier la serv. aprovizionării apoi scos din cauză că eram suspect (ei nu știau că fusesem condamnat, abia cam peste un an au aflat), apoi mutat dela bateria specialității la alta unde am fost scos și dela instrucție fiind ținut ca șef de dormitor și artelnic și furier neoficial al bateriei. În armată am reușit a atrage spre mișcarea revoluționară câțiva soldați printre care pe SIERAEV PETRU, HERSCOVICI SERUL și pe alți 3 a căror nume nu mi-l mai amintesc. În timpul stagiului militar nu am avut decât legături sporadice cu mișcarea prin STEFAN HELMAN și LAZAR BENES din Roman, iar odată m'am întâlnit și cu CARP CONSTANTIN. După eliberare, la sfârșitul anului 1938, am mai stat o lună acasă urmând a merge la regiment pentru a mai face o lună complectare la stagiul militar pe care am făcut-o în Ianuarie sau Februarie. După aceea, prin STEFAN HELMAN am obținut legătura cu CARP CONSTANTIN dela com. regional și m'am dus la Iași. La Iași mi s'a arătat că voi munci în com. reg. al P.C.R. iar la faptul că eu am spus că am directiva să iau legătură cu C.C.al U.T.C. mi s'a spus că U.T.C. a fost dizolvat, arătându-mi-se și cum, în urma cărui fapt eu nu am fost de acord cu modul mecanic cum s'a făcut dizolvarea U.T.C.-ului. Tov. MARIN

FL. IONESCU, IDA FELIX și CARP CONSTANTIN, care erau de față, m'au combătut. În urma acestei gedințe am primit sarcina să muncesc cu județeană Iași, lucru ce am făcut până în luna August 1939. În cadrul acestei activități, am cunoscut atunci pe tov. ANA MESAROS, SURUGIU, ISOVDANU, SEFTER, STEINBERG și alți activiști din Iași, precum și pe tov. A.G. VAIDA, care era membru în com. regional al P.C.R. Prin Iulie sau August 1939 com. regional a hotărât să merg pentru a munci în regiunea Comănești-Bacău. Între timp am aflat că acasă îmi venise ordin de concentrare și tovarășii au hotărât să mă prezint. - Concentrarea am făcut-o tot la reg. 24 Artilerie din Roman, care după scurt timp s'a deplasat pe zonă în orasul Iași. În felul acesta am obținut din nou posibilitatea de a avea legătură strânsă cu com. regional care mi-a dat sarcina ca împreună cu tov. NUHIM soțul lui MANEA DORFMAN și un alt tovarăș, a cărui nume nu mi-l amintesc, să ne constituim într-o comisie și să muncim printre militari. Legătură ne era tov. A.G. VAIDA, căci CARP CONSTANTIN fusese concentrat și el, între timp. La Regiment îndeplineam funcția de curier neoficial al bateriei. În această funcție am putut vedea că într'una din zile, prin Martie 1940, a venit de la divizie un material antisovietic, cu dispoziția de a fi prelucrat în orele "culturale" cu trupa. În acel document se vorbea despre niște pretense atrocități pe care le-ar fi săvârșit armata sovietică cu ocazia eliberării Ucrainei Subcarpatice. Am socotit necesar ca acest document să fie adus la cunoștința Partidului, de aceea l-am copiat și m'am dus să-l predau tov. A.G. VAIDA. Negăsindu-l m'am dus la tov. NUHIM și i-am predat copia tov. FEIGA DORFMAN, cumnata sa cu care locuia în aceeași casă și i-am spus să-l predea ea tov. VAIDA, chiar în aceeași zi. Ea a neglijat să-l predea și nici nu l-a ascuns bine, așa că după câteva zile când la ea a fost o percheziție în legătură cu niște greve pe care ea le conducea, acest document a fost găsit de Siguranță. Arestați ei n'au mărturisit la Siguranță de unde au acel document în urma cărui fapt au fost trimiși la București la Serviciul Secret al Armatei, unde au recunoscut că îl au de la mine însă nu au știut numele meu și numai unitatea unde sunt concentrat. Între timp eu am simțit că așa putea fi arestat și am spus tov. VAIDA acest lucru. El mi-a comunicat că nu sunt case conspirative unde să mă ilegalizez și ca să aștept ce-o fi. Peste câteva zile am fost arestat de agenții Serv.

Secret și dus la București unde confruntat cu NUHIM și surorile DOREFMAN, aceștia m'au recunoscut. Aici am fost cercetat de mai mulți agenți care m'au terorizat crunt și care erau sub conducerea unui maior pe care mi-se pare că-l chema ȘTEFANESCU. Ei îmi cereau să spun **cu ce comuniști** am legătură precum și cu ce spioni sovietici iar pe de altă parte să recunosc că eu am copiat documentul și în ce scop l-am dat FEIGAI DOREFMAN. Primele cinci șase zile eu nu am recunoscut nimic, după aceea văzând că pe ceilalți încep să-i terorizeze din nou și fiindu-mi teamă de a nu vorbi despre activiștii comitetului regional pe care ei îi cunoșteau, am recunoscut că documentul a fost copiat de mine și depus la FEIGA DOREFMAN, pentru a-l lua acasă când mă voi duce în concediu. În privința relațiilor cu ceilalți trei arestați am declarat că între mine și FEIGA DOREFMAN ar exista legături de prietenie. În urma acestui fapt cercetările au fost încheiate și am fost trimis cu toții la Inspectoratul de Siguranță Iași, unde am fost întrebat cam aceleași lucruri ca și la București și unde am răspuns la fel. După câteva zile am fost înaintați la Tribunalul Militar Iași, de unde ceilalți trei au fost eliberați, iar eu depus la închisoarea militară, fiind apoi anchetat de procurorul general militar BURADA - față de care n'am declarat nimic în plus. Peste vre-o două săptămâni am fost eliberat și m'am dus la regiment care între timp se mutase în jud. Botoșani. Fiind tare bolnav din cauza bătăii dela regiment mi s'a dat 50 zile concediu. În loc să plec acasă m'am dus la Iași unde tov. VAIDA și mi se pare și CARP mi-au spus ca în timpul concediului să activez în raionala-Bacău (jud. Bacău, Piatra și Roman). Ajuns acasă însă am fost arestat de jandarmi și trimis la Siguranța Roman.- Aici eram deacum arestați un grup mare de tovarăși din Roman în urma declarației lui ȘTEFAN HELMAN. Cercetările le conducea comisarul IONESCU dela Inspectoratul Iași. Cei arestați recunoscuseră cu toții activitatea împreună cu mine, eu însă nu am recunoscut nimic din acuzațiile aduse și nici că ași fi avut vre-odată legătură cu ei. Peste o zi sau două, am fost duși cu toții la Iași. Aici erau arestați A.G. VAIDA, CARP CONSTANTIN și NUTA FRUCTMAN, tot pe baza declarației lui HELMAN. Eu am fost cercetat de către comisarii ZAMFIRESCU și ZAHARIA, care m'au bătut mai mult decât pe oricare dintre ceilalți, însă eu nu am recunoscut nimic cu privire la mișcarea revoluționară sau altceva cerut de ei. Apoi am fost condam-

nat de către Tribunalul Militar la un an închisoare și 5000 lei amendă și am fost trimiși cu toții la Doftana unde am stat numai 6 luni căci de o lună am fost amnistiat. În 26 sau 28 Noembrie 1940, terminându-se pedeapsa am fost trimis dela Doftana cu un gardian, la Poliția din Câmpina. Acolo fiind mare zăpăceală din cauza cutremurului, șeful poliției sau al siguranței a țipat la gardian că dece m'a adus și că n'au decât să mă elibereze ei direct dela Doftana, adăugând apoi ca să mă trimeată din post în post la Ploești. Pe drum eu am mituit pe gardianul POPESCU (bani mi se dăduse dela colectiv) ca să comunice la închisoare indicația poliției de a fi eliberat direct, manevră care a reușit, contabilul dela Doftana dându-mi actele ca să pot pleca. După ce m'am oprit o zi sau două pe acasă m'am dus la Iași unde am luat legătură cu CARP C. care la rândul său mi-a făcut legătură cu tov. VALCU, care atunci se afla la Iași. Tov. VALCU, după câteva săptămâni, m'a trimis la București, de unde după câțva timp am fost trimis la Ploești de către tov. BIRTAS, să muncesc ca instructor al C.C. în locul tov. IONITA C. dela care am preluat munca. -

La Ploești am cunoscut-o pe VICTORIA SARBU, ce se afla acolo mai dinainte. În activitatea dela Ploești am avut legătură cu tov. MARINESCU GHEORGHE, GAMOIU, MUNTEANU I, ZAHARIA și alții. Aici am locuit la C. BUNGET, aproape de depoul C.F.R. și la NAE HERESCU și MUNTEANU I, din cartierul fabricii "Unirea". Legătura cu C.C. o țineam prin VICTORIA SARBU căci eu mă deplasam greu din cauză că nu aveam actele în regulă. Până la începutul lunii Aprilie când am fost chemat la București, obiectivele activității noastre la Ploești erau: acțiuni revindicative în întreprinderi, micșorarea producției, luarea legăturii cu satele și altele. În acest interval noi am reușit să organizăm unele acțiuni precum și să ne întărim din punct de vedere organizatoric. Ajuns la București, m'am întâlnit cu CARP C. și cu MINODORA ROMEGA-DORINA, care mi-au comunicat că tov. BIRTAS a fost arestat, împreună cu alți tovarăși. Deasemeni m'am întâlnit cu VICTORIA SARBU care venise în București, mai înainte și cu care stabilisem legături de prietenie încă dela Ploești. După câțva timp CARP C. care era legătura mea superioară, mi-a comunicat că voi munci în cadrul com. jud. Ilfov, în care scop mi-a făcut legătură cu tov. PETRE GHEORGHE care era secretar. În cadrul com. județean, din care mai făceau parte și tov. VALCU VASILE, STEFAN PAVEL, FAROAS (Dela STB) și STEFAN MELTIU, eu am primit sarcina de a conduce munca

sectorului Negru unde erau activiști tov. IDA FELIX, MARINESCU NICOLAE, BUZESCU, ISOVEANU D. (din Iași), PAUL DAVIDOVICI și alții. Deasemeni am primit sarcina de a munci cu întreprinderea Gaz și Electricitate unde am cunoscut de atunci pe tov. PETRE IOAN, DUNCEA D., CEASLAUSCHI ILIE și alții. În cadrul muncii mele în Sectorul Negru am cunoscut pe tov. NITA VASILE, DOBRESCU GRAMA și alții dela Lemaitre, pe DUMITRESCU și POPESCU dela Malaxa, pe LICA ABRAMOVICI care muncea în cartierul Ducești, și pe alții. După izbucnirea războiului antisovietic com. județean a făcut un proiect de manifest, care a fost dat lui CARP pentru a fi arătat la C.C.

După cum am aflat mai târziu proiectul a ajuns la FORIS, care folosindu-se că proiectul conținea o greșală și anume aceea că se spune că "războiul este al capitalismului împotriva socialismului" a scris o scrisoare cu vădit caracter polemic, - Com. jud. - fapt ce a mobilizat pe toți activiștii județenei împotriva C.C. respectiv împotriva lui FORIS și s'au început pe această chestiune o întreagă discuție între C. Jud. și C.C. fapt ce a împiedicat com. județean să-și concentreze activitatea împotriva războiului antisovietic. Făcând problemă principală din relațiile sale cu C.C. com. județean, din care făceam și eu parte, așa cum am arătat mai sus, și neajutat de C.C. n'a putut lua măsurile necesare de securitate a organizației, de mobilizare a ei și adaptarea muncii la condițiile nou create de războiu. Din aceste motive, cred eu, că au fost arestați și tovarășii din grupul PANET-CONHAUZER, cu care aveau legătură MELINTE și STEFAN METIU. La toate întâlnirile cu CARP C. și la toate ședințele nu se discuta decât despre scrisoarea C.C. și despre răspunsul care trebuie dat. Reese vădit că FORIS a impus această discuție cu scopul de a abate com. județean dela sarcinile lui normale în acea situație. Prin Iulie 1941, CARP m'a chemat la o întâlnire și invocând cunoștința veche dintre noi mi-a cerut să mă declar de acord cu scrisoarea lui FORIS. Tot prin acel timp VICTORIA SARBU care lucra cu FORIS, m'a chemat la o ședință unde mi-a cerut același lucru. Eu totuși nu am fost convins de ei așa că VICTORIA SARBU mia dus peste câțva timp la FORIS - când l-am și cunoscut și unde mi se pare că era și CARP. Atunci FORIS mi-a explicat punct cu punct conținutul scrisorii lui și mi-a demonstrat că atitudinea com. jud. este o atitudine fracționistă, folosindu-se de citate din operele tov. STALIN și ale lui LENIN. -

În acea şedinţă FORIS m'a convins că nu comitetul judeţean are dreptate, contrazicerile între com.jud.şi FORIS nu au încetat însă, ele continuând mai departe. Prin luna Decembrie, după câte îmi amintesc, a venit la o şedinţă a com.jud. şedinţă care s'a ținut în casa tov.FILIP dela Gaz şi Electricitate, tov.PARVULESCU care între timp venise la Bucureşti. În această şedinţă discuţiile au luat un caracter de ceartă aşa că deşi eu l-am sprijinit pe tov.PARVULESCU, situaţia în com.jud.a rămas aceeaşi. În faţa acestei situaţii FORIS a luat măsură pentru dizolvarea com.judeţean, însărcinând cu aceasta pe CARP, care mi se pare că a venit cu o nouă scrisoare din partea lui FORIS. Astfel prin Decembrie 1941, sau Ianuarie 1942, CARP mi-a comunicat să nu mai țin legătură cu PETRE GHEORGHE ci numai cu el, căci, el va prelua toate legăturile judeţenei. Eu m'am supus acestei directive primite dela CARP. Peste un timp, nu-mi amintesc când anume - am fost chemat la FORIS împreună cu CARP unde mi s'a spus că s'a hotărât ca eu să fiu secretar al com.jud. legăturile urmând a fi preluate dela CARP. Nu-mi mai amintesc cine a mai fost la acea şedinţă, dar ştiu că a mai fost cineva în afară de VICTORIA SARBU. Eu am primit această hotărâre făcând astfel jocul lui FORIS. Cu toate că nu mi-am dat seama atunci de aceasta, însă faptele rămân fapte şi pe baza lor urmează să fie apreciată activitatea mea. După această şedinţă împreună cu CARP am început a sta de vorbă cu activiştii judeţeni având ca sarcină să rupă legătura cu cei care nu se supun hotărârii lui FORIS. Cu tov.PETRE GH. avea legătură CARP, care i-a comunicat, potrivit unei directive, a lui FORIS, că dacă nu se supune, să părăsească casa conspirativă în care stătea.

În urma acestui fapt tov.PETRE GHEORGHE a fost arestat. Tot atunci a fost ruptă legătura şi cu tov.PAVEL STEFAN. Din com.judeţean nou făceau parte NICHIFOR STERE, PAUL DAVIDOVICI, IONITA C. iar mai târziu şi TINCUTA DAVIDOVICI, PETRE ION şi TRANDAFIRESCU ILIE şi F.RACEANU. Legătura superioară îmi era CARP iar din a doua jumătate a anului 1942, tov.RANGHET. Din când în când eram chemat la FORIS pentru şedinţe, fie împreună cu CARP sau tov.RANGHET, iar câteodată şi singur. În aceste şedinţe cu FORIS se discuta mai mult despre oameni decât despre muncă. În fiecare din ele se făcea câte un plan de repartizare a activiştilor în muncă şi a acţiunilor ce ar trebui între-

prinse, pentru ca la şedinţa viitoare să se răstoarne totul şi să se ia dela început. Discuţii şi planuri temeinice în vederea organizării sabotării maşinei de război hitleriste nu erau. Eu mă supuneam şi căutam să aplic în practică toate aceste hotărâri ale lui FORIS, fără să-mi dau seama că el de fapt urmăreşte împiedicarea muncii şi paralizarea organizaţiei dela orice acţiune mai serioasă. În atingerea acestui scop el oprea orice iniţiativă venită de jos în vederea organizării şi atragerii masselor în lupta contra războiului şi pe motive de păstrare a conspirativităţii cele mai stricte interzicând, atragerea unor oameni şi schimbarea lor în acţiunile pe care vroiau să le întreprindă. Aşa este cazul cu un grup de tineri care singuri s'au străduit şi au fabricat nişte material explosibil, înfruntând multe riscuri, despre care FORIS a spus să ne ferim de a avea vre-o legătură mai serioasă cu ei, căci sunt suspecti. Pela începutul anului 1943, după câte îmi amintesc, am fost chemat la o şedinţă la FORIS, împreună cu tov. RANGHET, când FORIS ne-a comunicat că s'a hotărât să fim cooptaţi în Comitetul Central.

Atât tov. RANGHET cât şi eu nu am fost de acord cu aceasta, eu socotindu-mă nepotrivit pentru astfel de sarcină. FORIS a spus atunci că aceasta este o sarcină de partid şi noi trebuie s'o primim. Mi se pare că tot atunci FORIS ne-a comunicat cooptarea în C.C. şi a VICTORIEI SARBU. După aceasta legăturile mele cu FORIS au fost mai strânse căci eram chemat mai des la şedinţe cu el. Mi se pare că în această perioadă tov. PARVULESCU fusese scos de acum din muncă, deasemeni şi CARP. La şedinţele aşa zisului C-C. ţinute în această perioadă, se discutau mai ales diversele "cazuri" create de FORIS. Ba cazul tov. PARVULESCU, ba a lui CARP, ILONA POP, RACEANU sau alţii. FORIS arăta câte un pomelnic de învinuiri şi abateri "verificate" de el şi VICTORIA SARBU la adresa fiecăruia, căutând să demonstreze necesitatea scoaterii din muncă a tov. respectiv până şi-o face o "autocritică" "satisfăcătoare" în scris. În felul acesta voia el să împiedice activitatea celor mai buni tovarăşi. În unele cazuri cum a fost în legătură cu reintroducerea în muncă a tov. PARVULESCU, eu am cerut acest lucru însă intervenţia mea nu a avut nici o urmărire. În această perioadă pe lângă faptul că munceam în Comitetul Central în care mai fuseseră atraşi şi tov. ANDREI LOB-VRANCEA şi VIRGIL BALANESCU, am mai primit ca sarcină să țin legătură cu tov

din Floești, discutăm mai ales despre acțiunea de sabotaj în industria petroliferă, reușindu-se și câteva acțiuni mai însemnate în acest sens. După câteva luni această legătură s'a întrerupt din cauza unor arestări intervenite la Floești, nu știu motivul - când la percheziția făcută acasă la ION MUNTEANU, de acolo, s'a găsit notițe cu ora, locul și parola întâlnirii la București.-

Din această cauză a fost arestată tehnica noastră tov. DRAGA (soția poetului BENIUC) căci la întâlnire a venit un comisar dela Floești. Nu știu prin ce împrejurări, dar tov. DRAGA a fost după puțină vreme eliberată. Tot atunci aveam și legătură cu tov. TUDOSE VASILE pe linia tineretului, aceasta după arestarea tov. VINTE. Tot în anul 1943, nu-mi amintesc luna, a fost atras în muncă și tov. BODNARAS, care avea sarcină să organizeze munca de diversiune și sabotaj. Pe atunci am fost la câteva ședințe cu FORIS unde fusese chemat și tov. BODNARAS. Tot în cursul anului 1943, FORIS a pus problema să cer la activiștii județenei biografii scrise ale membrilor de partid. Eu nu-mi mai amintesc cine mai era la FORIS când s'a luat această hotărâre pe care eu apoi am executat-o predând VICTORIEI SARBU biografiile a circa 20 membrii de partid din București. Mai târziu după cât îmi amintesc, aceste biografii au căzut în mâinile siguranței, fiind găsite, împreună cu alte materiale interne, într'o casă unde le dusesese KOFLER cu care FORIS avea legăturile cele mai strânse și care era omul său cel mai de încredere cu care se sfătuia în toate. Din această cauză a fost scos din muncă tov. RANGHET care a ridicat, într'o ședință unde eu eram de față, că problema căderii acestor materiale este mai mult decât suspectă în ce-l privește pe KOFLER. După această cădere KOFLER a fost trimis să locuiască în aceeași casă unde locuiam și eu, prin cartierul Cotroceni aproape de grădina Botanică, unde a stat împreună cu mine mai mult de o lună. Din această casă KOFLER ieșea la întâlniri cu niște tovarăși dela B.N.R. pe care eu nu-i cunoșteam, mergea la întâlniri cu FORIS și la altele pe care eu nu le știu. Eu nu-mi mai amintesc cum motiva KOFLER căderea acestor materiale însă cred că este sigur că tov. RANGHET a avut dreptate. Tot în anul 1943, am avut legătură și cu LEVENTE în vederea organizării Uniunii Patrioților. Pentru acest lucru am mai avut legătură și cu pro-

fesorul GRAUR și alți intelectuali. În acea vreme LEVENTE a venit la mine și mi-a spus că un grup de intelectuali dela Institutul Central de Statistică, printre care și el, au primit ordin să meargă în Uniunea Sovietică, pentru a face propagandă în favoarea României și m'a întrebat ce să facă. Eu neputând da singur răspuns la această chestiune, l-am întrebat pe FORIS, care a spus că grupul dela statistică poate să plece în Uniunea Sovietică, răspuns pe care eu le-am comunicat apoi lui LEVENTE. Abia mai târziu mi-am dat seama că aceasta a fost o acțiune provocatoare a lui FORIS pe care a pus-o în practică cu ajutorul meu. În anul 1943 eu am avut legătură o vreme și cu tov. PETRE ION și MIHAI MAGHERU care formau delegația ce ducea tratative cu MANIU. După câte îmi amintesc, această legătură am predat-o apoi lui KOFLER. După cum se știe acești tovarăși au fost apoi arestați, socotindu-se atunci că aceasta era datorită faptului că ei mergând la MANIU au fost urmăriți de siguranță. În anul 1943, nu-mi aduc aminte luna, într-o ședință la FORIS tov. BOBNARAS a pus problema să se organizeze evadarea tov. GHEORGHIEU DEJ din lagăr. Eu am fost foarte bucuros de această propunere și m'am oferit să găsesc cu ajutorul tov. din Capitală, posibilități pentru punerea ei în practică, printre care și organizarea unei case conspirative. Peste un timp am găsit prin tov. VRANCEA legătură și cu un ofițer dela lagăr, care era hotărât să ne ajute. Când am comunicat toate acestea lui FORIS, el s'a opus la organizarea evadării motivând că nu avem condiții conspirative destul de bune și tov. GHEORGHIEU DEJ ar putea fi arestat fapt de care va fi apoi învinuit el, FORIS. Eu socotesc că lui i-a fost frică ca activitatea trădătoare a lui să nu fie demascată prin venirea tov. GHEORGHIEU DEJ.

Cu toate că în documentele de partid, cum este platforma din Noembrie și altele, FORIS dădea în general o linie justă, însă după aceea făcea totul pentru a împiedica punerea ei în practică, creînd "cazuri" peste "cazuri" cu scopul de a discredita pe activiști și de a abate partidul dela calea unei lupte hotărâte în vederea mobilizării maselor pentru eliberarea națională. Numai anchete peste anchete pe diverse probleme secundare și critici destructive făcute activiștilor, fapt ce ducea la demobilizarea unora din ei. Chiar și mie mi s'a întâmplat de mai multe ori acest lucru, fapt ce poate con-

- 95 -

firma tov. RANGHET care ştie cum după ce am eşit împreună dela o şedinţă cu FORIS am plăns din cauza aşa zisei critici făcute de FORIS, şi m'am socotit incapabil să mai fac vre-o treabă. Aşa era, dela FORIS nu puteai pleca mobilizat să munceşti şi mai bine ca înainte, ci cu convingerea că nu eşti bun de nimic. Dacă cineva nu accepta linia lui FORIS era declarat fracţionist sau cine ştie ce alt soi de duşman şi ameninţat cu scoaterea, sau chiar era scos din muncă, cum au fost atâtea cazuri.-

Eu, în mare măsură, l-am ajutat pe FORIS în practicarea acestei politici criminale, neştiind să mă orientez în faţa unui duşman atât de rafinat, cu toate că în trecut la Siguranţă am putut avea totdeauna o atitudine demnă de om conştient. Acest lucru se vede şi prin aceea că la 4 Aprilie eu nu m'am supus imediat hotărârii C.C.O zi sau două după 4 Aprilie a venit la o întâlnire cu mine tov. MITI, tehnica C.C. care mi-a adus hotărârea C.C. şi mi-a spus să-i predau ei toate legăturile pe care le aveam, comunicându-mi că această sarcină a primit-o dela tov. BODNARAS. Eu am spus că nu predau nici o legătură şi am cerut să stau de vorbă cu tov. BODNARAS.-

Peste câteva zile tov. BODNARAS m'a luat la el acasă şi explicându-mi cum stau lucrurile m'a convins să predau legăturile fapt ce am şi făcut apoi predând toată munca mea tov. RANGHET şi VRANCEA, mergând cu ei la fiecare legătură a mea şi arătând că mai departe nu se vor mai întâlni cu mine. După ce am terminat de predat toate legăturile mele tov. BODNARAS m'a băgat într-o casă unde am stat reţinut aproape o lună. În acea casă era şi FORIS şi VICTORIA SARBU. Legătura cu acea casă o avea tov. FLORICA. Eu în permanenţă am cerut să fiu scos şi să mi se dea ceva să muncesc în urma cărui fapt am fost scos de acolo şi mi s'a dat sarcina să muncesc pentru organizarea grupelor de luptă patriotice, împreună cu tov. MLADIN STEFAN, sub conducerea tov. BODNARAS. În îndeplinirea acestei sarcini am făcut o serie de lucruri, despre care ştie tov. BODNARAS, cum au fost răspândirea unui manifest în limba germană la punctele unde erau cantonaţi nemţii în Buc, organizarea unei case pentru depozit de explosibile şi arme precum şi alte acţiuni. Aceasta a mers până la 25 August când am fost trimis să muncesc în jud. Ialomiţa apoi pentru mai multă vreme (5 luni) în jud. Teleorman. În Teleorman, în fruntea unui grup de tovarăşi din Bucureşti am organizat luarea cu asalt a mai multor zeci de primării şi apoi a prefecturei (la 11 Februarie 1945) pe

- 14 -

vremea lui RADESCU) și începerea reformei agrare tot în acel timp în 8-lo comune.-

Din Mai 1945 și până în Iulie a aceluiaș an care am fost trimis de C.C.al Frontului Plugarilor să muncesc în jud.Olt, iar după aceasta și până la 15 Noembrie 1947 am muncit la C.C. al Frontului Plugarilor ca responsabil cultural.Din 1947 și până la arestarea mea am muncit la cooperatie.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau,susțin și o semnez propriu,nesilit de nimeni.-

ss.N.Petrea

6 Septembrie 1951.-

Declarație

Subsemnatul Petru Nicolae răsunat la 1 June 1944
 în cons. Săpina națională română, regimul Băcor, fiul lui
 Ghelenghe și al Săpina, de profesie funcționar, având
 reținerile domiciliu în București, național T. Vladimirescu
 celelalte naționalități, în prezent detinut, angajat într-o unitate
 din punct de vedere:

1. Intervenție: activități economice înalte activități
 politice a 0%?

despre: Am făcut cunoștință cu idole revoluț.
 onare în anul 1934 prin fratele meu Iosif, care în acea
 vreme fiind student a venit scos în vacanță admițând
 cu el o serie de materiale ale partidului. În acea vreme
 el a venit să mă convingă de necesitatea luptei partidului
 și de necesitatea de a lupta pentru țara noastră. După
 câteva zile eu am chemat călătorii tineri din sat
 pentru care și pe vârstă mea Petru Nicolae și am citat în ei
 un material al partidului adresat tinerilor și ne-am
 constituit într-un grup comunist cu precum noi am
 după aceea am început să discutăm necesitatea de a lăsa țara.
 tura cu organizația din comuna, la care ce am reușit să
 facem cu ajutorul vârstelor noastre care avea un coleg de
 școală după care stătea că e comunist. Acesta era Taka
 Cotoveanu care la rândul său ne-a pus în legătură și
 cu Sergiu Brătianu. Taka Cotoveanu ne-a dat ca sarcină să
 studiem un manual de economie politică sovietică și să facem
 referințe săptămânale pe lângă cele studiate. Eu și în Petrovi
 nu am fost mult, mi s-a acordat activitate și paralel
 cântam și cântam de partea noastră și alți tineri din sat.
 Astfel am alina pe Iosif și pe fratele meu
 Iosif în care am început propunându-le în rândurile țării
 sat, impotriva instruirii premeditate care se înfăptuiește atunci.

Între timp am făcut și un nou fost la un vaporizat pe
care mi-l dase cotaneanu să-l păstreze acasă la mine.
Chowfentul a fost răspunsul pe plebeul de construcție prim.
Libertă din satul Gădinhă mi pe căile de acces către oraș.
În vremea activității noastre tinerii un vârstă mai înaintată
la instruire așa că anul centenar a și fost de înălțat.
În toamna anului 1934 Cotaneanu mi-a făcut legătură cu
Tr. Blăch Șoț, instructor al C.C. la regională. Șoț a U.T.C.
și care venise la București. Tr. Blăch se-a așezat ca noi
am făcut o nouă legătură și ca mi se de sarcina de
a conduce județeană U.T.C. arăduind că poartă sunt timp să
vin la Șoț la o ședință, după aceasta am fost de călătorie
și la Șoț la ședință al com. regional U.T.C. După o
vreme legătură noastră cu regională a fost ruptă. Tănuș
legătură noastră cu un tr. Șoțan - simplu din București, care
venea la noi din partea com. jud. al P.C.R. La începutul
anului 1935 am fost chemat la tr. Marin Tănuș Șoțan
care atenua lucrul în București și care împreună cu tovarșii
Rada - instructor al C.C. pe lângă com. reg. Șoț al U.T.C. mi-a
arătat că se face necesari pentru întărirea activității
noastre și că sunt alții în com. jud. al P.C.R., având
ca sarcină nouă cu tinerii. Alții am făcut
conștientă și ce vârstă lucru și Kostas din București, membri
ai comitetului județean nou și ce Jean Mărovi și
Mălină Călin instructori ai com. jud. Șoț al P.C.R. După
aceasta eu am luat legătură cu vârstă tineri apropiați
măstăru, din satul Gădinhă și Secușeni, continuând în
aceluși timp și tinerii legătura cu tinerii Șoțan Șoț,
Șoțan Șoț și alții din București, pentru și ce din
satul meu. În aprilie 1935 am fost chemat la
o întâlnire cu tovarșii Mărovi și Marin Tănuș Șoțan
care mi-au spus că trebuie să mi duc la București pentru
a face egitatea gravității de școală. A doua zi am și
plecat și ajuns la București mi-au dus la o adresă a
gravității unde am spus că am venit și pentru ce am venit,
am cerut permisiunea directorului. Imediat după aceasta am fost
arătat. La sfârșitul din București am fost arătat
de către comitetul județean care mi-a călăuzit din
școala

-99-

legăturile mele cu mișcările revoluționare n' de unde am
bani. Eu nu am recunoscut legăturile mele legale
ier bani am spus că i-am luat de la dispoziție pentru
ei mei din tat. După acea 10 zile am fost pus în
libertate, fără a fi trimis în judecată, dar fiind că nu
releau n' a oboară împotriva mea. Inters la domeni
mi-am reieat activitatea. Legătura mea din partea
partidului fiind delință. Prin Iulie 1935 am putut de
delință surine să trimit un tineri la Jari pentru a aduce
manifeste. I-am trimis pe Iteovici Nicolae care a adus un
locat mare cu manifeste pe care le-am scris la el
pau în pruzina filii de August când le-am îngăduit,
impresat în un manifest făcut de noi la Sapirogost, atit
în sat n' pe școli, cit n' în case, cu agutăm tinerilor.
Imediat după 1 Aug. am fost arestat de către gendarmi,
pe boza declarării lui Gh. Vistariu un cupert, care atunci
era invatitor în sat la noi, care a arestat că ne-a fi
voput îngăduind manifeste, lucru ce în realitate nu
era real. Odată cu mine au mai fost arestați n'
Iteovici Nicolae, Muscă Gh., n' potale mare Nicol, tată din
altos sat. La postul de gendarmi n' la legimile de
gendarmi am fost arestat de către plutonierul Salya
n' de către plut. major Cabuz (nu se pare) iar la dispoziție
de către comisarul Cozacanu, agentul Teodoroscu, Haris, am
colaborat n' alții. Tată aceluia mi-am arestat să spun că
cine are legătură n' n' stiu cine a imprimat manifeste.
Eu nu am recunoscut nimic, eu toate ce am fost
tăronat. În urma acestor anchete am fost condamnat
la 7 luni închisare n' 1000 lei amendă, de către Tribunalul
Romana care a felorit ca un cap de amperu împotriva mea
un manifest din dosar, pe care plutonierul Salya mi-a
amencat în casă, atunci când a făcut percheziția. Inchișura
am executat-o la Galata Jari. Cât am stat aici
am făcut parte din comitetele colectivelor de impresie
cu celelalte locașuri, am avut să obținem un regim
mai bun pentru detinutii politici. În martie 1936, după
eliberare, m-am dus la Jari, petruent unei directivie pe
ule

-4- 100-

care a primitivă încă în timp ce erau la Bucharest, la Jona m'am întâlnit cu to. Riva Malic. care m'a spus că este în instrucție a cc. al UTC. pe lângă regională și este mi-a arătat că voi merge în comitetul regional împreună cu ea și cu un tovarăș de încredere. Legătura din partea lui este căp. clui. În cadrul com. regional au fost sunați să vină nume pentru studenți și să trimite legătură în comitetele județene. În aceste condiții am fost de interesuri la Botosani unde am cunoscut pe to. Clariș Turcu și pe to. Armand, la Pascani unde am cunoscut pe to. Venera Vladimiri și pe Danoschiu etc., la Vaslui unde am întâlnit pe Jean Hecovici, la Bacău unde am cunoscut pe to. Jupu, Bruma, unul și altul, pe unu și la Bălăbănești. În toamna anului 1936, prin intermediu, am fost chemat la Ploiești unde mi s'a comunicat că voi merge în cadrul cc. al UTC. În cadrul acestor întâlniri muncam împreună cu to. Eliza Jone, Elvira Șteoroghin, legătura din partea partidelor fiindu-ne to. Xenovici. Ele aveau sarcina să convoce nume com. jud. de for. al UTC. al căm. sector și to. Stancu Dinel, în tot. Răzvan Gh. (gapa) și trimiteam la (Secuie) erau membri. Efortul principal al activității noastre era îndreptat spre creșterea numărului de tineri activi în organizații proprii, în care s'ar concentra activitatea tinerilor noștri la nivel. ter. și național. Acum nu bulănim de identități și hotărâți să merg în comună unde și să mi s'at de acasă, cu o copie și mi duc și la Jona pentru a trimite a scrisori cu activități regionale. Activitatea era red. prin lucrarea noastră din 1937. Alina am cunoscut la Jona pe to. Eli Punghe și pe to. Bărbănești. Amu, între al. la București mi s'a spus că to. Eliza a fost arestat împreună cu alți tovarăși pentru că și to. Stancu Dinel care după două săptăm. a fost eliberat. Alina s'at întâlnit cu to. Stancu și am contactat împreună legătura cu to. Stancu pentru a mi s'at spus că să facem, într-un timp continuându-ne munca. În martie 1937 to. Tania Cătova mi-a comunicat din partea partidelor că s'au reînnoit unele activități activități ca să se poată merge

hls

-5- 101-

la armată ave că la sfârșitul celui lui am plecat
la domeni pentru a mi prezenta la încorporare. Amu
am făcut-o la reg. 24 dintr-o le Roman eliberându-mă în
gradul de corporal. Adăug că la plecare pentru armată m.
Tarela mi-a spus că după eliberare voi cănt legătură în
C.C. al U.C. În armată am fost a vreme furiș la st.
epurativă și apoi din cauza că eram suspect (ci un
stian că fusese condamnat, alia care poze un an de aflat).
apoi mutat dela haterie specialități la alta unde am fost
surs și dela instrucție fiind turt ca set de demision și eliber
și furiș neoficial al hateriei. În armată am reușit a
atrage spre mișcarea revoluționară către soldați pentru
care pe Serenă Cătur, Hersonu stăru n' pe altă a căror nume
nu mi-l mai amintesc. În timpul stăruirii noastre
nu am avut decât legături sporadice cu mișcarea
prin Ștefan Helmian și dăzur Burs din Roman și alții.
mi-am întâlnit și un corp etic. După eliberare, la sfârșitul
anului 1938 am mai stat a lunt acasă urmând a merge
la regimul nostru a unei face a luntă completare la
stăruie militară pe care am făcut-o în Januare sau Februarie.
După aceea, prin Ștefan Helmian am obținut legătură
cu corp etic dela com. regional și mi-am dus la st.
La st. mi s'a arătat că voi merge în com. reg. al P.C.
iar la festival că eu am spus că am director de stian
legătură cu C.C. al U.C. mi s'a spus că U.C. a fost
dizolvat, existându-mi se și unu, în urma căruia fost eu
nu am fost de acord cu readucerea mea în
n'o fost dizolvare U.C.-ului. Tot Marin Fl. Jorșan, dela
Târlă și Corp etic, care erau de față, m'am combătat, în
urma acelor acțiuni am primit sarcini să merge în
judeteanu Jari. Luntă ce am făcut până în luna August 1939.
În cadrul acelor acțiuni am cunoscut atunci pe to. Cănu
Jesares, Gurgin, Jorșan, Lăfă, Stăruie și alți activiști din
Jari precum și pe to. B. Văda care era membru în com. regio-
nal al P.C. Prin Julie sau August 1939 com. regional a hater
rit de merge pentru a merge în regiunea comunistă - Bănu.
Între timp am aflat că aliori mi venise arhivă de
comuniste și hateriei în haterie și mi prezent. la lunt

Concentrarea am făcut-o tot la reg. m. arb. din d. Roman
care după scurt timp s'a deplasat pe pârâ în arsenal din
la felul acesta am obținut din nou posibilități
de a avea depășirea stimei în com. regi. v. ar. cel
mă dat darina ca împreună cu tr. Rulim. totuși lui
Mădă Dorofman, n' am alt toronș, aceluși mine nu mi
amintesc, s'au constituit într-o comisie n' să numim
prinse militare. Legătura ne era tr. A. G. Rucolo căi' cap
c. fusese concentrat n' el, între timp. La regiment indubi
neam funcția de funcț. oficial al bateriei. În acești
funcții am putut vedea că într-o din zile, prin mart. 1940,
a venit de la București un material antisovietic, cu
dispozitiile de a fi prelucrat în cele "culturale" cu
trupa. În acel document se vorbea despre niște prinoș
atracți pe care le-a fi săvârșit armata sovietică în
ocazia eliberării Ucrainei subcarpatice. Am descoperit ne
cunos ca acest document să fie adus la cunoștință
faptului de care l-am copiat n' m'am dus să
pedes tr. A. G. Rucolo. Regimul de m'am dus la
tr. Rulim n' am prestat copia tr. Feiga Dorofman. Am
de cel lămurit în acest caz n' s'au opus n' l' pedes
la tr. Rucolo, chiar în acest caz. Ea a neglijat n' l'
pedes n' m'am l-a asuză bine, așa că după
câteva zile când la ea a fost o parchezată în legi
tura cu niște grupe pe care ea le conducea, acest
document a fost găsit de oștinții. Astfel, ei n' au
măsurat la oștinții de unde au scut document în
nume cămi fapt au fost trimisi la Buc. la Serviciu
Secret al Securității unde au reușit să îl au
de la mine noi nu au știut unde m'am n' m'am
reștat unde sunt concentrați. După timp au
simțit că ei putu să avertat n' am opus tr.
Rucolo sunt bune. El m'a sunat că nu sunt
care corporație unde să m'am ilagale și n' să avertat
ce-o fi. După câteva zile au fost avertat de agenții
serv. secret n' dus la Buc.

4 - 103 -

moda confirmată în Mănuș, în viziunea Dozefiană, a cărei
n-au reușit. Păi am fost executat de mine
multe oameni care m-au înșelăț cum că m-au erou
sub conducerea unui maior pe care nu-l pot pune ca o
chiară defăimare. Ei mi creau să spun în ce comu-
nistă am legătură precum și în ce opoziție aș fi
iei pe de altă parte să reușesc să lucrez
copiat documentul și în a scap la am dat țigărilor
Dozefian. Trădare am. Sose pite cu un an reușit
nimic înăi după ceea văzând că pe celălalt inșel
și i teronizez din nou și făcându-mi teamă de a nu
vorbi după viziunile comunistului regional și care
ei îi amoteam, am reușit să documentul a
fost copiat de mine și după la țigă Dozefian reu-
șit al lui care când m-a văi duce în condiții
la puncte relative cu celălalt țigă arestat, care
declarat că între mine și țigă Dozefian nu există
legături de prietenie. La vreme așterni fost de
țigă au fost încheiate și am fost trimisi în țară
la o respectare de siguranță. Dori, poate am fost
intrebat care a cărei lucru cu și la Buc. și unde
am reușit la fel. După câteva zile am fost ma-
intat la Tribunalul Militar din de unde celălalt
am fost eliberat. Iar eu după la încheierea
militară fiind apoi anchetat de procuror general
militar Borade - fapt de care n-am deloc nimic
în plus - fost m-a dat dispoziții am fost elib.
rat și m-am dus la regiment care între timp se
mutase în județul Potoșani. Fost țigă balnear din
campașă din regiment mi s-a dat 50 zile concediu
la loc să plec acasă m-am dus la țigă unde țig.
Vizita și mi se pare și la țigă mi-au spus în timpul
concediului să aștern în Națională Păcâș (jud. Bacău,
Păcâș și Roman) Apoi acasă m-am dus am fost arestat
de jandarmi și trimis la Siguranță București.

h 25

Aici erau de asemenea arestati un grup mare de tineri
din bouren în urma declarației lui Ștefan Helman.
Crestările de conducere comuniste din unele din respectu-
lul țării. Cei arestați erau arestati în toate activitățile
impresurii în mine, au fost un an de zile în mine
din respectuile adrese n' au fost a-n' fi avut vreo
legătură cu ei. Pești o fi sau dăru, au fost din
cu țării la țară. Aici erau arestați A.G. Vălcu (105)
corp C. n' au fost arestați, tot se lupta declarației lui
Helman. Eu am fost arestat de către comitari
gambirone n' falșorii, care n' au fost un
mult de timp pe aceluia dintre ceilalți. Iar eu am
am amosunt mine cu privire la mișcarea de
valută și nu am altăva unu de ei. Apoi am fost
condamnat de către Tribunalul Militar la un an înch-
sură n' 500 lei amendă. n' am fost în mine cu
țării la Doftana unde am fost numai 6 luni în de
dinu am fost arestat. În 26 sau 28 decembrie 1940 am
mănuș n' se pedepse am fost trimis de Doftana în
un gardian, la Căluș din comitate. Acolo fiind mare
populație din cauza cuceririi, seful poliției din
de țării a tipat la gardian că de ce n' a arde
n' cu n' au de ce n' n' eliberat ei direct de la
Doftana, adăugând apoi că de ce n' trimis din port în
port la Căluș. De dinu eu am mers pe gardianul
Găpescu (cham n' de doftana de la Căluș) că de mine
la călușere indicată poliției de o fi eliberat direct.
numărul care a murit, contabilul de la Doftana dădu-
mi oțel cu de pot pleca. După ce m' am apăs o zi
sau două pe mine m' am dus la țară unde am
fost legătură cu Corp C. care la rândul său m' a
fost legătură cu tor. Vălcu. care atunci se afla la țară.
Tor Vălcu, după câteva săptămâni, m' a trimis la
București de unde după câteva timp am fost trimis la Rădăuți.
de către tor. Birtos, de mine ca instructor al C.C. în
laure tor. Donita C. de la care am plecat mine.
Vălcu.

- 9 - - 105 -

La Plești am cunoscut-o pe Victoria Sărbu, ce se afla
același timp de învințită. În activitatea dăruia Plești am
avut legătură cu to. Marinuscu Ios, Gomașii, Munteanu,
Zaharia și alții. Prii am avut la C. Buncuț-apropie
de Depul C.F.A., și la Mă Hureze și Munteanu S. An 06
centralul fabricii "United", legătură cu C.C. a tinut
prin Victoria Sărbu căci ea era un deplăcut faimă din cauza
că nu oarecum actele în regulă. La începutul lunii
aprilie când am fost înmest la București. Activitatea acti-
vității noastre la Plești era: activități revendicative în între-
prindere, micșonarea producției, fucile legătură cu sateliți și
altfel. În acest interval noi am reușit să organizăm
unele activități pentru și să ne întărim din punct de
vedere organizatoric. După la București m'am instalat
cu timp C. m'am încredințat Romega-Dorina care m'am
comunicat cu to. Bortos a fost arestat, împreună cu
alți tovarăși. De asemenea m'am instalat cu Victoria
Sărbu care venise în București. Mai înainte m'am avut sta-
bilirea legătură de prietenie între dăruia Plești - Bucu-
rești, timp C.F.A. - care era legătură mea superioară,
m'am comunicat cu to. m'am încredințat în cadrul com. jud. Refor-
ma care se făcuse legătură cu to. lăte Gheorghe care
era secretar. În cadrul com. județean, din care m'am
făcut parte și to. Valen Vă, Ștefan Pavel, Feneș (dăruia TA)
și Ștefan Melie, eu am primit sarcina de a conduce
munca sectorului Regim unde erau activiști to. Ios
Tăbă, Marinuscu Mă, Buzescu, Ștefan D (dăruia Dăruia) Paul
Davidovici și alții. De asemenea am primit sarcina de
a munci în întreprindere și în activitatea noastră
am cunoscut de atunci pe to. Petre Ioan, Dumăd,
Căslăușchi Ios, și alții. În cadrul muncii mele în
sectorul regim am cunoscut pe to. Mă Vă, Dăruia,
Grana și alții dăruia Lărmă, pe Dumăd și Popescu dăruia
Mălaru, pe Lărmă Alexandru care muncă în cadrul Dăruia
și pe alții. După încredințarea personalului antisovietic
com. județean a făcut un proiect de muncă, care a
fost dat lui Căpu pentru a fi dat la C.C.

U. Lărmă

După cum am aflat unei țări în practică a ajuns la
 Foris, care folosea - se că practica conștientă a grupului
 anume ceea ce se spune că "războiul este al capitalismului
 împotriva socializmului" a scris o scrisoare cu privire la caracter
 politic. Cam. jud. fost e a mulțumit pe tot activitatea
 județului împotriva C.C. - respectiv împotriva lui Foris, și
 s'au început pe acțiuni chestiunile a întregii deșelute
 între C. jud. și C.C. fapt ce a împiedicat com. județean
 să se concentreze activitatea împotriva războiului anti-
 sovietic. Făcând probleme principale din relațiile sale
 cu C.C. com. județean, din care făceau și eu parte,
 care cum am arătat unei sur, și negați de C.C.
 n'a putut lua măsurile necesare de securitate a
 organizației, de mobilizare a ei rapid și adecvat
 muncii la condițiile non create de război. Din aceste
 motive, cred eu, ei au fost arestați și torturați din
 grupul lanet. Comrașii cu care aveam legături
 melinte și Stefan Mitru. La toate întrebările me
 corp e și la toate dovezile me se se disuțe
 decât după scrisorile C.C. și după noțiunile care
 trebuie dat. Este vândit la Foris or împuns acțiuni
 disuțe cu scopul de a abate com. județean
 de la sarcinile lui normale în acea situație.

În iulie 1944 Corp m'a chemat la a întâlnire
 și invocând cum stătea bine dintre noi mi-a cerut
 să mă declar de acor cu scrierile lui Foris.
 Tot prin acel timp Victorie Sărbu - care lucra în
 Foris, m'a chemat la a întâlnire unde m'a cerut
 același lucru. Eu totuși nu am fost convins de
 ei așa că Victorie Sărbu m'a dus pe tot către
 timp la Foris - când l'am și cunoscut, și unde
 mi se pare că era și corp. Atunci Foris m'a
 explicat punct cu punct conținutul scrisorilor lui
 și mi-a demonstrat că atitudinea com. jud. și
 a atitudinea fracționiste, folosea - se de către din
 apărare so. Stalin și ale lui Lenin

În acestă sedință Faris m'a convins că în comitetul
judetean are dreptate. Contrariile între com. jud.
și Faris nu au încetat încă, ele continuând mai
departe. Prin luna Decembrie, după cât îmi amintesc,
a venit la sediinta a com. județean - jud. case
și a rămas în casa lui Filip din satul în Blăniștii,
rov. Pătruleșu, care într-o vreme a venit în Buc.
În această sedință discutările au luat un caracter
de certă așa că din eu l-am sperișat pe dr.
Pătruleșu și l-am învins în com. jud. a rămas activă.
În fața acestei situații Faris a luat măsuri pentru
dezolvarea com. județean, învinsându-l cu această
pe corp - care mi se pare că a venit cu o scrisoare
din partea lui Faris. Astfel prin Decem-
brie 1941 sau Januarie 1942 corp mi-a comunicat că
nu mai tin legături cu Căpitanul și nu am
el, că el va prelua toate legăturile județene
cu mine după această directie prin intermediul corp.
Pe un timp, m-am amintit că am avut - am
fost chemat la Faris împreună cu Corp unde mi-
s-a spus că s'a hotărât ce eu să fiu director al
com. jud., legăturile venind a fi preluate
de la Corp. Cu mine mai amintesc că am mai fost
la o sedință, dar știu că a mai fost oarecând
afară de Victoria Sărbă. Eu am primit această
hotărâre făcând astfel șeful lui Faris. Cu toate
că nu mi-am dat seama atunci de aceasta, însă
peptele amintesc foarte bine pe boala lor venind să fi
apăsătoare activitatea mea. După această sedință
impreună cu Corp am început a sta de vorbă cu
activității județene venind să s'aruncă în marea lege.
Timpul eu eu care nu se supune hotărârii lui Faris.
Cu toate acestea, după legătura Corp, care s'a comunicat,
participând mai directivă a lui Faris că de la un
supunere să participăm core colaborativă în care stătes.
în lățe

109

-12-
In urma acestui fapt din Patru schimburi a fost cre-
stat. Tot atunci a fost rugat legislatura n-urto. Poul
Stefan. Din com. judecarii nou organizat- facian
parte Vichior Stere, Paul Dondovici, Sorita C. iar mai
tar in n-urto Dondovici, Litu Dou, n-urto Dondovici.
Legatura superioara mi era carp iar disp a dane
jurisdicti a anului 1942 bo. Ronghet. Din vint
in cind hramenat la Faris pentru sedinta fie super-
mau in carp sau to. Ronghet, iar citecanta n-urto.
In curti sedinta la Faris se discute mai mult despre
comuni dista despre munca. In fiecare din ele se
facea cate un plan de repartitie a activitatilor in
munca n-urto activitatilor ce se tulna intraprinse, pentru
ca la sedinta unitate sa se pastoreasca totul n-
sa se ia dela incput. Sedinta n-urto planuri temerare
in vedea organizarii salubitatii marini de vinta
n-urto n-urto nu ~~era~~ erau. Era mi superioara
n-urto cainta sa aplice in practica toate suota ho-
tarini ale lui Faris, fara sa mi dau seama ca el
de fapt vintuiri impiedecarea munca n-urto
posibilitatea organizatiei dela oca activitate mai
drumata. In atungia acestui scop el apese
oca initiative veniti de jos in vedea organizarii
n-urto atragii maschi in lupta contra n-urto n-urto
pe motive de pastore a activitatilor ale mai
stricte interzice atragia mea comuni n-urto
hor in vintuiri la care vintuiri sa la vintuiri.
Nou soti copul cu un grup de tulna care ingu-
sau straduit n-urto fabricat vintuiri material aplo.
vintuiri, infundand multe aduni, despre care Faris a
opus sa se finis de a oca vintuiri. Sela incputul
serioase ca sa, ca sa sunt suspensi. Sela incputul
anului 1943, dupa vintuiri vintuiri, au fost demat
la sedinta la Faris, impunandu ca bo Ronghet cind
Faris se-a comunicat sa sa hotarit sa finis complet
in vintuiri central - n-urto

Atât în Banchet, cât și în mi am fost de acord
 cu aceasta, în viziunea mea nepotrivită pentru astfel
 de sarcini. Fără a spus atunci că aceasta este o
 sarcină de partid și mai trebuie să punem. Mă
 pare că tot atunci Fără se-a commisiat cooptarea
 în C.C. și a victoriei Sărbii. După această legătură
 nău în Fără au fost mai strânsă căi nău chemat
 mai des la sedințe cu el. Mă se pare că în această
 perioadă în. Părușile au fost scos de anumite
 muncă, deosemeni și Corp. În sedințele acea și nău
 C.C. finite în această perioadă se discutau mai ales
 diversele "cazuri" venite de Fără: ba cazul în. Păruș.
 lesu, la a lui Corp, Thome Pap, Rădău sau alții.
 Fără arăta căte un patmelnic de însemnări
 și abateri "verificate" de el și vic. Sărbii. În adresa
 ficșionie, cinstindu și demonstrați vocantierii din
 muncă a tor. Respectiv până și-a face a "autoritate
 satisfăcătoare" în scris. În felul acesta vor a el
 și impiedica activitatea celor mai buni tovarăși.
 În unele cazuri cum a fost în legătură cu reîntra-
 ducerea în muncă ^{ator. Părușile} au avut oarecum
 intervenția mea în a avut mii a urmare.
 În această perioadă pe lângă faptul că
 muncă în comitetul județean în care mai
 fuseseră aton și tor. Andrei Lăb. - Francez - și Virgil
 Bălanescu, am mai primit ca sarcină și în legă-
 tura cu tor. din Cluj. pe care îi însemnau.
 Cu tovarăși din Cluj discutau mai ales despre
 activitatea de salată în industria petrolieră, nău
 se și câteva atitudini mai însemnate în acest sens.
 După câteva luni această legătură s'a întrerupt
 din cauza unei creșteri intervenite la Cluj, în
 stin material - căut la producția foarte acasă
 la Sora Munteanu, de acolo, s'a găsit nău în or. Sora
 și parole întolmuri la Sora. Ultime

-110-
Din această cauză a fost arestată tehnica noastră
tor. Draga (sotia pastului Benne) căci la întălmire
a venit în comisia dela blăști. Astăzi prin ce împre-
jurări tor Draga a fost după puțină vreme
eliberată. Tot atunci aveam o legătură cu tor. Tudose și
pe linia tineretului, aceasta după arestarea tor. Vintre 111
Tot în anul 1943, m-am amintit că s-a organizat
muncă în tor. Bodnăres, care avea sarcina să organize-
ze muncă de divertisment și sărbători. Pe atunci am fost
la stăruie rediute în Foris unde fusese chemat în tor.
Bodnăres. Tot în cursul anului 1943 Foris a pus problema
să se lucreze la activitatea judiciară din cadrul
tor de partid. Eu m-am mai amintit că eu mai era la
Foris când s-a luat această hotărâre pe care eu apoi
am executat predând victorizii din biografiile a
circa 20 membri de partid din București. Mai târziu
după ce mi-am amintit că aceste biografii au căput în
măinile signorului, fiind vorba, împreună cu altele
male interne, într-o casă unde se dăduse Hofler cu
care Foris avea legătură cel mai strâns și care era
omul său cel mai de încredere în care se sfătuiseră în
tactă. Din această cauză a fost scos din muncă tor.
Ranghet, care a ridicat, într-o sedință unde eu nu eram
de față, că problema căderii acestor materiale este
mai mult decât suspectă în ce-l privește pe Hofler. După
această cădere Hofler a fost trimis să lucreze în
această casă unde lucra și eu, prin cabinetul cotroc.
opozit de grădina Botanica - unde a stat, împreună cu
mine mai mult de o lună. Din această casă căflă
rădă la întălmire cu mine tovarășii dela B. N. E. pe care
eu nu-i cunoșteam, mergea la întălmire cu Foris și le
altă pe care eu nu le știu. Eu m-am mai amintit
cu motive căflă căderii acestor materiale însă eu
că este sigur că dr. Ranghet a avut dreptate.
Tot în anul 1943 am avut legătură și cu Sventu în
vederea organizării unui Patrușel. Pentru acest lucru
am mai avut legătură și cu profesorul Gheorghe și alți intelectuali
alții

-15- -111-
Eu am devenit secretar al Comitetului Central de
că un grup de intelectuali din Institutul Central de
Statistică pentru care m-am ocupat, au primit ordin să
menajeze în Uniunea Sovietică pentru a face propoziții
în favoarea României și m-au interbat ce să facă.
Eu recomandându-le să răspundă la aceste întrebări
une le-am interbat pe Faris, care a spus că propoziții
din statistică poate să plece în Uniunea Sovietică,
răspunsul pe care eu l-am comunicat apoi lui
secretarului. Timpul m-am dat seama că aceste
a fost o activitate provocatoare a lui Faris, la
care a pus-o în practică cu ajutorul meu.
În anul 1943 eu am avut legătură și de asemenea
cu Petre Șou și Mihail Măgheru care făceau delegații
la diverse tratative cu sovieticii. După câte mi-am amintit,
aceste legături am putut-o apoi lui Șou.
După cum se știe, aceste tratative au fost apoi arătate
succesiv de atâtea că aceste erau date în fapt
lui și ei mergeau la Moscova cu scopul de a
de negociații. În anul 1943, m-am ocupat amintit luna
într-o săptămână la Faris și. Bădăreanu a pus problema
și de organizarea evadării lui. Cătreșchiușii din
lăși. Eu am fost foarte bucurat de aceste propoziții.
Mă mi-am ocupat să facă cu ajutorul lui
sămbor din capitală posibilități pentru primirea ei
în practică pentru care mi-am organizat misiunea
delegatelor și în un apărare din lăși care era
instantă și ne ajută. Când am comunicat toate acestea
lui Faris el s-a ocupat de organizarea evadării
motivându-l că nu avem condiții corespunzătoare destul
de bune și că Cătreșchiușii din lăși s-au arătat
fapt de care se făcuse în urmă cu el, Faris. Eu
susțin că lui i-a fost făcută cu activitatea lui
trădătoare să nu fie decusate prin mijlocul lui.
Cătreșchiușii din lăși.

h. Petru

Cu toate că în documentele de partid, cum este ¹¹³ 13
 plat forma din vremea n. altă, Foris dădea în
 general o linie justă, însă după aceea făcea totul
 pentru a împiedica punerea ei în practică, creînd
 "cazuri" peste "cazuri" cu scopul de a discredita pe
 activisti n. de a abate partidul de la ceea ce mai înainte
 hotărâse în vederea mobilizării marelui pentru eliberarea
 națională. ^{monar} Închete peste anchete pe diverse probleme
 semănare și critici destrucătoare făcute activiștilor, fapt
 ce ducea la demobilizarea marelui din ei. Chiar și
 mie mi s-a întâmplat de mai multe ori acest lucru
 fapt ce poate confirma tot. Lăsați care știu cum
 după ce am ieșit împreună de la o sesiune cu Foris,
 am pleinat din cauza aș fi în critica făcută de Foris,
 n. m'am suferit imediat și mai fac vrea să trăiesc.
 Apoi era, de la Foris nu puteam pleca mobilizat și
 nu aș fi, și m'au lăsat ca înainte, ei cu convingerea că
 nu este lucru de nimic. Dacă cineva nu accepta linia
 lui Foris, era declarat fructivist sau cine știu ce alt soi
 de lucru, n. amenințat cu scutirea, sau chiar scos din
 muncă, cum au fost atâtea cazuri.

Eu nu mare masă, am agitat pe Foris în practica
 acestor politici criminale, urmând să mă orientez
 în fața unui lucru mare abia de cunoscut, cu toate că
 în trecut la Siguranță, am putut avea totdeauna
 o atitudine bună de om conștient. Acest lucru se
 vede și prin ceea ce la 4 Aprilie eu nu m'am
 supus imediat hotărârii c.c. O zi sau două după
 4 Aprilie a venit la o întâlnire cu mine to. Mit,
 tehnice c.c. care mi-a adus hotărârea c.c. și mi-a
 spus să-i predau ei toate legăturile pe care
 le aveam, comunicându-mi că această sarcină a pri-
 mită de la to. Bodnăres. Eu am spus că nu predau
 nici o legătură și am ieșit să stau de vorbă cu
 to. Bodnăres. ^{în litera}

-14- -113-

Peste câteva zile în. Bodnăres, m'a luat la el acasă
și a explicat-mi cum stau lucrurile m'a convins să
medie legăturile fapt ce am și făcut apoi medind toate
marea mea tor. Războiul în Franța, mergând cu el la
fiicare legătură a mea și având cu mine departe
mă de voi mai întâi în mine. După ce am terminat
de mediat toate legăturile mele tor. Bodnăres m'a bi-
gat într-o casă unde am stat reținut aproape o lună
în acea casă era și Faris și Victoria Sîrbu. Legătura
cu acea casă o avea în. Tăbăra. Eu în permanență
am avut să în școala și să în de la casă să muncesc
în unele cărți fapt am fost scos de acolo și m'a
dat sărăcie să muncesc pentru organizarea grupurilor de
luptă patriotice împreună cu tor. Melodiu Ștefan, sub
conducerea tor. Bodnăres. În îndepărtarea acestor surse
am făcut o serie de lucruri, după care alți tor. Bodnă-
res, am fost răspândirea unui manifest în
limba germană la punctele unde erau cantonate unități
în Buc., organizarea unei case pentru depozit de explo-
zitive și arme precum și alte activități. Acestea a mea
păsi la 23 August când am fost trimis să muncesc
în ind. Salonița apoi pentru mai multe valuri (schimb)
în ind. Teleni. În Teleni, în fruntea unui grup
de tineri din Buc. am organizat lucrul cu
scut a mai multe pui de primărie și apoi a
prefecturii (la 11 Febr. 1945 pe vremea lui Rădulescu) și începuse
reformei agrare tot în acel timp în 8-10 comune.
Din mai 1945 m' am în subie a activității cu am fost
trimis de C.C. al Frontului Ungarilor să muncesc în
ind. cel - iar după aceasta m' am în la 15 Novbr. 1947
am munit la C.C. al Frontului Ungarilor cu responsabilități
culturale. Din 1947 m' am în la activitatea mea am
munit la cooperativă.
Acestea mi s' au întâmplat pe care a dat a surse și a surse
proprie munit de mine.
6 Sept. 1952. Uitea

D E C L A R A T I E

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la ¹ Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Săfetei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București raionul T. Vladimirescu Calea Călărași nr. 51, în prezent deținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

Întrebare:

Arătați în mod amănunțit în ce au constat relațiile dintre dvs. și FORIS ȘTEFAN?

Răspuns:

Despre FORIS auzisem încă depe când eram la Iași ca despre unul din conducătorii partidului însă de cunoscut nu l-am cunoscut până în anul 1941, în următoarele împrejurări: imediat după izbucnirea războiului antisovietic, com. jud. Ilfov, din care făceam parte și eu, a întocmit un proiect de manifest, proiect, ce a fost trimis lui FORIS, prin CARP C. - FORIS nu a fost de acord cu acel proiect și a scris o scrisoare polemică com. județean, fapt ce a avut ca urmare un conflict între com. județean și C.C. Eu eram atunci de partea com. jud. Pentru a mă face să-mi schimb atitudinea, CARP m'a chemat la o întâlnire - el fiind legătura com. jud. din partea C.C. și pe baza cunoștinței mai vechi între noi, mi-a cerut să mă desolidarizez de com. jud. însă eu nu am fost convins. Câtva timp după aceasta, VICTORIA SARBU, cu care aveam legături de prietenie încă din timpul când eram la Plocești, m'a chemat într-o casă - nu-mi amintesc unde era - și a prelucrat cu mine scrisoarea lui FORIS către com. jud. urmărind acelaș scop, adică de a mă desolidariza de com. jud. însă nici ea nu a reușit să mă convingă să fac acest lucru. Peste un timp oarecare VICTORIA SARBU m'a dus în casa tov. REDLINGIER, unde era FORIS și mi se pare și CARP. Atunci l-am cunoscut pe FORIS. În acea casă FORIS mi-a explicat scrisoarea sa și mi-a arătat că poziția com. județean este o poziție fracționistă, folosind pentru aceasta o serie de citate din clasici, și că eu trebuie să mă supun C.C., dacă nu vreau să fiu un fracționist. - În urma acelei gedințe eu am fost convins că poziția com. jud. nu este justă. Peste câtva timp am mai fost la FORIS împreună

cu CARP când mi s'a arătat de către FORIS proiectul platformei din 1941, iar apoi la altă şedinţă cu el, unde era şi tov. PARVULESCU şi când s'a hotărât ca tov. PARVULESCU să vină la o şedinţă a com. judeţean pentru a-l lămurii, eu urmând să-i dau sprijin. Şedinţa aceasta a avut loc în casa tov. FILIP, de la Gaz şi Electricitate, însă ea nu a dat rezultatele aşteptate întrucât până la urmă discuţiile au degenerat în certuri personale. În urma acestui fapt, într-o şedinţă la FORIS, unde erau tov. PARVULESCU, CARP şi eu, s'a hotărât dizolvarea com. judeţean şi însărcinarea mea cu munca de secretar al judeţenei. În perioada când preluam legăturile Judeţenei de la CARP am mai fost de câteva ori împreună cu el la şedinţe cu FORIS când se discuta despre reorganizarea com. judeţean şi probleme curente ale activităţii acestuia. Eu, în general, eram totdeauna de acord cu directivele şi propunerile lui FORIS, cum de altfel era şi CARP. În această privinţă mă influenţa în bună măsură şi VICTORIA SARBUCU, care eu aveam legături personale, aşa cum am arătat mai sus. Arăt aceasta nu pentru a mă desvinovăţi ci pentru a arăta situaţia de fapt care era. Începând cu anul 1942 am început să activez ca secretar al com. jud. Ilfov. În această calitate, din când în când mergeam la şedinţe cu FORIS, împreună cu CARP şi apoi cu tov. RANGHET, iar câteodată şi singur. În aceste şedinţe eu prezentam rapoarte de activitate şi când eu prezentam diferite propuneri în vederea întăririi muncii, o bună parte a timpului acestor şedinţe trecea făcându-se planuri de muncă şi cu discutarea măsurilor de securitate a organizaţiei. FORIS se opunea vre-unei măsuri mai energice împotriva maşinei de război hitleriste motivând că nu avem încă suficiente condiţii conspirative pentru aceasta. Astfel cu toate că aproape în fiecare şedinţă figura pe ordinea de zi problema sabotării maşinei de război hitleriste, în realitate nu se lua aproape nici o măsură practică de a se organiza acţiuni pe această linie. Iniţiativele de jos, în această privinţă, nu erau stimulate şi sprijinite aşa că acestea nu puteau să dea rezultate cât de cât serioase. Eu mergeam pe linia acestei politici a lui FORIS. O caracteristică a muncii judeţenei în vremea aceea era că activiştii se schimbau mereu, potrivit indicaţiilor lui FORIS, pe care eu le puneam în practică, fiind convins că aşa este just. Astfel în decursul anilor 1942 şi 1943, zeci de activişti au

trecut prin Comitetul Județean fiind apoi scoși, dintr'un motiv sau altul. Pe de altă parte căderile se înmulțeau fapt pe care FORIS îl explica prin nerespectarea măsurilor de securitate, elaborate de el. În realitate însă un fapt cert că FORIS n'a luat măsurile necesare pentru descoperirea și demascarea provocatorilor și pentru mobilizarea reală a organizației la luptă pentru apărarea împotriva Siguranței.-

În anul 1943 am fost chemat la o ședință cu FORIS împreună cu tov. RANGHET, când FORIS ne-a comunicat că am fost cooptați în C.C. întrucât acesta a rămas descompletat prin scoaterea lui CARP și apoi a tov. PARVULESCU. Eu nu am fost de acord cu aceasta și am arătat că nu mă simt capabil pentru o astfel de muncă. FORIS atunci a spus că este o sarcină de partid și deci trebuie să primim. După aceasta eu am început să fiu chemat mai des la ședințe cu FORIS, fie împreună cu tov. RANGHET fie singur. Legătura mea din partea lui FORIS era VICTORIA SARBU, care între timp fusese atrasă și ea în C.C. În ședințe la FORIS, eu am cerut de mai multe ori să se restabilească legăturile cu provincia însă FORIS motiva pierderea lor prin aceea că situația conspirativă este proastă.-

Deasemeni am cerut ca tov. PARVULESCU să fie reintrodus în muncă, însă cererea mea nu a avut nici o urmă, FORIS declarând că tov. PARVULESCU trebuie să-și recunoască "greșelile" și să facă autocritică în scris. În a doua jumătate a anului 1940 la unele ședințe dela FORIS la care am participat și eu, era de față și KOFLER, despre care FORIS mi-a spus că este membru al C.C.-

În această perioadă, eu pe lângă munca cu județeană mai aveam și legătură cu tov. TUDOSE și cu tov. MARINESCU GH. (din Ploști) pe linia tineretului, cu organizația din Ploști și cu LEVENNE în vederea înființării Uniunii Patrioților precum și cu tov. PESTRE ION și cu MIHAI MAGHERU, care formau delegația ce ducea tratative cu MANIU. Această legătură din urmă am avut-o numai scurt timp predându-o apoi lui KOFLER. Tot în cursul anului 1943, tov. RANGHET fiind scos din muncă, FORIS a propus completarea C.C. cu tov. IONITA C. și cu TRANDAFIRESCU ILIE, fapt cu care eu am fost de acord, căci vedeam că în fapt C.C. nici nu există. Eu am comunicat acest lucru celor doi tovarăși, ei au fost de acord, însă nu au participat la nici o ședință la FORIS, căci erau cunoscuți de siguranță și se mișcau foarte greu.-

FORIS a scos din muncă pe tov. RANGHET, pentru faptul că a spus despre KOFLER că este suspect în urma căderii unor materiale interne de partid, pe care KOFLER le lăsase într-o casă. Printre aceste materiale erau și mai multe notițe biografice pe care eu le dădusem VICTORIEI SARBU, la cererea lui FORIS, care a motivat această cerere prin faptul că C.C. respectiv el, trebuie să cunoască activiștii și membrii de partid. Tot în anul 1943, după intrarea tov. BODNARAS în muncă, am participat împreună cu el la ședințe ținute la FORIS. În aceste ședințe se discuta în special despre acțiunea de diversiune și sabotaj, responsabil cu această muncă fiind tov. BODNARAS, precum și despre organizarea evadării din lagăr a tov. GHEORGHIU DEJ. În această privință eu m'am angajat ca să organizez o casă conspirativă pentru tov. GHEORGHIU DEJ și să caut cu ajutorul tovarășilor din București vre-o legătură spre lagăr, lucru ce am și reușit prin tov. ANDREI LOB-VRANCEA. FORIS însă nu a fost de acord cu eliberarea tov. GHEORGHIU DEJ motivând că nu avem condiții conspirative necesare pentru a-l apăra și că s'ar putea să fie arestat, fapt de care va fi învinuit apoi el, FORIS. La începutul anului 1944, prin Martic, la o ședință la FORIS, era de față și tov. PARVULESCU, care, după cum spunea FORIS, reîntră în muncă, fapt de care eu am fost bucuros, lucru ce i-am spus și tov. PARVULESCU pe drum, la plecarea dela acea ședință. De atunci n'am mai fost la vre-o ședință cu FORIS. Câteva zile, după 4 Aprilie a venit la o întâlnire cu mine tov. MITI, tehnica C.C. care mi-a adus hotărârea C.C. și dispoziția din partea tov. BODNARAS să-i predau ei toate legăturile județene. Intrucât eu nu am înțeles atunci esența hotărârii C.C. precum și din cauza faptului că tov. BODNARAS nu era legătura mea superioară, eu am declarat că nu voi preda nici o legătură până nu voi sta de vorbă cu tov. BODNARAS. După câteva zile tov. BODNARAS m'a luat acasă la el și mi-a explicat cum stau lucrurile în urma cărui fapt eu am predat apoi toate legăturile mele dela județeană și altele pe care le mai aveam.-

În tot timpul cât am avut legătură cu FORIS, eu am executat toate directivele primite dela FORIS, cu privire la munca pe care o duceam cu com. jud. și alte sectoare. Deasemeni eu am fost de acord cu el, în majoritatea cazurilor - când am fost întrebat în ce privește acțiunile întreprinse de el. Astfel, eu

am fost de acord cu scoaterea din muncă a lui CARP CONSTANTIN și mai apoi a tov. RĂCĂȘANU. Eu l-am sprijinit pe FORIS din cauză că eu socoteam că el știe mai bine ca mine care este linia partidului, dat fiind că era un activist vechi iar pe de altă parte se interesase de curând din Uniunea Sovietică. Totodată, în ce privește atitudinea mea de sprijinire a lui FORIS, a contribuit la aceasta în bună măsură și VICTORIA SĂRBU. Pe de altă parte eu nu ținam atitudine hotărâtă împotriva lui, chiar atunci când nu eram de acord cu el, din cauză că mă temeam să nu fiu scos din muncă, așa cum fuseseră alții.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss. Petrea Nicolae

8 Sept. 1951.-

Declarație

Subsemnatul Petre Nicolae născut la 1 Iunie 1914 în com. Sagna raionul Roman, regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București raionul T. Vladimirescu Calea Calărașilor 51, în prezent detinut, asupra întrebărilor puse răspund următoare:

1. Intrebare: Arătați în mod amănunțit în ce au constatat relațiile dintre dv. și Faur Ștefan?

Răspuns: Dimpne Faur, am cunoscut încă de pe când eram la țară ca după moartea lui conducătorii partidului însă de cunoscut mi l-am cunoscut până în anul 1948 în următoarele împrejurări: imediat după izbucnirea războiului antisovietic com. jug. jertfărit care făceam parte și eu, a întocmit un proiect de reorganizare, proiect ce a fost trimis lui Faur, prin Corp C. Faur, mi a fost de acord cu acel proiect și a scris o scrisoare personală în care mi a spus că a avut ca urmare un conflict între com. jug. și C.C. Eu eram atunci de partea com. jug. Pentru a mă face să-mi schimb atitudinea față de com. jug. m'a chemat la o întâlnire - el fiind legat de com. jug. din partea C.C. - și pe baza cunoștinței noastre vechi între noi, mi-a cerut să mă desolidarizez de com. jug. însă eu nu am fost convins. Către timp după aceasta, Victorie Sîrles, cu care aveam cunoștință de multă vreme, mi-a spus că atunci când eram la floști, m'a chemat într-o casă - nu mi amintesc unde era - și a plecat cu mine scrisoarea lui Faur către com. jug., urmând a doua zi, adică de a mă desolidariza de com. jug. însă eu nu am reușit să mă convinșă și fac acest lucru. Către un timp oarecând Victorie Sîrles m'a dus în casa lui Redlinger, unde era Faur și mi se pare că Corp. Atunci l-am cunoscut pe Faur. În acea casă Faur mi-a explicat scrisoarea sa

altele

și mi-a arătat că poziția com. județean este o poziție
fracționistă, folosind pentru aceasta o serie de citate din
clanici, și că eu trebuie să mă supun C.C., chiar în vreme
să fiu un fracționist. În urma aunei sedințe eu am fost
conștient că poziția com. jud. nu este justă. Leste către
timp am mai fost la Foris împreună cu Larp când m'a
arătat de către Foris proiectul platformei din 1942. Iar apoi
la alți sedințe cu el, unde era și tor. Pătrulșu și când
s'a hotărât ce tor. Pătrulșu să vină la o sedință a com.
județean pentru a.e. lămurii, la urmând să-i dau sprijin.
Sedința aceasta a avut loc în casa tor. Filip din Grop.
și Electritate, însă la m'a dat rezultatele activității inter-
iet până la următoarele discuții au degenerat în atitudine personală.
În urma aunei fapt, într-o sedință la Foris unde erau tor.
Pătrulșu, Larp și eu s'a hotărât dizolvarea com. județean
și înlocuirea mea cu numele de secretar al județului. În
perioada când preluam legăturile județului de la Larp am
mai fost de câteva ori împreună cu el la sedințe cu Foris,
când se discute despre reorganizarea com. județean și pro-
bleme curente ale activității acestuia. Eu, în general, eram
totdeauna de acord cu direcțiile și propunerile lui Foris,
cum de altfel era și Larp. În aceste privințe mi influențe
în foarte mare măsură și Victorie Dănilă, cu care eu aveam
legături personale, așa cum am arătat mai sus. Am arătat
nu pentru a mă descurșăci ci pentru a arăta situația de
fapt care era. Începând cu anul 1942 am început să
activez ca secretar al com. jud. defor. În aceste condiții,
din când în când mergeam la sedințe cu Foris, împreună
cu Larp și apoi cu tor. Baughet, iar câteodată și Zugur.
În aceste sedințe eu prezentam rapoarte de activitate și când
eu prezentam diferite propuneri în vederea întăririi muncii
o bună parte a timpului acestor sedințe trecea făcându-se
planuri de muncă și cu discutarea măsurilor de securitate a
organizației. Foris se opunea vehement măsurii unei energice
impuneri a muncii de către lămuriste motivând că nu avem
alții

- 121 -

122

încă suficiente cauză conspirative pentru aceasta. Astfel
cu toate că aproape în fiecare sedință făgăduia pe viitor
de a rezolva problema sabotării marinerii de război internate, în
realitate nu se lua aproape nici o măsură practică
de a se organiza acțiuni pe aceste linii. Inițiativa
de jos, în aceste privințe, nu erau stimulate și organizate
apro. c. acestea nu puteau să dea rezultate cât de cât seri-
oase. Eu mergeam pe linia acestui politic și lui Faris.
O caracteristică a muncii județului în vremea aceea era
că activitățile se schimbau mereu, potrivit indicatilor lui
Faris, pe care eu le puneam în practică, fiind convins
că așa este just. Astfel în decursul anilor 1942 și 1943
zei de activități erau trecute prin comitetul județean pe
apoi scări, dintr-un motiv sau altul. Pe de altă parte
cădruile se învâneau fapt pe care Faris îl explica prin
nerespectarea măsurilor de securitate elaborate de el.
În realitate este însă un fapt că Faris n-a luat
măsurile necesare pentru descoperirea și demascarea pro-
ceterilor și pentru mobilizarea reală a organizației
la luptă pentru apărarea împotriva siguranței.
În anul 1943 am fost chemat la a sedință cu
Faris împreună cu to. Baughut, când Faris ne-a convins
că am fost cooptați în c.c. întrucât acesta a rămas
descoperit prin scutirea lui Corp. și apoi a to. Iarva.
Eu nu am fost de acord cu aceasta și am
distingat că nu ne simțeam capabili pentru a astfel de
munci. Faris atunci a spus că este o dorință de
partid și deși trebuie să primim. După aceasta eu am
început să fiu chemat mereu des la sedințe cu Faris, fie
împreună cu to. Baughut fie singur. Legătura mea din
partea lui Faris era vităriea dintr-un timp fu-
sese atârnată în c.c. În sedințe la Faris eu am
scut de mai multe ori să se restabilească legătura
cu provincia însă Faris motivea pierderea lor prin aceea că
situație conspirativă este proastă, ulei

123

Desemni am avut ca tr. Pănușescu să fie prezent
în muncă, însă ceea ce a avut în-a muncă
Fariș, declarând că tr. Pănușescu trebuie să-și pună
„gheșile” și să facă autoritate în sine. În a doua
juniată a anului 1943 la muncă s-au dus Fariș
la care am participat și eu, era de fapt și Căfler deose
care Fariș mi-a spus că este membru al C.C.
În aceste perioade eu, pe lângă muncă în județ
mai aveam și legătură cu tr. Tudose și cu tr. Man-
nescu (din Blăști) pe linia „inimă”, cu organiza-
ția din Blăști și cu elevii în vederea infirmării inimii
Patrișilor precum și cu tr. Lăzărescu și cu tr. Dragomir
care formau delegația ce ducea tratative cu banii.
Aceste delegații din vremea am avut-o numai sunt
timp, predându-le apoi lui Căfler. Tot în cursul
anului 1943 tr. Raughet fiind scos din muncă, Fariș a
propus completarea C.C. cu tr. Bontă C. și cu Traian-
finuș Ilie, fapt cu care eu am fost de acord că
vedeam că în fapt C.C. nu e un secret. Eu am comis
așt lucru călăuzându-l, și am fost de acord, însă
nu am participat la muncă Fariș la Fariș că
erau cunoștințe de semnături și de muncă fapt
gheș. Fariș a scos din muncă pe tr. Raughet, pentru
faptul că a spus după Căfler că este suspect
în vremea cădării marilor materiale interne de partid
pe care Căfler le lăsa în-a case. Între
aceste materiale erau și mai multe notițe biografice
pe care eu le dădusem lui Victorii Dîrleu, la care
lui Fariș, care a motivat aceste evenimente prin faptul
că C.C., repetă el, trebuie să amănă activitatea și
membru de partid. Tot în anul 1943, după întoarcere
tr. Boduș, în muncă am participat împreună cu
el la juriști trimiși la Fariș. În aceste juriști
123

se discuta în special despre activitatea de diversione și
sabotaj, responsabil cu aceste lucruri fiind în. Baduș, precum și despre organizarea evadării din lagăr
a în. Chirgulin-Deg. În aceste privințe eu m-am
angajat că îi organizez o cămă conspirativă pentru
în. Chirgulin-Deg și să cânt cu ajutorul tovară-
șilor din Cămă. Vreau legătură spre lagăr, lucru ce am
făcut prin în. Andrei Lăb. Francez. Paris însă nu
a fost de acord cu eliberarea în. Chirgulin-Deg
motivând că nu avem condiții conspirative ne-
cesare pentru a-l apăsa și că s-ar putea să fie
arestat, fapt de care va fi învinovat apoi el, Paris.
La începutul anului 1944, prin intermediul lui a sosit
la Paris, era de fapt în. în. Pătrulescu care, după
cum spunea Paris, venise în România fapt de care
eu am fost bucurat, lucru ce i-am și spus în.
Pătrulescu pe drum, la plecarea din această țară
de atunci n-am mai fost la vreo sedință în
Paris. Căteva zile după ce spunea a venit la o
intâlnire cu mine în. în. tehnica C.C. - care mi-a
adus Motarica C.C. și dispoziția din partea în. Baduș
mă, și-i predau lui. Toate legăturile județene
intrucât eu nu am interes atunci creșterea în. în. C.C.
precum și din cauza faptului că în. Baduș nu era
legătură mea superioară eu am decis că nu voi
presta nici o legătură până nu voi sta de vorbă cu
în. Baduș. După câteva zile în. Baduș m-a
lăsat acasă la el și mi-a explicat cum stau
lucrurile în vremea noastră fapt de care m-am bucurat apoi
toate legăturile mele de la județane și altele pe care
le luasă acasă.

485

În tot timpul cât am avut legătură cu Foni,
 eu am executat toate directivele primite de la Foni,
 eu priure la muncă pe care o lucaam cu com. jud.
 și alte sectoare. Deosemeni eu am fost de acord
 cu el, în majoritatea cazurilor - cum am fost
 intru totul, în ce priveste activitățile întreprinse de el.
 Astfel, eu am fost de acord cu scutirea din
 muncă a lui Larg și mai apoi, a Tr. Hăceanu.
 Eu l-am sprijinit pe Foni din cauză că eu
 socoteam că el stădea mai bine ca mine care
 este linia partidului, dat fiind că eu am activat
 vechi în pe de altă parte se interesează de cursul
 din Uniunea Sovietică. Totodată, în ce priveste atribuțiile
 mele de sprijinire a lui Foni, a contribuit la asta
 în lucrarea mea și Victoria Săndu. De altfel
 parte din un lucru atitudine hotărâtoare împotriva lui,
 chiar atunci când eu eram de acord cu el,
 din cauza că mi s-a spus să nu mă fac
 din muncă, așa cum fusese altădată.
 deosemeni mi s-a spus pe care o dau, a spus
 și lăsați propuneri, venind de mine.
 8 Septembrie 1951.

U. Lăzărescu

- 125 -

DECLARAȚIE

149

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut în anul 1914, la 1 Iunie în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul T. Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent deținut, asupra întrebărilor puse declar următoarele:

Întrebare:

Arătați în mod amănunțit în ce au constatat relațiile dintre dvs. și SARBU VICTORIA?

Răspuns:

La începutul anului 1941 am fost trimis la Ploești, de către tov. BIRTAS, ca instructor al C.C. Am plecat împreună cu tov. IONITA C. dela care am preluat munca. Acolo tov. IONITA mi-a făcut legătură și cu VICTORIA SARBU care era instructoare pe linia Apărării. În cele câteva luni cât am stat la Ploești, eu și VICTORIA SARBU ne-am împrietenit iar la plecarea mea la Buc. în Aprilie 1941, ne-am hotărât să ne căsătorim. Cam în același timp cu venirea mea la București, a fost chemată din Ploești și VICTORIA SARBU și a început a activa ca ajutor al lui FORIS, după cum am aflat mai târziu. După izbucnirea războiului antisovietic a intervenit un conflict între com. județean din care făceam și eu parte și între FORIS, care, în urma acestui fapt, a scris o scrisoare polemică către com. județean. Eu după venirea dela Ploești mă întâlneam din când în când cu VICTORIA SARBU, pe chestiuni personale. La aceste întâlniri discutam despre diverse evenimente politice la ordinea zilei, precum și despre posibilitățile de a fi împreună. Un timp la aceste întâlniri, VICTORIA SARBU mi s'a plâns că lucrează cu cineva care vrea s'o forțeze să trăiască cu el, menționând că ea îl cunoaște mai de mult pe acest om și că știe că este un activist bun și se miră cum unul ca el poate face așa ceva. Eu îi arătam că trebuie să explice just omului acela, care este situația ei personală. Însă după un timp VICTORIA SARBU nu s'a mai plâns de omul cu care lucra și despre care am aflat mai târziu dela CARP CONSTANTIN că era FORIS. - În timpul conflictului între FORIS și com. județean, după o întâlnire cu ea, VICTORIA SARBU m'a dus într'o casă (nu-mi mai amintesc unde) și acolo mi-a dat să citesc scrisoarea către com. județean și apoi a încercat să mă convingă că nu

comitetul județean are dreptate și că poziția pe care a adoptat-o acesta este o poziție fracționistă. Scopul acestei întrevăderi a fost ca să mă facă să mă desolidarizez de com. jud. și cred că aceasta a fost aranjată de FORIS în unire cu VICTORIA SARBU. Eu însă nu am fost convins după această întâlnire așa că VICTORIA SARBU m'a dus după un timp oarecare la o ședință cu FORIS mi se pare în casă la tov. RELLINGER, spunându-mi că mă duce la un om mai pregătit care o să mă convingă că n'am dreptate. În acea ședință cu FORIS mi-a explicat scrisoarea sa folosind mai multe citate din clasici pentru aceasta și mi-a spus că dacă com. jud. nu se supune C.C. înseamnă că are o atitudine fracționistă și că eu să aleg încotro vreau să merg. De punctele acelei scrisori eu nu-mi mai amintesc, în afară de cel cu privire la caracterul războiului însă discuțiile s'au purtat mai mult asupra poziției fracționiste a com. jud. În urma acestei ședințe eu am fost convins că nu comitetul județean are dreptate.

Până la dizolvarea com. județean am mai fost la ședințe cu FORIS, unde eram totdeauna dus de VICTORIA SARBU, și la care ședințe se discuta despre reorganizarea com. jud.

La aceste ședințe era de față și CARP C. iar mai târziu și tov. PARVULESCU. În una din aceste ședințe, când era de față și CARP CONSTANTIN, FORIS ne-a dat să vedem proiectul Platformei din 1941 și să ne spunem părerea. La sfârșitul anului 1941 VICTORIA SARBU m'a dus din nou la o ședință cu FORIS unde mai erau de față și CARP și tov. PARVULESCU, când s'a discutat ca eu să-l sprijin pe tov. PARVULESCU în ședința ce a avut loc după aceasta, cu com. județean și când nu s'a ajuns la nici un rezultat. Începând dela venirea ei din Florești, VICTORIA SARBU a lucrat încontinuu alături de FORIS, locuiau chiar împreună - până la 4 Aprilie 1944. Ea era aceea care mă aducea pe mine și pe alții la ședințele cu FORIS și tot ea transmitea directivele acestuia în intervalele dintre ședințe. Aceste directive se refereau la munca curentă a com. județean, ca restabilirea unor legături, organizarea împărștirii unor manifeste, organizarea unor case conspirative, venirea la ședințele cu FORIS și altele. Când nu aveam legătură pe linie organizatorică, eu mă mai întâlneam din când în când cu VICTORIA SARBU pe chestiuni personale. Aceste întâl-

niri fie că le stabileam noi mai dinainte, fie că le stabileam prin CARP CONSTANTIN, care se vedea mai des cu ea. În anul 1943, după ce am fost atras de către FORIS în C.C., FORIS ținea legătură cu mine prin VICTORIA SARBU, căreia îi raportam despre activitatea mea cu com. județean și alte legături pe care le mai aveam atunci (tineret, Uniunea Patrioților și altele). Între timp fusese și ea atrasă în C.C. într-o ședință la care era de față tov. RANGHET și eu și când FORIS a propus și susținut acest lucru, motivând că VICTORIA SARBU și așa cunoaște întreaga muncă a C.C.

FORIS mi-a spus că VICTORIA SARBU va ține legătură cu mine, căci ea nu este cunoscută de siguranță și se poate mișca mai ușor. În ședințe și convorbiri VICTORIA SARBU susținea totdeauna punctul de vedere al lui FORIS și căuta să convingă și pe alții că FORIS are dreptate. Discutând cu mine ea îmi spunea că problema respectivă a fost cercetată și discutată de ea și FORIS și că este așa și nu altfel. Astfel în ce privește arestările care au avut loc atunci ea spunea că acestea au loc numai din cauza călcării regulilor de conspirație de către unii tovarăși. La fel, ea mi-a spus că chestiunea poziției com. județean a fost examinată de C.C. și s'a constatat că această poziție este fracționistă. VICTORIA SARBU nu numai față de mine susținea punctul de vedere al lui FORIS ci față de toți tovarășii care veneau acolo la ședințe, cum era CARP CONSTANTIN, tov. PARVULESCU, RANGHET, NICHIFOR STERE și alții. Eu nu știu și ea nu mi-a spus dacă mai discutau înainte problemele și cu alții, însă în fiecare ședință ea și FORIS aveau un punct de vedere comun.-

Astfel, VICTORIA SARBU a făcut totul ca să mă convingă că FORIS are dreptate și că poziția com. jud. este o poziție fracționistă și că eu trebuie să ascult de C.C. dacă nu vreau să fiu un fracționist. Astfel nici prietenie între noi nu va mai fi. VICTORIA SARBU îmi explica că arestările ce survin sunt din cauză că unii tovarăși din cei arestați nu au păstrat regulile conspirației. De exemplu despre arestarea grupului de tineri, în frunte cu tov. VINTE, ea îmi spunea că vina cea mai mare o are tov. PARVULESCU care nu ar fi controlat ca regulile conspirației să fie păstrate. Ea îmi arăta că ea și FORIS știu aceste lucruri, prin Apărare - dela avocați. În anul 1943, când eu

căzut niște materiale interne de partid, VICTORIA SARBU mi-a arătat că tov. RANGHET nu are dreptate când îl acuză pe KOFLER de această cădere căci ea știe că "KOFLER este un om bun". Faptul că VICTORIA SARBU susținea în ședințe pe FORIS este cunoscut și de alți tovarăși, care veneau la ședințe cu acesta, cum sunt CARP CONSTANTIN, tov. PARVULESCU, RANGHET, NICHIFOR STERE și alții.

La toate ședințele dela FORIS, VICTORIA SARBU lua notițe asupra celor spuse de participanți, notițe pe care apoi FORIS le folosea împotriva celor care își schimbau părerea, între timp.

Astfel știu cum FORIS a folosit asemenea notițe împotriva tov. PARVULESCU, în momentul când tov. PARVULESCU și-a schimbat punctul de vedere asupra com. județean. La fel aceste notițe au fost folosite împotriva tov. RANGHET, însă nu-mi mai aduc aminte în ce chestiuni. În rezolvarea problemelor privind activitatea mea VICTORIA SARBU se folosea de legăturile personale dintre noi, atunci când eu eram de acord cu ea, dânsa îmi spunea că în acest caz nici legături personale nu mai pot fi între noi.

Astfel, în anul 1941, când eu susțineam că com. județean are dreptate și nu eram de acord cu scrișoarea lui FORIS între com. județean și cu calificarea acestuia că, com. jud. are o poziție fracționistă, VICTORIA SARBU mi-a spus că aceasta înseamnă că și eu sunt fracționist și în acest caz nu va mai avea nici o legătură cu mine. La fel a fost și în anul 1943, când eu văzând că FORIS se ține mai mult de discuția diferitelor "cazuri" și că arestările se țin lanț, iar munca stă pe loc, într-o discuție cu VICTORIA SARBU eu am protestat împotriva acestor lucruri, în urma cărui fapt ea mi-a spus acelaș lucru, adică că în acest caz nu pot să mai existe nici legături personale între noi și că eu să n'o "iau razna și să ascult de C.C." Era vorba și de unele probleme cu care eu fusesem de acord cum era chestiunea lui CARP a tov. RAJEANU, însă eu eram de părere ca aceste probleme să fie soluționate cât mai repede posibil pentru ca oamenii să intre în muncă, iar pe de altă parte eu să nu se piardă timpul cu discuții interminabile pe aceste probleme, discuții care erau în dauna muncii. Față de FORIS eu nu am protestat mai hotărât, împotriva acestor lucruri căci îmi era teamă să nu fiu scos și eu din muncă. Stiu că am ridicat într-o ședință cu el chestiunea reintroducerii în muncă a tov. PARVULESCU însă intervenția mea nu a avut efect căci FORIS s'a opus acestui fapt "până ce tov. PARVULESCU nu-și va face autocritică în scris". În tot

timpul, VICTORIA SARBU a avut poziție alături de FORIS, în toate problemele care se discutau la ședințe în prezența mea. Astfel ea avea același poziție față de com. județean când ea a declarat, ca și FORIS, că acesta are o atitudine fracționistă și că dacă nu se supune C.C. și nu-și face autocritică trebuie dizolvat. La fel și în celelalte probleme cum sunt așa zisele cazuri ale tov. PARVULESCU, CARP, RANGHET, RACEANU și alții, ea era alături de FORIS susținând punctul lui de vedere. Eu eram de acord ca oamenilor să li se arate greșelile însă aceasta nu trebuie să ducă la scoaterea lor din muncă sau la scoaterea lor pe timp îndelungat. Astfel eu am fost de acord cu scoaterea din muncă a lui CARP și a tov. RACEANU, deasemeni până la urmă m'am convins că com. jud. nu are dreptate și că trebuie să mă supun C.C., luându-mi angajamentul să-l sprijin pe tov. PARVULESCU în ședința ce a avut apoi loc cu com. județean. Când KOFLER a fost acuzat de către tov. RANGHET, în legătură cu căderea materialelor de partid, eu m'am mulțumit cu explicația dată de FORIS și de VICTORIA SARBU care au spus că ei îl cunosc bine pe KOFLER și deci nici nu poate fi suspectat și nu am adâncit această problemă, din cauză că aveam încredere în cele spuse de ei, care arătau că au cercetat cauzele căderii.-

Imi mai amintesc că prin anul 1942 a intervenit între VICTORIA SARBU și tov. ANA TOMA, un conflict, însă nu-mi mai amintesc pe ce probleme. Stiu că VICTORIA SARBU acuza pe tov. ANA TOMA, care era conducătoarea Apărării, că nu urmează linia Partidului. Mi se pare că în urma acestui fapt tov. ANA TOMA a fost înlocuită dela conducerea Apărării cu tov. MANOLE TUDORACHE. Eu nu am luat parte la discuție și nici la hotărârea asupra acestei probleme. VICTORIA SARBU lua parte, alături de FORIS, la redactarea documentelor de partid și le susținea față de ceilalți tovarăși. Acest lucru îl știu prin aceea că ea mi-l spunea și susținea acele documente față de mine. Așa a fost cazul cu scrisoarea către com. jud., Platforma din 1941 și alte materiale de care nu-mi mai amintesc concret care erau. În toată activitatea ei, VICTORIA SARBU a susținut în mod continuu pe FORIS și a luptat pentru punerea în practică a liniei lui. Socotesc că ea a făcut acest lucru din cauză că a socotit că FORIS are dreptate. În toate cazurile când FORIS era împotriva cuiva, era și ea împotriva celui tovarăș, cum a fost cazul cu tov. PARVULESCU, RANGHET, ANA TOMA, CARP,

RACEANU. După câte îmi amintesc eu n'am luat parte la hotărârea privind scoaterea din muncă a tov.PARVULESCU,iar în anul 1943, într'o şedinţă la FORIS,unde participase şi tov.RANGHET şi VICTORIA SARBU,eu am cerut să se termine mai repede discuţia cu tov. PARVULESCU şi să fie reintrodus în muncă. Eu nu ştiu concret cine a luat parte la hotărârea cu privire la tov.PARVULESCU,afară de FORIS. Eu am fost de acord cu FORIS în ce priveşte problema com. judeţean,cea a suspendării din muncă a lui CARP şi a tov.RACEANU. Se poate că am mai fost de acord şi cu altele,însă nu-mi amintesc cu care probleme anume,căci în unele şedinţe FORIS comunica unele hotărâri,cu titlu informativ,fără a le pune în discuţie. Eu nu luam parte,în general,decât la discutarea problemelor legate de activitatea com.judeţean şi a celorlalte sectoare de muncă cu care aveam legătură şi de care mă interesam mai mult.Hotărârile pe care le lua FORIS,le discuta mai întâi cu VICTORIA SARBU,cu KOFLER şi cred că şi cu tov.AGIU CONSTANTIN,cu care ţinea legătură VICTORIA SARBU şi care era adus din timp în timp la şedinţe cu FORIS. Deduc acest lucru din aceea că VICTORIA SARBU îmi spunea când era vorba de vre-o problemă că "aceasta a mai fost discutată şi cu alţii" cum era cazul cu organizarea Uniunii Patrioţilor şi alte probleme. Că VICTORIA SARBU discuta mai înainte problemele cu FORIS deduc din aceea că ei locuiau împreună iar pe de altă parte VICTORIA SARBU era totdeauna de acord cu FORIS.-

Între poziţia VICTORIEI SARBU şi poziţia mea nu era deosebire,în ce priveşte problemele care se discutau de faţă cu mine şi pe care le-am arătat mai sus,cu deosebire de faptul că în ce priveşte problema com.jud.eu nu am fost un timp de acord cu ea, a faptului că am cerut ca tov.PARVULESCU să fie reintrodus în muncă,precum şi a faptului că am protestat în anul 1943,împotriva discuţiilor impuse de FORIS,fără însă a avea curajul să persist în această atitudine de teamă de a nu fi scos şi eu din muncă.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau,susţin şi o semnez propriu,nesilit de nimeni.-

ss.Petrea Nicolae

14 Septembrie 1951.

Declarație

Subiernatul Pătre Nicolae născut în anul 1914 la Jimid, în comuna Săgea Nașoul Român, regiunea Pociu, fiul lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București, Pia. mel. T. Vladimirescu, căsă Coșbucan 51, în prezent detinut, ampre interviuilor pure de la comunitate:

1. Pătre buns: Astat în mod onomant în ce am constatat relațiile dintre dr. și Sărbu Victorie?

Răspuns: La începutul anului 1941 am fost trimis la Blăști, de către Io. Birtas, ca instructor al c.c. Am plecat împreună cu To. Donta C. de la care am preluat numele Io. Donta mi-a făcut legătură și cu Victorie Sărbu care era instructoare pe linie apăsătoare. În acea vreme lui cit am stat la Blăști, eu și Victorie Sărbu ne-am înșurătoriat iar la plecare mea la Buc. în aprilie 1942, ne-am hotărât să ne căsătorim. Cum în acele timpuri nu venisem încă la București, a fost chemată din Blăști și Victorie Sărbu și a început o activă ce ajută a lui. După, după cum am aflat mai târziu. După izbucnirea războiului antisovietic a intervenit un conflict între com. județean din care făceam și eu parte și între țării care, în urma acestui fapt, a surdit o serioasă polemică către com. județean. Eu după venirea de la Blăști m-am întâlnit din când în când cu Victorie Sărbu, pe chestiuni personale. La aceste întâlniri discutăm despre diverse evenimente politice la anturile țării precum și despre problemele de a fi împreună. Un timp la aceste întâlniri, Victorie Sărbu mi-a plâns că lucruri cu cineva care vrea să o

ultima

fortele și trăiesc în el, menționând că și el cu-
 vânturi mai demult pe vest sau și că stia că este un
 activist bun și se unise cu unul cu el poate face un
 cerc. Eu îi distins că trebuie să explice just omul
 acela, care este ritualic și personal. După un timp victima
 sârbu nu s'a mai plins de unul cu care lucra și
 dinpe care am oțet mai birgii dela Corp. C. că era
 Foris, în timpul conflictului între Foris și Com. judet-
 tean, după o întâlnire cu ea, Victoria sârbu m'a
 dus iul'a care (m'a mai amintec unde) și avea m'a
 dat să rectific scrisoarea către Com. jud. și apoi a în-
 cat să m'a convinge că nu comitetul județean are drept
 și că poartă pe care se adoptat-o acesta este o poziție
 fracționistă. Scopul acestui intermediu a fost ca să m'a
 facă să m'a consolidare de Com. jud. și anul că acesta
 a fost organizat de Foris în unire cu Victoria sârbu.
 Eu însă nu am fost convins după această întâlnire
 are că Victoria sârbu m'a dus după un timp oarecare
 la o sedință cu Foris, m'a pus în casă la Dr. Ledigh,
 sperându-mi că m'a duce la un om mai puținit care
 o să m'a convingă că n'era deștat. În acea sedință
 cu Foris el m'a explicat sursoare de, folosind m'a
 multe citate din clasici pentru aceasta, și m'a spus
 că dacă Com. jud. nu se ocupă C.C. înseamnă că are
 o atitudine fracționistă și că eu să aleg încătră vrea
 să merg. de punctele celui scrisori cu m'a mai amintec
 tesc, în afară de cel cu privire la corectarea notorietății
 însă distulile s'au putat m'a mult cuprinse poziții
 fracționiste a Com. județean. În urma acestei sedințe
 eu am fost convins că nu comitetul județean are drept
 și că la dizolvarea Com. județean am m'a fost la
 sedință cu Foris, unde eram todeauna dus de Victoria sârbu,
 și la care sedințe se discute despre reorganizarea Com. jud.
 ulterioare

132
In aceste sedinte era de fata si Corp. I. si mai tarziu
si In. Parvulescu. In una din aceste sedinte, cand
era de fata si Corp. I. Foris ne-a dat si viziunea
prezentului bloc forului din 1944 si de ne spunem parerile.
La oprimatul anului 1944 Victoria Sarbu m'a dus din
nou la o sedinta cu Foris, unde mai erau de fata
si Corp. I. si In. Parvulescu, cand s'a discutat ca eu si el
o pozejam pe In. Parvulescu in sedinta ce a avut loc
dupa aceasta, cu com. juditeanu si cand m'a oprit
la mine un rezultat. Incepand de la venirea ei din Bl.
esti, Victoria Sarbu a avut succesiune alaturi de Foris -
bucuram chiar impreuna - pana la 4 Aprilie 1944. Ea
traia ceea ce mai aducea pe mine si pe altii la
sedintele cu Foris si tot la transmisea directivele acestora
in intervalele dintre sedinte. Aceste directive se refereau
la nume cunoscute a com. juditeanu - ca notabilitatea unor
legitimi, organizarea impozitului unor manifeste, organizarea
unor case conspirative, venirea la sedintele cu Foris si
alttele. Cand m'a avut legitim pe mine organizate.
tarea, eu mi m'ai intalneau din cand in cand cu
Victoria Sarbu pe chestiuni personale. Aceste intalniri
pe ce le stabilisem noi mai de inainte, fie cu de
stabilisem prin Corp. C. care se vedea mai des cu ea
in anul 1943 dupa ce am fost alina de catre Foris
in C.C., Foris tinea legatura cu mine prin Victoria
Sarbu, coinea si raportam despre activitatea mea cu
com. juditeanu si alti legitimi pe care le mai aveam
atunci (tineam, unii paternali si alttele). Intra timp fusese si
de atare in C.C. intr-o sedinta la care tra de fata In.
Lungu, si eu si cand Foris a propus si sustinut acest
lucru, notand cu Victoria Sarbu si ope cunoscuti Patruze
numele a C.C. hitea.

Foris mi-a spus că Victoria Sărbu va avea legătură cu mine, căi ea nu este cunoscută de siguranță și se poate misca mai ușor. În sedințe și convorbiri Victoria Sărbu sustinea totdeauna punctul de vedere a lui Foris și cănta să convergă și pe altii cu Foris are dreptate. Discutând cu mine la inițierea ^{problema Republicii} căva fost creată și discutată de ea și Foris și ei este așa și nu altfel. Astfel în ce privește chestiunile care au avut loc atunci se spune că acesta au loc numai din cauza călcării regulilor de conspirație de către unii tovarăși. La fel, la mi-a spus că chestiunea poziției com. jud. a fost examinată de C.C. și s-a constatat că această poziție este fracționistă. Victoria Sărbu nu numără ^{totuși} de mine sustinând punctul de vedere al lui Foris și față de toți tovarășii care veneau acolo la sedințe, cum era Corpoc, L. Porubenski, Langhet, Nichefor și alții. Eu în schimb și la mi-a spus dacă mai discutăm înainte problemele și cu alții, însă în fiecare sedință se și Foris, aream un punct de vedere comun. Astfel Victoria Sărbu a făcut totul ca să mă convergă că Foris are dreptate și că poziția com. jud. este o poziție fracționistă și că eu trebuie să ascult de el. Dacă nu vreau să fiu un fracționist, altfel nu pot să mic între noi nu va mai fi. Victoria Sărbu mi-a explicat că chestiunile ce survin sunt din cauza că unii tovarăși din cei creștini nu au păstrat regulile conspirației. De exemplu, după creșterea grupului de tinere, în fața m. to. Vintu, ea mi-a spus că una cea mai mare a ere to. Tănușle care nu ar fi controlat ca regulile conspirației să fie păstrate. Ea mi-a arătat că ea și Foris, stiu aceste lucruri, prin apărare - ale avocați. În anul 1943, când am căput note materiale interne de partid, Victoria Sărbu mi-a arătat că to. Langhet nu are dreptate când îl acuză pe Corpoc de aceasta cădând căi ea stie că Corpoc este un om bun. Astfel că Victoria Sărbu sustinuse în sedințe pe Foris și alții

cunoscut și de alți tovarăși, care veneau la sediinte în acest
 erau sunt Corp C, I. Rădulescu, Băghet, Nechifor Stăne și alții.
 La toate sediintele ale Foris, Victorie Sărbu lăsa notețe anu-
 celor spuse de participanți, notețe pe care apoi Foris le folo-
 sea împotriva celor care în schimbare păreau, într-un timp.
 Astfel stiu cum Foris a folosit asemenea notețe împotriva
 I. Rădulescu, în momentul când I. Rădulescu și-a
 schimbat punctul de vedere asupra com. jud. are.
 La fel aceste notețe au fost folosite împotriva I. Băghet
 și la fel aceste notețe au fost folosite împotriva I. Băghet
 însă nu-mi mai aduc aminte în ce chestiuni. Nu se-
 zăvarea problemelor privind activitatea mea Victorie Sărbu
 se folosea de legăturile personale dintr-un soi, atunci când
 eu nu eram de acord cu ea, dându-mi spunea că în
 acest caz mă legăturile personale nu mai pot fi între noi.
 Astfel, în anul 1941, când eu susțineam că com. jud. are
 dreptate și nu eram de acord cu soluțiile lui Foris, uite
 com. jud. și cu calificarea acestuia că, com. jud. are o
 poziție fracționistă, Victorie Sărbu mi-a spus că aceste
 înseamnă că și eu sunt fracționist și cu acest caz nu
 va mai avea nici-o legătură cu mine. La fel a
 fost și în anul 1943 când eu văzând că Foris se ține
 mai mult de discuția diferitelor "cărți" și că creșterile se
 făceau lent, iar munca tot pe loc, într-o discuție cu Victorie
 Sărbu eu am protestat împotriva acestor lucruri, în vreme
 cămi fapt că mi-a spus același lucru, adică că în acest caz
 nu pot să mai existe nici legăturile personale între noi
 și că eu să n-o iau rază și să ascult de C.C. Era
 vorba și de unele probleme cu care eu fussem de acord
 totuși cum era chestiunea lui Corp, x I. Rădulescu, însă eu
 eram de părere că aceste probleme să fie soluționate
 cât mai repede posibil pentru că oamenii să intre în
 muncă, iar pe de altă parte să nu se piardă timpul cu
 discuții

-6- -136- 1977
cu obținți interminabile pe aceste probleme, știind
că erau în domeniul muncii. Fata de Foris eu nu
am protestat nici hotărât, împotriva acestor oameni
cărui mi era teamă să nu fui scos și eu din
muncă. Știu că am reușit într-o sedință cu el
chiar introducerea în muncă a to. Părvulescu
într-o intervenție mea nu a avut efect, căci Foris
și-a spus astăzi fost „pădăraș to. Părvulescu nu-l ve
face autoritate în scris”. În tot timpul, Victoria Sărbu
a avut poziție alături de Foris, în toate problemele
care se discutau la sedințe în prezența mea. Astfel se
avea aceeași poziție față de com. jnd. cum se a declarat,
că și Foris, că acesta are o atitudine fracționistă și că
deci nu se supune c.c. și m. și face autoritatea tulbură
dizolvată. La fel în celelalte probleme erau sunt apăsări
cărui ale to. Părvulescu, Carp, Băghet, Răceanu și alții,
ce era obținut de Foris sustinând punctul lui de vedere.
Eu nam de acord cu camaraderii să se unească pre-
zintă însă aceasta nu trebuie să ducă la scutirea
lor din muncă și la scutirea lor pe timp îndelungat
astfel eu am fost de acord cu scutirea din muncă
a lui Carp și a to. Răceanu, deasemenea și la muncă
nam conștient că com. jnd. nu are dreptate și că trebuie
să ne supun c.c., întru-mi angajamentul să le
opunem pe to. Părvulescu în sedințe ce a avut opoziție
cu com. jnd. Cănd Cofler a fost acuzat de către
to. Băghet, mi lăgitu în sedința materialilor de partid,
eu m'am mulțumit cu explicația dată de Foris și Victoria
Sărbu care au spus că ei îl muncă la muncă pe Cofler
și deci nici nu poate fi suspectat, și nu am adăugat
această problemă, din cauza că aveam încredere în cei spuse
de ei, care arătau că au cercetat cauzele cădutei. Ulei

Ami mari amintesc că prin anul 1942 a intervenit între
 Victoria Sărlu și to. Aure Toms, un conflict, însă nu-mi mai
 amintesc pe ce problemă. Știu că Victoria Sărlu acuză
 pe to. Aure Toms, că ea conducea oarecăr apărări, că
 nu vombează linia partidului. Mi se pare că în vreme
 acestui fapt to. Aure Toms a fost înlocuită de comu-
 nă apărări, cu to. Manole Tudorache. Eu nu am luat
 parte la discuția și nici la hotărârea asupra acestui problemă.
 Victoria Sărlu lua parte, alături de Foris, la redactarea
 documentelor de partid și le susținea față de ceilalți tovarăși.
 Acest lucru îl știu prin aceea că eu mi-l spunese și
 susținea acele documente față de mine. Avea o fost copil în
 urmărea căruia com. Județean, Platforma din 1941 și alți
 materiale de care nu-mi mai amintesc conștient că erau
 în toate activitățile ei, Victoria Sărlu a susținut în mod
 continuu pe Foris și a dreptat pentru primăria în practică
 a liniei lui. Săvârșesc că ea o făcuse acest lucru
 din cauză că a săvârșit că Foris are dreptate. În toate
 cazurile când Foris era împotriva cuiva, era și ea împotriva
 aceluia tovarăș, cum a fost cazul cu to. Părvulescu, Daughet,
 Aure Toms, Carp, Lăcăanu. După câte mi-am amintesc eu n-am
 luat parte la hotărârile primăriei săvârșite din numele ei
 to. Părvulescu, iar în anul 1943 într-o sedință la Foris, unde
 participau și to. Daughet și Victoria Sărlu eu am avut
 să se termine mai repede discuția cu to. Părvulescu și să
 fie reînnoșată în numele ei. Eu nu știu concret cine a
 luat parte la hotărârea cu privire la to. Părvulescu, afară
 de Foris. Eu am fost de acord cu Foris în ce privește
 problema com. Județean, cea a suspendării din numele ei
 lui Carp și a to. Lăcăanu. Se poate că am mai fost de
 acord și cu alții însă nu-mi mai amintesc cu care probleme
 am avut, căci în unele sedințe Foris conducea unele hotărâri.

Într-o informație, fără a le pune în discuție.
 În un anumit punct, în general, dintr-o discuție pro-
 blemele legate de activitatea com. județeană și a
 celelalte sectoare de muncă cu care erau legate
 și de care mă interesam foarte mult. Hotărârile pe
 care le lua Foris, le discuta mai întâi în victorie
 Sărbu, cu Căpăruș și cu ei în tr. Agin C. cu care
 țineau legătură victorie Sărbu și care era adus, din
 timp în timp la discuție în Foris. Deduce acest lucru
 din aceea că victorie Sărbu mi spunea că era vorba
 de vreo problemă ca "aurea" ca mai fost discutată
 și de alții" cum se copul în organizația unimilitari-
 stă și alte probleme. Că victorie Sărbu discuta mai
 înainte problemele în Foris, deduce din aceea că se locu-
 iau împreună iar pe de altă parte victorie Sărbu era
 totdeauna de acord cu Foris.

Într-o pozitie victorie Sărbu mi povestea că nu era
 deosebit în ce privește problemele care se discutau
 de fapt cu mine și pe care le-am creat mai
 sus, în deosebite de faptul că în ce privește probleme
 com. jud., eu nu am fost un timp de acord cu ea,
 a faptului că am avut ca tr. Sărbu nu mi fie
 simțindu-se în muncă pentru și a faptului că am protestat,
 în anul 1943, împotriva dispozițiilor impuse de Foris,
 fără însă a avea curajul să persist în această
 atitudine de teamă de a nu fi scos și eu din
 muncă.

Aceasta mi este declarația pe care a dat, măcar și o semnez
 propriu, venită de mine.

14 Septembrie 1951.

Nithea

D E C L A R A T I E

=====

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, regiunea Bacău, fiul lui GHEORGHE și al SAFTEI, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București raionul Tudor Vladimirescu Calea Călărași Nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele :

1/. Intrebare :

Arătați în mod amănunțit în ce au constat relațiile dintre Dvs. și FORIS STEFAN ?

Răspuns :

Pe FORIS STEFAN l-am cunoscut în anul 1941, prin luna Iulie sau August, în următoarele împrejurări : După întoarcerea mea din Ploești în Aprilie 1941, am început să activez ca membru în Com. Județean Ilfov, iar legătura noastră din partea C.C. era CARP C.- La Ploești o cunoscusem pe VICTORIA SARBU care, cam în același timp cu mine, a fost chemată și ea de la Ploești să activeze ca ajutor a lui FORIS, după cum am aflat mai târziu.- Imediat după izbucnirea războiului antisovietic, Com. Jud. Ilfov a întocmit un proiect de manifest, proiect ce a fost trimis prin CARP la C.C. spre aprobare.- În loc de aprobare, Com. Județean a primit prin CARP o scrisoare de la C.C. prin care acesta nu era de acord cu proiectul de manifest.- După cum am aflat mai târziu această scrisoare, care avea un caracter polemic, fusese scrisă de FORIS. În urma acestei scrisori a izbucnit un conflict între C.C. și Comitetul Județean, care nu a fost de acord cu scrisoarea primită. Eu eram de acord cu Com. Județean.- Văzând această situație, CARP C. m'a chemat la o întâlnire și mi-a cerut, invocând și cunoștința mai veche dintre noi, să mă desolidarizez de Com. Județean, căci acesta are o poziție fracționistă, căci nu vrea să se supună C.C.-

Cu toată intervenția lui CARP, eu nu m'am desolidarizat de Com. Județean.- Între timp CARP care avea legătură cu VICTORIA

SARBU, i-a comunicat acesteia poziția mea.- VICTORIA SARBU cu care mă împrietenisem în timpul cât eram la Ploești și hotărâsem să ne căsătorim, mi-a făcut o întâlnire prin CARP și apoi m'a dus într-o casă conspirativă, nu-mi amintesc unde era acea casă, și acolo, folosind o copie după scrisoarea trimisă Com.Județean, a încercat să mă convingă că acesta nu are dreptate, arătându-mi că eu dacă nu vreau să fiu fracționist să mă desolidarizez de Comitetul Județean și să mă supun C.C.- Cu toate acestea eu am rămas mai departe alături de Com.Județean.- Peste un timp oarecare VICTORIA SARBU, la o întâlnire, mi-a spus că mă v'a duce la un om mai pregătit care mă va convinge că nu am dreptate să fiu alături de Com.Județean.- Într'adevăr m'am dus cu ea în casa tov. REDLINGER unde era FORIS,- când l-am și cunoscut.- Atunci eu nu știam că acela este FORIS.- Lucrul acesta l-am aflat mai târziu dela CARP C.- Întâlnirea aceasta între mine și FORIS a fost aranjată la insistența VICTORIEI SARBU, căci, după cum mi-a spus ea după aceea, ea n'a vrut să mă lase să merg pe panta fracționismului.- În acea ședință FORIS mi-a explicat că poziția Com. Județean de a nu se supune C.C., este o poziție fracționistă și mi-a zis să aleg : cu cine vreau să merg, cu fracționiștii sau cu C.C. ? În susținerea tezei lui asupra poziției fracționiste a Com.Județean el mi-a arătat un pasaj din Istoria P.C.(b) care se referea la centralismul democratic și anume că toate organizațiile trebuie să se supună centrului.- Eu m'am lăsat convins de aceste argumente și am declarat că nu vreau să fiu fracționist și ca atare mă supun C.C.-ului și mă desolidarizez de Com.Județean. În urma acestui fapt el mi-a dat sarcin să-l ajut pe CARP C. să convingă și pe ceilalți membri ai Com.Județean că au o poziție nejustă, lucru ce am făcut într-o ședință a Com.Județean unde a venit CARP C.-

La acea ședință însă nu s'a ajuns la nici un rezultat.- Peste un timp oarecare am fost chemat din nou la FORIS împreună cu CARP C. și ni s'a dat să studiem și să ne spunem părerea asupra proiectului Platformei din 1941, la care eu și cu CARP am făcut niște observații, însă nu-mi mai amintesc care anume,adică referitor la ce probleme anume.- Prin luna Noiembrie sau Decembrie 1941, am fost chemat din nou la FORIS,prin CARP sau VICTORIA SARBU.- Aici mai era și tov.PARVULESCU.- În acea ședință s'a discutat ca tov.PARVULESCU să țină o ședință cu Com. Județean, pentru a-l convinge să se supună C.C.,iar în cazul că totuși nu se va supune, atunci să fie dizolvat.- Eu am primit sarcina de a-l susține pe tov.PARVULESCU în această ședință,lu-

cru ce am și făcut.- Această ședință cu Comitetul Județean n'a dat nici un rezultat în urma cărui fapt Com.Județean a fost dizolvat.- La sfârșitul lunii Decembrie 1941 sau la începutul lunii Ianuarie 1942 într'o ședință la FORIS unde era și tov.PARVULESCU și mi se pare și CARP s'a hotărât ca eu să primesc sarcina de secretar al Com.Județean și prin CARP, care era legătura mea superioară în vremea aceea, să preiau munca, lucru ce am și făcut, la începutul anului 1942.- În primele luni ale anului 1942, m'am mai dus de câteva ori, împreună cu CARP, la ședințe cu FORIS, unde raportam despre activitatea mea la județeană și unde FORIS insistă mai mult asupra respectării măsurilor conspirative și a organizării muncii Com.Județean.- Pe la jumătatea anului 1942, după cât îmi amintesc, legătura mea superioară a fost tov.RANGHET. În această perioadă FORIS, la care mă mai duceam din când în când la ședințe, ne-a pus ca sarcină să organizăm " Uniunea Patrioților" în care pot intra toți cei ce sunt împotriva ocupației nemțești și a războiului.- Munca în această privință a început cu ajutorul lui LEVENTE și a altor intelectuali, fără însă a se reuși să se cuprindă mai larg și pe muncitorii din fabrică.-

Tot în acea perioadă FORIS mi-a cerut prin VICTORIA SARBU să refac legătura cu Ploești.- Pentru aceasta am luat legătura cu tov.V.DUMITRESCU din București, pe care îl cunoșteam și l-am trimis la Ploești unde prin tov.NAE HERESCU, a refăcut legătura cu organizația din Ploești din partea căruia veneau la București tov.MARINESCU GH. sau MUNTEANU IOAN.- Această legătură am predat-o tov.RANGHET, care a ținut-o până în anul 1943, când mi-a fost predată mie din nou.- În anul 1942 la o ședință unde era în afară de VICTORIA SARBU și Tov.RANGHET, -FORIS ne-a comunicat că tov.PARVULESCU nu recunoaște că din vina lui, care n'a controlat aplicarea măsurilor de conspirație, au fost arestați un grup de tineri, în frunte cu tov.VINTE, precum și că tov.PARVULESCU și-a schimbat poziția față de Comitetul Județean și că susține că în conflictul dintre acesta și FORIS, comitetul județean a avut dreptate.- Tot atunci FORIS a spus că tov.PARVULESCU a fost scos din muncă până își va face autocritică.- Aceste lucruri FORIS le-a comunicat cu titlul informativ, fără a fi puse în discuție atunci.- Eu nu-mi mai amintesc ce poziție am luat față de această comunicare a lui FORIS.- În anul 1942, la o ședință la FORIS, unde era și tov.RANGHET, acesta a pus problema formării unei delegații care să ducă tratative cu MANIU.- Eu și tov.RANGHET am fost de acord cu aceasta.- S'a stabilit că această delegație să fie formată din tov.PETRE ION, dela Gaz și Electri-

citatie și din tov. GEORGESCU dela C.F.R. și ca eu să țin legătură cu această delegație.- Mai târziu tov.GEORGESCU a fost scos din delegație, din cauză că era cunoscut de Siguranță și se mișca greu, în locul lui intrând tov.MIHAIL MAGHERU.-

În anul 1943, din dispoziția lui FORIS, am predat lui KOFFLER atât legătura cu Uniunea Patrioților cât și cu delegația care ducea tratative cu MANIU.- Tot în anul 1942, s'a stabilit să se creieze un resort special pentru acțiunea de diversiune și sabotaj.- Răspunderea acestei munci a fost dată tov.RANGHET.- Eu am fost de acord cu aceste măsuri.- Resortul acesta nu s'a dezvoltat decât mai târziu când a fost preluat de către tov.BOD-NARAS în anul 1943.-

În anul 1943 am fost chemat împreună cu tov.RANGHET la o ședință cu FORIS, când acesta a ridicat problema cooptării lui tov.RANGHET și a mea în C.C.Eu nu am fost de acord cu aceasta, însă FORIS a spus că este o sarcină de partid și că trebuie să primesc, cu atât mai mult cu cât C.C.este descomplesat. Tov.RANGHET a fost de acord cu cooptarea mea în C.C.În urma acestui fapt legătura mea superioară n'a mai fost tov.RANGHET ci VICTORIA SARBU, care venea din partea lui FORIS.NU-mi amintesc dacă în aceiaș ședință sau în alta, FORIS a propus să fie atrasă în C.C.și VICTORIA SARBU, motivând că ea, în calitate de ajutor al lui, în orice caz cunoaște întreaga muncă a C.C-ului. Tov.RANGHET și cu mine am fost de acord cu atragerea VICTORIEI SARBU în C.C.Tot prin acel timp am fost atrași în C.C.și tov. IONITA C.și TRANDAFIRESCU ILIE.Aceasta s'a făcut la propunerea lui FORIS și noi, adică eu și tov.RANGHET am fost de acord.Am fost însărcinat să comunic celor doi tovarăși această hotărâre lucru pe care l-am și făcut. Tov.IONITA CONSTANTIN și TRANDAFIRESCU ILIE n'au luat parte însă la nici o ședință ținută la FORIS întrucât aveau o situație conspirativă proastă și se deplasau cu mare greutate.În această perioadă, la una din ședințe FORIS a cerut scoaterea din muncă a lui CARP C.pe motiv că nu a păstrat regulile conspirației și pentru faptul că a adus pros- tituate în acea locuință conspirativă. Eu am fost de acord cu acest lucru. Tot atunci s'a hotărât ca tov.RANGHET să stea de vorbă cu CARP și a-l face conștient de greșelile comise.După cât îmi amintesc în această privință a stat de vorbă cu CARP și tov.AGIU CONSTANTIN.În anul 1943, la o ședință la FORIS, eu, văzând că scoaterea tov.PARVULESCU din muncă se prelungește, am cerut ca să se termine cât mai repede discuția cu el și să fie reîncadrat în muncă.FORIS a ridicat problema că tov.

PARVULESCU trebuie să-și facă autocritică în scris și numai în urma acestui lucru va putea fi reatras în muncă. La această gedință, la care era de față și tov. RANGHET și VICTORIA SARBU, eu nu am insistat cu hotărâre asupra cererii făcute, fiindu-mi teamă de a nu fi scos și eu din muncă de către FORIS. Tot prin anul 1943, FORIS mi-a cerut să-i dau prin VICTORIA SARBU notițe biografice asupra activiștilor și membrilor de partid din București. El a motivat această cerere prin aceea că C.C. trebuie să cunoască oamenii în scopul de a-i putea folosi cât mai bine pe fiecare, iar pe de altă parte pentru a se putea evita strecurarea de provocatori în organizație. Eu am strâns dela tovarășii din com. județean un număr de circa 20-30 asemenea notițe biografice pe carele-am trimis apoi lui FORIS prin VICTORIA SARBU. Mai târziu aceste notițe, împreună cu alte materiale interne de partid, au căzut în mâinile Siguranței într-o casă unde le lăsase KOFLER. Aceasta s'a întâmplat pela sfârșitul anului 1943. În vara anului 1943 a intervenit un conflict între FORIS și tov. RACEANU care era membru al biroului județean împreună cu tov. NICHIFOR STERE și cu mine. Eu nu mi mai amintesc pe ce probleme anume a fost acest conflict însă îmi aduc aminte că am fost de acord cu FORIS în această problemă. În urma acestui fapt tov. RACEANU a rupt legăturile cu com. județean, unde, după cât îmi amintesc, avea legătură cu tineretul și cu C.F.R.-ul. În anul 1942 sau 1943, LEVENTE cu care aveam legătură în acea vreme, mi-a spus că un grup de funcționari dela Institutul Central de Statistică, printre care și el și majoritatea tovarășilor de acolo au primit ordin să meargă în teritoriul sovietic cotropit, pentru a face propagandă în favoarea României și m'a întrebat ce să facă căci dacă nu pleacă s'ar putea să fie arestați. Eu nu am știut atunci ce răspuns să dau și l-am întrebat pe FORIS ce este de făcut în această situație. FORIS mi-a spus că dacă nu vor putea evita plecarea în Uniunea Sovietică, atunci tovarășii dela Statistică, să plece, însă să caute să saboteze misiunea ce au primit-o. Eu am comunicat acest răspuns lui LEVENTE, în urma cărui fapt ei au plecat. În felul acesta eu am fost de acord cu plecarea acestor tovarășii. Văzând că în această perioadă principala activitate a lui FORIS, constă în discutarea diferitelor "cazuri" - CARP, tov. PARVULESCU, ANA TOMA, ILONA POP, RACEANU) și că munca stă pe loc, iar pe de altă parte arestările se țin lanț, am protestat împotriva acestui fapt față de VICTORIA SARBU arătându-i că ea și FORIS se țin

mai mult de discuții în loc de treabă. Ea mi-a răspuns că fără o linie unitară nici activitate rodnică nu se poate duce, că acești tovarăși trebuie să-și recunoască greșelile și că eu să caut "să n'o iau razna ca alții" și să ascult de C.C. Față de FORIS eu nu am ridicat aceste chestiuni, întrucât eram tot timpul stăpânit de teama de a nu fi scos din muncă. Mă străduiam ca munca comitetului județean să se desfășoare cât mai bine, gândindu-mă că fiecare va răspunde pentru faptele lui. În anul 1943, prin luna Decembrie au căzut în mâinile Siguranței mai multe materiale interne de partid, care erau lăsate de KOFLER într-o casă. În legătură cu aceasta, tov. RANGHET a declarat că, KOFLER este suspect, fapt împotriva căruia FORIS și VICTORIA SARBU au protestat, căutând să-mi arate că tov. RANGHET nu are dreptate întrucât ei îl cunosc bine pe KOFLER și știu despre el că "este un om bun și de toată încrederea". În a doua jumătate a anului 1943 și la începutul anului 1944, am fost de mai multe ori la ședințe cu FORIS, împreună cu tov. BODNARAS. La aceste ședințe se discuta mai ales despre organizarea muncii de diversiune și sabotaj, a cărei răspundere o avea tov. BODNARAS și despre eliberarea tov. GHEORGHIU DEJ din lagăr. În legătură cu aceasta eu m'am angajat să organizez o casă conspirativă pentru tov. GHEORGHIU DEJ, precum și să caut cu ajutorul tovarșilor din București vre'o legătură spre lagăr. După câțva timp, prin tov. ANDREI LOB VRANCEA s'a luat legătură cu un ofițer concentrat la lagăr care era hotărât să dea sprijin la evadarea tov. GHEORGHIU DEJ. Aducând la cunoștință lui FORIS toate aceste lucruri, el a spus că să mai așteptăm cu organizarea evadării căci "nu avem condiții conspirative destul de bune" și că "s'ar putea ca tov. GHEORGHIU DEJ să fie arestat" lucru de care va fi apoi învinuit el, FORIS. În această perioadă eu am sprijinit pe tov. BODNARAS la organizarea grupelor de luptă patriotice. Cu câteva zile înainte de 4 Aprilie 1944, am fost la o ședință la FORIS, unde erași tov. PARVULESCU. Faptul că era și tov. PARVULESCU m'a bucurat foarte mult, lucru ce i l-am și spus tov. PARVULESCU pe drum la plecarea dela ședință. O zi sau două după 4 Aprilie tov. MITI, tehnica C.C., a venit la o întâlnire cu mine și arătându-mi hotărârea C.C., mi-a cerut, în numele tov. BODNARAS să-i predau toate legăturile pe care le am. Eu nu am înțeles care este situația și nu am vrut să-i predau nici o legătură, insistând ca să-mi facă o întâlnire cu tov. BODNARAS. Peste câteva zile m'am întâlnit cu tov. BODNARAS care, luându-mă acasă la el, mi-a explicat că s'a organizat un

nou C.C. și că eu trebuie să mă supun dacă sunt un om cinstit. In urma acestui fapt eu am declarat că sunt hotărât să pre-
dau toată munca pe care o am, arătându-i că m'am făcut
acest lucru dela început, intrucât el nu era legătura mea su-
perioară, iar pe de altă parte am cerut să nu fiu lăsat fără
muncă.

După aceasta mi s'a făcut legătură cu tov. RANGHET că-
ruia i-am predat toate legăturile mele, fie lui direct fie
tov. VRANCEA, potrivit dispoziției primite dela tov. RANGHET. După
ce am predat toate legăturile mele, tov. BODNARAS m'a dus într'o
casă conspirativă, unde era FORIS și cu VICTORIA SARBU. In aceas-
tă casă am fost reținut mai bine de o lună după care am fost
scos și mi s'a dat sarcina să muncesc la organizarea forțelor
de luptă patriotice, împreună cu tov. TUDOR MEADIN, sub conduce-
rea tov. BODNARAS. După 23 August 1944, într'una din zile, FORIS
a fost adus la sediul din Aleea Alexandru și văzându-ne acolo
pe mine și pe CARP, ne-a îmbrățișat. De atunci nu l-am mai
văzut pe STEFAN FORIS. In activitatea mea din anii războiului
eu am executat directivele primite dela FORIS, fie direct, fie
prin CARP CONSTANTIN, tov. RANGHET sau prin VICTORIA SARBU,
directive care se refereau la organizarea muncii com. județean
și activitatea celorlalte sectoare demuncă cu care am avut
legătură între timp. In toată această perioadă eu nu mi-am
dat seama că el duce o activitate dușmănoasă, cu toate că erau
unele lucruri cu care nu eram de acord, după cum am arătat mai
sus, însă de teamă de a nu fi scos din muncă nu m'am ridicat
cu hotărâre împotriva lor. In ce privește atitudinea mea din
acea perioadă ea a fost influențată în anumită măsură și
de VICTORIA SARBU care mereu căuta să mă convingă să nu merg
și eu împotriva lui FORIS, așa cum au făcut și alți tovarăși.
Aceste lucruri nu micșorează vina mea de a fi sprijinit pe
FORIS in desfășurarea politicei lui dușmănoase, vină pe care
o recunosc cu toată hotărârea și in mod sincer.

Intrebare:

Arătați in mod amănunțit in ce a constat activitatea
desfășurată de FORIS STEFAN până la 4 Aprilie 1944 și care a
fost poziția și acțiunile sale in raport cu linia și sarcinile
ce stăteau in fața P.C.R. in acea perioadă?

Răspuns:

După cum mi-am dat seama mai târziu, in toată perioada
războiului FORIS a desfășurat o activitate contrară liniei
și sarcinilor ce stăteau in fața Partidului, in acea perioadă.

Astfel încă dela începutul războiului el a impus o discuție cu comitetul județean Ilfov, cu scopul de a-l opri dela o activitate rodnică împotriva războiului hitlerist, discuție care a dus la stagnarea muncii și apoi la dizolvarea com. județean. Mai pe urmă, în anii următori, el s'a ocupat cu crearea de "cazuri" care totdeauna duceau la scoaterea din muncă a activiștilor respectivi. Astfel, sub diverse pretexte au fost scoși din muncă tov. ANA TOMA, ILONA POP, PARVULESCU, CARP, RACEANU și alții. El motiva aceste acțiuni ale lui prin aceea că activiștii respectivi nu merg pe linia partidului și că pentru a fi repuși în muncă ei trebuie să-și facă autocritica în scris. În același timp, cu toate că la fiecare ședință aproape, se discuta despre acțiunea de subminare a mașinei de război hitleriste el nu a luat nici o măsură temeinică pentru mobilizarea întregului partid și a tuturor patrioților în această acțiune vitală pentru vremea aceea. El motiva aceasta prin situația conspirativă proastă care ar împiedica organizarea unor acțiuni mai mari în acest sens. Cu toate că în permanență se discuta despre păstrarea regulilor de conspirație, FORIS n'a luat în mod real vre'o măsură serioasă pentru apărarea împotriva siguranței și căderile s'au ținut lanț tot timpul războiului, fapt pe care îl explica prin nerespectarea regulilor de conspirație de către unii din cei arestați. FORIS n'a luat măsurile necesare pentru menținerea unei legături regulate cu provincia, aceste legături fiind în cea mai mare parte pierdute sau ținute cu totul sporadic. În felul acesta tovarășii din provincie nu au primit sprijinul necesar, pentru a-și putea desfășura activitatea în cele mai bune condițiuni posibile. În documentele de partid din acea vreme, cu toate că se trasa, în general, o linie justă, nu se luau măsurile organizatorice pentru punerea ei în practică, în vederea subminării mașinei de război hitleriste. Din dispoziția lui FORIS, activiștii erau schimbați cu munca, în permanență. Astfel prin comitetul județean Ilfov au trecut în perioada războiului, zeci de activiști. Aceste dese schimbări au dus la împiedicarea desfășurării unei activități normale a comitetului județean, la împiedicarea mobilizării temeinice a organizației împotriva războiului hitlerist. Cu toate că aproape la fiecare ședință, după cum am arătat, FORIS vorbea despre vigilență și păstrarea regulilor de conspirație, el a dat materialele interne de partid, notițe cu privire la discuțiile din ședințe,

notițe biografice ale activiștilor - lui KOFLER, materiale care apoi au căzut în mâinile siguranței și a luat poziție de apărare a lui KOFLER atunci când tov. RANGHET l-a acuzat pe acesta că este suspect în legătură cu căderea acestor materiale.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

ss.N.Petrea

20 Sept.1951

Declarație.

Subsemnatul Petre Nicolae născut la 1 Iunie 1914 în comuna Săgea raionul Roman, regiunea Bacău, fiul lui Șteoghe și al Sofiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București - noștrul Tudor Vladimirescu Calea Călimărași nr. 51, în prezent singur, asupra tuturor persoanelor care răspund următoarelor:

1. Intrebare: Ați ați în mod amănunțit cum au constatat relațiile dintre dvs. și Foris Ștefan?

Răspuns: De Foris Ștefan l-am cunoscut în anul 1941, prin luna Iulie sau August, în următoarele împrejurări: După întoarcerea mea din Ploști în Aprilie 1941 am început să activez ca membru al com. județean reform, iar legătura noastră din partea C.C. era Corp C. La Ploști a cunoscut pe Victor Sărbu care, cum în anul 1939 cu mine, a fost chemat să se ducă la Ploști să activeze ca ajutor al lui Foris, după cum am aflat mai târziu. Immediat după îndeplinirea atribuțiilor anterioare, com. jud. reform a întocmit un proiect de manifest, proiect ce a fost trimis prin Corp la C.C. spre aprobare. În loc de aprobare, com. județean a primit prin Corp o scrisoare de la C.C. prin care acesta nu era de acord cu proiectul de manifest. După cum am aflat mai târziu această scrisoare, care avea un caracter polemic, fusese scrisă de Foris. În urma acestei scrisori a izbucnit un conflict între C.C. și com. județean, care nu a fost de acord cu scrisoarea primită. În urma de acord cu com. județean. Văzând această situație, Corp C. m-a chemat la o întâlnire și mi-a cerut, înscuturându-se amănunțit mai multe dintre noi, să ne desolidăm de com. județean, căci acesta are o poziție fracționistă, căci nu vrea să se rupă C.C. unită.

cu toate intervențiile lui Carp, eu nu m'am desolidarizat de Com. județean. Într-un timp Carp care avea legătură cu Victor Sălușan, i-a comunicat această poziție mea. Victor Sălușan, care nu împietrindea în timpul cât eram la Bistrița și hotărâsem să ne căsătorim, mi-a făcut o întâlnire prin Carp, și apoi m'a dus într-o casă conjugală, m-a amintit unde era acea casă, și acolo, folosind o copie după scrisorile trimise Com. județean, a încercat să mă convingă că acesta nu are dreptate, invitându-mă să luăm decizia în vârstă să fim fracționist și să desolidarizăm de Com. județean și să mă supun C.C. Cu toate acestea eu am rămas în poziția alături de Com. județean. După un timp deoarece Victor Sălușan, la o întâlnire, mi-a spus că nu va dea la un om mai puțin decât ceea ce mă va convinge că nu am dreptate să fim alături de Com. județean. Într-o zi m'am dus eu la în casa lui Redlinger unde era Faris, când l-am și cunoscut. Atunci eu nu știam că acela este Faris. După aceea l-am aflat mai târziu de la Carp C. Într-o zi această discuție între mine și Faris a fost amânată la următoarea vizită a Sălușan, căci, după cum mi-a spus că după aceea, eu n'a vut să mă las să merg pe partea fracționistului. În acea sechintă Faris mi-a explicat că poziția Com. județean de a nu se supune C.C. este o poziție fracționistă și mi-a zis să alegem cine vreau să merg cu fracționistii sau cu C.C. În susținerea tezei lui asupra poziției fracționiste a Com. județean el mi-a citat un pasaj din Istoria P.C.R. care se referă la centralismul democratic și amme că toate organizațiile trebuie să se supună centralului. Eu m'am lăsat convins de acest argument și am declarat că nu vreau să fim fracționist și să atare mă supun C.C.ului și mă desolidarizăm de Com. județean. În urma acestui fapt el mi-a dat seama să-l ajut pe Carp C. să convingă și pe ceilalți membri ai Com. județean că au o poziție neașteptată, lucru ce am și făcut într-o sechintă a Com. jud. unde a venit Carp C.

Antea

La acea sedință însă nu s'a ajuns la nici un rezultat. Bete un timp oarecui am fost chemat din nou la Foris împreună cu Corp C. și mi s'a dat să studiem și să ne spunem părerea asupra proiectului Stat formei din 1942, la care eu și cu Corp am făcut niște observații, însă nu-mi mai amintesc care anume, adică referitor la ce probleme anume. Prin luna noiembrie sau decembrie 1941 am fost chemat din nou la Foris, prin Corp sau Victoria Sion, din mai era și tor. Răvulescu. În acea sedință s'a discutat ca tor. Răvulescu să țină o sedință cu com. județean, pentru a-l convinge să se supună C.C. iar în cazul în care nu se va supune, atunci să fie dizolvat. Eu am primit sarcina de a-l sustine pe tor. Răvulescu în această sedință, lucru ce am și făcut. Aceasta sedință în comitetul județean n'a dat nici un rezultat urmasă cămi fost com. județean a fost dizolvat. La sfârșitul lunii decembrie 1941 sau la începutul lunii Ianuarie 1942 într-o sedință la Foris unde era și tor. Răvulescu și mi se pare și Corp s'a hotărât ca eu să primesc sarcina de secretar al com. județean și prin Corp, care era legitimă mea superioritate în vremea aceea, să primesc numea, lucru ce am și făcut, la începutul anului 1942. În primele luni ale anului 1942 m'am mai dus de câte-va ori, împreună cu Corp, la sedințe cu Foris, unde raport, despre activitatea mea la județean și unde Foris m'asta mai mult asupra respectării măsurilor conspirative și a organizării muncii com. județean. Bela gimnasticea anului 1942, după cât mi-amintesc, legătura mea superioară a fost tor. Laughet. În această perioadă Foris, la care mă mai duceam din când în când la sedințe, ne-a pus ca sarcină să organizăm „Munca Patriotică” în care pot intra tinerii ce sunt supraviețuitori supraviețuitorii și a risboailui. Munca în această privință a început cu ajutorul lui Șerban și alții intelectuali fără însă a se pune și se cuprinsă mai larg și pe muncarii din fabrică. Alina.

Tot în acea perioadă Foris mi-a cerut, prin Victorie Sărbu să
 refacă legătura cu Floști. Pentru aceasta am luat legătura cu
 to. V. Dumitrescu, din București, pe care îl cunoșteam, și l-am trimis la
 Floști unde prin to. Val. Harsu a refăcut legătura cu organizația
 din Floști din partea căreia veneau la București to. Marinu și to. Dan
 Munteanu Ioan. Această legătură am predat-o apoi to. Raughet
 care a rămas până în anul 1943, când mi-a fost predată mie din
 nou. În anul 1942 la o sedință unde era în afare de Victorie
 Sărbu și to. Raughet, Foris, ne-a comunicat că to. Păvălău
 nu neamoste că din vîna lui, care n'a controlat aplicarea
 măsurilor de conspirație, au fost arestați un grup de tineri,
 în frunte cu to. Viute, printre ei și to. Păvălău și-a schimbat
 poziția față de comitetul județean și că susține că în condi-
 țile din țară acesta și Foris, comitetul județean a avut dreptate.
 Tot atunci Foris a spus că tovarășul Păvălău a fost scos din
 mîna pînă în va face autocritică. Aste lucruri Foris le-a
 comunicat în titlu informativ, fără a fi puse în discuție atunci.
 Eu mi-am mai amintesc de poziții care au fost făcute de atunci
 comunicare a lui Foris. În anul 1942, la o sedință la Foris,
 unde era și to. Raughet, acesta a pus problema formării
 unei delegații care să ducă tratative cu Marini. Eu și to. Ra-
 ghel, am fost de acord cu aceasta, s'a stabilit ca din
 această delegație să fie formată din to. Lehe Ion, din Baz
 și Electricitate și din to. Georgescu de la C.F.I. și ea cu să tîie
 legătură cu această delegație. Mai tîrziu to. Georgescu a fost
 scos din delegație, din cauza că era cunoscut de siguranță și
 se mîșca greu, în locul lui intrînd to. Mihail Magheru.
 În anul 1943, din dispoziție lui Foris, am predat lui
 Kofler atât legătura cu Marini, cât și cu delegația
 care ducea tratative cu Marini. Tot în anul 1942 s'a
 stabilit să se țină un resort special pentru activități de
 diversime și sabotaaj. Răspunderea acestei mîini a fost dată
 to. Raughet. Eu am fost de acord cu aceste măsuri. Resortul
 acesta nu s'a desvoltat destul mult tîrziu când a fost preluat
 de către to. Ochianu, în anul 1943.

Urmare.

În anul 1943 am fost chemat împreună cu Tr. Laughet la o
 sedință cu Foris, când acesta a ridicat problema cooptării
 lui Tr. Laughet și a mea în C.C. Eu nu am fost de acord
 cu aceasta, însă Foris a spus că este o sarcină de partid și
 că trebuie să primim, cu atât mai mult în cât C.C. este
 discomplicată. Tr. Laughet a fost de acord cu cooptarea
 mea în C.C. În urma acestui fapt legătura mea cu
 persoana n-a mai fost Tr. Laughet, ci Victoria Sărlu,
 care venea din partea lui Foris. M-am amintit că în
 acea sedință sau în alta, Foris a propus să fie atores în
 C.C. și Victoria Sărlu, motivând că ea, în calitate de ajutor al
 lui, în acea calitate încheiea munca a C.C.ului. Tr. Laughet
 și eu mine am fost de acord cu atoresa Victoriei Sărlu
 în C.C. Tot prin acel timp am fost atores în C.C. și Tr.
 Joniță C. și Trandafirescu Ilie. Aceasta s-a făcut la propo-
 nerea lui Foris și noi, adică eu și Tr. Laughet, am fost
 de acord. Am fost însămurat să comunic celor doi tineri
 aceste hotărâri, lucru pe care l-am și făcut. Tr. Joniță C.
 și Trandafirescu Ilie n-au luat parte însă la mișcările
 făcute la Foris, întrucât aveau o situație conspirativă
 proastă și se deplasau cu mare greutate. În această
 perioadă, la una din sedințele Foris, a cerut scutirea din
 muncă a lui Corp C. pe motiv că nu a păstrat regulile
 conspirative și pentru faptul că a aclus prostituate într-o
 casă conspirativă. Eu am fost de acord cu acest lucru.
 Tot atunci s-a hotărât ca Tr. Laughet să stea de vorbă
 cu Corp și să-l facă conștient de greșile comise. După
 cât îmi amintesc în aceste privințe a stat de vorbă cu
 Corp și Tr. Agiu Lăzu. În anul 1943 la o sedință la Foris,
 eu, văzând că scutirea Tr. Păvălescu din muncă se prelu-
 a ușor, am cerut ca să se termine cât mai repede discuția
 cu el și să fie reînscris în muncă. Foris a ridicat pro-
 blema că Tr. Păvălescu trebuie să-și facă autocritica în scris
 și numai în urma acestui lucru va putea fi reînscris în muncă
 ulterioară.

-6- -117-
La această sedință, la care era de față și to. Lauchpatt
Victoria Sărbu, eu mi-am insistat în hotărâre asupra cere-
rei făcute, fiindu-mi teamă de a nu fi scos și eu din
muncă, de către Forș. Tot prin anul 1943 Forș mi-a cerut să
dau prin Victoria Sărbu, notițe biografice asupra activității ei
membrului de partid din București. Ea a motivat această cerere
prin aceea că C.C. trebuie să cunoască oamenii în scopul de
a-i putea folosi cât mai bine pe fiecare, iar pe de
altă parte pentru a se putea evita streșnirile de provo-
catori în organizație. Eu am strâns de la tovarășii din com-
judetean un număr de circa 20-30 asemenea notițe bio-
grafice pe care le-am trimis apoi lui Forș prin Victoria
Sărbu. Mai târziu aceste notițe, împreună cu alte mate-
riale interne de partid, au căzut în mâinile semnatarilor
intimă casă unde le lăsașe Coșler. Aceasta s'a întâmplat
pe la sfârșitul anului 1943. În vara anului 1943 a
intervent un conflict între Forș și to. Lăcăm care eu
membru al biroului județean împreună cu to. Nechifor
stere și eu mine. Eu mi-am mai amintit pe ce pro-
blemă anume a fost acest conflict însă mi-am uitat
că am fost de acord cu Forș în această problemă.
În urma acestui fapt to. Lăcăm a rupt legăturile cu
com. județean, unde, după cât mi-am amintit, erau
legături cu tineretul și cu C.F.R. ul. În anul 1942
sau 1943, la vremea, eu ceream în legătură în acea
vreme, mi-a spus că un grup de funcționari dela
Institutul Central de Statistică, printre care și el și ma-
ritates tovarășilor de acolo, au primit ordin să meargă
în teritoriul sovietic cotoșit, pentru a face propozitii
în favoarea României și m'a întrebat ce să facă, că
dau nu pleacă sau putea să fie arestați. Eu mi-am
stăruit atunci ce răspuns să dau și l-am întrebat pe
Forș ce este de făcut în această situație. Forș mi-a
spus că dacă nu vor putea evita plecarea în Uniunea Sovietică,
white

- 7 - - 12 -

atunci torărești dela statistică să plece, însă să cante și
săbetele nișmea ce au primit-o. Eu am commentat
aer răspuns lui Levente, în urma căruia fost ei să
pleat. În felul acesta eu am fost de acord cu ple-
cora acestor torărești. Văzând că în aceste perioade
principale activitate a lui Foris constă în discutarea
diferitelor "cazuri" - corp, în: Bărbulescu, Ana Toma, Stoma
Sap, Lăceanu) - și că munca stă pe loc, iar pe de altă
parte chestiunile se țin lant, am protestat împotriva
acestui fapt față de Victoria Sărbu, arătându-i că ea și
Foris se țin mai mult de discuții în loc de treabă, că
nu s-a răspuns că făc o lume mizeră și activitate noastră
nu se poate duce, că astăzi torărești trebuie să-și munosce
grijile și că eu să cant "să nu iau nașca ca
altii" și să asult de C.C. Față de Foris eu nu
am ridicat aceste chestiuni, întrucât eram tot timpul
stăpinit de teama de a nu fi seos din muncă. Mă
găseau eu munca comitetului județean să se desfasoare
cu mai bune, gândindu-mă că fiecare va răspunde pentru
fețele lui. În anul 1943, prin luna decembrie au căput
în mâinile Siguranței mai multe materiale interne de
partid, care erau lăsate de Căfler într-o casă. În legătură
cu acestea, în. Raughet a devenit că, Căfler este suspect,
fapt împotriva căruia Foris și Victoria Sărbu au protestat,
cântând să-și arate că în. Raughet nu are dreptate
întrucât ei îl cunosc bine pe Căfler și știu despre el
că "este un om bun și de totă încredere". În a doua
jumătate a anului 1943 și la începutul anului 1944 am
fost de mai multe ori la sedințe cu Foris împreună
cu în. Boduăraș. La aceste sedințe se discuta mai
ales despre organizarea muncii de diversime și sabotez,
a cărei răspundere o avea în. Boduăraș și despre
ultime.

eliberarea tor. Gheorghe-Deg din lagăr. În legătură cu aceasta eu m'am angajat să organizez o așa conspirativă pentru tor. Gheorghe-Deg precum și să caut cu ajutorul tovarășilor din București vreo legătură spre lagăr. După câțiva timp, prin tor. Andrei Dăb. Vancea s'a luat legătură cu un ofițer concentrat la lagăr care se hotărât să dea sprijin la eliberarea tor. Gheorghe-Deg. Adunând la cunoștință lui Foris toate aceste lucruri, el a spus că să nu mi se aplecăm cu organizarea evadării căci "nu avem condiții conspirative destul de bune" și că "s'ar putea ca tor. Gheorghe-Deg să fie arestat" lucru de care va fi apoi învinuit el, Foris. În această perioadă eu am sprijinit pe tor. Boduărescu la organizarea grupelor de luptă patriotice. Cu câteva zile înainte de 4 aprilie 1944, am fost la o sedință la Foris, unde era și tor. Păvălescu. Faptul că era și tor. Păvălescu m'a bucurat foarte mult, lucru ce i l'am și spus tor. Păruș. Lume pe drum, la plecarea dela sedință, o zi sau două după 4 aprilie tor. Cluș, tehnică C.C., a venit la o întâlnire cu mine și arătându-mi hotărârea C.C., mi-a cerut, în numele tor. Boduărescu, să-i predau toate legăturile pe care le am. Eu nu am înțeles care este situația și nu am vrut să-i predau nici o legătură, insistând că să-mi facă o întâlnire cu tor. Boduărescu. După câteva zile m'am întâlnit cu tor. Boduărescu, care, peste câteva zile m'am întâlnit cu tor. Boduărescu, care, luându-mă acasă la el, mi-a explicat că s'a organizat un nou C.C. și că eu trebuie să mi se supună desigur un nou C.C. În urma acestui fapt eu am declarat că sunt hotărât să predau toate numele pe care o am, arătându-i că mai am făcut acest lucru de la început întreg, el nu are legătură mare supărător, iar pe de altă parte am cerut să nu fim lăsați fără nume.

Ultime

157
-9-
După aceasta mi s-a făcut legătură cu tor. Ronghet, cămărașii au predat toate legăturile mele, fie lui direct, fie tor. Vrancea, potrivit dispoziției primite de la tor. Ronghet. După ce am predat toate legăturile mele, tor. Bolnareș m'a dus într-o casă comunală, unde era Foris cu Victoria Sîmbu. În această casă am fost petrecut mai bine de o lună după care am fost scos și mi s'a dat sarcina să munesc la organizarea Forței de luptă patrioțice, împreună cu tor. Tudor Mladin, sub conducerea tor. Bolnareș. După 23 august 1944, intrăm din zile Foris și am fost adus la sediul din Albia Alexandru și văzându-ne acolo pe mine și pe corp. ne-a învârtit. De atunci nu l-am mai văzut pe Ștefan Foris. În activitatea mea din anii războiului eu am executat directivele primite de la Foris, fie direct, fie prin corp C, tor. Ronghet sau prin Victoria Sîmbu, directive care se refereau la organiza. Re munici com. județean și activitatea clericală se făcea de muncă eu care am avut legătură între timp. În toate aceste perioade eu nu mi-am dat seama că el dădea o activitate din mănăstire, eu toate că erau unele lucruri eu care am eram de acord, după cum am arătat mai sus, însă de teamă de a nu fi scos din muncă, nu m'am ridicat cu hotărâre împotriva lui. În ce privește atribuțiile mele din acea perioadă ea a fost influențată în amănunt de muncă și de Victoria Sîmbu care mereu conta să mă convingă să nu merg și eu împotriva lui Foris, așa cum am făcut altă dată. Pentru lucruri nu m'au interesat vine mereu de a fi sprijinit pe Foris în desființarea politicii lui din mănăstire, vine pe care o numesc eu toate hotărârile și în mod sincer.

2. Intrebare: Aritati in mod amanuntit in ce a
constat activitatea desfasurata de Foris si foraj piana la Republica
Moldova

Ata necesare pentru mentinerea unei legături regulate cu provincia, aceste legături fiind în cea mai mare parte pierdute, sau ținute cu totul sporadic, în felul acesta tovarășii din provincie nu au primit sprijinul necesar pentru a-și putea desfășura activitatea în cele mai bune condițiuni posibile. Cu documentele de partid din acea vreme, cu toate că se trecea, în general, o linie justă, nu se luau măsurile organizatorice pentru punerea ei în practică în vederea salinării maxime de război hitlerist. Din dispoziția lui Foris activiștii erau schimbați cu ușurință, în permanență. Astfel prin comitetul județean se făcea un tratament în perioada războiului, zeii de activiști. Aceste dese schimbări au dus la împiedicarea desfășurării unei activități normale a comitetului județean, la împiedicarea mobilizării temerice a organizației împotriva războiului hitlerist. Cu toate că aparține la fiecare sedință, după cum am arătat, Foris vorbea despre vizitarea și păstrarea regulilor de conspirație, el a dat materialele interne de partid - notițe cu privire la dispozițiile lui sedințe, notițe biografice ale activiștilor - lui Cofler, materiale care apoi au căzut în mâinile năvălitorilor și a lui Cofler, de apărare a lui Cofler atunci când tr. lungheț l-a acuzat pe acesta că este suspect în legătură cu căderea acestor materiale.

Acesta nu este declarație pe care o dau, sustin și dinuz propriu, resilit de nimeni.

20 Septembrie 1951. N. I. I. I.

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saffei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București, Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

1.- Întrebare:

Arătați în mod amănunțit în ce au constat relațiile dintre FORIS STEFAN și SARBU VICTORIA?

Răspuns:

Începând din luna Aprilie 1941 și până la 4 Aprilie 1944, SARBU VICTORIA a fost ajutorul lui FORIS. În această calitate, din însărcinarea lui FORIS ea ținea legătură cu activiștii în intervanele dintre ședințe și le transmitea directivele acestuia. Astfel știu că în anul 1941, ea ținea legătură cu CARP, care era legătura comitetului județean din partea C.C. În anul 1941, SARBU VICTORIA a fost de acord cu FORIS, că com. județean Ilfov, are o poziție fracționistă și a încercat să mă convingă și pe mine de acest lucru. În toate problemele ce au fost în acea perioadă, VICTORIA SARBU era de acord cu punctul de vedere a lui FORIS și numai foarte rar, nu erau de acord și atunci numai pe probleme de amănunt. Ea a locuit tot acest timp împreună cu FORIS și discutau toate chestiunile mai înainte, astfel că la ședințe aveau un punct de vedere comun. Astfel ea a fost de acord cu FORIS în toate caturile când activiștii au fost scoși din muncă, cum a fost cu tov. ANA TOMA, ILONA POP, PARVULESCU, CARP, RACEANU și susținea, alături de el, că acești activiști au deviat dela linia partidului și că trebuie să-și facă autocritică în scris.-

SARBU VICTORIA aducea oamenii la ședințele cu FORIS, între care și pe mine. Totdeauna în aceste ședințe, SARBU VICTORIA lua notițe asupra discuțiilor. Aceste notițe erau apoi folosite de FORIS, împotriva celor care între timp își schimbau părerea asupra vreunei chestiuni. Astfel îmi amintesc că aceste notițe au fost folosite împotriva tov. PARVU-

LESCU ,când dânsul și-a schimbat atitudinea față de comite-tul județean și n'a mai fost de acord cu FORIS,precum și im-potriva tov.RANGHET,însă nu-mi mai aduc aminte în ce proble-me anume.In anul 1943,FORIS a propus atragerea lui SARBU VICTORIA în C.C.,motivându-și propunerea că ea lucrând ca ajutor al lui,în orice caz cunoaște și ia parte la întreaga muncă a C.C. Tov.RANGHET și cu mine,care eram de față în acea ședință,am fost de acord cu această propunere a lui FORIS.- FORIS,împreună cu SARBU VICTORIA susțineau că arestările ce au avut loc în acea perioadă se datoresc nerespectării măsurilor de conspirație. Ei susțineau că au ajuns la această conclu-zie în urma cercetărilor făcute de ei prin Apărare,cu care SARBU VICTORIA avea legătură. Stiu că în anul 1943,FORIS și-tinea legătură cu KOFLER și prin SARBU VICTORIA.Despre KOFLER ei spunea că "este un om bun și de toată încrederea".Împre-ună,FORIS și VICTORIA SARBU,au luat apărarea lui KOFLER im-potriva acuzației adusă de tov.RANGHET,că acesta este sus-pect în legătură cu căderea unor materiale interne de partid. FORIS a fost susținut de către SARBU VICTORIA atunci când acesta mi-a cerut să-i dau notițe biografice asupra membri-lor de partid din București,notițe pe care eu le-am dat ulte-rior prin SARBU VICTORIA și care au căzut mai târziu,dintr'o casă unde le lăsase KOFLER,care le primise dela FORIS și SARBU VICTORIA.-

În ce privește organizarea de acțiuni mai serioase în vederea sabotării mașinei de război germane,FORIS și SARBU VICTORIA susțineau că încă nu avem condiții conspirative po-trivite și că mai întâi trebuie să ne organizăm. FORIS îm-preună cu SARBU VICTORIA redactau documentele de partid.Acest lucru se putea vedea din aceea că ei aveau acelaș punct de vedere asupra lor,iar pe de altă parte manuscrisele pe care le-am văzut aveau scrisul lui SARBU VICTORIA. La începutul anului 1941,VICTORIA SARBU cu care mă înțelesesem să ne căsătorim,mi s'a plâns că lucrează cu un activist de frunte, care vrea să silească să trăiască cu el,apoi ea nu a mai ridicat față de mine această problemă.Abia după 4 Aprilie 1944,ea mi-a spus că trăiește cu FORIS,motivând că mi-a ascuns acest lucru de teamă să nu merg și eu împotriva lui FORIS.In anul 1943 SARBU VICTORIA A fost de acord cu FORIS în ce privește atragerea în C.C.a lui IONITA CONSTANTIN și a lui TRANDAFIRESCU ILIE. Deasemenea ea a fost de acord cu FORIS în

- 3 -

ce privește amânarea evadării tov.GHEORGHIU-DEJ din lagăr, pe motiv că nu sunt suficiente condiții conspirative pentru a-l apăra pe tov.GHEORGHIU DEJ și că s'ar putea să fie arestat iar apoi FORIS va fi învinuit de acest lucru. În toată perioada războiului atitudinea lui FORIS și cea a lui SARBU VICTORIA nu s'au deosebit una din alta. Față de toate problemele au avut un punct de vedere comun.-

Aceasta îmi este declarația, pe care o dau, o susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss.N.Petrea

21 Sept.1951.-

Declarație

3 et
Subsemnatul Petre Năchre născut la 1 Iunie 1914 în comuna Sagna Raionul Iovan, regiunea Odessa, fiul lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București, Republica Socialistă Română, calul călărilor Nr. 51, în prezent retras, răspunde întrebărilor puse, răspundând conștient.

1. Întrebare: Astată în mod autăntărit, în ce are constatat relațiile dintre Foris Ștefan și Sărbu Victoria?

Răspuns: Grupând din luna aprilie 1944 și până la 4 Aprilie 1944, Sărbu Victoria a fost ajutorul lui Foris. În această calitate, din încredințarea lui Foris la ținea legătură cu activități în intervalele dintre sedințe și la transmiterea directivelor acestuia. Astfel din că în anul 1944 ea ținea legătură cu Corp, care era legătura comitetului județean din partea L.C. În anul 1944 Sărbu Victoria a deteacut din partea L.C. În anul 1944 Sărbu Victoria a fost de acord cu Foris, că com. județean - sefor are a propoziții fracționiste și a încercat să nu se convergă și pe mine de acest lucru. În toate problemele ce au fost în acea perioadă victoria Sărbu are de acord cu punctul de vedere al lui Foris și nu mai foste nu, nu era în acord și atunci nu mai pe probleme de autăntărit. Ea a locuit tot acest timp împreună cu Foris și discutau toate chestiunile mai înainte, astfel că la sedințe aveau un punct de vedere comun. Astfel ea a fost de acord cu Foris în toate cazurile când activități au fost susținute, cum a fost cu tor. Anca Toms, Ștefan Pop, Ștefanescu, Corp, Lăcășanu și sustinea, alături de el, că acești activități au dăruit oala lăura partidului și că trebuie să se facă autăntărit în scris.

Sărbu Victoria aducea oameni la sedințele cu Foris, atât
care și pe mine. Totdeauna în aceste sedințe, Sărbu Vito-
ria lua notite asupra discuțiilor. Aceste notite erau apoi
folosite de Foris, împotriva celor care într-o vreme în schim-
barea părerii asupra reunei chestiuni. Astfel în amănunț
cu aceste notite au fost folosite împotriva br. Bănu-
lăscu. Când dintr-un răză schimbare atitudine față de
constitutul județean și nu mai fost de acord cu Foris, pre-
cuz și împotriva br. Baughit, însă nu mi-a mai aduc
aminte în ce probleme amuse. În anul 1943, Foris
a propus adunării lui Sărbu Victoria în L.C. notivându-
propunerea că se lucra cu ajutorul lui, în acest
cuvânt și ia parte la întreaga muncă a L.C. Toa-
răscu și în parte la întreaga muncă a L.C. Toa-
răscu, au fost de acord cu această propunere a lui
Foris. Foris, împreună cu Sărbu Victoria susțineau că
creșterile ce au avut loc în acele perioade de deta-
șare nerespectării măsurilor de siguranță. Ei susțineau
că au ajuns la această concluzie în urma cercărilor
făcute de ei prin apărare, cu care Sărbu Victoria
avea legătură. Și-a și în anul 1943, Foris ținea
legătură cu Căfler prin Sărbu Victoria. Despre Căfler și
spuneau că „este un om bun și de toată încrederea”.
Într-o vreme, Foris și Victoria Sărbu, au luat apărarea lui
Căfler, împotriva acuzației adusă de br. Baughit, că
acesta este suspect în legătură cu căderea mar-
șalelor interne de partid. Foris a fost susținut de
câteva Sărbu Victoria atunci când acesta mi-a cerut să-i
dau notite biografice asupra membrilor de partid din
București, notite pe care eu le-am dat ulterior prin
Sărbu Victoria și care au căzut mai târziu, dintr-o cauză
unde le bășca Căfler, care le promise detașării și
Sărbu Victoria.

În ce privește organizarea de activități mai serioase în vederea războiului național de război germane Forș și Sărlu Victoria sustineau că încă nu avem condiții corespunzătoare pentru a ne putea organiza în mod adecvat. Forș împreună cu Sărlu Victoria redactau documentele de partid. Acest lucru se putea vedea din scrisorile care le erau scrise, punct de vedere asupra lor, iar pe de altă parte manuscrisele pe care le-au răsturnat asupra scrisorilor lui Sărlu Victoria.

La începutul anului 1941, Victoria Sărlu cu care mă întâlnisem și ne căsătorim, mi s-a plăcut că lucrurile nu erau atât de frumuse, care vreau să știu și trăiesc cu el, apoi ea nu a mai ridicat problema de muncă. Abia după 4 Aprilie 1944 ea mi-a spus că trăiește în Forș, motivând că mi-a spus acest lucru de teamă să nu mă duc și eu împotriva lui Forș. În anul 1943 Sărlu Victoria

a fost de acord cu Forș în ce privește atragerea în C.C. a lui Ionuț. Căci și a lui Traudafirescu Ștef. De asemenea ea a fost de acord cu Forș în ce privește amânarea evadării lui Ștef. Ștef din lagăr, pe motiv că nu sunt suficiente condiții conspirative pentru a-l apăra pe Ștef. Ștef din lagăr și ea s-ar putea să fie arestat, iar apoi Forș nu fi învinuit de acest lucru. În toate privințele războiului atitudinea lui Forș și ea a lui Sărlu Victoria nu s-au dezvoltat una de alta. Faptul de toate problemele au avut un punct de vedere comun.

această mi este declarație pe care o dau o sustin și o semnez propriu, nenlit de nimeni.

21 Septembrie 1953.

Whitea

D E C L A R A T I E

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Săgna Raionul Roman, regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Săfetei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

1.- Intrebare:

Arătați în mod amănunțit în ce au constatat relațiile dintre dvs. și SARBU VICTORIA?

Răspuns:

Pe SARBU VICTORIA am cunoscut-o în Ianuarie 1941 la Floești, prin tov. IONITA C, dela care am preluat atunci munca de instructor pe lângă organizația P.C.R. de acolo. SARBU VICTORIA era mai de mult la Floești unde activa ca instructor pe linia Apărării. În timpul cât am stat la Floești eu și SARBU VICTORIA ne-am împrietenit, iar la plecarea mea din Floești - în Aprilie 1941 - ne-am hotărât să ne căsătorim. Cam în acelaș timp cu mine, a fost chemată și ea din Floești. După venirea din Floești m'am mai întâlnit de câteva ori cu ea, pe chestiuni personale, când discutam despre găsirea unei posibilități de a fi împreună. La una din aceste întâlniri ea mi-a spus că lucrează ca ajutor a unui tov. cu muncă de conducere și s'a plâns că acesta vrea s'o forțeze să trăiască cu el. Pe de altă parte mi-a spus că va fi foarte greu să ne mai vedem, din motive de conspirație și că pe viitor îmi va transmite întâlnirile cu ea prin CARP CONSTANTIN, cu care se vede regulat. În București, eu începusem să activez ca membru al com. jud. Ilfov.-

Între timp m'am mai văzut cu ea de câteva ori, la întâlniri stabilite prin CARP. [REDACTED]

[REDACTED]. Imediat după izbucnirea războiului a intervenit un conflict între com. jud. Ilfov și între C.C. pe chestiunea unui proiect de manifest întocmit de com. județean. Acest proiect a fost tri-

mis prin CARP la C.C. pentru a fi aprobat. Înloc de aprobare s'a primit prin CARP o scrisoare polemică, scrisoare care după cum am aflat mai târziu, fusese scrisă de FORIS, cu care lucra VICTORIA SARBU. Comitetul județean nu a fost de acord cu această scrisoare. Văzând că nici eu nu sunt de acord cu scrisoarea amintită, CARP m'a chemat la o întâlnire și a căutat să-mi explice că nu am o poziție justă și că com. jud. are o poziție fracționistă și că eu trebuie să mă supun C.C. CARP n'a reușit însă să mă convingă a mă desolidariza de com. jud. SARBU VICTORIA aflând aceasta dela el, m'a chemat la o întâlnire de unde ne-am dus într-o casă - nu-mi mai amintesc unde era - și acolo folosind o copie după scrisoarea trimisă de FORIS Comitetului Județean, a căutat să mă convingă să mă desolidarizez de com. jud. arătând că acesta are o poziție fracționistă și că eu nu trebuie să merg pe această linie, altfel nici relații personale nu mai pot fi între noi. Cu toate acestea ea nu a reușit să mă convingă că, com. județean nu ar merge pe o cale justă. În urma acestei situații, SARBU VICTORIA m'a chemat, după oarecare timp, la o întâlnire și mi-a spus că mă va duce la un om mai pregătit, care mă va convinge că nu am dreptate. După aceea m'a dus în casa tov. REDLINGHER, unde era FORIS. Acesta, împreună cu VICTORIA SARBU, mi-au explicat că poziția com. județean este o poziție fracționistă și că eu dacă sunt un om cinstit trebuie să mă supun C.C.-ului. Pentru a mă convinge FORIS a folosit niște citate din clasici, cu privire la centralismul democratic. În urma acestor explicații eu m'am convins că, comitetul județean nu are dreptate și am declarat că mă supun C.C.-ului.

Tot atunci FORIS mi-a cerut să dau sprijin lui CARP, pentru a convinge și pe ceilalți membrii ai com. județean, lucru ce am și făcut într-o ședință ce a avut loc după aceea. Feste un timp oarecare, VICTORIA SARBU m'a dus pe mine și pe CARP la FORIS, când acesta ne-a arătat proiectul Platformei din 1941 și ne-a cerut să ne spunem părerea. Către sfârșitul anului 1941, VICTORIA SARBU m'a dus din nou la o ședință cu FORIS, unde era și tov. PARVULESCU și mi se pare și CARP CONSTANTIN. La această ședință s'a hotărât ca tov. PARVULESCU să vină la o ședință a com. județean și în cazul că în urma acestei ședințe nu se va supune C.C. atunci să fie dizolvat, - VICTORIA SARBU, care era de față la toate

ședințele dela FORIS, a fost de acord cu această hotărâre. La începutul anului 1942, în urma dizolvării com. județean Ilfov, într-o ședință la FORIS, unde era și tov. PARVULESCU, s'a hotărât ca eu să primesc sarcina de secretar al com. județean, iar VICTORIA SARBU a fost de acord cu această hotărâre. În convorbirile pe care le aveam în vremea aceea cu SARBU VICTORIA ea afirma că o vină destul de mare în atitudinea comitetului județean o are și CARP, care "a fost moale și n'a impus linia C.C.". În anul 1942, VICTORIA SARBU, m'a dus de mai multe ori la ședințe cu FORIS, fie împreună cu CARP, fie cu tov. RANGHET.-

La aceste ședințe eu raportam despre activitatea com. județean și se discuta despre organizarea muncii, păstrarea regulilor de conspirație, organizarea Uniunii Patrioților, a delegației care să ducă tratative cu MANIU și alte probleme curente în timpul acela. VICTORIA SARBU susținea totdeauna în aceste ședințe punctul de vedere al lui FORIS și numai rareori îl contrazicea, pe vre-o chestiune mărunță. Tot în anul 1942, a intervenit un conflict între SARBU VICTORIA și tov. ANA TOMA, care conducea Apărarea. Eu nu-mi mai amintesc anume pe ce probleme a intervenit acest conflict, însă VICTORIA SARBU îmi spunea că tov. ANA TOMA a deviat dela linia Partidului. După cât știu, în urma acestor lucruri, tov. TOMA a fost scoasă din munca de conducere a Apărării. La începutul anului 1943, într-o ședință FORIS a propus cooptarea tov. RANGHET și a mea în C.C., propunere cu care SARBU VICTORIA a fost de acord. După aceea VICTORIA SARBU a devenit legătura mea superioară, în locul tov. RANGHET. Ea fusese atrasă și între timp în C.C., la propunerea lui FORIS și ținea legătură cu mine din partea lui FORIS. În acest timp eu îi comunicam ei despre activitatea mea iar ea îmi transmitea directive din partea lui FORIS. Îmi amintesc că în această perioadă ea mi-a cerut să refac legătură cu floești care o ținea tov. RANGHET și care se pierduse, la fel să refac legătura cu delegația care ducea tratative cu MANIU, legătură pe care KOFLER a pierdut-o de mai multe ori. În această perioadă SARBU VICTORIA îmi spunea că tov. PARVULESCU nu vrea să recunoască că din vina lui, care n'a controlat respectarea regulilor de conspirație, s'a produs căderea dela tineret, când a căzut și tov. VINTE.-

Tot în anul 1943 eu am protestat față de SARBU VICTORIA că FORIS și cu ea se țin mai mult de discutarea diferitelor "cazuri" în timp ce munca stă pe loc, iar căderile se țin lanț. VICTORIA SARBU mi-a răspuns că cei vinovați trebuie să-și facă autocritică și că arestările se întâmplă din cauză că nu se respectă regulile de conspirație stabilite. În anul 1943, VICTORIA SARBU mi-a cerut, potrivit hotărârii lui FORIS, să-i predau notițe biografice ale membrilor de partid din București și eu i-am predat circa 20-30 din aceste notițe, care apoi, către sfârșitul anului au căzut în mâinile Siguranței, dintr-o casă unde le lăsase KOFLER. Din această cauză tov. RANGHET l-a acuzat pe KOFLER că este suspect. SARBU VICTORIA și cu FORIS au luat apărarea lui KOFLER spunându-mi că acesta "este un om bun și de încredere", căci ei îl cunosc și că tov. RANGHET nu are dreptate. Aproape totdeauna când ne întâlneam, VICTORIA SARBU mă sfătuia să ascult de C.C. și să nu fac și eu ca alții. Cu toate că ea îmi spunea tot timpul că se consideră soția mea, ea a trăit cu FORIS însă mie nu mi-a spus acest lucru, decât după 4 Aprilie, motivând că mi-a ascuns aceasta, de teamă ca eu să nu mă ridic împotriva lui FORIS. În general, eu nu am trăit cu SARBU VICTORIA, întrucât între noi exista o nepotrivire fizică. După 4 Aprilie, când am predat legăturile pe care le aveam, am fost reținut circa o lună într-o casă unde erau și FORIS și SARBU VICTORIA. După plecarea mea din acea casă, am mai văzut odată pe SARBU VICTORIA care aștepta tramvaiul într-o stație pe Dorobanți, însă nu am vorbit cu ea. Aceasta era câteva luni după 23 August 1944. De atunci nu am mai văzut niciodată pe VICTORIA SARBU.-

Intrebare:

Arătați în mod amănunțit în ce a constatat activitatea desfășurată de SARBU VICTORIA până la 4 Aprilie 1944, și care a fost poziția și acțiunile sale în raport cu linia și sarcinile ce au stat în fața P.C.R. în acea perioadă?

Răspuns:

SARBU VICTORIA a fost în tot timpul războiului ajutorul lui FORIS STEFAN și în această calitate ea a urmat totdeauna linia acestuia și a căutat să convingă și pe alții să meargă pe această linie. Astfel când a intervenit conflictul între FORIS și comitetul județean, VICTORIA SARBU a depus toate eforturile pentru a mă convinge că nu comitetul județean are dreptate, ci C.C. adică Foris. Mai târziu, ea a fost de acord cu

FORIS, care a provocat fel de fel de discuții în partid și "cazuri" care au dus la scoaterea unor activiști din muncă, susținând ca și FORIS, că pentru a fi reintroduși în muncă, aceștia trebuie să-și facă autocritică în scris și să declare că sunt de acord cu linia lui FORIS. VICTORIA SARBU a acuzat pe tov. ANA TOMA că nu urmează linia partidului, fapt ce a dus la scoaterea din muncă a acestei tovarăse. În ce privește pe tov. PARVULESCU, SARBU VICTORIA susținea că este vinovat de arestările dela tineret, căci nu a controlat respectarea regulilor de conspirație, iar pe de altă parte îl învinuia că a luat o poziție nejustă față de conflictul lui FORIS cu comitetul județean, schimbându-și poziția pe care a avut-o mai înainte și totodată îmi spunea că tov. PARVULESCU a luat apărarea tov. ANA TOMA și ILONA POP, despre care deasemeni îmi spunea că au o poziție nejustă. La fel, VICTORIA SARBU a fost de acord cu scoaterea din muncă a lui CARP și a tov. RACEANU. În anul 1943, când eu am protestat față de ea că FORIS și cu dânsa se țin mai mult de discuții și că din această cauză munca stă pe loc, iar arestările se țin lanț, SARBU VICTORIA mi-a spus că să nu apuc și eu "razna ca alții" ci să ascult de C.C. și căuta să-mi arate că arestările se datoresc nerespectării măsurilor de conspirație, spunând că ea știe acest lucru dela Apărare, cu care ea avea legătură în acea vreme. Cu toate că, la fel ca și FORIS, SARBU VICTORIA vorbea tot timpul despre respectarea regulilor de conspirație, ea a fost de acord ca eu să dau notițe biografice asupra membrilor de partid din București, iar când aceste notițe au căzut, ea a luat apărarea lui KOFLER pe care tov. RANGHET îl acuza de această cădere. La ședințele dela FORIS, VICTORIA SARBU lua totdeauna notițe asupra discuțiilor purtate. Aceste notițe erau apoi folosite de FORIS, împotriva celor care între timp își schimbau părerea în vre-o problemă. Astfel, îmi amintesc că aceste notițe au fost folosite împotriva tov. PARVULESCU în problema schimbării atitudinii sale față de conflictul cu comitetul județean și deasemeni au fost folosite împotriva tov. RANGHET, însă nu-mi mai aduc aminte în ce probleme anume. În ce privește problema principală ce stătea în fața P.C.R. în timpul războiului, sabotarea mașinei de război hitleriste, VICTORIA SARBU era de acord cu FORIS, care susținea că nu avem condiții conspirative potrivite pentru acțiuni mai serioase în acest sens și că mai întâi trebuie să

- 167 -
ne organizăm. În felul acesta în tot timpul războiului nu s'a organizat vre-o acțiune mai temeinică pentru sabotarea mașinei de război hitleriste, cu toate că aproape la fiecare ședință se vorbea despre aceasta.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss.N.Petrea

21 Sept.1951.-

Declarație

3 ex

Subsemnatul Petre Nicolae născut la 1 Iunie 1914 în comuna Săgna, raionul Roman, regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călușari nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

1. Întrebare: Arătați în mod amănunțit în ce au constatat relațiile dintre dv. și Sărbu Victoria?

Răspuns: Pe Sărbu Victoria am cunoscut-o în Iarnă 1941 la Ploiești, prin tov. Sonța C., de la care am preluat atunci munca de instructor pe lângă organizația P.C.R. de acolo. Sărbu Victoria era mai de mult la Ploiești unde activa ca instruitoare pe linia Apărării. În timpul cât am stat la Ploiești eu și Sărbu Victoria ne-am împrietinit, iar la plecarea mea din Ploiești - în aprilie 1941 - ne-am hotărât să ne căsătorim. Cam în același timp cu mine, a fost chemată și ea din Ploiești. După venirea din Ploiești m'am mai întâlnit de câteva ori cu ea, pe chestiuni personale, când discutăm despre găsirea unei oportunități de a fi împreună. La una din aceste întâlniri ea mi-a spus că lucrurile se afluieră a unui tov. cu munca de conducere și să plănuim cu acesta vreo 5-6 fortărețe să treacă cu el. De aceeași parte mi-a spus că va fi foarte greu să ne mari vedem, din motive de conspirație, că pe viitor imi va transmite întâlnirile cu ea prin Corpul, cu care se vede regulat. În București eu începusem să activez ca membru al Com. guvernanților.

Între timp, nimeni n-are văzut cu ce de cădere
ori, la întâlnirile stabilite prin Corp, [redacted]

Imediat după înlăturarea răbarului a
intervent un conflict între com. jud. slo. n. r. c. c.
pe chestiunea unui proiect de manifest întocmit de
com. județean. Acest proiect a fost trimis prin Corp
c. c. pentru a fi aprobat. În loc de aprobare m-
am primit prin Corp o scrisoare polemică, scrisă, care
după cum am aflat mai târziu, fusese scrisă de Torio,
cu care lucra Victoria Săules. Comitetul județean
nu a fost de acord cu această scrisoare. Văzând
că n-ai eu nu sunt de acord cu scrisoarea amintită,
Corp m-a chemat la o întâlnire și a căutat să-mi
explică că nu am o poziție justă și că com. județean
are o poziție fructuoasă și că eu trebuie să mă su-
pun c. c. Corp n-a reușit însă să mă convingă a
mă desolidariza de com. județean. Săules Victoria
afirmând aceste vorbe, m-a chemat la o întâlnire
de unde ne-am dus într-o casă - nu mi-am amintit
unde era - și acolo folbind o copie după scrisoarea
trimisă de Torio Comitetului județean, a căutat să
mă convingă să mă desolidarizez de com. jud. an-
tând că acesta are o poziție fructuoasă și că eu
nu trebuie să merg pe această linie, altfel n-ai
relații personale nu mai pot fi între noi. Cu toate
acestea eu nu am reușit să mă convingă că, com.
județean nu ar merge pe o cale justă. În urma
acestei situații. Săules Victoria m-a chemat, după oarec
timp, la o întâlnire și mi-a spus că mă va duce
la un om mai pregătit, care mă va convinge că
nu am dreptate. După aceea m-a dus în casa
tor. Săules, unde era Torio. Acesta, împreună cu
relativ.

Victoria Sărbu mi-am explicat că poziția com. județean este o poziție fracționistă și că eu dacă sunt în un anumit tabăru să mă supun C.C.-ului. Pentru a mă convinge Foris, a folosit niște citate din clărie, în privința la centralismul democratic. În urma acestor explicații eu m-am convins că, comitetul județean nu are dreptate și am declarat că mă supun C.C.-ului. Tot atunci Foris mi-a cerut să dau opritul lui Carș, pentru a convinge și pe ceilalți membri ai com. județean, lucru ce am și făcut într-o sedință ce s-a ținut la ora aceea. Peste un timp, așezare, Victoria Sărbu m'a dus pe mine și pe Carș la Foris, când acesta ne-a arătat proiectul platformei din 1941 și ne-a cerut să ne spăimăm părăsirea. Către sfârșitul anului 1941 Victoria Sărbu m'a dus din nou la o sedință cu Foris, unde era și tor. Tăvulescu. Acesta și mi se pare și Carș. La această sedință m'a lăsat să tor. Tăvulescu să vină la o sedință a com. județean și în cazul că în urma acestei sedințe nu se va supune C.C., atunci să fie dizolvat. Victoria Sărbu, care era de față la toate sedințele de la Foris, a fost de acord cu această hotărâre. La începutul anului 1942, în urma dizolvării com. județean de for, într-o sedință la Foris, unde era și tor. Tăvulescu s'a hotărât că eu să primesc sarcina de secretar al com. județean, în Victoria Sărbu a fost de acord cu această hotărâre. În convorbirile pe care le aveam în vremea aceea cu Sărbu Victoria ea afirma că o vină destul de mare în atitudinea comitetului județean o are și Carș care "a fost moale și n'a impus linia C.C.". În anul 1942, Victoria Sărbu m'a dus de mai multe ori la sedințe cu Foris, fie împreună cu Carș, fie cu tor. Tăvulescu. Într-o.

La aceste sedințe eu raportam despre activitatea com. județean și se discuta despre organizarea muncii, păstrarea regulilor de conspirație, organizarea unității Partizilor, a delegației care să ducă tratative cu nemii și alte probleme curente în timpul acelu. Victoria Sărbu susținea totdeauna în aceste sedințe punctul de vedere al lui Fonș și numai rarori îl contrazicea, pe vremea Justiției măruntă. Tot în anul 1942 a intervenit un conflict între Sărbu Victoria și tr. Ana Toma care conducea Apărarea. Eu nu mi' mai amintesc acum pe ce probleme a intervenit acest conflict însă Victoria Sărbu mi' spune că tr. Ana Toma a deviat de la linia Partizului. După cât știu în urma acestor lucruri tr. Toma a fost scoasă din muncă de conducere a Apărării. La începutul anului 1943 intra sedințe Fonș a propus cooptarea tr. Baughet și a mea în c.c. propunerea cu care Sărbu Victoria a fost de acord. După aceea Victoria Sărbu a devenit legătură mea superioară, în locul tr. Baughet, ea fusese atrasă și dăduse într timp în c.c., la propunerea lui Fonș, și tr. legătură cu mine din partea lui Fonș. În acest timp eu îi comunicam ei despre activitatea mea iar ea mi' transmitea directive din partea lui Fonș. Mi' amintesc că în această perioadă ea mi-a cerut să refac legătura cu Pleștii, care o ținea tr. Baughet și care se pierduse, la fel să refac legătura cu delegația care ducea tratative cu nemii, legătură pe care Căpitan a preluat-o de mai multe ori. În această perioadă Sărbu Victoria mi' spune că tr. Pătrășcu nu vrea să rămână cu din vremea lui, că el nu controlează repetarea regulilor de conspirație, și a produs caducă oala tr. Pătrășcu și a căzut și tr. Vitea.

Tot în anul 1943 eu am protestat față de Sărbu Victoria că Foris și eu ce în mai mult de dis-tanță diferitelor "cazuri" în timp ce minea sta pe loc, iar căderile se făceau lauz. Victoria Sărbu mi-a răspuns că cei vinovați trebuie să-și facă autaccuzații și că astăzi se întâmplă din cauza că nu se respectă regu-lile de securitate stabilite. În anul 1943 Victoria Sărbu mi-a arătat, potrivit hotărârii lui Foris și-i predau note biografice ale membrilor de partid din București și eu i-am predat una la o altă din aceste note, care apoi, către sfârșitul anu-lui au căzut în mâinile siguranței, dintr-o casă unde le lăsașe Sărbu. Din această cauză tot lauzhet, l-a arătat pe Sărbu că este suspect. Sărbu Victoria și eu Foris am luat apărarea lui Sărbu și-am spus că aceste "note" nu au nici un fel de încredere" căci ei îl arătau și eu tot lauzhet nu are dreptate. Apoi totdeauna când ne întâlneam Victoria Sărbu mă sfătuia să am uit de c. și să nu fac și eu ca alții. Cu toate că eu mi-am spus tot timpul că se consideră soție mea, ea a trăit cu Foris încă mie nu mi-a spus acest lucru decât după 4 aprilie, motivând că mi-a asumat aceasta, de teamă că eu să nu mă mișc împotriva lui Foris. În general, eu nu am trăit cu Sărbu Victoria, întrucât între noi exista o nepotrivire fizică. După 4 aprilie, când am predat legăturile nepotrivirii fizice. După 4 aprilie, când am predat legăturile pe care le aveam, am fost reținut circa o lună într-o cameră unde erau și Foris și Sărbu Victoria. După plecarea mea din această cameră, am mai văzut adesea pe Sărbu Victoria care aștepta tramvaiul într-o stație pe Dorobanți, însă nu am vorbit cu ea. Aceasta era câteva luni după 23 August 1944. De atunci nu am mai văzut nimic pe Victoria Sărbu.

h. l. l. l.

Intrebare: Orătați în mod amănunțit în ce a constatat activitatea desfășurată de Săbău Victoria până la 4 Aprilie 1944 și care a fost poziția și acțiunile sale în raport cu linia și sarcinile ce au stat în fața P.C.R. în acea perioadă?

Răspuns: Săbău Victoria a fost în tot timpul războiului lui agitant lui Foriș și în această calitate ea a urmat totdeauna linia acestuia și a căutat să convingă și pe alții să meargă pe această linie. Astfel când a intervenit conflictul între Foriș și Comitetul Județean, Victoria Săbău a depus toate eforturile pentru a nu convinge că nu Comitetul Județean are dreptate, ci P.C. apocă Foriș. Mai târziu, ea a fost de acord cu Foriș, care a provocat fel de fel de disculpări în partid și "cauși" care au dus la scoaterea unor activități din muncă, susținând, ca și Foriș, că pentru a fi reintroduse în muncă, acțiunile trebuie să-și facă autoritatea în scris și să declare că sunt de acord cu linia lui Foriș. Victoria Săbău a amputat pe to. Ana Toma că nu urmează linia partidului, fapt ce a dus la scoaterea din muncă a acestei torarșe. Cu ce privește pe tor. Păvălescu, Săbău Victoria susține că este vinovat de greșelile din trecut, că nu a controlat respectarea regulilor de comportament, în pe de altă parte îl învinuie că a luat o poziție nejustă față de conflictul lui Foriș cu Comitetul Județean, schimbându-și poziția pe care a avut-o mai înainte și totodată mi spondea că tor. Păvălescu a luat apărarea tor. Ana Toma filona Pap, desigur căre asemenea mi spondea că au o poziție nejustă. La fel, Victoria Săbău a fost de acord cu scoaterea din muncă a lui Carșia tor. Lăcămăș. În anul 1943, când eu am protestat față de ce cu Foriș și cu dăna se țin mai mult de disculpări și că din această cauză muncă stă pe loc, iar acțiunile se țin lănt, Săbău Victoria

ultea

mi-a spus că se nu apucă în eu "nașua de cetăție" ci să asculț de C.E., și cănta să-mi arate că chestiunile se datorase nespectării măsurilor de conspirație, spunând că se știe acest lucru dela apărare, eu care eu credeaș legătură în acea vreme. Cu toate că, la fel ca și Faris, Săden Victoria vorbea tot timpul despre nespectarea regulilor de conspirație, ea a fost de acord că eu să dau note biografice asupra membrilor de partid din București, iar când aceste note au căzut, ea a luat apărarea lui Căfler, pe care to. Baughet îl acuză de această cădere. La sediutele dela Faris, Victoria Săden lua totdeauna note asupra disidenților putate. Aceste note erau apoi folosite de Faris, împotriva celor care întru timp își schimbau părerea în vechi problema. Astfel, mi-am amintit că aceste note au fost folosite împotriva to. Rădulescu în problema schimbării atitudinii sale față de conflictul cu comitetul putat, și de asemenea au fost folosite împotriva to. Baughet, însă nu-mi mai aduc aminte în ce probleme amina.

În ce privește problema principală a stăruenței în pută pe de în timpul războiului, sabotarea marșului de război hitleriste, Victoria Săden era de acord cu Faris, care susținea, că nu avem comitete conspirative potrivite pentru acțiuni mai serioase în acest sens, și că mai întâi trebuie să ne organizăm. În felul acesta în tot timpul războiului nu s-a organizat nicio acțiune mai teribilă pentru sabotarea marșului de război hitleriste, cu toate că aproape la fiecare sedință se vorbea despre aceasta.

Acesta mi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, venit de mine.

21 Septembrie 1954.

N. Lăteș.

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

1.- Întrebare:

Arătați în mod amănunțit în ce au constat relațiile dintre dvs. și KOFLER REMUS?

Răspuns:

Despre KOFLER REMUS am auzit, cred, în anul 1942, dela FORIS și dela SARBU VICTORIA ca despre un activist central cu care ei aveau legătură și care se ocupa cu munca financiară a C.C. ținea legătură cu un grup de funcționari superiori dela B.N.R., precum și cu un industriaș pe care ei îl numeau ION. Tot după cum spunea FORIS și SARBU VICTORIA, KOFLER se ocupa și de redactarea ziarului "România Liberă". După cât îmi amintesc, eu l-am cunoscut pe KOFLER în anul 1943, la o ședință la FORIS, când la propunerea acestuia s'a hotărât ca eu să predau lui KOFLER legătura cu "Uniunea Patrioților" precum și cu tovarășii care formau delegația ce ducea tratative cu MANIU, lucru pe care eu l-am făcut după aceea. Între timp el pierdea legătura cu tov. PETRE ION care conducea delegația și eu îi refăceam această legătură, prin VICTORIA SARBU. După un timp, tovarășii care compuneau această delegație, împreună cu un grup de intelectuali au fost arestați. FORIS susținea că ei au fost arestați în urma faptului că au fost la MANIU și astfel au putut fi cunoscuți de siguranță. La sfârșitul anului 1943, l-am întâlnit din nou pe KOFLER la FORIS. La acea ședință s'a discutat intrarea lui KOFLER în ilegalitate, în urma arestărilor ce avuseseră loc și a căderii materialelor interne de partid într-o casă unde la lăsase KOFLER. Tot atunci s'a hotărât ca el să vie să locuiască în aceeași casă unde locuiam eu precum și ca eu să procur, prin comitetul județean, material informativ pentru ziarul "România Liberă". Scurtă vreme după aceasta KOFLER s'a mutat împreună cu

- 2 -

mine într-o casă situată în apropiere de Grădina Botanică însă nu-mi mai amintesc pe ce stradă era și nici cum îl chema pe chiriașul legal, care era ceferist. Cât am locuit împreună, KOFLER avea seara de 2-3 ori pe săptămână la întâlniri cu legăturile sale dela B.N.R. cu fratele său și cu alții de care nu-mi amintesc, întrucât el nu-mi spunea mie despre toate legăturile lui. Mi se pare că în acest timp se vedea și cu LEVENTE, pe linia "Uniunii Patrioților". În timpul cât am locuit împreună el mi-a povestit că și-a făcut studiile în Germania și că acolo a activat în Partidul Comunist, în perioada din preajma venirii lui HITLER la putere. În timpul cât era acasă se ocupa cu redactarea de materiale pentru ziarul "România Liberă". Uneori lipsea de acasă câte o zi două spunând că are ședințe. În ajunul lui 4 Aprilie 1944, el a plecat la o ședință însă nu s'a mai întors îndărăt. După aceasta l-am mai întâlnit, întâmplător, după 23 August 1944, odată sau de două ori, când el mi-a spus că face muncă financiară pentru partid și că așteaptă să i se clarifice situația. De atunci nu l-am mai văzut pe KOFLER REMUS.-

2.- Intrebare:

Arătați în mod amănunțit în ce au constat relațiile dintre KOFLER REMUS și FORIS STEFAN?

Răspuns:

Dela FORIS și VICTORIA SARBU știu că ei aveau legătură cu un activist central, CONDRAȚ, despre care am aflat mai târziu că este KOFLER REMUS. Ei spuneau că acesta se ocupă cu munca financiară a C.C., că are legătură cu un grup de funcționari superiori dela B.N.R., iar mai târziu, că se ocupă cu redactarea ziarului "România Liberă" și că ține legătură și cu un industriaș, pe care FORIS îl numea ION. După cum deduceam din ședințele dela FORIS, acesta avea cea mai mare încredere în KOFLER și discuta cu el toate problemele. Odată FORIS a povestit că primul activist cu care a luat legătură după întoarcerea lui din Uniunea Sovietică, a fost KOFLER, de unde am dedus că ei se cunoșteau de mai înainte. Acestea erau în anul 1942. După cât îmi amintesc, în anul 1943 l-am întâlnit prima oară pe KOFLER la o ședință la FORIS. Nu-mi amintesc dacă mai era cineva de față, afară de SARBU VICTORIA. Atunci, la propunerea lui FORIS s'a stabilit ca eu să predau lui KOFLER legătura cu "Uniunea Patrioților" și legătura cu delegația ce ducea tratative cu MANIU. După aceasta nu-mi mai amintesc să fi fost la vre-o ședință la FORIS, unde era și KOFLER, până la sfâr-

- 3 -

șitul anului 1943, când FORIS mi-a spus că întrucât KOFLER trebuie să intre în ilegalitate, va veni să locuiască împreună cu mine, căci nu are altă casă. După cât îmi amintesc în timpul cât am locuit împreună, KOFLER a mai fost de câteva ori la ședințe cu FORIS.-

În ședințele dela FORIS la care am luat și eu parte, n'am văzut niciodată, ca între acesta și KOFLER să fie vre-o contradicție pe vre-o problemă oarecare.

Atunci când au căzut niște materiale de partid dintr-o casă unde le lăsase KOFLER, în urma cărui fapt tov. RANGHET a declarat că acesta este suspect, FORIS a luat cu hotărâre apărarea lui KOFLER, spunând că acesta este un om de încredere ce nu poate fi bănuit de vre-o legătură cu siguranța. După cum am putut să observ între FORIS și KOFLER existau și legături de prietenie.-

3.- Întrebare:

Arătați în mod amănunțit în ce au constatat relațiile dintre KOFLER RISMUS și VICTORIA SARBU?

Răspuns:

SARBU VICTORIA, în calitate de ajutor a lui FORIS, ținea legătură cu KOFLER, în intervalele dintre ședințele acestora. După cât știu, n'am auzit niciodată să fi fost vre-o contradicție între SARBU VICTORIA și KOFLER pe vre-o chestiune. În anul 1943, când FORIS a propus ca eu să predau lui KOFLER legătura cu "Uniunea Patrioților" și cu delegația care ducea tratative cu MANIU, SARBU VICTORIA a fost de acord cu aceasta.-

În timp ce KOFLER locuia împreună cu mine, SARBU VICTORIA venea și aducea acestuia comunicări din partea lui FORIS și lua dela KOFLER comunicări pentru FORIS. Eu nu știu ce conțineau acele comunicări, întrucât față de mine nu-și spuneau decât lucruri de mică importanță, cum era stabilirea vre-unei legături sau ședințe. Când tov. RANGHET a acuzat pe KOFLER în legătură cu căderea unor materiale interne de partid, SARBU VICTORIA a luat apărarea lui KOFLER, spunând că acesta "este un om bun și de toată încrederea".-

În ședințele dela FORIS, n'am văzut niciodată ca între SARBU VICTORIA și KOFLER să se nască vre-o contradicție, căci întotdeauna ei aveau același punct de vedere asupra problemelor discutate. După cum îmi spunea SARBU VICTORIA ea îl aprecia pe KOFLER ca pe un activist bun, care își face datoria și care nu are devieri ca alții.-

./.

4.- Intrebare:

Arătați în mod amănunțit în ce a constat activitatea desfășurată de KOFLER REMUS până la 4 Aprilie 1944 și care a fost poziția și acțiunile sale în raport cu linia și sarcinile ce stăteau în fața P.C.R.-ului în acea perioadă?

Răspuns:

Despre activitatea lui KOFLER REMUS până în anul 1943, nu știu decât în linii generale că se ocupa cu munca financiară a C.C., ținea legătură cu un grup de funcționari superiori dela B.N.R. și cu un industriaș și că se ocupa cu redactarea materialelor pentru ziarul "România Liberă". Aceste lucruri le știu dela FORIS și SARBU VICTORIA. Tot dela aceștia știu însă că ei aveau legătură strânsă cu KOFLER. În anul 1943, după ce eu am predat lui Kofler legătura cu "Uniunea Patrioților" și cu delegația ce ducea tratative cu MANIU, acesta nu s'a îngrijit de apărarea tovarășilor de aici, fapt ce a dus la arestarea lor. Pe de altă parte din vina lui au căzut în mâinile Siguranței o serie de materiale de partid printre care și niște note biografice ale unor membrii de partid din București. După cât știu între el și FORIS nu a existat niciodată vre-o contradicție, KOFLER având aceeași linie ca și FORIS.-

Acest lucru l-am observat și în gândințele la care am luat parte și eu. Eu nu-mi mai amintesc toate problemele discutate atunci însă îmi amintesc că ei aveau același punct de vedere asupra lor. De alte acțiuni ale lui KOFLER REMUS, nu știu, sau nu-mi amintesc.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss.N. Petrea

22 Sept. 1951.-

Declarație

Subsemnatul Petre mureș, născut la 1 Iunie 1914 în comuna Săgea, raionul Roman, repune în discuție funcțiunile lui George și al soției, de profesie funcționari, având ultimul domiciliu în București, raionul Tudor Vladimirescu, cele călătorii în țară, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

1. Intrebare: Ați avut în mod conștient în ce caz constată relațiile dintre dv. și Căpitan Leuș?

Răspuns: După Căpitan Leuș am avut, ned, în anul 1942, dela Foris și dela Sărbu Victoria ca dispune un activ central cu care ei aveau legătură și care se ocupa cu munca financiară a C.C., ținea legătură cu un grup de funcționari superiori dela B.N.R., precum și cu un industriaș pe care ei îl numeau Șou. Tot după cum spunea Foris și Sărbu Victoria, Căpitan se ocupa și de colectarea zărilor "Lumină liberă". După cât mi amintesc, eu l-am cunoscut pe Căpitan în anul 1943 la a doua oară la Foris, când la propunerea acestuia s'a hotărât ca eu să predau lui Căpitan legătura cu "Uniunea Patrioților" precum și cu tovarășii care formau delegația ce ducea tratative cu Marșul, lucru pe care eu l'am făcut după aceea. Într-o timp el predea legătura cu tov. Lăză Șou care conducea delegația și eu îi refăceam această legătură, prin Victoria Sărbu. După un timp, tovarășii care compuneau această delegație, împreună cu un grup de intelectuali au fost arestați. Foris susținea că ei

u lăsa

au fost arestați în urma faptului că au fost la
 Marin și astfel au putut fi cunoscuți de signa-
 tura. La sfârșitul anului 1943 s-au întâlnit din
 nou pe Căpălar la Foniș. La acea sedință s'a discu-
 tat intrarea lui Căpălar în ilegalitate, în urma ne-
 stărilor ce aveau loc și a cucerii materialelor interne
 de partid într-o casă unde se găsea Căpălar. Tot atunci
 s'a hotărât ca el să vie să lucreze în acea casă
 unde lucrau în preum și ca eu să privesc, prin comi-
 tul județean, material informativ pentru ziarul "Liberă-
 ții". Senta vreme după aceasta Căpălar s'a mutat
 împreună cu mine într-o casă situată în apropiere
 de Grădina Botanică însă nu mi s'a amintit pe
 ce străchi era și nu cum îl cheamă pe închinul
 legal, care era cunoscut. Cât am lucrat împreună, af-
 ler era, seara, de 2-3 ori pe săptămână la întâlniri
 cu legăturile sub olea S.N.R. cu frații săi și cu
 alții de care nu mi s'a amintit, întrucât el nu mi s'a spus
 mie despre toate legăturile lui. Mi se pare că în
 acest timp se vedea și cu Levente, pe linia "Unirii
 Patrioților". În timpul cât am lucrat împreună el
 mi-a povestit că și-a făcut studiile în Germania și că acolo
 a activat în Partidul Comunist, în perioada din pregătirea venirii
 lui Hitler la putere. În timpul cât era acolo se ocupase cu
 colectarea de materiale pentru ziarul "Liberă-
 ții". Mi s'a spus de asemenea că are
 sedințe. În aprilul lui 4 Aprilie 1944 el a plecat la o
 sedință însă nu s'a mai interesat. După aceasta
 l-am mai întâlnit, întâmplător, după 23 Aug. 1944, adică
 sau de două ani, când el mi-a spus că face nume
 "Liberă"

financiară pentru partid și să astăptăm și să schimbăm situația. De atunci nu l-am mai văzut pe Căpăleșanu. 180

2. Intrebare: Arătați în mod amănunțit în ce au constatat relațiile dintre Căpăleșanu și Foris, Ștefan?

Răspuns: Dăla Foris și Victoria Sărbu știu că ei aveau legătură cu un activist cultural, Comorăș, despre care am aflat mai târziu că este Căpăleșanu. Ei spuneau că aceste re-cușuri cu munca financiară a c.c., că are legătură cu un grup de funcționari superiori din B.N.R. iar mai târziu, că se ocupă cu redactarea zărilor "Lumină Liberă" și că ține legături și cu un industrial, pe care Foris îl numea Ion. După cum deducem din redacturile din Foris, acesta avea de mai mare încredere în Căpăleșanu decât în el toate problemele. Căpăleșanu a povestit că primul activist cu care a avut legătură după întoarcerea lui din Uniunea Sovietică a fost Căpăleșanu, de unde am dedus că ei se cunoșteau de mai înainte. Acesta era în anul 1942. După cât îmi amintesc în anul 1943 l-am întâlnit prima dată pe Căpăleșanu la o sedință la Foris, unde mi-am amintesc că eu mai era cîrmă de fapt, afară de Sărbu Victoria. Atunci, la propunerea lui Foris s-a stabilit ca eu să predau lui Căpăleșanu legătură cu "Uniunea Patriotică" și legătură cu delegația ce ducea tratative cu Moscova. După aceste m-am mai amintesc să fi fost la vreo sedință la Foris, unde era și Căpăleșanu, până la sfîrșitul anului 1943, când Foris mi-a spus că intrucît Căpăleșanu trebuie să intre în ilegalitate, va veni să lănuască imprimă cu mine, căci nu are altă casă. După cât îmi amintesc în timpul cât am lănat imprimă, Căpăleșanu a mai fost de cîteva ori la sedințe cu Foris.

Altece

În sediul de la Paris, la care am fost și eu
parte n-am văzut niciodată, ca într-această seafle
să fie vre-o contrașoare pe vre-o problemă varicase.

Atunci când am căutat în materialele de partid obținute
cum vade de lașare Cofler, în vama cămăi fost tot.
Roughly, a declarat că acesta este suspect, Forys a fost
în hotărâre apăsare lui Cofler spunând că acesta
este un om de încredere ce nu poate fi bănuț de
vre-o legătură cu siguranță. După cum am putut
să observăm între Forys și Cofler existau și legături
de prietenie.

3. Intrebare: Oritată în mod amănunțit
în ce au constatat relațiile dintre Cofler Remis și
Sărlu Victoria?

Răspuns: Sărlu Victoria, în calitate de
agent a lui Forys, ținea legătură cu Cofler, în intervale
dintre sedințele acestora. După cât știu, n-am avut niciodată
să fi fost vre-o contrașoare între Sărlu Victoria și
Cofler pe vre-o chestiune. În anul 1943 când Forys
a propus ca eu să plecăm lui Cofler legătură cu
„Unirea Patrioților” și eu delegație care ducea tratative
cu Merin, Sărlu Victoria a fost de acord cu aceasta.
În timp ce Cofler lucra împreună cu mine, Sărlu
Victoria venea și aducea acestuia comunicații din
partea lui Forys și lua de la Cofler comunicații pentru
Forys. Eu nu știu ce conțineau acele comunicații, întinse
fapt de mine și spimeau deși lucruri de mare
importantă, cum era stabilirea vamei legitime sau
sedințe. Când tot Roughly a avut pe Cofler în
legătură cu căutarea unor materiale interne de partid,
Sărlu Victoria a fost apăsare lui Cofler spunând
că acesta „este un om bun și de foarte încredere”.
Răspuns

În pușcăriile de la Fariș nu am văzut niciodată ca între Sărbau Victoria și Căpșer să se nască vreo controverză, căci întotdeauna ei aveau același punct de vedere asupra problemelor de unitate. După cum îmi spunea Sărbau Victoria la apăsarea pe Căpșer că pe un activist bun, care își face datoria și care nu are direcții ca alții.

Întrebare: Există în mod anumit în ce a constatat activitatea desfășurată de Căpșer până la 1 Aprilie 1944 și care a fost poziția și activitățile sale în raport cu linia și sarcinile aflate în fața P.C.R. în acea perioadă?

Răspuns: Despre activitatea lui Căpșer până în anul 1943 nu știu decât în linii generale că se angajase în muncă financiară a L.C., fiind legat în un grup de funcționari superiori de la B.M.R. și în un industriș, și că se angajase în redactarea materialelor pentru ziarul "România Liberă". Acest lucru îl știu de la Fariș și Sărbau Victoria. Tot de acolo știu însă că ei aveau legături strânse cu Căpșer. În anul 1943, după ce eu am plecat din Căpșer legat în "Munca Patrioților" și eu delegat la luarea tratativelor cu nemii, acesta nu s'a îngrijit de apăsarea tovarășilor de aici, fapt ce a dus la nestăruirea lor. Pe de altă parte din vremea lui am cunoscut în mâinile lui și o serie de materiale de partid pentru care și miște note lungușoare ale unor membrii de partid din București. După cât știu între el și Fariș nu a existat niciodată vreo controverză, Căpșer având aceeași linie ca și Fariș.

U. Băneș.

Dest. lumn l-am observat și cu scobiteala la
care am luat parte și eu. Era în. mi. mai
amintesc toate problemele discutate atunci însă mi
amintesc că ei creau același punct de vedere un-
-pre lor. De alte așini ale lui Șofler lumn, nu
știu, sau nu mi amintesc.

Acosta mi este declarat pe care o dau, așini
și o semnez propriu, numit de numeni.

22 Septembrie 1951.

Udrea

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București, Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

Întrebare:

Arătați în mod amănunțit în ce a constat activitatea desfășurată de ds. din 1941 până la 4 Aprilie 1944 și care a fost poziția și acțiunile dvs. în raport cu linia și sarcinile ce au stat în fața P.C.R. în acea perioadă?

Răspuns:

În anul 1941 când a izbucnit războiul antisovietic activam în București ca membru al com. județean Ilfov, având sub înstructajul meu Sectorul Negru, unde era secretar tov. MARINESCU NICOLAE și întreprinderea Gaz și Electricitate. Imediat după 22 Iunie 1941, comitetul județean a întocmit un proiect de manifest în care își arăta poziția sa față de război. În legătură cu acest proiect s'a născut o discuție între com. județean și C.C., discuție în care com. județean a fost antrenat luni de zile și astfel a fost abătut dela sarcina sa de bază și anume, mobilizarea maselor largi împotriva războiului. Discuția apornit dela aceia că C.C. în loc să dea aprobare pentru tipărirea și răspândirea manifestului, după îndreptarea eventualelor greșeli, a trimis o scrisoare polemică a lui FORIS, prin care se acuza comitetul județean că nu are o linie justă. În prima perioadă a acestor discuții, între C.C. și com. județean, eu am fost de partea com. județean, cu toate că între timp CARP CONSTANTIN - care era legătura noastră din partea C.C. a căutat să mă convingă că nu am dreptate căci, comitetul județean are o poziție fracționistă, deoarece nu vrea să se supună C.C. CARP comunicând despre atitudinea mea lui SARBUT VICTORIA, care era ajutorul lui FORIS, aceasta m'a chemat la o întâlnire, de unde am mers într-o casă, unde folosind o copie după scrisoarea trimisă de FORIS, către com. județean, a căutat să mă convingă să mă desolidarizez de com. județean, spunându-mi totodată că în caz contrar nici legături personale nu mai pot fi între noi. Cu toate acestea eu nu mi-am schimbat atitudinea ce o aveam. Văzând aceasta

SARBU VICTORIA m'a dus, peste o vreme, la FORIS, spunându-mi că mă duce la un om mai pregătit care îmi va dovedi că n'am dreptate. Împreună cu SARBU VICTORIA m'am dus în casa tov. REDLINGHER, unde era FORIS. Acesta, folosind citate din clasici asupra centralismului democratic mi-a arătat că eu nu trebuie să merg pe o linie fracționistă și că trebuie să mă supun C.C., dacă sunt un om cinstit. În urma discuției cu FORIS eu m'am convins că trebuie să ascult de C.C., lucru ce l-am și declarat acolo, în urma cărui fapt FORIS mi-a dat ca sarcină să ajut pe CARP să convingă și pe ceilalți membrii ai comitetului județean că au o poziție greșită. După această discuție cu FORIS, în com. județean eu l-am sprijinit pe CARP C. După un timp am fost chemat din nou la FORIS, împreună cu CARP, când ni s'a arătat proiectul Platformei din 1941, cu care noi am fost de acord, făcând doar unele observații mici. Către sfârșitul anului 1941, la o ședință ținută la FORIS, unde erau de față tov. PARVULESCU, CARP, VICTORIA SARBU și eu, s'a discutat ca tov. PARVULESCU să vie la o ședință a com. județean, și în urma căreia dacă acesta nu se va supune C.C., să fie dizolvat. Eu am fost de acord cu această hotărâre, iar în ședința com. județean care a avut loc după aceea, eu am sprijinit pe tov. PARVULESCU, însă discuțiile au degenerat în certuri personale între tov. PARVULESCU și PETRE GHEORGHE și nu s'a ajuns la nici un rezultat, fapt ce a dus apoi la dizolvarea comitetului județean. În felul acesta, FORIS a împiedicat ca încă în anul 1941, organizația P.C.R. din București să fie mobilizată în a se pune pe picior de război, să-și îndrepte toată atenția în vederea sabotării mașinei de război germane și împotriva loviturilor Siguranței. După cum am arătat eu am fost în prima perioadă de partea com. județean iar apoi împotriva acestuia. La începutul anului 1942 într-o ședință la FORIS unde mai era și tov. PARVULESCU, SARBU VICTORIA și mi se pare și CARP CONSTANTIN, am primit sarcina de secretar al comitetului județean și am început a prelua legăturile dela CARP, care era și legătura mea superioară și, potrivit sarcinei primită, să organizăm un nou comitet județean. Au trecut astfel câteva luni cu această perioadă de reorganizare, când activitatea organizației a stagnat în cea mai mare măsură. Îmi amintesc că în acea perioadă a fost reluată legătura cu Sectorul Galben, unde era secretar tov. MOGA ION, cu fabricile Malaxa, Lemetre, Set, Volf și altele, precum și cu unele organizații de cartier și cu unele grupe de intelectuali.

În vara anului 1942, nu-mi mai amintesc luna, legătura mea superioară n'a mai fost CARP CONSTANTIN, ci tov. RANGHET. În această perioadă s'a pus problema înființării unei organizații care să cuprindă pe toți patrioții care sunt împotriva ocupației hitleriste și a războiului, precum și problema stabilirii unei delegații care să ducă tratative cu MANIU în vederea creierii unui larg front patriotic antihitlerist. Problema înființării "Uniunii Patrioților" am prelucrat-o cu întreg activul județean, stabilindu-se sarcina de a se crea grupe peste tot în cartiere, întreprinderi și instituții. Pe de altă parte, împreună cu LEVENTE am stat de vorbă cu un grup de intelectuali în vederea organizării unui organ de conducere a acestei organizații. Pentru delegația care să ducă tratative cu MANIU pe baza Platformei din 1941, s'a stabilit ca să fie formată din tov. PETRE ION, dela Gaz și Electricitate și din tov. GEORGESCU dela C.F.R., care ulterior a fost înlocuit cu tov. MIHAI MAGHERU, căci era cunoscut de Siguranță și se mișca foarte greu la întâlniri. Cu "Uniunea Patrioților" și cu delegația de mai sus am ținut legătură până în anul 1943, când le-am predat lui KOFLER, potrivit unei dispoziții a lui FORIS. În anul 1942, atât în timpul cât legătura mea superioară era CARP, cât și în timpul când era tov. RANGHET mă duceam împreună cu ei, iar câteodată și singur, la ședințe cu FORIS, unde eu raportam despre activitatea mea și se discuta desore munca comitetului județean precum și despre alte probleme, însă pe care eu nu le mai amintesc pe toate.

Dintre acestea îmi amintesc că FORIS i-a dat dispoziție lui CARP să rupă legătura pe care o ținea cu tov. PETRE GHEORGHE și să-i comunice acestuia să rupă legătura cu casa conspirativă unde stătea (la tov. SIMULESCU dela Gaz și Electricitate). De asemenea îmi amintesc că tot FORIS i-a comunicat lui CARP să rupă legătura și cu tov. PAVEL STEFAN, care "în nici un caz nu vrea să se supună C.C.". Față de aceste măsuri ale lui FORIS, pe care CARP le-a executat, eu nu am luat nici o atitudine, nici pentru, nici împotriva socotindu-le ca chestiuni care nu mă privesc pe mine ci ca chestiuni ale C.C. Tot în acea perioadă s'a discutat despre creierea unui resort special pentru diversiune și sabotaj, a cărui responsabil să fie CARP C.S'a mai discutat apoi despre apariția ziarului "România Liberă", eu neavând, la început, decât sarcina de a organiza difuzarea lui în București, iar mai târziu în 1943, am primit și sarcina de a procura și material informativ. Tot în anul 1942, s'a discutat ca eu să refac legătura cu organizația din Florești, lucru ce am și făcut, ținând această le-

gătură până în anul 1943, când am predat-o tov. RANGHET. După cât îmi amintesc, la sfârșitul anului 1942 a intervenit un conflict între FORIS și tov. PARVULESCU, FORIS acuzându-l că nu vrea să recunoască că din cauza lui s'au întâmplat arestările dela tineret, căci tov. PARVULESCU n'ar fi respectat măsurile de conspirație, iar pe de altă parte că tov. PARVULESCU și-ar fi schimbat atitudinea față de conflictul cu com. județean, învinuindu-l pe FORIS de aceasta și că în apărarea tov. ANA TOMA și ILONA POP, cu care FORIS, dimpreună cu SARBU VICTORIA, deasemenea era în conflict. Acest lucru a dus la scoaterea din muncă a tovarășilor respectivi. Cu toate că FORIS în ședințe aducea, cu caracter informativ, la cunoștință despre aceste conflicte, eu nu-mi mai amintesc în ce constau ele și nici nu am luat atitudine împotriva scoaterii din muncă a acestor tovarăși, socotind că eu trebuie să-mi văd numai de munca mea dela județeană, iar în treburile C.C. nu am ce să mă amestec. În anul 1943, mi se pare în luna Iunie, la o ședință cu FORIS unde era tov. RANGHET și cu mine, FORIS a făcut propunerea de a fi atrași în C.C. atât tov. RANGHET cât și eu. Eu am fost de acord cu atragerea tov. RANGHET, însă în ce mă privește pe mine nu am fost de acord, arătând că mă simt capabil pentru asemenea lucru. FORIS a spus atunci că aprobarea propunerii lui este o sarcină de partid, iar tov. RANGHET, a fost de acord cu atragerea mea în C.C. După aceasta, legătura mea superioară n'a mai fost tov. RANGHET ci VICTORIA SARBU, din partea lui FORIS. În această perioadă eu am ridicat într-o ședință la FORIS, unde era și tov. RANGHET, chestiunea ca tov. PARVULESCU să fie cât mai repede reatras în munca C.C. Am făcut acest lucru în urma faptului că am văzut că o serie de activiști de frunte, printre care și tov. PARVULESCU, sunt scoși din muncă, tocmai în perioada când era mai mare nevoie de ei. De teamă, însă, de a nu fi scos și eu din muncă, nu am susținut cu hotărâre cererea făcută, așa că ea nu a avut nici un fel de efect practic. În această perioadă se discuta mereu despre resortul de diversiune și sabotaj a cărui conducere o luase tov. RANGHET, CARP fiind între timp scos din muncă pe motiv că a călcat regulile de conspirație și că a adus prostituate într-o casă ilegală. Cu scoaterea lui CARP din muncă am fost și eu de acord, până ce el își va da seama de greșelile comise, în care scop a stat cu el de vorbă tov. RANGHET și mi se pare și tov. AGIU CONSTANTIN. În ultima jumătate a anului 1943, am mai fost la ședințe la FORIS și cu tov. BODNARAS, când se discuta despre organizarea grupelor de sabotaj și despre organizarea eliberării tov. GHEORGHIU DEJ din lagăr. În această privință eu m'am angajat să organizez, cu ajutorul tovarășilor din București, o casă ilegală pentru tov. GHEORGHIU DEJ, precum și să caut vre-o

legătură spre lagăr, ce ar putea ajuta la această acțiune. Cu toate că am găsit o legătură spre lagăr, un ofițer de rezervă concentrat acolo care era dispus să ne ajute, FORIS tot amâna mereu eliberarea tov. GHEORGHIU DEJ, motivând că nu avem încă destul de bune condițiuni conspirative din care cauză tov. GHEORGHIU DEJ s'ar putea să fie arestat, lucru de care va fi apoi învinovățit el, FORIS. Tot în anul 1943, la directiva lui FORIS, am predat, legătura cu Uniunea Patrioților și cu delegația ce ducea tratative cu MANIU, lui KOFLER. Deasemeni în acea perioadă eu am transmis lui LEVENTE indicația ca el și alți tovarăși dela Institutul Central de Statistică pot pleca în teritoriile cotoprite ale Uniunii Sovietice, unde primiseră ordin să plece pentru a face propagandă pentru guvernul antonescian. Tot în anul 1943, eu am fost de acord cu FORIS și SARB VICTORIA în ce privește scoaterea din muncă a tov. RACEANU, care a refuzat să mai conlucreze cu comitetul județean din care făcea parte. La sfârșitul anului 1943, când tov. RANGHET l-a acuzat pe KOFLER că este suspect, în legătură cu căderea unor materiale de partid dintr-o casă unde le lăsase KOFLER, eu m'am mulțumit cu explicația dată de FORIS și SARB VICTORIA că "KOFLER este un om bun de încredere", că ei îl cunosc și nu am luat atitudine în această chestiune, cu atât mai mult cu cât fusese arestată și delegația care ducea tratative cu MANIU, cu care tot KOFLER avea legătură. Între materialele căzute din vina lui KOFLER erau și 20-30 notițe biografice ale tovarășilor din București pe care eu le dădusem lui FORIS, în urma directivei acestuia, fără să mă opun în vre'un fel că în condițiunile de atunci nu era deloc cazul de a se umbla cu asemenea lucruri scrise. Tot în anul 1940, eu am fost de acord cu propunerea lui FORIS de a fi atrași în C.C. tov. IONITA C și TRANDAFIRESCU ILIE. În acea ședință eu am propus ca să fie atrași în C.C. și ANDREI LOB PATRASCU, însă FORIS nu a fost de acord. Nu-mi mai amintesc cine mai era la acea ședință. În anul 1943, nu-mi mai amintesc prin ce lună, eu am protestat împotriva faptului că FORIS se ține mai mult de discuții, în timp ce munca stă pe loc, iar caderile se țin lanț. Aceste probleme le-am ridicat față de SARB VICTORIA, neavând curajul să le ridic față de FORIS, de teamă de a nu mă scoate din muncă.

În ce privește principala sarcină, ce se punea în acea perioadă, - sabotarea mașinei de război hitleriste - eu am preluat-o cu activul din București, obținându-se și unele rezultate; la fel am prelucrat-o și cu Floești, în timp ce aveam legătură cu ei, obținându-se și acolo unele rezultate. Deasemeni, în anul 1943, la sfârșit și la începutul anului 1944, am organizat grupe ale

forțelor de luptă patriotice, care potrivește indicațiunilor primite dela tov. BODNARAS, au întreprins unele acțiuni, însă demică importanță. Despre această sarcină principală se vorbea mereu în ședințele dela FORIS, cu toate acestea problema n'a fost pusă cu toată hotărârea și nu s'a trecut la organizarea mai serioasă a acestei munci, decât dela sfârșitul anului 1943. Eu am depus eforturi pentru dezvoltarea acestei munci, însă neavând decât indicații generale dela FORIS, n'am reușit să fac mare lucru în această privință. În perioada 1941 - 4 Aprilie 1944, dorința mea cea mai fierbinte a fost de a merge pe linia Partidului și de a lupta pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i stăteau în față, în acea perioadă. Nu am reușit însă a pune în practică această dorință, întrucât am căzut sub influența lui FORIS, care m'a antrenat, fără să-mi dau seama, în acțiunile lui dușmănoase, potrivnice liniei și sarcinilor partidului, din acea perioadă.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, nesilit de nimeni.

ss. Nicolae Petrea

26 Sept. 1951

Declarație

3 ex

subsemnatul Petre Mădăraș, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Săgea, raionul Roman, regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București, raionul Tudor Vladimirescu, Căminul Căminilor Nr. 51, în prezent reștinut, asupra întrebărilor puse răspunde următoarele:

1. Întrebare: Aștăzi în mod amănunțit în ce a constat activitatea desfășurată de dvs. din 1941 până la 15 Aprilie 1944 și care a fost poziția și acțiunile dvs. în raport cu linia și sarcinile ce au stat în fața P.C.R. în acea perioadă?

Răspuns: În anul 1941 când a izbucnit războiul antisovietic activam în București ca membru al com. județean ȘEF, având sub îndrumarea mea sectorul creștin-muncitoresc, având sub îndrumarea mea sectorul creștin-muncitoresc și întreprinderi gaz și Electricitate. Imediat după 22 Iunie 1941 comitetul județean a întocmit un proiect de manifest în care s-a cerut poziția sa față de război. În legătură cu acest proiect n-a născut o discuție între com. județean și C.C., discuție în care com. județean a fost antrenat lămurile zilei și astfel a fost abținut de la susținerea sa de lezări și armare, mobilizarea maselor largi împotriva războiului. Discuția a pornit de la acele C.C. în loc să dea apăsare pentru tipărirea și răspândirea manifestului, după îndepărtarea eventualilor gâșci, a trimis o scrisoare poliției a lui Foris, prin care se cerea comitetul județean să nu are a lăsa justiția.

Petre

În prima perioadă a autor disunții între C.C. și Com. Județean eu am fost de partea Com. Județean, eu toate că într timp Corp C. - care era legătura noastră din partea C.C. - a cântat să ne convingă că nu am deplătit căci, comitetul județean are o poziție practică, deosebită, încreștă de suprema C.C. Corp comunicând despre atitudinea mea lui Sărlu Victorie, care era ajutorul lui Foris, acesta m-a chemat la o întâlnire, de unde am mers într-o casă, unde folosind o copie după scrisorile trimise de Foris către Com. Județean, a cântat să mă convingă să mă dissolidanțez de Com. Județean, spunându-mi totodată că în caz contrar m'oi legătura personală nu mai pot fi între noi. Cu toate acestea eu nu mi-am schimbat atitudinea ce-o aveam. Văzând aceasta, Sărlu Victorie m'a dus, jost și vime, la Foris, spunându-mi că mă duce la un om care pregătit care îmi va dovedi că n'am deplătit. Împreună cu Sărlu Victorie m'am dus în casa lui Lehtinger, unde era Foris. Acesta, folosind citate din cărțile asupra centralismului democratic m'ie arătat că eu nu trebuie să merg pe o linie practică, ci că trebuie să mă supun C.C., dacă sunt un om cinstit. În vreme disunției cu Foris eu m'am conștientizat că trebuie să ascult de C.C., lucru ce l-am și declarat acelu, în vreme câtăni fost Foris, m'ie dat ca sărini să ajut pe Corp să convingă și pe ceilalți membri ai comitetului județean că au o poziție greșită. După această discuție cu Foris, în Com. Județean eu l-am sprijinit pe Corp C. După un timp am fost chemat din nou la Foris, împreună cu Corp, când mi s'a arătat proiectul platformei din 1941, cu care noi am fost de acord.

de acord, făcând doar unele observații mici. Către sfârșitul anului 1941, la o sedință ținută la Foris, unde erau de față tr. Părvulescu, Corp, vicelul Sărlu și eu, s-a discutat ce tr. Părvulescu să vie la o sedință a com. județean și în urma căreia dacă asta nu se va exprima c. c., să fie dizolvat. Eu am fost de acord cu aceste hotărâri, iar în sedința com. județean care a avut loc după aceea, eu am sprijinit pe tr. Părvulescu, însă deciziile au decurs în certuni persoane între tr. Părvulescu și Petre Ștefănescu și nu s-a ajuns la nici un rezultat, fapt ce a dus apoi la dizolvarea comitetului județean. În februarie 1942, Foris, a împiedecat ca în anul 1942 organizația c. c. din București să fie mobilizată în a se pune pe picioare de noii, și-și îndreptă totă atenția în vederea salvării mamei de război germane și împotriva loviturilor sigmanței. După cum am arătat eu am fost în prima perioadă de pauză com. județean iar apoi, împotriva acestuia. La începutul anului 1942 într-o sedință la Foris unde mai era și tr. Părvulescu, Sărlu Vitanu și mi se pare și Corp, au primit sarcina de secretar al comitetului județean, au început a prelucra legăturile dela Corp, care era și la gâtul unei superioare și, potrivit sarcinii primite, să organizeze un nou comitet județean. Autent astfel cătrese luni în această perioadă de reorganizare, când activitatea organizației a stagnat în cea mai mare măsură. Am avut în vedere că în acea perioadă a fost încheiată legătura cu sectorul salben, unde era scutit tr. Moza Sen, cu familiile bulare, Lemetio, Set, Volf și altele, precum și cu unele organizații de cârmă și cu unele grupe de intelectuali.

Ultime.

În tovară amintiri 1942, m. m. mai amintesc luna,
legătura mea superioară n'a mai fost corp c, ci
tor. Raughet. În această perioadă s'a pus problema
înfăptuirii unei organizații care să cuprindă peteți
patruale care sunt împotriva ocupației hitleriste,
a războiului, precum și problema stabilirii unei dele-
gații care să ducă tratative cu Marșii în vederea
creării unui lărg Front patriotic antihitlerist. Problema
înfăptuirii „Uniunii Patrioților” am găsit-o cu întreg
activul județean, stabilindu-se sarcina de a se crea
grupe peste tot în cantiere, întreprinderi și instituții. Pe
de altă parte, împreună cu deștepți am stat de vorbă
cu un grup de intelectuali în vederea organizării
unei organe de conducere a acestei organizații. Patru
delegații care să ducă tratative cu Marșii pe baza plat-
formei din 1941 s'a stabilit ca să fie formate din to-
vară Dan, de la G. 7 și „Electricitate” și din tovară. Georgescu de la
C. 7, care ulterior a fost înlocuit cu tovară. Iulian Măghiu,
cui i-a succedat de Siguranță și se misca foarte greu la
întâlniri. Cu „Uniunea Patrioților” și în delegație de m. m. sus
am trimis legătură până în anul 1943, când le-am
predat lui Căfler, potrivit unei dispoziții a lui Torg.
În anul 1942, atât în timpul cât legătura mea su-
perioară era corp, cât și în timpul când era tovară Raughet,
mă duceau împreună cu ei, iar este vorba și de un
la deștepți cu Torg, unde eu raportam despre acti-
vitatea mea și se discute despre munca comitetului ju-
dețean precum și despre alte probleme, însă pe care eu
nu mi le mai amintesc pe toate.

U. Băneș.

Dintre acestea mi amintesc că Foris i-a dat după
 zitiul lui Corp să rupă legătura pe care o ținea
 cu tor. Petre Gheorghe și să-i comunice acestuia să
 rupă legătura cu casa conspirativă unde stătea
 (la tor. Simularea de la "Gaz și Electricitate"). Deosemeni
 mi amintesc că tot Foris i-a comunicat lui Corp să
 rupă legătura și cu tor. Pavel Stefan, care "în mi
 în corp nu vrea să se supună c.c.". Fapt de acest mome
 a lui Foris, pe care Corp l-a executat, dar nu are
 fost mi o atitudine, mi pentru, mi împotriva soa.
 ținându-le ca chestiuni care nu mă privesc pe mine și
 ca chestiuni ale c.c. Tot în acea perioadă s'a desuțat
 despre creșea unui resort special pentru divizarea și
 sabotez, a cărei responsabil s'a fie Corp c. S'a mai
 desuțat apoi despre apartinerea zănelui "Ionian Liliu",
 în neavând, la început, decât sarcina de a organiza
 difuzarea lui în București, iar mai târziu, în 1943, am
 primit și sarcina de a procura material informativ.
 Tot în anul 1942 s'a desuțat că eu să refac lega-
 tura cu organizația din Bilești, lucru ce am și făcut,
 ținând această legătură până în anul 1943, când am
 predat-o tor. Dăgheț. După cât mi amintesc, la sfâr-
 șitul anului 1942 a intervenit un conflict între Foris
 și tor. Păvălescu, Foris acuzându-l că nu vrea să
 recunoască că din cauza lui s'au întâmplat aceste-
 rile dela tinent, căi tor. Păvălescu n'ar fi respectat mi-
 surile de conspirație, iar pe de altă parte căi tor. Pă-
 vălescu n'ar fi schimbat atitudinea față de confli-
 ctul cu com. județean, învinuindu-l pe Foris de aceste,
 și că în apărarea tor. Ana Toma și Ilona Pop, cu care
 uitase.

Foșii, dimpreună cu Săileu-Vitană, desenează
 în conflict. Acest lucru a dus la scoaterea din
 muncă a tovarșilor respectivi. Cu toate că Foșii în
 sedute aduse, cu conștient informativ, la cunoștință
 despre aceste conflicte, eu nu mi mai amintesc în
 ce constau ele, și nu mi am luat atitudine
 împotriva scoaterii din muncă a acestor tovarăși,
 deoarece ei eu trebuie să-mi văd numele de muncă
 mea dela județeană, iar în treburile c.c. m-am
 ce să mi amestec. În anul 1943, mi se pare
 în luna Iunie, la o sedință cu Foșii, unde erau tr.
 Raughet și eu mine, Foșii a făcut propunerea de
 a fi atreși în c.c. atât tr. Raughet, cât și eu.
 Eu am fost de acord cu atragerea tr. Raughet,
 însă în ce mă privește pe mine nu am fost de
 acord, arătând că nu simt capabil pentru vre-
 measa lucru. Foșii a spus atunci că aprobarea
 propunerii lui este o sarcină de partid, iar tr.
 Raughet a fost de acord cu atragerea mea în
 c.c. După aceasta, legătura mea supraviețuiește
 mai fost tr. Raughet și Victorie Săileu, dimpreună
 cu Foșii. În această perioadă eu am ni-
 dit într-o sedință la Foșii, unde era și tr. Raughet,
 chestiunea ca tr. Păvălescu să fie cât mai repede
 readus în muncă c.c. Am făcut acest lucru în
 vîșle faptul că am văzut că o serie de activități
 de frunte, pentru care și tr. Păvălescu, sunt scosi din

48

din muncă, tocmai în perioada când era mai nou
 nevoae de ei. De teamă, însă, de a nu fi sesizați de
 din muncă, nu am susținut cu hotărâre ceea ce făcusem,
 așa că eu nu a avut nici un efect practic. În acele
 perioade se discuta puțin despre resortul de divizi-
 onare și sabotaj a căminii conducere a luase tr. Baughet,
 Corp fiind într timp șos din muncă pe motiv că a
 călcat regulile de conspirație și că a adus prostii
 într-o casă ilegală. Cu scutirea lui Corp din muncă
 am fost și eu de acord, pentru că el și va da seama
 de faptele comise, în ceu scop a stat în el de
 vorbă tr. Baughet și mi se pare și tr. Agui et al.
 În ultima jumătate a anului 1943 am mai fost la
 ședințe la Foris și cu tr. Bodmăres, când se discuta
 despre organizarea grupelor de sabotaj și despre
 organizarea eliberării tr. Gheorghii. De din lagăr. În
 această perioadă eu m'am angajat și organizat, cu
 ajutorul camaradilor din București, o lucră ilegală pentru
 tr. Gheorghii-Dez, precum și să cant vreo legătură
 spre lagăr, ce ar putea ajuta la această acțiune.
 Cu toate că am fost a legătură spre lagăr, nu
 ofițer de rezervă concentrat acolo care era dispus să
 ne ajute, Foris tot amina mereu eliberarea tr.
 Gheorghii-Dez, motivând că nu eram încă destul
 de bune condiții conspirative din care cauze tr.
 Gheorghii-Dez s'ar putea să fie arestat, lucru
 de care se fi apoi învinovătat el, Foris. Tot în
 anul 1943, la directive lui Foris, am putut, de -

Urmare.

gătură cu „Muncea Patriotică” și cu delegația cu
ducea tratative cu Mann, lui Cojlec. Deosebit în
această perioadă eu am transmis lui Severin, indicându-
ce el și alți tovarăși de la Institutul Central de
statistică, pot pleca în teritoriile ocupate ale Uni-
unii Sovietice, unde primiseră vouchere să plece pentru
a face propagandă pentru guvernul autousuror.
Tot în anul 1943 eu am fost de acord cu
Foris și Săndru Victoria în ce privește scoaterea din
munții a tor. Răcoanu, care a refuzat să mai con-
luize cu comitetul județean din care făcea parte.
La sfârșitul anului 1943 când tor. Răcoanu l-a an-
tat pe Cojlec că este suspect, în legătură cu că-
drea unor materiale de partid dintr-o casă unde
le lăsa pe Cojlec, eu m-am multumit cu explicația
dată de Foris și Săndru Victoria că „Cojlec este un
om bun și de încredere” că și îl cunosc, și nu am
lăsat atitudine în această chestiune, eu stătu mai
mult eu cât fusese arestată și delegația care ducea
tratative cu Mann, eu care tot Cojlec avea legă-
tură. În materialele căzute din vine lui Cojlec erau
și 20-30 note biografice ale tovarășilor din Comunisti
pe care eu le dădusem lui Foris, în vîrstă. Într-
un anumit fel, fără să mă opun în vre-un fel să
în condițiile de atunci nu era deloc egal de a
de multe cu asemenea lucruri sîrăse. Tot în anul 1943
eu am fost de acord cu propunerea lui Foris de a fi
atari în C.C. tor. Ioniță C. și Tondafirescu Ghe. în acea
ultimă

ședință cu am propus ca să fie atras în c.c. și
 Andrei Lăb-Întreaga, însă Foris, nu a fost de acord. Eu
 m. mi mai amintesc cine mai era la acea ședință.
 În anul 1943, m. mi mai amintesc prin ce lucră, eu am
 protestat împotriva faptului că Foris, a ține mai mult de
 obiectiv, în timp ce munca stă pe loc, iar conditii se în
 lant. Aceste probleme le-am ridicat față de Sărbu
 victorios, neamând curajul să le ridice față de Foris, de
 teamă de a nu mai scoate din muncă.
 În ce priveste principale sarcini, ce se puneau în acea
 perioadă - sabotarea marelui de noștri lăutari - eu am
 preluat-o cu activul din București, obținându-se și
 unele rezultate; la fel am preluat-o și în Cluj, în
 timp ce aveam legătura cu ei, obținându-se și acolo
 unele rezultate. De asemenea, în anul 1943, la sfârșit, și
 la începutul anului 1944, am organizat grupe ale Fori-
 lor de luptă patriotică, care potrivit indicațiilor
 primite de la tor. Badnăraș, au întreprins unele acțiuni,
 însă de mică importanță. După această sarcină prin-
 cipală se vorbea mereu în ședințele de la Foris, cu
 toate acestea problema n'a fost pusă cu toată hăta-
 rirea și nu s'a trecut la organizarea mai serioasă
 a acestor munci, din cauza spiritului anului 1943.
 Eu am depus eforturi pentru dizolvarea acestor
 munci, însă neamând decât indicații generale de la Foris,
 n'am avut să fac mare lucru în această privință.
 În perioada 1941 - începutul 1944, obiecta mea de
 mai prețioasă a fost de a merge pe linia Păntelului și
 altele

de a lupta pentru îndeplinirea sarcinilor ce i stăteau
în față, în acea perioadă. Nu am reușit însă a
pune în practică această dorință, întocmit am rămas
sub influența lui Foris, care m-a antrenat, fără
să-mi dau seama, în activitățile lui din mânăscă,
potrivnic limitei și sarcinilor partidului, din acea
perioadă.

Acastă imi este declarație pe care o dau, astăzi,
și o semnez propriu, nemilit de nimeni.

26 Septembrie 1961.

W. I. Ionescu

D E C L A R A T I E

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut în anul 1914, la 1 Iunie, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Săfetei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu Calea Călărași nr.51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

Intrebare:

Arătați în mod amănunțit care au fost problemele ce le-ați discutat cu SARBŪ VICTORIA în tot timpul până la cooptarea dvs. în C.C.al P.C.R.?

Răspuns:

Discuțiunile pe care eu le-am avut cu SARBŪ VICTORIA, în tot timpul, până la cooptarea mea în C.C., sunt aceleași pe care le-am arătat într'o declarație anterioară referitoare la discuțiunile pe care eu le-am avut în această perioadă cu FORIS ȘTEFAN.

Intrebare:

Ce alte discuțiuni ați mai avut cu SARBŪ Victoria, în această perioadă?

Răspuns:

În afară de discuțiile pe care le-am avut cu SARBŪ VICTORIA, care erau de ordin personal și le-am arătat în câteva declarații anterioare, precum și discuțiunile pe care le-am arătat în declarația referitoare la FORIS ȘTEFAN, în plus discuția pe care am avut-o cu SARBŪ VICTORIA, când aceasta căuta să obțină desolidarizarea mea de com.județean, discuție arătată de mine într'o declarație anterioară, altceva nu-mi amintesc să mai fi discutat cu SARBŪ VICTORIA.

Intrebare:

Toate discuțiunile pe care le-ați avut cu SARBŪ VICTORIA, în timpul cât ați avut legătură superioară pe IOSIF RANGHET, au fost cunoscute în acel timp de acesta din urmă?

Răspuns:

Toate discuțiunile pe care eu le-am avut cu SARBŪ VICTORIA, în timpul cât am avut legătură superioară pe IOSIF RANGHET, au fost cunoscute de acesta din urmă, cu excepția unei

singure discuțiuni și anume o discuție a mea cu SARBU VICTORIA când eu am ridicat față de ea problema că RANGHET nu-mi dă directive concrete asupra activității mele, discuțiune despre care el a luat cunoștință scurt timp după aceea.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

ss.N.Petrea

28 Sept.1951

3 ex

Declarație.

Subsemnatul Petre Nisheș, născut în anul 1914 la 1 Iunie, în comuna Săgea, raionul Zorua, rep. Moldova, fiul lui Gheorghe nr. 1 al Săgei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București, raionul Tudor Vladimirescu, calis Călaruș 1751, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

1. Întrebare: Căutați în anul amănunțit care au fost problemele ce le-ați discutat cu Sărbu Victoria în tot timpul până la cooptarea dvs. în C.C. al P.C.R.?

Răspuns: Discuțiile pe care eu le-am avut cu Sărbu Victoria, în tot timpul, până la cooptarea mea în C.C., sunt aceleași pe care le-am avut într-o declarație anterioară referitoare la discuțiile pe care eu le-am avut în această perioadă cu Foniș Ștefan.

2. Întrebare: Pe alte discuții altă mai avut cu Sărbu Victoria în această perioadă?

Răspuns: În afara de discuțiile pe care le-am avut cu Sărbu Victoria, care erau de ordin personal și le-am avut în contextul declarației anterioare, precum și discuțiile pe care le-am avut în declarația referitoare la Foniș Ștefan, în plus discuții pe care am avut-o cu Sărbu Victoria, când

N. Nisheș

- 2 -
aceasta cîntă să obțină deschiiderea mea
de con. justiciei, disuție arotate de mine între
delonatie autisone, altera nu. mi. amintire și
mai și disuție cu Săileu Victoria.

3. Intrebare: Toate disuțiile pe care le-ai
avut cu Săileu Victoria, în timpul cât ai avut
legătura superioară pe Ionț Raughet, au fost
cunosute în acel timp de acesta din urmă?

Răspuns: Toate disuțiile pe care eu le
am avut cu Săileu Victoria, în timpul cât am avut
legătura superioară pe Ionț Raughet, au fost
cunosute de acesta din urmă, cu excepția unei
singure disuții și anume o disuție a mea
cu Săileu Victoria cînd eu am ridicat feți de
la problema ce Raughet nu mi. da directive
cancu asupra activității mele, disuțiile depe
care el o lăsa cunosute sînt timp după aceea.

Aceasta imi este declarație pe care o dau, o
susțin și sunet propriu, neșit de mine.

28 Septembrie 1951. Văteș

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut în anul 1914, la 1 Iunie, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, declar următoarele:

Întrebare:

Arătați în mod amănunțit care au fost problemele ce le-ați discutat cu FORIS STEFAN în tot timpul, până la cooptarea dvs. în C.C. al P.C.R.?

Răspuns:

Prima chestiune discutată de FORIS cu mine a fost conflictul dintre C.C. și Com. Jud. Ilfov, din care făceam și eu parte. În acea ședință unde era de față și SARBU VICTORIA, FORIS mi-a arătat că, com. județean are o atitudine fracționistă căci nu vrea să se supună C.C. și că eu, dacă sunt un om cinstit, trebuie să mă desolidarizez de atitudinea com. județean și să mă supun C.C. În susținerea punctului lui de vedere, FORIS a folosit unele citate din clasici, asupra centralismului democratic. În urma acestei ședințe - la care am fost adus în urma insistenței lui SARBU VICTORIA, după cum am aflat mai târziu, dela ea - eu m'am convins că, comitetul județean nu are dreptate și că trebuie să mă supun C.C. Aceasta era prin luna August 1941. Cam peste o lună am fost chemat din nou la FORIS, împreună cu CARP CONSTANTIN. Atunci FORIS ne-a arătat proiectul Platformei din 1941 și ne-a cerut să ne spunem părerea asupra conținutului acestui document. Atât eu, cât și CARP nu am făcut decât unele observații de mică importanță, despre care însă nu-mi mai aduc aminte. La sfârșitul anului 1941, într-o ședință unde erau de față PARVULESCU CONSTANTIN, CARP CONSTANTIN și SARBU VICTORIA, s'a discutat despre conflictul cu com. județean și s'a hotărât ca PARVULESCU CONSTANTIN să meargă la o ședință a com. județean, în urma cărei ședințe, dacă nu se va supune C.C. atunci să fie dizolvat. În acea ședință s'a mai hotărât ca eu să dau sprijin lui PARVULESCU în ședința cu com. județean, lucru ce eu am și făcut. La începutul

anului 1942, într-o altă ședință ținută la FORIS, unde erau de față PARVULESCU CONSTANTIN și SARBU VICTORIA, după ce PARVULESCU CONSTANTIN a făcut un raport în care a arătat că, cu toate eforturile depuse de el în ședința cu comitetul județean, acesta nu și-a schimbat poziția sa de nesupunere față de C.C.s'a stabilit că s^{se} pună în practică hotărârea de dizolvare a comitetului județean, luată anterior și după cât îmi amintesc tot în acea ședință s'a hotărât ca eu să primesc sarcina de secretar al com. județean, ce se va organiza. Tot atunci s'a stabilit ca legăturile com. județean să fie preluate de CARP CONSTANTIN, care apoi să mi le predea mie, în ședințe, unde el să prelucreze problema dizolvării com. județean din cauza nesupunerii. După aceasta eu m'am mai dus la ședința cu FORIS, împreună cu CARP, însă nu-mi mai amintesc de câte ori anume. În aceste ședințe se discuta despre mersul prequării muncii de către mine, insistându-se ca acest lucru să se facă cât mai repede. Tot aici CARP CONSTANTIN raporta despre atitudinea foștilor membrii ai comitetului județean cu care el avea legătură arătând că nu vor să se supună C.C. În urma acestui fapt FORIS a dat dispoziție lui CARP să rupă legătura cu ei, adică cu PETRE GHEORGHE, METIU și cu PAVEL STEFAN, lucru pe care CARP CONSTANTIN l-a și făcut. Tot în aceste ședințe s'a discutat despre organizarea noului comitet județean în care au intrat NICHIFOR STERE, IONITA C, PETRE ION și DAVIDOVICI (aceasta după cât îmi mai amintesc). Deasemeni se discuta despre respectarea regulilor conspirației, lucru asupra căruia FORIS insista la fiecare ședință. Tot în acea perioadă s'a discutat despre creierea unui resort pentru acțiuni de diversiune și sabotaj, a cărei responsabilitate i s'a dat lui CARP CONSTANTIN. În tot acest timp legătura mea superioară era CARP CONSTANTIN, cu care mă întâlneam regulat, căruia îi raportam despre munca mea și care îmi dădea directive asupra activității mele. De la jumătatea anului 1942, după cât îmi amintesc, legătura mea superioară a început să fie RANGHET. La fel ca și cu CARP C, eu mergeam din când în când, împreună cu el, la ședințe cu FORIS. După cât îmi amintesc, problemele discutate la FORIS, în această perioadă au fost următoarele: În primul rând se discuta probleme în legătură cu activitatea comitetului județean. Astfel s'a discutat despre lărgirea com. județean, prin atragerea lui TOACA, a TINCUTEI DAVIDOVICI, iar mai

târziu a lui BRACEANU, VIRGIL BALANESCU, TRANDAFIRESCU ILIE 198
 ANDREI LOB-PATRASCU, eu fiind de acord cu aceste propuneri,
 iar pe unele din ele făcându-le eu însumi. Deasemeni s'a dis-
 cutat despre luarea sau întărirea legăturilor cu întreprinde-
 rile mari, între care și cu C.F.R.-ul și despre mobilizarea
 organizației în acțiunea de sabotare a războiului hitlerist și
 se insista mereu de către FORIS, asupra păstrării regulilor de
 conspirație, eu fiind de acord cu aceste măsuri, pe care apoi
 mă străduiam să le pun în practică. Tot în această perioadă
 s'a discutat despre înființarea "Uniunii Patrioților", FORIS
 arătând că în această organizație trebuiesc atrași toți cei
 ce sunt împotriva ocupației nemțești și a războiului, eu prim-
 mind sarcina ca prin LEVENTE și profesorul GRAUR cu care aveam
 legătură să mă ocup de încheierea conducerii acestei organi-
 zării, lucru ce am și făcut, iar pe de altă parte, să mobilizez
 organizația din București pentru organizarea de grupe ale
 "Uniunii Patrioților" în întreprinderi, cartiere și instituții.
 Pe de altă parte s'a discutat despre crearea unei delegații
 care să ducă tratative cu MANIU, pe baza Platformei din 1941.
 În acest sens eu am primit sarcina de a sta de vorbă cu
 PETRE ION dela Gaz și Electricitate și cu GEORGESCU dela
 C.F.R., în vederea constituirii acestei delegații, lucru ce eu
 am și făcut. Mai pe urmă am primit sarcina de a atrage în
 această delegație în locul lui GEORGESCU, care era cunoscut
 de siguranță pe MIHAI MAGHERU. Tot în această perioadă s'a
 discutat ca eu să refac legătura cu organizația din Ploești,
 lucru ce eu am făcut prin DUMITRESCU VASILE din București pe
 care l-am trimis la Ploești. La una din ședințele dela FORIS
 s'a discutat despre scoaterea ziarului "România Liberă" eu
 fiind de acord cu aceasta și tot atunci am primit sarcina să
 organizez difuzarea acestui ziar în București. La această
 ședință mi se pare că a luat parte și KOFLER. În a doua jumă-
 tate a anului 1942, după câțmi amintesc, la una din ședințele
 dela FORIS, acesta ne-a arătat o hotărâre cu privire la unii
 activiști din fostul comitet județean, prin care aceștia erau
 demascați ca oportuniști. Eu nu-mi mai amintesc ce atitudine
 am luat față de această hotărâre. Tot în acea perioadă FORIS
 a comunicat într-o ședință că PARVULESCU CONSTANTIN nu mai
 este de acord cu el în ce privește problema fostului comitet
 județean Ilfov, că nu vrea să recunoască că din vina lui

s'au produs arestările dela tineret și că a luat apărarea lui ANA TOMA și ILONA POP, pe care FORIS le acuza că nu merg pe linia partidului. Mi se pare că în acea ședință FORIS ne-a arătat o scrisoare a lui către PARVULESCU, prin care i secerea să-și facă autocritică. Eu am spus atunci că discuția cu PARVULESCU trebuie să se termine cât mai repede, la care FORIS a răspuns că acest lucru nu se poate până ce PARVULESCU nu-și va recunoaște greșelile.

În acest timp a intervenit și conflictul cu CARP C. pe care FORIS a propus să fie scos din muncă, pe motiv că a călcat regulile de conspirație și că a adus prostituate în casa ilegală unde locuia. Eu am fost de acord cu această propunere, stabilindu-se, tot în acea ședință, ca RANGHET, mi se pare împreună cu AGIU C. să stea de vorbă cu CARP, pentru a-l face să-și dea seama de greșelile comise, lucru pe care aceștia l-au făcut ulterior. În această perioadă s'a mai discutat la FORIS și s'a stabilit ca eu să primesc sarcina reorganizării tineretului, lucru ce am și făcut, luând legătură cu TUDOSE VASILE care fusese eliberat din lagăr, cu ALEXANDRA SIDOROVICI și cu MARINESCU GHEORGHE din Ploești, care între timp fusese adus în București, din cauză că acolo exista pericolul să fie arestat. Potrivit hotărârii luate, cu cei trei de mai sus formau conducerea tineretului. În ședințele ținute în acea perioadă se mai discuta și despre arestările ce aveau loc, FORIS susținând că acestea se întâmplă din cauza nerespectării regulilor de conspirație, motivând că știe acest lucru în urma analizării cauzelor căderilor pe baza datelor primite de el dela Apărare, care avea legătură cu avocații. Eu acceptam aceste explicații, ale lui FORIS. De asemenea s'a mai discutat problema organizării unui aparat tehnic al județenei, în vederea ținerii legăturilor între ședințe și a predării materialelor ilegale. Acest aparat a fost format apoi din NORA MUNTEANU, ZAMFIR, SIMONA, MARIA MOGA, PETRUTA și alții despre care nu-mi mai amintesc.

În această perioadă am fost la ședințe cu FORIS, împreună cu CARP CONSTANTIN, apoi cu RANGHET, iar odată sau de două ori și cu NICHIFOR STERE. În afară de problemele arătate mai sus s'a mai discutat și problema răspândirii în București, a diferitelor materiale apărute în vremea aceea, lucru pe care eu l-am organizat în București.

Întrebare:

Ce alte discuțiuni ați mai avut cu FORIS STEFAN în această perioadă?

Răspuns:

În perioada de până la cooptarea mea în C.C.nu-mi amintesc să fi avut și alte discuții cu FORIS STEFAN.

Întrebare:

Toate discuțiunile pe care le-ați avut cu FORIS STEFAN în timpul cât ați avut legătură superioară pe IOSIF RANGHET, au fost cunoscute în acel timp de acesta din urmă?

Răspuns:

Toate discuțiunile pe care eu le-am avut cu FORIS STEFAN în timpul cât am avut legătură superioară pe IOSIF RANGHET, au fost cunoscute de acesta din urmă.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, nesilit de nimeni.

ss.N.Petrea

28 Sept.1951

3 ex

Declarație

Subsemnatul Petru Măcel, născut în anul 1914 la
1 Iunie, în comuna Săgea, raionul Bălți, regi-
unea Bucovina, fiul lui Gheorghe și al soției, de
profesie funcționar, având ultimul domiciliu în
București, raionul Tudor Vladimirescu, Calea Colimă, Nr. 51,
în prezent atest, asupra intărilor puse, de către
voinicilor:

1. Intărire: atestată în mod unanim că
au fost problemele de lați prezentate în Foris, Ștefan,
în tot timpul, până la scoțarea de în c.c. al c.c.?

- Lașcu: Prima chestiune atestată de Foris în
mine a fost conflictul dintre c.c. și com. județean
ștefan, din care facem și eu parte. În acea perioadă,
unde era de față și Săgea Victoria, Foris m-a atest
că, com. județean are o atitudine frățească, că nu
vrea să se supună c.c. și că eu, dacă sunt în om
civilit, trebuie să mă solidarizez de atitudine com.
județean și să mă supun c.c. În susținerea punctului
lui de vedere, Foris a folosit unele citate din clauzi,
asupra centralismului democratic. În vreme acesta, se atest
- la care am fost adus în vreme înșurătorii lui Săgea Victo-
ria, după cum am aflat mai târziu, de la ea - eu m-am
conștientizat că, comitetul județean nu are dreptate și că
trebuie să mă supun c.c. Aceasta era prin luna Aug. 1941.
Com. pește a lui am fost chemat din nou la Foris,
Vitea

impunerea cu Corp C. Atunci Toris ne-a arătat proiectul platformei din 1941 și ne-a cerut să ne spunem părerea asupra conținutului acestui document. Hât eu, cât și Corp nu am făcut decât unele observații de mică importanță, după care însă nu mi s-a mai spus nimic. La sfârșitul anului 1941, într-o ședință unde erau de față Păvălescu Căi, Corp C. și Sârba Victoria, s-a discutat despre conflictul cu com. județean și s-a hotărât cu Păvălescu C. să meargă la o ședință a comitetului județean, în urma căreia ședință, deciziile se va supune C.C., atunci să fie dizolvat. În acea ședință s'a mai hotărât ca eu să dau sprijin lui Păvălescu în ședința cu com. județean, lucru ce eu am și făcut. La începutul anului 1942, într-o altă ședință trimisă la Toris, unde erau de față Păvălescu Căi, Corp Căi și Sârba Victoria, după ce Păvălescu Căi a făcut un raport în care a arătat că, cu toate eforturile depuse de el în ședințe cu comitetul județean, acesta nu și-a schimbat poziția de neprimire față de C.C. s'a stabilit să se pună în practică hotărârile de dizolvare a comitetului județean, luate anterior, și după cât mi s'a amintit tot în acea ședință s'a hotărât ca eu să primesc sarcina de secretar al com. județean, a se va organiza. Tot atunci s'a stabilit ca legătura com. județean să fie prelucrată de Corp C., care apoi să mi le predea mie, în ședințe, unde el să prelucere problemele dizolvării com. județean din cauza neprimirii sale față de C.C.

După aceasta eu m-am mai dus la sediul în
 Foris, împreună cu Corp, însă nu mi mai amintesc de
 câte ori am fost. În aceste sedințe se discute despre
 mesul peștii mării de către mine, înțelegându-se
 că acest lucru să se facă cât mai repede. Tot aici
 Corp e. raporta despre atitudinea foștilor membri ai
 comitetului județean, în care el avea legătură, în-
 țelegându-se că nu vor să se supună C.C. În urma
 acestui fapt Foris a dat dispoziție lui Corp să meargă
 la legătură cu ei, adică cu Petre Gheorghe, Metiu, și cu
 Pavel Ștefan, lucru pe care Corp e. l-a și făcut.
 Tot în aceste sedințe s'a discutat despre organizarea
 noului comitet județean în care au intrat Nechifor
 Stene, Bontă C., Lăzăroiu și Davidovici (acesta după cât
 îmi mai amintesc). De asemenea se discuta despre per-
 spectarea regulilor conspirației, lucru asupra căruia
 Foris insistă la fiecare sedință. Tot în acea perioadă
 s'a discutat despre cineva care merită pentru activități
 de diversione și sabotaj, a cărei responsabilitate i s'a
 dat lui Corp e. În tot acest timp legătură mea
 supervizorii era Corp e., în care mi întăleam
 regulat, cămăra îi raportam despre minea mea și
 cămăra îmi dădea directive asupra activității mele.
 De la jumătatea anului 1942, după cât îmi amintesc,
 legătură mea supervizorii a început să fie lauzhet.
 La fel ca și eu Corp e., eu mergeam din când în când,
 împreună cu el, la sedințe cu Foris. După câte îmi
 amintesc, problemele discutate la Foris în aceste perioade
 ulterioare

au fost umblatoarele: în primul rând se discutau probleme în legătură cu activitatea comitetului județean. Astfel s'a discutat despre lăgărele com. județean prin atrocitățile lui Toacă, a Ținutului Dăvidovici, iar mai târziu a lui Deceanu, Virgil Balănescu, Traudofirescu și Andrei Dăbe-Pătrășcu, cu fiind de acord cu aceste propuneri, iar pe unele din ele făcându-le cu încredere. De asemenea s'a discutat despre hărce sau întărire legăturilor cu întreprinderile mari, între care și cu C.F.R.-ul, și despre mobilizarea organizației în acțiunea de salutare a războiului hitlerist și se invita meșter de cârmă Fois, asupra pătrării regulilor de conspirație, cu fiind de acord cu aceste măsuri, pe care apoi mi s'a încredințat să le pun în practică. Tot în aceste împrejurări s'a discutat despre înființarea "Mîinii Patriotice", Fois arătând că în această organizație trebuie să atragă toți cei ce sunt împotriva autorității nemicești și a războiului, cu primulul nostru ce prindevine și profesorul Guran cu care aveam legătură și mă ocup de încheierea contractului acestei organizații, lucru ce am și făcut, iar pe de altă parte să mobilizez organizația din București pentru organizarea de grupe ale "Mîinii Patriotice" în întreprinderi, cantine, și instituții. Pe de altă parte s'a discutat despre crearea unei delegații care să ducă tratative cu Germanii, pe baza platformei din 1941. În acest sens eu am primit sarcina de a sta de vorbă cu liderii, d-l. Ștef. și "Electritate" și cu Georgeu din C.F.R., în vederea constituirii acestei delegații.

lucru ce eu am și făcut. Mai pe urmă am primit
 sarcina de a atinge în această organizație în
 locul lui Gheorghe, care era cunoscut de siguranță,
 pe Mihai Măgheru. Tot în această perioadă s'a discutat
 ca eu să refac legătura cu organizația din Botoșani, lucru
 ce eu am făcut prin Dumitrescu Vădănișanu pe care
 l'am trimis la Botoșani. La moartea șefilor de la Fălticeni
 s'a discutat despre scoaterea planului "România liberă"
 în fiind de acord cu aceasta, și tot atunci am primit
 sarcina să organizez difuzarea acestui ziar în Bucu-
 rești. La această ședință mi s'a poruncit să a luat parte
 și Coșler. În a doua jumătate a anului 1942, după
 cât mi s'a amintit, la moartea șefilor de la Fălticeni, acesta
 ne-a ajutat o hotărâre cu privire la mine și al-
 trii din fostul comitet județean prin care acestia
 erau desemnați ca apartinând. Eu nu mi s'a am-
 nintat ce atitudine am luat față de această hotă-
 râre. Tot în acea perioadă Fălticeni a comunist inter-
 zicerea că Păvălescu că nu mi s'a este de acord
 cu el în se privitoare probleme fostului comitet ju-
 dețean și for, că nu vrea să recunoască că din vina
 lui s'au produs arestările de la tinereț și că a luat
 apărarea lui Ana Toma și Glona Bap, pe care Fălticeni
 acuză că nu merge pe linia partidului. Mi s'a
 poruncit că în acea ședință Fălticeni ne-a ajutat o scrisoare
 a lui către Păvălescu, prin care i se cere să-și facă
 auto-critica. Eu am spus atunci că dispoziția cu Păv-
 alescu trebuie să se termine cât mai repede, la care
 Fălticeni a răspuns că acest lucru nu se poate până ce
 Păvălescu nu-și va recunoaște greșelile.

În acest timp a intervenit și conflictul cu Larp, pe care Foris a propus să fie scos din mîncă, pe motiv că a călcat regulile de conspirație și că a adus prostituată în casa ilegală unde lucra. Eu am fost de acord cu această propunere, stabilindu-se, tot în acea sedință, ca Loughit, mi se pare imprimă în Agin C. să stea de vorbă cu Larp, pentru a-l face să-și dea seama de greșelile comise, lucru pe care acesta l-a făcut, ulterior. În această perioadă s'a mai discutat la Foris și s'a stabilit ca eu să primesc sarcina reorganizării trupei, lucru ce am și făcut, luând legătură cu Tudore Vîr, care fusese eliberat din lagăr, cu Alexandra Gîlorovici și cu Marinon George din Bănești, care într-o vreme fusese adus în București, din cauză că acolo exista pericolul să fie arestat. Privind hotărîrile luate, cei trei de mai sus formau conducerea trupei. În sedințele ținute în acea perioadă se mai discuta și despre arstările ce aveau loc, Foris susținând că acestea se întîmplă din cauza nerespectării regulilor de conspirație, motivând că stău astăzi lucruri în unele analize ale cauzelor comise pe baza datelor primite de el dela apărare, care erau legate de legătură cu avocatii. Eu acceptam aceste explicații ale lui Foris. Deasemenea s'a mai discutat problema organizării unui aparat tehnic al gușterei, în vederea ținutului legăturilor, între sedințe, și a prelucrării materialelor ilegale. Acest aparat a fost format apoi din Nicolae Munteanu, Zambir, Simona, Maria Moga, Petruța și alții despre care nu-mi mai amintesc.

Whitea.

În această perioadă am fost la sedințe cu Foris, împreună cu Lory C, apoi cu Langlet, iar odată sau de două ori și cu Wachter și Stere. În afara de problemele astatate mai sus s'a mai discutat și problema răspândirii în București a difuzivelor materiale apărute în vremea aceea, lucru pe care eu l-am organizat în București.

2. Întrebare: Ce alte discuții ați mai avut cu Foris Ștefan în această perioadă?

Răspuns: În perioada de până la cooptarea mea în C.C. m-am omisiune să fi avut și alte discuții cu Foris Ștefan.

3. Întrebare: Toate discuțiile pe care le-ați avut cu Foris Ștefan în timpul cât ați avut legătură superioară pe Ionț Rouget, au fost emise în acel timp de acesta din urmă?

Răspuns: Toate discuțiile pe care eu le-am avut cu Foris Ștefan în timpul cât am avut legătură superioară pe Ionț Rouget, au fost emise de acesta din urmă.

Account lui este declarație pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, scrisă de mine.

28 septembrie 1951. White

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, băscut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna, Raionul Roman, regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu Calea Chișinău nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

Întrebare:

Când ați aflat despre arestările ce s'au produs în Aprilie 1941?

Răspuns:

Despre arestările ce s'au produs în Aprilie 1941, am aflat pe la sfârșitul lunii Aprilie 1941, când am venit dela Ploiești în București.-

Întrebare:

Dela cine ați aflat despre aceste arestări?

Răspuns:

Despre aceste arestări am aflat dela CARP CONSTANTIN și dela SARBU VICTORIA.

Întrebare:

Ce anume ați aflat despre aceste arestări?

Răspuns:

În legătură cu arestările din 1941, CARP CONSTANTIN mi-a spus că au fost arestați câțiva membrii ai C.C. printre cari, pe lângă TECHARI și CHISINEVSCHI a fost arestat și BIRTAS, legătura mea și că el, CARP, a stat vre-o două săptămâni fără legătură, din această cauză.-

Cele, spuse de CARP, mi le-a spus, tot în acea perioadă și SARBU VICTORIA. Asupra cauzelor acestor arestări, nici CARP CONSTANTIN nici SARBU VICTORIA nu mi-au spus care este cauza lor.-

Despre cauza acestor arestări, am auzit mai târziu, prin Iulie sau August 1941, o discuție între FORIS și CARP C-TIN și anume FORIS spunea că arestările s'au întâmplat din cauză că unul din cei arestați a fost urmărit în prealabil de siguranță pe când a mers în casă la TEO LUPU sau PIRI ABRAHAM -

- 2 -

nu-mi amintesc la care anume - iar ceilalți venind în aceeași casă, a putut siguranța să dea de urma lor și apoi să-i aresteze pe toți.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss.N.Petrea

4 Oct.1951.-

Declarație

6 ex
Subsemnatul Petre Mădăc, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagra, raionul Roman, rep. Moldova, fiul lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București, raionul Tudor Vladimirescu, Calea Calărași Nr. 51, în prezent رہیت, asupra întrebărilor puse înțegorului următoarele:

1. Intrebare: Când ați aflat despre arestările ce s-au produs în aprilie 1941?

Răspuns: Despre arestările ce s-au produs în aprilie 1941, am aflat pe la sfârșitul lunii aprilie 1941, când am venit de la Cluj în București.

2. Intrebare: De la cine ați aflat despre arestări?

Răspuns: Despre arestări am aflat de la Carp Căi și de la Săndu Vitană.

3. Intrebare: Ce amune ați aflat despre arestări?

Răspuns: În legătură cu arestările din 1941, Carp Căi mi-a spus că au fost arestați cative membri ai C.C. printre care, pe lângă Teohari și Chiriacu, a fost arestat și Brîtas, legătura mea și a lui Carp, a stat vreo două săptămâni fără legătură, din această cauză. Căle spuse de Carp, mi le-a spus, tot în acea perioadă, și Săndu Vitană. Ambele cauzele acestor arestări, mi le-a spus și Săndu Vitană, mi le-a spus căle este cauza lor.

Petre

-2-

Depe cauza acestor arestări, am avut mai
târziu, prin Iulie sau August 1944, o discuție
între Faris și Corp C. și amuzat Faris, spunând
că arestările o au întâmplător din cauza că unul
din cei arestați a fost răsunat în prealabil
de signatură pe când a mers în vasa-le țee
după sau în Abraham - m-am amuzat de care
amuzat - iar celălalt venind în aceeași casă, a
putut signatură și de la unu lor și apoi
să-i aresteze pe toți.

aceste imi este declinația pe care o dau
o surse și o surse propriu, venind de mine.
4 octombrie 1951. White

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETRE NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Săfiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Chilărești nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

Întrebare:

În timpul cât ați stat împreună cu FCRIS ȘTEFAN și SARBU VICTORIA, după 4 Aprilie 1944, ați discutat cu aceștia?

Răspuns:

În timpul cât am stat împreună cu FCRIS ȘTEFAN și SARBU VICTORIA, după 4 Aprilie 1944, într-o casă conspirativă, am discutat cu aceștia.-

Întrebare:

Arătați în mod amănunțit aceste discuțiuni?

Răspuns:

În timpul cât am locuit împreună, după 4 Aprilie 1944, cu FCRIS și cu SARBU VICTORIA, aceasta din urmă mi-a spus că trăiește cu FCRIS încă de multă vreme și că nu mi-a spus lucrul acesta până atunci, căci i-a fost frică să nu mă ridice împotriva lui FCRIS. În legătură cu această chestiune, FCRIS a susținut că el de mai multe ori i-a spus lui SARBU VICTORIA să mi-o aducă la cunoștință însă ea nu a vrut, cu toate că și el se simte vinovat de acest lucru. În legătură cu dizolvarea fostului C.C., FCRIS mi-a spus că lucrurile se vor clarifica definitiv, după venirea în țară a conducătorilor Partidului, emigrați în Uniunea Sovietică. Alte discuțiuni nu-mi amintesc să mai fi avut cu FCRIS și SARBU VICTORIA în acel timp.-

Întrebare:

După 23 August 1944 ați mai discutat cu FCRIS ȘTEFAN, COFLER REMUS și SARBU VICTORIA?

Răspuns:

După 23 August 1944, nu am mai discutat nimic cu FCRIS ȘTEFAN și SARBU VICTORIA, însă am mai discutat cu COFLER REMUS.

Întrebare:

Ce ați discutat cu COFLER REMUS?

Răspuns:

După 23 August 1944, n'am mai întâlnit, întâmplător, cu COFLER REMUS, odată sau de două ori. Atunci el mi-a spus că aşteaptă să i se clarifice situaţia şi că face muncă financiară pentru partid. Pe de altă parte m'a întrebat unde muncesc eu şi eu i-am spus unde munceam atunci.-

Mi se pare că mi-a dat şi telefonul lui, însă eu nu i-am telefonat niciodată. Alte lucruri în afară de cele de mai sus, nu-mi amintesc să fi discutat cu COFLER REMUS.-

Întrebare:

Nu v'aţi întâlnit cu FORIS STEFAN şi SARBŪ VICTORIA, după 23 August 1944?

Răspuns:

Pe FORIS STEFAN l-am mai văzut odată - după 23 August 1944 - la sediul Partidului, când el văzându-mă pe mine şi pe CARP COMBĂNĂŞIN, s'a apropiat de noi şi ne-a îmbrăţişat. Nu am discutat nimic cu el, cu această ocazie.-

Pe SARBŪ VICTORIA am mai văzut-o odată, după 23 August 1944, într-o staţie de tramvai, însă nu am vorbit cu ea.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau, susţin şi semnez proprie.-

ss.N.Petrea

4 Octombrie 1951.-

3 ex.

Declarație

Subsemnatul Petre Mădăc, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Săgusa, raionul Roman, regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Săfiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București raionul Tudor Vladimirescu, Calea Calărași Nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

1. Întrebare: În timpul cât ați stat împreună cu Faris Ștefan și Săileu Victorie, după 4 Aprilie 1944, ați discutat cu acțiune?

Răspuns: În timpul cât am stat împreună cu Faris Ștefan și Săileu Victorie, după 4 Aprilie 1944, într-o cea conspirativă, am discutat cu acțiune.

2. Întrebare: Cîntăți în mod amănunțit aceste discuții?

Răspuns: În timpul cât am lucrat împreună, după 4 Aprilie 1944, cu Faris și cu Săileu Victorie, această din urmă mi-a spus că trăiește în Faris, încă de multe ori, și că mi-a spus lucrul acesta prină alunei, căci i-a fost frică să nu mi-l notie impătră lui Faris. În legătură cu această chestiune Faris a susținut că el de mai multe ori i-a spus lui Săileu Victorie să mi-o aducă la cunoștință însoțea să nu a văzut, cu toate că și el se simte vinovat de acest lucru. În legătură cu diploma

Năstas

fortului C.C. Foris mi-a spus că lucrurile se vor clarifica definitiv, după venirea în țară a conducătorilor partidului, emigrați în Uniunea Sovietică. Alte discuții nu mi-amintesc să mai fi avut cu Foris și Sîrbu Vădăre în acel timp.

3. Întrebare: După 23 August 1944 alți membri discutați cu Foris, Ștefan, Căpitan Lămur și Sîrbu Vădăre?

Răspuns: După 23 August 1944 nu am mai discutat nimic cu Foris, Ștefan și Sîrbu Vădăre, însă am mai discutat cu Căpitan Lămur.

4. Întrebare: Ce alți discutați cu Căpitan Lămur?

Răspuns: După 23 August 1944, m-am mai întâlnit, întâmplător, cu Căpitan Lămur, odată sau de două ori. Atunci el mi-a spus că așteaptă să se clarifice situația și să facă niște finanțări pentru partid. Pe de altă parte m-a întrebat unde muncesc eu și eu i-am spus unde munceam atunci. Când pare că mi-a dat și telefonul lui, însă eu nu i-am telefonat niciodată. Alte lucruri ce s-au spus de aici de mai sus, nu mi-amintesc să fi discutat cu Căpitan Lămur.

5. Întrebare: Cu rati mai întâlnit cu Foris, Ștefan și Sîrbu Vădăre, după 23 August 1944?

Răspuns: Pe Foris Ștefan l-am mai văzut odată. După 23 Aug. 1944, la sediul partidului, când el vorbea cu noi, pe mine și pe Corp C., s-a apropiat de mine.

de noi ni ve-a înfrânt. Cu am odată mîna
cu el, cu această uşorie.

Pe sîmba victorie am mai văzut o odată, după
23 August 1944, într-o staţie de tramvai, însă nu
am vorbit cu ea.

Aceasta mi este declaraţie pe care o dau, scrisă,
ni semnez - propriu.

4 octombrie 1951.

N. Litescu

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Săfiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

Întrebare:

Ce știți despre situația fratelui dvs. PETREA PAVEL, din lagărul unde a fost internat?

Răspuns:

Despre fratele meu PETREA PAVEL am aflat că atunci când a stat în lagăr, în anul 1940 sau 1941, s'a purtat prost, în sensul că s'a desolidarizat de colectiv și a devenit agentul administrației lagărului. Eu nu știu precis în care lagăr, dacă la Caracal sau la Tg. Jiu. Despre aceste lucruri mi-au spus tovarășii care au fost internați în același timp cu el, printre care și BUGHICI SIMION. Despre această comportare dușmănoasă a lui PETREA PAVEL, am comunicat după 23 August 1944, lui MACARIE, care era responsabil cu cadrele în com. județean Roman. -

Întrebare:

Prin ce împrejurări ați intrat în mișcarea cuzistă?

Răspuns:

În anul 1934 făceam parte dintr-o celulă a U.T.C. condusă de TACHE CATOVEANU. Discutându-se despre tinerii din satul meu și datorită faptului că mulți din ei erau înscrși în organizația cuzistă, TACHE CATOVEANU mi-a dat sarcina să mă înscriu și eu la cuziști, în scopul de a mă putea apropia mai ușor de tinerii din sat, iar pe de altă parte de a duce muncă de lămurire a tinerilor înscrși în organizația cuzistă. În urma acestui fapt eu m'am dus la organizația cuzistă din Roman, unde am plătit taxa de înscriere și mi s'a dat carnet de membru. După aceea nu am mai fost niciodată la sediul organizației cuziste și nici la vre-o manifestare a acesteia nu am luat parte. De faptul că eu am primit dela TACHE CATOVEANU sarcina de a mă înscri la cuziști, știu și SERGIU BRATESCU și PETROVICI NICOLAE cu care atunci eram în aceeași celulă U.T.C. După ce am obținut carnet de membru al orga-

- 2 -

nizației cuziste m'am apropiat mai ușor de tinerii din sat, dintre care apoi pe mulți i-am convins să nu mai fie cuziști și mai târziu să ducem o acțiune reușită împotriva instrucției premilitare.-

Aceasta îmi este declarația, pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss.N.Petrea

5 Oct.1951.-

Declarație

6 ex

Subiernatul Petre Măcelăre născut la 1 Iunie 1914
 în comuna Sagne, raionul Roman, regiunea Bucovina,
 fiul lui Gheorghe și al soției, de profesie funcționar,
 având ultimul domiciliu în București, naș-
 tul Tudor Vladimirescu, Calea Călimănești Nr. 51, în prezent
 reținut, asupra încredințării puse, răspund urmă-
 toare:

1. Intrebare: Ce știți despre situația ^{fratelui} dr.
 Petre Pavel din lagărul nr. 1 a fost internat?

Răspuns: Despre fratele meu Petre Pavel am
 aflat că atunci când a stat în lagăr, în anul
 1940 sau 1941, s'a purtat prost, în sensul că s'a deosebi-
 tat de colectiv și a devenit agentul administrației
 lagărului. Eu nu știu precis în care lagăr, dar la
 Căminul sau la Iz. ju. Despre aceste lucruri mi-au spus
 tovarășii care au fost internați în același timp cu el,
 printre care și Bogdan Simion. Despre această comportare
 denunțându-l pe Petre Pavel, am comunicat după 23 Iul.
 1944, lui Macarie, care era responsabil cu custodiile în
 Com. Județean Roman.

2. Intrebare: Prin ce împrejurări ați intrat
 în mizeria cuprinsă?

Răspuns: În anul 1934 făceam parte dintr-o
 club a U.T.C. condusă de Tache Cotoareanu. Distându-se
 despre tinerii din satul meu și statându-se faptul că
 mulți din ei erau însuși în organizația cuprinsă,
 Tache Cotoareanu, mi-a dat seama să mai însuși și
 eu la însuși, în scopul de a mi putea apropia mai
 ușor

usor de tineri din sat, iar pe de alta parte
de a doua mână de tineri a tinerilor însuși
în organizații cuprinse. În urma acestor fapt
eu m'am dus la organizația cuprinse din Roman
unde am plătit taxa de însușire și m-am
dat carnet de membru. După aceea m-am
mai fost înscris la sediul organizației cuprinse
și m-am vădit manifestare a acestor m-am
lucrat parte. De faptul că eu am primit
dela Tache Cotoveanu suma de 2 mii în mii
cuprinse, din mii scrieri Brătăs și Petrovi Nălbăcu
care atunci erau în aceeași școală U.T.C. După ce
am obținut carnet de membru al organizației
cuprinse m'am apropiat de mii usor de tineri din
sat, dintre care apoi pe mulți i-am cunoscut
m-am mai fie cuprinse, și mai târziu se obțin
câteva scrisori importante instrucției primărie.

Pe acesta mi s-a declarat pe care a dat,
sustin și a dat și propriu, înscris de mii.
5 octombrie 1951. Nălbăcu

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călmărași nr. 31, în prezent reținut, la întrebările puse răspund următoarele:

Întrebare:

Arătați în mod amănunțit în ce au constat relațiile dintre dvs. și CARP CONSTANTIN în timpul celui de al doilea război mondial?

Răspuns:

În anul 1941, CARP CONSTANTIN era legătura din partea C.C. a Comitetului Județean P.C.R. Ilfov, din care făceam și eu parte. În acest timp eu mă întâlneam din când în când cu el, fie la ședințele comitetului județean, fie pe stradă. În această perioadă, tot CARP CONSTANTIN îmi transmitea întâlniri cu SARBU VICTORIA, cu care el se vedea regulat. După izbucnirea conflictului între comitetul județean și C.C., CARP CONSTANTIN, la o întâlnire, invocând cunoștința mai veche dintre noi, mi-a cerut să mă desolidarizez de comitetul județean, căci acesta are o atitudine fracționistă, însă nu a reușit a mă convinge să fac lucrul acesta. În toamna anului 1941, împreună cu CARP am fost la FORIS, când acesta ne-a dat proiectul Platformei din 1941, pentru ca noi să ne spunem părerea. După convorbirea mea cu FORIS, din vara anului 1941, eu îl susțineam pe CARP CONSTANTIN în ședințele avute de acesta cu comitetul județean. La sfârșitul anului 1941, am fost cu CARP CONSTANTIN la o ședință la FORIS unde mai erau și PARVULESCU CONSTANTIN și SARBU VICTORIA, când CARP CONSTANTIN a arătat că cu toate eforturile lui, comitetul județean nu vrea să se supună C.C. și când s'a hotărât ca PARVULESCU să meargă la o ședință a comitetului județean, pentru a-l convinge să ia o poziție justă, ședință la care mi se pare că a luat parte apoi și CARP. Feste câțva timp la o ședință dela FORIS, unde erau PARVULESCU, CARP CONSTANTIN și SARBU VICTORIA, mi s'a comunicat că s'a hotărât dizolvarea com. județean și însărcinarea mea cu

munca de secretar al com. județean, CARP fiind de acord cu aceasta. Tot atunci s'a hotărât ca legăturile com. județean, pe care le ținea CARP, să-mi fie preluate mie, afară de cele cu foștii membrii ai comitetului județean, lucru pe care CARP l-a făcut în primele luni ale anului 1942. Până în a doua jumătate a anului 1942, CARP CONSTANTIN a fost legătura mea superioară din partea C.O. și mergeam periodic, împreună cu el la sedințe cu FORIS, unde se discuta despre reorganizarea Comitetului Județean și despre activitatea acestuia. În tot acest timp nu am observat la CARP să fie în contradicție cu FORIS pe vre-o chestiune, afară de faptul că era criticat pentru călcarea regulilor de conspirație.

Când a intervenit conflictul între FORIS și PARVULESCU, CARP mi-a spus că se miră că așa un om ca PARVULESCU, care a fost membru în comisia de control a Internaționalei Comuniste, să aibă astfel de atitudine nejustă. Știu că în a doua jumătate a anului 1942, CARP CONSTANTIN a primit sarcina să se ocupe cu organizarea acțiunii de diversiune și sabotaj a mașinei de război hitleriste. După aceasta el nu a mai fost legătura mea superioară, ci IOSIF RANGHET. În această perioadă, el mai ținea legături cu comitetul județean, pentru coordonarea muncii și stabilirea sau refacerea unor legături. În anul 1943, FORIS a propus scoaterea lui CARP din muncă, întrucât a călcat regulile conspirației și a adus prostituate într-o casă ilegală a Partidului. Eu și RANGHET, care eram la acea sedință am fost de acord cu această propunere, stabilindu-se totodată ca RANGHET, mi se pare, împreună cu AGIU C, să stea de vorbă cu CARP, pentru a-l face să vadă că a greșit. În a doua jumătate a anului 1943, am făcut legătura lui CARP cu BOBMARAS sub a cărui conducere se hotărâse să muncească. În acest timp eu mă vedeam doar foarte rar cu CARP CONSTANTIN. -

Întrebare:

În ce au constat relațiile dintre CARP CONSTANTIN și FORIS ȘTEFAN?

Răspuns:

Știu că în timpul când am început a munci în comitetul județean Ilfov, CARP CONSTANTIN avea legătură cu FORIS, la care mergea cel puțin odată pe săptămână, el fiind membru al C.O., în care calitate ținea legătură cu comitetul județean. -

În Iulie 1941, când a izbucnit conflictul între comitetul județean și FORIS, CARP a fost de partea acestuia și a căutat să mă convingă și pe mine că am o atitudine greșită, solidarizându-mă

cu comitetul județean. De acest lucru CARP a căutat să convingă pe toți membrii comitetului județean, adică de faptul că ei trebuie să se supună C.C. După cât știu CARP a fost de acord cu dizolvarea comitetului județean. Deasemenea CARP a fost de acord cu FORIS, în ce privește ruperea legăturilor pe care el le ținea cu foștii membri ai comitetului județean și a comunicat lui PETRE GHESERGHES să părăsească casa conspirativă în care locuia.-

În gedințele dela FORIS cu CARP, la care am participat și eu, nu am observat niciodată să fie vre-o contradicție mai serioasă între CARP C și FORIS, afară de cazul când FORIS l-a acuzat pe CARP că a trăit cu o gazdă a lui - ILOMA - fapt ce CARP nu a recunoscut. Aceasta până la începutul anului 1943, când FORIS a propus scoaterea din muncă a lui CARP, pe motiv că a călcat regulile conspirației și a adus prostituate într-o casă ilegală a partidului, unde locuia. În a doua jumătate a anului 1943, FORIS a propus repunerea în muncă a lui CARP, sub conducerea lui BODNARAS!.-

Aceasta-mi este declarația pe care o dau, o susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss. N. Petrea

5 Octombrie 1951.-

6 ex

Declaratie
Subsemnatul Petre Nicolae, născut la 1 Iunie 1914
în comuna Săgești, raionul Roman, regiunea Bacov,
fiul lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar,
având ultimul domiciliu în București, raionul
Tudor Vladimirescu, căminul nr. 51, în prezent reținuț,
la întrebările puse răspunde următoarele:

1. Întrebare: Aștăzi în mod amănunțit în ce
am constatat schimbările dintr-un corp C. în timpul
celui de al doilea război mondial?

Răspuns: În anul 1941 Corp C. era legat
din partea C.C. de comitetul județean P.C.D. și din care
faceam și eu parte. În acest timp eu mă întâlneam
din când în când cu el, fie la sedințele comitetului
județean, fie pe stradă. În această perioadă tot Corp C.
mi transmitea întâlniri cu Ștefan Vitoria, a care el
se vedea regulat. După izbucnirea conflictului între
comitetul județean și C.C., Corp C., la o întâlnire,
însoțind emoșionat mai multe dintre noi, mi-a cerut
să mi dezabloniez de comitetul județean, căci
acesta are o atitudine fracționistă, însă eu am refuzat
a mi cere să fac lucrul acesta. În toamna
anului 1941, împreună cu Corp am fost la țară, când
acesta ne-a dat proiectul platformei din 1941, pentru ca
noi să ne spunem părerea. După convocarea mea
la țară, din vara anului 1941, eu îl susțineam pe Corp C.
în sedințele create de acesta cu comitetul județean.
Nicolae

La sfârșitul anului 1941 am fost în Corp C.
 la o sedință la Foni. Mole mari erau în Pătrulăscu.
 și Sărbu Victor, când Corp C. a arătat că cu toate
 eforturile lui, comitetul județean nu va reuși să
 supraviețuiască. El a insistat să lăsați la Pătrulăscu
 membrii la o sedință a comitetului județean, pentru a-l
 convinge să ia o poziție justă, sedință la care
 mi s-a părut că a luat parte apoi și Corp. Restul
 câtorva timp la o sedință de la Foni, unde erau
 Pătrulăscu, Corp C. și Sărbu Victor. Mi s-a comunicat
 că s-a hotărât dizolvarea com. județean și înlocuirea
 mea cu numele de Sărbu al com. județean,
 Corp fiind de acord cu aceasta. Tot atunci
 s-a hotărât ca legăturile com. județean, pe care le
 țineam Corp, să-mi fie preluate mie, apăsând de cele
 cu fostii membri ai comitetului județean, lucru pe
 care Corp l-a făcut în primele luni ale anului 1942.
 Până în a doua jumătate a anului 1942 Corp C. a fost
 legătură mea superioară din partea C.C. și mijlocul
 periodic, imprimat cu el la sedințe în Foni, unde
 se discuta despre reorganizarea comitetului județean
 și despre activitatea acestuia. În acest timp
 ne-am observat la Corp și fie în contradicție
 cu Foni pe cea chestiune, apăsând de faptul că
 era cunoscut pentru călăreșii regulilor de complicitate.
 Când a intervenit conflictul între Foni și
 Pătrulăscu, Corp mi s-a părut că se mișcă ca
 să nu vină ca Pătrulăscu, care a fost membru
 în litera

in contra de interesul a Internationali Communisti, sa aiba astfel de atitudine nejusta. Siin ca in a doua junatate a anului 1942 Corp C. B. a primit sarcina sa se ocupe cu organizarea activitatii de divizionare in substatii a marilor de varbai hitleriste. Dupa aceasta el nu a mai fost legatuna nica supravietuire, ci Totif Langhet. In aceste privadeti el mai pisea legatuni cu comitetul judetean, pentru coordonarea muncii in staturile sau refacerea unor legatuni. In anul 1943, Foris a propus scoaterea lui Corp din muncii, intrucat a calcat republi comunistei in a adus parastatute intin activitatii a partidului. Eu si Langhet care eram la acea vreme am fost de acord cu aceasta propunere, staturile de statutare ca Langhet, mi se pare, impuneam cu Agin C., mi stia de vorba cu Corp, pentru a-l face sa vada ca a gresit. In a doua junatate a anului 1943, am facut legatuni lui Corp cu Bodvones sub a carui conducere se hotarise sa munceasca. In acest timp eu nu vedeam doar fruntea sa cu Corp C. B.

2. Intrebare: In ce au constat relatile dintre Corp C. si Foris, Stefan?

Raspuns: Siin ca in timpul cand am intrat a muncii in comitetul judetean refu, Corp C. vnaa legatuni in Foris, la care mergea cel putrin odata pe saptamana, el fiind membru al C. C., in care calitate trimis legatuni cu cu comitetul judetean.

h. b.

În Iulie 1941, când a izbucnit conflictul între
comitetul județean și Forș, Corp a fost de partea
acestuia și a contat pe mine convingându-mă pe
mine că am o abilitate greată, solidari-
fianșă. mă eu comitetul județean. De acest lucru
Corp a contat să convingă pe toți membrii comi-
tetului județean, astfel de faptul că și treburile
să se supună c.c. După cât știu Corp a fost
de acord cu dizolvarea comitetului jude-
țean. Desemni Corp a fost de acord cu
Forș, cu ce printr-o rugămintă legătură pe care
el le ținea cu foștii membri ai comitetului
județean, și a comunicat lui titlu schimbare și
printr-o scrisoare conspirativă în care lăsa.
În subitile lui Forș, eu Corp, la care am
participat și eu, nu am observat nimic
să fie vre-o contradicție mare și inversă între
Corp c. și Forș, afară de cazul când Forș l-a
amuzat pe Corp că a trăit în o gospodărie
lui - blon - fapt ce Corp nu a recunoscut.
Acesta până la începutul anului 1942 când
Forș a propus scoaterea din muncă a lui
Corp pe motiv că a călcat regulile conspirației
și a avut prestatate într-o casă ilegală
a partidului, unde locuia. În a doua jumătate
a anului 1942, Forș a propus repunerea în muncă
a lui Corp, sub conducerea lui Boduines.

Aceasta mi este declarație pe care a dat, a
susținut, semnat propriu, venit de nimeni.
5 octombrie 1951. Hăteș

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu Calea Călărași nr.51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

Întrebare:

Ce discuțiuni ați avut dvs. cu CARP CONSTANTIN, în timpul războiului?

Răspuns:

Începând din luna Aprilie 1941 și până la jumătatea anului 1942, CARP CONSTANTIN mi-a fost legătură superioară din partea C.C.- După venirea mea din Ploești, când l-am reîntâlnit, CARP C. mi-a spus că au fost arestați unii membrii ai C.C. printre care și BIRTAS, legătura mea superioară. Asupra cauzelor acestor arestări, CARP mi-a spus că unii din cei arestați fiind cunoscuți de Siguranță, au fost urmăriți și astfel au putut fi arestați atât ei cât și alții. După aceea CARP C. mi-a spus că s'a hotărât ca eu să muncesc în cadrul comitetului județean Ilfov, în care scop mi-a făcut apoi legătură cu PETRE GHEORGHE. Mai târziu, când a intervenit conflictul între comitetul județean și între FORIS, CARP mi-a spus că, comitetul județean are o poziție fracționistă căci nu vrea să se mai supună C.C., că PETRE GHEORGHE este un zăpăcit și să nu mă mai iau după el, apoi invocând cunoștința mai veche dintre noi mi-a cerut să mă desolidarizez de comitetul județean și să mă supun C.C. După ce FORIS m'a convins să mă supun C.C., CARP îmi spunea de fiecare dată când ne întâlneam, să stau de vorbă cu ceilalți membrii ai comitetului județean, pentru a-l ajuta să-i convingă a se supune și ei C.C. După dizolvarea comitetului județean, CARP îmi povestea că a stat de vorbă cu FARCAS și PAVEL ȘTEFAN, membrii ai comitetului județean, însă nu a reușit să-i convingă să rupă legătura cu PETRE GHEORGHE. Despre PAVEL ȘTEFAN, CARP mi-a povestit, că a spus că "nu există C.C., ci numai unul singur care dictează". CARP a combătut față de mine această afirmație

- 2 -

a lui PAVEL STEFAN, spunându-mi că în C.C. sunt mai mulți și că hotărârile se iau în colectiv după ce mai înainte problemele sunt discutate. În acea perioadă au mai fost discuțiuni între mine și CARP C. cu privire la preluarea muncii de către mine și la organizarea noului comitet județean. În legătură cu aceste probleme, CARP insista ca să se rezolve cât mai repede pentru ca munca să nu sufere. Tot în acea perioadă, CARP îmi spunea că trebuie să organizăm alte case conspirative pentru comitetul județean și să nu le mai folosim pe cele vechi-știute de membrii fostului comitet județean, asupra cărora nu se mai poate avea control, întrucât aceștia ar putea să mai vină în acele case. Tot CARP CONSTANTIN mi-a cerut în anul 1942, să refac legătura cu organizația din Ploiești, lucru pe care eu l-am făcut. Mai târziu, când a intervenit conflictul între PARVULESCU și FORIS, CARP mi-a spus că se miră cum PARVULESCU, care a fost membru în Comisia de Control a Internaționalei Comuniste, poate avea o atitudine așa de nejustă, prin aceia că nu vrea să-și recunoască greșelile de care FORIS îl acuza. În această privință, CARP era de partea lui FORIS, susținând că PARVULESCU trebuie să-și facă autocritică. Alte discuțiuni mai importante, în afară de cele arătate mai sus, nu am avut cu CARP CONSTANTIN, în timpul războiului.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss.N. Petrea

9 Octombrie 1951.-

Declarație

3 et /
Subsemnatul Petru Nicolae născut la 14 iunie 1914 în comuna Săgusa raionul Roman județ Bacău, fiul lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București, raionul Tudor Vladimirescu căruia corespunde Nr. 51, în prezent rețut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

1. Intrebare: Ce observații ati avut ota cu Cayo C. în timpul războaiului?

Răspuns: După ce din luna aprilie 1941 mi s-a pus la dispoziție anulul 1942 Cayo C. mi-a fost legătură superioară din partea C.C. După venirea mea din Bloesti când l-am întâlnit, Cayo C. mi-a spus că au fost arestați miș membri ai C.C. printre care și Petrus, legătură mea superioară. Am spus căpele acestor arestați Cayo C. mi-a spus că miș din cei arestați fiind amosuli de țig. murea, au fost urmăriți și astfel au putut fi arestați ota și ei și alții. După aceea Cayo C. mi-a spus că s'a hotărât ca eu să murea în cadrul comitetului județean Săgusa, în care scop mi-a făcut apoi legătură cu Petru Gheorghe. Mai târziu, când a intervenit conflictul între comitetul județean și între Iosio Cayo C. mi-a spus că, comitetul județean are în lăsa

-2-

o pozie fructuoză, căci m-am vădit să se mai
supună L.C., că lăsa greșelile este un fapt
și să nu mă iau după el, apoi învârtind
cunoștințele mai vechi dintr-o nouă mi-a cerut să
mă desolidandez de comitetul județean și să
mă supun L.C. După ce Faris m-a convins
să mă supun C.C., lăpș imediat de pe care
dată când ne întâlneau, se stau de vorbă cu
ceilalți membri ai comitetului județean, pentru
a-l ajuta să-i convingă să se supună și ei C.C.
După dizolvarea comitetului județean, căpș im-
porește că a stat de vorbă cu Faris și lăpș
Ștefan, membri ai comitetului județean, însă m-a
rănit a-i convinge să nu se lege în lăpș
greșelile. După lăpș Ștefan, căpș m-a povestit,
că a spus că "nu există C.C.", că numai unul
singura care dătează". Căpș a combătut fete
de mine această afirmație a lui lăpș Ștefan,
spunându-mi că în C.C. sunt mai mulți și că
hotărârile se iau în colectiv după ce mai înainte
problemele sunt discutate. În acea perioadă
am mai fost dispuși într-o nouă și căpș C.
cu privire la problema noului comitet ju-
dețean și la organizarea noului comitet ju-
dețean. În legătură cu această problemă căpș,
întrucât ea nu se rezolvă cât mai repede
ușor

pentru ce nuce să nu suferă. Tot în acea
perioadă Corp mi s'punea că trebuie să organizăm
acele case cooperative pentru comitetul județean
și să nu le mai folosim pe cele vechi-stimate
de membrii fostului comitet județean, amare că
nora nu se mai poate avea control, intrând
acștia de puter să mai vină în acele case.

Tot Corp c. mi-a cunoscut în anul 1942 pe nefe
legătură cu organizația din Ploiești, lucru pe care
eu l-am făcut. Mai târziu, după ce intervenit
conflictul între Pătrulea și Tonic, Corp mi-a
spus că de mare lucru Pătrulea, care a fost
membru în comisia de control a Internaționalii
Comuniste, poate avea o atitudine așa de
negustă, prin aceea că nu vrea să. n' amănase
gustibile de care Faris îl acuze, în această
privință Corp era de partea lui Faris, dându-
mi să că Pătrulea trebuie să n' facă autentică.
Dintre obiectivități mai importante, în afară de cele
amintite mai sus, nu am avut cu Corp c., în timpul
existenței.

Acum mi este declarativ pe care a dat o explicație
și o sumă propun, necesită de muncă.

9 Octombrie 1951

u lăsa

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saffei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

Întrebare:

Arătați amănunțit în ce a constat activitatea dvs. în timpul cât ați stat la Ploești?

Răspuns:

Din Ianuarie și până în Aprilie 1941, am muncit la Ploești ca instructor al C.C., legătură superioară fiindu-mi BIRTAS. După preluarea muncii, dela IONITA C. fost instructor înaintea mea acolo, m'am ocupat cu organizarea comitetului județean al cărui secretar era VILI și după concentrarea acestuia, MARINESCU și cu activizarea acestuia. În fața comitetului județean au fost puse următoarele obiective: întărirea organizatorică a partidului și organizațiilor sale, mobilizarea muncitorilor la luptă pentru revendicări, luarea legăturii cu satele. În atingerea acestor obiective, precum și în vederea luptei împotriva dictaturii legionare-antonesciene, am prelucrat cu comitetul județean Rezoluția C.C. am împărțit munca între membrii Comitetului Județean și am ținut cu ei o legătură strânsă în vederea sprijinirii și controlului lor în muncă. Astfel, MARINESCU răspundea de activitatea în fabrica "Unirea", de tineret și de luarea legăturii cu satele, GOMOIU despre activitatea în întreprinderea "Concordia", GEORGESCU TITI la "Astra", iar MUNTEANU ION de activitatea la întreprinderea "Româno-Americană" și a Apărării. În timpul celor trei luni cât am stat eu la Ploești, s'a reușit a se mări numărul membrilor de partid și al simpatizanților, însă nu-mi mai amintesc cu câți anume. Pe de altă parte au fost câteva acțiuni revendicative printre cari la "Concordia" și la "Unirea", acțiuni ce au fost câștigate. În același timp au fost stabilite legături cu unele întreprinderi unde nu erau, ca "Fero Email", "Dorobanțul" și altele de care nu-mi mai amintesc. Deasemeni, prin ZAHARIA dela "Unirea" care a fost însărcinat cu munca la sate, s'a luat legătură cu 4 sau 5 sate, a căror nume - afară de Tintea - nu mi le mai amintesc. Paralel cu acestea a fost întărită și munca

pentru ajutorarea deținuților politici, trimițându-se la închisori - în special la Caransebeș - colete cu alimente, îmbrăcăminte și scule, în special cuțite pentru strung, sustrase de către muncitori din fabricile unde lucrau. În timpul cât am stat la Ploești am avut legături cu VILI, MARINESCU și GOMOIU dela "Unirea", MUNTEANU ION dela "Româno-Americană", cu TITI GEORGESCU dela "Astra", cari erau membrii ai comitetului județean, cu ZAHARIA dela Unirea, cu un alt muncitor dela "Concordia", pe care nu-mi mai amintesc cum îi chema și cu BUNGAT și NAE HERESCU la cari am locuit, precum și cu SARBU VICTORIA care era acolo instructoare pe liția apărării.-

Intrebare:

Arătați amănunțit în ce a constat activitatea dvs. în cadrul legăturii ce ați avut-o cu organizația P.C.R. Prahova?

Răspuns:

În anul 1942 am primit dela FORIS sarcina să refac legătura cu organizația din Prahova. În acest scop am luat legătură cu DUMITRESCU dela Malaxa, care era din Ploești și care cunoștea oame-nii de acolo. Astfel prin el am refăcut această legătură, care am trimis-o eu un timp oarecare prin MARINESCU GHEORGHE și ION MUNTEANU și apoi am predat-o lui RANGHET. În cursul anului 1942, prin DUMITRESCU dela Malaxa sau prin fratele său pe care îl trimisem la NAE HERESCU, am refăcut de mai multe ori această legătură pe care RANGHET o pierdea mereu. Datorită faptului că eu puteam să refac mai ușor această legătură, când se pierdea, în anul 1943 s'a hotărât ca s'o țin eu. În acest timp am avut câteva ședințe, pe rând, cu MARINESCU GHEORGHE, MUNTEANU I și GOMOIU. În ședințele cu aceștia discutam despre activitatea organizației din Prahova și în special despre sabotarea mașinei de război germane. Pe baza aceasta ei au în-treprins unele acțiuni, ca punerea de nisip în cutiile de osii ale trenurilor cu benzină pentru aviație, golirea unui rezervor cu benzină prin lăsarea robinetului deschis, stricarea unor aparate de rafinat la "Astra" și altele. Ultima ședință cu cineva dela Prahova a fost cu MUNTEANU ION în urma căreia a fost stabilită o nouă în-tâlnire la București. Locul, data, parola și semnele de recunoaștere au fost scrise de MUNTEANU I. pe foiță. La data acestei noi întâl-niri, eu am trimis pe EMA BRESLISCA să ia pe cine o veni din Ploești și să mi-l aducă mie la cofetăria "Peristeri" de pe str. Ștefan cel Mare. Ducându-mă acolo am văzut că în fundul cofetăriei, doi inși fac percheziție, în poșetă lui EMA BRESLISCA, în urma cărui fapt eu am fugit de acolo și m'am dus să mă întâlnesc cu TINCUTA DAVIDOVICI căreia i-am spus să anunțe pe soțul lui EMA BRESLISCA de cele în-tâmpalte și să-i spună să curețe casa de materialul ilegal pe care eventual l-ar avea. Mai târziu, discutând cu MARINESCU GHEORGHE des-

- 3 -

arestările din Ploești, acesta mi-a spus că siguranța făcând percheziție la MUNTEANU ION, a găsit foiața cu întâlnirea dela București și că acesta la arestare a recunoscut activitatea lui și a celorlalți.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss. Petrea Nicolae

12 Oct. 1951.-

3 ex

Declaratie
 Subsemnatul Petre Nădăreț a născut la 1 Iunie 1914, în comuna Săgești, raionul Roman, regiunea Bucacă, fiul lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București, raionul Tâmbor, strada Văcărescu, casa Călinescu nr. 54, în prezent رہائش, ocupă funcția de profesor, răspund următoarelor:

1. Activitate: Activitate amănunțită în ce a constatat activitatea dv. în timpul cât ați stat la Ploiești?

Răspuns: Din Ianuarie și până în Aprilie 1941 am muncit la Ploiești ca instructor al C.E., legat de supravegherea ființelor - mi Birtaș. După prelucrare munca, dela J. mi C. fost instructor înaintea mea acolo, m'am angajat cu organizarea comitetului județean - al căruia secretar era Vili și după concentrarea acestuia, Maruseanu și cu activitatea acestuia. În fața comitetului județean au fost puse următoarele obiective: întărirea organizației a partidului și organizațiilor sale, mobilizarea membrilor la luptă pentru renașterea, luarea legăturii cu satul. În atingerea acestor obiective, precum și în vederea luptei împotriva dictaturii legionare - autoritare, am preluat cu comitetul județean Rezoluția C.E., am impus munca între membrii comitetului județean și am ținut cu ei o legătură strânsă în vederea sprijinirii și controlului lor în muncă. Astfel, Maruseanu răspundea de activitatea în falcia "Marea", de ținut și de luarea legăturii cu satul, Gheorghe de activitatea în între- mărirea "Concordia", Gheorghe Titu la "Astra" în Municipiul Iași.

de activitatea la întreprinderea „Romino-Americană” și
a apăsării. În timpul celor trei luni cât am
stat eu la Florești, s'a reușit să se mănânce
mâinile membrilor de partid și al simpatizanților,
însă nu-mi amintesc cu câtă curaj. Pe de
altă parte au fost duse câteva activități revendi-
cative printre cari la „Concordia” și la „Unirea”,
activități ce au fost cenzurate. În același timp au
fost stabilite legături cu unele întreprinderi unde
eu eram, cu „Fero-Email”, „Dorobanțul” și altele de care
eu nu-mi mai amintesc. De asemenea, prin Zăharia
dela „Unirea” care a fost însoțit de mine la
sate, s'a luat legătura cu 5 sau 6 sate, a
cărora nume - afară de „Tutui” - nu mi le mai amin-
tesc. Tarele cu acestea a fost întinse și muncă
pentru apăsarea deținutilor politici, trimțându-se
la închisori - în special la Blărașcheș - colete cu
alimente, îmbrăcăminte și scule, în special cutite
pentru străung, sustrase de către muncitori din folii-
cile ude lemnate. În timpul cât am stat la
Florești am avut legături cu Vili, „Manișca” și „Gomaia
dela „Unirea”, de asemenea Ios dela „Romino-Americană” cu
Titi Georgescu dela „Arta”. Cei erau membri ai comitetului
județean, cu Zăharia dela „Unirea”, cu un membru dela
„Concordia” pe care nu-mi mai amintesc cum îl cheamă,
și cu Bogdan și Hae Herson la cari am locuit, precum și
cu Simion Vădușcă care era acolo însoțitor pe
la via apăsării.

(omare)

White

2. Intrebare: Istoriei menționată în ce a constat activitatea dv. în cadrul Legăturii ce ați avut-o cu organizația P.C.D. - Brașova?

Răspuns: În anul 1942 am primit de la Forș sovietici să refac legătura cu organizația din Brașova. În acest scop am luat legătura cu Dumitrescu de la helare, care era din Bilești și care cunoștea oamenii de acolo. Astfel prin el am refăcut această legătură, care am trimis-o eu în timp oarecare prin Marinescu Ch. și Ion Munteanu, și apoi am predat-o lui Dughet. În cursul anului 1942 și începutul anului 1943, prin Dumitrescu de la helare sau prin fratele său pe care îl trimisese la Kae Ursu, am refăcut de mai multe ori această legătură pe care Dughet o primise de la mine. Datorită faptului că eu puteam să refac mai ușor această legătură, când se prindea, în anul 1943 s'a hotărât ca să trimisese. În acest timp am avut câteva sedințe, pe rând, cu Marinescu Ch. Munteanu S. și Gombor. În sedințele cu aceste chinăm despre activitatea organizației din Brașova, și în special despre sabotarea mașinilor de război germane. Pe baza acestora ei au intrapris unele acțiuni, ca primirea de timp în cutile de cozi ale trenurilor cu benzine pentru armate, golirea unui rezervor cu benzine prin lozarea robinetului deschis, stricarea unor aparate de rafinat la „Astra” și altele.

Ultima sedință cu cineva dintr-o familie a fost
cu Munteanu Ion în vreme căreia a fost sta-
bilită o nouă întâlnire la București. Laul,
date, ^{parole} și semnale de recunoaștere au fost scrise
de Munteanu I. pe foaie. La date acestor noi
întâlniri, eu am trimis pe Ema Preslesca să
ia pe cine o veni din Bălcești și să mi-l aducă
mie la cofetăria "Resistență" din pe st. Stefan cel
mare. Ducându-mă acolo am văzut că în
fundul cafetăriei, doi bărbați fac percheziție, în
partea lui Ema Preslesca, în vreme căreia fost
eu am fugit de acolo și m-am dus
să mă întâlnesc cu Tănăsă Davidovici cînd
i-am spus să amînte pe totul lui Ema
Preslesca de cele întîmplătoare și să i spună să
creeze case de materialul ilegal pe care
eventual l-ar cerea. Mai tîrziu, dîndu-mi
cu Munteanu I. despre activitățile din Bălcești, acesta
mi-a spus că Siguranța făcînd percheziție la
Munteanu Ion, a fost făcută cu întîlnirea la Bucu-
rești, și că acesta la creșterea a numeroase activi-
tăți lui și a celorlalți.

Acumata idee este schimbătoare pe care o dau
o parte și demum propriu, venit de nimeni.

12 octombrie 1951

W. H. H.

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftel, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu Calea Călărași nr.51, în prezent reținut, asupra celor întrebate răspund următoarele:

Intrebare:

Cu ce persoane din afara Partidului s-au ținut legături, în timpul celui de al doilea război mondial și în ce anume au constatat aceste legături?

Răspuns:

Stiu că în perioada războiului se țineau legături cu următoarele persoane din afara partidului: cu un grup de funcționari superiori dela B.N.R. printre cari mi se pare că era și ANTON ALEXANDRESCU. Legătura cu aceștia o ținea KOFLER, nu știu dacă direct sau prin altcineva. Despre această legătură am auzit de câteva ori la ședințe la FORIS, unde KOFLER spunea că o ține în vederea antrenării lor împotriva dictaturii lui ANTONESCU și a străngerii de fonduri pentru partid. Tot în acelaș timp se ținea legătură cu un industriaș căruia KOFLER și FORIS îi spuneau ION. Despre acesta KOFLER spunea că este împotriva lui ANTONESCU și că ar da bani pentru partid. Deasemeni KOFLER ținea legătură cu CAIMANOVICI, care după cum spunea el, era mi se pare, responsabilul comisiei financiare a C.C. Tot KOFLER, nu știu dacă direct sau prin altcineva avea o legătură la Textila Buhuși, în vederea străngerii de fonduri. Eu nu știu cu cine anume se ținea legătură la Textila Buhuși, întrucât față de mine, FORIS și KOFLER nu discutau concret despre legăturile lor. Tot într'o ședință dela FORIS am auzit dela KOFLER că are legătură cu un maior german, HANS, despre care spunea că este antihitlerist. Deasemeni, am fost de față când FORIS discuta cu KOFLER să se ia legătură cu RADU XENOPOL, după eliberarea acestuia din lagăr. Nu știu însă dacă s'a luat sau nu legătură cu acesta. Pe de altă parte, prin LIEVENTE, se ținea legătură cu VLADESCU-RACOASA și SIMION, pe atunci inspector scolar, care activau în cadrul Uniunii Patrioților. Stiu că

FORIS era de acord cu ținerea acestor legături de către
KOFER.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o
semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss.N.Petrea

12 Octombrie 1951.-

Declarație

6 ex
Subsemnatul Petru Mălae, născut la 1 Iunie 1914
în comuna Săpua, raionul Roman, regiunea Bucură,
fiul lui Iohannes și al Săfci, de profesie
funcționar, fiind ultimul domiciliu în orașul
Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călarilor nr. 51,
în prezent ținut, asupra iubirilor, pose, nă-
pust vînătoare.

Întrebare: Cu ce persoane din afara
partidului s-au ținut legături, în timpul celui de al doilea
război mondial și în ce ommune au constatat aceste legături?

Răspuns: Știu că în perioada războiului se țineau
legături cu următoarele persoane din afara partidului: Cu un
grup de funcționari superiori ale P.N.R. printre care mi
se pare că era și Anton Albrăndescul. Legătura cu aceștia
o țineam Coșler, nu știu dacă direct sau prin alții. După
această legătură am auzit de câțiva ori la sediul la
Foris, unde Coșler spunea că o ține în vederea antrenă-
rii lor împotriva dictaturii lui Antonescu și a strângii de
fonduri pentru partid. Tot în acel timp se ținea legătura
cu un industriaș cunoscut Coșler și Foris îi spunea tot. După
acesta Coșler spunea că este împotriva lui Antonescu și că
are de bani pentru partid. De asemenea Coșler ținea lega-
turi cu Lălmănovici, care după cum spunea el, era mi-
nistrul responsabil al comitei financiare a S.C. Tot
se pare, responsabilul comitei financiare avea o
coșler, nu știu dacă direct sau prin alții. După
legătura la Teodor Băbuș, în vederea strângii de fonduri
pentru.

Eu nu știu cu cine omul se ținea legătură la
Jertile - Bulmăși întrucât față de mine, Foniș și Cofler
nu obișnuiau să vorbească despre legăturile lor. Totuși
peștii de la Foniș au auzit de la Cofler că are legă-
tură cu un moșier german, Hans, despre care știam
că este antisemit. De asemenea, am fost de față când
Foniș discuta cu Cofler să se ia legătură cu Rostu
Xenopol, după eliberarea acestuia din lagăr. Nu
știu însă dacă s-a luat sau nu legătură cu acesta.
Pe de altă parte, prin serviti, se ținea legătură cu
Vlădușcu. Lăisese și Simion - pe atunci inspector școlar - care
activa în cadrul "Uniunii Tăturilor". Știu că Foniș
era de acord cu ținerea acestor legături de către
Cofler.

Acestea mi sînt declarații pe care le dau, și
sunt în adevăr propriu, venite de mine.

12 octombrie 1951.

White

13.10

D E C L A R A T I E

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saffei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse declar următoarele:

Intrebare:

Arătați amănunțit în ce a constat activitatea dvs. în cadrul legăturii ce ați avut-o cu Uniunea Patrioților?

Răspuns:

În anul 1942, la o ședință dela FORIS, s'a discutat problema înființării unei organizații care să cuprindă pe toți cei care sunt împotriva războiului și a ocupației hitleriste. În legătură cu aceasta eu am primit sarcina ca prin LEVENTE, care avea legătură cu mai mulți intelectuali antihitleriști, să organizez un grup de inițiativă a înființării acestei organizații, care se stabilise să fie numită "Uniunea Patrioților". În acest scop am ținut o consfătuire la care au participat LEVENTE, profesorul GRAUR și SIMION, pe atunci inspector școlar. Consfătuirea s'a ținut acasă la acesta din urmă și toți cei prezenți au fost de acord cu înființarea "Uniunii Patrioților", hotărându-se a se sta de vorbă și cu alți intelectuali antihitleriști. După aceea s'a organizat conducerea "Uniunii Patrioților" în care au intrat LEVENTE, VIADESCU RACOASA, SIMION și alții despre care nu-mi mai amintesc. Eu țineam legătura cu LEVENTE, iar pe de altă parte prin comitetul județean, am pus problema organizării de grupe ale "Uniunii Patrioților" în întreprinderi, instituții și cartiere, lucru ce s'a făcut în anumită măsură, fără însă a se reuși ca "Uniunea Patrioților" să cuprindă masele largi ale celor ce erau împotriva războiului și a ocupației nemțești.-

În perioada cât eu am avut legătură cu "Uniunea Patrioților" s'a pus în special problema întăririi ei organizatorice și a agitației împotriva războiului.-

În anul 1943, în urma directivei primită dela FORIS, am predat lui KOFLER legătura cu Uniunea Patrioților. După aceasta sarcina mea în legătură cu "Uniunea Patrioților" a constat în mobilizarea

comitetului județean pentru organizarea grupelor patriotice, a difuzării ziarului "România Liberă" în București, și mai târziu a furnizării de informații prin organizația locală, pentru acest ziar, lucruri pe care eu le-am făcut în perioada de până la 4 Aprilie 1944.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss.N. Petrea

13 Oct. 1951.-

Declarație

3 ex
Subsemnatul Petre Nicolae născut la 1 Iunie 1914 în comuna Bazna, raionul Râmnic, regiunea Bacău, fiind lui Șteoghe și al soției, de profesie funcționar, fiind ultimul domiciliu în București, raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călimani Nr. 51, în prezent refugiu, asupra întrebărilor puse selon următoarele:

1. Întrebare: Inițiată omisionată în a a constat activitatea dv. în cadrul legăturii și ați avut o cu Uniunea Patrioților?

Răspuns: În anul 1942, la o școală de la Fariș, s'a discutat problema înființării unei organizații care să cuprindă pe toți cei care sunt împotriva războiului și a ocupației hitleriste. În legătură cu aceasta eu am primit sarcina, ca prin servente, care erau legați de mai mulți intelectuali anti-hitleriste, să organizez un grup de inițiativă a înființării acestei organizații, care se stabilește să fie numită "Uniunea Patrioților". În acest scop am ținut a convoca la cei au participat servente, personul Șteoghe și Șimon, pe atunci inspector școlar. Convocația s'a ținut acasă la acesta din urmă și toți ei prezenți au fost de acord cu înființarea "Uniunii Patrioților", hotărându-se a se sta de vorbă și cu alți intelectuali anti-hitleriste. După aceea s'a organizat conducerea "Uniunii Patrioților" în care au fost servente, Vladim Răduș, Șimon și alții. Ulterior

despre care nu mi mai amintesc. Eu țineam
legătura cu Ierente, iar pe de altă parte, prin
comitetul județean, am pus problema organizării
de grupe ale „Murmii Patrioților” în intrapunderi, notă-
tutii și coartiere, lucru ce s-a făcut în anumite
măsură, fiind însă a se reține că „Murmii Patrioților”
să cuprindă morale largi ale celor ce erau
impotriva războiului și a ocupației nemțești.

În perioada cât eu am avut legătura cu „Murmii
Patrioților” s-a pus în special problema întoarcerii
ei organizatorice, și apăsătoare impotriva războiului.

În anul 1943, în urma directivei primite de la Feteș,
am predat lui Căpălea legătura cu „Murmii Patrioților”.

După aceasta, sarcina mea în legătură cu „Murmii
Patrioților” a constatat în mobilizarea comitetului
județean pentru organizarea grupelor patrioțice,
a difuzării ziarului „România Liberă” în București,
și mai târziu a furnizării de informații prin organiza-
ția locală - pentru acest ziar, lucruri pe care eu
le-am făcut în perioada de până la 4 aprilie 1944.

Acesta mi este declarația pe care o dau a
sunt și sunt propriu, necesită de încredere.

13 octombrie 1951.

Ulcioș

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Săfetei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

Întrebare:

Arătați amănunțit în ce a constat activitatea dvs. în cadrul legăturii pe linia tineretului, în perioada celui de al doilea război mondial?

Răspuns:

În anul 1941, fiind membru al comitetului județean, am primit sarcina să țin legătură și cu tineretul. În acest scop mi s'a făcut legătura cu un om care avea nume conspirativ PETRICA, numele adevărat nu îl știu, cu care m'am văzut de câteva ori, apoi nu a mai venit la întâlniri. Mai târziu am aflat dela PETRE GHEORGHE că PETRICA a fost arestat, nu-mi mai aduc aminte dacă mi-a spus și în ce împrejurări. După aceea mi s'a făcut legătură cu BELU (în prezent la "România Liberă"), cu care iarăși nu am avut legătură decât scurtă vreme, tot pe motivul că a fost arestat. Din toamna anului 1941 și până în vara anului 1942, am avut legătură cu MARTA TICA. În acest timp mă întâlneam din când în când, în vederea coordonării muncii pe linia tineretului și cu VINTE, care era reprezentantul C.C. al U.T.C.

Cu MARTA TICA și cu VINTE discutam despre organizarea tineretului, despre mobilizarea organizației de partid în acțiunea de atragere a tinerilor din întreprinderi și cartiere în U.T.C. Știu că în acea perioadă U.T.C. avea legătură și cu Institutul Central de Statistică prin BIGI, OANCEA și alții, cu care avea legătură și comitetul județean prin LEVENTE. În vara anului 1942, în urma arestărilor dela tineret am pierdut legătura cu organizația județeană a U.T.C. După un timp mi s'a făcut legătură de către C.C. cu ALEXE AUGUSTIN spunându-mi-se că acesta este instructor al C.C. al U.T.C. căruia trebuie să-i predau legături cu tineri, în vederea organizării comitetului județean al U.T.C. în care scop trebuie să țin și legătură cu el. După venirea lui RACEANU în muncă la județeană, această legătură a fost preluată de el. Când a intervenit conflic-

- 2 -

tul cu RACEANU eu am pierdut și legătura cu ALEXE AUGUSTIN. În anul 1943, într'o ședință la FORIS, unde mi se pare că era și RANGHEȚ s'a discutat problema reorganizării C.C.al U.T.C., în urma arestărilor din 1942, și s'a hotărât ca acesta să fie format din TUDOSE VASILE, care fusese eliberat din lagăr, din ALEXANDRA SIDOROVICI și din MARINESCU GHEORGHE, care în urma înrăutățirii situației sale conspirative, fusese adus dela Ploești în București.-

Tot atunci s'a mai hotărât ca eu să țin legătură cu acest colectiv, din partea C.C. În urma acestui fapt eu am trecut la organizarea acestui colectiv și la creșterea condițiilor funcționării lui, ca legături, aparat tehnic, case. După un timp a fost dat ca instructor al C.C. pe lângă tineret, PAUL LUCHIAN care a avut legătură cu C.C.al U.T.C. până la 4 Aprilie 1944. Cu C.C.al U.T.C. condus de TUDOSE eu am ținut mai multe ședințe în vederea organizării muncii printre tineri și a organizării tineretului în grupe patriotice antihitleriste. În această perioadă s'a reușit a se încheia din nou organizația tineretului, desorganizată în urma arestărilor din anul 1942. După 4 Aprilie 1944, eu am predat legăturile care le aveam cu tineretul.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss. N. Petrea

13 Oct. 1951.-

Declarație

3 ex

Subsemnatul Petre Nicolae născut la 13 mai 1914 în comuna Sașuș, raionul Lomraș, regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Săftin, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București, raionul Tudor Vladimirescu, cală Călarăși N: 51, în prezent retras, asupra întrebărilor puse, răspunde următoarele:

1. Întrebare: Ați cunoscut în ce a constat activitatea dr. în cadrul legăturii pe linia tineretului, în perioada celui de al doilea război mondial?

Răspuns: În anul 1941, fiind membru al comitetului județean, am primit sarcina să tin legătură și cu tineretul. În acest scop mi s'a făcut legătură cu un om care avea nume cunoscut Petre, numele adevărat nu îl știu - dar care măm văzută de câteva ori, apoi nu a mai venit la întâlniri. Mai târziu am aflat de la Petre Gheorghe că Petre a fost arestat, nu mi s'a mai adus aminte dacă mi s'a spus și în ce împrejurări. După aceea mi s'a făcut legătură cu Belu (în prezent la „Comuna Liberă”) cu care iarăși nu am avut legătură decât o singură dată, tot pe motivul că a fost arestat. Din toamnă anului 1941 și primăvara anului 1942 am avut legătură cu Maria Tico. În acest timp, mă întâlneam din când în când, în vederea coordonării muncii pe linia tineretului și cu alții

vînte, care era reprezentantul c.c. al U.T.C.
 Cu hîrta Trăco nî cu vînte dîntam dispoziții orga-
 nizaționale tînîntului, dispoziții mobilizaționale organizației
 de partid în acțiunea de atragere a tînîrilor
 din întreprinderi și cariere în U.T.C. și în cî în acea
 prileacă U.T.C. avea legătura nî cu Institutul
 Central de statistică prin Boji, Oancea și alții,
 cu care aveau legătura și Comitetul județean
 prin Severide. În vara anului 1942 în urma
 chestionării tînîrilor am pînă la legătura cu
 organizația județeană a U.T.C. După un timp
 mi s'a făcut legătura de către c.c. cu Alexe Hugu-
 stin recomandîndu-mi se cu acesta este instructor al
 c.c. al U.T.C. cîmî tînîndu-mi se pînă la legătura
 cu tînîri, în vederea reorganizării Comitetului
 județean al U.T.C., în care scop tînîndu-mi se tînîndu
 legătura cu el. După revîntarea lui Răducanu în urma
 de județeană, această legătura a fost prelucrată
 de el. Cînd a intervenit conflictul cu Răducanu eu
 am pînă la legătura cu Alexe Huguștin. În
 anul 1943 intra se dînta la Paris, unde mi se pînă
 cî era nî Rouget s'a discutat problema reorga-
 nizării c.c. al U.T.C., în urma chestionării din 1942,
 nî s'a hotărît ca acesta să fie format din Tudose
 vî, care fusese eliberat din lagăr, din Alexandru
 Sidorovici și din Iustinian Șch., care în urma interven-
 țării situației sale conspirative, fusese adus din
 România în Occident.

Ulcio

Tot atunci s'a mai hotarit ca eu sa tin legătura cu acest colectiv, din partea C.C. In urma acestui fapt eu am tinut la organizarea acestui colectiv in la necesare conditiilor functionarii lui, ca legatuni, aparut tehnice, case. După un timp a fost dat ca instructor al C.C. pe lângă tine, Paul Luchian, care a avut legătura cu C.C. al UTC. până la 4 Aprilie 1944. Cu C.C. al UTC. condus de Tudose eu am tinut mai multe pedinte in vederea organizării muncii pentru tinerii organizării tineretului in grupe patriotice antihitliste. In aceasta perioada s'a reusit a se incheia din nou organizatie tineretului, desorganizata in urma asuturilor din anul 1942. După 4 Aprilie 1944 eu am predat legaturile care le aveam cu tineretul.

Aceasta imi este declaratie pe care o dau, o sustin si semnez propriu, venit de mine.

13 Octombrie 1951. N. I. Iles

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

Intrebare:

Arătați amănunțit în ce a constat activitatea dvs. în cadrul comisiei speciale a C.C. a P.C.R. până la 4 Aprilie 1944?

Răspuns:

În anul 1943, în urma unei hotărâri a C.C., am fost atras în comisia specială, condusă de RANGHET, iar mai târziu de BODNARAS. În cadrul acestei comisii eu aveam sarcina de a organiza grupe speciale în întreprinderi și cartiere, cu ajutorul comitetului județean și de a mobiliza organizația din București, iar în timpul cât am avut legătură cu ea și pe cea din Ploești în acțiunea de sabotare a mașinei de război, precum și sarcina de a pune la dispoziția comisiei pe unii activiști.-

În îndeplinirea sarcinilor ce-mi reveneau în cadrul acestei comisii eu discutam problema acestei munci cu activiștii comitetului județean. În urma acestui fapt au fost organizate grupe speciale în întreprinderi și cartiere, care și-au procurat pistoale și cartușe.-

Pe de altă parte în întreprinderi au fost organizate unele acte de sabotaj, cum era la C.F.R. unde se puneau nisip în cutiile de osii ale trenurilor militare, la Volf unde un număr de bucătării militare au fost lăsate cu fundul cazanelor nituit superficial și altele ca spargerea cauciucurilor mașinilor nemțești, tăierea cablurilor telefonice germane, acțiuni executate de echipele speciale. Deasemeni și la Ploești au fost întreprinse unele acțiuni ca punerea de nisip în cutiile de osii ale trenurilor cu benzină de avion, risipirea benzinei dintr'un rezervor, stricarea unor aparate de rafinat la "Astra".-

În acelaș timp, la cererea lui RANGHET, i-am predat pe MARINESCU NICOLAE, activist în sectorul Negru, iar mai târziu am predat lui BODNARAS pe TUDOR MELADIN. În a doua jumătate a anu-

lui 1943 sau la începutul anului 1944, am primit sarcina să organizez o casă pentru depozit de arme și materiale explozibile, lucru pe care l-am făcut, punând această casă la dispoziția lui BODNARAS.-

Pe de altă parte am organizat luarea legăturii cu prizonierii sovietici din lagărul dela Budești, prin PROZAN, a cărei soție era evacuată acolo.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și o semnez propriu, hesilit de nimeni.-

ss.N.Petrea

13 Oct.1951.-

3 ex

Declarație

subiemențatul Petrua Nicolae născut la 1 Iunie 1914
 în comuna Săgea, raionul Roman, regiunea Bacău,
 fiul lui Gheorghe și al Săfiei, de profesie
 funcționar, având ultimul domiciliu în București,
 raionul Tineri Vlașcenișca, Calea Colăreștilor Nr. 51, în
 prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspunde
 următoarele:

1. Întrebare: Ostașul amănunțit în
 ce a constatat activitatea dr. în cadrul Comisiei speciale
 a C.C. a P.C.R. până la 14 aprilie 1944?

Răspuns: În anul 1943, în urma unei
 hotărâri a C.C., am fost atras în Comisia specială, alături
 să de Blanghet, iar mai târziu de Bodușanș. În
 cadrul acestei comisii eu aveam sarcina de a organiza
 grupe speciale în întreprinderi și cartiere, în ajutorul
 comitetului județean, și de a mobiliza organizații
 din București, iar în timpul cât am avut legătură cu
 el și pe cei din Ghești în acțiunea de sabotare a
 mașinilor de război germane, precum și sarcina de a
 pune la dispoziție Comisiei pe unii activiști.

În îndeplinirea sarcinilor ce mi erau încredințate în cadrul
 acestei comisii eu diruiam problemele acestor muncitori
 cu activități comitetului județean. În urma acestor
 fapte am fost organizate grupe speciale în întreprinderi
 și cartiere, care și-au promovat pistolele și cartușele.
 Urmare.

Pe de altă parte în întreprinderi au fost organizate multe acte de sărbătoare, cum era la C.F.R unde se puneau niște în cutiile de ori ale trenurilor militare, la Volf unde un număr de funcționarii militare au fost lăsați cu funcțiile cozonacilor nituri superpriele, actele ce spargues concurenților marinarilor venetici, tăcerea cablurilor telefonice germane, acțiuni executate de echipajele speciale. De asemenea și la Bloschi au fost întreprinse multe acțiuni, ca puzarea de niște în cutiile de ~~transport~~ acțiuni ale trenurilor cu benzina de aviație, nișele benzinei dintr-un rezervor, stricarea unor aparate de rafinare la "Astra".

În același timp, la cererea lui Rouget, i-am predat pe Marinus Nicolae, activist în sectorul stegurilor, iar mai târziu am predat lui Boșnițoiu pe Tudor Meladin. În a doua jumătate a anului 1943, sau la începutul anului 1944, am primit sarcina să organizez o casă pentru depozit de arme și materiale explozibile, lucru pe care l-am făcut, punând această casă la dispoziția lui Boșnițoiu. Pe de altă parte am organizat bucurii legitime cu participarea societății din lagărul de la Budești, prin Programul carității era evocată acolo.

În acestă mi este datorită pe care o dau, și sustin și o dau în propriu, meritul de nemuritor.

13 octombrie 1951.

Ulcior

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Săfetei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

Intrebare:

Care a fost poziția și acțiunile P.C.R. până la 4 Aprilie 1944, în legătură cu tratativele ce s'au dus la Cairo de către STIRBEI și alții? -

Răspuns:

La sfârșitul anului 1943 sau la începutul anului 1944, am auzit dela FORIS că STIRBEI pleacă la Cairo, pentru a duce tratative cu englezii, arătând că știe acest lucru dela KOFLER. Eu nu-mi mai amintesc dacă FORIS mi-a spus cu ce propuneri pleacă STIRBEI la Cairo însă el aprecia această plecare ca o acțiune a partidelor istorice pentru a șterge faptul de a-l fi sprijinit pe ANTONESCU și de a-și menține poziția cu ajutorul englezilor. C.C. al P.C.R. și activiștii săi, apreciau aceste tratative ca pe un fapt pozitiv, menit să contribuie la scoaterea țării din război. După câte îmi aduc aminte, după directiva lui FORIS, cineva din partea P.C.R. - nu știu cine anume - a luat legătură cu STIRBEI, înainte de a pleca la Cairo, arătându-i poziția P.C.R., potrivit Platformei din anul 1941. În diverse ședințe dela FORIS, unde în afară de el, KOFLER, SARBŪ VICTORIA și cu mine, mai erau și RANGHET și BODNARAS și unde se discuta despre tratativele dela Cairo, aceștia din urmă erau de acord cu aprecierea arătată mai sus. Nu știu dacă STIRBEI, când a plecat la Cairo, a avut mandat și din partea P.C.R. Îmi amintesc că în ședința la FORIS, acesta vorbea și despre VISOIANU, în legătură cu aceste tratative, însă nu-mi mai amintesc ce anume spunea în legătură cu VISOIANU. -

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni. -

ss. Petrea Nicolae

15 Oct. 1951. -

62
 Declarație
 subsemnatul Petru Nicolae, născut la 1 iunie 1914
 în comună Săgea național român, regiunea Bacău,
 fiul lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar,
 onor, având ultimul domiciliu în București, național
 Tudor Vladimirescu, Calea Căminilor Nr. 51, în prezent
 reținut asupra întrebărilor puse, răspund următoarelor:

1. Întrebare: Care a fost poziția în activitatea P.C.R. până la 4 Aprilie 1944, în legătură cu tratativele ce s-au dus la Cairo de către Stîrbei și alții?

Răspuns: La sfîrșitul anului 1943, sau la începutul anului 1944 am auzit de la Forș că Stîrbei pleacă la Cairo pentru a duce tratative cu englezii; creștînd că este acest lucru de la Forș. Eu mi-am mai amintesc că Forș mi-a spus că ce propuneri pleacă Stîrbei la Cairo, însă el agreea această plecare ca o acțiune a partidelor istorice pentru a stăruie faptul de a-l fi expulzat pe Antonescu, și de a-și menține poziția cu ajutorul englezilor. C.C. al P.C.R. a' activității sale, apăsînd aceste tratative ca pe un fapt pozitiv, menit să contribuie la scutirea țării din Mîrșeni. După căderea lui Antonescu, după directiva lui Forș, către cei pentru P.C.R. - mi s'a spus amu-
 nteru.

-2-
a luat legătura cu stăruie, facându-se o plimbare
la Cerro, astăzi. Proprietăți P.C.R., potrivit platformei
din anul 1941. În diverse părți ale Foris, multe
în afară de el, Coplen, Săileș Victor și un mic,
mai erau în Băneș, în Băneș, în multe ne dăruie
după tratativele de la Cerro, astfel din urme
de la acord cu apăsătoare activități mai
sus. Cu stăruie și stăruie, fiind explicat de
Cerro, a avut mondat și din partea P.C.R.
Îmi amintesc că în sechela de Foris, aceste
războaie și după război, în legătură cu aceste
trădări, însă nu mi mai amintesc ce am
găsit în legătură cu războiul.

Acasta imi este declarată pe care o dau,
o surdă și o surdă proprie, urât de urât.

15 octombrie 1951.

Ulcio

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Săfetei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București, Raionul Tudor Vladimirescu Calea Călărași nr.51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

Întrebare:

Arătați amănunțit în ce a constat politica și activitatea P.C.R. până la 4 Aprilie 1944, în legătură cu creierea Frontului Național?

Răspuns:

După izbucnirea războiului antisovietic, C.A.P. care era legătura comitetului județean din partea C.C., a pus în fața comitetului județean problema de a mobiliza în lupta contra războiului și a ocupației hitleriste pe toți cei ce doresc salvarea țării dela dezastru, indiferent de convingerile lor politice. Către sfârșitul anului 1941, C.C. a redactat o platformă, în vederea colaborării cu toate partidele și organizațiile democratice și a unirii lor într'un front național. În această platformă se arăta că problema principală este salvarea țării dela dezastru, în care scop P.C.R. este gata să colaboreze cu oricare partid, organizație sau persoane, cari vor să lupte pentru acest lucru.-

În platformă se mai propunea formarea unui guvern din reprezentanții partidelor și organizațiilor democratice, unite pe baza luptei împotriva ocupației hitleriste și a dictaturii lui ANTONESCU. Proiectul acestei platforme mi-a fost arătat și mie de către FORIS. Între timp Platforma din 1941 a fost tipărită și difuzată fiind trimisă și conducătorilor Partidului Național Țărănesc și Social Democrat și unor personalități. În anul 1942 C.C. a hotărât a se începe tratative cu MANIU și TITEL PETRESCU, pe baza Platformei din 1941, în vederea stabilirii unui acord pentru lupta comună împotriva războiului și a dictaturii lui ANTONESCU. În legătură cu aceasta eu am primit sarcina să orga-

- 2 -

nizez delegația care să ducă aceste tratative. Această delegație a fost formată din PETRE ION dela Gaz și Electricitate și din GEORGESCU dela C.F.R., care mai târziu a fost înlocuit cu MIHAI MAGHERU. Cu această delegație am avut eu, un timp, legătură. Nu-mi mai amintesc dacă în acest timp a fost vreodată la MANIU sau la TITEL PETRESCU.-

După aceasta - potrivit unei directive primită dela FORIS, am predat lui KOFLER legătura cu această delegație.-

În anul 1943 s'a pus problema ca LEVENTE să ia legătură cu STANCIU STOIAN, în vederea atragerii acestuia în acțiunea "Uniunii Patrioților". După un timp, după ce se stătuse de vorbă cu STANCIU STOIAN, LEVENTE mi-a spus că STANCIU STOIAN a declarat că el împreună cu RALEA și alții, organizează un partid denumit Partidul Socialist Tărănesc și că nu vrea să colaboreze cu Uniunea Patrioților. Dela FORIS știu că atunci s'a luat legătură cu PETRE GROZA, însă nu știu în ce a constatat această legătură, în afară de faptul că PETRU GROZA ar fi dat niște bani pentru partid. Tot dela FORIS știu că delegația P.C.R. arătată mai sus, se ducea din când în când la MANIU, care amâna mereu să dea un răspuns precis la propunerea de acțiune comună împotriva dictaturii lui ANTONESCU și pentru scoaterea țării din război. Deasemeni că TITEL PETRESCU avea aceeași atitudine ca și MANIU și care declara că punctul de vedere al lui MANIU este și al lui.-

În vederea agitației pentru Frontul Național, a fost editat și ziarul "România Liberă". Tot în vederea acțiunii pentru creierea Frontului Național știu că, KOFLER avea legătură cu un grup de funcționari superiori dela B.N.R., printre cari mi se pare că era și ANTON ALEXANDRESCU. Numele celorlalți nu l-am știut niciodată.-

După cât îmi amintesc, de munca pentru încheierea Frontului Național răspundea KOFLER, care avea legătură cu delegația P.C.R. pentru tratative, precum și cu Uniunea Patrioților. Problema creerii Frontului Național, deși s'a pus tot timpul în această perioadă, a fost îndreptată pe linia ducerii de tratative cu vârfurile partidelor național țărănesc și social democrat, fără a se duce o politică susținută de mobilizare de jos, a maselor împotriva războiului și a dictaturii antonesciene. Acest lucru se datorește faptului că FORIS a impus în partid această linie și nu a căutat să se găsească metodele cele mai potrivite pentru

./.

- 3 -

mobilizarea masselor. Atât eu cât și alții, ca RANGHEI, am mers pe această linie, nedându-mi seama că este o linie dușmănoasă.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss. Petrea Nicolae

15 Oct. 1951.-

Declarație.

628
Subsemnatul Petre Nicolae, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagne raionul Roman, regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al soției de prof. eximae funcționar, areștat ultimul domiciliu în București, raionul Tudor Vladimirescu, căminul Căminii Nr. 51, în prezent alături, areștat rîndu-
șilor pure răspunde următoarelor:

1. Intabulare: Aritat: amănunțit în ceea
constat politica și activitatea P.C.R. până la
14 Aprilie 1944, în legătură cu mișcarea Frontu-
lui Național?

Răspuns: După izbucnirea războiului
antiorietic, Corp C. care era legătură comitetului
judetean din partea C.C., a pus în fața comitetului
judetean problema de a mobiliza în luptă contra
războiului și a armatei hitleriste pe toți cei
donați salvarea țării din deșert, înțelegând de conșu-
șile lor politice. Către sfîrșitul anului 1941, C.C. a
redat o platformă în vederea colaborării în toate păr-
țile și organizațiile democratice și a mișcării lor într-un front
național. În această platformă se arată că problema
principală este salvarea țării din deșert, în care scop
P.C.R. este gata să colaboreze în orice partid, orga-
nizație sau persoană, care va da luptă pentru acest
lucru.

Nicolae

În platformă se mai propunea formarea unui
 guvern din reprezentanții partidelor și organizațiilor
 democratice, unite pe baza legilor împotriva au-
 torității dictatoriale și a dictaturii lui Antonescu.
 Proiectul acestei platforme mi-a fost arătat și mie
 de către Foni. În același timp platforma din 1941 a fost
 tipărită și difuzată, fiind trimisă și conducătorilor
 partidului național țărănesc și social democrat și
 unor personalități. În anul 1942 C.C. a hotărât să se
 înceapă tratative cu Marșul și Titel Petrescu, pe baza
 platformei din 1941, în vederea stabilirii unui acord
 pentru legile comune împotriva războaiului și a
 dictaturii lui Antonescu. În legătură cu aceasta eu am
 primit sarcina să organizez delegația care să discute
 aceste tratative. Această delegație a fost formată din
 Petre Don, alături de el și Electrițitate și din Georgeașu de la
 C.F.R., care mai târziu a fost înlocuit cu lui Mayhem.
 Cu această delegație am avut eu, un timp, legături.
 Uneori mai amintesc dacă în acest timp a fost
 revoluție la Marș sau la Titel Petrescu.
 După aceasta - potrivit unei directive primite
 de la Foni, am predat lui Capler legătura
 cu această delegație.

În anul 1943 s'a pus problema de de-
 venire nu la legătură cu stanciu stăian în
 vederea atingerii acestuia în activitatea
 "Ministerii Patriștilor". După un timp, după ce
 s'a stăruit de vorbă cu stanciu stăian, devenit
 mi-a spus că (numele) N. Petrescu

Stancu Stelian a declarat că el, împreună cu Rădu
și alții, organizează un partid denumit partidul socialist
românesc și că nu vrea să colaboreze cu Uniunea Pa-
triotilor. De la Fond știu că atunci s'a luat legătura
și cu Petru Gроза, însă nu știu în ce a constatat această
legătură, în afară de faptul că Petru Gроза ar fi
dat niște bani pentru partid. Tot de la Fond știu că
delegatia P.C.R. aștitată mai sus, se ducea din când
în când la Harin, care amina mereu să dea
un răspuns precis la propunerea de acțiune comună
împotriva dictaturii lui antonescu și pentru scoaterea țării
din război. De asemenea că Titel Bitescu avea acțiuni atin-
dine ca și Harin și care declara că punctul de ve-
dere a lui Harin este și al lui.

În vederea agitației pentru Frontul Național a fost
editat și planul "România Liberă". Tot în vederea aci-
unii pentru crearea Frontului Național știu că, Cofler
avea legături cu un grup de funcționari superiori din
B.N.R. printre care mi se pare că era și anton Ale-
andrescu. Cuvintele colonelului nu l'am știut niciodată.

După cât îmi amintesc, de murea pentru încheierea
Frontului Național răspundea Cofler, care avea legătură
cu delegatia P.C.R. pentru tratative, precum și cu Uniunea
Patrioților. Problema mării Frontului Național, din
se pus tot timpul în această perioadă, a fost încheierea
pe linia diviziei de tratative cu vinzătorii patrio-
lor național români și social democrat. Până
a se duce o politică suplimentară de mobilizare,
a lăsa

de jos, a maselor impotriva noilor si de
dictaturii autocratice. Acest lucru se datoreaza
faptului ca Tonia a impus in pretul acestor linii
si nu a cautat sa se gaseasca metodele cele mai
potrivite pentru mobilizarea maselor. Atat eu
cit si altii, la Banzhet, am mers pe acestor
linii, nedându-mi seama ca este o linie de masă.
noastră.

Acesta imi este declaratie pe care o dau, o declar
si a semnate propriu, venit de inimeni.

15 octombrie 1951.

Whitica.

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având domiciliul în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

Intrebare:

În ce perioade ați avut legături cu MELINTE PETRE?

Răspuns:

Cu MELINTE PETRE am avut legături în anul 1935-36 și în anul 1940 și 1941.-

Intrebare:

În ce au constat legăturile pe care le-ați avut cu acesta în perioada 1940-1941?

Răspuns:

În anul 1940 după ce am venit dela Iași la București, pierzând legătura pe care o aveam, m'am dus la soția lui ILIE PINTILIE pe care o cunoșteam și a cărei adresă o știam din anul 1940 când aceasta a venit la Doftana unde eram și eu în acea vreme. Spunându-i că am pierdut legătura, soția lui ILIE PINTILIE mi-a făcut legătură cu MELINTE PETRU, care la rândul său mi-a făcut legătură cu IONITA C. După aceea nu l-am mai văzut până în vara anului 1941 când fiind l o întâlnire pe stradă cu PETRE GHEORGHE sau VALCU, am întârziat stând de vorbă, din care cauză MELINTE venind la întâlnirea pe care o avea cu el, m'a găsit și pe mine acolo. De atunci nu-mi mai amintesc să-l fi văzut pe MELINTE PETRE, până după 23 August 1944, când el a venit la sediul Partidului, însă nu am vorbit cu dânsul.-

Știu că în timpul războiului era activist în Sect. Albastru, cu el având legătură VALCU, apoi TOACA, IONITA C și TINCUTA DAVIDOVICI, cu care eu mă vedeam. La sfârșitul anului 1942 sau în anul 1943, soția doctorului OERIU, care activa în sect. Albastru, aducând la cunoștința lui TINCUTA DAVIDOVICI că dela întâlnirile cu MELINTE PETRU și cu alții predați de el, a fost urmărită de agenți, comitetul județean a apreciat pe MELINTE PETRE ca suspect și a fost ruptă orice legătură cu el. În discuțiile avute atunci asupra lui MELINTE, s'a apreciat că el ar fi vinovat și de arestarea grupului PANET, cu care el avusese legătură în anul 1941.-

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez.

15 Oct. 1951.-

ss. Petrea Nicolae

3 ex
 Declarație
 Subsemnatul Petre Nicolae, născut la 1 Iunie 1914
 în comună Săgea, raionul Râmnic, regiunea Bacău,
 fiind lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar,
 având ultimul domiciliu în București, raionul
 Tudor Vladimirescu, cămin Căminari Nr. 51, în prezent
 căsătorit, conștient și responsabil pentru răspunderea mea:

1. Întrebare: În ce perioade ați avut legi-
 timi în Miliția Petru?

Răspuns: Eu Miliția Petru am avut legi-
 timi în anul 1935-1936 și în anul 1940 și 1941.

2. Întrebare: În ce am constatat legăturile pe care
 le-ați avut cu acestă în perioada 1940-1941?

Răspuns: În anul 1940 după ce am venit
 odată la București primind legătură pe care o
 aveam, m-am dus la soția lui Gheorghe Petru pe care
 o cunoșteam și a cărei adresă o știam din anul 1940 când
 aceasta a venit la Dej, unde eram și eu în acea
 vreme. După aceea ei au primit legătură, soția
 lui Gheorghe Petru mi-a făcut legătură în Miliția
 Petru, care la rândul său mi-a făcut legătură în
 Gărză L. După aceea m-am dus în război pentru
 în vara anului 1941, când fiind la a întărire, pe
 strada în Petru Gheorghe sau valea, am întâlnit stăru
 de vână, și care căpă Miliția venind la întări-
 re pe care o avea cu el, și a găsit și pe
 ultimul

mine acelu. De atunci m-am mai omutat
să-l fi văzut pe Melinte Petru, până după
23 August 1944, când el a venit la sediul
Partidului, însă nu am vorbit cu dânsul.
Ştiu că în timpul războiului el era activist
în sectorul albăstru, cu el având legături, Valeriu,
apoi Tăcut, Ionuţ C. şi Truţa Davidovici, cu
care eu mă vedeam. La sfârşitul anului 1942
am în anul 1943, s-a dat doctorului Cerin, care activează
în sectorul albăstru, având la cunoştinţă lui
Truţa Davidovici că s-a întâlnit cu Melinte
Petru şi cu alţi predaţi de el, a fost urmărit
de agenţi, comitetul judeţean a apăsător
pe Melinte Petru ca suspect şi a fost ruptă
acea legătură cu el. În discuţiile avute
atunci am spus lui Melinte s-a apăsător că el
a fi vinovat şi de acestare grupului Panet, cu
care el arese legătură în anul 1941.

Acesta mi este declaraţie pe care o dau, şi
suntă în adevăr propriu, neîntă de mineri.

15 octombrie 1951.

Valeriu

DECLARAȚIE

1810

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 11 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 53, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarele:

1. Intrebare:

Care au fost cauzele slabei activități împotriva mașinei de război germane?

Răspuns:

Activitatea slabă pe linia subminării mașinei de război germane se datorește mai multor cauze. Faptul că în preajma și la începutul războiului cei mai buni activiști ai Partidului au fost internați în lagăr, sau li s'au înscenat procese și au fost condamnați, a contribuit la îngreunarea organizării acestei munci. Lipsa unor legături temeinice cu armata, precum și a unui aparat tehnic necesar, ca și lipsa unei legături puternice cu provincia au contribuit la slaba activitate pe această linie. Cauza principală, însă a slabei activități pe linia subminării mașinei de război hitleriste a fost aceea că C.C., în frunte cu FORIS, nu s'a preocupat și n'a dat importanță cuvenită acestei munci, încă dela începutul războiului. În loc să se preocupe de aceasta, C.C. a provocat conflictul cu comitetul județean Ilfov, care a constituit preocuparea principală, atât a C.C. cât și a comitetului județean, luni și luni de zile. Pe de altă parte, scoaterea unor activiști dintre cei mai buni, din muncă, ca PETRE GHEORGHE, PAVEL ȘTEFAN, PARVULESCU și alții, a dus la subminarea muncii pe această linie. - Altă cauză este aceea că C.C. nu a creiat, încă dela începutul războiului, un resort puternic care să se preocupe în mod special de această muncă. Resortului condus de CARP și apoi de RANGHET, nu i s'a creiat condiții potrivite de muncă, până ce n'a venit la conducerea lui BODNARAS. FORIS care la aproape fiecare ședință pune problema subminării mașinei de război germane, nu s'a preocupat niciodată de orga-

nizarea unor acțiuni în această direcție. El susținea că la noi nu se poate organiza o mișcare de partizani, deoarece, spre deosebire de alte țări, țara noastră nu a fost ocupată de nemți prin război. În acea perioadă el făcea din conspirație problema principală, lucru care de fapt împiedica munca. Astfel el a interzis Comitetului Județean să ia legătură cu trei tineri, care prin mijloace proprii au fabricat o mină, cu scopul de a o folosi împotriva mașinei de război hitleriste. În afară de cele arătate mai sus eu nu am cunoscut în timpul războiului alte cauze care au dus la frânarea activității împotriva mașinei de război hitleriste.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez propriu.-

ss.Nicolae Petrea

18 Octombrie 1951.-

624
 Declarație
 Subsemnatul Petre Nicolae, născut la 11 iunie 1914
 în comuna Sagna, raionul Roman, Regimul Bessarabiei,
 fiul lui Gheorghe și al Sofiei, de profesie funcționar,
 având ultimul domiciliu în București raionul
 Tudor Vladimirescu, căsătorit cu N. 55, în prezent
 reținut, asupra intervențiilor pentru răspunderea sa.

1. Intrebare: Care au fost cauzele slabei activități împotriva marșii de război germane?

Răspuns: Activitatea slabă pe linia subminării marșii de război germane se datorează mai multor cauze. Faptul că în regiune și la începutul războiului cei mai buni activiști ai partidului au fost înținși în lagăr, sau li s'au înscenat procese și au fost condamnați, a contribuit la înfrumusețarea organizării acestei mișcări. Lipsa unor legături temerice cu armata, precum și a unui aparat tehnic necesar, ca și lipsa unei legături puternice cu provincia au contribuit la slaba activitate pe aceste linii. Cauze principale, însă, a slabei activități pe linia subminării marșii de război hitleriste a fost aceea că C.C., în frunte cu Fois, nu s'a preocupat și n'a dat importanță cuvenită acestei mișcări încă de la începutul războiului. În loc să se
 n. l. l. l.

preocupare de aceste, C.C. a provocat conflictul cu comitetul județean defor, care a constituit preocuparea principală, atât a C.C. cât și a comitetului județean, luni și luni de zile. Pe de altă parte, scoaterea unor activități, dintr-o mână, din muncă ca și-așe Șteofile, Pavel, Ștefan, Tănușescu și alții a dus la subminarea muncii pe această linie. Altă cauză este aceea că C.C. nu a creiat, încă de la începutul războiului, un resort puternic care să se preocupe în mod special de această muncă. Resortului comunist de camp și apoi de lanțhet, nu i s-a creiat comi-
ții potrivite de muncă, pentru ce n'a venit la conducerea lui, Bocușanu. Foris, care la aproape fiecare schimbă pune probleme subminării muncii de război germane, nu s'a preocupat niciodată de organizarea unor activități în această direcție. El susține că la noi nu se poate organiza o mișcare de partizani, deoarece, spre deosebire de alte țări, țara noastră nu a fost ocupată de nemici, prin război. În aceste privințe el face din conspirație problema principală, lucru care de fapt împiedecă muncă. Rolul ei e inter-
zis comitetului județean să ia legătură cu țări tineri, care prin mișcarea propriu au fabricat
ultime

3
 e mine, cu scopul de a a folosi impotriva
 minime de robai bitlanti. In afara de
 cele citate mai sus eu am mai
 văzut și timpuri robaiului altă dată
 dar au olt la pînăre ațintate impo-
 triva minime de robai bitlanti.
 aceste rui este declarate în care a
 dau, a dăru a' a semne proprii.

18 octombrie 1954. U. S. H. H.

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

Întrebare:

Care au fost împrejurările ce au dus la ruperea legăturii ce o avea conducerea P.C.R. din afară cu comuniștii aflați la închisori și ce urmări a avut ruperea acestor legături?

Răspuns:

Stiu că la începutul războiului legătura cu închisorile o avea ANA TOMA, iar după aceea SARBU VICTORIA, prin care FORIS ținea legătură cu comuniștii închiși. Stiu deasemeni că la un moment dat, la sfârșitul anului 1942 sau în anul 1943, comuniștii aflați la închisori au rupt legătura cu conducerea P.C.R., în frunte cu FORIS. Eu nu cunosc împrejurările care au dus la aceasta, însă îmi amintesc că FORIS a scris o scrisoare comuniștilor din lagărul dela Tg. Jiu, în legătură cu conflictul dintre conducerea colectivului de acolo și PATRASCANU. Deasemeni îmi mai amintesc și de o altă scrisoare, pe care FORIS a scris-o către comuniștii dela Văcărești sau dela Caransebeș. Despre conținutul acestor scrisori eu nu știu. Cu toate aceste scrisori ale lui FORIS comuniștii din închisori nu au mai ținut legătură cu conducerea P.C.R. în frunte cu FORIS. Ruperea legăturilor cu comuniștii aflați în închisori a avut ca urmare lipsa de sprijin a C.C. din partea acestora și ca atare slăbirea activității partidului.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss. N. Petrea

21 Oct. 1951.-

Declarație

32x

Subsemnatul Titus Ninoșe născut la 1 Iunie 1914, în comuna Segreș, raionul Lomraș regiunea Bacău, fiul lui Ghenghe și al Sofiei, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București, raionul Tudor Vladimirescu, Calea Căminilor Nr. 54, în prezent reținut, amorse intrare în posesia următoarelor:

1. Intrebare: Care au fost împrejurările ce au dus la ruperea legăturii ce a avut-o cu P.C.R. din afara cu comunistii aflați la închisori și ce măsuri a avut asupra acestor legături?

Răspuns: Știu că la începutul anilor legătura cu închisorile o avea Ana Toma iar după aceea Săbina Victoria, prin care Fănuș ținea legături cu comunistii incluși. Plus deosebit că la un moment dat, la începutul anului 1942 sau în anul 1943, comunistii aflați la închisori au rupt legătura cu conducerea P.C.R., în fruntea Fănuș. Eu nu amose împrejurările care au dus la aceasta, însă mi amintesc că Fănuș a scris o scrisoare comunistilor din lagărul de la Târgușorul, în legătură cu conflictul născut

dintr-o conducere colectivului de acolo în
Pătrăscanu. De asemenea în unele comunități
de o altă scrisoare pe care Faris a scris-o
către comunități de răscălați sau de la Corneș-
les. Depe conținutul acestor scrisori cu un
știu. Cu toate aceste scrisori ale lui Faris
comunități din închisari nu au mai trimis
legături cu conducerea c.c.d. în fața în
Faris. După legăturile cu comunități aflate
în închisari a avut ca urmare lipsa de
sprijin a c.c. din partea acestora și ca atare
slăbirea activității partidului.

Acesta mi este declarată pe care o dau
a scrieri și a sumelor proprii, venite de
măsură.
21 oct. 1951 Uthas

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr.51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse răspund următoarelor:

Întrebare:

Arătați amănunțit ce conflicte au existat în sânul P.C.R. în perioada celui de al doilea război mondial?

Răspuns:

În perioada celui de al doilea război mondial au existat în sânul P.C.R. mai multe conflicte și anume: Conflictul cu comitetul județean Ilfov care a izbucnit în anul 1941, imediat după deslănțuirea războiului antisovietic, în următoarele împrejurări: La începutul războiului comitetul județean a întocmit un proiect de manifest, prin care își arăta atitudinea față de război și chema masele la luptă împotriva acestuia. Acest proiect a fost trimis prin C.A.P. la C.C. pentru a fi aprobat. În loc de aprobare FORIS a trimis comitetului județean o scrisoare polemică prin care îl învinuia de stângism. În urma acestui fapt s'a început o serie de discuții între comitetul județean și C.C., în jurul proiectului de manifest și scrisorii lui FORIS, iar pe de altă parte comitetul județean a ridicat și problema că C.C. nu l-a sprijinit îndeajuns în munca sa. Aceste discuții, începute în Iulie 1941 au durat până la sfârșitul anului, fără a se ajunge la o înțelegere.

În legătură cu acest conflict, C.A.P. C. care era legătura comitetului județean din partea C.C., s'a străduit tot timpul să convingă pe membrii comitetului județean că n'au dreptate și că trebuie să se supună C.C. În acest sens el a stat de vorbă și cu mine însă nu a reușit să mă convingă a mă desolidariza de comitetul județean. Aflând acest lucru dela C.A.P. VICTORIA SÂRBU m'a chemat la o întâlnire, de unde am mers într-o casă,

despre care nu-mi mai amintesc unde era, unde folosind o copie²⁵⁹ după scrisoarea lui FORIS, trimisă comitetului județean, iar pe de altă parte spunându-mi că atitudinea comitetului județean este o atitudine fracționistă, mi-a cerut să mă supun C.C. fără a reuși să mă convingă să fac acest lucru. Peste un timp CARP mi-a transmis o altă întâlnire cu SARB VICTORIA, care spunându-mi că mă va duce la un om mai pregătit m'a dus în casă la REDLINGER unde era FORIS. Acesta mi-a arătat - folosind o serie de citate din clasici că atitudinea comitetului județean este o atitudine fracționistă și eu, dacă sunt un om cinstit, trebuie să mă desolidarizez de acesta, lucru pe care l-am și făcut, după această convorbire cu FORIS, la care a participat și SARB VICTORIA. La plecare FORIS mi-a cerut să sprijin pe CARP pentru a convinge și pe ceilalți membri ai comitetului județean să se supună C.C., lucru ce l-am și făcut, însă fără rezultat. Către sfârșitul anului 1941, într-o ședință ținută la FORIS, unde erau de față PARVULESCU, CARP, SARB VICTORIA și eu, s'a stabilit ca PARVULESCU să vină la o ședință a comitetului județean, după care, dacă acesta nu se va supune C.C., atunci să fie dizolvat. Nici această ședință nu a dus la vre-o înțelegere, întrucât discuțiile au degenerat într-o ceartă personală între PARVULESCU și PETRE GHEORGHE. Acest lucru a dus la dizolvarea comitetului județean Ilfov și scoaterea din muncă a lui PETRE GHEORGHE, PAVEL ȘTEFAN și FARCAS și FLORICA GHEORGHIU.-

În legătură cu acest conflict au fost de partea lui FORIS: CARP C, SARB VICTORIA, PARVULESCU și eu. Pe la jumătatea anului 1942, PARVULESCU și-a schimbat atitudinea față de acest conflict, declarând că nu FORIS a avut dreptate ci PETRE GHEORGHE și ceilalți care au fost alături de el.-

Conflictul cu comitetul județean Ilfov, provocat de FORIS, a avut ca urmare că tocmai la începutul războiului, preocuparea principală a cadrelor de conducere ale P.C.R. au fost discuțiile în cadrul acestui conflict, abătându-se astfel Partidul de la sarcina principală în acea perioadă și anume subminarea mașinei de război hitleriste. Pe de altă parte, conflictul a dus la desorganizarea muncii comitetului județean Ilfov, prin dizolvarea acestuia și scoaterea din muncă a activiștilor arătați mai sus.-

Alt conflict a fost în anul 1942, între ILONA POP și ANA TOMA, pe de o parte și FORIS și SARB VICTORIA pe de altă parte. În ce a constatat acest conflict eu nu-mi mai aduc aminte întrucât nu era legat cu munca mea. Mi amintesc că FORIS și SARB VICTO-

RIA acuzau pe ILONA POP și pe ANA TOMA că nu urmează linia Partidului în munca Apărării, pe care o conduceau acestia din urmă.

Acest conflict a dus la scoaterea din muncă a lui ILONA POP și din conducerea Apărării a lui ANA TOMA.

Tot în anul 1942, a intervenit conflictul între FORIS și PARVULESCU. Eu nu știu cum a izbucnit acest conflict, însă știu că FORIS a învinuit pe PARVULESCU de arestările dela tineret, ce au avut loc în acea perioadă, care nu ar fi veghiat îndeajuns la respectarea regulilor de conspirație, lucru pe care PARVULESCU nu l-ar fi recunoscut. În același timp FORIS învinuia pe PARVULESCU că are o atitudine nejustă prin aceea că ia apărarea lui ILONA POP și ANA TOMA precum și de schimbarea atitudinii față de fostul comitet județean Ilfov. Știu că în ce privește conflictul cu PARVULESCU, FORIS ne arăta, mie și lui RANGHET când mergeam la el - la unele ședințe - niște scrisori către PARVULESCU și ale lui PARVULESCU către el, însă nu-mi mai amintesc ce conțineau în afară de faptul că FORIS cerea lui PARVULESCU să-și facă autocritică pentru greșelile de care îl acuza FORIS. Îmi mai amintesc că la una din aceste ședințe, FORIS ne-a arătat o hotărâre a C.C. prin care ILONA POP, FLORICA GHEORGHIU și mi se pare și PAVEL ȘTEFAN, erau calificați ca oportuniști. În ce privește conflictul cu PARVULESCU, atitudinea mea a fost ca acesta să fie terminat cât mai repede, însă nu am cerut în mod hotărât acest lucru, în ședințele dela FORIS, de teamă de a nu fi scos din muncă. Conflictul cu PARVULESCU a avut ca urmare scoaterea lui din muncă, aproape pe toată perioada războiului și dizolvarea de fapt a C.C. lucru ce a dus la aceea că FORIS a putut să impună punctul său de vedere asupra activității partidului, în acea perioadă.

În anul 1943, a intervenit un conflict între FORIS și CARP CONSTANTIN, în urma faptului că acesta din urmă nu a respectat regulile conspirației, venind la unele întâlniri, despre care nu-mi mai amintesc, fără a folosi mașina, iar pe de altă parte aducând prostituate în casa conspirativă unde locuia. Știu că într-o ședință dela FORIS unde erau RANGHET, VICTORIA SARBU și eu, s'a hotărât ca RANGHET - mi se pare împreună cu AGIU - să stea de vorbă cu CARP, pentru a-l face să înțeleagă că a greșit. Conflictul cu CARP a avut ca urmare scoaterea acestuia din muncă, aproape un an de zile. Atât eu cât și RANGHET, am fost de acord cu scoaterea din muncă a lui CARP, până ce acesta își va fi recunoscut greșelile comise. Tot în anul 1943, a izbucnit conflictul dintre RĂCEANU și FORIS, în legătură cu activitatea pe linia tineretului. Eu nu-mi mai amintesc ce susțineau unul și altul, însă știu

că RACEANU a scris o scrisoare Comitetului Central și apoi a primit muncă în comitetul județean, al cărui membru era, împreună cu ALEXE AUGUSTIN cu care avea legătură și care era responsabilul de munca tineretului.-

În legătură cu conflictul cu RACEANU, eu am fost de partea lui FORIS, socotind că este o atitudine nejustă să părăsești munca, fără a adânci cauzele care au dus la aceasta.

La sfârșitul anului 1943, a intervenit conflictul între FORIS și RANGHET, în urma faptului că acesta din urmă a declarat față de SARBU VICTORIA, că KOFLER este suspect, în legătură cu căderea unor materiale interne de partid, în mâinile Siguranței. Față de aceasta, atât FORIS cât și SARBU VICTORIA, au spus în fața mea că, KOFLER este mai presus de orice bănuială, întrucât ei îl cunosc ca pe un om bun și de toată încrederea. Față de acest conflict care a dus la scoaterea lui RANGHET din muncă, eu nu am luat atitudine nici pentru FORIS nici pentru RANGHET, întrucât nu știam cum stau lucrurile,-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss. Nicolae Petrea

21 Oct. 1951.-

Declarație

3 ex
Subsemnatul Petre Nicolae născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna, raionul Lomova, regiunea Bălcani, fiul lui Gheorghe și al saței, de profesie funcționar, având ultimul domiciliu în București raionul Tudor Vladimirescu, căsătorit în 1951, în prezent retras, asigura întrebărilor puse răspund următoarele:

1. Intrebare: Ați auzit amănunțit ce conflicte au existat în sânul P.C.R. în perioada celui de al doilea război mondial?

Răspuns: În perioada celui de al doilea război mondial au existat în sânul P.C.R. mai multe conflicte și amne: conflictul cu comitetul județean sfârșit care a izbucnit în anul 1941, imediat după destrămarea războiului antisovietic, în următoarele împrejurări: La începutul războiului comitetul județean a întocmit un proiect de manifest, prin care își arăta atitudinea față de război și chema masele la luptă împotriva acestuia. Acest proiect a fost trimis prin corp. la C.C. pentru a fi aprobat. În loc de aprobare Foris a trimis comitetului județean o scrisoare polemică prin care îl învinuia de stăgînire. În urma acestui fapt s'au început o serie de discuții între comitetul județean și C.C., în jurul proiectului de manifest și surdării lui Foris, iar pe de altă parte comitetul județean a ridicat și problema că C.C. nu l-a sprijinit îndeajuns în marea sa. Aceste discuții, începute în Iulie 1941 au durat până la sfîrșitul anului, foris ajunge la o întelțere. Răspuns

În legătură cu acest conflict Corp. C., care era legi-
 tură comitetului județean din partea C.C., s'a străduit
 tot timpul să convergă pe membrii comitetului jude-
 țean cu care erau deosebiți și cu trebuie să se supună
 C.C. În acest sens el a stat de vorbă și cu mine
 însă nu a reușit să mă convergă a mă dissolvi
 de comitetul județean. Afară de acest lucru din Corp,
 Victoria Sărlu m'a chemat la o întâlnire, de unde
 am mai auzit că, după ce eu nu mi mai amintesc
 unde era, unde foloseam o copie după scrisoarea lui
 Fariș, trimisă comitetului județean, iar pe de altă parte spa-
 nimu-mi cu atitudinea comitetului județean este o altă
 din frățiștii, mi-a cerut să mă supun C.C., fiind a
 reușit să mă convergă să fac acest lucru. Este un
 timp Corp mi-a transmis o altă întâlnire cu Sărlu
 Victoria, care spănimu-mi cu mi va duce la un an
 mai puțin în viața în casa la Bedlinger unde
 eu Fariș. Astea mi-a arătat. Folosind o dinic de citat
 din clădire cu atitudinea comitetului județean este
 o atitudine frățiștii și eu, dacă sunt un om
 cinstit, trebuie să mă dissolvi de aceasta, lucru
 pe care l-am și făcut, după această convorbire cu
 Fariș, la care a participat și Sărlu Victoria. În
 plecare Fariș mi-a cerut să sprijin pe Corp pentru
 a converge și pe ceilalți membri ai comitetului jude-
 țean să se supună C.C., lucru ce l-am și făcut, însă
 fără rezultat. Către sfârșitul anului 1944, într-o
 sedință ținută la Fariș, unde erau de față Păvălău, Corp,
 Vălcău

Sărbu Victoria și eu s'au stabilit cu Păvălescu să vină la sediul a Comitetului Județean, după care, dacă acesta nu se va supune C.C., atunci să fie dizolvat. Nici această sedință nu a dus la vreo înțelegere, întrucât disensiunile au degenerat într-o crantă personală între Păvălescu și Petre Gheorghe. Acest lucru a dus la dizolvarea comitetului Județean defor și s'au reș din muncă a lui Petre Gheorghe, Pavel Ștefan și Farcas. În legătura cu acest conflict au fost de partea lui Farcas: Carp C., Sărbu Victoria, Păvălescu și eu. Pe lângă toate acestea anul 1942 Păvălescu și-a schimbat atitudinea față de acest conflict, declarând că nu Farcas a avut dreptate ci Petre Gheorghe și ceilalți care au fost alături de el. Conflictul cu comitetul Județean defor, provocat de Farcas, a avut ca urmare să tînuie la începutul războiului, presupunerea principală a cadrelor de conducere ale P.C.R. au fost disensiunile în cadrul acestui conflict, abstrăgându-se astfel faptul de la sarcina principală în acea perioadă și anume subminarea marelui de război hitlerist. De la altă parte conflictul a dus la desorganizarea marelui comitetului Județean defor, prin dizolvarea acestuia și s'au reș din muncă a activiștilor asociați mei sus.

Alt conflict a fost în anul 1942 între Șona Pop și Ana Toma pe de o parte și Farcas și Sărbu Victoria pe de altă parte și ce a constatat acest conflict eu nu mi mai aduc aminte întrucât nu l-am legat cu munca mea. Într-o anumită măsură că Farcas și Sărbu Victoria auzau pe Șona Pop și pe Ana Toma, că nu vorneau lăsa faptul de la munca organizării, pe care o conduceau atunci din urmă.

Acest conflict a dus la scoaterea din muncă a lui Gheorghe Pop și din conducerea apărării a lui Anu Toma.

Tot în anul 1942 a intervenit conflictul între Faris și Păvălescu. Eu nu știu cum a izbucnit acest conflict, însă știu că Faris a intervenit pe Păvălescu de acestădată de la timent, ce au avut loc în acea perioadă, care nu ar fi regizat interzicerea respectării regulilor de conspirație, lucru pe care Păvălescu nu l-ar fi recunoscut. În același timp, Faris învinuia pe Păvălescu că are o atitudine negativă prin aceea că ia apărarea lui Gheorghe Pop și Anu Toma precum și de schimbarea atitudinii față de fostul comitet județean - alfor. Știu că în ce privește conflictul cu Păvălescu, Faris ne arăta, mie și lui Rouget, cum mergeam la el - la unele sedințe - miți surșeri către Păvălescu și ale lui Păvălescu către el, însă nu mi s-a amintit ce conțineau în afară de faptul că Faris cerea lui Păvălescu să-și facă autoritatea pentru județele de care îl ajuta Faris. Mi s-a amintit că la una din aceste sedințe Faris ne-a arătat una o listă a C.C. prin care Gheorghe Pop, Ilieș Ghenghin și mi se pare și Pavel Ștefan, erau calificați ca apartinând. În ce privește conflictul cu Păvălescu atitudinea mea a fost ce arăta și fie terminat cât mai repede, însă nu am avut în mod hotărât acest lucru. În sedințele dela Faris, de teamă de a nu fi scos din muncă. Conflictul cu Păvălescu a urmat

amut ce woman scotea lui din muncă, aproape
tota perioada răscolului și dizolvare de fapt a
S.C. lui ce a dus la aceea că Faris, a putut să
împună punctul său de vedere asupra activității parti-
dului, în acea perioadă.

În anul 1943 a intervenit un conflict între
Faris și Lays et al., în urma faptului că acesta din urmă
nu a respectat regulile conspirației venind la unele
întâlniri, depe care nu-mi mai amintesc, faris a
folosi mârșă, iar pe de altă parte aducând prosti-
tute în case conspirative unde locuiau. Știu
că într-o seară dădă Faris, unde erau Raughet, Victoria
Șorbu și eu, s'a întâmplat ce Raughet, mi se pare impe-
na în apă, mi s'a de vorbă cu Lays pentru a-l
face să înțeleagă că a greșit. Conflictul cu Lays a
amut ce woman scotea acestuia din muncă, aproape
nu am de zile. Atât eu cât și Raughet am fost de
acord cu scoterea din muncă a lui Lays, pentru ce
austo ieri va fi recunoscut greșile comise.

Tot în anul 1943 a izbucnit conflictul dintre dădă
Răceanu și Faris, în legătură cu activitatea pe linia
tineretului. Eu nu-mi mai amintesc ce sustinea unul
și altul însă știu că Răceanu a scris o scrisoare
comitetului Exec. Central și apoi a primit muncă comite-
tului județean, a cărei membru era, împreună cu Alexe
Augustin cu care avea legătură și care era responsabil
de muncă tineretului.

u lătes

În legătură cu conflictul cu Răceanu, eu
am fost de partea lui Foniș, socotind că este
o atitudine nejustă și părăsindu-mă, fiind
a adăuga complice care au dus la aceasta.

La sfârșitul anului 1948 a intervenit conflictul
între Foniș și Ronghlet, în urma faptului că acesta din
urmă a declarat față de Sărbu Victoria că, Căpău
este suspect, în legătură cu căderea unor materiale
interne de partid, în minimele nereguli. Față de
aceasta, atât Foniș, cât și Sărbu Victoria au spus în
faptă mea că, Căpău este mai generos de orice bu-
niolă, întrucât ei îl cunosc ca pe un om
bun și de bună încredere. Față de acest conflict
care a dus la scutirea lui Ronghlet din muncă,
eu nu am luat atitudine nici pentru Foniș nici
pentru Ronghlet, întrucât nu știu cum stau lucrurile.

Acum este declarată pe care o dau, a
dăruia și a servus proprii, meritul de muncă.

21 octombrie 1951.

Usture

DECLARAȚIE

Subsemnatul PETREA NICOLAE, născut la 1 Iunie 1914, în comuna Sagna Raionul Roman, Regiunea Bacău, fiul lui Gheorghe și al Saftiei, de profesiune funcționar, având ultimul domiciliu în București, Raionul Tudor Vladimirescu, Calea Călărași nr. 51, în prezent reținut, asupra întrebărilor puse, răspund următoarele:

Întrebare:

Cum s'a produs actul dela 4 Aprilie 1944, care a fost atitudinea d-tale față de acest act și ce măsuri ai luat împotriva noului C.C. al P.C.R.?

Răspuns:

În preajma lui 4 Aprilie, fiind chemat la o ședință la FORIS, mi se pare împreună cu BODNARAS, am găsit acolo și pe PARVULESCU, fapt care m'a bucurat că s'a ajuns la lichidarea conflictului dintre el și FORIS, lucru ce i l-am spus și lui PARVULESCU, la plecarea dela acea ședință. Imediat după 4 Aprilie a venit la o întâlnire cu mine JULIETA tehnica C.C. și mi-a adus la cunoștință hotărârărea din 4 Aprilie, cerându-mi să-i predau ei toate legăturile mele, menționând că această direcție vine din partea lui BODNARAS. Părându-mi-se cu totul neobișnuită această procedură eu am refuzat a da vre-o legătură și am cerut să stau de vorbă cu BODNARAS. Peste câteva zile întâlnindu-mă cu BODNARAS mi-a spus că s'a organizat un nou C.C. și că eu trebuie să predau toate legăturile pe care le am. Nici în urma acestui fapt eu nu am predat legăturile pe care le aveam, crezând că totul se mărginește la un act anarhic al lui BODNARAS și i-am cerut să-mi predea o confirmare a celor spuse de el, dela FORIS, care era legătura mea superioară și atunci voi face tot ce-mi va cere. Între timp, fiind foarte frământat de această situație pe care nu o înțelegeam, am stat de vorbă cu PAUL LUCHIAN - deși BODNARAS îmi spusese să nu stau de vorbă cu nimeni asupra acestor lucruri, și împreună cu el am stabilit să nu predau nici o legătură, până se va limpezi situația. În acelaș timp am atras atenția legăturilor mele să nu țină legătură cu altcineva decât cu comitetul județean,

fără a le spune anume despre ce este vorba. La întâlnirea următoare, BODNARAS mi-a adus o scrisoare dela FORIS, prin care acesta îmi cerea să mă supun și să predau legăturile mele. Și după aceasta însă eu am ezitat să predau legăturile, fiind complet desorientat asupra celor ce se petreceau atunci în partid. În urma acestui fapt, BODNARAS, m'a luat acasă la el și acolo mi-a explicat cum stau lucrurile. În convorbirea avută atunci cu mine eu l-am întrebat care este părerea omului venit din Uniunea Sovietică, despre care fusese vorba în ultima ședință dela FORIS și el mi-a spus că acesta este de acord cu toate schimbările ce s'au făcut în partid. Acest fapt ca și explicațiile date de BODNARAS, m'au convins că nu este un act anarhic al cuiva și ca atare trebuie să mă supun C.C., ca organ suprem de conducere a partidului. După aceia BODNARAS mi-a făcut o întâlnire cu RANGHET, căruia mi-a spus să-i predau legăturile mele, lucru ce eu l-am și făcut după aceia, fără nici o rezervă, arătând celor de față în ședințele de predare a muncii, că de acum încolo legătura lor nu voi mai fi eu, ci RANGHET sau PATRASCU - după cum primeam indicații. După aceasta eu m'am supus, întotdeauna directivelor date de C.C. și am executat toate instrucțiunile primite.-

Aceasta îmi este declarația, pe care o dau, o susțin și o semnez propriu, nesilit de nimeni.-

ss. Petrea Nicolae

21 Oct. 1951.-

Declarație

6 ex
Subsemnatul Petre Nicolae născut la 13 Iunie 1914
în comuna Săgea raionul Roman, regiunea Bacovă,
fiul lui Șteoghe și al Săfteri, de profesie funcționar,
având ultimul domiciliu în București, raionul Tineri
Vlădimirca, Calea Căilor nr. 51, în prezent retras,
amplasat întrebuințările puse, răspund următoarelor:

1. Intrebare: Cum s'a produs actul dela
4 aprilie 1944, care a fost stătuirea dăte făcând
așezat act și ce măsuri ai luat împotriva noului c.c.
al P.C.R.?

Răspuns: În preajma lui 4 aprilie fiind
chemat la o sedință la Târg, mi s'a părut împreună cu
Bodurines am fost acolo și pe Păvălău, fapt care m'a
demonstrat că s'a ajuns la lichidarea conflictului dintre
el și Târg, lucru ce i l-am și spus lui Păvălău, la
plăcerea dăte acea sedință. Imediat după 4 aprilie
a venit la o întâlnire cu mine jubila-technica c.c.
și mi s'a adresat la cunoștința istorică din 4 aprilie, că
vădese-mi să i prezau și toate legăturile mele,
menționând că această direcție vine din partea lui
Bodurines. Întâind mi s'a spus în totul neobișnute aceste
proceduri eu am refuzat a merge vre-o legătură
și am avut să stau de vorbă cu Bodurines.
Deste câteva zile întâlnindu-mă cu Bodurines mi s'a
spus că s'a organizat un nou c.c. și că eu trebuie
să fiu.

să predau toate legăturile pe care le am. Mă
 în urma acestui fapt eu nu am predat legăturile
 pe care le aveau, crezând că totul se învânte
 la un act analitic a lui Boduones, și i-am dat
 să mi predea o confirmare a celor spuse de el, de la
 Fariș, care era legătură mea superioară și atunci voi
 face tot ce mi va cere. Într-un timp, fiind foarte pu-
 năut de această situație pe care nu o înțelegeam,
 am stat de vorbă cu Carol Lucian - din Boduones,
 și mi-a spus să nu stau de vorbă cu nimeni asupra
 acestui lucru - și împreună cu el am stabilit să
 nu predau nici o legătură, până se va liniști
 situația. În același timp am atras atenția legă-
 turilor mele să nu trimit legături cu altcineva decât
 cu comitetul județean, fără a le spune nimic
 despre ce este vorba. La întrebarea următoare, Bod-
 uones, mi-a spus o scrisoare de la Fariș, prin care
 acesta mi-a spus să mă supun și să predau legă-
 turile mele. Și după aceasta însă eu am ezitat să
 predau legăturile, fiind complet dezorientat asupra
 celor ce se petceau atunci în partid. În urma acest-
 ui fapt Boduones m-a luat acasă la el și acolo mi-a
 explicat cum stau lucrurile. În conversația noastră atunci
 eu nu mi l-am închipuit că este părere
 omului venit din România Sovietică - deși corect
 vorbe în ultimele săptămâni de la Fariș, și el mi-a spus
 ultima

-3-
-265-

ca acesta este de acord cu toate schimbările
său făcut în partid. Acest fapt că n'explicabile
date de Bochkovs, m'au convins că nu este un
act anelnic al ei, ci că atare tulburări nu
sunt c.c., ca organ superior de conducere a
partidului. După aceea Bochkovs, mi-a făcut
a întâlnire cu Koughelet, căreia mi-a spus să
prezint toate legăturile mele, lucru ce eu l-am
n'făcut după aceea, fără nici a rezerva, dis-
tinct că de fapt în deservirea de prezenta
măsurii, că de acum în cele legături lor nu vor
mai fi eu, ci Koughelet sau Pistracov - după
cum privesc indicații. După aceasta eu m'am
supus, întotdeauna dischinez date de c.c. m'au
executat toate instrucțiunile primite.

Aceasta mi este delimitată pe care a dăru
a suferi n' a suferi propriu vorbind de
măsurii.

Whites

21 oct. 1951

-266-

269

CARP 531

DOSAR Nr. _____

Birtasiu Aurora

270

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU
=====

Arestatul CARP CONSTANTIN, născut la 2 Iunie 1912
în Iași, fiul lui Constantin și Ecaterina, de prof. îndcătus
mecanic, cu ultimul domiciliu în com. Chirnovți, Raionul Olte-
nița, Regiunea București.

10 Februarie 1953, Buc.

Interrog. a început la ora 18,30

" s'a terminat " 24,15

Intrebare:

Care a fost poziția adoptată de FORIS STEFAN cu
privire la pregătirile de război ce se făceau împotriva
Uniunii Sovietice?

Răspuns:

Cu ocazia discuțiilor ce le-am avut cu FORIS STE-
FAN până la izbucnirea războiului antisovietic, el s'a de-
clarat cu privire la pregătirile de război ce se făceau,
că acestea au drept scop atacarea Uniunii Sovietice.

Intrebare:

Atunci cine ți-a spus D-tale că nu va fi un război
împotriva Uniunii Sovietice și că pregătirile de război
ce se făceau ar fi un "bluf"?

Răspuns:

Nu mi-a spus nimeni despre acest lucru.

Intrebare:

Ancheta îți pune în vedere să fii sincer deoarece
ei este cunoscut că D-tale ți-a fost trasată o astfel de
linie și ai căutat să o imprimi în interiorul Partidului?

Răspuns:

Mie nu mi-a fost trasată o astfel de linie însă
ardt că această chestiune de care sunt întrebat pornește
dela o discuție pe care am avut-o cu MET înainte de izbu-
cirea războiului când eu i-am spus că trupele germane ce
se află masate în Moldova vor fi trimise buluc împotri va

./.

ss/C.CARP

Uniunii Sovietice. Mai târziu când a izbucnit conflictul dintre FORIS STEFAN și membrii Comitetului Județean, MET care făcea parte din biroul Comitetului Județean a spus celorlalți activiști din Comitetul Județean că eu aș fi afirmat cuvântul bluf, adică aș fi spus că pregătirile de război ce se făceau ar fi un bluf și că deci Uniunea Sovietică nu va fi atacată. În realitate eu vorbind despre prezența trupelor germane în Moldova i-am spus că acestea vor fi aruncate buluc. (termen moldovenesc al cuvântului grămadă) împotriva Uniunii Sovietice.

Intrebare:

În declarația d-tale din ziua de 9 Octombrie 1951 ai arătat că i-ai spus lui MET de faptul că pregătirile de război ar fi un "bluf" și pentru a te scuza și a nu recunoaște în acea declarație adevărul complet, ai arătat că ar fi fost o greșeală de exprimare din partea D-tale. În răspunsul anterior arăți această situație sub o altă formă ceea ce dovedește că mergi până acolo cu poziția D-tale nesincera încât te contrazici în propriile D-tale declarații.

Așa că ancheta îți pune din nou în vedere să fii sincer părăsind poziția ce ți-ai adoptat-o și să arăți adevărul cu privire la linia pe care ai căutat să o imprimi în interiorul Partidului și care ți-a fost trasată la timpul respectiv de către FORIS STEFAN?

Răspuns:

În declarația de care mi se vorbește și care, îmi este arătată, recunosc că am scris acest lucru însă declar că nu este adevărat, adevărul fiind cel arătat în răspunsul anterior.

Intrebare:

Recunoști că după izbucnirea războiului antisovietic ai fost acuzat de către PETRE GHEORGHE cu ocazia unei ședințe la care ai participat, de faptul că d-ta ai afirmat înainte de izbucnirea războiului antisovietic că acesta ar fi un "bluf"?

Răspuns:

Îmi amintesc despre această ședință și despre faptul că mi s'a adus atât mie cât și lui FORIS această acuzație. Cu acea ocazie eu nu am recunoscut acuzația ce mi se aducea deoarece nu era reală ci o interpretare greșită a lui MET.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces-verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmit

./.

ss/C. CARP

cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu
nesilit de nimeni.

Anchetator:

Lt. Maj. V. Vânătoru

Arestat,

ss/C. CARB

Proces-Verbal de interogator

Arestat de Corp Constantin, născut la 3 Iunie 1912 în Iași,
fiul lui Constantin și Beatrița, de profesie tăcător
 (Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
meșnic, cu ultimul domiciliu în Com. Chiriaci, Raionul Oltenița,
Regiunea București.-

10 Februarie 1953

Orașul București

Interogatoriul a început la ora 18 și 30 min.
 „ s'a terminat la „ 24 și 15 „

Intrebare: cu a fost poziția adoptată de Frig
Ștefan cu privire la pregătirile de război ce se
faceau împotriva Uniunii Sovietice?

Răspuns: cu ocazia discuțiilor ce le-am avut
cu Frig Ștefan până la înlăturarea războiului
antorietic, el s'a declarat cu privire la
pregătirile de război ce se făceau, că acestea
sau drept scop atacarea Uniunii Sovietice.-

Intrebare: Atunci cine ți-a spus ștăle. că nu
va fi un război împotriva Uniunii Sovietice
și că pregătirile de război ce se făceau nu
fi un „ștăle“?

Răspuns: Nu mi-a spus nimănui despre acest
lucru.-

Intrebare: Ancheta ți pune în vedere să fii
sincer deoarece și este cunoscut că ștăle. ți-a
fost trasată o astfel de linie și ai căutat să o
imprimi în interiorul Partidului?

Semnătura,

C. Carz.

Urmare: Răspuns: Mie nu mi-a fost trasată o oală pe o linie însă orît că ocazie chestiune de care sunt întotdeauna parţial detaşat şi disuşi pe care am avut-o cu Met înainte de izbucnirea războiului când eu i-am spus că trupele germane ce se află masate în Moldova vor fi trimise buluc împotriva Uniunii Sovietice, - Mai tîrziu când a izbucnit conflictul dintre Frîu, Stăzaru şi membrii Comitetului Judeţean, Met, care făcea parte din biroul Comitetului Judeţean a spus că celelalte activităţi din Comitetul Judeţean că eu aş fi afirmat că urîtul buluc, orîtă aş fi spus că puşcările de război ce se făceau ar fi un buluc şi că deci Uniunea Sovietică nu va fi atacată. - În realitate eu intenţionez după prezentarea trupelor germane în Moldova i-am spus că acestea vor fi omenete buluc (termen moldovenesc al urîtului grămos) împotriva Uniunii Sovietice. -

Intrebare: În declaraţia stale din ziua de 9 Octombrie 1951 ai orît că i-ai spus lui Met de faptul că puşcările de război ar fi un "buluc" şi pentru a te sciza şi a nu reamăte în această declaraţie orîtărilor complete, ai arîtat că ar fi fost o gîzuală de exprimare din partea stale. În răspunsul anterior orîtă ocazie situaţie sub o altă formă crece orîtă că mergi pînă acolo cu poziţia stale reînscind încît te contrazici în propriile stale declaraţii. -

Aşa că ancheta îţi pune din nou în vedere să fii sincer pînă la capăt poziţia ce ţi-ai odopţat-o şi să orîtă orîtărilor cu privire la linia pe

Semnătura,

C. Căp.

Urmare: care ai cunoscut să o imprimi în interiorul
partidului și care ți-a fost trasoată la timpul
respectiv de către Friso, Ștefan ?

Răspuns: În declarația de care mi se vorbește
niciun simț este arătat, recunosc că am scris
acest lucru însă declar că nu este aderent,
adverbul fiind cel arătat în răspunsul
anterior. -

Interogare: Recunoști că după izbucnirea
războiului ontarietice ai fost acuzat de
către Petru Shoroghe cu ocazia unei probe la
care ai participat, de faptul că s-ai afirmat
înaintea de izbucnirea războiului ontarietice
că acesta ar fi un „bluf” ?

Răspuns: Mi amintesc despre această redință
și despre faptul că mi s'a adus atot oare
cât și lui Friso această acuzare. - Cu ocazia
oamenilor eu nu am recunoscut acuzarea și mi se
aducea din nou că eu nu era rolul ei a interpreta
greșită a lui Met. -

După ce am citit curînt cu curînt prezentul
proces verbal de interogare și am constatat
că este întru totul cu cele declarate de mine, îl
sustin și semnez propria, veridică de mine. -

Archeatat,

L. J. Friso

Archeatat

C. Carg

Semnătura,

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR
=====

Arestatul CARP CONSTANTIN, născut la 2 Iunie 1912
în Iași, fiul lui CONSTANTIN și ECATERINA, de profesie lă-
cătuș mecanic, cu ultimul domiciliu în com. Chirnogi, naional
Oltenița, Reg. Buc.

12 Februarie 1953, Buc.

Interog. a început la ora 8, 20

" s'a terminat " 14, 45

Intrebare:

„Ce linie a trasat FORIS STEFAN cu privire la ac-
tivistii de Partid în perioada când se făceau mobilizări
pentru front de către regimul antonescian?”

Răspuns:

În perioada când regimul antonescian a început mo-
bilizarea generală prin ordine de chemare, FORIS STEFAN a
trasat linia ca toți activiștii Partidului care în acel
timp nu se aflau ilegalizați, să răspundă la ordinele de che-
mare și să se prezinte la unitățile militare respective. A
mai adăugat că acei activiști care vor fi trimiși pe fron-
tul antisovietic să treacă de partea armatei sovietice
atunci când vor avea ocazia. Pentru ceilalți activiști care
erau trimiși cu unitățile lor în spatele frontului ca trupe
de rezervă, la pază de poduri, depozite de muniții sau la
partea sedentară a unităților, FORIS STEFAN nu a trasat nici
un fel de sarcină cu privire la această categorie de acti-
viști și membrii de partid.

Intrebare:

„Ce urmări a avut pentru Partid această linie trasa-
tă de FORIS STEFAN?”

Răspuns:

Urmările acestei linii trasate de FORIS STEFAN au
fost cu totul contrarii intereselor și scopului Partidului
Comunist Român.

./.

ss/C. CARP

În acel timp,adică în imediată apropiere a declanșării războiului antisovietic,FORIS ȘTEFAN în calitate de o adevărată secretar al Partidului nu a luat măsuri de organizare a activității Partidului corespunzătoare evenimentelor din acel timp.

În loc de a lua măsuri pe măsuri pregătirea condițiilor necesare ilegalizării activiștilor și membrilor de partid necesari luptei ce trebuia dusă pentru mobilizarea maselor împotriva războiului antisovietic,FORIS ȘTEFAN trasând linia de prezentare la unități a celor care erau chemați prin ordine de chemare,a micșorat simțitor numărul activiștilor și membrilor de Partid care în majoritatea lor erau legali. La aceasta s'a mai adăugat și faptul că neluând măsuri de ilegalizarea activului de Partid, o altă parte de activiști care activau legal și erau cunoscuți de Siguranță că sunt comuniști,au fost internați în lagăre.Astfel că FORIS ȘTEFAN neluând măsurile necesare de ilegalizare a dus o acțiune care a dezorganizat activitatea Partidului,a slăbit într-o foarte mare măsură organizațiile Partidului din întreaga țară deoarece au rămas pentru desfășurarea activității de Partid un număr foarte restrâns de activiști de Partid care erau ilegalizați.Aceasta în ce privește urmările pe plan intern de Partid.

În afară de aceasta însă,FORIS ȘTEFAN a împiedicat realizarea uneia din sarcinile importante în acel timp,aceea de sabotare a mobilizărilor ce le făcea regimul antonescian. Aceasta a fost prin aceea că el nu a luat măsurile necesare și nu a trasat linia de mobilizare a maselor pentru a nu se prezenta la unitățile unde erau chemați, pentru a organiza proteste ale familiilor celor chemați la mobilizare și pentru a organiza un protest general al maselor împotriva războiului antisovietic.

Aceasta trebuia însă început în primul rând cu activiștii și membrii de Partid care să nu răspundă la chemările de chemare.FORIS ȘTEFAN însă dintr'un început a acționat contrariu acestor sarcini ce stăteau în fața Partidului, nezurcunând cu nimic participarea regimului antonescian alături de Germania hitleristă la războiul împotriva Uniunii Sovietice iar pe de altă parte,prin linia trasată de el cu privire la activiștii și membrii de partid precum și prin neluarea măsurilor necesare,a dus la situația ca Partidul să fie dezorganizat,slăbit și dezarmat în perioada declanșării războiului antisovietic.

Chiar adăugirea făcută de FORIS STEFAN la linia
ce o trasase, adică aceea cu privire la activiștii care erau
trimiși pe front să treacă de partea Armatei sovietice, era
contrară intereselor generale ale luptei împotriva războiului
antisovietic deoarece acei activiști erau cu mult mai
mult necesari să acționeze în spatele frontului antisovietic
de a hărțui și lovi mașina de război hitleristă și a mobi-
liza poporul român ce fusese ocupat vremelnice de fascismul
german, la luptă notărită împotriva acestuia.

Întrebare:

Prin cine a căutat FORIS STEFAN să imprime linia
sa în interiorul Partidului?

Răspuns:

FORIS STEFAN a căutat să imprime această linie
în interiorul Partidului prin mine lucru ce am și făcut și
prin legăturile pe care el le avea direct cu "Tineretul"
și "Apărarea" legături pe care eu nu le cunosc.

Întrebare:

Unde a avut loc ședința cu FORIS când ți-a trasat
această linie, când era aceasta și cine a mai fost de față?

Răspuns:

Sedința a avut loc în casa conspirativă denumită
"casa Miți" din cartierul Elefterte.

Această ședință a avut loc în cursul lunii Iunie
1941.

Cu această ocazie când FORIS STEFAN mi-a trasat
linia ce trebuia să o comunic și să o prelucrez cu legă-
turile mele inferioare, nu-mi amintesc dacă în afară de noi
doi a fost de față la discuție și SARBU VICTORIA care era
tehnica lui.

Întrebare:

Arată data împrejurările și ocaziile cu care ai
căutat să imprime această linie în interiorul Partidului?

Răspuns:

În primul rând, această linie am trasat-o lui
PETRE GHEORGHE care era secretarul Comitetului Județean
Ilfov al PCR cu care eu aveam legătură din partea Comite-
tului Central al PCR.

Întâlnirea cu el am avut-o într-o casă din apro-
pierea Pieței Koseti unde era un salon de cosmetice. În
acea casă am discutat și i-am trasat linia dată de FORIS.
În afară de mine și PETRE GHEORGHE nu a mai fost nimeni

de față noi discutând într'o buclărie a acelei case.

Linia pe care i-am trasat-o lui PETRE GHEORGHE trebuia imprimată de Comitetul Județean în cadrul organizațiilor de Partid din Capitală și Județul Ilfov.

Fu având legături și cu organizațiile Partidului din provincie am trasat linia dată de FORIS și acestor legături. Astfel pe la începutul lunii August 1941 am avut o întâlnire în casa conspirativă a Comitetului Central unde se confecționau acte, în apropierea Gării de Est, cu un membru al biroului teritorial din Ardeal al P.C.R. cu numele conspirativ "Alexandru". BANYAI.

Acest birou teritorial conducea activitatea organizațiilor de Partid din regiunea Timișoara, Valea Jiului și Brașov.

Cu ocazia acestei întâlniri am trasat linia dată de FORIS cu privire la prezentarea activiștilor și membrilor de partid care nu erau ilegalizați, la unitățile unde erau chemați pentru mobilizare.

Tot în cursul lunii August 1941 am avut o întâlnire cu PETRE LEONTE care a venit atunci din partea Regionale PCR-Moldova.

Cu acesta am avut întâlnirea în casa unui medic din str. Mântuleasa.

Cu acea ocazie i-am trasat linia dată de FORIS pentru organizațiile Partidului din Moldova.

Pe la începutul lunii Septembrie 1941 am avut o întâlnire cu Agiu Constantin care era instructorul Comitetului Central pe lângă Regionala PCR din Oltenia.

Întâlnirea a avut loc într'o casă a unei văduve pe o stradă lângă Mitropolie.

Cu acea ocazie am trasat linia dată de FORIS pentru organizațiile Partidului din Oltenia.

Pentru organizațiile Partidului din Regiunile Constanța, Galați și Prahova, a rămas ca să traseze chiar FORIS personal linia sa prin unele legături ce le avea. Nu știu cum și prin cine anume a făcut aceasta pentru regiunile arătate mai sus.

Au am mai trasat linia dată de FORIS și lui RONEA soția lui PETRE GHEORGHE cu care m'am întâlnit și discutat în casa unei croitorese de pe str. Vasile Lascăr sau Lizeanu, fiind instructoarea C.C. al P.C.R.

Întrebare:

./.

ss/C. CARP

Care a fost poziția adoptată de FORIS STEFAN cu privire la organizarea detașamentelor de partizani la noi în țară?

Răspuns:

Incepând din luna Mai 1941 până prin Februarie 1942 eu am avut legătură directă de muncă cu FORIS STEFAN, ambii formând Secretariatul Partidului, până în August 1941.

În toată această perioadă, FORIS STEFAN nu a luat niciun fel de măsuri în calitatea lui de secretar al Partidului, pentru organizarea detașamentelor de partizani la noi în țară. Nu numai că nu a luat măsuri în acest scop dar nici nu a pus problema organizării detașamentelor de partizani.

Cu ocazia unei discuții pe care am avut-o cu FORIS STEFAN în cursul lunii Decembrie 1941 în casa conspirativă „Miți” din cartierul Elefterie unde nu-mi amintesc dacă a fost de față și SARB VICTORIA, el spunea că la noi în țară nu sunt posibilități de organizarea detașamentelor de partizani. Pentru a susține această teză a sa, el spunea că noi nu avem posibilitățile ce există în Jugoslavia sau Cehoslovacia, țări care au fost ocupate prin război de Germania hitleristă. A spus mai departe că România nefiind ocupată prin război ci în alianță cu Germania hitleristă, masele dela noi din țară nu pot fi mobilizate în lupta împotriva hitleriștilor iar în ce privește organizarea acestor detașamente de partizani numai cu cadrele proprii ale Partidului nu este posibil deoarece acestea sunt puține. În concluzie spunea că a dat fiind această situație, nu se poate face nimic în această direcție.

Întrebare:

Ce însemna această poziție adoptată de FORIS STEFAN ca secretar al Partidului Comunist Român față de faptul că în acea perioadă organizarea detașamentelor de partizani era una din cele mai principale sarcini ce stătea în fața Partidului?

Răspuns:

Această poziție adoptată de FORIS STEFAN era o poziție trădătoare față de sarcinile ce stăteau în fața Partidului Comunist Român, față de interesele poporului român și față de lupta împotriva Germaniei hitleriste care trecuse la un război de subjugarea popoarelor și în special a poporului și Puterii sovietice.

FORIS STEFAN își adoptase această poziție în mod trădător deoarece în realitate existau la noi în țară condițiile favorabile organizării detașamentelor de partizani, însă pentru aceasta trebuia acționat nu să se stea pe loc și pentru aceasta, FORIS STEFAN în calitatea ce o avea de secretar al Partidului trebuia să i-a măsurile necesare de a acționa în acest sens.

Era ireal faptul susținut de FORIS STEFAN cum că masele dela noi din țară nu pot fi mobilizate în această luptă, deoarece din rândul acestora puteau fi atrași treptat suficienți patrioți antihitleriști cu care să fie întreprinse acțiuni armate de a lovi mașina de război hitleristă. Aceasta deoarece nu poporul român era în alianță cu Germania hitleristă ci clica fascistă antonesciană. Existau nenumărate familii care erau lovite prin pierderea fiilor sau a părinților în războiul dus de clica antonesciană alături de Germania hitleristă iar întregul popor român suferea pe spatele lor greutățile războiului și a ocupației hitleriste.

Deasemeni și în ce privește procurarea de armament și explozibil era posibil dacă se acționa în acest sens pe linia legăturilor pe care Partidul le avea cu membrii de partid, simpatizanți și patrioți antihitleriști din rândurile armatei.

În ce privește forțele proprii ale Partidului, era adevărat că erau puține deoarece tot FORIS jusesse acela care a trasat linia de a trimite activiștii și membrii de partid la unitățile militare unde erau chemați de regimul antonescian și o altă parte de activiști fuseseră intermiși în lagăr pentru că el nu luase măsuri de ilegalizarea acestora. Totuși deși exista această situație, era ireală susținerea sa în acest sens deoarece puteau fi folosiți o parte din activiști să treacă la organizarea detașamentelor de partizani în care să atragă treptat elementele antihitleriste cu care să formeze o forță din ce în ce mai mare a mișcării de partizani.

Intrebare:

Uta ai imprimat în interiorul Partidului această linie trădătoare a lui FORIS STEFAN?

Răspuns:

Da. Cu ocaziile când activiștii pe care îl aveam ca legături inferioare ridicau problema necesității de a se trece la organizarea detașamentelor de partizani, eu le ră-

pundeam exact ceea ce FORIS STEFAN îmi spusese cu privire la această problemă și aș arăta că dat fiind situația deosebită din țara noastră față de celelalte țări ca Jugoslavia, Cehoslovacia, etc., nu este posibilă organizarea detașamentelor de partizani.

În mod precis însă nu-mi amintesc căror aș putea din activiștii cu care eram în legătură atât din Capitală cât și din provincie, le-am spus acest lucru.

Întrebare:

Arată atunci care erau activiștii din Capitală și din provincie cu care erai în legătură în acel timp?

Răspuns:

În acel timp, adică din Decembrie 1941 când am avut discuția cu FORIS STEFAN și până prin Martie 1942 când am fost trecut în altă muncă, am avut ca membru în Comitetul Central următoarele legături: pentru biroul Județean Ilfov al P.C.R. aveam legătură cu PETRE GHEORGHE secretarul biroului Județean și apoi cu PETREA NICOLAE care a devenit secretar în locul lui PETRE GHEORGHE când acesta a fost înlăturat de FORIS prin Ianuarie 1942.

Deasemeni aveam legătură și cu MET care era membru în biroul Județean Ilfov al PCR.

Legătura cu biroul Județean Ilfov a mai ținut și prin IVANCA RUDENCO care era instructorul Comitetului Central și ajutorul meu.

Cu organizațiile din provincie, am ținut legătura în acel timp numai prin RONEA GHEORGHIU care era instructorul Comitetului Central și ajutorul meu pentru legăturile cu provincia.

Întrebare:

Cum erau calificați și amenințați activiștii care împotrivindu-se poziției trădătoare adoptată de FORIS STEFAN, puneau problema de a se lua neîntârziat măsuri în vederea organizării detașamentelor de partizani la noi în țară?

Răspuns:

Că ocazia când FORIS STEFAN mi-a vorbit despre așa zisa imposibilitate de organizare a detașamentelor de partizani la noi în țară, eu l-am întrebat că ce vom face noi și ce atitudine să luăm dacă activul de partid din provincie va trece din inițiativa lor peste Comitetul Central respectiv peste FORIS și subsemnatul și vor organiza detașamente de partizani.

La aceasta, FORIS mi-a răspuns că activul de Partid va trebui avertizat că dacă va trece peste capul Comitetului Central și vor organiza detașamente de partizani sau vor ridica problema acestei organizări, se vor lua cele mai drastice măsuri împotriva acestora. Nu a precizat însă în ce vor consta aceste "drastice măsuri".

Astfel că FORIS STEFAN în perioada când armatele hitleriste și antonesciene dădea lovituri și se aflau în plină ofensivă împotriva Uniunii Sovietice, el s'a opus categoric de a se organiza de către activul Partidului Comunist Român detașamente de partizani la noi în țară, sub pretextul că nu avem "condițiuni favorabile" care să permită această organizare.

Pentru ași întări poziția sa tădătoare și a se asigura că activul de Partid nu va trece peste voința lui la această organizare, FORIS STEFAN folosind calitatea ce o avea de secretar al Partidului, a trasat prin mine care aveam legăturile cu organizațiile Partidului din Capitală și aproape toate celelalte organizații din țară, avertismen-tul său către activiștii care vor îndrăzni să se împotri-vească la aceasta sau să treacă la organizarea detașamen-telor de partizani.

Intrebare:

Cum ai trasat cele spuse de FORIS, legăturilor de Partid ce le aveai?

Răspuns:

Nu îmi amintesc precis acest lucru, însă cred că am transmis acestea întocmai lui IVANCA RUDENCO și RONEA GHEORGHIU prin care țineam legăturile în acel timp cu bi-roul județean Ilfov al PCR și cu birourile teritoriale ale PCR din provincii.

Este posibil să fi discutat această problemă și cu PETRE GHEORGHE care în Decembrie 1941 când avusesem discuția cu FORIS despre partizani, mai era încă secretarul Biroului județean Ilfov. Precis însă nu-mi amintesc de acest lucru. Cert este însă că acei care ridicau problema organi-zării detașamentelor de partizani eu nu le dădeam alt răs-puns decât ceea ce FORIS spusese cu privire la această pro-blemă.

Intrebare:

Arată așa cum a căutat FORIS STEFAN în continuare să saboteze organizarea luptei Partidului împotriva mași-

nei de război antisovietice

Răspuns:

Tot în acea perioadă, după cât îmi amintesc prin Septembrie sau Octombrie 1941 am avut o ședință cu FORIS STEFAN nu-mi amintesc precis dacă în casa conspirativă a lui Miți din cartierul Elefante sau în casa conspirativă a lui Redlingher din Cartierul Floreasa, în orice caz, într'una din aceste două case conspirative deoarece numai în acestea aveam eu ședințe cu FORIS STEFAN.

Cred că la această ședință a luat parte și SARBU VICTORIA care atunci era tehnica lui FORIS și instrucotarea Comitetului Central însă nu-mi amintesc precis deoarece ea deși mă aducea permanent la FORIS, nu întotdeauna lua parte în mod organizat la ședințele ce le aveam cu FORIS STEFAN.

Cu ocazia acestei ședințe, eu i-am vorbit lui FORIS STEFAN despre activitatea biroului județean Ilfov după ce în prealabil avusesem o ședință cu PETRE GHEORGHE, secretarul acestui birou.

Cu câțva timp înainte de această ședință, se produsese arestarea unui grup de sabotaj în frunte cu ing. PANETH, grup care fusese organizat de către biroul județean Ilfov.

FORIS în ședință când i-am vorbit de activitatea biroului județean, a început să-i acuze pe membrii acestui birou și în special pe MET, cum că nu ar fi organizat bine acel grup de sabotaj și de aceea membrii acestui grup ar fi fost arestați de Siguranță.

Mai departe FORIS STEFAN mi-a spus că eu să trasez legăturilor mele, adică biroului județean Ilfov și organizațiilor Partidului din provincie ca o hotărâre a conducerii Partidului, că se interzice cu desăvârșire activității de partid de a mai trece la organizarea grupelor de sabotaj s'au să ridice această problemă până când va da el să deslegare în acest sens.

FORIS STEFAN mi-a spus în continuare ca să transmit deasemeni că acei activiști care vor îndrăzni să treacă peste această hotărâre, vor fi declarați ca dușmani și excluși din Partid.

Intrebare:

Căror legături de Partid ale tale ai transmis cele spuse de FORIS STEFAN?

./.

ss/C.CARP

Răspuns:

Cele spuse de FORIS STEFAN le-am transmis și prelucrat cu IVANCA RUDENCO și PETRE GHEORGHE fiind valabile pentru organizațiile Partidului din capitală, iar pentru cele din provincie, cu RONEA GHEORGHIU care ținea legăturile cu acestea.

Întrebare:

Ai arătat că FORIS STEFAN a interzis activului de Partid de a mai organiza grupe de sabotaj, până va da el deslegare în acest sens.

Ulterior în tot timpul cât ai menținut legătura cu FORIS, a mai transmis el prin Uta vreo deslegare activului de Partid, de a se organiza grupe de sabotaj așa cum el spusese că va da aceasta?

Răspuns:

Nu. FORIS STEFAN în tot timpul cât eu am continuat să fiu în legătură cu el, adică din Septembrie sau Octombrie 1941 când a interzis organizarea grupelor de sabotaj și până în Martie 1942 când am fost trecut în altă muncă, nu a mai dat deslegarea activului de Partid din Capitală și provincie de a se trece la organizarea grupelor de sabotaj.

În toată această perioadă, a rămas valabilă dispoziția sa de interzicere a acestei activități și de amenințare cu excluderea din partid a celor care vor îndăreni să treacă peste această dispoziție a sa.

Nu știu ce s'a făcut după aceea, deoarece eu fiind trecut în altă muncă în Martie 1942, nu mai aveam legătură directă cu FORIS și deasemeni nici cu biroul județean Ilfov și organizațiile Partidului din provincie.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmit cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

Anchetator:

Lt. Maj. V. Vânătoru

Arestat,

ss/C. CARP

Proces-Verbal de interogator

Arestat ul Corp Constanta, născut la 2 Iunie 1912 în Văci,
fiul lui Constantin și Ecaterina, de profesie locuitor muncitor,
 (Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
cu ultimul domiciliu în Com. Clisura, Raionul Ottenita, Reg. Buc.

la Februarie 1953

Orașul București.

Interogatoriul a început la ora 8 și 20 min.
 „ s'a terminat la „ 14 și 45 „

Intrebare: Ce linie a trasat Frin, Ștefan cu privire

la octinisti de Partid în perioada când se făceau
mobilizări pentru front de către regimul entruscien?

Răspuns: În perioada când regimul entruscien
a început mobilizarea generală prin ordine de chemare,
Frin, Ștefan a trasat linia ca tot octinisti Partidului
care în acel timp nu se aflau ilegalizați, să răspundă
la ordinele de chemare și să se prezinte la unitățile
militare respective. - A mai adăugat că acei octinisti
care nu și trimisi pe frontul entruscien să treacă
de partea armatei sovietice atunci când în ora
oazia. - Pentru ceilalți octinisti care erau trimisi
cu unitățile la în opoziție frontului ca trupe de
rezervă, la poziții de proclamație de muniții sau
la partea sedentară a unităților, Frin, Ștefan nu
a trasat nici un fel de sarcină cu privire la
această categorie de octinisti și membrii de Partid.

Intrebare: Ce urmări a avut pentru Partid această

Semnătura

Urmare: Linia trasată de Friso Stăfan?

Răspuns: Umorile acestei linii trasate de Friso Stăfan au fost cu totul contrarii intereselor și scopului Partidului Comunist Român.

În acel timp, adică în imediată apropiere a obținuturii războiului antisovietic, Friso Stăfan în calitate de o omnia de secretar al Partidului nu a luat măsuri de organizare a activității Partidului corespunzătoare evenimentelor din acel timp.

În loc de a lua măsuri pentru pregătirea condițiilor necesare ilegalizării activității și membrilor de Partid necesari luptei ce trebuia dusă pentru mobilizarea masei împotriva războiului antisovietic, Friso Stăfan trasând linia de prezentare la unitate a celor care erau chemați prin ordine de chemare, a micșorat simțitor numărul activiștilor și membrilor de Partid care în majoritatea lor erau legali. - La aceasta se mai adăugă și faptul că neluând măsuri de ilegalizarea activității de Partid, o altă parte de activiști care erau legali și erau conștienți de siguranță că sunt comunisti au fost interesați în lagăre. - Astfel că Friso Stăfan neluând măsuri de ilegalizare și a dus o acțiune care a dezorganizat activitatea Partidului, a slăbit între frunte mare măsură organizările Partidului dintruaga, țară și de rance au rămas pentru dezvoltarea activității de Partid un număr foarte restrâns de activiști de Partid care erau ilegaliști. - Aceasta înseamnă prin urmare unimile pe plan intern de Partid.

În ofană de această linie, Friso Stăfan a împiedicat

Semnătura

C. Carz.

Urmare: ²⁸⁶ cot realizarea unei din sarcinile impuse în acel timp, ceea ce se referea la mobilizarea ce la făcea regimul antonescian. - Aceasta a fost prin ceea ce el nu a luat măsurile necesare și nu a trasot linia de mobilizare a masei pentru a nu se prezenta la unitățile unde erau chemați, pentru a organiza proteste ale familiilor celor chemați la mobilizare și pentru a organiza un protest general al masei împotriva războiului antisovietic. -

Aceasta trebură însă început în primul rând cu oțărighi și membrii de partid care să nu răspundă la apelurile de chemare. - Friso Ștefan însă dintr-un început a oțărighi contraria această sarcină ce stăteau în fața Partidului, neputându-și da cu nimic participarea regimului antonescian slăbiri de Germania hitleristă la războiul împotriva Uniunii Sovietice iar pe de altă parte, prin linia trasată de el cu privire la oțărighi și membrii de partid pușca și prin neluarea măsurilor necesare, a dus la situația ca Partidul să fie dezorganizat, slăbit și deformat în perioada de lăunțuire războiului antisovietic. -

Chiar ocolirea făcută de Friso Ștefan la linia ce o trasase, alături ceea ce cu privire la oțărighi care erau trimisi pe front să lucreze de partea armatei sovietice, era contrar intereselor generale ale luptei împotriva războiului antisovietic deoarece acei oțărighi erau cu mult mai mult necesari să oțărigeze în spatele frontului antisovietic de a înfrân și lăși imaginea de război hitleristă și a mobiliza poporul român cu furie ocupat nemulțumit

Urmare: de fascismul german, la lupta noastră împotriva ocultismului.

Intrebare: Prin cine a costat să imprimăm linia sa în interiorul Partidului?

Răspuns: Fris Stăjan a costat să imprimăm această linie în interiorul Partidului prin mine, lucru ce am și făcut și prin legăturile pe care el le avea obținut cu „Tineretul” și „Aporana” legături pe care eu mi le cunosc.

Intrebare: Unde a avut loc discuția cu Fris când s-a trasat această linie, când era această și cine a fost de față?

Răspuns: Discuția a avut loc în casa angajată în demnitate „casa lui” din cartierul Gălbenele.

Această discuție a avut loc în cursul lunii Iunie 1941.

Cu această ocazie când Fris Stăjan miza trasat linia ce trebuia să o comunice și să o punem în legăturile mele inferioare, mi-am amintit din nou în afară de noi alții a fost de față la discuție și fostul director care era tehnica lui.

Intrebare: Anotă și impresiunile și opiniile cu care ai costat să imprimăm această linie în interiorul Partidului?

Răspuns: În primul rând, această linie am trasat-o lui Petre Șerghi care era secretarul Comitetului județean al P.C.R. cu care eu aveam legătură fiind secretarul Comitetului județean al P.C.R. din partea Comitetului Central al P.C.R.

Intâlnirea eu el am avut-o într-o casă din

Semnătura

O. Căp.

stus d. mine
O. Căp.

Urmare: apropierea Picti Roseti unde era un ^{solon 287} magazin
de cosmetice. - In ocaziasii am discutat si i-am
trasat linia ~~de~~ dato de Friz. - In ofera de mine
si Petre Shenghe nu a mai putut veni de putu noi
discutand intreba lucratori cu ocazia casei. -

Linia pe care i-am trasat-o lui Petre Shenghe
trebuia ingrimato de Comitetul Județean in
cadrele organizatiilor de Partid din Capitala si
Județul Hargh. -

Cu aninul legaturii si cu organizatiile Partidului din
provincia am trasat linia dato de Friz si aceasta
legaturii. - Apele pe la inceputul lunii August 1941
am avut o intalnire in casa inspiratiunii a Comitetu-
lui Central unde se impetruiau octe, in apropierea
bunii de tot, cu un membru al biroului teritorial din
Bucuresti al P.C.R. cu numele inginerilor, "Alexandru". -

Acest birou teritorial enducea activitatea organiza-
tiilor de Partid din regiunea Timisoara, Galia Jibului
si Brasov. -

La ocazia acestei intalniri am trasat linia
dato de Friz cu privire la purtarea activitatii
si membrilor de Partid care nu erau ilegalizati, la
unitatile unde erau chemati pentru muncile lor. -

Tot in cursul lunii August 1941 am avut o intalnire
in Petre Leonte care a marit atunci din partea Regimului
P.C.R. Iordana. -

Cu aceasta am avut intalnirea in casa unui
medic din Str. Măntuleasa. -

La ocazia ocaziei i-am trasat linia dato de
Friz pentru organizatiile Partidului din Iordana. -

Pe la inceputul lunii Septembrie 1941 am avut o

Semnatura

Urmare: ^{Agia} întâlnire cu ~~Stefan~~ Constantin cu era instructorul
Comitetului Central pe lângă Regionala P.C.R. din
Oltenia.-

modifică de
mănuș
C. Căpă.

Întâlnirea a avut loc într-o casă a unei
mădușe pe o stradă lungă intrapolică.-

În acea vreme am trasat linia de diviziune
Fris pentru organizațiile Partidului din Oltenia.-

Pentru organizațiile Partidului din Regiunile
Constanta, Galati și Ialohova, a rămas ca să treacă
chiar Fris, personal linia sa prin unele legături
cu de acasă.- Nu știu cum și prin cine o vreme
a făcut aceasta pentru regiunile arătate mai
sus.-

Cu am mai trasat linia de diviziune de Fris și
lui Ronea soția lui Petre Gheorghe cu care n'am
întâlnit și discutat în casa unei cunoscute de
pe Str. Șarilor Lăncilor sau ~~Șarilor~~ fiind instructora C.C. al P.C.R.-

Întrebare: Cum a fost poziția adoptată de
Fris, Ștefan cu privire la organizarea detașamen-
telor de partizani la noi în țară?

Răspuns: Începând din luna Iunie 1941 până prin
Februarie 1942 eu am avut legături directe de
muncă cu Fris, Ștefan, ambii fiind membrii Comitetului
Partidului, până în August 1941.-

În toate aceste perioade, Fris, Ștefan nu a
fost nici un fel de mărșur în calitate lui de
Secretar al Partidului, pentru organizarea detașame-
ntelor de partizani la noi în țară.- Nu numai
că nu a fost mărșur în acest scop dar nici nu a
pus problema organizării detașamentelor de
partizani.-

Semnătura

C. Căpă.

Urmare: Cu ocazia unei discuții pe care am avut-o cu Fris, Ștefan în cursul lunii Decembrie 1941 în casa conspirativă „Mit” din cartierul Ștefănești unde nu mi-amintesc dacă a fost de fapt și domnul Heceria, el spunea că la noi în țară nu sunt posibile, tot de organizarea detașamentelor de partizani. - Pentru a susține această teză a sa, el spunea că noi nu avem posibilitățile ce există în Jugoslavia sau Cehoslovacia, țări care au fost ocupate prin război de Germania hitleristă. - A spus mai departe că România nefiind ocupată prin război ci în alianță cu Germania hitleristă, masochi dela noi din țară nu pot fi mobilizate în lupta împotriva hitleristilor iar în ce privește organizarea acestor detașamente de partizani numai cu cadrele proprii ale Partidului nu este posibil deoarece acestea sunt putine. - În concluzie spunea că odată fiind această situație, nu se poate face nimic în scurtă vreme. -

Întrebare: Ce înseamnă această poziție adaptată de Fris, Ștefan ca lider al Partidului Comunist Român față de faptul că în ceea privește organizarea detașamentelor de partizani era una din cele mai principale sarcini ce stăteau în fața Partidului?

Răspuns: Această poziție adaptată de Fris, Ștefan era o poziție înădărmă față de sarcinile ce stăteau în fața Partidului Comunist Român, față de interesele poporului român și față de lupta împotriva Germaniei hitleriste care trebuia să un război de subjugarea poporului și în special a poporului și țărilor prietene. -

Fris, Ștefan și-au adaptat această poziție în mod

Urmare: trădător deoarece în realitate existau la noi în țară ~~trădători~~ cindștile favorabile regimului dictatorial de portofon, însă pentru aceasta trâmăia acționat nu să se stea pe loc și pentru aceasta, Friz Ștefan în calitatea de oarea de hucitor al Partidului trâmăia să ia măsurile necesare de a acționa în acest sens.

Era înal faptul sustinut de Friz Ștefan cum că masile din noi din țară nu pot fi mobilizate în aceste lupte, deoarece din rândul acestora puteau fi atrași trypotot suficienți patriști, anti hitleristi, cu care să fie întreprinși acțiuni armate de a lori masina de răpuri hitleristă. - Aceasta deoarece nu poporul român era în alianță cu Germania hitleristă ci clica fascisto autnascionă. - Existau nemurătoare familii care erau limitate prin pierderea fiilor sau a părinților în războiul dur de clica autnascionă elsturi de Germania hitleristă iar înțugul popor român suferia pe spotele în grunțurile războiului și a ocupației hitleriste.

Deasemini și în ce primite procurarea de armament și explorările sau prindăle de a se acționa în acest sens pe linia legăturilor pe care Partidul le avea cu membrii de partid, simpatizanti și patriști, anti hitleristi din răscolurile armate.

În ce primite fetele proprii ale Partidului, era odornit că erau potine deoarece tot friz fusese acela care a trasot linia de a trâmăia acțiuni și membrii de partid la unitățile militare unde erau chemați de regimul autnascion și o altă parte de acționiști fusese internat în lagor pentru că el nu luare misiuni de ilegalitate

Semnătura,

C. C. C.

stare de
mine
C. C. C.

Urmare: ocotina. - Totusi desi exista ocazita situatie, era inalta sustinerea sa in acest sens deoarece puteau fi folosite o parte din activitati sa truca la organizarea detasamentelor de partizani in care si otuaga trusat elementele anticomuniste in care sa primea o forta din ce in ce mai mare a misiunii de partizani. -

Intrebare: St. ai impins in interiorul Partidului ocazita linie traditoare a lui Frig. Stefan?

Raspuns: Da. - Cu ocaziile cand activitati pe care si omam ca legaturi inferioare ridicaau problema necesitatii de a ne truce la organizarea detasamentelor de partizani, eu le raspundeam exact ceea ce Frig. Stefan imi raspunde cu privire la ocazita problema si omam, avitam ca o t fimal situatia desorbita din tara noastra fota de colaboreti foni ca Jugoslavia, Cehoslovacia, etc., nu este posibil organizarea detasamentelor de partizani. -

In mod precis inai unui amintire corm omam din activitati cu care omam in legaturi totat din capitolu cot si din provincie, le-am spus ocazitu. -

Intrebare: Anot o tunc: care erau activitati din capitolu si din provincie cu care nai in legatura in ocazitu?

Raspuns: In ocazitu, ocazitu din decembrie 1941 cand om amut directia cu Frig. Stefan si pino prin martie 1942 cand om fost trecut in alta munca, om amut ca membru in Comitetul Central comunistele legaturi: pentru biroul județean Rijn ol P.C.R. omam

Urmare: legătura cu Petre Gherghie Secretarul biroului Județean și apoi cu Petre Nicolae care a devenit secretar în locul lui Petre Gherghie când acesta a fost suspendat de Friso prin Decretul 1942.-

Deosemeni amam legături și cu Iosif care era membru în biroul Județean al J.F. al P.C.R.-

Legătura cu biroul Județean al J.F. a mai tinut și prin Ionica Rudescu care era instructoarea Comitetului Central și ajutorul meu.-

Cu organizările din provincie, am ținut legătura în acel timp numai prin Răzvan Gherghie care era instructoarea Comitetului Central și ajutorul meu pentru legăturile cu provincia.-

Întrebare: Cum erau coliziuni și amenințări ochistice care împotrivaându-se pozitive trăsături adaptate de Friso, Ștefan, puneau problema de a se lua măsuri în vederea organizării detașamentelor de partizani la noi în țară?

Răspuns: Cu aceea când Friso, Ștefan mi-a vorbit despre așa zisa imposibilitate de organizare a detașamentelor de partizani la noi în țară, eu l-am întrebat că ce vom face noi și ce o să facem să luăm docă activul de partid din provincie va trece din inițiativa la peste Comitetul Central respectiv peste Friso și subcomitetul și vom organiza detașamente de partizani.-

La aceasta, Friso mi-a răspuns că activul de partid va trebui cercetat că docă va trece peste capul Comitetului Central și vom organiza detașamente de partizani sau vom ridica problema

Semnătura,

C. Caragiu.

Urmare: ocazia rgonizării, se va lua cele mai
dusnice măsuri împotriva acestora. - Nu a
prezintă însă în ce va consta ocazia „dusnice
măsuri”. -

Astfel că Friș Stăpan în perioada când orma-
tele bulgariste și comuniste dădea truturi și se
oflagă în plină ofensivă împotriva Uniunii
Sovietice, el s'a opus categoric de a se organiza
de către octinul Partidului Comunist Român deta-
șamente de partizani la noi în țară, sub pretextul
că nu erau „condițiuni favorabile” care să
permită ocazia rgonizării. -

Pentru ași întări poziția sa trăsătoare și
a se asigura că octinul de partid nu va face
foste mînta lui la ocazia rgonizării, Friș
Stăpan folosind colț toată ce o oră de
seantar al Partidului, a trasot prin mine
sare oronam legăturile cu organizațiile Partidului
din Capitală și aproape toate celelalte organizații
din țară, care trimentul său către octinistii
care vor îndrăzni să se împotrivescă la ocazia
său să traci la organizația detașamentele de
partizani. -

Intrebare: Cum ai trasot cele spuse de Friș
legăturile de partid ce le erau?

Răspuns: Nu îmi amintesc precis ce s'a întâm-
plat însă cred că am transmis ocazia întrecerii lui
Ivan Rudeanca și Elena Ștefănescu prin care
trineam legăturile în acel timp cu biroul
judetean al P.C.R. și cu birourile teritoriale
ale P.C.R. din provincii. -

Urmare: Este posibil să fi discutat această problemă și în Petre Sherghe sau în Decembrie 1941 când amuzăm discuția cu Fris despre partizani, mai era încă sentimentul Primului yudit sau Tăbur. - Inca înso m-mi amintesc de acest lucru. - Cert este însă că aici erau ridicate problema organizării detașamentelor de partizani și nu le dădeam alt răspuns decât aceea Fris, răspuns care prinse la această problemă. -

Intrebare: Anată Șt. cum a cunoscut Fris Ștefan în continuare să salveze organizația luptei Partidului împotriva marșului de război antisovietice?

Răspuns: Tot în acea perioadă, după ce s-a cunoscut prin Septembrie sau Octombrie 1941 am avut o sedință cu Fris Ștefan m-mi amintesc precis deocă în casa conspirativă a lui Ștefan din cartierul blățierilor sau în casa conspirativă a lui Ștefan din cartierul Floresca în orice caz, într-una din aceste două case conspirative din acea vreme în această vreme eu pedinte cu Fris Ștefan. -

Cum că la această sedință a luat parte și

într-o discuție cu Ștefan Ștefan
Ștefan Ștefan sau atunci era tehnica lui Fris și înso m-mi amintesc precis deocă m-a aducea permanent la Fris, m-am întâlnit la ea parte în mod organizat la sedințele ei de atunci cu Fris Ștefan. -

Cu ocazia acestei sedințe, eu i-am vorbit lui Fris Ștefan despre activitatea lui Ștefan Ștefan după ce în prealabil amuzăm o sedință cu Petre Sherghe, sentimentul acestui lucru. -

Cu citra timp înainte de această sedință, se produsese creșterea unui grup de sedințe în

Semnătura,

C. Corg

Adăugare de
măști
C. Corg

Urmare: Frig, a mai transmis el prin Stă. vre'o
deslegare activului de partid de a se organiza
grupe de sabotaj așa cum el spusese că va da
ocazia?

Răspuns: Nu. - Frig, Stăjan în tot timpul cât
cu am continuat să fim în legătură cu el, odinioară
din septembrie sau Octombrie 1941 când a început
organizarea grupelor de sabotaj și până în Martie
1942 când am fost trecut în altă muncă, nu
a mai dat deslegarea activului de partid
din Capitală și provincie de a se trece la organi-
zarea grupelor de sabotaj. -

În toate aceste perioade, a rămas volobit
dispoziția sa de interzicere a acestei activități
și de amenințare cu excluderea din partid
a celor care nu îndrăznesc să transcrie aceste
dispoziții a sa. -

Au știu ce s-a făcut după aceea, deoarece
eu fiind trecut în altă muncă în Martie 1942,
nu mai aveam legătură directă cu Frig și
deosemeni nici cu biroul județean Ilfov și
regimul forțelor de partid din provincie. -

După ce am citit curînt cu curînt preputul
procesului de interogatoriu și am constatat că
este întru totul cu cele declarate de mine, îl susțin
și semnez propria, nesiilit de mine, -

Procurator

Amstat

St. I. Frimbe

C. Carj

Urmare: frunți cu Ing. Poneth, grup care fusese organizat de către biroul județean Ilfov. -

Frip în pedinte cînd i-am vorbit de activitatea biroului județean, a început să-mi ocuze pe membrii acestui birou și în special pe Iot, cum că nu ar fi organizat bine acel grup de soltași și de aceea membrii acestui grup ar fi fost onșoți de siguranță. -

Mai de pînă Frip, Ștefan mi-a spus că eu să transcriu legăturile mele, adică biroului județean Ilfov și organizat în fața dînei din provincie ca o hotărîre a comitului partidului, că se interzice cu desăvîrșire activitatea de partid de a mai face la organizarea grupelor de soltași și să scrie această problemă pînă cînd va da el deslegare în acest sens. -

Frip, Ștefan mi-a spus în continuare că să transmit deasemenea că acei activiști care vor îndrăzni să truca peste această hotărîre, vor fi declarați ca dușmani și excluși din partid. -

Intrebare: Cîre legături de partid ale Ștef. ai transmis cele spuse de Frip, Ștefan?

Răspuns: Cele spuse de Frip, Ștefan le-am transmis și prelucrat cu Ionica Rudenea și Petru Șteinghe fiind valabile pentru organizările partidului din capitală, iar pentru cele din provincie, cu Ionica Șteinghe care truca legăturile cu aceasta. -

Intrebare: Ai onșotit cu Frip, Ștefan a interzis activității de partid de a mai organiza grupe de soltași, pînă va da el deslegare în acest sens. -

Urmare în tot timpul cît ai menținut legătura cu

-289-

292

TYA NA HUEBHO

Carp Constantin

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR

Martora IVANCA RUDEŃCO, născută la 28 Ianuarie 1915
în orașul Tolbuhin (fost Bazargic) din R.P. Bulgaria, fiica lui
IOAN și CALIMA, de profesie funcționară, domiciliată în Buc.
str. Pictor Iscovescu Nr. 40

23 Martie 1953, București
Interog. a început la ora 20,00
" s'a terminat " 0,45

Întrebare

Când și în ce împrejurări l-ați cunoscut pe FORIS
STEFAN și pe SARBU VICTORIA?

Răspuns

În preajma declanșării războiului antisovietic, am
fost chemată din muncă ce o aveam la Regionala P.C.R. Constanța
la București, unde am luat legătură cu CARP CONSTANTIN care
era atunci în Secretariatul P.C.R.

Acesta m'a pus în legătură cu VICTORIA SARBU și
FORIS STEFAN.

FORIS era atunci secretarul general al Partidului,
iar SARBU VICTORIA era tehnica lui însă bucurându-se de în-
crederea nelimitată a lui FORIS, îndeplinea din însărcinarea
lui și funcția de instructoarea Comitetului Central.

După ce am luat legătură cu ei, am primit prin CARP
CONSTANTIN, însărcinarea de instructoare a Comitetului Central
pentru Comitetul Județean Ilfov al P.C.R.

Am activat în această funcție până în Noembrie 1941
când am fost izolată din muncă de Partid de către FORIS.

Întrebare

Ce cunoașteți Dvs. privitor la activitatea criminală
desfășurată în acest timp de grupul pe care l-a avut în frunte
pe trădătorul FORIS?

Răspuns

Chiar din prima zi a sosirii mele în București, am
aflat de la tovarăși că FORIS răspândise prin intermediul lui

./.

ss/IVANCA RUDEŃCO

CARP UTIN taxa trădătoare cum că războiul antisovietic pe care HITLER îl pregătea cu febrilitate, este pur și simplu un "bluff" și că HITLER nu va ataca Uniunea Sovietică.

Prin această teză, FORIS urmărea demobilizarea Partidului tocmai în acele împrejurări atât de grave când era evident atacul iminent al hitleriştilor împotriva Uniunii Sovietice.

După ce am intrat în muncă am început să-mi dau seama tot mai mult de activitatea trădătoare pe care a desfășurat-o grupul lui FORIS în interiorul Partidului.

Astfel, am aflat curând linia ce fusese trasată de FORIS pentru toți membrii de Partid și o parte din activiștii de bază că aceștia să răspundă la ordinele de chemare și să plece la unități.

Această linie fusese trasată atât în perioada premergătoare izbucnirii războiului cât și după.

Rezultă din această directivă că FORIS urmărea să dezorganizeze Partidul astfel încât izbucnirea războiului și după aceea, să găsească Partidul cât mai slăbit, dezorganizat și în imposibilitate de a acționa eficient împotriva războiului.

Tot în același scop de dezorganizare a Partidului, FORIS a folosit în mod permanent metoda schimbărilor dese ale activiștilor din muncile pe care le dețineau sub pretextul că aceștia au început să fie cunoscuți și urmăriți de Siguranță.

Această acțiune a să avea drept rezultat că activiștii nu aveau continuitate în muncă și nu puteau să înjghebeze acțiuni eficiente împotriva războiului fascist al lui ANTONESCU.

O altă poziție trădătoare a lui FORIS și a celorlalți trădători care îl secundau, a fost atitudinea lor față de problema organizării și desfășurării luptei de partizani la noi în țară.

Atât înainte de 3 Iulie 1941 cât și după discursul istoric al Tov. STALIN care arăta subrezenta fascismului german și posibilitatea de a împiedica înaintarea mașinei de război germane, chemând poporul sovietic și toate popoarele ocupate vremelnice de fasciști la luptă hotărâtă de hărțuire și distrugere a armatei germane prin organizarea grupărilor de partizani, FORIS, VICTORIA SARBU și CARP, s'au ridicat categoric în contra organizării grupelor de partizani la noi în țară sub diferite pretexte. Că la noi în țară nu sunt condiții prielnice geografice. Că nu avem arme și muniții, că nu avem situația de țară ocupată de germani care să determine mari nemulțumiri în

sărui masselor pentru a le putea mobiliza la acțiuni armate și altele.

Mai mult decât atât, FORIS a interzis să se mai vorbească despre organizarea grupărilor de partizani spunând că cei care pun această problemă sunt niște sectariști și anarhiști.

Mai târziu FORIS a trecut la amenințarea directă cu excluderea din partid a acelor tovarăși care au inițiat sau vor trece la organizarea grupelor de sabotaj.

Întrebare

Precizați Vos. când și prin ce împrejurări ați aflat direct poziția trădătoare a lui FORIS și a obicei sale față de problema organizării grupelor de partizani?

Răspuns

Imi amintesc precis că în a doua jumătate a lunii Iulie 1941 a avut loc o ședință organizată de FORIS în casa conspirativă din Str. Sfeșterie în care au participat în afară de FORIS, VICTORIA SARBU, CARP ȘTIN, ILEANA RĂCĂNU și eu. La această ședință s'a readus în discuție problema ridicată de Comitetul Județean Ilfov a necesității organizării grupelor de partizani.

Eu și cu tov. ILEANA RĂCĂNU care am ridicat și am susținut această problemă, am fost combătute hotărât de către FORIS care a fost sprijinit de CARP și VICTORIA SARBU.

Întrebare

Relatați Vos. în continuare ce alte fapte și acțiuni trădătoare întreprinse de FORIS și olică sa, mai cunoașteți?

Răspuns

Știu că FORIS lua întotdeauna apărarea elementelor bănuite ca provocatori și care ulterior au fost dovedite ca atare. Așa a fost de exemplu cazul cu MELINTE PETRE și REK ȘTEFAN.

În special după izbucnirea războiului FORIS a insistat să i se dea adresele activiștilor Comitetului Județean și casele conspirative de întâlniri.

Adresele și întâlnirile cei fușese date lui FORIS au însoțit să fie urmărite de către Siguranță.

Prin aceasta el a urmărit și în parte a și realizat ca să creeze nelăcredere printre tovarășii din organizația din București.

Acest lucru a fost pentru el un pretext de a aduce învinuiri Comitetului Județean pentru lipsă de vigilență și conspirativitate. Dealtfel aceasta e tactică proprie lui FORIS de a arunca răspunderea acțiunilor sale ticăloase asupra altora

./.

se/IVANCA RUDEWCO

ILEANA RĂCĂNU
valabilă de Sept '41

O altă metodă banditească folosită de FORIS cu sprijinul olicei sale în scopul distrugerii Partidului, a fost aceea de a provoca conflicte cu cei mai devotați și mai dârzi activiști de Partid conflicte care culminau cu înălturarea acestora din muncă și din Partid și chiar direct cu predarea lor pe mâna Siguranței fasciste. Așa a procedat FORIS cu biroul Comitetului Județean Ilfov în toamna anului 1941.

Imediat după deslănțuirea războiului, Comitetul Județean Ilfov a cerut și a insistat cum era și firesc ca Secretariatul Partidului să lanseze un manifest în care să se arate caracterul războiului, poziția Partidului față de război și să enumeze poporul la luptă împotriva războiului antonescian.

FORIS a târâgânat să răspundă la această cerere a Comitetului județean, apoi a refuzat să scoată acest manifest spunând că să scoată acest manifest Comitetul județean Ilfov.

După redactarea acestui manifest de către Comitetul Județean cu avizul omului său de încredere CARP UTIN, manifestul a fost lansat în cadrul organizației județene Ilfov.

Folosind faptul că în manifest s'au strecurat unele lipsuri, FORIS a pornit o întreagă campanie împotriva Comitetului județean.

El a târâgânat limpezirea problemelor refuzând să ia legătură directă cu biroul județenei și a căutat să adâncească conflictul antrenând activul în discuții interminabile prin scrisori pe așa zise probleme teoretice, căutând să-l susțină de la sarcina centrală care sta atunci în fața întregului Partid de a organiza lupta activă împotriva războiului fascist.

Această polemică cu Comitetul Județean a evoluat din partea lui FORIS printr-o serie de insulte la adresa membrilor biroului județean prin acuzații de așa zis fracționism și a culminat prin dizolvarea Comitetului județean și excluderea unor tovarăși din Partid.

După aceeașă, FORIS a pregătit predarea în mâinile Siguranței a acelor tovarăși care și-au dovedit devotamentul lor neșărmurit față de cauza Partidului și a clasei muncitoare și care au luat atitudine împotriva liniei și acțiunilor trădătore a lui FORIS și olicei sale.

În acest scop, FORIS a editat materiale în care învinuia Comitetul Județean de așa zisă luptă fracționistă arătând în aceste materiale numele conspirative și munca ce o duceau desconspirând organizarea Comitetului județean și dând prin aceasta posibilitate Siguranței să identifice pe tovarăși să-i aresteze și să organizeze procesele de masă care au și

urmat curând după aceea.

Prin această metodă ticăloasă a fost dat apoi pe mâna Siguranței Secretarul Comitetului Județean PETRE GHEORGHE, care a înfruntat ca un adevărat comunist oșlădit lui ANTONESCU și a murit ca un erou pentru cauza Partidului și a clasei muncitoare.

La câțiva timp după izbucnirea războiului SARBU VICTORIA mi-a comunicat din partea lui FORIS să transmit Comitetului Județean că ei doi este posibil să plece în afara Bucureștiului și că în acest timp are să-l țină locul lui FORIS în conducerea Partidului KOFLER despre care mi-a spus că este un element bine pregătit politic și teoretic considerându-l ca un ideolog al Partidului.

Ulterior am înțeles că principalul colaborator al lui FORIS în acțiunile sale criminale este KOFLER, sprijiniți de SARBU VICTORIA și CARP CRIM.

După ce am citit cuânt cu cuânt prezentul proces-verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmit cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu, nesilită de nimeni.

Martori,
ss/IVANCA RUDENCO

Anchetator:
Lt. Maj. V. Vădătoaru

Procuror
Col. Ardeleanu

Proces-Verbal de interogator

Arestat: Moartea Ioanica Rudenco, născută la 28 Ianuarie
1915 în Orașul Tâlboșnic (fost Bozorgie) din R.P. Bulgaria,
 (Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
fiica lui Ștefan și Colina, de profesie funcționară, domiciliată
în Buc. Ște. Picta Herescu Nr. 40.

23 Iunie 1953

Orașul București

Interogatoriul a început la ora 20 și 00 min.
 „ s'a terminat la „ 0 și 45 „

Întrebare: Când și în ce împrejurări l-ați cunoscut pe
Frîș Ștefan și pe soția sa Victoria ?

Răspuns: În pragima deslănțuirii războiului
antisovietic, am fost chemată din muncă ce o
aveam la Regimula P.C.R. Constanța la București
unde am luat legătura cu Corp Constanța care
era atunci în secretariatul P.C.R.

Peasta m'a pus în legătură cu Victoria soția
și Frîș Ștefan.

Frîș era atunci secretarul general al Partidului
sar soția Victoria era tehnică la însă-bucurându-se
de încrederea neînșelată a lui Frîș, îndeplinea
din însășimănarea lui și funcția de instructoare
Comitetului Central.

Apoi ce am luat legătură cu ei, am primit
oara Corp C.R. însășimănarea de instructoare a
Comitetului Central pentru Comitetul Județean
Ilfov al P.C.R.

Semnătura,

Ioanica Rudenco

Urmare: Am sosit în această funcție joi în
Iunie 1944 când am fost izolată din muncă
de lăstă de către Fris.-

Intrebare: Ce convorbiri dvs. prisiți la
activitatea criminolo dispoziția în acest
timp de grupul pe care l-a avut în față pe
trădătorul Fris.-?

Răspuns: Chiar din prima zi a sosit în
în București, am aflat de la transi: că Fris.
răspundea prin intermediul lui Corp Căp.
teza trădătoare cum că războiul este sovietic
pe care Hitler îl pregătea cu feliilitate, este
peu și simplu un „bluff” și că Hitler nu va
otoca Uniunea Sovietică.-

Prin această teză, Fris. umorea demobilizarea
Partidului tremas în oclle impregnări atât
de grave cōmol era evident atacul iminent al
Intelectuală impoziția Uniunii Sovietice.-

După ce am intrat în muncă am început
să-mi dau seama tot mai mult de activitatea
trădătoare pe care a desfășurat-o grupul
lui Fris. în interiorul Partidului.-

Astfel, am aflat curând căva ce fusese
trasată de Fris. pentru toți membrii de Partid
și o parte din activități de boză ca acestea să
răspundă la ordinele de chemare și să plece la
unitate.-

Acastă linie fusese trasată atât în stradă
punerătrare iglucurisi războiului cât și
după.-

Rezulta din această directivă că Fris. umorea

Semnătura,

Evania Ruduino

Urmare: să dezgonifice Partidul nostru înaint
 izburina războiului și după aceea, să găsesc
 Partidul cât mai slăbit, dezgonificat și în
 imposibilitate de a acționa eficient împotriva
 războiului. -

Tot în același scop de dezgonificare a Partidului
 Friso a folosit în mod permanent metoda
 schimbării dese ale activității din muncă
 și care le deturcau sub pretextul că aceasta au
 început să fie cunoscute și cunoscute de îndrăgita.

Pe lângă acțiunile a sa avea drept rezultat că
 activiștii nu aveau continuitate în muncă și
 nu puteau să înghelise acțiunile eficient împotriva
 războiului forist al lui Antonescu. -

O altă poveste trădătoare a lui Friso și a celorlalți
 trădători care îl recordau, a fost că în perioada
 lui fete de problema rezistenței și deșertării
 luptei de rezistență la noi în țară. -

Atot înaintea de 3 Iulie 1941 când și după disensiul
 istoric al Tr. Stalin care oștea asupra juncțiunii
 germane și posibilitatea de a împiedica înaintarea
 masivă de război german, chemând poporul
 sovietic și toate popoarele ocupate să se alinie
 de rezistență la lupta îndrăgita de libertate și
 eliberare a omului germanic prin rezistență
 grupurile de partizani, Friso, Victoria Sîrbu și
 Corp, sau ridicat categoric în contra rezistenței
 grupurile de partizani la noi în țară sub diferite
 pretexte. - Că la noi în țară nu sunt condiții
 prielnice geografice, - Că nu avem arme și
 muniții, că nu avem situația de țară ocupată de

Urmare: gumarii care să determine mari simultanii
în sâmbul marelui pentru a le putea mobiliza
la acțiuni armate și altfel.

Mai mult decât atât, Fris a interzis să
se mai vorbească despre organizarea grupărilor
de partizani spunând că cei care pun această
problemă sunt niște sectariști și anarhiști.

Mai târziu Fris a trecut la amenințarea
directă cu excluderea din partid a celor
favorabili care au inițiat sau vor pune la
organizarea grupelor de solistași.

Intrebare: Precizați ^{când și} în ce împrejurări
ați oflat direct poziția trădătoare a lui Fris
și a clierei sale față de problema organizării
grupelor de partizani?

Răspuns: Am amintea precis că în a doua
jumătate a lunii Iulie 1941 a avut loc o reuniune
organizată de Fris în ~~trăd~~ casa conspirativă din
Str. Elefterie la care au participat în afară de
Fris, Victor Sărbu, Corp Cioc, Elena Răcoane și
eu. - La această reuniune va reardat în discuție
problema ridicată de Comitetul județean al
a necesității organizării grupelor de partizani.

Cu sîcui Tr. Elena Răcoane care am ridicat
și am susținut această problemă, am fost
combătute hotărât de către Fris care a fost
oprijinit de Corp și Victor Sărbu.

Intrebare: Relatați dvs. în continuare ce alte
fapte și acțiuni trădătoare întreprinse de
Fris și cliera sa, mai cunoscută?

Răspuns: Știu că Fris lua în considerare și

Semnătura,

Francu Răcoane

Urmare, elementele biserice ca proverstri si care
ultimii au fost dincolo de ca oare. - Aşa a fost de
exemplu cazul cu Leclerc Petre si Lek Stefan. -

In special dupa izbucnirea războiului Fris
prin a innoțat săi se da adresele activității
Comitetului județean si casele conspirative de
întâlniri. -

Adresele si întâlnirile cei fusese date lui
Fris au început să fie urmărite de către
Siguranță. -

Prin aceasta el a urmărit si în parte a si realizat
ca să crește neîncredere printre tinerii din
organizația din Bucaresti. -

Acest lucru a fost putinele un pretext de a
soluce invinuirii Comitetului județean pentru
lipsă de vigilență si conspirativitate. - Scopul
acesta a fost să prindă pe Fris de a omnia
răspunderea acțiunilor sale în a lăsa asupra
sebra. -

O altă metodă bonafide folosită de Fris cu
sprijinul celui sale în scopul distrugerii
Partidului, a fost aceea de a provoca
conflicte cu cei mai devotați si mai sărbi
activiști de partid conflicte care eliminare cu
înclinația acestora din mure și din partid
si chiar direct cu problema la pe murea Siguranței
Județene. - Aşa a procedat Fris cu biroul Comitetului
județean al Jpr în toamna anului 1944. -

Înclinat după distrugerea războiului Comitetul
județean al Jpr a avut si a insistat cum era si
fusesse ca secretariatul Partidului să lăsaze un

Urmare: nu a fost în care să se arate caracterul răfiorului,
poziția Partidului față de răfior și să chema
poporul la luptă împotriva răfiorului ostensibil.

Frîs a tăgăduit să răspundă la această
cerere a Comitetului județean, apoi a refuzat
să scrie acest manifest spunând că să scrie
acest manifest Comitetul județean Hfvr.

După reînălțarea acestui manifest de către
Comitetul județean cu oșigul membrilor săi de
încredere Corp Căp, manifestul a fost lăsat
în cadrul organizației județene Hfvr.

Formind faptul că în manifest s-au strecurat
cuvinte lipsuri, Frîs a primit o instruație camponică
împotriva Comitetului județean.

El a tăgăduit limpezirea problemei în
refuzul să ia legătura directă cu biroul
județean și a căutat să adâncască conflictul
sustinând acțiunile în direcții: interminabile
prin surorii pe care fire probleme teretice, existând
să-l sursuaga de la sarcina centrală care sta
atunci în fața întregului partid de a organiza
lupta activă împotriva răfiorului fascist.

Această polemică cu Comitetul județean
a evoluat din partea lui Frîs printr-o serie
de înalte la adresa membrilor biroului
județean prin acuzații de așa zis fracționism
și a culminat prin dizolvarea Comitetului
județean și excluderea unor trăsări din
Partid.

După aceasta, Frîs a pregătit prudența în
măsurile lămuritoare a ceea ce trăsări care și-au

Semnătura,

Ionuș Rulenco

Urmare: dăruind devotamentul la rețorinut fetei
de cauza Partidului și a clasei muncitore și
care au luat atitudine împotriva liniei și
acțiunile trădătoare a lui Fris și clierei sale.

În acest scop, Fris a editat materiale în care
învinuiea Comitetul județean de a se fi să lupte
fructuistă sistemat în aceste materiale
numele conspirative și murea ce o duceau
desconspirându-l organizarea Comitetului județean
și dănd prin aceasta posibilitate figurantilor
să identifice pe trăsori, să-i caute și să
organizeze procesele de moarte care au și urmat
curând după aceea.

Prin această metoda trădătoare a fost dat
sprijin murea figurantilor. Sentințele Comitetului
județean Petre Shenghe care a înțeles tot că
un aderent comunist colții lui Antonescu și
a murit că un erou pentru cauza Partidului și
a clasei muncitoare.

La o vreme după înlăturarea răfboaiului
Sofia Petria mi-a comunicat din partea lui
Fris să transmit Comitetului județean că ei dau
este posibil să plece în o foră Bucurestului și
că în acest timp are să-i țină locul lui Fris în
complecerea Partidului. Kefler depre care mi-a
spus că este un element bine pregătit politic și
teoretic este considerându-l ca un ideolog al
Partidului.

Ulterior am înțeles că principalul colaborator
al lui Fris în activitățile sale criminale este Kefler
sprijinit de Sofia Petria și Corp C.T. -

Semnătura,

Tranța Rulmo

Urmare: După ce am citit conținutul cu conștient prezențului
proces verbal de interogatoriu și am constatat că
este în concordanță cu cele declarate de mine, îl
susțin și scumesc propriu necesității de mine. -

Marina,

Ivana Rulnicu

Anchetator,

Lt. Iuj. Frumita

Prower

Col. Heltman

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU
=====

Martora IVANCA RUDENKO, născută la 28 Ian. 1915 în oragul
Tolbușin (fost Bazargic) din R.P. Bulgaria, fiica lui IOAN și CALINA,
de prof. funcționară, domiciliată în Buc. str. Pictor Iscovescu Nr. 40

29 Aprilie 1953, București

Interog. a început la ora 18,10

" s'a terminat " 24,00

Intrebare

Când și în ce împrejurări l-ați cunoscut pe FORIS STEFAN
și pe SARBU VICTORIA?

Răspuns

În preajma deslănțuirii războiului antisovietic, am fost
chemată din munca ce o aveam la Regionala PCR Constanța în București
unde am luat legătură cu CARP CONSTANTIN, care era atunci în Secre-
tariatul Partidului.

Acesta m'a pus în legătură cu VICTORIA SARBU și FORIS
STEFAN.

FORIS era atunci secretarul general al Partidului, iar
SARBU VICTORIA era tehnică lui însă bucurându-se de încrederea ne-
limitată a lui FORIS, aceasta îndeplinea din însărcinarea lui și
funcția de instruitoare a Comitetului Central.

După ce am luat legătură cu ei, am primit prin CARP CIȚIN,
însărcinarea de instruitoare a Comitetului Central pentru Comitetul
Județean Ilfov al PCR.

Am activat în această funcție până în Noembrie 1941, când
am fost izolată din munca de Partid de către FORIS.

Intrebare

Ce cunoașteți dvs. privitor la activitatea criminală desfă-
șurată în acel timp de grupul în frunte cu FORIS STEFAN și KOFLER
REMUS?

Răspuns

Chiar din prima zi a sosirii mele în București, am aflat
dela tovarăși că FORIS răspândise prin intermediul lui CARP CIȚIN
teza tădătoare cum că războiul antisovietic pe care HITLER îl pre-
gătea cu febrilitate ar fi pur și simplu un "bluff" și că HITLER nu
va ataca Uniunea Sovietică.

./.

ss/IVANCA RUDENKO

Prin această teză, **FORIS** și alți câțiva din jurul lui urmăreau să demobilizeze Partidul tocmai în acele împrejurări atât de grave când atacul hitleristilor împotriva Uniunii Sovietice era iminent.

După ce am intrat în muncă, am început să-mi dau seama tot mai mult de activitatea trădătoare pe care a desfășurat-o grupul lui **FORIS** în interiorul Partidului.

Astfel, am aflat curând linia ce fusese trasată de **FORIS** pentru toți membrii de Partid și o parte din activiștii de bază ca aceștia să răspundă la ordinele de chemare și să plece la unități.

Această linie fusese trasată atât în perioada premergătoare izbucnirii războiului cât și după aceea.

Rezulta din această directivă că **FORIS** urmărea să dezorganizeze Partidul astfel încât izbucnirea războiului și după aceea, să găsească Partidul cât mai slăbit, dezorganizat și în imposibilitate de a acționa eficient împotriva războiului.

Tot în același scop de dezorganizare a Partidului, **FORIS**, **KOFER** și **SARBU VICTORIA** au folosit în mod permanent metoda schimbărilor dese ale activiștilor din muncile pe care le dețineau sub pretextul că aceștia ar fi început să fie cunoscuți și urmăriți de Siguranță.

Această acțiune a lor avea drept rezultat că activiștii nu aveau continuitate în muncă și nu puteau să încheie acțiuni eficiente împotriva războiului gascist al lui **AMONESCU**.

O altă acțiune evident trădătoare a lui **FORIS**, **KOFER**, **SARBU VICTORIA** și alți câțiva care îi secondau, a fost poziția lor față de problema organizării și desfășurării luptei de partizani la noi în țară.

Ei s'au ridicat categoric împotriva organizării detașamentelor de partizani la noi în țară, sub diferite pretexte. Astfel, ei spuneau că la noi în țară nu sunt condiții prielnice geografice. Că nu avem arme și muniții, că nu avem situația de țară ocupată de germani prin război care să determine mari nemulțumiri în sânul maselor pentru a le putea mobiliza la acțiuni armate și alte pretexte de acest fel.

Mai mult decât atât, ei au interzis să se mai vorbească despre organizarea detașamentelor de partizani spunând că cei care pun această problemă sunt niște anarhiști și sectariști care vor să distrugă Partidul.

Mai târziu, au trecut la amenințarea directă cu excluderea din Partid a acelor tovarăși care au inițiat sau vor trece la organizarea grupelor de sabotaj în întreprinderi.

Intrebare

Precizați dvs. când și prin ce împrejurări ați aflat direct poziția trădătoare a lui FORIS și a clicei sale față de problema organizării detașamentelor de partizani?

Răspuns

Imi amintesc precis că în a doua jumătate a lunii Iulie 1941 a avut loc o ședință organizată de FORIS în casa conspirativă din str. Elefterie la care au participat în afară de FORIS, VICTORIA SARBU, CARP UTIN, ILEANA RĂCEANU și eu. La această ședință s'a readus în discuție problema ridicată de Comitetul Județean Ilfov a necesității organizării detașamentelor de partizani.

Eu și cu tov. ILEANA RĂCEANU care am ridicat și am susținut această problemă, am fost combătute hotărât de către FORIS sprijinit de SARBU VICTORIA și CARP UTIN pe baza pretextelor lor ce le invoca și care le-am arătat.

Nu numai că am fost combătute, dar chiar amenințate direct că am urmări să lichidăm partidul propunând organizarea detașamentelor de partizani.

Intrebare

Relatați dvs. în continuare ce alte fapte și acțiuni trădătoare întreprinse de FORIS și clica sa, mai cunoașteți?

Răspuns

Stiu că ei luau întotdeauna apărarea elementelor binate ca provocatori și care ulterior au fost dovedite ca atare. Așa a fost de exemplu cazul cu MELINTE PETRE și REK ȘTEFAN.

În special după izbucnirea războiului, au insistat să li se dea adresele activiștilor Comitetului Județean și casele conspirative de întâlniri.

Adresele și întâlnirile ce le-au fost date, au început să fie urmărite de către Siguranță.

Prin aceasta ei au urmărit și în parte au și realizat ca să creeze neîncredere printre tovarășii din organizația Județeană.

Acest lucru a fost pentru ei un pretext de a aduce învinuiri Comitetului Județean pentru lipsă de vigilență și conspirativitate. Dealtfel, aceasta făcea parte din tactica lor permanentă de a arunca răspunderea acțiunilor lor provocatoare asupra acelor tovarăși pe care ei îi socotea piedică în calea lor și astfel să aibă pretexte de a-i îndeprta și exclude din Partid.

O altă metodă folosită de FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA în scopul distrugerii Partidului, a fost aceea de a provoca conflict cu cei mai devotați și mai dârzi activiști de Partid, conflicte care culminau cu înlăturarea acestora din muncă și din Partid și chiar direct cu predarea lor pe mâna Siguranței fasciste. Așa au procedat
ss./IVANCA RUDENCO

de exemplu cu biroul Comitetului Județean Ilfov în toamna anului 1941.

Întrebare

Arătați Dvs. cum anume FORIS, KOFLER și SARB VICTORIA au provocat conflictul cu Comitetul Județean?

Răspuns

Imediat după declanșarea războiului, Comitetul Județean a cerut și a insistat cum era și firesc, ca Secretariatul Partidului să lanseze un manifest în care să arate caracterul războiului, poziția Partidului față de război și să cheme poporul la luptă împotriva războiului antonescian.

FORIS a tărăgâmt să răspundă la această cerere a Comitetului județean, apoi a refuzat să scoată acest manifest spunând că acesta să fie scos de către Comitetul Județean.

După redactarea acestui manifest de către Comitetul Județean cu avizul omului său de încredere CARP CTIN, manifestul a fost lansat în cadrul organizației Județene Ilfov.

Folosind faptul că în manifest s'au strecurat unele lipsuri, FORIS împreună cu SARB VICTORIA au pornit o întreagă campanie împotriva Comitetului Județean.

FORIS a tărăgânat limpezirea problemelor refuzând să ia legătură directă cu biroul județenei și a căutat să adâncească conflictul antrenând activul în discuții interminabile prin scrieri pe așa zise probleme teoretice, căutând să-l sustragă dela sarcina centrală care sta atunci în fața întregului Partid de a organiza lupta activă împotriva războiului fascist.

Această polemică cu Comitetul Județean a evoluat din partea lui FORIS susținut de SARB VICTORIA, printr-o serie de insulte la adresa membrilor biroului județean, prin acuzații de așa zis fracționism și a culminat cu dizolvarea Comitetului județean și excluderea unor tovarăși din Partid, iar alții îndepărtați din muncă ca PETRE GHEORGHE, PAVEL ȘTEFAN și alții.

După aceasta, FORIS, KOFLER și SARB VICTORIA au pregătit predarea în mâinile Siguranței a acelor tovarăși care au luat atitudine împotriva liniei și acțiunilor trădătoare ale lui FORIS, KOFLER și SARB VICTORIA.

În acest scop, ei au editat materiale în care învinuiau Comitetul județean de așa zisă luptă fracționistă arătând în aceste materiale numele conspirative și munca ce o duceau, desconsiderând organizarea Comitetului județean și dând prin aceasta posibilitate Siguranței să identifice pe tovarăși să-i aresteze și să organizeze procesele de masă care au și urmat curând după aceea.

Prin această metodă a fost dat apoi pe mâna Siguranței, secretarul Comitetului Județean PETRE GHEORGHE care a înfruntat schingiuirile căldilor lui ANTONESCU și a înfruntat moartea eroică în fața plutonului de execuție.

În timpul când PETRE GHEORGHE se afla arestat și mai ales la proces, FORIS și ceilalți ne-au interzis categoric să ne ocupăm de organizarea apărării în proces amenințându-ne chiar cu excluderea din partid. Așa că l-au lăsat pe PETRE GHEORGHE fără nici un fel de apărare în proces, fapt ce a dus la condamnarea sa la moarte.

Întrebare

Prin ce împrejurări ați aflat că REMUS KOFLER era complice cu FORIS și SARBU VICTORIA în acțiunile lor criminale?

Răspuns

La câțiva timp după izbucnirea războiului, SARBU VICTORIA mi-a comunicat din partea lui FORIS să transmit Comitetului Județean că ei doi este posibil să plece în afara Bucureștiului și că în acest timp are să-i țină locul lui FORIS în conducerea Partidului, KOFLER despre care mi-a spus că este un element bine pregătit politic și teoretic considerându-l ca un ideolog al Partidului și persoană de totală încredere.

Din aceasta, iar apoi din acțiunile pe care FORIS sprijinit de KOFLER și SARBU VICTORIA le-a întreprins în interiorul Partidului, am înțeles că REMUS KOFLER era principalul colaborator al lui FORIS în aceste acțiuni.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces-verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmit cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu nesilită de nimeni.

Martord,

ss/IVANCA RUDESCO

Anchetator
Lt. Maj. de Securitate
V. Vânătoru

Procuror
Col. Ardeleanu,

Proces-Verbal de interogator

 Monica Franca Rudento, născută la 28 Ian.
1945 în orașul Tolbuhin (fost Bazarjic) din R.P. Bulgaria,
 fiica lui Ion și Colina, de profesie funcționară, domi-
ciliată în Buc. Str. Picta Ieremescu nr 40. (Date de stare civilă, ultimul domiciliu)

29 Aprilie

1953

Orașul

București

Interogatoriul a început la ora 18 și 10 min.
 „ s'a terminat la „ 24 și 00 „

Intrebare: Când și în ce împrejurări l-ați cunoscut
pe Friso Ștefan și pe Sorbu Fictoria ?

Răspuns: În prajina deslășuirii războiului anti-
societă, am fost chemată din muncă ca o orșan
la Regimula P.C.R. Constanta în București, unde
am luat legătura cu Corp Constanta care era atunci
în secretariatul Partidului:-

Acesta m'a pus în legătură cu Fictoria Sorbu și
Friso Ștefan.-

Friso era atunci secretarul general al Partidului,
iar Sorbu Fictoria era tehnica lui însă luându-se
de încrederea neînțesată a lui Friso, aceasta îndeplinea
din însărcinarea lui și funcția de instructora a
Comitetului Central:-

După ce am luat legătură cu ei, am primit
prin Corp Cluj, însărcinarea de instruire a
Comitetului Central pentru Comitetul Județean
Algor al P.C.R.-

Semnătura,

Franca Rudento

Urmare: Am acționat în această funcție până în
Noiembrie 1941 când am fost izolat din muncă
de Partid de către Fris,-

Intrebare: Ce circumstanțe l-au privita la acti-
vitatea criminală desfășurată în acel timp
de grupul în frunte cu Fris, Ștefan și Kipferhaus?

Răspuns: Chiar din prima și a scris
mă în București, am aflat de la traversă
că Fris răspundea prin intermediul lui
Corp Chiu teza trădătoare cum că războiul anti-
sovietic pe care Hitler îl pregătea cu febrilitate,
ar fi putut și simplu un "bluff" și că Hitler nu
va ataca Uniunea Sovietică,-

Prin această teză, Fris și alții, contra din
jurul lui urmăreau să demobilizeze Partidul
tocmai în acele împrejurări atât de grave
când atacul hitlerist la împotrivă Uniunii
Sovietice era iminent,-

După ce am intrat în muncă, am început
să-mi dau seama tot mai mult de activitatea
trădătoare pe care a desfășurat-o grupul lui
Fris în interiorul Partidului.-

Astfel, am aflat curând linia ce fusese
trasată de Fris pentru toți membrii de partid
și o parte din activiștii de bază ca accepția
să răspundă la ordinele de chemare și să
plăce la invitații.-

Acastă linie fusese trasată atât în
perioada premergătoare izbucnirii războiului
cât și după aceea.-

Rezulta din această directivă că Fris

Semnătura,

Wanda Rudine

Urmare: urmarea să dezorganizeze Partidul este fel încât influențarea războiului și după aceea, să găsească Partidul cât mai slăbit, dezorganizat și în imposibilitate de a acționa eficient împotriva războiului. -

Tot în același scop de dezorganizare a Partidului, Fris, Kofler și Ișluha Victoria au folosit în mod permanent metoda schimbării din ole activității din muncile pe care le detineau sub pretextul că accepta să fi început să fie conștienți și urmăriți de Securitate. -

Acastă acțiune a la ora de după ceputul că activității în orașe omstrunitate în muncă și nu puteau să îngheteze acțiuni eficece împotriva războiului fascist al lui Hitler. -

O altă acțiune evident trăsătoare a lui Fris, Kofler, Ișluha Victoria și alți câțiva care și secunduau, a fost poștirea la faza de problema organizării și desfășurării luptei de partizani la noi în țară. -

Ei s-au ridicat categoric împotriva organizării detașamentelor de partizani la noi în țară, sub diferite pretexte. - Astfel, ei spuneau că la noi în țară nu sunt condiții prielnice geografice. -

Că nu avem arme și muniții, că nu avem situația de țară ocupată de germani prin război care să determine mari nemulțumiri în rândul maselor pentru a le putea mobiliza la acțiuni armate și alte pretexte de acest fel. -

Mai mult decât atât, ei au interzis să se mai vorbească despre organizarea detașamentelor de partizani spunând că cei care pun această

Semnătura,

Ionușcă Rulnicu

Urmare: problema sunt miște anarhistice și sectariste
care vor să distrugă Partidul. -

Mai târziu, au trecut la amenințarea directă
cu excluderea din Partid a celor tiranici; care
au inițiat sau vor trece la organizarea grupelor
de salataj în întreprinderi. -

Intrebare: Precizați, în. când și prin ce impresi-
onări ați oțlit direct poziția trădătoare a lui
Fris și a clierei sale față de problema organizării
detasamentelor de partizani?

Răspuns: Am amintesc precis că în a doua
jumătate a lunii Iulie 1941 a avut loc o sedință
organizată de Fris în casa cuștină a lui
Sta. Elefție la care au participat în afara de
Fris, Victorica Târziu, Corp Otis, Kleona Lăccome
și eu. - La această sedință s-a readus în
discuție problema ridicată de Comitetul județean
Înfr. a necesității organizării detasamentelor
de partizani. -

Eu și cu Tor. Kleona Lăccome am ridicat
și am susținut această problemă, am fost combătute
hotărât de către Fris sprijinit de Târziu Victorica
și Corp Otis pe baza pretextelor la ce le învrea
și care le-am erutat. -

Nu numai că am fost combătute, dar ^{chiar} am
amintit direct că am urmasi să lichidăm
Partidul propriu-zis și organizarea detasamentelor
de partizani. -

Intrebare: Relatați, în. în continuare ce alte
fapte și activități trădătoare întreprinse de Fris
și clica sa, mai conștate?

Semnătura,
Franca Rulundu

Urmare: Răspuns: Stiu că ei luau întotdeauna apărarea elementelor bănuite ca provocatori și care ulterior au fost dovedite ca atare. - Așa a fost de exemplu cazul cu Iulianu Petru și Rel Stefan. -

În special după izbucnirea războiului, au început să li se dea adresele activiștilor Comitetului Județean și casele conspirative de întălmini. -

Adresele și întălmirile ce le-au fost date, au început să fie urmărite de către Securitate. -

Prin aceasta ei au urmărit și în parte au și realizat ca să crească neîncrederea printre transiși din organizația județeană. -

Acest lucru a fost pentru ei un pretext de a acuză înrădăcinat Comitetului Județean pentru lipsă de vigilență și conspirativitate. - Astfel, aceasta făcea parte din tactica în permanență de a amuza răspunderea acțiunilor în provocare asupra aceluia transiși pe care ei îi socotea pericol în ceea ce și astfel să aibă pretexte de ai îndepărta și exclude din Partid. -

O altă metoda folosită de Fris, Kifler și Sorbu Văcăria în scopul distingerii Partidului, a fost aceea de a provoca conflicte cu cei mai devotați și mai dărzi activiști de Partid, conflicte care culminau cu înălțarea acestora din muncă și din Partid, și chiar direct cu pedanșia lor pe muna siguranței foriste. - Așa au procedat de exemplu cu biroul Comitetului Județean Ilfov în toamna anului 1941. -

Semnătura,

Evana Ruliu

Urmare: Intrebare: Anistati. Srs. cum onume Fris, Kofler si fostul dictator au provocat conflictul cu Comitetul judetean?

Raspuns: Imediat dupa deslaturina razboiului, Comitetul judetean a cersit si a insistat cum era si firea, ca secretariatul partidului sa lanseze un manifest in care sa arate coniectul razboiului, pozitia partidului fata de razboi si sa chema poporul la lupta impotriva razboiului antiumian.

Fris a tărăgănat să răspundă la această cerere a Comitetului judetean, apoi a refuzat să scoată acest manifest spunând că ~~manifestul~~ ~~scot~~ ~~manifestul~~ aceasta să fie scos de către Comitetul judetean.

Dupa reolactarea acestui manifest de către Comitetul judetean cu arizul omului său de încredere Corp Căp, manifestul a fost lansat în cadrul organizatiei judetene RJFJ.

Folbind faptul că în manifest s'au stucurat unele lipsuri, Fris împreună cu fostul dictator au pus o întreagă compoziție impotriva Comitetului judetean.

Fris a tărăgănat limpezirea problemelor refuzând să ia legătura directă cu biroul judetenei si a cōstatat să odănoască conflictul antinunând activul în discutii interminabile prin scrisori pe ora gine probleme teoretice, cōstatând să-l nustragă dela sarcina centrală care sta atunci în fata întregului partid de a organiza lupta octonă impotriva razboiului fascist.

Semnătura,
Traian Ruliu

Urmare: Aceasta polemică cu Comitetul județean a evoluat din partea lui Fris susținut de țărăni țicțria, printr-o serie de insulte la adresa membrilor biroului județean, prin acuzații de așa zis fracționism și a culminat cu dizolvarea Comitetului județean și excluderea unor țărani și din partid iar alții independenți din muncă ca Petru Shenghe, Pavel Ștefan și alții.

După aceasta, Fris, Kofler și țărăni țicțria au pregătit puzdura în mâinile figuranței a aceluia țărăni și care au fost atitudine împotriva liniei și activității trăsătoare ale lui Fris, Kofler și țărăni țicțria.

În acest scop, ei au editat materiale în care învinuiau Comitetul județean de așa zisă luptă fracționistă cretând în aceste materiale numele conspirației și munca ce o duceau, descumprându-l organizarea Comitetului județean și dând prin aceasta posibilitate figuranței să identifice pe țărani, să-i creteje și să organizeze procesele de muncă core și ornat cretând după aceea.

Prin această metodă a fost dat apoi pe mână figuranței, Secretarul Comitetului județean Petru Shenghe care a înfruntat schingiunile călăilor lui Antonescu și a suferit moartea eroică în zăta plumbului de execuție.

De timpul când Petru Shenghe se afla arestat și mai ales la proces, Fris și ceilalți ne-au interzis categoric să ne ocupăm de organizarea apărării în proces amintându-ne chiar cu excluderea

Semnătura,

Traian Rulene

Urmare: din partidul. - Apa că l-au lăsat pe Petre
Shenghe fără nici un fel de apărare în
proces fapt ce a dus la condamnarea sa
la moarte. -

Intrebare: Prin ce împrejurări s-a aflat că
Remus Kofler era complice cu Fris și soțul
Victoria în acțiunile lor criminale?

Răspuns: La câțiva timp după izbucnirea
războiului, soțul Victoria mi-a comunicat din
partea lui Fris să transmit Comitetului Județean
că ei doi este posibil să plece în afara București-
ului și că în acest timp are să-i țină locul lui
Fris în emulatura Partidului, Kofler dege-
rează mi-a spus că este un element bine pregătit
politiceste și tacticeste considerându-l ca un
ideolog al Partidului și pe persoana de totală
încredere. -

În aceasta, iar apoi din acțiunile pe care Fris
organizat de Kofler și soțul Victoria le-a întreprins
în interiorul Partidului, am înțeles că Remus
Kofler era principalul colaborator al lui
Fris în aceste acțiuni. -

După ce am citit curvânt cu curvânt raportul
proces verbal de interogatori și am constatat
că este în toamnă cu cele de mai sus de mine,
îl susțin și amnez propriei memorii de
nimeni. -

Procurator,
Lt. Maj. de Dec. Frimănuș

Marșal,
Traian - Rulene

Procurator,
Col. Rulene

- 308 -

311

C.N.S.A.S.

1900-1901 1/4 1901

DOSAR Nr. _____

~~Oskar Redlinger.~~

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR

Martora ILEANA RACEANU, născută la 3 Sept. 1911 în com.
Macău-Arad, fiica lui FRANCISC și MARIA, de profesie țesătoare,
domiciliată în Buc. str. Herăstrău Nr. 15.

21 August 1953, București
Interog. a început la ora 18,00
" s'a terminat " 24.-

Intrebare

Când i-ați cunoscut pe KOFLER REMUS, SARBU VICTORIA și
FORIS STEFAN?

Răspuns

În urma arestărilor din Aprilie 1941, Comitetul Central
al UTC pe care-l conduceam eu, rămăsese fără legătură cu Partidul

După oțtva timp, s'a restabilit această legătură prin
punerea mea în contact cu SARBU VICTORIA care atunci era secre-
tara tehnică a lui FORIS STEFAN.

Cu acest prilej am cunoscut-o pe SARBU VICTORIA.

Ea mi-a comunicat atunci din partea lui FORIS, dispoziție
să convoc o ședință a Comitetului Central al UTC la care să par-
ticipa el personal.

FORIS a venit la această ședință, cu care prilej am în-
trat în legătură de muncă cu el.

Bu îl cunoscusem încă din 1938 sau 1939 când el lucra
legal.

Pe KOFLER l-am cunoscut personal abia în 1942 când am
preluat dela el munca cu organizația Apărării Patriotice.

Intrebare

Ce cunoașteți dvs. privitor la acțiunile lui FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA întreprinse în interiorul Partidului Comu-
nist Român?

Răspuns

Cunosc numeroase acțiuni trădătoare și dușmănoase între-
prinse de aceștia în timpul războiului prin care ei au urmărit
să saboteze îndeplinirea sarcinilor ce stăteau atunci în fața
Partidului mergând până acolo ca împreună cu Siguranța antones-
ciand ai cărei agenți erau, să distrugă pur și simplu Partidul.

./.

ss/RACEANU ELENA

Voi arăta o serie de astfel de acțiuni care îi caracterizează ca fiind niște trădători ai Partidului în care s'au strecurat și că într'adevăr ei erau agenți ai Siguranței în slujba căreia acționau în interiorul Partidului. 313

La prima ședință cu FORIS, noi am discutat cu el o serie de probleme și în special planul de muncă al UTC-ului pentru viitor.

Dat fiind că ne aflam atunci în perioada când se făceau pregătiri febrile a războiului împotriva Uniunii Sovietice noi l-am întrebat pe FORIS despre această situație și perspectivele privitoare la război.

El a căutat atunci să ne liniștească în această privință, susținând teza că nu va fi război și că HITLER nu va ataca Uniunea Sovietică.

Noi i-am argumentat pe baza atmosferei generale și a faptelor concrete cunoscute de noi în special deplasările masive de trupe germane spre frontierele Uniunii Sovietice, că războiul bate la ușă și i-am cerut ca în calitate de o avea de secretar general al Partidului să ia măsurile necesare trasând sarcinile ce decurgeau față de această situație.

FORIS a continuat să se mențină pe linia sa argumentând cu existența pactului de neagresiune încheiat între Uniunea Sovietică și Germania.

El a spus atunci, că dacă totuși va fi război, atunci comuniștii vor trebui să se prezinte la unitățile militare respective și să plece pe front unde să ducă munca în rândurile armatei iar la momentul prielnic să treacă de partea Armatei Roșii.

Această linie trădătoare nu a fost trasată numai pentru UTC ci și pentru toate organizațiile Partidului din țară. Eu personal am aflat după aceea că aceeași linie fusese trasată pentru Regionala PCR din Banat, din Brașov cât și pentru organizația județeană Ilfov a PCR la care s'a transmis prin CARP CTIN că pregătirile războiului antisovietic ar fi un "bluff".

CARP CTIN era atunci membru al Secretariatului PCR în care calitate conducea și îndruma Organizația Județeană Ilfov a PCR.

Era clar că ei urmăreau să dezorienteze activul de partid și ca în momentul izbucnirii războiului antisovietic, Partidul să se găsească dezarmat și nepregătit.

Tiu să mai precizez în legătură cu prima ședință ce am avut-o cu FORIS, un lucru care încă de atunci devenise foarte suspect.

Sedința a fost organizată de mine într-o casă ce fusese, de curând organizată pentru munca ilegală, decă necunoscută de Siguranță și deasemeni nici gazda acestei case care era un muncitor tânăr necunoscut de Siguranță.

Totuși curând după sedința la care a participat FORIS introdus de SARBUT VICTORIA, această casă a început să fie supra-vegheată de Siguranță.

În momentul acela nu ne-am gândit să-l suspectăm pe FORIS sau pe SARBUT VICTORIA dar ulterior după ce ne-am dat seama cine este FORIS și SARBUT VICTORIA, ne-am adus aminte de acest amănunt și de insistențele lui FORIS de a ne liniști că nu poate să fie nimic suspect cu acea casă decât că probabil s'a speriat gazda care trebuie liniștit și casa să fie folosită mai departe.

Dela sedința Comitetului Central al UTC la care participase FORIS și până în Septembrie 1941, legătura cu FORIS o aveam prin SARBUT VICTORIA.

Ochiar în ziua izbucnirii războiului antisovietic, am avut o întâlnire cu SARBUT VICTORIA căreia i-am cerut să-mi comunice sarcinile pe care Comitetul Central respectiv FORIS, le trasează față de această situație ce impunea o cotitură hotărâtoare în întreaga activitate a Partidului.

SARBUT VICTORIA mi-a răspuns atunci răsând și ironic: "Ce te grăbești așa?... Crezi că așa merge în timpul războiului". Mi-a spus mai departe că ea a venit la întâlnirea cu mine pentru alte probleme iar în ce privește războiul, mi-a spus că va fi convocată odată o sedință pentru a se trasa linia și sarcinile respective.

Atunci ea mi-a făcut legătura cu CARP CONSTANTIN.

Cât despre sedința la care SARBUT VICTORIA s'a referit, privitor la trasarea sarcinilor în legătură cu războiul, aceasta a avut loc deabia în Septembrie 1941.

În toată această perioadă de timp de mai bine de două luni, toate organizațiile Partidului au fost lăsate fără nici un fel de îndrumare și fără nici un fel de sarcini, deși comuniștii devotați erau gata să aducă cele mai mari sacrificii pentru cauza Partidului și poporului insistând să li setraseze sarcini și să pornească cu toată hotărârea la acțiuni concrete contra mașinei de război fasciste.

Cu toate insistențele depuse de PETRE GHEORGHE care se găsea în fruntea organizației județene Ilfov, ca FORIS să precizeze poziția Partidului față de război și să traseze sarcinile ce decurgeau din acest eveniment, Organizația Ilfov a rămas fără răspuns la această cerere iar în cele din urmă, FORIS prin CARP

ss/RACEANU ELENA

a transmis dispoziția ca Biroul Județean Ilfov să-și elaboreze singur sarcinile față de război.

Biroul Comitetului Județean Ilfov pe baza acestor instrucțiuni, a redactat o circulară către organizațiile de partid pe care le conducea, în care a trasat sarcinile în vederea sabotării și distrugerii mașinei de război fasciste, circulară care a fost aprobată de către CARP CTIN.

Când un exemplar din această circulară a fost adus de CARP lui FORIS, acesta văzând că Biroul Comitetului Județean este hotărât să treacă la acțiuni concrete împotriva războiului antisovietic, a trecut la provocarea unui conflict cu Comitetul Județean antrenând întreaga organizație la discuții interminabile. Drept pretext pentru provocarea conflictului, a invocat faptul că Biroul Județean a scos circulara peste capul lui, adică al Secretariatului, deși în realitate documentul fusese aprobat de către CARP în calitate sa de membru al Secretariatului și instructor al Județului Ilfov. Deasemenea, FORIS s'a legat de o greșală în partea teoretică a circularii, greșală ce putea să fie imediat îndreptată de către Secretariat întrucât sarcinile concrete trasate în circulară erau juste și pe linia discursului istoric al tov. Stalin din 3 Iulie 1941.

FORIS însă vrând să împiedice trecerea la acțiuni concrete împotriva mașinei de război fasciste, a continuat prin diferite manevre și provocări să prelungească conflictul și să sustragă Partidul dela sarcina sa centrală, lupta împotriva războiului fascist.

În această provocare a lui în care era ajutat direct de SARBUT VICTORIA, FORIS a mers până acolo încât falsificând originea adevărată a conflictului, a adus acuzații Comitetului Județean de așa zis fracționism, a îndepărtat din muncă elementele muncitorești cele mai cinstite și revoluționare ca PETRE GHEORGHE, PAVEL ȘTEFAN, ELENA PAVEL și alții mergând până la predarea pe mâinile Siguranței și Gestapoului a lui PETRE GHEORGHE care a și fost executat de căldii lui ANTONESCU.

Ca o dovadă în plus și mai evidentă că FORIS susținut de VICTORIA SARBUT a mers consecvent pe o linie trădătoare de a sabota acțiunile concrete ale Partidului împotriva mașinei de război fasciste, este poziția pe care sa plasat la ședința lărgită a Secretariatului Comitetului Central din Septembrie 1941.

La această ședință a fost elaborată Platforma Partidului din 3 Sept. 1941 privind linia și sarcinile Partidului pentru perioada războiului.

./.

ss/RACEANU ELENA

Deși conținutul teoretic al platformei era just, ³¹⁶ a fost însă vorba să se treacă la măsuri concrete pentru aplicarea în viață a platformei, atât FORIS cât și SARB VICTORIA s'au demascat ca dușmani ai acesteia.

Astfel când la această ședință tov. IVANCA HUDENKO și cu mine am propus să trecem la organizarea grupurilor de partizani pentru sabotarea și lovirea mașinii de război hitleriste, FORIS susținut de VICTORIA SARB și CARP UTIN s'a ridicat împotriva acestei propuneri căutând să o combată cu fel de fel de argumente menite să împiedice organizarea unei lupte de partizani la noi în țară. Astfel, el spunea că în țara noastră nu sunt condiții geografice prielnice ca în alte țări, că poporul nu va susține o asemenea mișcare antirăzboinică, că Partidul este slab și altele, terminând cu acuzația la adresa noastră că noi am fi lichidatoriști care vrem să antrenăm Partidul în acțiuni de aventură.

Eu și tov. IVANCA fiind în minoritate la această ședință, hotărârea a fost luată în spiritul liniei trădătoare a lui FORIS, adică de a nu se trece la organizarea mișcării de partizani la noi în țară.

În cadrul acțiunii lor trădătoare de a sustrage Partidul de la acțiunile concrete împotriva războiului fascist, FORIS, KOPLER și SARB VICTORIA nu s'au limitat numai la provocarea conflictului cu Comitetul Județean Ilfov ci au antrenat în aceste discuții organizațiile Partidului din întreaga țară inclusiv cele din închisori, cerându-le să-și fixeze poziția față de așa zisa luptă fracționistă a Biroului Județean Ilfov. În același timp cu antrenarea organizațiilor Partidului în discutarea și fixarea poziției lor față de așa zisul fracționism, organizațiilor din provincie nu li se trasau sarcini concrete iar conducătorii organizațiilor județene care veneau la Comitetul Central pentru rapoarte și sarcini erau puși pe drumuri degeaba riscându-și de multe ori libertatea cu aceste deplasări care deveneau inutile prin faptul că nu li se dădeau nici un fel de sarcini în legătură cu problemele centrale ale Partidului pentru perioada războiului.

Acțiunea principală și sistematică a lui FORIS, KOPLER și VICTORIA SARB în scopul dezorganizării și slăbirii Partidului pentru a-l pune în imposibilitate de a acționa concret împotriva războiului fascist era aceea de a izola, îndepărta și preda pe mâna Siguranței elementele muncitorești consecvent revoluționare care li se opuneau și constituiau o piedică în calea politicii lor trădătoare.

./.

ss/RACEANU ELENA

În vederea realizării acestor scopuri, FORIS ajutat de VICTORIA SARBU și KOFLEK practica pe scară largă sistemul de a provoca conflicte cu tovarășii începând prin a le aduce grave acuzații care pur și simplu erau inventate și mincinoase încercând să arunce asupra acestor tovarăși răspunderea propriilor lor acțiuni dăunătoase și condiționând rămânerea în Partid de recunoașterea din partea tovarășilor respectivi a unor astfel de acuzații inventate.

Intrucât tovarășii respectivi nu puteau să recunoască astfel de acuzații inventate, FORIS sub pretextul nerecunoașterii acuzațiilor proceda la îndeptarea din muncă sau direct la excluderea din Partid a acestor tovarăși, ori la predarea unora dintre ei pe mâinile Siguranței.

Unul din cazurile evidente și care este cunoscut de mine mai în amănunt, este acela în legătură cu tov. PARVULESCU și cu mine.

Încă înainte de venirea tov. PARVULESCU în cadrul Secretariatului, FORIS susținut de SARBU VICTORIA a căutat față de mine să-l defăimeze pe tov. PARVULESCU pentru a-l discredita în fața mea.

Mai târziu când tov. PARVULESCU a luat atitudine împotriva liniei și metodelor de lucru ale lui FORIS, acesta a luat măsuri de izolarea treptată din muncă a tov. PARVULESCU.

Deși noi trei eram în Secretariat adică FORIS, tov. PARVULESCU și cu mine, luni de zile nu se țineau ședințe de lucru în formația aceasta. Evitând astfel de ședințe, FORIS lua hotărâri de unul singur în numele Secretariatului fără ca noi să avem cunoștință de ele și fără acordul nostru.

Chiar atunci când FORIS prin VICTORIA SARBU mă pune în cunoștință de cauză asupra vreunei probleme, o prezenta ca fiind deacum consultat și de acord și tov. PARVULESCU pentru ca apoi să constat de la tov. PARVULESCU că nu fusese nici cel puțin pus în cunoștință de cauză și că la fel i se prezentau și dânsului unele probleme ca având deacum acordul meu când în realitate FORIS nu-l avea.

Astfel FORIS prin SARBU VICTORIA întreprindea manevre de acest fel pentru ca să ne pună când pe mine când pe tov. PARVULESCU în fața unei probleme ca fiind deacum aprobată de doi membrii ai Secretariatului, adică de majoritate, deci să ne pună în fața unei fapt aproape deja împlinit.

Deasemeni FORIS căuta să-mi impună de multe ori punctul lui de vedere asupra diferitelor probleme, cu ajutorul lui

SARBU VICTORIA care cu toate protestele mele ea participa cu drept egal cu mine la şedinţele ce le-am avut cu FORIS pentru a avea o majoritate deşi SARBU VICTORIA nu avea calitate, iar pe tov. PARVULESCU îl ţinea izolat.

În urma acestei situaţii, noi am cerut să se convoace o şedinţă a Comitetului Central pentru a analiza munca Secretariatului şi a se lua măsuri de îndreptarea situaţiei.

La această şedinţă, FORIS în loc să vină cu un referat de analiză asupra muncii Secretariatului, a prezentat un alt referat în care a pus direct problema excluderii tov. PARVULESCU din Partid în cazul când nu va recunoaşte acuzaţiile ce îl le aducea în referat.

În acel referat, FORIS a aruncat asupra tov. PARVULESCU o serie de acuzaţii false care nu numai că nu-i aparţineau dar ele reprezentau tocmai linia şi acţiunile trădătoare ale lui FORIS, KOFLER şi SARBU VICTORIA.

FORIS a mers până acolo încât chiar în prezenţa mea, a prezentat acel referat ca fiind în numele lui şi al meu, adică părerea majorităţii Secretariatului, fără ca eu nici să am cel puţin cunoştinţă până în acel moment de referat.

Intrucât atât eu cât şi tov. PARVULESCU nu eram de acord cu conţinutul referatului cum era şi normal, ne-am ridicat imediat şi am luat atitudine demascând această provocare a lui FORIS care nu i-a reuşit şi astfel nu a putut obţine excluderea în mod formal din Partid a tov. PARVULESCU, în schimb a fost ţinut mai departe izolat.

La câteva zile după această şedinţă, SARBU VICTORIA m'a dus la FORIS care mi-a prezentat o serie de acuzaţii false la adresa mea scrise chiar de SARBU VICTORIA într'un fel de document de Partid.

Printre altele, ei au mers până acolo încât m'au acuzat că eu aş fi fost împotriva organizării luptei de partizani când în realitate ei fusese acela care se împotrivise împreună cu SARBU VICTORIA şi cu CARP aşa cum am arătat. Deasemenea m'au acuzat că aş fi sabotat ajutorarea tovarăşilor din închisori prin organizaţia Apărării Patriotice când în realitate această muncă fusese condusă de KOFLER şi predată mie cu puţin timp înainte de această şedinţă unde FORIS şi SARBU VICTORIA mă acuzau pe mine. Deci mă acuzau de ceea ce se petrecuse sub conducerea lui KOFLER scoţându-l pe acesta "basmă curată".

Bu când am preluat munca la Apărare dela Kofler, i-am raportat lui FORIS situaţia dezastruoasă la care dusesse KOFLER această organizaţie. Deci toţi trei urmăreau să găsească

./.

ss/RACEANU ELENA

"tați ispășitori" de acțiunile lor trădătoare și dușmănoase de distrugere a Partidului.

FORIS mi-a cerut să recunosc aceste acuzații care nu erau altceva decât o provocare a lor și mi-a spus că dacă nu le recunosc, atunci mă exclud din Partid.

Bineînțeles că eu am respins cu indignare această provocare grosolană și peste câteva zile, FORIS mi-a comunicat prin SARBU VICTORIA că m'a exclus din Partid comunicându-mi totodată tuturor legăturilor mele de Partid să rupă legătura cu mine popularizându-mă ca și pe tov. PARVULESCU prin materiale redactate de ei, ca "fracționistă" și "provocatoare".

În felul acesta au organizat ei îndepărtarea din conducerea Partidului a tov. PARVULESCU suspendându-l din muncă iar pe mine m'au exclus și din Partid. Astfel au trecut ei la dezorganizarea Secretariatului Partidului pentru a lipsi în acest fel organizațiile Partidului de o îndrumare hotărâtă în acele momente grele ale războiului și să înlăture pe acei care se opuneau și constituiau o piedică în calea activității lor trădătoare.

La fel au procedat în acel timp și cu tovarășii ALEXA AUGUSTIN, RONEA GHEORGHIU, RACEANU GRIGORE, PAVEL STEFAN și alți tovarăși care luau atitudine față de acțiunile lor trădătoare, după care au început să difuzeze în interiorul Partidului o serie de materiale în care ne decretau ca "dușmani", "fracționiști" și "provocatori" pentru ca să abată atenția membrilor și activiștilor de Partid și să justifice față de aceștia inactivitatea și trădările lor din Partid prin învinuirea cadrelor cinstite de Partid de propriile lor acțiuni trădătoare. Pe de altă parte amenințau cu excluderea din Partid pe acei tovarăși care ar încerca să țină legătura cu noi.

Întrebare

Mai cunoașteți și alte acțiuni trădătoare și provocatoare ale lui KOFLER, FORIS și SARBU VICTORIA întreprinse de ei până la excluderea dvs. din Partid de către aceștia?

Răspuns

Mai cunosc o serie de acțiuni provocatoare ale acestora din cele ce-mi mai amintesc și anume:

Sub pretextul "întăririi vigilenței" și a "purității" Partidului, ei au cerut organizației județene Ilfov a P.R., ca toți membrii de Partid din întreprinderi și activiștii, atât cei vechi cât și cei noi, să dea autobiografiile scrise în care să arate și adresele lor.

./.

ss/RACEANU ELENA

Desigur că activiștii au refuzat pe drept cuvânt să dea cursul o asemenea măsură nejustificată în condițiile de adâncă ilegalitate mai ales în perioada de război când teroarea asupra comunistilor din partea Siguranței devenise din ce în ce mai cruntă.

Era clar că măsura strângerii autobiografiilor scrise în acel timp, nu putea fi decât numai o măsură cu un scop provocator în interesul Siguranței.

FORIS cu ajutorul lui SARBU VICTORIA au acționat insistent de a concentra în mâna lor toate legăturile și întâlnirile dintre activiști precum și întâlnirile cu activiștii care veneau din provincie. În tot timpul cereau datele și locurile întâlnirilor dintre activiștii din București și cu cei din provincie.

Deasemeni cereau adresele tovarășilor sub pretextul controlului din partea lor a caselor conspirative, pentru a vedea din când în când dacă tovarășii sunt sănătoși.

FORIS și SARBU VICTORIA îmi cereau insistent să-i aduc adresele tovarășilor VINTE, ANA TOMA, RONEA GHEORGHIU, ALEXA AUGUSTIN, etc.

Mi-au cerut și adresa mea pe care nu le-am dat-o ci le-am dat una falsă.

După ce au rupt legătura cu mine, FORIS și SARBU VICTORIA au terorizat-o pe tov. MITA IOSUB secretara mea tehnică, să le spună adresa mea. În cartierul Cotroceni (de unde între timp mă mutasem fără să știe ei) am fost insistent căutat de Siguranță.

În felul acesta căutau ei să predea pe mâinile Siguranței și gestapoului, tovarășii de care ei vroiau să scape pentru ași putea continua mai ușor activitatea lor de distrugerea Partidului.

Pentru ca ei să-și acopere urmele provocărilor lor, aruncau toate bânelurile și răspunderea asupra tovarășilor cinstiți și chiar asupra celor arestați, învinuindu-i de "lipsă de conspirativitate" și punând sub acest motiv la ordinea de zi, excluderea lor din Partid în loc de a mobiliza aparatul de Partid pentru salvarea lor din brațele Siguranței.

Ei interziceau categoric de a se lua măsuri pentru salvarea vieții tovarășilor care erau arestați și expuși a fi condamnați la moarte.

Când eu am luat unele măsuri pentru salvarea vieții unor tovarăși arestați cum a fost cazul cu PETRE GHEORGHE, tovarășii VINTE, CONSTANȚA CRACIUN, IVANCA RUDENKO și alții, am fost chemată de FORIS care mi-a arătat o scrisoare a lui KOFLER în care-l sesizase că eu calc "linia" Partidului luând măsuri de

./. ss/RACEANU ELENA

salvarea unor tovarăși arestați pretextând că pun astfel în pericol întregul aparat al Comitetului Central.

FORIS s'a înfuriat și a țipat la mine împreună cu SARBU VICTORIA pentru ca să le spun ce măsuri am luat.

Peste câteva zile când au aflat că la proces tovarăși nu au primit condamnări la moarte, m'au chemat la ei unde FORIS a început să bată cu pumnul în masă spunând că VINTE, CONSTAMIA CRACIUN și IVANCA RUDENKO cum de nu au fost condamnați la moarte, că aceasta explică că ar fi trădători și pe loc a început să pregătească excluderea lor din Partid.

FORIS s'a scăpat față de mine, declarându-i solemn lui SARBU VICTORIA următoarele: "Însfârșit a venit rândul și la ție". Eu luând atitudine față de această scăpare a lui FORIS, a căutat să răsucescă abil scăparea sa, spunând: "chiar dacă rămân numai doi membrii în Partid, dar aceia să fie cum trebuie".

Eu am spus atunci că nu-mi dau consimțământul la o așa politică de distrugere a cadrelor. FORIS a răs ironic împreună cu SARBU VICTORIA iar după aceea a început să se răstească la mine spunându-mi: "la urma urmei cine ești tu?... nu ești membru de drept în C.C..... Eu (FORIS) sunt confirmat de Comintern iar pe tine eu te-am atras în C.C. și tă eu te scot". Dealtfel nici nu a mai trecut mult timp și a trecut practic la realizarea acestor cuvinte.

FORIS vorbea deseori despre KOFLER ca drept "comunismul ideal" căutând să-l prezinte ca "ideologul" Partidului.

FORIS mi-a spus despre KOFLER că: "de fapt KOFLER trebuia să fie secretarul general al Partidului dar Cominternul a avut ceva de obiectat la trecutul lui din Germania." El pregătea terenul pentru atragerea lui KOFLER în Comitetul Central al Partidului, ceea ce a și propus, dar tov. PARVULESCU și cu mine ne-am împotrivit fiind un element burghez și foarte dubios.

KOFLER se ocupa în special de sectorul financiar al Partidului, iar FORIS îl lăuda foarte mult subliniind că din banii cei avem putem asigura cu ani înainte munca Partidului și că nu trebuie să facem economie.

La întrebarea mea că de unde provin acești bani așa de mulți, mi-a răspuns că banii care-i are KOFLER sunt donați, în special dela evreii bogați care plecau în Palestina. Dar în timp ce FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA foloseau acești bani pentru coruperea unor tovarăși mai slabi spre a deveni unelte lor și făceau un adevărat desmăț cu acești bani, mie mi-a interzis să mai pot dispune de banii Partidului atunci

când FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA și-au dat seama că eu folosesc acești bani pentru a ajuta o serie de tovarăși pe care ei odătau să-i lipsească de posibilitățile financiare necesare existenței și în special pentru asigurarea securității lor personale.

Activiștii cinstiți din Partid pe care ei voiau să-i distrugă și să-i predea pe mâna Siguranței, erau neputini să meargă la întâlniri fără să poată folosi taxiuri pentru evitarea urmăririlor, deoarece erau ținuți luni întregi fără bani. Așa au procedat de exemplu cu tovarășii VINTE, RONEA GHEORGHIU, PAVEL STEFAN, RACEANU GRIGORE, ALEXA AUGUSTIN și alții.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces-verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmit cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez.

Martora

ss/RACEANU ELENA

Anchetator

Lt. Maj. de Securitate

V. Vândtoru

Procuror

col. Ardeleanu.

Proces-Verbal de interogator

Martina Elena Răceanu, născută la 3 sept.
1911, în Com. Hosiou - Arad, fiica lui Francisc și Maria,
 (Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
 de profesie trăsoare, domiciliată în Buc. Str. Ilieștii
 nr 15. -

21 August 1953

Orașul

București

Interogatoriul a început la ora 18 și 00 min.

„ s'a terminat la „ 24 și 00 „

Intrebare: Când i-oi cunoscut pe Kofter Rennis,
Șorlu Fictria și Friș Ștefan ?

Răspuns: În urma orărilor din aprilie
1941, Comitetul Central al U.T.C. pe care-l conducam
eu, rămăsese fără legătură cu Partidul.-

După oțtra timp, s'a restabilit ocașta
legătură prin priveria mea în cmtact cu Șorlu
Fictria care atunci era secretara tehnică a lui
Friș Ștefan.-

Am oșst prilej am cunoscut-o pe Șorlu Fictria.-

Ca m'a cunoscut atunci din portea lui
Friș, dispoziția să emre o sedință a Comitetului
Central al U.T.C. la care să participe el personal.-

Friș a venit la ocașta sedință, eu care
prilej am intrat în legătură de muncă cu el.-
Am îl cunoscut am încă din 1938 sau 1939
când el lucra legal.-

Pe Kofter l'am cunoscut personal oșia în 1942

Semnătura,

Răceanu Elena

Urmare: când am preluat dulo el murea cu anga-
nizatia Spiritului Patriotic. -

Intrebare: Ce cunoasteti, Dio, privitor la actiunile
lui Frig, Kofler si Sotku Frictia intrupinse in
interiorul Partidului Comunist Roman ?

Raspuns: Amne numeroase actiuni tradatoare
si dusmanoase intrupinse de ovestia in timpul
razboiului prin care ei au urmarit sa saboteze
indeplinirea sarcinilor ce statau atunci in fata
Partidului mergand pana acolo ca ingenua
cu siguranta entmiciona a cōm agentu ean,
sa distinga pur si simplu Partidul. -

Foi odata o serie de actiuni de actiuni care
si caracterizeaza ca fiind miste tradatori ai
Partidului in care s'au stucurat si ca insti-
odernar ei erau agenti ai sigurantei in
slujba cōm actiunau in interiorul Partidului. -

La prima sedinta cu Frig, noi am discus-
tot cu el o serie de probleme si in special
planul de munca al U.T.C. ului pentru viitor. -

Dot fiind ca ne oklam atunci in perioada
cand se joceau pregotiri fclorile a razboiului
impotriva Unirii Strictice, noi l-am intalbit
pe Frig despre aceasta situatie si perspectiva
privitoare la razboi. -

El a fost atunci sa ne linistescă in aceasta
privinta, sustinând teza ca nu va fi razboi si
ca fcltrea nu va otoca Unirea Strictica. -

Noi i-am argumentat pe baza etmoferei
generale si a faptulu emerit cunosti de noi
in special deplorabile masive de trupe germane

Signatura,
Căteanu Elena

Urmare: spre fronturile Uniunii Sovietice, că războiul
bati la apă și înom ciuit ca în colitotea ce
o orea de secretar general al Partidului să
ia măsurile necesare trăsând socurile ce dungeau
fote de această situație.-

Frigo a continuat să se mentină pe linia sa
orgumintând cu existența pactului de neagresiune
încheiat între Uniunea Sovietică și Germania.-

El a spus atunci, că dacă tatosei va fi război,
atunci comunistii vor trebui să se prezinte la
unitățile militare respective și să plece pe front
unde să ducă munca în războiurile armate, iar
la momentul prilejic să treacă de partea Armatei
Rusii.-

Această linie trădătoare nu a fost trasată numai
pentru U.T.C. ci și pentru toate organizațiile Partidului
din țară.- Cu personal om oștut după ocea că
oceași linie fusese trasată pentru Regionala P.C.R. din
Bonot, din Brașov cât și pentru organizația
judeteană Hîrj a P.C.R. la care sa transmis
prin Corp Cîrj. că pregătirile războiului antisovie-
tic ar fi un „bluff”.-

Corp Cîrj. era atunci membru al Secretariatului
P.C.R. în care colitotea emducea și îndruma orga-
nizația judeteană Hîrj a P.C.R.-

Era clar că ei urmăreau să dezmințite
actiul de Partid și ca în momentul izbucnirii
războiului antisovietic, Partidul să n gîncască
dezarmot și nepugotit.-

În să mai precizez în legătură cu prima
pedintă ce am oșt-o cu Frigo, un lucru care
încă de atunci devenise foarte suspect.-

Semnătura

Răzvan Hăuș

Urmare: Sedința a fost organizată de mine într-o casă ce fusese de curând organizată pentru munca ilegală, deci neamurată de siguranță și deosemeni mări gozda acestor case care era un muncitor tânăr neamurată de siguranță.

Totui curând după sedința la care a participat Fris interzis de țărău Hicria, această casă a început să fie supraregheată de siguranță.

În momentul acela nu ne-am gândit să-l suspectăm pe Fris sau pe țărău Hicria dar ulterior după ce ne-am dat seama cine este Fris și țărău Hicria, ne-am adus aminte de acest omămurat și de insistențele lui Fris de a ne liniști că nu poate să fie nimic suspect cu această casă decât că probabil s'a găsit gozda care tulbură liniștea și casa să fie folosită mai departe.

Dela sedința Comitetului Central al A.T.C. la care participau Fris și jână în septembrie 1941, legătura cu Fris o amam prin țărău Hicria.

Chiar în ziua îplăcării războiului antisovietic, am avut o întâlnire cu țărău Hicria căreia i-am cerut să-mi comunice sarcinile pe care Comitetul Central respectiv Fris, le trăsese gâzfată de această situație ce impunea o cotărită hotărâre în întreaga cotărită a țărăului.

Țărău Hicria m'a răspuns cu unei răzând și ironic: „Ce te gâzlești așa?... Crezi că așa merge în timpul războiului?” - M'a spus mai departe că ea a venit la întâlnirea cu mine pentru alte probleme iar în ce primate

Semnătură:
Răzând Clău

Urmas: războiul, mi-a spus că va fi emvrocoto' adote²²⁵
o pedintă pentru a se trasa linia și sarcinile
respectiv. -

Atunci ea mi-a fost legătura cu Corp Căp.
Cât despre pedintă la care sîrșim Petruia sa refuză,
pînă la trasarea sarcinilor în legătură cu
războiul, ocazia a avut loc decizia în septem-
brie 1941. -

În toată această perioadă de timp de mai bine
de două luni, toate organizațiile Partidului au
fost lăsate fără nici un fel de îndrumare și fără
nici un fel de sarcini, deci comunistii devotați
nuau putea să aducă cele mai mari sacrificii
pentru cauza Partidului și poporului insistînd
să li se traxeze sarcini și să prinească cu
toată hotărîrea la octumi emenți entru
mașinai de război fasciste. -

Cu toate insistențele depuse de Petru Gheorghe
care se găsea în Junta Organizației județene
Hjor, ca Fris să precizeze poziția Partidului față
de război și să traxeze sarcinile ce decurgeau
din acest eveniment, Organizația Hjor a
rămas fără răspuns la această cerere iar în cele
din urmă, Fris prin Corp a transmis dispoziția
ca Biroul județean Hjor să-și elaboreze singur
sarcinile față de război. -

Biroul Comitetului județean Hjor pe baza acestor
instrucțiuni, a redactat o circulară către orga-
nizațiile de partid pe care le emducea, în care a
trasat sarcinile în vederea soluționii și distinguii
mașinai de război fasciste, circulară care a fost
aprobato' de către Corp Căp. -

Semnătura:
Păcamu Elena

Urmare: Cînd un exemplar din această circulară
 a fost adus de Corp lui Friș, această răspund
 că Biroul Comitetului județean este hotărît să
 treacă la acțiuni concrete împotriva războiului
 antisovietic, a trecut la provocarea unui conflict
 cu Comitetul județean continuînd intruaga orga-
 nizatie la discuții interminabile. - După pretext pentru
 provocarea conflictului, a invocat faptul că Biroul
 județean a scris circulara peste capul lui, adică
 al Secretariatului, deși în realitate documentul
 fusese aprobat de către Corp în calitate sa de
 membru al Secretariatului și instrucția al județului
 Elfr. - Deosebit, Friș a legat de o gruscolă
 în partea teoretică a circularii, gruscolă ce putea
 să fie imediat îndreptată de către Secretariat
 intrușcît sarcinile comitete trecut în circulari
 erau juste și pe linia discursului istoric al
 Tr. Holin din 3 Iulie 1941. -

Friș însă vînd să împiedice trecerea
 la acțiuni concrete împotriva mașinii de război
 fascist, a continuat prin diferite manevre și
 provocații să prelungească conflictul și să rustrogi
 Partidul deta sarcina sa centrală, dipta impi-
 trina războiului fascist. -

În această provocare a lui în care era ajutat
 direct de Petru Forbuș, Friș a. mers pînă acolo
 încît fabricînd originea adevărată a confli-
 ctului, a adus acuzată Comitetului județean de
 așa zis fracționism, a îndepărtat din muncă
 elementele muncitruști cele mai cinstite și
 revoluționare ca Petru Shungke, Pavel Ștefan,
 Elena Pavel și alții mergînd pînă la prindere

semnatura
 Răzvan Elena

Urmare: pe mîinile signantului și gestapoului a lui
Petru Shenghe care a și fost executat de coloșii
lui Antonescu. -

Ca o dovadă în plus și mai evidentă că
Friș susținut de Dictura țării a mers emse-
nunt pe o linie trădătoare de a solota octonile
comente ale Partidului împotriva mașinei de
război fasciste, este poziția pe care sa plasat la sedința
lărgită a Secretariatului Comitetului Central din
septembrie 1941. -

La ocaziile sedinței a fost elaborată platforma
Partidului din 3 septembrie 1941 privind linia
și sarcinile Partidului pentru perioada războiului. -

Desi conținutul tenetic al platformei era just,
când a fost înscris vorba să se treacă la mîsur
comente pentru aplicarea în viață a platformei,
atît Friș cît și țării Dictura s'au demarcat
ca olusmani ai acesteia. -

Astfel cînd la ocaziile sedinței Tr. Tronca
Rudenko și cu mine am propus să trecem la
organizarea grupurilor de partizani pentru
solotarea și lîmura mașinei de război hitleriste,
Friș susținut de Dictura țării și Corp Cîz.
s'a ridicat împotriva acestei propuneri cîstînd
să o combată cu fel de fel de argumente menite
să împiedice organizarea unei lupte de partizani
la noi în țară. - Astfel, el spunea că în țara
noastră nu sunt condiții geografice prielnice ca
în alte țări, că poporul nu va susține o asemenea
mișcare antirăzboinică, că Partidul este slab și
oltele, terminînd cu acuzația la adresa noastră
că noi am fi lichidatoriști care vom să extirpăm

Semnătura.

Răceanu Ileana

Urmare: Partidul in actiuni de armata:-

cu si in. Ivanca fiind in minoritate la aceasta pedinta, hotararea a fost luata in spiritul liniei tradoare a lui Frig, cel care a nu se truce la organizarea miscarii ale partizanilor la noi in tara:-

In cadrul actiunii la tradoare de a nustrage partidul dela actiunile emente impotriva regimului fascist, Frig, Kofler si Ionel Hecina nu s-au limitat numai la provocarea conflictului cu Comitetul Judetean Hujv ci au continuat in aceste directii: organizatiile partidului din intraga tara inclusiv cele din inchisori, cerându-le să si fixeze pozitia fata de asa zisa lupta fructuosa a Biroului Judetean Hujv. - In aceiasi timp cu antrenarea organizatiilor partidului in discutarea si fixarea pozitiei la fata de asa zisul fructuism, organizatiile din provincie nu li se trasau sarcini emente iar emulsiunile organizatiilor Judetene care veneau la Comitetul Central pentru rapoarte si sarcini erau pusi pe drumuri degeaba riscondoli si de multe ori libertatea cu aceste deplasari care deveneau inutile prin faptul că nu li se dădeau nici un fel de sarcini in legatura cu problemele centrale ale partidului pentru perioada regimului.

Actiunea principala si sistematica a lui Frig, Kofler si Hecina Ionel in scopul deprizonizării si slăbirii partidului pentru a-l pune in imposibilitate de a actiuna ement impotriva regimului fascist era aceea de a izola, independenta si prada pe mâna Siguranței elementele

Semnătura,

Răceanu Elena

Urmare: muncitruisti emiserunt revoluționare care se opuneau și constituiau o piedică în calea politicii lor trădătoare. -

În vederea realizării acestei scapări, Foris, ajutat de Hietma Sörlin și Koffler practica pe scară largă sistemul de a provoca conflicte cu țărăniștii începând prin a le aduce grave acuzații care pur și simplu erau inventate și minciunoase, încercând să amâne asupra acestor țărani răspunderea propriilor lor acțiuni dăunătoare și revoluționare rămânând în portul de reînnoștirea din partea țărăniștilor respectivi a unor astfel de acuzații inventate. -

Întrețut țărăniștii respectivi nu puteau să recunoască astfel de acuzații inventate, fiind sub pretextul nerecunoașterii acuzațiilor proceda la îndepărtarea din muncă sau direct la excluderea din partid a acestor țăraniștii, ori la prinderea unora dintre ei pe mâinile ligurantei. -

Unul din cazurile evidente și care este cunoscut de mine mai în amănunt, este acela în legătură cu Tr. Pörnulescu și cu mine. -

Într-o înaintă de venirea Tr. Pörnulescu în cadrul secretariatului, fiind susținut de Sörlin Hietma a căutat fără de mine să-l dezmățe pe Tr. Pörnulescu pentru a-l eliminata în fața mea. -

Având totuși cunoscut Tr. Pörnulescu a luat atitudine împotriva liniei și metodei de lucru ale lui Foris, acesta a luat măsuri de izolare a trupului din muncă a Tr. Pörnulescu. -

Aici noi trei eram în secretariat adică

Semnătura.

Răzvan Iliescu,

Urmare: Friso, Tr. Părmulescu și eu mine, luni de zile nu se țineau sedințe de lucru în formația aceasta. - Existând astfel de sedințe, Friso lua hotărâri de un fel singur în numele Secretariatului fiindcă noi să avem cunoștință de ele și fiindcă vedeamul nostru. -

Chiar atunci când Friso prin Fictria dorea să pună în cunoștință de cauză asupra nunei probleme, o prezenta ca fiind deosebit amănunțit și de serios și Tr. Părmulescu pentru că apoi să cinstot de la Tr. Părmulescu că nu fusese nici cel puțin pus în cunoștință de cauză și că la fel i se prezentau și dintr-unul vulele probleme că orând deosebit seriosul meu când în realitate Friso nu îl avea. -

Astfel Friso prin Fictria întreprindea manevra de acest fel pentru că să ne pună când pe mine când pe Tr. Părmulescu în fața unei probleme ca fiind deosebit apăsătoare de cîoi membrii ai Secretariatului, adică de majoritate, deci să ne pună în fața unui fapt aproape deja împlinit. -

Deosebit Friso conta să-mi impună de multe ori punctul lui de vedere asupra diferitelor probleme, cu ajutorul lui Fictria care cu toate protestele mele să participa cu drept egal eu mine la sedințele ce se-au avut eu Friso pentru a avea o majoritate desigur Fictria nu avea colitotea, iar pe Tr. Părmulescu îl ținea izolat. -

În urma acestei situații, noi am avut să se convoace o sedință a Comitetului Central

Semnătura:
Răzvan Căuș

Urmare: pentru a onorifica munca Secretariatului
și a se lua măsuri de îndurțarea situației. -

La această sedință, Frig în bre se rîuă în
un refuzat de onorifica asupra muncii Secretaria-
tului, a prezentat un alt refuzat în care a pus
direct problema excluderii Tr. Pormulescu din
partid în cazul cînd nu va renunța cerșetile
ce i le odreca în refuzat. -

În acel refuzat, Frig a omisot asupra
Tr. Pormulescu o serie de cerșetile: folse care
nu numai că nu-i apartineau dar ele repu-
zentau totuși lînia și ocșunile trîdătoru
ale lui Frig, Kofler și Lîrnu Fîctria. -

Frig a mers pînă acolo încît chiar în
prezenta mea, a prezentat acel refuzat ca
fiînd în numele lui și al meu, odică pînă la
majorității Secretariatului, fîr ca eu mîi să
am cel puțin cunoștință pînă în acel moment
de refuzat. -

Într'acît atît eu cît și Tr. Pormulescu nu
eram de acord cu conținutul referatului cum
era și normal, ne-am rîbriet imediat și am
fost otîrșelime demascînd ocașie pînă la
a lui Frig care nu i-a rîușit și otîrșel nu a
putut obține excluderea în mod formal din partid
a Tr. Pormulescu, în schimb a fost tîrșit mai
departe izolat. -

La cîțeva zile după ocașie sedință,
Lîrnu Fîctria m'a dus la Frig care m'a
prezentat o serie de cerșetile: folse la odreșe
mea rîușe chiar de Lîrnu Fîctria într'un
fel de document de partid. -

Semnătura.

Băileanu Elena

Urmare: Intre altele, ei au mers pînă acolo încît
 m-au ocupat cît cu ai fi fost împotriva
 organizării luptei de partizani cînd în reali-
 tată el fusese acela care se împotrîvise impu-
 nă în Lînghe Fietria și cu lărg așa cum am
 arătat. - Deosemeni m-au ocupat cît ai fi solțat
 ajutarea traversării din închisori prin angari-
 zarea Apărării Patriotice cînd în realitate ocazie
 muncă fusese emulată de Kofler și îndată mie
 cu puțin timp înainte de ocazie „scutită” unde
 Frits și Lînghe Fietria m-au ocupat pe mine. - Deci
 m-au ocupat de cece se petrecea sub emulatura
 lui Kofler scutindu-l pe acesta „basmă curată”.

Cu cînd am pînă la muncă la Apărare
 de la Kofler, i-am raportat lui Frits situația
 dezastruoasă la care ajunsese Kofler ocazie
 organizată. - Deci toți trei venisem să
 găsim „tapi ispășitori” de acțiunile la
 trăsături și eluzăm ocazie de distingerea
 Partidului.

Frits mi-a cînt să revinse ocazie ocupată
 core un mare altura decît o provocare a
 la și mi-a spus că dacă nu le revinse, atunci
 m-a exclude din partid.

Prin urmare cît eu am respins cu indignare
 ocazie provocare grosolană și peste cîțeva
 zile, Frits mi-a comunicat prin Lînghe Fietria
 că m-a exclus din partid cîm cînd totodată
 tuturor legăturilor mele de partid să supo-
 legătura cu mine popularizîndu-mă ca și
 pe un „focșinist” prin materiale redactate de
 ei, ca „focșinist” și „provocatoare”.

Semnătură,
 Răceanu Elena

Urmare: În felul acesta au organizat și îndepărtarea din conducerea Partidului a Tr. Corneliu susprindându-l din marea iar pe mine m-au exclus și din Partid. - Astfel au trecut și la delegaționarea secretariatului Partidului pentru a lipsi în acest fel organizările Partidului de o îndrumare hotărâtă în cele momente grele ale războiului și să înlăture pe cei care se opuneau și contestau o politică în ceea ce privește activitatea în trădătoare. -

La fel au procedat în acel timp și cu țărâșii Alexa Augustin, Emica Shenghin, Răcoane Grigore, Pavel Ștefan și alți țărâșii care au avut o contribuție foarte de activitate în trădătoare, după care au început să difuzeze în interiorul Partidului o serie de materiale în care se declarau ca „dușmani”, „fructioniști” și „provocatori” pentru ca să obțină atenția membrilor și activiștilor din Partid și să justifice foarte de ușor inactivitatea și trădările lor din Partid prin surrimirea cadrelor constituite de Partid de propriile lor activități trădătoare. - Ie de oltă poartă amintirea cu excluderea din Partid pe cei țărâșii care au încercat să țină legătura cu noi. -

Intrebari: Hai amintite și alte activități trădătoare și provocatoare ale lui Kofler, Frig și Ștefan Fictoria întruipinse de ei până la excluderea din Partid de către austrii?

Răspuns: Hai amintite o serie de activități provocatoare ale acestora din cele ce mi mai amintesc și amintesc:

Sub pretextul „întinerii vigilenței” și a „purității”

Semnătura:
Răcoane Grigore

Urmare: Partidului, ei au cerut organizării județene
 Hfju a. P. C. R., ca toți membrii de partid din
 întreprinderi și activități, atât cei vechi cât și
 cei noi, să dea autobiografii scrise în care să
 scrie și adresele lor.

Deigur că activiștii au refuzat pe drept
 cuvânt să dea cum la o asemenea măsură
 justificată în condițiile de ordine ilegal-
 itate mai ales în perioada de război când
 țara noastră suferă din cauza războiului din partea
 figurantilor devenise din ce în ce mai cruntă.

Era clar că măsura stringerii auto-
 biografilor scrise în acel timp, nu putea fi
 decât numai o măsură cu un scop provocator
 în interesul figurantilor.

Fără cu ajutorul lui Ștefan Fictivă au
 acționat insistent de a amesteca în mână
 la toate legăturile și întâlnirile dintre acti-
 viști precum și întâlnirile cu activiștii care
 veneau din provincie. În tot timpul cereau
 datele și locurile întâlnirilor dintre activiștii
 din București și cu cei din provincie.

Deasupra cereau adresele tovarășilor sub
 pretextul controlului din partea lor a caselor
 comuniste, pentru a vedea din când în când
 dacă tovarășii sunt sănătoși.

Tovarășii noștri erau din ce în ce mai
 mulți urmăriți de figurantii.

Fără și Ștefan Fictivă și-au cerut insistent
 să-i aducă adresele tovarășilor Fint, Ana
 Toma, Răzvan Șerghiu, Alexu Augustin, etc.

Și-au cerut și adresa mea pe care nu le-am

Demnătura,
 Răzvan Ilcu

Urmare: dot-o ei le-am dat una jolnă. -

După ce au rupt legătura cu mine, Friz și Sărlu Victoria au terorizat-o pe Tr. Lita. Toată scuturarea mea tehnică, rădă răsună adresa mea. - În cartierul Lotroceni (de unde între timp mă mutasem fiind rănită ei) am fost insistent căutată de Siguranță. -

În felul acesta costau ei să prindă pe mărșile Siguranței și gestapoului, transiși de care ei vrăiau să scape pentru ași putea continua mai ușor activitatea în de distingere lărdului. -

Pentru ca ei să-și ocupe unele porțiuni în, orăneau toate bănelile și răspunderea asupra transișilor arestați și chiar asupra celor arestați, învinuindu-i de „lipsă de inspiraționalitate” și punând sub ocrot mator la ordinele de zi, excluderea în din lărd în loc de a mobiliza aparatul de lărd pentru soluția în din hotele Siguranței; și intrăgeau categoric de a se lua măsuri pentru soluția vieții transișilor care erau arestați și expuși a fi amendați la moarte. -

Când eu am luat unele măsuri pentru soluția vieții unor transiși arestați, cum a fost cazul cu Petru Shenghe, Transiși Rite, Constanta Crăciun, Ivona Ruduța și alții, am fost chemată de Friz care mi-a arătat o scrisoare a lui Köfler în care l scrijase că eu cole „linia” lărdului luând măsuri de soluția unor transiși arestați prețind că pun astfel în pericol întregul aparat al

Semnătură:
Răceanu Elena

Urmare: Comitetului Central.-

Friz s'a infuriat ~~la mine~~ și a tipot la mine
împreună cu Șerbu Hetrăia pentru ca să le
spun ce măsură am luat.-

Peste câteva zile când am oflat că la
proccesor torașoii mi au primit emblemată la
moarte, mi au chemot la ei unde Friz a
început să bată cu pumnul în masă spunând
că Hute, Comenta Crăciu și Franca Rudekko cum
de mi au fost emblemată la moarte, că aceasta
explică că au fi trădători și pe loc a început
să prăvătească excluderea în din partid.-

Friz s'a scăpat joto de mine, declarându-i
solemn lui Șerbu Hetrăia următoarele: „Înșfășit
a venit rânduș și la oștia”- Eu luând oțtudin
joto de această scăpare a lui Friz, a cōștot
să rōșcească obil scăparea sa, spunând:
„chiar dacă rămân numai doi membri în
partid, dar oșcia să fie cum trebuie”.-

Eu am spus atunci că nu mi dau emble-
matăntul la o așa politică de distingere
a cadrelor.- Friz a rōș ironic împreună
cu Șerbu Hetrăia iar după aceea a început
să se răștească la mine spunându-mi: „la
unna unni cine ești tu?... un ești membru
de drept în C.C.... Eu (Friz) sunt emfărmot
de Comintern iar pe tine eu te am oștras
în C.C. și tot eu te scot”- Deolțel mi am
a mai trăcut mult timp și a trăcut practic la
realizarea acestor curinte.-

Friz vorbea desori despre Kofler ca despre
„comunismul ideal” cōștōnd să-l prezinte ca

Semnătura,

Răzvan Elena

Urmare: "ideologul" partidului.-

Friz mi-a spus despre Kofler că: „de fapt Kofler trebuia să fie secretarul general al partidului dar Comitetul a avut ceva de obiectat la trusul lui din Germania”.- El pregătea terenul pentru străgerea lui Kofler în Comitetul Central al partidului, ceea ce a și propus, dar Tr. Barmleson și eu mine ne-am împotrivit fiind un element lunghez și foarte dubios.-

Kofler se ocupa în special de sectorul financiar al partidului, iar Friz îl lăsa foarte mult subliniind că din banii cei orun putem oricuma cu o înaintare munca partidului și că nu trebuie să facem economie.-

La întrebarea mea cu de unde provin acești bani așa de mult, mi-a răspuns că banii corei ore Kofler sunt donati, în special de la crești bogati care plecau în Palestina.- Dar în timp ce Friz, Kofler și Sirlu făceau foloseau acești bani pentru cumpărarea unor trăsori și mai stoli spu a demuni unelte la și făceau un cadavrot desmăit cu acești bani, mie mi-a interzis să mai pot dispune de banii partidului atunci când Friz, Kofler și Sirlu făceau și-au dat seama că eu foloseam acești bani pentru a ajuta o serie de trăsori pe care ei căutau să-i lipsescă de posibilitățile financiare necesare existenței și în special pentru asigurarea securității la personal.-

Activiștii creștiti din partid pe care ei voiau să-i distingă și să-i prindă pe mână

Semnătura.

Rădăuțu

Urmare: Siguranta, erau nevoiti sa mearga la intalniri fara sa poata folosi taxiuri pentru evitarea umarilor, deoarece erau timidi, luni intrugi fara bani. - Apa au procedat de exemplu cu toracii si fute, Răzvan Shenghin, Pavel Stefan, Răzvan Grigore, Alexu Augustin si alții. -

După ce am citit curînt cu curînt prezentul proces verbal de interogatori și am constatat că este întocmit în cele declarate de mine, îl susțin și semnez. -

Anchetator,
Lt. Iuj. de sic.

Procuror,
Col. Lăcău

Notar,
Răzvan Elena

Trinita

- 329 -

332

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

Martora ANA TOMA, născută la 9 Octombrie 1912 în orașul
Botogani, fiica lui IANCU și JEMI, cu ultimul domiciliu în Buc.
str. Grigore Mora Nr. 24

18 August 1953, București
Interog. a început la ora 18,00
" s'a terminat " 1,30

Intrebare

Când i-ați cunoscut pe FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA?

Răspuns

Pe FORIS l-am cunoscut cu câțiva ani înainte de izbucni-
rea războiului antisovietic când el era în murca de presă a Parti-
dului.

Pe KOFLER l-am cunoscut în 1941 când eu pierdusem legă-
tura cu Partidul în urma arestărilor din Aprilie 1941 și după un
scurt timp el a venit la o întâlnire ce o aveam fixată, după care
am avut legătură de muncă cu el pe linia organizației "Apărării".

Pe SARBU VICTORIA am cunoscut-o în 1940 când ea munea
în cadrul organizației "Apărării".

Intrebare

Ce cunoașteți Dvs. privitor la activitatea acestora din
timpul războiului?

Răspuns

În perioada războiului până la 4 Aprilie 1944 când
FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA au fost înlăturați din conducerea
Partidului, aceștia folosind posturile de conducere în care se
strecuraseră, au urmărit prin numeroase și permanente acțiuni, să
distrugă din interior Partidul Comunist Român, să provoace perma-
nente conflicte în interiorul Partidului pentru a dezorganiza
munca, să prea pe mâinile Siguranței cadrele de Partid cele mai
revoluționare și să saboteze îndeplinirea sarcinilor ce stăteau
în fața Partidului în lupta împotriva ocupației hitleriste, a dic-
taturii fasciste antonesciene și a războiului antisovietic. Astfel
că aceștia s'au dovedit din plin a fi unelte ale dușmanilor Parti-
dului și clasei muncitoare, agenți plătiți ai Siguranței antones-
s/A. TOMA

Intrebare

Arătați Dus, ce acțiuni concrete ale acestora cunoașteți prin care s'au dovedit ca dușmani și agenți ai Siguranței străcurai în conducerea Partidului.

Răspuns

La sfârșitul anului 1941 și începutul anului 1942 am avut cu KOFLER o serie de neînțelegeri pe diferite probleme, în special în legătură cu "hotărârea" pe care o luase cu FORIS de a dizolva Comitetul de Partid al organizației București.

KOFLER era legătura mea cu Partidul.

Eu eram atunci secretara Comitetului Central al organizației "Apărării".

Printre altele, KOFLER a căutat față de mine și discrediteze pe tov. CHISINEVSCHI care se afla atunci în închisoare, având ca scop să-mi surpe încrederea și de a slăbi sprijinul pe care organizația "Apărării" trebuia să-l dea tov. CHISINEVSCHI.

După alte câteva discuții contradictorii între mine și KOFLER, în Ianuarie sau Februarie 1942 KOFLER m'a anunțat că s'a hotărât să fiu scoasă din muncă și mi-a cerut să predau tov. MANOLE TUDORACHE toate legăturile dela "Apărare".

L-am dus după aceea pe KOFLER într-o casă din Cartierul Tei și i-am făcut legătură cu tov. MANOLE TUDORACHE.

După sistemul practicat și cu alți tovarăși, această suspendare a mea din muncă, a fost însoțită de un material de "motivare" a suspendării mele din muncă.

În acel material, FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA s'au folosit de unele lipsuri din munca mea pentru a țese o acuzare umflată cu calomnii și minciuni.

Era aceeași linie ca și împotriva altor activiști, având ca scop de a provoca conflicte și a ne îndepărta apoi din muncă.

La câțiva timp după ce am fost suspendată din muncă, în primăvara anului 1942 s'au produs o serie de arestări a tovarășilor dela "Apărare" printre care erau ELISABETA SENCUVICI și Dr. VAIDA STEFAN.

Imediat după ce au început arestările, eu am cerut să se stea de vorbă cu mine pentru a contribui la luarea de măsuri care să oprească posibilitatea întinderii arestărilor, deoarece după 2 ani de muncă în acel sector, eu cunoșteam bine oamenii și organizația.

Mi s'a comunicat din partea lui FORIS ca să aștept.

Am așteptat, arestările se țineau lanț și până la urmă nu mi s'a cerut nici un fel de concurs în urma cererii mele.

Era clar că FORIS, KOFLER și SARB VICTORIA nu aveau nici un interes să se pună piedici Siguranței pe care au lăsat-o în voie să distrugă organizația "Apărării" fără să i-a vreo măsură merită de a-i pune în imposibilitate să le între în mâinile lor activității organizației.

Pentru a acoperi cauzele adevărate ale acestor arestări, KOFLER, FORIS și SARB VICTORIA au mai adăugat la "cazul Marioara" (numele meu conspirativ) și faptul că munca "Apărării" ar fi fost prost organizată din punct de vedere conspirativ și că datorită acestei cauze s'au produs arestările dela "Apărare".

În perioada cât am lucrat ca instructor, ajutând pe tov. PARVULESCU în ținerea legăturilor cu Comitetul Central al U.T.C. și cu organizațiile din provincie, am văzut că la toate criticile ce se aduceau de tov. PARVULESCU sau de tov. VINTE asupra felului de organizare a muncii sau de folosirea unor oameni necorespunzători, FORIS, KOFLER și SARB VICTORIA veneau cu fel de fel de diversțiuni, începeau să creeze conflicte și discuții interminabile pentru a abate activul de Partid dela îndeplinirea sarcinilor. Acestea se petreceau în vara anului 1942.

În acel timp, Comitetul Central al U.T.C. a fost împins din partea lui FORIS și complicității lui, să ia legătură cu un anume PASCULESCU dela CFR. Acest PASCULESCU s'a dovedit ulterior că era un provocator plătit al Siguranței iar pe de altă parte a reeșit că FORIS știa de acesta că este suspect, dinainte de a-l pune în legătură cu Comitetul Central al U.T.C.

După aceea, eu și tov. PARVULESCU am fost ținuti multă vreme izolați fără muncă.

Abia în Ianuarie 1943 am fost chemată la o sedință într-o casă conspirativă din Parcul Floreasca denumită "Casa Croitoru".

Acolo se găseau FORIS, SARB VICTORIA, PAUL LUCHIAN și tov. NICHIFOR STERE.

După o discuție de 2 zile în jurul greșelilor mele, într-o atmosferă despre care eu am spus dela început că mă simt ca la Siguranță, FORIS și SARB VICTORIA au început să prelucrez cu mine o apreciere asupra cauzelor arestărilor dela U.T.C., crezând că prin presiunea din primele 2 zile au reușit să mă demoralizeze și să mă poată folosi ca unealtă pentru scopurile lor. Tinta urmărită de FORIS ajutat de SARB VICTORIA era să-i scoată vinovați de arestările dela U.T.C. pe tov. VINTE și tov. PARVULESCU, iar provocatorii arestărilor să fie scoși "basma curată".

Între timp au venit tov.C.AGIU și RANGHET la o ședință cu FORIS.

Nu cunosc ce s'a discutat, dar FORIS era foarte enervat și pornit după ședință.

În această pauză, SARBU VICTORIA s'a ocupat de mine ajungând printre altele să deșăimeze pe tov.GHEORGHIU DEJ și IOSIF CHISINEVSCHI care se găseau la închisoare, urmărind să scadă respectul și să sâdască neîncrederea față de acești tovarăși.

După plecarea tov.C.AGIU și RANGHET, FORIS și VICTORIA SARBU i-au deșăimat și pe acești tovarăși insistând mai ales în această atitudine împotriva tov.FARVULESCU, VINTE și CONSTANTA CRACIUN, căutând să arunce asupra acestora vina arestărilor dela U.T.C.

FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA, urmăreau să discrediteze tovarășii cinstiți, să sâpe încrederea în ei și să facă din mine o unealtă cu care să lovească în acești tovarăși.

A urmat apoi o ședință în casa "Croitoru" cu tovarășii dela "Apărare". Tov.MANOLE TUDORACHE și MARIA ILIESCU și am fost chemată și eu la această ședință.

Ședința a fost condusă de FORIS și SARBU VICTORIA! Atunci mi-am dat seama că după aproape 10 luni care trecuseră dela arestări, FORIS cu KOFLER și SARBU VICTORIA nu luaseră niciun fel de măsuri pentru refacerea organizației "Apărării". Cu acel prilej, FORIS a comunicat că eu voi munci ca instructor al "Apărării".

Mi s'a cerut să dau în scris o declarație autocritică pe care după ce am scris-o, am trimis-o prin SARBU VICTORIA.

Declarația mea fiind considerată de ei ca necorespunzătoare scopurilor lor, mi s'a comunicat că nu o pot lua în considerare și mi-au dat puncte după care să o scriu din nou.

SARBU VICTORIA mi-a adus aceste puncte în casa ilegală unde locuiam (casa din str.Dr.Iliescu).

Aceste puncte conțineau acuzații împotriva tov.FARVULESCU și VINTE și mă priveau mai puțin pe mine.

Am trimis în scris că nu pot da declarații împotriva convingerilor mele cerând să plec din casa conspirativă în care eram ținută și arătându-le că nu pot sta fără să lupt împotriva dușmanului în perioada războiului și că voi găsi posibilitatea să-mi fac datoria de comunist.

Am fost trimisă în muncă la "Apărare" unde înainte SARBU VICTORIA folosisese metode de a semăna neîncredere și discredita prin aceea că anunșase tovarășilor dela "Apărare" într'o ședință în casa lui VITEANU din str. Popa Soare în lipsa

././.

ss/A.TOM

mea, că eu neavând atitudine "justă" nu voi mai îndeplini sarcina ce le fusese comunicată. În acest fel, voiau să dezorganizeze și munca "Apărării" semănând neîncredere între tovarășii care trebuiau să puncească împreună.

Prin Februarie sau Martie 1943 am avut o ședință cu tov. MANOLE IUDORACHE și MARIA ILIESCU, cred și PETRE NAVODARU, ședință la care a venit SARBU VICTORIA.

La această ședință, SARBU VICTORIA a adus puncte în scris pentru o scrisoare circulară între tovarășii din închisori, ea fiind din partea Comitetului Central al "Apărării".

Era în perioada înaintării victorioase a Armatei Roșii și se punea problema pregătirii tovarășilor din închisori pentru cazul când războiul se va duce pe teritoriul nostru.

Tov. MANOLE IUDORACHE a redactat scrisoarea circulară după care am analizat-o împreună cu SABU VICTORIA într-o casă conspirativă din str. Barbu Lăutaru (casa tov. ANDRUHOV ELENA).

SARBU VICTORIA a luat apoi această scrisoare spre a fi văzută de "conducerea" Partidului (adică de FORIS). Ei au modificat redactarea acelei scrisori circulare adăugând un punct (nu-mi amintesc exact dacă era 7 sau 10) în care au pus problema unei evadări în masă.

După ce tovarășii din închisori au demascat aceasta ca o provocare, ce avea de scop să pregătească un mîcel împotriva tovarășilor, SARBU VICTORIA a încercat să dea vina pe tovarășii dela "Apărare" când în realitate ea cu FORIS și KOFLER introduseseră acel punct.

Când am avut însă după aceea o ședință a conducerii "Apărării" împreună cu SARBU VICTORIA, noi am protestat față de încercarea lor, diversionistă de a arunca vina asupra altora, la care SARBU VICTORIA nu a mai putut răspunde nimic fiind noi toți de față, astfel că de atunci au trecut complet și pentru totdeauna, sub tăcere provocarea ce o făcuseră.

O altă acțiune provocatoare și criminală a lor, a fost îndreptată direct împotriva tov. GHEORGHIU-DEJ în modul următor:

Am fost anunțată de tovarășii din Caransebeș că tov. GHEORGHIU-DEJ va fi va fi scos dăx Siguranță dela Caransebeș întrucât expira condamnarea.

Eu am aruncat pe SARBU VICTORIA, cerând instrucțiuni cum să organizăm eventual prin avocați scoaterea tov. GHEORGHIU DEJ din mâinile Siguranței.

SARBU VICTORIA mi-a răspuns după o zi la o întâlnire în casa VITEANU din str. Popa Soare, că organizația "Apărării" nu

./.

ss/A.TOMA

trebuie să se ocupe de această chestiune fiind prea importantă și că "conducerea" Partidului (respectiv FORIS) se va ocupa direct de aceasta pentru a se realiza acțiunea cât mai bine.

Tov. GHEORGHIU DEJ a fost ținut la Siguranță în București câteva zile, fără ca să se întreprindă nimic, fapt ce ar fi putut costa viața tov. GHEORGHIU DEJ ceea ce de fapt FORIS și complicități săi urmăreau.

Când tov. GHEORGHIU DEJ și ceilalți tovarăși din conducerea colectivului din închisoare i-au acuzat de această atitudine criminală, ei au încercat din nou să arunce vina asupra conducerii "Apărării", SARBU VICTORIA mințind cu nerușinarea caracteristică unui trădător, față de tov. MANOLE TUDORACHE, că ei nu ar fi știut de transportarea tov. GHEORGHIU DEJ dela Caransebeș la Siguranță.

Au personal fusesem aceea care o anunșasem din timp pe SARBU VICTORIA despre acest fapt și am arătat mai sus că ea în numele "conducerii" Partidului ne-a oprit să întreprindem ceva în acest sens.

O altă acțiune a lor asemănătoare, a fost aceea în legătură cu procesul lui PETRE GHEORGHE.

Când "Apărarea" a aflat că va avea loc acest proces, am discutat despre măsurile ce trebuia să le luăm pentru organizarea apărării lui în proces ca cel puțin să-i fie salvată viața.

SARBU VICTORIA mi-a spus la o întâlnire în casa "Croi-toru" că biroul juridic al "Apărării" nu trebuie să se ocupe de acest proces, că ei (FORIS și complicități lui) au luat măsuri și au trimis pe cineva la Ploești pentru organizarea apărării în proces a lui PETRE GHEORGHE.

PETRE GHEORGHE a fost condamnat la moarte și executat.

Ulterior, am aflat dela tovarăși că FORIS, SARBU VICTORIA și complicități lor, nu luaseră nici un fel de măsuri pentru organizarea apărării în proces a lui PETRE GHEORGHE fapt ce a costat viața acestuia și că însuși ei fuseseră aceia care îl predaseră pe PETRE GHEORGHE pe mâinile Siguranței.

Un alt fapt care dovedește poziția lui FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA de provocatori și agenți ai Siguranței, este următorul:

În 1941 după ce tovarășii ce se aflaseră închși la Doftana au fost mutați la Caransebeș, ne-au cerut un aparat de radio pentru a avea posibilitatea de a se informa permanent asupra evenimentelor politice din afară.

Noi am reușit să introducem în închisoare prin tov.

ELISABETA SENCOVICI acel aparat.

Acest lucru eu nu-l comunicasem conducerii Partidului deoarece a urmat o perioadă când din cauza arestărilor din Aprilie 1941 (arestarea tov. IOSIF CHISINEVSCHI) nu am putut avea legătura cu Partidul iar apoi uitasem că la timpul respectiv nu comunicasem faptul de mai sus.

În 1943 când am avut ședința cu FORIS și SARBU VICTORIA în casa "Croitoru", le-am vorbit printre altele despre acest lucru.

După eliberarea tovarășilor din închisori, am aflat că în 1943, tovarășii din închisoarea Caransebeș au fost preveniți de unii patrioți cinstiți care-i ajutau, că Siguranța va face percheziție acolo pentru a găsi un aparat de radio. Această percheziție s'a și făcut de către Siguranță.

În Septembrie 1943, am ridicat față de SARBU VICTORIA problema pachetelor mari și luxoase pe care le primea LILI WEIGEL la Văcărești.

LILI WEIGEL făcea greutăți mari colectivului de tovarăși din închisoarea Văcărești și ducea acolo o acțiune de spargere a unității colectivului.

Am aflat atunci dela SARBU VICTORIA, că aceste pachete care i se trimiteau dela cel mai scump magazin din București (Dragomir Niculescu), erau trimise din banii Partidului.

Ulterior am aflat că aceste pachete i le ducea chiar KOFLER personal la Văcărești.

Fiindcă m'am ridicat atunci împotriva acestor lucruri, arătând că prin aceasta îngreunăm munca tovarășilor din închisori, provocăm conflict în închisoare, pe când cu acești bani am putea trimite zece de colete colectivului, după scurtă vreme am fost scoasă din muncă sub pretext că voi fi trecută la altă muncă.

A urmat o altă perioadă în care am fost ținută fără muncă.

În Octombrie 1943 am aflat prin tehnici că sunt arestări la Apărare. Am cerut lui SARBU VICTORIA în scris să se discute cu mine măsurile ce trebuiesc luate pentru a fi împiedicată întinderea arestărilor.

SARBU VICTORIA mi-a răspuns că se ocupă ea personal de această situație. I-am cerut atunci să fie anunțați tovarășii din închisoarea Văcărești despre căderea casei unde venea omul trimis de ei cu corespondență. Mi-a răspuns că va vedea ce se poate face.

Tovarășii din închisoare nu au fost anunțați. Omul trimis se/A.TOMA

Omul trimis dela Văcărești a fost arestat și pe urma lui a căzut tov. MISA PETRUC. Această cădere a omului trimis de tovarășii dela Văcărești, putea să aibă urmări grave care să ducă chiar la asasinare a tovarășilor din închisoare. Ea ar fi putut fi oprită, dacă FORIS, SĂRBU VICTORIA și complicitii lor n'ar fi avut interesul s'o provoace și deaceea n'au luat nici o măsură.

Deasemeni și căderea din 1943 a Apărării care s'a întins aproape două luni de zile și a cuprins zece de activiști, simpatizanți și cotizanți, ar fi putut fi oprită prin măsuri corespunzătoare. FORIS, SĂRBU VICTORIA și complicitii lor au avut însă interesul să întindă căderea, să provoace panică și dezorganizare și deaceea activiștii erau zi după zi trimiși la întâlniri de SĂRBU VICTORIA ceea ce însemnau căderi sigure.

Ei au încercat să provoace și arestarea tov. PARVULESCU, după arestările dela Constanța. Deși știu că unul din cei arestați la Constanța, care avusese ședințe la București cu noi, a venit la București și a dat Siguranței una din casele în care fusese la ședință, ei au lăsat pe tov. PARVULESCU în casa altor tovarăși (familia WALTER în str. Toamnei) la care fusese ședință cu același om din Constanța.

Este drept că cel din Constanța nu cunoștea decât fosta lor adresă (str. Dr. Iliescu) și în timpul arestărilor această familie Walter locuia deacum în str. Toamnei, dar nu ar fi fost greu pentru Siguranță să dea de urma lor întrucât se mutaseră legal dela vechea la noua adresă.

Numai întâmplător am putut afla despre aceste arestări și că Siguranța mă identificase și mă căuta, astfel am putut să-l anunț și pe tov. PARVULESCU și să-l scot din casa aceea împreună cu materialul ilegal.

O altă acțiune a lor de a preda pe mâna Siguranței activul de Partid, a fost prin aceea că ei au cerut activiștilor autobiografii în care să indice numele adevărate și liste de activiști cu numele adevărate, pe sectoare de activitate (Partid, U.T.C., Apărare)

Majoritatea tovarășilor au calificat din primul moment acest lucru ca fiind o evidentă provocare deoarece era inadmisibil ca în condițiile de adâncă ilegalitate din timpul războiului să se circule cu astfel de liste, autobiografii și adrese.

Când am întrebat-o pe SĂRBU VICTORIA pentru ce cer ei astfel de material, a susținut că era necesar "pentru a se putea vedea dacă n'au pătruns provocatori în rândurile noastre".

Nu mult după aceea, astfel de material pe care ei au

./.

ss/A.TOMA

reuşit în parte să-l strângă, a intrat în mâinile Siguranţei³⁴¹ împreună cu arhiva Comitetului Central cu prilejul unei percheziţii în casa conspirativă unde se afla depozitat acel material.

Panica în care a intrat FORIS, după acuzaţiile ce i-au fost aduse după căderea arhivei Partidului şi reacţia activiştilor când au aflat despre cădere, a oprit această nouă acţiune de provocare, care avea de scop să dea pe mâna Siguranţei numele tuturor patrioţilor ce aveau legătură cu mişcarea noastră şi adresele tuturor activiştilor.

Din partea organizaţiei „Apărării” am fost sesizaţi că SRAER prin atitudinea lui în cadrul Biroului Juridic împiedică munca avocaţilor cinstiţi care lucrau în organizaţia Apărării Patriotice.

Am discutat aceasta cu SARBU VICTORIA şi am propus să convoc o şedinţă la care să discutăm cu cei din Biroul Juridic şi să demascăm atitudinea lui SRAER, procedând la înlocuirea lui.

SARBU VICTORIA a încercat să tergiverseze rezolvarea acestei situaţii şi sub o formă abilă să o evite, dar la insistenţele mele de a rezolva problema Biroului Juridic, a admis.

La acea şedinţă care a avut loc în casa tov. MANESCU, împreună cu tov. BUNACIU am demascat atitudinea lui SRAER.

Spre surprinderea noastră însă, el a luat o poziţie falsă autocritică, recunoscând intrigile lui şi declarând că se supune oricărei hotărâri.

Nu am înţeles atunci, cum SRAER, cu orgoliul său a putut fi determinat la o astfel de poziţie.

Ulterior mi-a fost clar că el fusese prevenit de hotărârea noastră de a-l scoate şi a luat această poziţie pentru a rămâne ca omul Siguranţei, în Biroul Juridic.

În Ianuarie - Februarie 1944, FORIS prin SARBU VICTORIA au încercat din nou să provoace un conflict împotriva tovarăşilor din închisori.

SARBU VICTORIA a venit în casa conspirativă din str. gral EADOVICI şi le-a dat tov. MANOLE TUDORACHE şi MARIA ILIESCU sarcina de a redacta o rezoluţie în numele „Apărării” aducând totodată şi punctele ce trebuiau să cuprindă rezoluţia.

Mie care locuiam în acea casă, mi s'a cerut să-i ajut. Mi se cerea prin unul din punctele aduse de SARBU VICTORIA să scriem că, conducerea tovarăşilor din închisori ar fi „fracţionistă”.

Desigur că noi nu am putut fi de acord cu o astfel

./. ss/A.TOMA

de provocare și în urma faptului că nu le-a reușit aceasta, în Martie 1944 SARBU VICTORIA a venit la o sedință în aceeași casă conspirativă cu o "hotărâre" prin care eu, tov. MANOLE TUDORACHE și MARIA ILIESCU eram suspendați din Partid.

Nu mult după aceea, la 4 Aprilie 1944, adevărații conducători ai Partidului în frunte cu tov. GHEORGHIU DEJ au reușit să răstoarne dela conducerea Partidului pe FORIS, KOFLER, SARBU VICTORIA și pe alți câțiva complici de ai lor, astfel că după aceea atât noi cât și alți o serie de tovarăși ce fuseseră suspendați sau excluși din Partid de către FORIS cu complicii lui, am fost repuși în muncă pentru ca să ne îndeplinim datoria de comuniști iar acea perioadă de mari lupte ce au început să fie duse de Partid cu un mai mare avânt pentru interesele poporului român care gemea sub jugul dictaturii fasciste antonesciene și a ocupației hitleriste.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces-verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez.

Martora

ss/A. TOMA

Anchetator

Lt. Maj. de Securitate

V. Văndătoru

Proces-Verbal de interogatoriu

~~_____~~ Martona Ana Toma, născută la 9 Octombrie
1912, în Orașul Botoșani, fiica lui Tancu și Jenei,
(Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
cu ultimul domiciliu în Buc. Str. Grigore Iona nr. 24 -

18 August 1953

Orașul București

Interogatoriul a început la ora 18 și min. 00

s'a terminat " " 1 " " 30

Întrebare: Când i-ai cunoscut se frate, Kofler și
pe sora lui Victoria?

Răspuns: Pe frate l-am cunoscut cu câțiva
ani înainte de izbucnirea războiului antisovi-
etic când el era în munca de presă a
Partidului. -

Pe Kofler l-am cunoscut în 1941 când eu
pierdusem legătura cu Partidul în urma
arestării din Aprilie 1941 și după un
scurt timp el a venit la o întâlnire ce
a fost fixată, după care am revăzut
legătura de muncă cu el pe linia
Organizației „Apărării”. -

Pe sora lui Victoria am cunoscut-o în
1940 când ea muncă în cadrul Orga-
nizației „Apărării”. -

Întrebare: Ce cunoașteți dvs. privind la
activitatea noastră din timpul războiului?

Îscălitura,

Moma

Urmare: Răspuns: În perioada războaielor până
la 4 Aprilie 1944, când Friso, Kofler și
sărbii Hectoria au fost întorși din
conducerea Partidului, oceaia folosind
puterile de conducere în care se streu-
raseră, au urmărit prin numeroase
și permanent activități să distingă din
interior Partidul Comunist Român, să
promove permanent implicite în interiorul
Partidului pentru a dezorganiza munca,
să judece pe mâinile figurantei cordule
de partid cele mai revoluționare și să
soloteze îndeplinirea sarcinilor ce stăteau
în fața Partidului în lupta împotriva
ocupatelor hitleriste ^{a puterii și a autorității} și a războaielor
antirsoietice. - Astfel că acesta s-au
dovădit din plin a fi unelele auzmăni
în Partidului și clase muncitoare, prezent
plătit și figurante antirsoietice. -

Intrebare: Ai oțoti Dor ce ocetimi concrete ale ocestria cunoasteti, prin care s'au dovedit ca susinomi si agenti ai liguranței stucuroti în conducerea Partidului?

Răspuns: La sfârșitul anului 1941 și începutul anului 1942 am avut cu Kofler o serie de discuții pe diferite probleme, în special în legătură cu "hotărârea" pe care o luase cu friz de a dizolva Comitetul de Partid al organizației București.

Kopler era legătura mea cu Partidul.
Eu eram atunci Secretara Comitetului
Central al Organizației „Apărării”.

Urmare: Printre altele, Kofler a căutat fața de mine să obsecunditeze pe Tr. Chiriacescu care se afla atunci în închisoare, având ca scop să-mi surpe încrederea și de a slăbi sprijinul pe care Organizația „Apărare” îl avea în fața Tr. Chiriacescu. -

După alte câteva obsecundări contradictorii între mine și Kofler, în Iunie sau Februarie 1942 Kofler mi-a omențat că s-a hotărât să fie scosă din muncă și mi-a cerut să predau Tr. Leonide Tudorache toate legăturile dela „Apărare”. -

La o săptămână după aceea pe Kofler într-o casă din Cartierul Tîi și i-am făcut legătură cu Tr. Leonide Tudorache. -

După sistemul practicat și cu alți torționari, această suspendare a mea din muncă, a fost însoțită de un material de „motivație” a suspendării mele din muncă. -

În acel material, înis, Kofler și torționarul său s-au folosit de unele lipsuri din munca mea pentru a țese o acuzare amplă cu colomni și minciuni. -

Era ocazie bună ca și împotriva altor activiști, având ca scop de a provoca conflicte și a ne îndepărta apoi din muncă. -

La cîeva timp după ce am fost suspendată din muncă, în primăvara anului 1942 s-au produs o serie de arestări a torționarilor dela „Apărare” printre care erau Elisabeta Ionescu și Dr. Faida Ștefan. -

Imediat după ce au început arestările,

Urmare: eu am cerut să se stea de vorbă cu mine pentru a contribui la luarea de măsuri care să oprească posibilitatea întinderii crustării, deoarece după 2 ani de muncă în acel sector, eu cunoașteam bine oamenii și organizația.-

Mi s'a comunicat din partea lui Friso ca să aștept.-

Am așteptat, crustările se țineau lent, și până la urmă mi s'a cerut încă un fel de efort în urma cererii mele.- Era clar că Friso, Kofler și Sărluș Hictoria nu aveau încă un interes să se pună picături figurantii pe care au lăsat-o în voce să obțină organizația „Apărători” fără să ia nicio măsură menită de a-i pune în imposibilitate să le intre în mâinile lui activiștii organizatori.-

Pentru a descoperi cauzele odoroase ale acestei crustări, Kofler, Friso și Sărluș Hictoria au mai edăugat la „cazul Lăncuș” (numele meu conspirativ) și faptul că munca „Apărători” ar fi fost purt organizată din punct de vedere conspirativ și că datorită acestei cauze s'au pierdut crustările dela „Apărători”.-

În perioada cât am lucrat ca instructor, ajutându-l pe Tr. Bărbulescu în trimina legăturilor cu Comitetul Central al M.T.C. și cu organizațiile din provincie, am răzut că la toate criticile ce se adrecau de Tr. Bărbulescu sau de Tr. Hictoria asupra felului de organizare a muncii sau de

Semnătura,
Noua

Urmare: Jolovina unui omeni necorespunzător, Frig, Kofler și Ștefan Fictoria veneau cu fel de fel de diversioni, începeau să creze conflicte și obiectiv interminabile pentru a abate atenția de la partid dela îndeplinirea sarcinilor. - Acestea se petureau în vara anului 1942. -

În acel timp, Comitetul Central al U.T.C. a fost împins din partea lui Frig și complicității lui, să îl legătună cu un omume Păsculescu dela C.F.R. - Acest Păsculescu s'a dovedit ulterior că era un provocator plătit al siguranței iar pe de altă parte a reușit să Frig stia de acesta că este suspect, dinaintea de a-l pune în legătună cu Comitetul Central al U.T.C. -

În acest fel a fost provocată arestarea grupului dela U.T.C. în frunte cu Tr. Bote. -

După aceea, eu și Tr. Păsculescu am fost trimiși multă vreme izolați fără muncă. -

Alina în toamara 1943 am fost chemată la o sedință într-o casă conspirativă din Percol Ilieșca denumită "Casa Cristine". -

Acolo se găseau Frig, Ștefan Fictoria, Pavel Lucian și Tr. Nicolai și Stere. -

După o discuție de 2 zile în jurul greselilor mele, într-o atmosferă desigur care eu am spus dela început că mă simt ca la siguranță, Frig și Ștefan Fictoria au început să vorbească cu mine o apucătură asupra cauzelor arestării dela U.T.C., crezând că prin prezenta

Urmare: din primele 2 zile au reusit să mă demoralizeze și să mă poartă jolosi ca unoltă pentru scopurile lor. - Tenta unimăntă de Fris, ajutat de sora lui Hictoria era să-i recită narrați de crustările dela U.T.C. pe Tr. Hinte și Tr. Părnulescu, iar provocat tris crustările să fie scrise „basma curată” -

Întru timp au venit Tr. C. Agie și Langhet, la o sedință cu Fris. -

Au cinsc a se discuta, dar Fris era foarte enervat și parit după sedință. -

În această pauză, sora lui Hictoria s-a ocupat de mine ajungând printre altele să defăimeze pe Tr. Gheorghe Șij și Trif Chișinverschi care se găseau la închisoare, urmărind să readă respectul și să sădiescă neîncrederea față de acesti țărâși. -

După plecarea Tr. C. Agie și Langhet, Fris și Hictoria sora i-au defăimat și pe acesti țărâși insistând mai ales în această oțitudine împotriva Tr. Părnulescu, Hinte și Constanta Crăciun, cōtând să ommence asupra acestora nua crustările dela U.T.C. -

Fris, Kofler și sora lui Hictoria, urmăreau să discuboliteze țărâșii const. și, să sape încrederea în ei și să facă din mine o unoltă cu care să lvească în acesti țărâși. -

A urmat apoi o sedință în casa „emitni” cu Țărâșii dela „Apărare”: Tr. Ionole Tudrochi și Maria Hiesu și am fost chemați și eu la această sedință. -

Urmare: Sedinta a fost condusa de Friso si
 Sorbu Fictria. - Atunci mi-au dat seama
 ca dupa aproape 10 luni care trecusera de la
 constati, Friso cu Kopler si Sorbu Fictria mi
 luasera unuun fel de masuri pentru
 refacerea organizatiei "Apărării". - Cu
 secol zilej, Friso a comunicat ca eu voi
 munci ca instructor al "Apărării". -

Mi sa cerut sa dau in scris o
 declaratie autocritica pe care dupa ce
 am scris-o, am trimis-o prin Sorbu
 Fictria. -

Declaratia mea fiind considerata de ei
 ca merces puzatoare scapabila lor, mi sa
 comunicat ca nu o pot lua in considerare
 si mi-au dat puncte dupa care sa o scriu
 din nou. -

Sorbu Fictria mi-a adus aceste puncte
 in casa ilegală unde locuiesc (casa din
 Str. Dr. Hiesu). -

Aceste puncte contineau cerzoti impotriva
 Tr. Vornulescu si Fante si ma prineau mai
 putin pe mine. -

Am trimis in scris ca nu pot da
 declaratii impotriva convingerilor
 mele citind sa plec din casa emigra-
 tiva in care eram tinuta si aratandu-le
 ca nu pot sta fura sa lupt impotriva
 dusmanului in perioada razboiului si
 ca voi gasi posibilitatea sa-mi fac doctria
 de comunista. -

Am fost trimisa in muncă la "Apărare"

Semnătura.

Măne

Urmare: unde înainte Sărbu Victoria folovise metode de a semăna neîncredere și discreditate prin aceea că amintase tovarășilor din „Apărări” într-o sedință în casa lui Hiteanu din Str. Popa Soare în lipsa mea, că eu neavând altă tudenă „justă” nu voi mai îndeplini sarcina ce le fusese comunicată.

În acest fel, voiau să dezgusteze și marea „Apărări” semănând neîncredere între tovarășii care trebuiau să muncească împreună.

Prin Februarie sau Martie 1943 am avut o sedință cu Tr. Manole Tudroache și Maria Hiescu, undă și Petre Năvodaru, sedință la care a sosit Sărbu Victoria.

La această sedință, Sărbu Victoria a adus puncte în scris pentru o scrisoare circulară către tovarășii din închisori, ca fiind din partea Comitetului Central al „Apărări”.

Era în perioada înaintării victorioase a Armatei Roșii și se punea problema pregătirii tovarășilor din închisori pentru copul când războiul se va duce pe teritoriul nostru.

Tr. Manole Tudroache a redactat scrisoarea circulară după care am amolizat-o împreună cu Sărbu Victoria într-o casă camuflată din Str. Barbu Lăstareu (Casa Tr. Andreușor Elena).

Sărbu Victoria a luat apoi ocazia scrisoare spre a fi răzbită de „conducerea” Partidului.

Semnătura

Doicu

Urmare: (odice de Fris). - Ei au modificat redac-
toria celei scrisori circulare adăugând
un punct (nu-mi amintesc exact dacă era
7 sau 10) în care au pus problema unei
evadări în masă. -

După ce torarșii din închisoari au
demascoscat aceasta ca o provocare, ce
ora de seap să pregătescă un mîșel
impotrivă torarșilor, Sôrbru Fictria a
îmbricat să dea vina pe torarșii dela
„Apörön” cînd în realitate ea cu Fris și
Köfler introduseseră seel punct. -

Cînd am avut însă oșupă aceea o
sedință a emboluceri „Apörön” împreună
cu Sôrbru Fictria, noi am protestat față
de înmărcarea la diversionistă de a
arunca vina asupra altora, la care
Sôrbru Fictria nu a mai putut răspunde
nimic fiindu-i miștat de față, astfel că
de atunci au trecut cu pînă și putine
torarșii, sub tocere provocarea de o
focșură. -

O altă acțiune provocare și criminală
a la, a fost îndrăptată direct împotrivă
Tor. Sörbgru de J. în modul următor:

Am fost anunțată de torarșii olie
Caransels că Tor. Sörbgru de J. va fi
ser de Sörbgru de J. dela Caransels,
introducînd expira emboluceri. -

Eu am anunțat pe Sôrbru Fictria,
cîndul instrucțiuni am să organizez
eventual prin avocați, scutirea Tor.

Semnătura.

Moore

Urmare: Shenghlin Sej din motivele sigurantii:-
 Sărbu Hietria mi-a răspuns după o
 zi la o întâlnire în casa Hietome din
 Str. Popa Soare, că organizarea „Apărării”
 nu trebuie să se ocupe de această chestiune
 fiind prea importantă și că „emducerea”
 partidului (respectiv Fris) se va ocupa
 direct de această problemă a se realiza
 acțiunea cât mai bine. -

Tr. Shenghlin Sej a fost trimis la Siguranță
 în București câteva zile, fără ca să se întreprindă
 nimic fapt ceoce ar fi putut crea vigoa Tr.
 Shenghlin Sej ceoce de fapt Fris și empușării
 săi umărului. -

Când Tr. Shenghlin Sej și ceilalți toronși
 din emducerea colectivului din închisoare
 i-au ocupat de această atitudine criminală,
 ei au încercat din nou să pună vîna
 asupra emducerii „Apărării”, Sărbu Hietria
 mintîndu-l cu nemăsurarea caracteristică unui
 trădător, fapt de Tr. Iosule Tudnoche, că ei
 nu ar fi știut de transportarea Tr. Shenghlin
 Sej de la Comandă la Siguranță. -

Cu personal jenseim ceea cece o amintăsem
 din timp pe Sărbu Hietria după acest fapt
 și am arătat mai sus că ea în numele
 „emducerii” partidului se-a oprit să întreprin-
 dum ceva în acest sens. -

O altă acțiune a în examinătoare, a
 fost ceea în legătură cu procesul lui
 Petru Shenghlin. -

Când „Apărarea” a oplot că va avea loc

Semnătura,

Valeriu

Urmare: acest proces, am discutat despre măsurile ce trebuia să le luăm pentru organizarea apărării lui în proces ea cel puțin să-i fie soluțată viața.-

Sorin Hictoria mi-a spus la vîntoluire în casa "croitor" că biroul juridic al "Apărării" nu trebuie să se ocupe de acest proces, că ei (Fris și complicitii lui) au luat măsuri și au trimis pe cineva la Ploiești pentru organizarea apărării în proces a lui Petru Shenghe.-

Petru Shenghe a fost condamnat la moarte și executat.-

Ultimea, am oțelot dela Trăisoi: că Fris, Sorin Hictoria și complicitii lui, nu luaseră nici un fel de măsuri pentru organizarea apărării în proces a lui Petru Shenghe fapt ce a costat viața acestuia și că însuși ei fuseseră ocia care îl produsese pe Petru Shenghe pe măsurile figurantei.-

Un alt fapt care dădește poziția lui Fris, Kofler și Sorin Hictoria de provocatori și agenți ai figurantei, este următorul:

În 1941 după ce trăsorii ce se aflaseră închiși la Doftana au fost mutați la Caransees, ne-au cînt un aparat de radio pentru a avea posibilitatea de a se informa permanent asupra evenimentelor politice din afară.-

Noi am reușit să introducem în închisoare prin Tr. Elisabeta Sencovici acel aparat.-

Acest lucru eu mi l amuzasem conducerei Partidului deoarece ea umot o perioadă cînd

Urmare: din cauza crutoarelor din Aprilie 1941 (autorea
 nr. 1007 Chioinverschi) nu am putut avea legătura
 cu Partidul iar apoi uitasem că la timpul respectiv
 nu comunicasem faptul de mai sus. -

În 1943 când am avut oclinta în Frio
 și Sărlu Fictia în casa „Cristu”, le-am arătat
 printre altele despre acest lucru. -

După elibărarea țării din înclisori,
 am oflat că în 1943, țărășii din înclisura
 Caranseleș au fost preveniți de unii patriști
 cinstiți care i ajutau, că figuranta va face
 preluizile oclo pentru a găsi un aparat
 de radio. - Aceasta preluizile s'a și făcut
 de către figuranta. -

În Septembrie 1943, am ridicat țoț de
 Sărlu Fictia problema pochetelr mari și
 luoase pe care le primise Lili Weigl la țoț-
 nști. -

Lili Weigl țocea guntăți mari colectivului
 de țoarășe din înclisura țoțnști și
 ducea oclo o ocloare de spargu a unității
 colectivului. -

Am oflat atunci de la Sărlu Fictia, că
 oclo pochetle care i se trimiteau de la cel
 mai scump magazin din București (Magazin
 Nicolae), erau trimise din țoim Partidului. -

Ulterior am oflat că oclo pochetle i le
 ducea chiar Kofler personal la țoțnști. -

Fiindcă m'am ridicat atunci împotriva
 ocloțr luoim, caritând că prin aceasta inge-
 unăm munca țoarășilor din înclisori, proriem
 conflict în înclisore, pe când cu ocloțr țoim

Urmare: am putea trimite zeci de colete colectivelui, după scurte vreme am fost scusați din muncă sub pretext că voi fi trecuți la altă muncă. -

A venit o altă perioadă în care am fost luate fără muncă. -

În Octombrie 1943 am oșfest prin tehnici care sunt arestați la Spărau. - Am avut lui Ștefan Fictoria în sens să se discute cu mine măsurile ce trebuiesc luate pentru a fi împiedicată intrarea arestaților. -

Ștefan Fictoria mi-a răspuns că se ocupă ea personal de această situație. - Tot atunci să fie anunțat transferul din închisoarea Focșeni după căderea casei unde renea omul trimis de ei cu răspundere. - Mi-a răspuns că va vedea ce se poate face. -

Transferul din închisoare nu au fost anunțat. - Omul trimis dela Focșeni a fost arestat și pe urma lui a căzut Tr. Luiza Petre. - Această cădere a omului trimis de transferul dela Focșeni, putea să aibă urmări grave care să ducă chiar la arestare a transferului din închisoare. - Ca să fi putut fi apărut, deci Fric, Ștefan Fictoria și complicități în a fi avut intenșul să provoace și deosebi n-au luat nici o măsură. -

Deasemenea și căderea din 1943 a Spărau care s'a întins aproape două luni de zile și a cuprins zeci de activități, simptome, și cotizonți, ar fi putut fi apărut prin măsură responsabilă. - Fric, Ștefan Fictoria și complicități în a fi avut intenșul să intensifice căderea,

Semnătura.
Molles

Urmare: să provoace panica și dezorganizare și deocare activiștii erau și după și trimisi la întolbură de forțele fictive ceea ce însemnau căderi sigure.

Ei au încercat să provoace și anstarea în Bănelescu, după onstările dela Căstăntă.

Deși știau că unul din cei anstăți la Căstăntă, care onsesse sedințe la Bănelescu cu noi, a venit la Bănelescu și a dat figurantei una din casele în care fusese la sedințe, ei au lăsat pe Tr. Bănelescu în casa altă țărănișă (familia Wolter în Str. Trombei) la care fusese sedințe cu oclăși om din Căstăntă.

Ești după că cel din Căstăntă nu cunoștea decât fosta în odrușă (Str. în. Flescu) și în timpul onstărilor veeastă familie Wolter locuia deocum în Str. Trombei, dar nu or fi fost greu pentru figurante să dea de urma la într'ucit se mutasem legol dela rechea la noua adresă.

Nu mai întâmplătr om potut ofla depe aceste onstări și că figurante mă identifiore și mă cōsta, astfel om potut să-l omint și pe Tr. Bănelescu și să-l scot din casa aceea împreună cu materialul ilegal.

O altă activue a tr de a puda pe mōna figurantei activul de partid, a fost prin ceea că ei au ceut activiștila autobiografii în care să indice numele adeverate, și listă de activiști cu numele adeverate, pe sectoare de activitate (Partid, U.I.C., Apionu).

Majoritatea țărănișă au colificat din primul

Urmare: moment ocest luem ca fiind o evidenta
procurare deoince era inadunioibil ca in
conditiunile de odinea ilegalitati din timpul
războiului să se circule cu astfel de liste,
autobiografii și aduse. -

Cănel am intrat o pe Sărbu Fictria pentru
ce eu ei astfel de material, a sustinut
că era necesar „pentru a se putea vedea
dacă vom putea provoca în războiul
noastre”. -

Nu mult după aceea, astfel de material
pe care ei au reușit în parte să-l strângă,
a intrat în mâinile figurantii singurii
cu arhiva Comitetului Central cu prilejul
unei percheziții în casa emigrativă unde
se afla depozitat acel material. -

Ionica în care a intrat Fictria, după
acuzările ce i-au fost aduse după
cădrea arhivii Patribului, și reacția
activistă la cănel au aplecat asupra cădrei
a apărut această nouă acțiune de procurare,
care era de scop să dea pe mână
figuranței numele tuturor patrioților ce
erau legați cu mișcarea noastră și
adusele tuturor activiștilor. -

Din partea Organizației „Apărării” am
fost schizota cu Sărbu prin călătoria
lui în cadrul Biroului Junior implicat
munca activă în comitet, care luau
în Organizația Apărării Patrioțice. -

Am discutat aceasta cu Sărbu Fictria
și am propus să emite o petiție la care

Semnătura.
Mădăra

Urmare: să discutăm cu cei din Biroul juridic și să demascăm atitudinea lui Snor, procedând la înlocuirea lui. -

Și lui Ficșia a încercat să sugereze rezolvarea acestei situații și sub o formă obiectivă să o erite, dar la insistențele mele de a rezolva problema Biroului juridic, a cedat. -

La ocaz pedinte cum a avut loc în casa Tr. Lăurescu, împreună cu Tr. Buncău am demascat atitudinea lui Snor. -

Într-o surprindere noastră însă, el a luat o poziție falsă autocritică, recunoscând înșirările lui și declarând că se supune oricărei hotărâri. -

Nu am înțeles atunci, cum Snor, cu regulile sale a putut fi determinat la o astfel de poziție. -

Ultimele mi-a fost clar că el fusese purtat de hotărârea noastră de a-l scuti și a luat această poziție pentru a rămâne ca omul sigură, în Biroul juridic. -

În Ianuarie - Februarie 1944, Tris prin Ștefan Ficșia au încercat din nou să provoace un conflict împotriva tranșării din închisori. -

Ștefan Ficșia a venit în casa emigranților din Str. Grăd. Rodonici și le-a dat Tr. Ionel Tudorache și Maria Fiescu sarcina de a redacta o rezoluție în numele „Apărătorii” aducând tot odată și punctele ce trebuiau să cuprindă rezoluția. -

Semnătura,

Măceș

Urmare:

Alte conlocuiri în acea casă, mi s-a cerut să-i ajut. Mi se cerea prin unul din punctele aduse de liderul Hectria să scriem că, emularea teroriștilor din închisori ar fi „proletariști”. -

Desigur că noi nu am putut fi de acord cu o astfel de provocare și în urma faptului că nu l-am reușit aceasta, în martie 1944 liderul Hectria a venit la o sedință în aceeași casă conspirativă cu o „hotărâre” prin care eu, Tr. Monde Tuelroche și Maria Riscu eram suspendați din partid. -

Nu mult după aceea, la 4 aprilie 1944, ordinele emise de conducători ai partidului în jurite cu Tr. Shenghlin Dej au reușit să răstoarne de la emularea partidului pe Foris, Koflu, liderul Hectria și pe alți câțiva membri de ai lui, astfel că după aceea atât noi cât și alți o serie de teroriști ce fusese suspendați sau excluși din partid de către Foris cu complicității lui, am fost repuși în muncă pentru că să ne îndeplinim datoria de comunisti în acea perioadă de mari lupte ce au început să fie duse ^(de partid) cu un mai mare avânt pentru interesele poporului român cu gema sub jugul dictaturii fasciste autocrice și a ocupării hitleriste. -

După ce am citit curînt cu curînt prezentul proces verbal de interogatori și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine, îl sustin și semnez. -

Anchetator,

Dr. Ștef. deșuș
Ștef. deșuș

Martori,

Semnatura:

Atoma

- 349 -

352

C.N.S.A.S.

FACE 101

DOSAR Nr. _____

Yvanca Rudenco

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR
=====

Martorul RACEANU GRIGORE, născut la 3 Oct. 1906 în com. Cojocna, Reg. Cluj, fiul lui IOAN și PARASCHIVA, de profesie ajutor mecanic, actualmente funcționar la Asigurările Sociale de Stat, dom. în Buc. str. Herăstrău Nr. 15.

25 Aprilie 1953, București

Interog. a început la ora 8,30

" s'a terminat " 14,10

Intrebare

Când și în ce împrejurări ați luat legătură cu conducerea Partidului?

Răspuns

În Martie 1942 am fost adus la București pentru muncă politică de Partid din dispoziția Comitetului Central al PCR.

După ce am sosit, am fost introdus într-o casă conspirativă urmând ca în scurt timp să fiu încadrat în muncă după ce în prealabil voi fi pus în legătură cu unul din membrii secretariatului pentru pregătire și instrucțiuni.

Abia după o lună de zile am fost introdus în casa conspirativă "Redlingher" situată în apropiere de Calea Dorobanților și pus în legătură cu FORIS STEFAN care era secretarul general al Partidului și care se afla în acea casă conspirativă.

Intrebare

Ce îndrumări v'a dat FORIS STEFAN în vederea activității Dvs. ulterioară?

Răspuns

Pentru pregătirea mea în vederea muncii politice de Partid, FORIS STEFAN mi-a expus o serie de probleme teoretice din știința marxist-leninistă.

În cursul instructajelor ce mi le-a făcut, el cădea să apară față de mine ca un teoretician al Partidului și de asemenea se prelua față de mine, de calitatea sa de secretar general al Partidului și de reprezentant al Internaționalei Comuniste în România, mai ales atunci când nu cădeam de acord cu el asupra soluțiilor practice de aplicare în țara noastră

./.

ss/RACEANU

a teoriilor pe care mi le expunea.

Astfel, când FORIS mi-a arătat care este situația organizațiilor de Partid din Capitală și activitatea lor, am constatat că sunt atât de slabe și de destrămate încât erau puse în imposibilitate de a întreprinde vreo acțiune. Mare parte din legăturile ce trebuia să le primesc, erau elemente provenite din rândul burgheziei a căror activitate consta mai mult din întâlniri și discuții pe stradă.

Față de această situație, eu am propus ca fiind necesar să ne îndreptăm atenția și activitatea mai mult spre muncitorii din fabrici decât spre burghezie și mica burghezie, cerându-i să-mi permită de a lua legături cu o serie de muncitori dela CFR și Malaxa pe care îi cunoscteam.

El s'a opus la aceasta și mi-a interzis cu desăvârșite să iau aceste legături.

În această privință, mi-a dat dispoziții categorice ca să lucrez numai prin SARBU VICTORIA, PETREA NICOLAE și alții pe care îi va indica el, sub pretextul conspirativității și a securității organelor superioare de partid.

În discuțiile ce le-am avut cu FORIS, el mi-a vorbit extrem de elogios despre KOFLER, prezentându-l ca un mare teoretician al Partidului și un element de desăvârșită încredere.

Pe aceeași linie mi-a vorbit și de SARBU VICTORIA și PETREA NICOLAE arătând că sunt elemente încercate, temeinic verificate și de o încredere desăvârșită.

În general, FORIS căuta să mă convingă că el și KOFLER prin pregătirea lor superioară, conduc Partidul cu pricepere pe linia justă și că deci trebuie să li se acorde încredere nelimitată în tot ce hotărăsc și trasează ca sarcini ei doi.

Mai târziu am înțeles că prin aceasta el urmărea să mă transforme într'un om devotat personal lui și KOFLER și într'o unealtă docilă a lor în aplicarea liniei trădătoare pe care o trasau.

Discutând cu FORIS despre problema organizării de acțiuni diversioniste și lupte de partizani la noi în țară, el s'a prezentat în teorie ca un revoluționar hotărât și dărz.

Când a fost însă vorba de a se trece dela teorie la fapte și când eu i-am propus ca o parte din membrii de partid să fie destinați pentru organizarea detașamentelor de partizani, FORIS a sărit ca ars și mi-a adus acuzații că am intenții de lichidare a Partidului spunând textual: "Nu-i destul că dușmanul de clasă dă lovituri mortale Partidului, mai vrei să lichidezi Partidul și pe calea aceasta? Acțiunile de

partizani se vor naște din activitatea totală a Partidului și influența sa crescând în masă".

În discuțiile pe care le-am avut cu FORIS privitor la necesitatea încheierii frontului național antifascist și în special a organizării luptei active împotriva războiului criminal al lui ANTONESCU, el m'a învinuit că eu aș fi împotriva liniei Partidului.

La întrebarea mea dacă Comitetul Central este de acord cu linia și metodele de muncă expuse de el, FORIS s'a înfuriat peste măsură și a bătut cu pumnul în masă spunând "Care CC? Aici eu sunt reprezentantul Cominternului, eu reprezint CC".

Când l-am întrebat în același sens despre cei din închisori și despre punctul lor de vedere, FORIS s'a înfuriat și mai rău exprimându-și poziția sa potrivnică și sentimentele sale ostile față de aceștia.

Din toate acestea eu am dedus că FORIS îi privea pe cei din închisori nu ca pe niște tovarăși care, ^{nu} au un cuvânt de spus în treburile Partidului, ci ca pe niște indivizi care ar trebui înlăturați din cale.

În urma tuturor acestor discuții pe care le-am avut cu el, eu am rămas cu impresia că FORIS nu este un om curat la suflet și că este mai mult decât suspect.

În cursul activității pe care am desfășurat-o apoi în cadrul biroului Comitetului Județean Ilfov, impresiile mele inițiale au devenit convingeri.

Mi-am dat seama că linia pe care FORIS mi-o trasase mie, el împreună cu SARBU VICTORIA și KOFLER caută să o impună în toate organizațiile Partidului pentru ca în fond să nu se desfășoare nici o activitate concretă și ca totul să se reducă la vorbărie goală.

Mai mult, mi-am dat seama că FORIS cu ajutorul lui KOFLER și SARBU VICTORIA, duc o luptă subterană pentru dezorganizarea Partidului și nimicirea cadrelor devotate cauzei Partidului.

Întrebare

Ce metode foloseau FORIS, KOFLER și VICTORIA SARBU pentru dezorganizarea Partidului și pentru nimicirea cadrelor devotate cauzei Partidului?

Răspuns

Știu că în aparență FORIS se manifesta ca un teo-

retician marxist de necombătut folosind tot felul de fraze revoluționare, însă în realitate și în mod practic el se împotriva permanent atunci când era vorba de a se întreprinde ureo acțiune concretă. Pe de altă parte, ori și unde se înjgheba o celulă de Partid sau un grup de patrioți care ar fi fost în stare să înceapă o acțiune revoluționară, acestea erau lichidate prin provocarea organizată a căderilor și prin arestarea sau chiar nimicirea tovarșilor.

Pe acei tovarăși care prin vigilența lor personală reușeau să se sustragă urmăririlor Siguranței, FORIS, KOPLER și SARB VICTORIA îi preda direct în mâna Siguranței cu toate datele necesare ca să poată fi arestați.

Așa s'a întâmplat de exemplu cu PETRE GHEORGHE, cu tov. ANTON EMILIAN și grupa sa de la CFR și cu grupul în frunte cu tov. VINTE.

FORIS, KOPLER, SARB VICTORIA și alți câțiva pe care-i plasase în posturi de conducere în Partid cum de exemplu era PETRE NICOLAE, căutau să șteargă urmele trădării ce ducea spre ei, să îndrepte în altă parte firele provocărilor ce duceau la căderi și arestări, și să prezinte întotdeauna aceste căderi ca fiind opera altora.

Așa a fost de exemplu cu căderea grupului de patrioți în frunte cu PANETH care au fost arestați și executați aruncând propria lor trădare asupra altora.

Stiu deasemenea chiar din propria mea experiență, că FORIS, KOPLER și SARB VICTORIA provocau conflicte și-i înlăturau din funcțiile de răspundere pe toți acei care ridicau glasul împotriva politicii lor trădătoare.

În acest scop, ei căutau să-i compromită pe acești tovarăși în fața membrilor de partid și simpatizanți, prezentându-i în diverse materiale de Partid ca "dușmani, fracționiști și agenți ai fascismului".

Așa au procedat mai înainte cu PETRE GHEORGHE care conducea organizația județeană Ilfov, apoi cu mine, cu tovarășa mea, cu tov. ALEXE și alți tovarăși care luaseră atitudine împotriva liniei și acțiunilor lor trădătoare.

Vreau să mai completez la cele arătate până aici, încă două elemente care caracterizează politica lor trădătoare și strânsa lor legătură cu Siguranța în vederea provocărilor și arestărilor ce le-am arătat.

Pe când mă aflu în mod în muncă la Timișoara în anul 1941 imediat după izbucnirea războiului antisovietic,

./.

ss/RACEANU

FORIS a trimis un delegat special pe linie organizatorică la Timișoara - așa cum a procedat pentru toate organizațiile de Partid din țară - cu sarcina de a strânge autobiografiile tuturor membrilor de Partid precum și toate datele persoanelor cu adresele și locul de muncă.

Era clar că aceste date le serveau pentru a putea preda cadrele de Partid din întreaga țară pe mâinile Siguranței și Gestapoului.

Această acțiune a lor de a procura datele personale adresele legale și ilegale și locurile de muncă ale membrilor de Partid în primul rând nu era cu nimic justificată și contrară tuturor legilor conspirativității și securității personale ale membrilor de Partid.

Tot în această perioadă, ei au trasat linia ca membrii de Partid care vor primi ordine de chemare pentru front, să se prezinte la unități.

Aceasta nu era altceva decât o măsură directă a lor de a dezorganiza și distruge Partidul tocmai în acele momente grele când se impunea mai mult ca oricând strângerea rândurilor tuturor comuniștilor pentru o luptă organizată împotriva războiului fascist.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces-verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmit cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu nesilit de nimeni.

Anchetator

Lt. Maj. de Securitate

V. Vânătoru

Martor

ss/RACEANU

Procuror,
col. ARDELEANU

Proces-Verbal de interogator

 Martinel Lăcescu Sîghe, născut la 3 Oct. 1906
 în Com. Căpâna, Reg. Cluj, fiul lui Ioan și Paraschiva,
 (Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
 de profesie ajustor mecanic, actualmente funcționar la
 Birourile Sociale de Stat, dom. în Buc. Str. Hristea 1211.-

25 Aprilie 1953

Orașul București

Interogatoriul a început la ora 8 și 30 min.
 „ s'a terminat la „ 14 și 10 „

Intrebare: Când și în ce împrejurări ați fost legătură
 cu conducerea Partidului?

Răspuns: În martie 1942 am fost adus la București
 pentru muncă politică de partid din dispoziția
 Comitetului Central al P.C.R. -

După ce am sosit, am fost introdus într-o
 casă conspirativă urmând ca în scurt timp
 să fim încadrați în muncă după ce în probabil
 vom fi pus în legătură cu unul din membrii
 secretariatului pentru pregătire și instrucție.

Alina după o lună de zile am fost introdus
 în casa conspirativă „Redinghau” situată în
 apropiere de Colea Doberesti la și pus în legă-
 tură cu Fris. Ștefan care era secretarul general
 al Partidului și care se afla în casa noastră
 conspirativă.

Intrebare: Ce îndrumări vă a dat Fris.
 Ștefan în vederea activității dvs. ulterioare?

Semnătura,

Urmare: Răspuns: Pentru pregătirea mea în vederea
muncii politice de partid, Friso, Stefan mi-a expus
o serie de probleme teoretice din știința marxist-
leninistă.

În cursul instrucției mele mi le-a fost, el
cînta să apară față de mine ca un teoretician
al partidului și deosebit de mare se purta față
de mine, de calitatea sa de secretar general
al partidului și de reprezentant al Internaționalii
Comuniste în România, mai ales atunci cînd
mi cădeam de acruș cu el asupra soluțiilor
practice de aplicare în țara noastră a teoriilor
pe care mi le expunea.

De asemenea, cînd Friso mi-a arătat care este situația
organizației de partid din Capitală și activitatea
sa, am constatat că sunt o serie de slăbici și de
destinătate întrucît erau puse în imposibilitate
de a îndeplini noile activități. - Unele părți din
legăturile ce trebuia să le primim, erau elemente
provenite din rîndul burgheziei a căror activitate
era mai mult din întîlniri și discuții pe
stradă.

Fată de această situație, eu am propus ca fiind
necesar să ne îndreptăm atenția și activitatea
mai mult spre muncitorii din țările decît spre
burghezie și mică burghezie, cerîndu-i să-mi
permite să a lua legături cu o serie de muncii-
tori de la C.F.R. și să-laxa pe care îi cunoșteam.

El s'a opus la aceasta și mi-a interzis
cu desăvîrșire să iau aceste legături.

În această privință, mi-a fost dispoziția

Semnătura,

Urmare: categorice ca să lucrez numai prin
Sărbu Fictria, Petrea Nicolae și alții pe
care și va indica el, sub pretextul conspira-
țiilor țării și a securității organelor superioare
de Partid. -

În discuțiile ce le-am avut cu Fmz, el
mi-a vorbit extrem de elogiis despre Kofler
prezentându-l ca un mare teoretician al
Partidului și un element de desăvârșită
încredere. -

Pe occasion linie mi-a vorbit și de Sărbu
Fictria și Petrea Nicolae arătând că sunt
elemente încercate, temeinic verificate și
de o încredere desăvârșită. -

În general, Fmz căuta să mă convingă
că el și Kofler prin preșterea la superioră,
conduc Partidul cu pricepere pe linia justă
și că deci trebuie să li se acorde încredere
nelimitată în tot ce hotărășc și trasează
ca sarcini ei eloi. -

Mai târziu am înțeles că prin aceasta
el urmărea să mă transforme într-un
om de încredere personal lui și Kofler și între
unelele docile a lui în aplicarea liniei
trădătoare pe care o traseau. -

Înțelegând eu Fmz despre problema organizării
de activități diversioniste și lupte de partizani la
noi în țară, el s-a prezentat în țară ca un
revoluționar hotărât și dărz. -

Când a fost însă vorba de a se trece de la
teorie la faptă și când eu i-am propus ca o

Semnătura,

Urmare: poate din membrii de partid să fie
destinosti pentru organizarea de taseamente
de partizani, Fris a scris ca ors și mi-a
adus excuții că am intenții de lichidare
a Partidului spunând textual: „Muri distul
că durmanul de clasă să lăvitură moarte
Partidului, mai vrei să lichidezi Partidul
și pe calea aceasta? Acțiunile de partizani
se vor naște din activitatea totală a Partidului
și influența sa crescândă în mase”. -

În discuțiile pe care le-am avut cu
Fris privitor la necesitatea încheierii frontului
național anti-fascist și în special a orga-
nizării luptei active împotriva războiului
criminal al lui Antonescu, el mi-a învins
că eu aș fi împotriva liniei Partidului. -

La întrebarea mea dacă Comitetul
Central este de acord cu linia și metodele
de muncă expuse de el, Fris s'a înfuriat
peste măsură și a totut cu pumnul în masă
spunând: „Care C.C.? Aici eu sunt reprezen-
tantul Cominternului, eu reprezint C.C.”. -

Când l'am întrebat în seclasi sens după
cei din închisori și după punctul la de vedere,
Fris s'a înfuriat și mai rău exprimându-și
poziția sa potivnică și sentimentele sale
ostile față de oculta. -

Din toate acestea eu am dedus că Fris îi
primă pe cei din închisori nu ca pe niște
torariși care au un curent de spurs în treburile
Partidului ci ca pe niște involuși care au treburi

Urmare: intotunosti din cele:

În urma tuturor acestor chinuri pe care le-am avut cu el, eu am rămas cu impresia că Friso nu este un om curat la suflet și că este mai mult decât suspect. -

În cursul activității pe care am desfășurat-o apoi în cadrul biroului Comitetului Județean RFR, impresiile mele inițiale au devenit surzingeri. -

Am dat seama că lăna pe care Friso mi-o trăsese mie, el împresoară cu țărâșă fictivă și Kofler caută să o impună în toate organizațiile Partidului pentru ca în fond să mi se desfoare aici o activitate concretă și ca totul să se reducă la vătărie goală. -

Mai mult, mi-am dat seama că Friso cu ajutorul lui Kofler și țărâșă fictivă, duc o luptă subterană pentru dezorganizarea Partidului și nimicirea cadrelor devotate cauzei Partidului. -

Intrebare: Ce metode folceau Friso, Kofler și țărâșă fictivă pentru dezorganizarea Partidului și pentru nimicirea cadrelor devotate cauzei Partidului?

Răspuns: Știu că în aparență Friso se manifesta ca un teoretician marxist de recombinate folosind tot felul de fraze revoluționare, însă în realitate și în mod practic el se împotriva permanent atunci când era vorba de a se întreprinde n-o activitate concretă. - Pe de altă parte, ori și unde se înghetă o celulă de partid

Semnătura,

Urmare: sau un grup de patrioți, care ar fi fost în stare să înceapă o acțiune revoluționară, aceasta erau lichidate prin proroana organizată a căștilor și prin arestarea sau chiar minicerea tranșilor. -

Pe acei tranșii care prin vigilenta la personală reușeau să se sustinăgă urmărișilor siqunantii, Fris, Kofler și Șerbu Fictoria și preda direct în mâna siqunantii cu toate etatele necesare ca să poată fi arestati. -

Apa sa întâmplat de exemplu cu Petru Ghenghe, cu Tr. Anton Emilian și gupsa sa elia C.F.R. și cu gupul în frunte cu Tr. Finte. -

Fris, Kofler, Șerbu Fictoria și alți căștra de care-i plasare în poteri de emducere în Partid cum de exemplu era Petru Nicolae, căștau să stangă urmele trădătorii ce ducea spre ei, să îndupte în altă parte firele proroșilor ce duceau la căderi și arestări, și să prezinte întotdeauna aceste căderi ca fiind opera altui. -

Apa a fost de exemplu cu căderea gupului de patrioți în frunte cu Boneth care au fost arestati și executați oricând propria la trădare asupra altui. -

Știu deasemeni chiar din propria mea experiență, că Fris, Kofler și Șerbu Fictoria proroau conflicte și în lăturau din Jonetile de răspundere pe toti acei care ridicau glarul împotriva politiciii la trădătorie. -

În acest scap, ei căștau să-i compromită pe

Urmare: aceste persoane, în baza membrilor de partid și simpatizanți, prezentându-se în diverse materiale de partid ca „dușmani, fracționisti și agenți ai fascismului”.-

Așa au procedat mai înainte cu Petru Șmaghe care conducea organizația județeană ALFV, apoi cu mine, cu transăa mea, cu Tr. Alex. și alți torenșiși care luaseră atitudine împotriva liniei și activității în treclătoare.-

Trăiau să mai completez la cele arătate până aici, încă două elemente care caracterizează politica în treclătoare și stăruirea în legătură cu siguranța în vederea provocării și arătării ce le-am arătat.-

De când mă aflam încă în muncă la Timișoara în anul 1941 imediat după izbucnirea războiului antisovietic, Fris a trimis un delegat special pe linie organizatorică la Timișoara - așa cum a procedat pentru toate organizațiile de partid din țară - cu sarcina de a strânge autobiografiile tuturor membrilor de partid precum și toate datele personale cu adresele și locul de muncă.-

Era clar că aceste date se cereau pentru a putea prinde caștile de partid din întreaga țară pe mâinile siguranței și Gestapoului.-

Această acțiune a lui de a procura datele personale, adresele legale și ilegale și locurile de muncă ale membrilor de partid în primul rând nu era cu nimic justificată și contrară

Semnătura,

Urmare: tutur legilor conspirativității și securității
personale ale membrilor de Partid.

Tot în această perioadă, ei au trasat linia
ca membrii de partid care vor primi ordine de
chemare pentru front, să se prezinte la unități.

Aceasta mi era atunci direct o măsură
directă a lui de a dezorganiza și distinge
Partidul tocmai în acele momente grele când
se impunea mai mult ca niciodată strângerea
rândurilor tuturor comunistilor pentru o luptă
organizată împotriva răgârlului fascist.

După ce am citit curînt cu curînt prezentul
proces verbal de interogatoriul și am constatat
că este întocmit cu cele declarate de mine,
îl sustin și semnez propriu zis în scris de mine.

Anchetator,

Lt. Lug. de sec. Trinită

Secretar,

Procuror,

Col. Lăzăreanu

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR

Martorul RACEANU GRIGORE, născut la 3 Octombrie 1906 în com. Cojocna, Reg. Cluj, fiul lui ION și PARASCHIVA, de profesie ajustor mecanic, actualmente funcționar la Asigurările Sociale de Stat, domiciliat în Buc. str. Herăstrău Nr. 15

21 Martie 1953, București

Interog. a început la ora 8,00

" s'a terminat " 11,30

Intrebare

Când și în ce împrejurări ați luat legătură cu conducerea Partidului?

Răspuns

În Martie 1942 am fost adus la București pentru muncă politică de partid din dispoziția Comitetului Central al P.C.R.

După ce am sosit, am fost introdus într-o casă conspirativă urmând ca în scurt timp să fiu încadrat în muncă după ce în prealabil voi fi pus în legătură cu unul din membrii secretariatului pentru pregătire și instrucțiuni.

Abia după o lună de zile am fost introdus în casa conspirativă "Redlingher" situată în apropiere de Calea Dorobanților și pus în legătură cu FORIS ȘTEFAN care era secretarul general al Partidului și care se afla în acea casă conspirativă.

Intrebare

Ce îndrumări va dați FORIS ȘTEFAN în vederea activității Dvs. ulterioară?

Răspuns

Pentru pregătirea mea în vederea muncii politice de Partid, FORIS ȘTEFAN mi-a expus o serie de probleme teoretice din știința marxist-leninistă.

În cursul instructajelor ce mi le-a făcut, el căuta să apară față de mine ca un teoretician al Partidului și deasemenea se prelua față de mine, de calitatea sa de secretar general al Partidului și de reprezentant al Interma-

./. ss/RACEANU

nalei Comuniste în România, mai ales atunci când nu cădeam de acord cu el asupra soluțiilor practice de aplicare în ²⁶³ noastră a teoriilor pe care mi le expunea.

Astfel, când FORIS mi-a arătat care este situația organizațiilor de Partid din Capitală și activitatea lor, am constatat că sunt atât de slabe și de destrămate încât sunt pu-se în imposibilitate de a întreprinde vreo acțiune. Mare parte din legăturile ce trebuia să primesc, erau elemente provenite din rândul burgheziei a căror activitate consta mai mult din întâlniri și discuții pe stradă.

Față de această situație, eu am propus ca fiind necesar să ne îndreptăm atenția și activitatea mai mult spre muncitorii din fabrici decât spre burghezie și mica burghezie, cerându-i să-mi permită de a lua legături cu o serie de muncitori dela CER și Malaxa pe care îi cunoșteam.

El s'a opus la aceasta și mi-a interzis cu desăvârșire să iau aceste legături.

În această privință, mi-a dat dispoziții categorice ca să lucrez numai prin SARBU VICTORIA, PETREA NICOLAE și alții pe care-i va indica el, sub pretextul conspirativității și a securității organelor superioare de Partid.

În discuțiile ce le-am avut cu FORIS, el mi-a vorbit extrem de elogios despre KOFLER prezentându-l ca un mare teoretician al Partidului și un element de desăvârșită încredere.

Pe aceeași linie mi-a vorbit și de VICTORIA SARBU și PETREA NICOLAE arătând că sunt elemente încercate, temeinic verificate și de o încredere desăvârșită.

În general, FORIS căuta să mă convingă că el și KOFLER prin pregătirea lor superioară, conduc Partidul cu pricepere pe linia justă și că deci trebuie să li se acorde încredere nelimitată în tot ce hotărăsc și trasează ca sarcini ei doi.

Mai târziu am înțeles că prin aceasta el urmărea să mă transforme într'un om devotat personal lui și lui KOFLER și într'o unealtă docilă a lor în aplicarea liniei trădătoare pe care o trasau.

În îndrumările pe care mi le-a dat, FORIS a pus problema organizării de acțiuni diversioniste și lupte de partizani în țară prezentându-se în teorie ca un revoluționar hotărât și dărz.

Când a fost însă vorba de a se trece dela teorie la fapte și când eu i-am propus ca o parte din membrii de partid să fie destinați pentru luptele de partizani, FORIS a

ădit ca ars și mi-a adus acuzații că am intenții de lichidare a Partidului spunând textual: "Nu-i destul că dușmanul de clasă dă lovituri mortale Partidului, mai vrei să lichidezi Partidul și pe calea aceasta? Acțiunile de partizani se vor naște din activitatea totală a Partidului și influența sa crescândă în mase".

În discuțiile pe care le-am avut cu FORIS privitor la necesitatea încheerii frontului național antifascist și în special a organizării luptei active împotriva războiului criminal al lui ANTONESCU, el m'a învinuit că eu aș fi împotriva liniei Partidului.

La întrebarea mea dacă Comitetul Central este de acord cu linia și metodele de muncă expuse de el, FORIS s'a înfuriat peste măsură și a bătut cu pumnul în masă spunând: "Care C.C.? Aici eu sunt reprezentantul Cominternului, eu reprezint C.C."

Când l-am întrebat în același sens despre cei din închisori și despre punctul lor de vedere, FORIS s'a înfuriat și mai rău exprimându-și poziția sa potrivnică și sentimentele sale ostile față de aceștia.

Din toate acestea eu am dedus că FORIS îi privea pe cei din închisori nu ca pe niște tovarăși care au un cuvânt de spus în treburile Partidului ci ca pe niște indivizi care ar trebui înlăturați din cale.

În urma tuturor acestor discuții pe care le-am avut cu el, eu am rămas cu impresia că FORIS nu este un om curat la suflet și seamănă mai mult cu un exoroc politic.

În cursul activității pe care am desfășurat-o apoi în cadrul biroului Comitetului Județean Ilfov, impresiile mele inițiale au devenit convingeri.

Mi-am dat seama că linia pe care mi-o trasase mie, caută să o impună în toate organizațiile Partidului pentru ca în fond să nu se desfășoare nici o activitate concretă și ca totul să se reducă la vorbărie goală.

Mai mult, mi-am dat seama că FORIS cu ajutorul lui KOPLER și a celorlalți din jurul lui bineînțeles cei care îl urmau pe FORIS, duc o luptă subterană pentru dezorganizarea Partidului și nimicirea cadrelor devotate cauzei Partidului.

Întrebare

Ce metode folosea FORIS și KOPLER pentru dezorganizarea Partidului și pentru nimicirea cadrelor devotate cauzei Partidului?

./.

ss/RACEANU

Răspuns

1) Stiu chiar din propria mea experiență că 365 lațiile sale de muncă cu cadrele de Partid, FORIS îndăbucă din fașă orice critică la adresa sa și a politicii sale și înlătura din funcțiile de răspundere pe toți acei care ridicau glasul împotriva politiciii lui.

Așa procedase mai înainte cu PETRE GHEORGHE care conducea organizația județeană de Ilfov și pe care l-au dat pe mâna Siguranței.

PETRE GHEORGHE a avut o atitudine dărză și hotărâtă în fața dușmanului de clasă și a murit ca un erou pentru cauza clasei muncitoare și a Partidului.

Prin aceleași metode mârșave m'a înlăturat și pe mine, apoi pe tovarășa mea, pe tov. ALEKE și alți tovarăși care luaseră atitudine împotriva liniei sale trădătoare.

2) Stiu deasemenea că teoretic și în aparență FORIS se manifesta ca un teoretician marxist de necombătut, ca un comunist devotat Partidului, însă în realitate și în mod practic, ori și unde se înjgheba o celulă de Partid sau un grup de patrioți care ar fi fost în stare să înceapă o acțiune revoluționară, acestea erau lichidate prin provocarea organizată a căderilor și prin arestarea sau chiar nimicirea tovarășilor

Așa s'a întâmplat de exemplu cu tov. ANTON EMILIAN și grupa sa dela CFR a cărei cădere a avut loc printr'o provocare organizată de omul de încredere al lui FORIS, CARP CONSTANTIN.

3) Stiu că pe acei tovarăși care prin vigilența lor personală reușeau să se sustragă prădărilor Siguranței îi preda direct în mâna siguranței cu toate datele necesare ca să poată fi arestați.

Așa s'a întâmplat de exemplu cu PETRE GHEORGHE și cu grupul în frunte cu tov. VINTE.

4) Pe acei tovarăși pe care nu reușeau să-i lichideze în felul acesta, căutau să-i compromită în fața Partidului și a masselor prezentându-i ca dușmani ai clasei muncitoare și ai Partidului.

5) Prin politica sa perfidă de așa zisă conspirativitate internă de Partid, politică pe care o ducea cu ajutorul clicei sale KOFLER, VICTORIA SARBU, PETRE NICOLAE, CARP CTIN și alți câțiva, pe care-i plasase în posturi de conducere în Partid și prin care căuta să ștergă urmele trădării ce ducea spre ei, să îndrepte în altă parte firele provocărilor

./.

ss/RACEANU

ce duceau la căderi și arestări și să prezinte întotdeauna aceste căderi ca fiind opera altora.

Așa a fost de exemplu cu căderea grupului de patrioți în frunte cu FENETH care au fost arestați și executați, anunțând propria lor trădare criminală asupra altora.

Vreau să mai completez la cele arătate până aici, încă două elemente care caracterizează politica lor trădătoare.

Pe când mă aflu încă în muncă la Timișoara în anul 1941 imediat după izbucnirea războiului antisovietic, FORIS a trimis un delegat special pe linie organizatorică la Timișoara - așa cum a procedat pentru toate organizațiile de Partid din țară - cu sarcina de a strânge autobiografiile tuturor membrilor de Partid precum și toate datele personale cu adresele și locul de muncă.

Acest procedeu era contrar tuturor legilor conspirativității și securității personale ale membrilor de Partid.

Era clar că aceste date serveau olicei lui FORIS pentru a putea preda cadrele de Partid din întreaga țară pe mâinile Siguranței și ale Gestapoului.

Tot în această perioadă, FORIS a trasat linia ca membrii de partid care vor primi ordine de chemare pentru front, să plece la unități.

Aceasta nu era altceva decât o măsură directă a lui FORIS de a dezorganiza și distruge Partidul tocmai în acele momente grele când se impunea mai mult ca oricând strângerea rândurilor tuturor comuniștilor pentru o luptă organizată împotriva războiului fascist.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

Mattey.

ss/RACEANU GRIGORE

Anchetator:

Lt. Maj. V. Vădătoru

Procuror,

Col. Ardeleanu.

Proces-Verbal de interogator

Martian Răzvan Brane, născut la 3 Octombrie
1906, în Com. Copacena, Reg. Cluj, fiul lui Ion și Paraschiva,
 (Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
 de profesie ajustor mecanic, activamente funcționar la Birourile
 Sociale de Stat, domiciliat în Buc. Nr. Herăstrău nr. 15.

21 Martie

1953

Orașul București

Interogatoriul a început la ora 8 și 00 min.

„ s'a terminat la ora 11 și 30 min.

Intrebare: Când și în ce împrejurări s'a fost legătură
 cu eminența Partidului?

Răspuns: De Martie 1942 am fost adus la București
 pentru muncă politică de Partid din dispoziția
 Comitetului Central al P.C.R. -

După ce am sosit, am fost introdus într-o
 casă conspirativă urmând ca în scurt timp să
 fiu încaadrat în muncă după ce în prealabil
 vom fi pus în legătură cu unul din membrii secreta-
 riatului pentru pregătire și instrucțiuni. -

Abia după o lună de zile am fost introdus
 în casa conspirativă „bedlingher” situată în apropiere
 de Colea Iordănescu și pus în legătură cu Fris
 Ștefan care era secretarul general al Partidului
 și care se afla în acea casă conspirativă. -

Intrebare: Ce îndrumări va dat Fris Ștefan
 în vederea activității dvs. ulterioare?

Răspuns: Pentru pregătirea mea în vederea

Semnătura,

Vreun ✓

Urmare: muncii politice de partid, Friso Stefan mi-a
expus o serie de probleme teoretice din stiinta
marxist-leninista.-

In cursul instructajelor ce mi le-a fost, el
 cauta sa apara fata de mine ca un teoretician
 al Partidului si de asemenea se purta fata
 de mine, de calitatea sa de secretar general
 al Partidului si de reprezentant al Internationalii
 Comuniste in Romania, mai ales atunci cand me
 cãutam de acord cu el asupra solutiilor practice
 de aplicare in tara noastra a teoriei, se con-
 mi la exonerare.-

Astfel, cand Friso mi-a aratat care este situatia
 organizatiilor de partid din Capitala si activitatea
 la, am constatat cu sunt atat de slabe si de
 destramate incot sunt puse in imposibilitate
 de a intrapinde vre-o activitate.- Mare parte din
 legaturile ce trebuia sa primim, erau elemente
 provenite din rãndul burgheziei a care activitate
 crestea mai mult din intãlirile si discutii pe strada.-

Fata de aceasta situatie, eu am propus ca
 fiind necesar sa se reindreptãm structura si activitatea
 mai mult spre muncitorii din fabrici decat spre
 burghezie si mica burghezie, cerându-le sa mi
 permitã de a lua legãturi cu o serie de muncitori
 dela C.F.R. si de la tara pe care ii cunosteam.-

El sa opus la aceasta si mi-a interzis cu
 desãvãrsire sa iau aceste legãturi.-

In aceasta privinta, mi-a dat dispozitii categorice
 ca sa lucrez numai prin Sorbu Victoria, Petrua
si alti oameni rãdicalii,
Nicolae (sub pretextul conspirativitatii si a securitatii

Semnãtura,

Neuman

Urmare: organul superior al partidului.

In discutia ce l-am avut cu Fris, el mi-a vorbit extensiv de elogiis dupa Kofler propunandu-l ca un mare teoretician al partidului si un element de discreditație inenutur.

De aceea, linie mi-a vorbit si de fetele fetele si fetele Nicolae aratand ca sunt elemente inenute, tancicuri inenute si de o inenute discreditație.

De genul, Fris costa sa ma curiozitate ca el si Kofler prin puterea in superioritate, conduce Partidul in principiu pe linia justa si ca deci trebuie sa li se acorde inenute nelimitata in tot ce hotarase si traseaza ca sarcini ei lor.

Mai tarziu am inteles ca prin scurta el venirea sa ma transmise intr-un om deosebit personal lui si lui Kofler si intr-o unalta deosebita la in aplicarea liniei tradoitoare pe care o traseau.

In indusimile pe care mi le-a dat, Fris a pus problema organizarii de octinui discreditație si lupte de partizani in taru prezentandu-se in tenie ca un revolucionar hotarat si deosebit.

Cand a fost inuata de a se truce dela tenie la fapte si cand eu i-am propus ca o parte din membrii de partid sa fie destinati pentru luptele de partizani, Fris a vorbit ca are si mi-a adus acuzatii ca am intentii de lichidare a Partidului spunand textual: „Nu-i destul ca dinomomul de clasa de lupta inuata

Semnatura,

Niculae

Urmare: Partidului, mai nei să lichidezi Partidul și pe cea ceasată? Acțiunile de partizani se vor naște din activitatea totală a Partidului și influența sa crescândă în masă? -

În discuțiile pe care le-am avut cu Frîș, printr-o necesitate înțelegi fruntului rațional anti-frîș și în special a organizării luptei active împotriva răgâșului criminal al lui Antonescu, el m'a învinuit că eu aș fi îngustărea liniei Partidului. -

La intrarea mea laică Comitetul Central este de acord cu linia și metodele de muncă expuse de el, Frîș s'a înfuriat peste măsură și a bătut cu pumnul în masă spunând: „care C.C.? aici eu sunt reprezentantul Comitetului, eu reprezint C.C.”. -

Când l-am întrebat în oclăsi sens depre cei din închisori și depre punctul lor de vedere, Frîș s'a înfuriat și mai rău exprimându-și poziția sa potrivnică și sentimentele sale ostile față de acestia. -

Din toate acestea eu am dedus că Frîș îi prina pe cei din închisori nu ca pe niște țărâși care au un curânt de gup în treburile Partidului ci ca pe niște indiziți care ar trebui înlăturați din cale. -

În urma tuturor acestor discuții pe care le-am avut cu el, eu am rămas cu impresia că Frîș nu este un om curat la suflet și rămână mai mult cu un exorc politic. -

În cursul activității pe care am desfășurat

Semnătura,

N. B. 2

Urmare: apoi în cadrul biroului Comitetului Județean Ilfov, impresiile mele inițiale au devenit convingeri. 69

Mi-am dat seama că linia pe care mi-o trasese mic, cauto să o impună în toate activitățile Partidului pentru ca în fond să nu se desfășoare nici o activitate concretă și ca totul să se reducă la valbărie goală.

Mai mult, mi-am dat seama că Fris, cu ajutorul lui Kofler și a celorlalți din jurul lui începeau cu care îl urmasu pe Fris, eluc o luptă subterană pentru dezorganizarea Partidului și inițierea cadului de totu cauzei Partidului.

Intrebare: Ce metode folosea Fris ^{și Kofler} pentru dezorganizarea Partidului și pentru inițierea cadului de totu cauzei Partidului?

Răspuns: Știu clar din propria mea experiență că în relațiile sale de muncă cu cadrele de Partid Fris, înclina din fașă orice critică la adresa sa și a politicei sale, și încetarea din funcțiile de răspundere pe totu ocazi cu ridicau glasul împotriva politicii lui.

Așa procedase mai înainte cu Petru Shenghe care condusese organizația județeană de Ilfov și pe care lau dat pe mână figurantii.

Petru Shenghe a avut o oltitudine d'orgo și hatonota în fata dușmanului de clasă și a murit ca un eroe pentru cauza clasei muncitoare și a Partidului.

Prin aceleasi metode m'au are mia tulaturat și pe mine, apoi pe Traian, a pe mia, pe Tr. Alexe și

Wiemer

Urmare: ~~altii~~ ^{tranzii} care lasseau o titudine
impotriva liniei sale tradatoare.

2) Stiu deasemenea ca terețe și în aporinta
friz se manifesta ca un tentionion marxist
de neembotut, ca un comunist devotat
Partidului, însă în realitate, și în mod practic,
organdu se impetela o celulă de Partid sau
un grup de patrioti care ar fi fost în stare
să înceapă o acțiune revoluționară, ocazia
său lichidate prin proroarea orgonizată
a căderii și prin cinstarea sau clivă nimeni
tranzii și la.

Așa sa întâmplat de exemplu cu Tr.

Anton Emilian și grupa sa de la C.F.R. (Cărei
cădere a avut loc printr-o proroare organizată
de omul de încredere al lui friz, Corp Constantin.)

3) Stiu că pe ocazi tranzii care prin vgilenta la
personolă nimeni să se astrașă umărului
figuranței și puda direct în mână figurantii
cu toate datele nimeni ca să poată fi ovestati.

Așa sa întâmplat de exemplu cu Petru

Shenghe și cu grupul în frunte cu Tr. Friz.

4) Pe ocazi tranzii, pe care un nimeni să-i
lichidare în felul acesta, căutau să-i compromita
în fata Partidului și a marșului pe pentându-i
ca dușmani ai clasei nimeni și ai Partidului.

5) Prin politica sa perfidia de așa friză compirati-
vitate internă de Partid, politici pe care o ducea
cu ajutorul elicei sale Kofler, Victoria Tordun,
Petru Nicolae, Corp Că și oltă tura, pe care-i
plasa în posturi de conducere în Partid și prin

Semnătura,

W. W. W.

Urmare: care cōuta să steargă vîrtele trîndăriei
ce ducea spre ei, să îndrepte în altă parte
fiinle privercînile ce duceau la cōdri și
prustări și să pîrînte întădeunua oaste
cōdri ca fiinle oprea altora. -

Așa a fost de exemplu cu cōdri
gheșolui de potirgî în frunte cu Rometh care
au fost arestați și executați, omînd ~~nu~~
propria la trîndărie cîriminală asupra
altora. -

Ficau să mai completez la cele arestați
pînă aici, încă două elemente care caracteri-
zează politica la trîndărie. -

Pe cînd mă afluam încă în mîncă la
Timișoara în anul 1945 imediat după
îlucuirea războiului anti-sovietic, Frîș
a trimis un delegat special pe linie organizatorică
la Timișoara - așa cum a procedat pentru
toate organizațiile de Partid din țară - cu
sarcina de a strînge cu telegrofice tot
membrii de Partid precum și toate datele
personale cu adresele și locul de mîncă. -

Pentru procedea era contrar tuturor legilor
conspirativității și securității personale
ale membrilor de Partid. -

Era clar că aceste date serviau elicei
lui Frîș pentru a putea pîda cōdri
de Partid din întreaga țară pe mîncile
figuranței și ale gestapoului. -

Tot în această pîncă, Frîș a trasot
linia ca membrii de partid care vor pîni

Urmare: ordine de chemare pentru punit, să plece
la unitate. -

Acasta nu era altceva decât o măsură
directă a lui Trup, de a ~~se~~ dezonoriza
și distinge lăctidul tocmai în cele momente
când se impunea mai mult ca
nicodol strângerea răndușilor tuturor
caracteristă pentru o luptă organizată
impotrivă răfălorului fasciști. -

După ce am citit curioș cu curioș și
am constatat că este întocmai cu cele declarate
de mine, îl răsturn și semnez propria, scrisă
de mine. -

Arhetotă,
st. Ing. Brătianu

Marța,
Năchescu Sîrge

Procurator,
Col. Iordănescu

-368-

371

C.N.S.A.S.

-369-

Prezentul proces-verbal de interogatoriu, este identic cu originalul.-

372

PROCES VERBAL DE INTEROGATOR
=====

Martora ILCA MELINESCU, născută la 15 Dec. 1915 în Roșiorii de Vede, fiica lui NICOLAE și CLARA, de profesie redactoră, domiciliată în Buc. str. Andrei Mureșanu Nr. 8

26 Aprilie 1953, București

Interog. a început la ora 8, 15

" s'a terminat " 15, 30

Intrebare

Relatați Dvs. ce cunoașteți privitor la activitatea criminală a lui FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA?

Răspuns

În Noembrie 1941 am fost arestată de Siguranță și începând din Ianuarie 1942 am fost în închisoarea Văcărești, Mislea și Oțele Mari.

În acest timp cât am stat în închisoare, am putut să constat și să mă conving despre acțiunea de distrugerea Partidului și de stânsa legătură a lui FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA cu organele de represiune ale guvernului fascist antonescian.

În primul rând, la Mislea în cele câteva luni din anul 1942 cât am fost deținută acolo, mi-am dat seama că grupul important de comuniste aflate acolo, era lipsit de ajutor politic și economic din partea acestui grup în frunte cu FORIS care reușiseră să se strecoare în conducerea Partidului.

Mi-am dat seama că ei urmăreau să rupă deținutăii comuniști de problemele politice interne și internaționale pentru a-i împiedica să vadă clar linia trădătoare a lui FORIS și KOFLER precum și pentru a-i demoraliza și distruge fiziceste.

Încercarea lor s'a izbit însă de conștiința și dăruirea comuniștilor devotați cauzei Partidului care au reușit să alcătuiască un colectiv închegat cu UTC-istele și simpatizantele Partidului din închisoare luptând împotriva acestor greutăți.

La Văcărești atât în anul 1942 cât și la începutul

./.

ss/MELINESCU

anului 1943 până la venirea lui LILI WEIGEL .acolo, deținuții comuniști erau lipsiți de ajutor economic din partea grupului lui FORIS iar cererea de susținere a comuniștilor din închisoare adresată conducerii Partidului din acel timp, era refuzată sistematic.

Un fapt care caracterizează cu toată puterea atitudinea și acțiunile lui FORIS, KOFLER și a marelor lor în scopul de a distruge fizicește comuniștii cei mai revoluționari din închisori, este refuzul de a trimite medicamentele cerute pentru câteva cadre de bază ale Partidului ce se aflau în închisori.

În perioada când FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA sperau să mă atragă de partea lor, mi-au trimis medicamentele cerute pentru mine personal, dar nu au vrut să trimită medicamentele cerute pentru tov. Chișinevski care era grav bolnav și avea nevoie urgentă de unele medicamente care lipseau în închisoare. Ulterior când s'au convins că nu mă pot transforma într-o unealtă a lor, mi-au refuzat și mie ajutorul. Activitatea de distrugerea Partidului ce o desfășura intens FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA prețum și strânsa lor legătură cu Siguranța, mi-au devenit clare prin venirea lui LILI WEIGEL la Văcărești.

Chiar din primul moment în poarta temniței când i se făcea lui LILI WEIGEL percheziția bagajului, a avut o purtare care mi-a părut suspectă.

Deși recunoscuse în fața căldilor dela Siguranță că mă cunoaște, la sosirea ei în închisoare s'a făcut în primul moment în fața gardianei că nu mă cunoaște.

După percheziție însă, noi fiind deja închise în celule, am auzit pe coridor cu aceeași gardiană întreba cu voce tare, în care celulă stau eu și a introdus-o pe LILI WEIGEL la mine.

Ulterior s'a dovedit chiar că FORIS și KOFLER urmăreau tocmai ca ea să fie permanent în mijlocul comunistelor pentru ași putea realiza scopurile lor de provocare și de spargere a unității comunistelor dela Văcărești.

Astfel când noi sub un pretext am scos-o din celula noastră cu consimțământul ei (care nu a putut riposta argumentelor noastre) a doua zi după vorbitorul cu KOFLER a avut o esire foarte nervoasă cerând insistent reprimirea ei în celula noastră și până la eliberare a cerut permanent să stea cu noi.

În cursul primei săptămâni a sederii ei la Văcărești a refuzat să dea vreo relație în legătură cu arestarea ei spunând că nu va face aceasta până când nu va avea vorbitor cu o persoană din afară. Ulterior noi am constatat că era

vorba de KOFLER, al cărui nume a refuzat categoric să-l spună, deși pentru a veni la vorbitor era necesară autorizația Siguranței, deci ea refuza să ne spună nouă ceea ce știa chiar Siguranța.

Dealtfel aceasta a fost o directivă dată de FORIS și KOFLER și altora care erau arestați.

Intr-o zi LILI WEIGL a ascuns un ziar în camera noastră înaintea unei percheziții care a avut loc.

Ea continuase să procure ziare deși noi îi interziseseam ei aceasta pentru a evita o provocare.

Convingerea că atât KOFLER cât și LILI aveau legătură cu Siguranța se confirma prin fapte în fiecare zi. Astfel, KOFLER contrar tuturor regulamentelor închisorii, venea zilnic la vorbitor stând nu 10 minute cum stăteau ceilalți ci ore întregi și nu în locul obișnuit de vorbitor la grădii ci în biroul directorului închisorii.

Tot contrariu regulamentelor, ea primea zilnic pachete voluminoase cu alimente și îmbrăcăminte fără nici un fel de percheziție.

Aceasta în timp ce pachetele noastre erau minuțios percheziționate iar vizitatorii noștri percheziționați până la piele.

Un caz unic în situația noastră din închisoare, dacă ne referim chiar la perioada de teroare mai puțin cruntă împotriva noastră, era plecarea lui LILI WEIGL săptămânal în oraș unde stătea câte o zi întreagă.

Când KOFLER venea la vorbitor, numele lui nu era trecut pe tabla din fața închisorii așa cum erau trecute numele tuturor vizitatorilor noștri.

Convingerea că nu numai KOFLER și LILI WEIGL ci și FORIS cu SARBU VICTORIA sunt trădători, mi s'a confirmat prin faptul că deși LILI WEIGL a avut o purtare trădătoare la Siguranță ceea ce rezulta chiar din spusele ei și deci trebuia exclusă din Partid, totuși ei s'a menținut calitatea de membru de Partid atribuindu-i-se chiar din partea lui FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA, rolul de conducere în închisoare.

La început, aceștia au încercat prin LILI WEIGL să ne atragă de partea lor complexându-ne cu tot soiul de bunătăți ca: alimente foarte scumpe, îmbrăcăminte luxoasă și parfumuri din cele mai fine, etc.

Ei îi trimiteau zilnic la Văcărești lui LILI WEIGL câte două valize cu delicatese ca: pateuri cu ciuperci, pâstruți etc. și chiar pepeni la gheață în pungi speciale, fragi cu

smântână, flori, etc.

Această acțiune a lor izbîndu-se de fermitatea și conștiința noastră, FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA au hotărât să încerce atragerea pe calea trădării a tovarășelor dela închisoarea Mislea unde au încercat să o trimită pe LILI WEIGL.

LILI WEIGL nu a ajuns însă la Mislea, nu pentru că ea nu ar fi avut sprijinul Siguranței, ci pentru că izbucnise tocmai atunci la Mislea o epidemie de febră tifoidă și dat fiind acest fapt, ei nu au vrut să risce sănătatea cadrului lor prețios din închisoare așa cum era apreciată LILI WEIGL de ei.

LILI WEIGL a fost readusă la Văcărești din Floești.

În închisoarea din Floești se mai aflau tovarășele ELENA PAVEL și IVANCA RUDENKO care ar fi dorit și ele să se întoarcă la Văcărești și care i-au cerut chiar lui LILI WEIGL să intervină pentru transferul lor la Văcărești.

LILI WEIGL a refuzat acest lucru ceea ce a costat viața eroinei comuniste ELENA PAVEL.

Ajunsa la Văcărești LILI WEIGL și-a continuat acțiunea sa dirijată de FORIS și KOFLER, încercând să obțină informații asupra stării de spirit a tovarășilor din închisori asupra nevoilor și sărbătorilor lor în scopul de a organiza descompunerea colectivului.

Văzând că provocările lor se lovesc de unitatea tot mai fermă a colectivelor de comuniști, au trecut la metoda intimidărilor și amenințării atât direct prin LILI cât și prin familiile deținuților. Astfel ei amenințau că dacă nu ne supunem directivelor date prin LILI, vor publica material prin care să ne demaște ca dușmani ai clasei muncitoare, lași, trădători și oportuniști.

Tot în cadrul presiunilor morale luau legătură cu familiile noastre pe care le înspăimântau în fel și chip în speranța că acestea ne vor convinge să abandonăm lupta.

Au încercat deasemeni și presiunea economică, la început numai sub forma de amenințare, iar apoi după foarte scurt timp au început ajutorul.

Văzând că în ce privește conducerea colectivului nu reușesc să o atragă de partea lor, au încercat apoi prin LILI WEIGL să atragă în mod individual elemente din cadrul colectivului care li se păreau lor că ar fi mai șovăelnice, ceea ce au și reușit cu 2-3 elemente mai slabe.

Pela sfârșitul lunii Septembrie 1949 KOFLER i-a comunicat lui LILI că nu va mai veni la vorbitor iar după câteva zile s'a produs arestarea legăturii dintre închisoarea Văcărești și organizația "Apărării Patriotice" și totodată arestarea a 64 de membrii ai acestei organizații.

Faptul că el i-a anunțat lui LILI WEIGL și și-a sistat vizitele sale zilnice la închisoarea Văcărești cu câteva zile înainte de arestările masive dela "Apărarea Patriotică", ne-au dovedit nouă pe deplin rolul de agent provocator al Siguranței ce-l avea KOFLER alături de FORIS ȘTEFAN și SARBU VICTORIA.

Aceste arestări făceau parte din lanțul de arestări întreprinse de Siguranță în perioada războiului antisovietic, cu ajutorul nemijlocit al lui FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA, strecurăți în conducerea Partidului.

Prin aceste arestări succesive făcute pe baza provocărilor lor directe în cădrășie cu Siguranța, ei urmăreau să lipească Partidul de o conducere revoluționară și să-l slăbească tocmai în perioada războiului antisovietic.

Deasemeni prin distrugerea fizică a elementelor celei mai revoluționare din Partid și prin încercarea de a atrage de partea lor elementele mai puțin conștiente, FORIS, KOFLER, SARBU VICTORIA și alte câteva unelte ale lor cum de exemplu era LILI WEIGL, urmăreau să spargă unitatea Partidului și să-l transforme într'o agentură care să servească interesele celor în slujba cărora erau FORIS, KOFLER și SARBU VICTORIA.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces-verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmit cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu nesilită de nimeni.

Martoră

ss/MELINESCU

Anchetator,

Lt. Maj. de Securitate

V. Văndătoru

Procuror,
col. Ardeleanu

Proces-Verbal de interogator

Martea Ileana Melinescu, născută la 15 Dec. 1915
în Localitatea de Fed, fiica lui Nicolae și Clara, de profesie
redactoră, domiciliată în Buc. Str. Andrei Mureșanu 128
 (Date de stare civilă, ultimul domiciliu)

26 Aprilie

1953

Orașul

București

Interogatoriul a început la ora 8 și 15 min.
 „ s'a terminat la „ 15 și 30 „

Intrebare: Relatați, în. ce cunoașteți, privitor la activi-

tatea criminală a lui Fois, Kofler și Ștefan Fictoria?

Răspuns: În Noiembrie 1941 am fost arestată de
 Securitatea și începând din Januarie 1942 am fost în
 închisoarea Tăcătoasă, Iislea și Penale Muri-

În acest timp cât am stat în închisoare, am
 putut să cunosc și să mă cunosc despre activitatea
 de distingere a Partidului și de strângerea legăturii
 a lui Fois, Kofler și Ștefan Fictoria cu organele
 de represare ale guvernului fascist austriacian.

În primul rând, la Iislea, în cele câteva
 luni din anul 1942 cât am fost detinută acolo,
 mi-am dat seama că grupul important de
 comuniste aflate acolo, era lipsit de ajutor politic
 și economic din partea acestui grup în frunte
 cu Fois care reușea să se strângă în
 conducerea Partidului.

Mi-am dat seama că ei urmăreau să ne

Semnătura,

Melinescu

Urmare: detinuti: comunisti de problemele politice
interne si internationale pentru a-i impiedica
sa vada clar linia traditoare a lui Enis si
Kofler precum si pentru a-i demoraliza si
distruge fiziceste.

Incarcarea la sa izbit imo de empușanta si
dăruirea comunistă la devotată cauzei Partidului
care au reusit să alcătuiască un colectiv încheiat
cu U.T.C. ^{intele} si simpatizantele Partidului din
închisoare luptând împotriva acestei greutăți.

La Tâcârești atât în anul 1942 cât si la
începutul anului 1943 până la venirea lui Lili
Weigl acolo, detinuti: comunisti erau tipici
de ajutoi economici din partea grupului lui Enis
iar cererea de sustinere a comunistilor din închi-
soare adresată conducătorilor Partidului din acel
timp, era refuzată sistematic.

Un fapt care caracterizează cu toată puterea
abținerea si refuzurile lui Enis, Kofler si a
multora la în scopul de a distruge fiziceste
comunistii cei mai revolutionari din închisori,
este refuzul de a trimite medicamentele cerute
pentru câțiva cadre de bază ale Partidului ce
se aflau în închisori. - În perioada când Enis, Kofler si toată biroul
oprau să mă otrăgi de partea lor, mi-au trimis medicamentele cerute
pentru mine personal, dar nu au vrut să trimită medicamentele
cerute pentru Tr. Chiriacovschi care era grav bolnav si avea nevoie
urgenta de unele medicamente care lipseau în închisoare. - Ultimele
când s-au curmă că nu mă pot transforma într-o ucașă a lor,
mi-au refuzat si mine ajutorul. - Astfel toată de distrugea
Partidului ce o desfășura intens Enis, Kofler si toată biroul precum si distrugă

Semnătura,
Meliresu

Urmare: la legătura cu figuranta, mi-au devenit clare prin venirea lui. Sili Weigl la Tăcărăști. -

Chiar din primul moment în poarta temniței când i se joacă lui Sili Weigl percheziția bagajului, a avut o portare care mi-a părut suspectă. -

Și-i recunoscuse în fata colților dela figuranta că mă cunoaște, la sosirea ei în închisoare sa fiut în primul moment în fata gardianei că nu mă cunoaște. -

După percheziție însă, noi fiind deja închise în celule, am auzit pe crida cum aceiași gardiană încă intra la cu voce tare, în care celula stam eu și a introdus pe Sili Weigl la mine. -

Ulterior s'a clădit chiar că Tris și Kofler urmăreau tocmai ca ea să fie permanent în mijlocul comunistelor pentru așa putea realiza scopurile lor de provocare și de spargere a unității comunistelor dela Tăcărăști. -

Atfel când noi sub un pretext am scos-o din celula noastră cu comintământul ei (care nu a putut riposta argumentele noastre) a elua și după vorbitul cu Kofler a avut o cădere foarte nervoasă când insistent reprimirea ei în celula noastră și până la eliberare a avut permanent răstă cu noi. -

În cursul primei săptămâni a zederii ei la Tăcărăști a refuzat să dea nicio relație în legătură cu arestarea ei spunând că nu va face aceasta până când nu va avea vorbitul cu o persoană din afara. - Ulterior noi am constatat că era vorba de Kofler, el cămi reune a refuzat categoric să-l

Semnătura,

Imelinsu

Urmare: spună, deci pentru a veni la vobila sa necesară autorizația figurantă, deci ea refuza să ne spună nouă ceea ce știa chiar figurantă.-

Scolțul oculta a fost o direcțiune oloto de Frio, și Kofler și altura care erau crustoti.-

Inte-o zi Lili Weigl a ascuns un ziar în camera noastră înaintea unei percheziții care a avut loc.-

Ca continuare să preuenă ziare desi noi îi interzissem ei aceasta pentru a evita o prurare.-

Convingerea că otot Kofler cõt și Lili erau legătura cu figurantă se confirmă prin fapte în fiecare zi.- Astfel, Kofler contrar tuturor regulamentelor închisorii, venea zilnic la vobila stând nu în ministe cum stăteau ceilalți ci ore întregi și ne în locul obșnuit de vobila la grăți ci în biroul directorului închisorii.-

Tot contrariu regulamentelor, ca prima zilnic pachete voluminoase cu alimente și îmbrăcăminte fero mi ci un fel de percheziție.-

Aceasta în timp ce pachetele noastre erau minime percheziționate iar vizitatorii nostri percheziționați până la piele.-

Un caz unic în situația noastră din închisoare, dacă ne referim chiar la perioada de teroare mai puțin cruntă împotriva noastră, era plecarea lui Lili Weigl săptămânal în oraș unde stătea cõt o zi întreagă.-

Când Kofler venea la vobila, numele lui ne era trecut pe tabla din fața închisorii așa cum erau trecute numele tuturor vizitatorilor nostri.-

Convingerea că ne numai Kofler și Lili Weigl

Semnătura,

Maltesu

Urmare: ei si Friso cu sora lui Victoria sunt trăsători, mi s'a confirmat prin faptul că doi doli Weigl a avut o purtare trăsătoare la figuranță, ceea ce rezulta chiar din spusele ei si deci trahia exclusă din partid, totuși ei i s'a menținut calitatea de membri de partid străduindu-i-se chiar din partea lui Friso, Kofler si sora lui Victoria, rolul de conducere în închisoare. La început, oștii au încercat prin doli Weigl să ne strage de partea lor coplesindu-ne cu tot soiul de bunăvoință ca: olinuște foarte scumpe, îmbrăcăminte luxuoasă si parfumuri din cele mai fine, etc. -

Ei îi trimiteau zilnic la doctoresa lui doli Weigl câte două vizite cu delicatose ca: poturi cu ciuperci, păstrăvi, icre si chiar pepeni la ghiță în punji speciale, fragi cu smântână, flori, etc. -

Acastă acțiune a la înlăturare ale furmitatea si empușcarea noastră, Friso, Kofler si sora lui Victoria au hotărât să încerce stragerea pe colca trăsătorii a transpela dela închisoarea bislea unde au încercat să o trimită pe doli Weigl. -

Doli Weigl nu a ajuns sus la bislea, pentru că ea nu ar fi avut sprijinul figuranței, ci pentru că înlăturare tocmai sturii la bislea o epidemie de febră tifoidă si dot zi nel acest fapt, ei nu au putut să riște sănătatea cadului la puter din închisoare așa cum era apreciat doli Weigl de ei. -

scrierea

Semnătura,

Melnesen

Urmare: Lili Weigl a fost readusă larocărești din Placeti. -

În închisoarea din Placeti se mai aflau transișele Elena Pavel și Ironea Ludeșko care ar fi dorit și ele să se întoarcă larocărești și care i-au cerut chiar lui Lili Weigl să intervină pentru transferul lor larocărești. -

Lili Weigl a refuzat acest lucru deoarece a costat viața eroinei comuniste Elena Pavel. -

Ajunși larocărești Lili Weigl și-a continuat acțiunea sa dirijată de Fris și Kofler, încercând să obțină informații asupra stării de spirit a transișilor din închisoare, asupra nervilor și oblicionilor lor în scopul de a organiza descumpunerea colectivului. -

Ținând că provocările lor se bazează de unitatea tot mai fermă a colectivului de comunisti, au trecut la metoda intimidării și amenințării. Stăt direct prin Lili cât și prin familiile detinutilor. - Astfel ei amenințau că dacă nu ne supunem direcțiilor date prin Lili, vor publica material prin care să ne demaște ca dușmani ai clasei muncitoare, lași, trădători și oportuniști. -

Tot în cadrul priverii lor morale erau legătura cu familiile noastre pe care le însăpăimântau în fel și chip în speranța că acestea ne vor convinge să abandonăm lupta. -

Au încercat deosemeni și priverii economice, la început numai sub forma de amenințare,

Semnătura,

Melkesu

Urmare: iar apoi după foarte scurt timp au încetat ajutorul.

Totodată că în ce privește conducerea colecției nu reușise să o strage de partea lui, au încercat apoi prin Lili Weigl să strage în mod individual elemente din cadrul colecției care li se găseau la ea să fie mai potrivite, deoarece au și reușit cu 2-3 elemente mai slabe.

Pela sfârșitul lunii septembrie 1943 Kofler i-a comunicat lui Lili că nu va mai veni la muncă iar după câteva zile s-a produs oustarea legăturii dintre închisoarea Töröcske și organizația „Apărarea Patriotică” și tot odată oustarea a 64 de membri ai acestei organizații.

Faptul că el i-a anunțat lui Lili Weigl și și-a riscat vizitele sale zilnice la închisoarea Töröcske cu câteva zile înainte de oustările masive dela „Apărarea Patriotică”, ne-au oferit nouă pe deplin rolul de agent provocator al Siguranței ce-l avea Kofler odată cu Fris, Ștefan și Töröcske Victoria.

Acste oustări joacă parte din lantul de oustări întreprinse de Siguranță în perioada războiului anticomunist, cu ajutorul nemijlocit al lui Fris, Kofler și Töröcske Victoria, stăruind în conducerea Partidului.

Prin aceste oustări succesive făcute pe baza provocărilor la direct în conștiență cu Siguranța, ei urmăreau să lipsească Partidul de o conducere revoluționară și să-l slăbească

Semnătura,

Melnesu

Urmare: tocmai în perioada războiului ant-sovietic. -

Seasemini prin distingerea fizică a elementelor cele mai revolutionare din Partid și prin încercarea de a atrage de partea lor elementele mai puțin constante, Fris, Kofler, Șorluș Vicișnia și alte câteva multe ale lor cum de exemplu era Lili Weigl, unimeau să spargă unitatea Partidului și să-l transforme într-o agenta care să servească interesele celor în slujba cărora erau Fris, Kofler și Șorluș Vicișnia. -

După ce am citit curînt cu curînt prezentul proces verbal de interogatori și am constatat că este întru totul cu cele declarate de mine, îl susțin și revinez propoziția revizită de mine. -

Arhetotă,
Lt. Iuj. de Sec.
Fronțin

Maestră
Melihescu
Procur.
Col. Iulian

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU
=====

Martora ILCA MELINESCU, născută la 15 Dec. 1915 în
Reșiorii de Vede, fiica lui NICOLAE și CLARA, de profesie re-
dactoră, domiciliată în Buc. str. Andrei Mureșanu Nr. 8

24 Martie 1953, București

Interog. a început la ora 9,15

" s'a terminat " 15,00

Întrebare

Relatați Vos. ce cunoașteți privitor la activitatea
criminală a grupului în frunte cu trădătorul FORIS ȘTEFAN?

Răspuns

În Noembrie 1941 am fost arestată de Siguranță și
începând din Ianuarie 1942 am fost în închisoarea Văcărești,
Misia, Căminele Mari.

În acest timp cât am stat în închisoare, am putut să
constat și să mă conving despre acțiunea trădătoare și crimi-
nală, de căldărie și de strânsă legătură a lui FORIS și a gru-
pului său cu organele de represiune ale guvernului fascist ar-
tonescian.

În primul rând la Mislea în cele câteva luni din
anul 1942 cât am fost deținută acolo, mi-am dat seama că grupul
important de comuniste aflat acolo, era lipsit de ajutor po-
litic și economic din partea grupului de trădători uzurpatori
ce reușiseră să se strecoare în conducerea Partidului în frun-
te cu FORIS ȘTEFAN.

Prin aceasta ei urmăreau următoarele:

- ruperea deținuților comunisti de problemele politice
interne și internaționale pentru ai împiedica să vadă clar
linia trădătoare a lui FORIS și a bandei sale;

- pentru a-i demoraliza și a-i distruge fizicește.

Încercarea lor s'a izbit însă de conștiința și dăr-
zenia comunistilor devotați Partidului și clasei muncitoare
care au reușit să alcătuiască un colectiv încheiat cu UTC-iste-
le și simpatizantele Partidului și să le călească în luptă

./.

se/MELINESCU

împotriva acestor greutăți.

La Văcărești atât în anul 1942 cât și la începutul anului 1943 până la venirea lui LILI WEIGL acolo, deținuții comunisti erau lipsiți de ajutor economic din partea grupului lui FORIS iar cererea de susținere a deținuților adresată conducerii Partidului din acel timp era refuzată sistematic.

Un fapt care caracterizează cu toată puterea atitudinea de ucigăși a lui FORIS și KOFLER și a bandei lor, este refuzul de a trimite medicamentele cerute pentru comunistii cei mai revoluționari ce se aflau în închisori.

În perioada când FORIS și banda sa sperau să mă atragă de partea lor, mi-au trimis medicamentele cerute pentru mine personal dar nu au vrut să trimită medicamentele cerute pentru tov. CHISINEVSCHI. Ulterior însă când s'au convins că nu mă pot transforma într-o unsaltă a lor, mi-au refuzat și mie ajutorul.

Îrădarea din Partid mi-a devenit clară prin venirea lui LILI WEIGL la Văcărești.

Chiar din primul moment în poarta temniței când i se făcea percheziție bagajului, a avut o purtare care mi-a părut suspectă.

Deși recunoscuse în fața călărilor dela Siguranță că mă cunoaște, la sosirea ei în închisoare, s'a făcut în primul moment în fața gardianei că nu mă cunoaște.

După percheziție însă, noi fiind deja închise în celule, am auzit pe coridor cum aceeași gardiană întreba cu voce tare, în care celulă stau eu și a introdus-o la mine pe LILI WEIGL.

Ulterior s'a dovedit chiar că banda lui FORIS și KOFLER urmărea tocmai ca ea să fie permanent în mijlocul comunistelor.

Astfel când noi sub un pretext am scos-o din celula noastră cu constatământul ei (care nu a putut riposta argumentelor noastre) a doua zi după vorbitorul cu KOFLER a avut o esire foarte nervoasă cerând insistent reprimirea ei în celula noastră și până la eliberare a cerut permanent să stea cu noi.

În cursul primei săptămâni a șederii ei la Văcărești a refuzat să dea vreo relație în legătură cu arestarea ei spunând că nu va face aceasta până când nu va avea vorbitor cu o persoană din afară. Ulterior noi am constatat că era vorba de KOFLER, al cărui nume a refuzat categoric să-l spună, deși pentru a veni la vorbitor era necesară autorizația

Siguranței deci ea refuza să ne spună nouă ceace știa chiar Siguranța. Dealtfel aceasta a fost o directivă dată de 333 și KOFLER și altora care erau arestați.

Convingerea că atât LILI cât și KOFLER au legătură cu Siguranța se confirma prin fapte în fiscare și. Astfel, KOFLER contrar tuturor regulamentelor închisorii, venea zilnic la vorbitor stând nu la minute cum stăteau ceilalți ci ore întregi și nu în locul obișnuit de vorbitor la gratis ci în biroul directorului închisorii.

Tot contrariu regulamentelor ea primea zilnic pachete voluminoase cu alimente și îmbrăcăminte fără nici un fel de percheziție.

Aceasta în timp ce pachetele noastre erau minuțios percheziționate iar vizitatorii noștri percheziționați până la piele.

Un caz unic în situația noastră din închisoare, dacă ne referim chiar la perioade de teroare mai puțin cruntă împotriva noastră, era plecarea lui LILI WEIGL săptămânal în orag unde stătea câte o zi întreagă.

Când KOFLER venea la vorbitor, numele lui nu era trecut pe tabla din fața închisorii așa cum erau trecute numele tuturor vizitatorilor noștri.

Convingerea că nu numai ea și KOFLER ci și FORIS sunt trădători, mi s'a confirmat prin faptul că deși LILI WEIGL a avut o purtare trădătoare la Siguranță ceace rezultă chiar din spusele ei și deci trebuia exclusă din Partid, totuși ei i s'a menținut calitatea de membră de Partid atribuindu-i-se chiar din partea lui FORIS și KOFLER rolul de conducere în închisoare.

La început grupul de trădători în frunte cu FORIS a încercat prin LILI WEIGL să ne atragă de partea lor copleșindu-ne cu tot soiul de bunătăți ca alimente foarte scumpe, îmbrăcăminte luxoasă și parfumuri din cele mai fine, etc.

Ei trimiteau zilnic la Văcărești pe numele lui LILI WEIGL câte două valige cu delicatese, ca pateuri cu ciuperci, păstrăvi, iore și chiar pepeni la ghiță în punți speciale, flori, etc.

Această acțiune a lor izbindu-se de fermitatea și conștiința, disprețul și ura noastră, trădătorii au hotărât să încerce atragerea pe calea trădării a tovarășilor dela închisoarea Mîlea unde au încercat să o trimită pe LILI WEIGL. LILI WEIGL nu a ajuns la Mîlea nu pentru că ea nu ar fi avut sprijinul Siguranței, ci pentru că izbuinise tocmai

aturai la Mîlea o epidemie de febră tifoidă și trădătorii nu au vrut să risce sănătatea cadrului lor prețios în închisoare așa cum era apreciată LILI WEIGL de ei.

LILI WEIGL a fost readusă la Văcărești din Ploești.

În închisoarea din Ploești se mai aflau tovarășele ELENA PAVEL și IVANNA HUDENKO care ar fi dorit și ele să se întoarcă la Văcărești și care i-au cerut chiar lui LILI să intervină pentru transferul lor la Văcărești.

LILI WEIGL a refuzat acest lucru ceeace a costat viața eroinei comuniste ELENA PAVEL.

Ajunsa la Văcărești LILI WEIGL și-a continuat acțiunea ticlăsoasă dirijată de FORIS și KOFLER, încercând să obțină informații asupra stării de spirit a tovarășilor din închisori, asupra nevoilor și slăbiciunilor lor în scopul de a organiza descompunerea colectivului.

Văzând că provocările lor se lovesc de unitatea tot mai fermă a colectivelor de comuniști, au trecut la metode intimidării și a amenințărilor atât direct prin LILI cât și prin familiile deținuților. Astfel ei amenințau că dacă nu ne supunem directivelor date prin LILI, vor publica material prin care să ne demaște ca dușamni ai clasei muncitoare, lași, trădători și oportuniști.

Tot în cadrul presiunilor morale luau legătură cu familiile noastre pe care le înspăimântau în fel și chip în speranța că acestea ne vor convinge să abandonăm lupta.

Au încercat deasemeni și presiunea economică, la început numai sub formă de amenințare, iar apoi după foarte scurt timp au încetat ajutorul.

Văzând că în ce privește conducerea colectivului nu reușesc să o atragă de partea lor, au încercat apoi prin LILI WEIGL să atragă în mod individual elemente din cadrul colectivului care li se păreau lor că ar fi mai gâdvelnice, ceeace au și reușit cu 2-3 elemente mai slabe.

Pela sfârșitul lunii Septembrie 1943 KOFLER i-a comunicat lui LILI că nu va mai veni la vorbitor iar după câteva zile s'a produs arestarea legăturii dintre închisoarea Văcărești și organizația "Apărării Patriotice" și totodată arestarea a 64 de membrii ai acestei organizații.

Faptul că el și-a anunțat și sistat vizitele sale zilnice la închisoarea Văcărești cu câteva zile înainte de arestările masive dela "Apărarea Patriotică", ne-au dovedit nouă pe deplin rolul de agent provocator al Siguranței ce-l avea KOFLER alături de FORIS ȘTEFAN.

335
Aceste arestări făceau parte din lanțul de arestări întreprinse de Siguranță în perioada războiului antisovietic cu ajutorul nemijlocit al bandei în frunte cu FORIS și KOFLER strecurată în conducerea Partidului.

Pe baza acestor fapte am ajuns la două concluzii:

1) Prin arestările succesive făcute pe bază provocărilor bandei lui FORIS și KOFLER, imperialiștii americano-anglezi în cădrăgie cu fasciștii germani și români, urmăreau lăpserea poporului de o conducere revoluționară în timpul războiului antisovietic.

2) Prin distrugerea fizică a elementelor celor mai revoluționare din Partid și prin încercarea de a atrage de partea lor elementele mai puțin conștiente, banda de trădători în frunte cu FORIS și KOFLER, urmărea transformarea Partidului nostru într-o agentură a imperialismului anglo-american cu scopul de a transforma după eliberare țara noastră într-o colonie americană și un cap de pod pentru agresiuni sovietice.

După ce am citit cuvânt cu cuvânt prezentul proces-verbal de interogatoriu și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu, nesilit de nimeni.

Archetator:
Lt. Maj. V. Vândtoru

Martord,
se/MELINESCU

Procuror,
col. Ardeleanu

Proces-Verbal de interogator

Marina Ilea Melinescu, născută la 15 Dec.
1915 în Război de Vede, fiica lui Nicolae și Clara,
(Date de stare civilă, ultimul domiciliu)
de profesie redactoare, domiciliată în Buc. Str.
Andrei Mureșanu N° 8

24 Noie 1953

Orașul București

Interogatoriul a început la ora 9 și 15 min.
„ s'a terminat la „ 15 și 00 „

Intrebare: Relatați în ce măsură ați fost implicați în activitatea criminală a grupului în frunte cu trădătorul Friso Ștefan?

Răspuns: În Noembrie 1941 am fost arestată de Securitate și începând din Iunie 1942 am fost în închisoarea Păcurești, Jilava, Cerești și altele.

În acest timp cât am stat în închisoare, am putut să cunosc și să mă amestec cu diverse activități criminale și de corupție și de strângere legătură a lui Friso și a grupului său cu organele de reprimare ale guvernului fascist ostroaician.

În primul rând la Jilava în cele câteva luni din anul 1942 cât am stat detinută acolo, mi-am dat seama că grupul important de comuniste a fost acolo, era lipsit de ajutoare politice și economice din partea grupului de

Semnătura,

Melinescu

Urmare: trădători uzurpatori ce se aflau reunis să se stucere în cunoșterea Partidului în frunte cu Fris, Stefan. -

~~Scopul acestui ajutor împiedica trairă, se da închișoare să con~~

Pînă ocazia ei umăreau următoarele:

- ruperea detenților comunisti de problemele politice interne și internaționale pentru ai împiedica să vadă clar linia trădătoare a lui Fris și a bandei sale;
- pentru ai demoraliza și ai distruge fizic.

Trădărea în sa izbit însă de conștiință și dorința comunistilor de a-l duce la Partidului și clasei muncitoare care au reușit să selecteze un colectiv încheiat cu U.T.C. istele și simpatizantii Partidului și să le copleșă în lupta împotriva acestor ghetouri. -

La Făcureț otot în anul 1942 cōt și la începutul anului 1943 pōnō la venirea lui Lili Weigl acolo, detenții comunisti erau lipsiți de ajutor economic din partea guvernului lui Fris iar cererea de sustinere a detenților adresată conducerei Partidului din acel timp era refuzată sistematic. -

Un fapt care caracterizează cu toată puterea stăruința de ucigăsi a lui Fris și Kogler și a bandei lor, este refuzul de a trimite medicamentele cerute pentru comunisti, cimir revoluționari ce se aflau în închisori. -

La pînăcāda cānd Fris și banda sa opreau

Semnătura,

Melnesu

Urmare: să mă strângă de partea lui, mi-au trimis^{383?} medicamentele la căsuțe pentru mine personal dar nu au vrut să trimită medicamentele la căsuțe pentru Tr. Chizimovschi. - Ultimele două când s-au enervat că nu mă pot transforma într-o concaltă a lui, mi-au refuzat și mie ajutoare.

Trădăna din Partid mi-a servit clară prin reșina lui Feli Weigl la țocuri. -

Chiar din primul moment în poarta temniței când i se făcea percheziția bagajului, a avut o postură cum mi-a povestit moștele. -

Deși neamuse în fata cotoiilor de la Siguranță că mă cunoște, la sorina ei în închisoare sa fost în primul moment în fata gardienilor că nu mă cunoște. -

Susă percheziția însă, mi fiind deja închisă în celulă, am avut se consider cum accessi gardiană interloca cu voce tare, în care celulă stau eu și a introdus-o la mine pe Feli Weigl. -

Ultime s'a dădă chiar că banda lui răs, și Kofler comuna temei ca ea să fie permanent în mijlocul comunistelor. -

Pepe când noi sub un pretext am neso din celula noastră cu comint-mintul ei (care nu a putut riposta argumentele noastre) a doua zi după mltitoul cu Kofler a avut o esire foarte nevoasă cu unul insistant reprimirea ei în celula noastră și până la elibare a avut permanent să stea cu noi. -

În cursul primei săptămâni a sedus ei

Semnătura,

Melnesu

Urmare: la bătăuși a refuzat să dea vre-o relație în legătură cu arestarea și spânzura că mi va face oarecum rău, că mi va avea vătără sau o persoană din afară. - Ultimei noi am constatat că era vorba de Kofler. El cănuși nimeni a refuzat categoric să-l spânze, deși pentru a veni la vâlnă era necesară autorizația Siguranței, deci ea refuza să ne spună nimic cunoscut stia chiar Siguranța. - De altfel, oarecum a fost o directivă dată de omii și Kofler și alții care erau arestați. -

Convingerea că stătea Lili cât și Kofler au legătură cu Siguranța se confirmă prin faptele în ficare și. - De altfel, Kofler conținea totuși regulamentele închisorii, nuca zilnic la vâlnă stăndu-mi în mână cum stăteau ceilalți și ne întregi și ne în locul obișnuit de vâlnă la grădă și în biroul directorului închisorii. -

Tot contrariu regulamentele ea primea zilnic pachete voluminoase cu alimente și îmbrăcăminte fără nici un fel de percheziție. -

Acuși în timp, ce pachetele noastre erau minuscule perchezitionate iar vizitatorii nostri perchezitionați până la pică. -

Un caz unic în situația noastră din închisoare, dacă ne referim chiar la perioada de teroare mai puțin cruntă simțită în noastră, era plina lui Lili Weigl săptămânal în ras unde stătea și se întregia. -

Când Kofler nuca la vâlnă, murele lui

Urmare: me era trecut pe tabla din fata
incheisorii asa cum erau trecute numele
totam rigitatilor nostri. -

Convingerea ca nu muram: ca si Keflex si
si Fris sunt tradatori, mi s'a exprimat
prin faptul ca chiar Lili Weigl a avut o
sustina tradatori la Siguranta ceeace
rezulta chiar din spusele ei si ~~deci~~ ^{deci} trahia
exclusa din partea ei, totusi ei s'a mutat intr
calitatea de membri de partid otoluiindu-se
chiar din partea lui Fris si Keflex rolul de
conducere in incheisura. -

La inceput grupul de tradatori in parte
cu Fris a incercat prin Lili Weigl sa se
straga de partea lor expresandu-se cu tot
serul de levototi ca olimite foarte scumpe,
imbucumate frumoase si parfumuri din cele
mai fine, etc. -

Si trimiteau zilnic la Securitate pe numele
lui Lili Weigl câte două valize cu delicatose,
ca poturi cu ciuperci, pasturi, iere si
chiar pungi la ghiata in pungi speciale, flori,
etc. -

Pecute ostene a lor izbindu-se de
fermitatea si constinta, dispretul si ura
noastra, tradatorii au hotarat sa incerce
~~sa~~ ^{sa} stragea pe cala tradatori a
torarasila dela incheisura laislea unde
au ~~trahia~~ ^{trahia} incercat sa o trahie pe
Lili Weigl. - Aceasta incercare insa nu
~~sa~~ ^{sa} ~~trahie~~ ^{trahie} Lili Weigl nu a ajuns la laislea

Semnatura,

Melnesm

Urmare: nu putuam ca nu ar fi avut sprijinul
sigurantei ci sustinea izlucirea taenur
atunci la pisica o epidemie de febra
tifoida si tradatori nu au ^{put} sa riște
santa tota caduturi la pretoriu inchisoare. apa
cum na apreciatu lili Weigl de ei:-

Lili Weigl a fost readusa la ticiuisti
din Rost.-

In inchisoarea din Rost. se mai aplan
travasa de blana Pavel si Ivona Rudenko
care ar fi drit si ele sa se intruca la
ticiuisti si ca iau avut chiar lui lili
sa intervina pentru transferul la ticiuisti.-

Lili Weigl a rejezat acest lucru cace
a estat viata noastra comunista blana Pavel.-

Ajunsa la ticiuisti Lili Weigl si-a continuat
actiunea ticiuista dintr-o de tri, si koper
increuand sa stitu informatii asupra stari
de spirit a travasilor din inchisoari, asupra
morala si stobiciunii in in secul de a
organiza descompunerea colectivelor:-

Topind cu provocari la se brse de
unitatea tot mai furu a colectivelor la de
comunisti, au tucut la metoda intimidati
si a amenintat stat direct prin lili cot
si prin familiile detinutele.- Astfel ei
amenintau cu daco nu ne supunem directiunale
dote prin lili, vor publica material prin
care sa ~~intra~~ ne demaste ca dusmanii si
clasei munitore, lasi tradatori si oportunisti.-

Tot in cadrul prisioniera morate luau

Semnatura,

Meliresu

Urmare: legătură cu familiile moarte pe care le 389
 împoimontau în fel și chip în speranța că
 acestea ne vor cuninge să oblononim lupta. -

Au început desecurări, pusi enca economis;
 la început numai sub forma de amenințare,
 iar apoi după foarte scurt timp au început
 să ajutăm. -

Poporul să în ce privesc emularea colectivă
 nu nusea să o stragă de partea lui, au început
 apoi prin Li Li Wedg să stragă în mod inclini-
 dual elemente din cadrul colectivului lui care
 li se pona la cō ar fi mai sorocluice, unele
 au rănit cu 2-3 elemente mai slabe. -

Pela sfârșitul lunii septembrie 1943 Kofler
 i-a comunicat lui Li Li că nu va mai veni la
 mbita iar după cōtura file s'a produs
 austarea legăturii dintre închisorile Hōisnust
 și organizarea „Apărării Patriotice” și totodată
 austarea a 64 de membri ai acestor organizații. -

Faptul că el s'a omutat și n'at răzile
 sale filnice la închisorile Hōisnust cu cōtura
 file înaintea de auctōrile marive dela
 „Apărarea Patriotică” ne-au dredit nouă
 pe deplin rolul de auctōr provocator al
 figurantii ce-l avea Kofler alături de
 Fintz Ștefan. -

Aceste auctōri făceau parte din lantol
 de auctōri întreprinse de figurantii în
 perioada războiului ostimistic cu ajutul
 nemijlocit al bordiei în frunte cu Fintz și Kofler
 stăcunati în emularea colectivă. -

Semnătura,

Melnesu

Urmare: Pe baza acestor fapte am ajuns la două concluzii:

1/ Prin ostășile necesare forțe pe baza proviziilor bondei lui Fris și Kefler, imperiul Țării americane-angleze în cordărie cu forțările germane și rusești, amănăse lipsirea poporului de o cauză care revoluționară în timpul războiului antisovietic. -

2/ Prin distrugerea fizică a elementelor

celor mai revoluționare din Partid și prin înceacarea de a strânge de partea lor elementele mai puțin constante, banda de trădători în frunte cu Fris și Kefler, amănăse transformarea Partidului nostru într-o agenție a imperiului american-anglo-american cu scopul de a transforma după elibărare, țara noastră într-o colonie americană și un eșec de poartă pentru agențiile antisovietice. -

Deși ce am citit curînt cu curînt paginile proces verbal de interogatori și am constatat că este întru totul în cele declarate de mine, îl sustin și semnez propria scrisoare de răspuns. -

Anchetată,
Lt. Maj. Hristov

Marțea,
Melinescu

Procuror,
Col. Lăzărescu

Procesul bondei
389. -

15-10-1940
Procesul bondei
389. -

Semnătura,

Melinescu